

ASTU TAIVAASEEN

1. Kirja

kirjoittanut
Zingdad

suomentanut
Kauko Luukkonen

Astu Taivaaseen

1. Kirja

kirjoittanut
Zingdad

* * * * *

Julkaisija: Me 'n My Dog Publishers

Copyright © Zingdad, 2010, 2014

Kaikki oikeudet pidätetään.

Kirjoittajan moraaliset oikeudet säilytetään.

* * * * *

Käyttöoikeusrajoitukset

Zingdad.com tarjoaa tämän e-kirjan vapaasti Internetistä ladattavana eikä sitä saa koskaan myydä. Voit hyvin lukea sen ja antaa myös toisille luettavaksi, kuitenkin kahdella rajoituksella:

Et saa millään tavoin muuttaa kirjaa tai sen digitaalista muotoa, koska tämä rikkoisi tekijänoikeusrajoituksia. Etkä saa tarjota sitä myytäväksi (ei myöskään osana mitään muutakaan tuotetta, josta maksetaan), koska tämä olisi petos. Kehotamme sinua jakamaan tätä työtä niin monelle ihmiselle kuin haluat, aivan kuten kirjoittajakin on tehnyt: *nykyisessä muodossa ja ilmaiseksi.*

Lisalle,

Jolla oli niin suuri osa tämän kirjan luomisessa, että häntä voi pitää kanssikirjoittajana
kaikella tavalla, paitsi varsinaisena kirjalijanimenä.

En olisi voinut pyytää parempaa matkakumppania...

Enkä parempaa matkaakaan!

Sisällysluettelo

[Astu Taivaaseen -kirjasta](#)

[Suomentajan Esipuhe](#)

[Luku 1. Zingdadin Esittely](#)

[Luku 2. Mikä on Korkeampi Itse?](#)

[Luku 3. Tietämättömyyden Verho](#)

[Luku 4. Ykseyden Tieteelliset Todisteet](#)

[Luku 5. Uskonnollinen Todiste Ykseydestä](#)

[Luku 6. Ykseyden Seuraamukset](#)

[Luku 7. Merkilliset Tapahtumat](#)

[Luku 8. Mitä on Totuus?](#)

[Luku 9. Mystinen Välinäytös](#)

[Luku 10. Mitä on Pahuus?](#)

[Luku 11. Mitä on Rakkaus?](#)

[Loppumietteet](#)

* * * * *

Astu Taivaaseen -kirjasta

Kirjoittajan sana

”Kuvittele, että voisit luoda maailman uudestaan minkälaiseksi vain haluat ja kutsuisit sielunkumppanisi luomaan sitä sinun kanssasi. Tämä on mitä minä nyt teen. Ja **Astu Taivaaseen** on minun kutsuni, mutta vain **sinä** voit tietää onko kutsu tarkoitettu sinulle vai ei.”

Rakas lukija,

Kun ensi kerran istuin alas kirjoittaakseni tätä työtä, minulla ei ollut aavistustakaan, että lopputuloksena olisi kirja. Siihen asti kaikki kirjoitukseni olivat muodostaneet vain joukon lyhyitä kanavoiteja, joita olin lähettänyt Internetin eri keskustelufoorumeihin. Minulla ei ikinä ollut mitään taipumusta siihen, että minusta tulisi kirjailija. Sen jälkeen, kun koin elämäni muuttaneen henkisen kokemuksen jälkeen (kuten kuvataan Luvussa 7) toukokuussa 2008, päätin, että minun on saatava järkeä itseeni, elämäni, kipuuni ja hämmennykseeni jollakin kurinalaisemmalla tavalla. Joten istuin äänittämään joitain keskusteluja henki-perheeni kanssa. Sen oli tarkoitus olla vain omiin tarkoituksiini ja ehkä jotain, mitä voisin jakaa noilla samoilla Internetin keskustelupalstoilla. Mutta se, mitä siitä seurasi, ylitti suuresti nuo tavoitteet.

Otin mukaani avoimen sydämen ja mielen, kyltymätöntä uteliaisuutta ja opetettavuutta. Se, mitä sain takaisin, oli ihmeellisin matka tietoisuuteen, mitä voi kuvitella. Luku luvun jälkeen, kukin rakentuen sille, mitä edellisessä luvussa tapahtui, kirja rakensi vähitellen uskomattoman yksityiskohtaisen ja yhtenäisen kuvan siitä, miten elämä toimii ja miksi asiat ovat niin kuin ne ovat. Mutta paljastuneet totuudet eivät vain tuoneet yksinkertaista ymmärrystä, vaan syvän rauhan, ilon ja vapautuksen pelosta ja kivusta, joka oli kalvanut sieluani koko elämäni ajan. Pelko oli perustuksiaan myöten muutettu Rakkaudeksi. Uhrina olemisen asenne oli muutettu luoja-tietoisuudeksi. Kirjan kirjoittamisen tuloksena aloin ymmärtää itseäni ja maailmaa, jossa elän, aivan uudella tavalla. Tavalla, joka vapauttaa minut olemaan se, mitä aivan parhaimmillaan voin olla. Tavalla, jonka avulla voin herätä siihen suurenmoisuuteen, mikä on sisälläni. Tämän kirjan kirjoittaminen on kirjoittanut olemukseeni erittäin syvällisen kasvun ja muutoksen. Kun kirjoitin kirjaa, se oli yksinkertaisesti paras ja tärkein asia, mitä ole ikinä tehnyt. Ja se on ollut se perusta, jonka päällä olen jatkanut itseni luomista ja josta olen jatkanut lahjojeni antamista.

Ja silti, kaikesta huolimatta, kun kerroin tätä elämääni muuttanutta tarinaa, tein jotain perustavalla tavalla väärin. Ja tietoisuus tästä virheestä ollut sydämeni taakkana nyt lähes kahden vuoden ajan. Toisaalta rakastin silti tätä työtä ja tunsin suunnatonta ylpeyttä siitä – ja vaikutuksesta, jonka se on todistettavasti tehnyt lukemattomiin lukijoihin ympäri maailmaa. Mutta toisaalta tunsin sydämessäni raskautta kirjan ytimessä olevan virheen takia. Vihdoin kesäkuussa 2014, merkittävän tapahtumaketjun jälkeen, minulle annettiin lahjana viisautta ja näkemystä ymmärtää, miten voin korjata virheen. Tämän uuden ymmärryksen turvin kirjaa ei pelkästään korjattaisi... se tulisi toimimaan kokonaan toisella, korkeammalla tietoisuuden värähtelytasolla. Tämä muutos selviää sinulle, kun luet tätä **Astu Taivaaseen 3.** painosta, koska en ole pyrkinyt salaamaan tai peittämään aikaisempaa virhettäni. Olen nivonut sen takaisin tarinaan kertomalla sen uudestaan rehellisellä ja läpinäkyvällä tavalla.

Ja nyt tunnen mitä syvintä iloa, kun julkaisen tämän kirjan uudestaan. Sydämeni ja sieluni laulavat tunnetta, että nyt, vihdoinkin, sain sen todellakin tehtyä oikein. Ja samalla, kun kirjoitin kirjaa uudestaan, ymmärsin, että minun todellakin on annettava tämä materiaali lukijoille ilmaiseksi. Kuinka täsmälleen sain tuon oivalluksen, on myös selitetty tässä työssä. Mutta lopputulos on se, että tämä e-kirja on täysin veloituseton ja sinulla ei ole pelkästään lupaa, vaan oikeasti *rohkaisten* sinua jakamaan sitä eteenpäin. Jos se on sinusta hyödyllinen ja nautittava, lähetä se kaikin mokomin kaikille, jotka tunnet. Jaa sitä miten haluat (mutta huomaa käyttöoikeusrajoitukset). Jos vielä haluat kiittää tai tukea työtäni, saatat ostaa pehmeäkantisen kirjaversioon tai tutkailla muuta tarjontaani kotisivuillani (katso myös Loppuajatuksia kirjan lopusta).

Mikä suurenmoinen matka tämän kirjan kirjoittaminen onkaan ollut minulle. Ja mikä ilo on jakaa se kaikkien lukijoideni, kotisivujeni jäsenten, ystävien ja kaikkien henki-veljien ja -sisarien kanssa ympäri maailmaa... ja jakaa se *sinun* kanssasi.

Se, mitä voit odottaa saavasi, kun luet **Astu Taivaaseen**, riippuu kokonaan sinusta. Tämä ei ole kirja, joka vaatii, että sinun on uskottava siihen, mitä siinä on omaksuttu, eikä se todellakaan lupaa pelastaa sinua omalta elämältäsi. Mutta oma luja vakaumukseni on, että tämän kirjan sisältö voi auttaa sinua, jos olet halukas tekemään matkan, jossa löydät oman suurenmoisuutesi... saat selville, että olet täydellinen sellaisena kuin olet... olet ja olet aina ollut oman todellisuutesi luoja... olet henkiolento, joka on puhdasta, säteilevää rakkautta.

Tämä kirja on tallenne matkastani itseni löytämiseen, mutta se ylitsevuotava palaute, jota olen saanut lukijoiltani tähän saakka, osoittaa, että se on ollut ja voi olla korvaamaton opas myös sinulle **sinun** matkallasi itsesi löytämiseen. Joten jaan sen sinun kanssasi mitä suurimmalla rakkaudella.

Joitakin aiheita, joita on käsitelty tässä kirjassa, ovat:

Miksi me oikeastaan olemme täällä? Miksi jälleensyntyimme ihmisinä ja mikä on tämän hullun elämän tarkoitus täällä maan päällä?

Mitä voimme tietää omasta Luojustamme? Olemmeko todella yhtä Jumalan kanssa? Ja jos olemme, mitä se oikeasti merkitsee meille?

Minkälainen on ”Korkeampi Itse” ja mikä on meidän suhteemme omiin ”Korkeampiin Itseihimme”?

Mikä on ”Henkiopas”?

Mitä on ”**totuus**” oikeasti? Ja mikä, jos mitään, on kiistattomasti ja pelkistetysti totta?

Mitä on **rakkaus** oikeasti? Entäs muut tunteet, kuten esimerkiksi ilo? Mitä ne ovat ja miksi tunnemme niitä?

Mikäli Luoja, Jumala, on hyvä ja rakastava, niin miksi pahuutta on olemassa? Ja miksi on pelkoa ja tuskaa?

Miksi maailma on siinä tilassa kuin se nyt on ja miten siitä tuli tällainen?

Onko olemassa varjohahmoja, jotka pyörittävät maailmaa taustalta käsin – ja mitä se merkitsee minun elämäni kannalta?

Entä vuosi 2012 ja maailmanloppu ja mayojen kalenteri ja kaikki tämä? Miksi mikään ei näyttänyt muuttuvan vuonna 2012, tuota aikaa leimaavasta julkisuuskohusta huolimatta?

Entä sitten uskonto... profeetat, pelastajat, enkelit, demonit, paholaiset, taivas ja helvetti? Mikä tästä on totta ja mitä se merkitsee sinulle ja minulle?

Ja onko tieteellä mitään arvokasta sanottavaa meille, jotka ovat henkisellä polulla?

Voimmeko löytää tiemme tunteaksemme itsemme oikeasti yhdeksi itsemme kanssa; kokonaiseksi, parantuneeksi, rauhalliseksi ja iloiseksi?

Ja onko totta, että me, jokainen meistä, luomme oman todellisuutemme? Ja jos niin on, miksi olemme sotkeneet asiamme? Ja, vielä tärkeämpää, miten voimme alkaa tehdä asiat oikein?

... ja tämä on vain pintaraapaisua monesta mielenkiintoisesta aiheesta, joita tullaan käsittelemään aivan uudella ja raikkaalla tavalla, kuten varmasti itsekkin tulet näkemään. Mutta kaikki monista eri aiheista palvelee lopulta vain yhtä suurta tarkoitusta. Ja se on kutsu sinulle *ottaa vastaan oman taivaallisen ja rajattoman Itsesi voima*. Ja muodostaa oikeanlainen suhde sen kanssa, mitä oikeasti olet ja siten oikeanlainen suhde elämän kokonaisuuden kanssa.

Minulla, jälleensyntyneenä osana paljon suurempaa henkiolentoa, on ihana etuoikeus tuoda tämä kutsu sinulle, tässä elämässä, tälle Maapallolle. Mikäli hyväksyt kutsun, pystyt silloin olemaan yhdessä minun sekä useiden muiden olentojen kanssa, kun alamme yhdessä luomaan niin ihmeellistä tulevaisuuden todellisuutta, kuin vain voi kuvitella... kokonaan uutta elämää kokonaan uudessa maailmassa suurena, kultaisena aikana!

Mutta enpä mene nyt sen yksityiskohtiin. Kaikki paljastuu kun luet tämän teoksen.

En vaadi, että olet samaa mieltä kanssani, usko mitä sanon tai alistat oman uskosi minun uskooni. Se on täysin päinvastoin, kuin mitä minä haluan. Haluan vain yksinkertaisesti kutsua

sinua lukemaan, mitä olen kirjoittanut ilman, että sinun täytyy luopua omista havainnoistasi ja totuudestasi. Mikäli voit yhtyä siihen mitä esitetään, silloin sydämesi kertoo sinulle, että tässä esitetyt ajatukset ovat ”oikeita sinulle”.

Tulet huomaamaan, että tämä teos on esitetty sarjana keskusteluja minun ja usean henkiolennon välillä. Saatat ihmetellä, miten pystyn luomaan näitä dialogeja olentojen kanssa, jotka eivät sanan normaalissa merkityksessä ole tästä maailmasta. Olennaisimpana vastauksena on, että olen käyttänyt asiaan monta vuotta ja paneutunut antaumuksella opettamaan itselleni, miten tämä tehdään. Tulen aikanaan osana seurantatyötä selittämään tarkasti, miten teen sen, mitä teen ja tarjoan ajatuksia siitä, miten sinäkin voisit halutessasi kehittää tällaisia kykyjä. En halua kutsua sitä, mitä teen ”kanavoinniksi”. En anna omaa mieltäni toiselle olennolle, jotta se puhuisi minun kauttani. Kutsun sitä mieluummin ”intuitiiviseksi keskusteluksi”. Yksinkertaisesti kysyn kysymyksiä ja sitten sallin sydämessäni olevan totuuden antaa minulle vastauksia. Sitten kirjoitan mitä otan vastaan. Mutta ei ole oikeasti tärkeää, **miten** saan nämä sanat. En halua vaatia näihin sanoihin mitään omistusoikeutta, vain koska ne näennäisesti tulevat joltain suuremmilta, kaukaisilta korkeamman ulottuvuuden olennoilta. Toivon kovasti, että päätät itse, miltä osin nämä sanat ovat totta sinulle sen perusteella, miten itse koet nämä sanat.

Lopuksi, saatat huomata, että kirjan alkuosan kappaleet eivät ole yhtä sujuvia ja ovat toisaalta naivistisempia kuin loppuosan kappaleet. Kun päivitin tätä työtä, harkitsin alkukappaleiden muuttamista loppupuolen kappaleiden tasolle. Päätin kuitenkin olla tekemättä sitä, koska tuolla tavalla kirja selkeni minulle ja niille, jotka lukivat sitä kappale kappaleelta kotisivuiltani, kun kirjoitin sitä. Tällaiseksi tuli oman sieluni kehitys, kun sille paljastettiin kirjassa esitettyjä ajatuksia. Totta kai myöhemmät kappaleet ovat minun parhaita osiani, mutta yhtäläisesti alkukappaleiden avulla tehty pohjatyö teki ne mahdolliseksi. Joten annetaan niiden olla kuten ne ovat.

Mutta nyt pitemmittä puheitta esittelen sinulle rakkauden osoitukseni maailmalle, lahjan, jonka annan vapaasti sinulle, avoimin ja iloisin sydämin. Tässä se on: **Astu Taivaaseen**, tekijänä Zingdad.

Suurella rakkaudella,

Arn “Zingdad” Allingham
Knysna, South Africa
15 Heinäkuuta 2014

Suomentajan Esipuhe

Minun oma kotimatkani alkoi vasta myöhemmällä iällä. Mutta sitten kun matka alkoi, vauhtia on riittänyt. Jossain vaiheessa eräässä kanavoinnissa sain tietää, että olin päättänyt ennen tähän elämään saapumistani, että tulen muistamaan, kuka oikeasti olen. Tämä tieto innoitti minua suunnattomasti enkä ole viettänyt päivääkään, etten olisi tehnyt matkaa eteenpäin. Kun törmäsin Zingdadin tekemään kirjaan, kaikki siinä esitetyt käsitteet ja asiat olivat minulle jotenkin itsestään selviä, enkä kokenut missään vaiheessa mitään vastustusta omassa mielessäni.

Kun olin lukenut kirjan, mieleeni tuli erittäin selkeänä ajatus siitä, että minun pitäisi oikeastaan kääntää tämä teos suomen kielelle. Nyt minusta tuntuu, että tämä käännöstyö on minun lahjani, jota minä haluan antaa eteenpäin niin paljon kuin mahdollista.

Toivon, että sinäkin saat tästä kirjasta innoitusta ja rohkaisua jatkamaan omaa polkuasi Kotiin päin. Olkoon ilo mukanasasi matkalla!

Rakkain terveisin,
Kauko Luukkonen

* * * * *

1. Zingdadin Esittely

Rakas lukijani,

Sinusta saattaa tuntua, että ylihemoittelen itseäni, kun aloitan tämän työn omistamalla kokonaisen luvun esitelläkseni itseäni sinulle. Lisäksi, kun alat lukea tätä lukua, sinusta tuntuu ehkä kummalliselta, että kirjoitan ”edellisistä elämistäni” sinulle.

Sinun sijassasi voisin ihan hyvin ihmetellä, että ”Mihin tämä kaikki oikein johtaa?”. Joten rukouilen, että olisit kärsivällinen, myös nyt kun ensimmäistä kertaakin aloitat matkan kanssani. Siihen, että minun **täytyy** aloittaa tämä työ tällä esittelyllä ja miksi minun **täytyy** kertoa sinulle kokemuksistani jälleensyntymisestä. Sillä nämä tarinat, minun tarinani, eivät ole pelkästään keino, jonka avulla pystyin kokemaan ja löytämään kaiken, mitä tarvitsen voidakseni olla tämän teoksen kirjoittaja; tarinat muodostavat myös esimerkkejä, joita voin tarjota sinulle jäljemmissä kappaleissa kerrottujen totuuksien ja näkemysten tueksi ja selitykseksi.

Joten kestä kanssani, rakas lukija, kun kerron sieluni synnystä, eleyistä elämistäni ja (lyhyesti) siitä, mitä tämä on merkinnyt minulle. Uskon todellakin, että tunnet saavasi runsaan palkinnon syventyessäsi seuraaviin lukuihin ja saat itsellesi apuja syvemmän ymmärtämisen saavuttamiseksi.

Tämän elämän aikana olen käyttänyt paljon energiaa yrittäessäni löytää todellisen sisäisen rauhan, itseni rakastamisen ja itsetunnon. Alussa oivalsin, että olisi hankalaa parantaa sisäistä tuskaani, jos en tiennyt, mikä oli sen alun perin aiheuttanut. Joten tärkeä osa matkaani on sisältänyt syvällisen yrityksen selvittää, mitä tapahtui ennen tätä elämää ja oivaltaa, itseni tähden, kuka minä **oikeasti** olen. Minä sain tätä tietoa keskusteluista, kuten niistä, joita käydään myöhemmin tässä kirjassa, meditaation avulla, hypnoosissa, automaattihypnoosissa, ja lisäksi muutamasta rakastettuni ”Korkeamman Itsen” kanssa käymästäni keskustelusta, kun hän oli transsissa. Lisäksi kävin läpi tiiviin sarjan hämmästyttävän parantavia hypnoosiregressioita taitavan hypnoterapeutin kanssa. Vaikka tarinani saattaa muuttua, kun jatkan itseni löytämistä, alla on lyhyt kuvaus siitä, kuka minä olen.

Alkulähteet

Aloitan tarinani neuvoston kokouksesta, jonka piti ryhmä Valo-olentoja, jotka loivat tämän todellisuuden. He keskustelivat, kuinka tämä todellisuus, jota me asutamme, voitaisiin lopettaa, jotta uusi todellisuus voisi ottaa sen paikan. Ikään kuin yksi peli lopetettaisiin, jotta toista peliä voitaisiin pelata. Tavassa, jolla näitä pelejä pelataan, kukin Valo-olento on vastuussa tietyistä roolista pelin sisällä. Tämänhetkinen kyseessä oleva peli, koko

todellisuutemme, on sangen mielenkiintoinen peli. Se on peli, jossa jotkut näistä Kirkkaista Olennoista olivat luoneet useita ilmentymiä (kutsuttu myös jälleensyntymiksi), joiden avulla oli ollut mahdollista kokea ”yksilöllisyyttä”. Saadakseen tämä pelin toimimaan, oli saatava aikaan jotain melko radikaalia. Niiden Kirkkaiden Olentojen ilmentymien, joiden oli määrä pelata pelissä, oli itse asiassa unohdettava, että ne olivat kaikki YHTÄ: niiden piti unohtaa niiden ikuinen, kuolematon luonteensa. Missään päin Kaikki-Mitä-On -ykyttä ei sellaista oltu ennen tehty.

Pelin ohjausta varten oli otettu käyttöön ”vastakkaisuuden” periaate. Koska pelaajilla ei ollut tietoa omasta taivaallisesta tarkoituksestaan, ne tarvitsivat jotakin, joka kannusti niitä kasvuun ja edistykseen. Aikaisemmat pelit olivat kompastelleet riittämättömän kannustimen takia. Siksi päätettiin perustaa kaksi ”pääleiriä”, mikä johtaisi keskinäiseen kilpailuasetelmaan ja ristiriitaan. Toisella puolella olisivat ne, jotka palvelisivat itseään ja toisella puolella ne, jotka palvelisivat toisia. Niinpä peliä pelataan siten, että Valo-olentojen palaset jälleensyntyvät järjestelmään, jonka avulla ne ovat kokeneet elämän hurmiot ja kurjuudet tässä maailmassa. Tehdessään niin ne ovat oivaltaneet täydellisen unohtamisen tilasta käsin ketä ne oikeasti ovat. Se on ihmeellinen, ällistyttävä, suuri tietoisuuden kokeilu ja palkinnot ovat todella ilmiömäisiä. Mutta nyt, kun pelin loppuunsaattamisen aika lähestyy, neuvosto kokoontuu katsomaan, mitä pitää tehdä. Käsityksenä on, että pelin lopettaminen menestyksellisesti tulee olemaan sangen vaikeaa aiheuttamatta haittaa ja traumoja pelaajille; niille Valo-olentojen ilmentymille, jotka ovat syvällä pelin sisällä jälleensyntyneinä sieluina.

Näetkö ongelman?

Jotta peli toimisi oikein, pelaajien täytyi unohtaa olevansa vain pelaajia ja mennä syvälle peliin **ikään kuin se olisi täysin todellista ja totta**. Pelatessaan erillisyyden peliä he tulisivat tuntemaan voimakkaita tunteita, kuten vihaa ja suuttumusta joitain kohti ja ystävällisyyttä ja tarvetta toisia kohti ja tämä pakottaisi heidät hautautumaan hyvin syvälle itse peliin. Ja niin pelaajat huomasivat, että he eivät voisi edes **alkaa** käsittää, että peli ei olisi täysin todellista ja täydellisen vakavastiotettavaa. Kaikki oli hyvin niin kauan kuin peli jatkui, mutta ongelma ilmeni, kun Valo-olennot halusivat lopettaa sen. Ollessaan niinkin syventyneinä peliin kuin pelaajat ovat, he eivät yksinkertaisesti lopeta pelaamista ja palaa täydellisen muistamisen tilaan, kun pelin on aika pysähtyä. Heidän vapaata tahtoa ei yksinkertaisesti voi loukata lopettamalla peli väkivalloin, koska tämä aiheuttaisi pelaajille syviä traumoja ja opettaisi heille, että he **eivät** ole omien todellisuksiensa luoja. Tämä mitätöisi pelin koko idean, joka on kasvu ja oppiminen; erityisesti luomisesta oppiminen.

Joten, pelin lopettaminen täytyisi tehdä varovasti ja tietyllä hienotunteisuudella. Ainoa tapa tehdä se oli viedä peli suureen muutokselliseen käännekohtaan, jossa kukin ja jokainen ilmentymä voisi itse alkaa herätä siihen siihen tosiasiaan, että he ovat kuolemattomia valo-olentoja vain kokemassa kuvitteellista, ohimenevää todellisuutta. Vain siten heillä voisi olla viisaus ja voima valita lähtevänsä pelistä pois vapaaehtoisesti. Näin tehtiin päätös, että

kullekin pelaajalle annettaisiin tästä ymmärrys sovittuna aikana. Kukin Valo-olento valmisteli oman suunnitelmansa, jotta peli voitaisiin lopettaa menestyksellisesti.

Ei ole minun asiani tietää, mitä kaikkea Valo-olennot päättivät. Tiedän vain sen vähän, mitä eräs noista Valo-olennoista teki. Niinpä kiinnitän huomiosi nyt tähän erityiseen Valo-olentoon. Vaikka nimillä ei ole mitään käyttöä noiden olentojen osalta, niistä on meille hieman hyötyä, joten kutsumme tätä olentoa nimellä Joy-Divine tai lyhyesti vain J-D. J-D'tä pyydettiin pelaamaan tätä peliä, erityisesti auttamaan sen suuren muodonmuutoksen osalta, mikä lopulta mahdollistaisi pelin lopettamisen. Voidakseen tehdä sen, mitä hän tuli tekemään, J-D käsitti, että hänen olisi tarpeellista järjestellä peliä hieman uudestaan tuomalla oma energiansa mukaan järjestelmään. Näille olennoille ei ole olemassa sellaista asiaa kuin aika. Sen seurauksena niille ei ole mitään ongelmaa rakentaa peli alusta uudestaan, jotta saadaan se loppumaan eri tavalla. Ja pelin voi rakentaa aina uudelleen kunnes saavutetaan haluttu lopputulos ja sitten **se** on "perustelluin" tapahtumaversio. Niinpä J-D otti haltuunsa yhden pelin rooleista. Mutta J-D ei luonut loputtomasti toistuvia sirpaleita itsestään, kuten useat muut Kirkkaat Olennot tekivät. Koska tämä ei ollut alunperin hänen pelinsä, hän ei pyrkinyt täyttämään sitä miljardeilla tai triljoonilla itsensä ilmentymillä kuten muutamat muut tekivät. Mutta se, mitä hän **todella** halusi, oli ymmärtää peliä syvällisesti. On todellakin niin, että syvimmän ja oikein tulkitun ymmärryksen asiasta saavuttaa vain kokemalla asian itse. J-D tiesi, että hän tarvitsee tällaisen ymmärryksen voidakseen tarjota apua, jota häneltä haluttiin. Niinpä hän päätti tuoda Itsen ilmentymän mukaan peliin. Oman olemuksensa sisältä hän loi olennon, jota voidaan kutsua nimellä "Ilo". Ilo olisi se, mikä toisi Joy-Divinen valoa pelin tiheimpäänkin syvyyteen. Ilo olisi itse asiassa Joy-Divinen jälleensyntynyt osa... Ja se on, ehkei enää yllätyksenä sinulle, **minun** oma Korkeampi Itseni.

Alku...

Kaikkein aikaisimmassa löytämässäni muistikuvassa omasta henkilökohtaisesta olemassaolostani olin hitaasti, unenomaisesti ja ajalehtien tulossa tietoiseksi "itsellisyydestä". Minua pidettiin rakastavasti Joy-Divinen ydinolemuksen sylissä. Tunsin vain ykseyttä ja kaipausta. Ääretön rakkaus oli ravintoani. Jokainen kokemukseni oli mitä syvin autuus. Tietoisuuteni nousi hitaasti tästä uinuvasta ilosta ja aloin muodostaa ensimmäisiä ajatuksiani. Kun tulin tietoiseksi omasta olemassaolostani, hahmotin ajatuksen "Tässä minä olen". Ja sitten kysymyksen "Mikä minä olen?".

Joy-Divine alkoi äärettömän rakkauden ja lempeyden kanssa kertoa minulle vastauksia. Jollain tavoin tämä elämä ja aikaisemmat menneet elämät ovat osa ääretöntä, loppumatonta vastausta tuohon kysymykseen. Sillä, elämällä ja **olemalla** löydän itseni, kuka minä olen ja mitä minä olen. Ymmärräthän, että Kirkkaat Olennot eivät kommunikoi ajatusten ja sanojen kautta kuten me teemme. Heidän kommunikaationsa ovat kokonaisia luomuksia! Koko maailmankaikkeutemme on todellakin vain osa Kirkkaiden Olentojen keskustelujen avautumista. Samalla kun minä täällä oivallan kuka oikeasti olen, samalla myös Joy-Divine on

kertomassa lolle vastausta kysymykseen ”Mitä mitä olen?”, mikä onkin esitetty dramaattisessa muodossa useiden jälleensyntymieni aikana esiintyneissä tapahtumissa. Ja ehkä se toimii sinullakin? Ehkä sinäkin olet juuri vastaamassa kysymykseen ”Mikä minä olen?” omalta osaltasi. Luulen, että näin on, vai kuinka?

Mutta nyt kysymys on, miksi Ilo on täällä ja siten miksi minä, Zingdad, olen täällä. Jotta olennot voivat päästä eteenpäin, heidän täytyy keksiä itselleen tarkoitus. Ilon tarkoituksena on olla ”Asiaan sekaantuja”. Mitä ”Asiaan sekaantuja” tarkalleen tarkoittaa, on pitkä tarina, jonka kerron toisella kerralla – toistaiseksi vain hyväksy, että se on olento, joka matkustaa ympäri henkisiä valtakuntia auttamassa toisia, kun nämä ovat juuttuneet omiin luomuksiinsa. Joten Ilo auttaisi täällä tämän todellisuuden muuntautumistyössä ... tuota... ilahduttavalla tavalla. Ethän voi auttaa ystävääkään hänen tuskassaan, jos et ymmärrä, mitä hän juuri kokee. Ennen kuin Ilo pystyisi auttamaan, sen on uppouduttava täydellisesti tähän todellisuuteen. Sen täytyi jälleensyntyä muutaman kerran ja hukuttaa itsensä täydellisesti tähän todellisuuteen. Ja sitten viimeisen jälleensyntymän aikaan pelin suuren muodonmuutoksen hetkellä annetun merkin mukaisesti sen piti muistaa itsensä, ymmärtää ja nousta takaisin pois järjestelmästä. Vasta sitten sillä olisi riittävä ymmärrys voidakseen todella auttaa ja tehdä, mitä se tuli tänne tekemään. Ja tätä minä, tietysti, juuri nyt yritän tehdä.

Muistan, kun aloin laskeutua tähän järjestelmään. Jätin Joy-Divinen lämpimän syleilyn ja aloitin ensi kertaa laskeutua tänne tämän todellisuuden korkeampien ulottuvuuksien kautta. Ja sitten järkytyksekseni aloin putoamaan. Putosin ja putosin. Kun syöksyin luomakunnan tiheyksien läpi, aloin oivaltamaan, että olin menettämässä yhteyden ykseyden kanssa. Rupesin tuntemaan täysin uuden kokemuksen aiheuttaman pelottavan piston sydämessäni – olin eksymässä epätoivoisen yksinäisyyden kylmyyteen. Näkökykyni alkoi kutistua; en enää voisi nähdä, mitkä tekoni seuraukset tulisivat olemaan. En enää tiennyt, että kaikki oli täydellistä. Oli niin paljon sellaista, jota yht’äkkiä en voinutkaan tietää enkä tiennytkään. Kun ymmärsin tosiasian, että en tiennytkään, mitä tulisi tapahtumaan, sydäntäni kouraisi kokonaan uusi kokemus - pelko! Jos en tiennytkään, mitä seuraavaksi tapahtuisi, kuinka voisin tietää, että selviäisin? En voisikaan! Tunsin, kuinka Tietämättömyyden Verhon mustat viitat kietoutuivat ympärilleni ja se tuntui kuin jäiset sormet puristaisivat sydäntäni. Tämä oli kärsimystä! Ja edelleen vain putosin ja putosin. Ja sitten saapui unohdus sekä putoamisen tuskasta että siitä autuudesta, mikä oli ennen putoamista. Ahdistus hälveni. Muisti hälveni. Tietoisuudesta tuli hämärä. Kaikki muuttui hitaasti pimeydeksi. Sitten aloin katsoa sumuisin silmin outoa ja käsittämätöntä uutta maailmaa.

En tajunnut silloin, että ensimmäinen jälleensyntymiseni oli alkanut...

Elämäni Lyrassa

Ensimmäinen elämäni tapahtui planeetalla, joka sijaitsi Lyran tähtijärjestelmässä, joka sai nimensä lyyrasta (eräänlainen harppu), joka on myös käyttökelpoinen analogia siitä tavasta, jolla elämä oli siellä luotu. Monet olennot jälleensyntyivät ensimmäisen kerran Lyraan, joka

ei ollut niin tiheätaajuinen kuin Maapallo. Kehot olivat paljon hienovaraisempia kuin nämä, mitä me nyt asutamme. Kehojen ilmentymät aiheutti valon äänivärähtely – siksi tuo ”harppu” analogia. Elämä Lyrassa sijaitsevalla planeetalla oli hyvää. Se oli rakkauden ja lempeyden paikka, jossa iloa käytettiin opetusvälineenä. Jokaista persoonaa kannustettiin seuraamaan heidän suurinta autuuttaan, löytämään ainutlaatuisen ja erityisen lahjansa ja ilmaisemaan sitä, mitä he eniten rakastivat tehdä. Ei ollut kilpailua eikä rangaistusta. Jokaista olentoa arvostettiin sellaisena kun se oli ja miten se osallistui toimintaan. Kaikki tekivät parhaansa koko ajan.

Olennot olivat fyysisiltä ominaisuuksiltaan vaaleaihoisia ja -tukkaisia ja niillä oli siniset silmät. Kannan vielä nytkin noita piirteitä ollakseni samanlainen kuin ne. Ne olivat viehättäviä ja elinvoimaisia olentoja, jotka tiesivät, että heidän kehonsa olivat taivaallinen lahja, jota piti rakastaa ja vaalia ja siten he ymmärsivät, kuinka kohdella kehojaan kunnioittavasti. Tämä oli yksi syy siihen, että he elivät uskomattoman pitkiä elämiä. Mutta oli toinen, tärkeämpi syy: tämän paikan yhteisöissä oli opettajia, jotka siirsivät fyysisen ylösnousun opetuksia toisille olennoille. Tämän oppimisen tuloksena Lyralaiset eivät ikäänntyneet kuten me tyypillisesti teemme tällä Maapallolla. Kun lapset ja nuoret kasvoivat ja kehittyivät aikuisiksi, he alkaisivat jossain vaiheessa osoittamaan kiinnostusta henkisten asioiden oppimiseen. He pyytäsivät tulla opetuiksi. Tämä oppimisprosessi oli hidas ja lempeä ja prosessia itseään arvostettiin paljon enemmän kuin itse lopputulosta. Koulutuksen edetessä nämä olennot tulisivat viisaammaksi ja voimakkaammiksi henkisissä asioissa. Lopulta he alkaisivat saavuttaa kirkkautta heidän auran alkaessa hohtaa ja korkeaikaiset olennot voitaisiin välittömästi tunnistaa heidän auran säteilystä. Mutta heidän kehonsa, kumma kyllä, eivät ikäänntyneet. Kun katsoi sellaista olentoa silmiin, tunsu itsensä siunatuksi ja rakastetuksi. Heidän koulutuksensa ja henkisen kasvunsa jatkuessa nämä olennot tulisivat enemmän osaksi valoa ja vähemmän osaksi materiaa. Ja lopulta, kun he ovat tehneet, mitä olivat tulleet tekemään, he viimeinkin ja täydellisesti muuttaisivat fyysiset kehonsa valokehoiksi ja jättäisivät tämän maailman siirtyäkseen hienovaraisempiin henkimaailmoihin. Ihastuttava asia todeta.

Lyralaiset elivät ehdottomassa harmoniassa maan kanssa. He eivät pitäneet kasveja, eläimiä eikä planeettaansa jonakin, jota voi käyttää ja kuluttaa, vaan ennemminkin tiesivät, että he olivat yhtä näiden kanssa. He kunnioittivat maata heidän omana äitinään. Mikäli kasvin tai eläimen kehoa tarvittiin uhrata johonkin, jota olennot tarvitsivat, siltä pyydettiin kunnioittavasti tätä uhrausta. Jos lupa saatiin, elämän lopetus tehtiin suurella palveluksella, kunnioituksella ja arvostuksella. Siellä elämä oli todella hieno, harmoninen suhde kaikkien kanssa ja jokainen työskenteli aina suuremman yhteisen hyvän puolesta. Kirkkain muistoni omasta elämästäni Lyralla on se, kun katson kuunvalaisemaa valtamerä yhdessä Adamu-nimisen olennon kanssa. Vaikkei hän ollutkaan isäni, hän kuitenkin kasvatti minut ja opetti minulle olentojen tavat. Hän oli viisas ja kunnioitettu vanhus. Hän oli voimakasrakenteinen, leijonanomainen mies, jolla oli liehuva parta, safiirinsiniset silmät ja mitä kirkkain auramainen hehku. Muistoni alkaa, kun hän seiso i edessäni ja keskusteli vakavasti kanssani. Hän oli juuri selittämässä minulle, että minun ei ollut määrä jäädä heidän luokseen... ei siis

lopulta palata valoon samalla tavalla kuin he tekivät. Hän osoitti kohti tähtiä ja kertoi kohtaloni olevan ”siellä jossain”. Hän heitti kiven, joka kimposi tyynestä, kuunvalaisemasta valtamerestä ikään kuin vertauskuvana siitä, miten minun täytyy piipahtaa muutamassa muussa elämässä tulevan kehitykseni takia eikä jäädä vain yhteen paikkaan heidän kanssaan. Itkin. Se, että lähtöni tarkoitti, että minun pitäisi fyysisesti kuolla, ei ollut epätoivoni syy. Kaikki tuossa maailmassa tiesivät kuoleman olevan vain siirtyminen toiseen tilaan. Suruni syy oli yksinkertaisesti se, etten halunnut lähteä sieltä. Olin löytänyt suuren rakkauden noita olentoja kohtaan ja varsinkin Adamun minulle antamaa lempeää ja rakastavaa ohjausta kohtaan. En halunnut lähteä eikä Adamukaan tietysti halunnut minun menevän, koska hän rakasti minua. Mutta tämä oli kohtaloni.

Adamu sanoi minulle ”Pian olet jo matkalla ja olet unohtanut meidät”.

”En koskaan” sanoin, ”En ikinä unohda sinua. Ja muistan tämän hetken ikuisesti”.

Ja niin olenkin muistanut.

Tulen aina rakastamaan Lyran olentoja. He antoivat minulle ensimmäisen elämäni ja maadoittumiseni tähän todellisuuteen. Tunsin todellista ehdotonta rakkautta ja aitoa yhteenkuuluvaisuutta heidän joukossaan. Minulla oli paikka ”josta olen” ja vaikka olisin aina vaeltaja, muistaisin silti, miltä tuntuu, kun on olemassa **koti**.

Muistaisin Adamun aina. Tähän tämänhetkiseen jälleensyntymiseeni on hautautunut tunne kaipauksesta; vanhemmasta isähahmosta, jonka pitäisi olla mukana elämässäni, mutta ei ole. Alkaessani muistaa Adamun ja löytää hänet meditaatioideni ja regressiohypnoosien kautta, tuo kuilu elämässäni alkoi täyttyä. Aloin muistaa rakkauteni syvyyden ja yhteyden tuohon mitä ihmeellisimpään olentoon. Näin tämä muisto säilyi keskellä sitä syvää unohdusta, joka syntyy jälleensyntymisestä tähän maailmaan. Sanoin, että muistaisin... ja muistinkin. Saadessani uudestaan yhteyden Adamuun tässä elämässä ja oppiessani käymään intuitiivisia keskusteluja oivalsin myös, että hän oli syvän viisauden ja syvällisen totuuden lähde, joka aina esiintyi myötätuntoon verhottuna. Aloin laittaa hänen sanojaan useille Internetin keskustelupalstoille, jotta muutkin voisivat lukea niitä. Juuri Adamua on kiittäminen siitä, että voisin kehittää tätä kykyäni keskustella intuitiivisesti. Hänestä on jälleen tullut minulle ihana ohjauksen ja neuvon lähde. Ja ystäväydenkin.

Eikö olekin outoa? Näyttäisin olevan täysikasvuinen, aikuinen mies, jolla on mielikuvitusystävä!

Mutta takaisin tarinaan. Kuten olen maininnut, useimman Lyran olennot jättivät elämän, kun heidän kehonsa nousivat valoon. Mutta tämä ei ollut minun polkuni. Minun täytyi kulkea samaa tietä sellaisten kanssa, jotka eivät lähteneet valoon. Kävelin valtameren Lähtemisen Lahteen, kunnes olin rintaa myöten kuunvalaisemassa vedessä ja sitten, aivan kuin minua oli opetettu, nostin henkikehoni pois fyysisestä kehostani ja katkaisin näiden kahden välisen yhteyden. Eloton kehoni vajosi veteen, aallot huuhtoivat sen yli. Ja sitten se oli poissa. Valtameri puhdistaisi aikanaan kehoni eikä minusta jäisi jäljelle Lyraan muuta kuin muistot.

Sotilaan elämä

Elämä numero kaksi oli elämäni sotilaana.

Sivilisaatio, johon olin syntynyt, oli planeettojen välisessä sodassa toisen sivilisaation kanssa. Minulla ei ole muistikuvia yksityiskohdista, joten en voi kertoa sinulle, oliko kyseessä suuri galaksien välinen sota vai vain kaksi vastakkain asettunutta sivilisaatiota, jotka kävivät keskinäistä taistelua. Näitä asioita en lainkaan muista. Tiedän syntyneeni sotilaaksi, joka oli sijoitettu kaivossiirtokunnassa sijaitsevaan varuskuntaan pienellä planeetalla kaukana kotimaailmastamme. Planeetta itsessään ei ollut kovinkaan vakaa. En pysty sanomaan varmasti, mistä se oli tehty, mutta sen vaikutuksesta pystyin ajamaan ajoneuvon planeetan sisään ilman suurempaa vaikeutta. Ehkä hieman kuten Jupiter tai Saturnus se oli pohjimmiltaan tiivistettyä kaasua? Planeetta oli kuitenkin täysin sopimaton elämisen kannalta, joten meidän piti olla suoja-ajoneuvojen tai suoja-rakenteiden sisällä koko ajan. Mutta, oli miten oli, tässä elämässä olin yksi sotilaista, joiden tehtäväksi oli annettu vartioida kaivostoimintaa tällä puoli-kiinteällä pienellä planeetalla.

Elämä, jota elin siellä, oli varsin erilaista kuin elämä missään täällä Maapallolla. Ensinnäkin, näytti siltä, että meidät sotilaat oltiin muutettu geneettisesti sopiviksi täyttämään tehtäväämme. Yhtenä tuloksena tästä oli se, kukaan meistä ei kyennyt lisääntymään, koska lisääntyminen ei olisi palvellut roolimme optimaalista toteutusta. Näytti siltä, että kehomme oli suunniteltu siten, että ne jäisivät seksuaalisesti kehittymättömiksi koko elämäme ajan ja siten sukupuolten väliset eroavaisuudet eivät todellakaan olleet yhtä näkyviä kuin täällä Maapallolla. Tämä hämmentää minua, mutta siellähän olisi voinut olla jopa enemmän kuin vain kaksi sukupuolta! Siitä olen varma, että kaikki sotilaat eivät olleet pelkästään miehiä. Mutta, kuten sanoin, sukupuoli ei ollut samanlainen asia kuin se on täällä Maapallolla. Uskoakseni olimme kuitenkin keskenämme jossain määrin seksuaalisia, mutta se oli enemmänkin leikkisä, rakastava ja yhteensitova kokemus kuin mitään muuta. Mutta, oli miten oli, tuolla planeetalla ollut ryhmä sotilaita merkitsi minulle kaikkea. Ne olivat minulle ainoa perhe, jonka olin koskaan tuntenut; ne olivat minun ystäviäni, rakkaitani ja olemassaoloni syy. Jos ajattelen asiaa taaksepäin, tilanteeni tuossa elämässä näyttää hyvin omituiselta nykyisten ajatusmallien näkökulmasta, mutta tuohon aikaan se tuntui minulle täysin luonnolliselta ja oikealta. Olimme onnellisia omalla tavallamme ja siellä oli varmasti suurempi yhteenkuuluvaisuuden ja ryhmähengen tunne kuin mitä olen ikinä tuntenut nykyisessä elämässä.

Sotilaana minulle nimetty rooli oli toimia tietyn sotilanjoneuvon ohjaajana. Se oli jotain hyvin pienen avaruusaluksen ja panssaroidun auton väliltä. Tämä yhden miehen ajoneuvo pystyi matkustamaan planeetan pinnalla, mutta pystyi myös tunkeutumaan planeetan itsensä sisään ja liikkumaan pinnan alla. Se tuki elämäni ylläpitäviä toimia kaikissa erilaisissa äärimmäisissä olosuhteissa tuolla planeetalla. Olen varma, että että ajoneuvo oli tiedustelualue ja, jos siinä oli mitään aseistusta, se olisi ollut jotain kevyttä. Luulen, että roolini oli oikeastaan vain vartioida ja partioida. Se, mitä asiasta muistan, on, että en näyttänyt ottavan velvollisuuksiani kovinkaan vakavasti. Vähän kuin iso lapsi, jolla on lelu,

minusta oli todella hauskaa ajella pikku ajoneuvollani ympäriinsä ja syöksyä planeetan syvyksiin ja palata räjähtäen takaisin maan pinnalle. Minusta alus oli jännittävä, mutta en todellakaan käyttäytynyt kuin sotilas, jolla oli elämän ja kuoleman vastuu strategisen aseiden puolustamisessa sota-aikana!

Eräänä päivänä oli minun vuoroni päiväystä korkealla planeetan yläpuolella olevan satelliitin ohjauskeskuksessa. Päivystysvuoron aikana katsoin ikkunan läpi alla olevaa planeettaa ja silloin tapahtui jotain täysin käsittämätöntä. Voin vain sanoa, että tämä pieni planeetta kaikkine asukkaineen hävisi olemattomiin juuri silmiäni edessä! Hyvin yksinkertaisesti jokin selittämätön ilmiö pyyhkäisi kaiken olemattomiin. **Valtava** harmaa ”jokin” läpäisi tuon todellisuuden ja hävitti täysin koko planeetan! En löytänyt mitään järkeä siihen, mitä olin juuri havainnut. Tämä ei muistuttanut mitään, mitä oli ikinä kuullut. Olin syvästi traumatisoitunut ja syvässä shokissa. Kaikki mitä rakastin – kaikki ystäväni, perheeni, rakkaani, kotini, elämäntarkoitukseni – kaikki, mikä oli merkinnyt minulle jotain, oli pyyhkäisty pois tuossa yhdessä käsittämättömässä hetkessä. Olin täysin yksin pienessä satelliitissa, joka ei enää ollut kiinnittynyt planeettaan. En tiedä, mitä tein seuraavaksi. Tuo pieni satelliitti ei pystyisi pitämään minua hengissä kovin pitkää aikaa. Tiedän, että ajalehdin jonkin aikaa surkean ikävän vallassa. Ehkä kuolin ilman, ruoan tai veden puutteeseen. Ehkä päätin itse elämäni. Tätä en muista. Kaikki mitä siitä muistan on menetyksen ja surun kuumakostea usva... ja sitten ei mitään.

Eksyksissä omassa unimaailmassani

Elämässä numero kolme minulla oli jonkinlainen henkinen kyvyttömyys. Olen lähes varma, että kärsin vakavasta autismista. Tiedän, ettei ajatuksillani ollut samanlaisia rakennetta kuin nyt. Tuntui kuin olisin ajatellut sarjakuvakirjan kuvien ja symbolien kautta enkä sanojen tai monimutkaisten ideoiden kautta. En pystynyt puhumaan, vaan sen sijaan päästelin siansaksalta kuulostavia ääniä. Tämä elämä sijoittui jonnekin, joka voi mahdollisesti olla 1500-luvun Eurooppa (tai jokin todellisuus, joka kovasti muistutti sitä) ja elämä siellä oli kovaa, viheliäistä ja julmaa. Ihmisiä, joilla oli sellaisia haasteita kuin mistä minä kärsin, pidettiin hyödyttömänä taakkana. Tämä elämä oli kaksijakoinen; toisaalta toivottoman onnetonta ja kuitenkin myös autuaan iloista. Kanssaihmiseni eivät kohdelleet minua kovin hyvin. Esimerkiksi, kun olin riittävän vanha lapsena menemään ulos muiden lasten kanssa, he huomasivat outouteni ja alkoivat pilkata minua armottomasti. He heittivät minua kivillä ja ajoivat takaa keppien kanssa kuin mitäkin villieläintä. Ainoa, kuka todella rakasti minua ja oli ikuisesti kiltti minulle, oli vanhempi siskoni. Hän oli täynnä lempeyttä ja hyvyttä.

Lisäksi eräs setäni tuli silloin tällöin kylään. Kyläilyn aikana hän etsi tilaisuuksia olla yksin minun kanssani, jotta hän voisi käyttää minua seksuaalisesti hyväkseen. Olin luonnollisesti voimaton kertomaan tästä kenellekään. Kun hän oli paikalla, ainoa suojani oli pysyä siskoni vierellä, jolloin hän, huolimatta polttavasta tuijotuksestaan, jätti minut rauhaan. Mutta jos hän ikinä löysi minut ilman siskoani... no, se oli aika kamalaa. Se oli käsittämättömän tuskallinen, väärä ja outo kokemus, joka satutti ja satutti eikä minulle ollut mitään tapaa

käsitellä tai ymmärtää sitä. Minulla ei todellakaan ollut mitään keinoa puolustautua tai pysäyttää häntä.

Mutta tuo elämä ei kuitenkaan ollut kokonaan huono. Joskus pystyin sujahtamaan muuttuneeseen tietoisuuden tilaan, jossa kaikki oli kaunista. Muistan nähneeni valokenkeitä ja keijuja ja haltioita. Näin ympärilläni olevan elämän reunoilla kultaisia auroja. Näin kasveissa energian sykkimisen. Näin kuinka tähdet kommunikoivat edestakaisten suhahtelevien energioiden avulla ja näin planeetan eteerisessä kehossa olevia energiavirtoja ja -pyörteitä. Näin ihmeellisiä asioita tuohon aikaan. Tämä toi minulle syvää iloa ja se paransi kipuni. Joten se menetteli. Mutta luulen, että perhettäni häiritsi, että istuin itsekseni tuijottaen avaruuteen kujertaen ja kikattaen mielihyväästä.

Mutta sitten, asiat kun olivat miten olivat, siskoni ollessa vain 15- tai 16-vuotias, hänet naitettiin jollekin todelliselle muukalaiselle jostain kaukaisesta kaupungista ja siskoni täytyi lähteä elämään hänen kanssaan. Tiedän nyt, että hän yritti kovasti lohduttaa minua. Tiedän, että hän yritti kertoa minulle, mitä oli tapahtumassa. Muistan makaavani pää hänen sylissään hänen itkiessä katkerasti ja selittäen minulle asioita sellaisilla sanoilla, jotka eivät merkinneet minulle mitään. Tiesin vain, että hän oli jonkin aikaa aina onneton. Ja siten tuli hevosen vetämät kärryt hakemaan häntä ja hän oli poissa. Muistan katsoneeni kuinka se vei hänet pois luotani, kujaa pitkin alas ankeaan lumenpeittämään metsään. Pian sen jälkeen pahoinpitelevä setä tuli takaisin. Kun näin hänet, tiesin, mitä oli tulossa ja juoksin epätoivoissani yrittäen löytää siskoni. Juoksin alas pitkin tietä, josta kärryt olivat menneet. Juoksin ja juoksin. Juoksin kunnes keuhkoni pakahtuivat, juoksin kunnes kaadun uupuneena maahan. Yö alkoi tulla ja painauduin puuta vasten saadakseni hieman suojaa kylmältä. Olin hyvin, hyvin peloissani – jokainen metsän ääni ja varjo aiheutti hirviömäisten kuvien välähdyksiä mielessäni. En muista miten loppu itse asiassa tuli, mutta luulen, että jäädyn kuoliaaksi tuona yönä metsässä.

Metatodellisuus

Elämää numero neljä on kaikkein vaikein selittää, koska se tapahtui hyvin erilaisessa todellisuudessa verrattuna tähän todellisuuteen ja asioita on vaikea pukea sanoiksi. Arvelen, että se saattoi olla eräänlainen eteerinen valtakunta, koska tässä paikassa ideat ja ajatukset olivat todellakin kouriintuntuvia asioita. Minulla oli jotenkin kyky luoda ideoita, jotka voisivat... en tiedä... ehkä analogia on, että minulla ”sanojen miekka”. Pystyin jollain tavalla aiheuttamaan suurta vahinkoa mieleni ajatusrakennelmien avulla ja ympärilläni olevat muut olennot eivät näyttäneet pystyvän puolustautumaan minua vastaan. Tunsin suurta suuttumusta ja raivoa heitä kohtaan. Luultavasti nämä olivat niitä samoja, edellisessä elämässäni olleita olentoja, koska siskoni oli siellä taas, mutta tällä kertaa hän oli ainoa, jota rakastin. Kaikkia muita löin ja satutin tosi pahasti. Heillä ei ollut mitään keinoa puolustautua ja minä vain jatkoin heidän vahingoittamistaan – ilmaisain raivoani, nähtävästi. Tämäkin elämä päättyi oudosti. Muut olennot kaappasivat minut ja pitivät vankina. Sitten he toivat siskoni ja tappoivat hänet edessäni. Näin, että hyvä ja paha, positiivinen ja negatiivinen, sisältyivät

kummatkin samaan olentoon. Se, mitä eniten rakastin ja se, mitä eniten inhosin, olivat yksi ja sama olento – vain sen eri ilmenemismuotoja. Se järkytti syvintä olemustani. Sitten he tappoivat minutkin. Tämä oli jotenkin palvelus minulle. Se jollain tavalla vapautti minut karmastani. He tekivät tämän rakkauden tekona. Nykyisen elämäni näkökulmasta mikään tässä ei nyt käynyt järkeen, mutta niin se vain oli.

Lisäksi ymmärsin myöhemmin, että se, mitä olin heille tehnyt, oli myös jotenkin palvelus heille. Paljon pahempaa oli tiedossa ja minä autoin heitä jollain tavoin varautumaan sitä varten. Minun ansiostani he myöhemmässä vaiheessa säilyisivät hengissä.

En todellakaan ymmärrä paljoakaan tuosta elämästä ja toivon, että ratkaisen sen pulman jonain päivänä.

Velho

Minusta on kiusallista kertoa viidennen elämäni tarinaa. Taustana oli varsin todennäköisesti keskiaikainen Eurooppa. Olin syntynyt jonkin paikallisen lordin lapseksi. Asuimme vuorella olevassa linnassa, josta oli näkymä laaksoon, jossa sijaitsi kylä. Kylämme oli melko eristäytynyt ja kuljetus vuoren yli järjestyi hitaalla hevosvetoisella kärryllä, joten elimme sangen suojattua elämää. Useat kyläläisistä saattoivat elää koko elämänsä uskaltautumatta koskaan kylän ulkopuolelle. Hyvin harva näki koskaan edes naapurikylää. Kulkeminen oli vaikeaa ja hidasta ja tiedonvaihto lähes olematonta.

Minulle oli tuossa elämässä annettu eräs henkinen lahja: yhteys erityiseen henkisen ”energian” muotoon, jonka avulla pystyin manipuloimaan tuon maailman materiaa. Tehtiin sopimus, jonka mukaan käyttäisin tätä energiaa näyttääkseni ihmisille kuinka tehdään parannusta ja muita sellaisia henkisiä tekoja.

Äitini oli nähtävästi varsin sairaaloinen ja hän yritti kovasti monta vuotta tulla raskaaksi. Koska hän oli paikallisen lordin vaimo, oli tärkeää, että hän antaisi isälleni perillisen. Uutinen hän raskaudestaan otettiin siksi vastaan suurella ilolla. Kun synnyin täysin terveenä poikalapsena, kylä oli haltioissaan ja järjesti suuret juhlat. Olin kylän ”kultainen lapsi” ja suuresti rakastettu ja juhlittu. Pian aloin esittelemään lahjaani tekemällä pieniä maagisia asioita. Ihmiset näkivät tämän ja ihmettelivät sitä.

Jossain vaiheessa teini-iässä tapahtumat kääntyivät minua vastaan vieden minua pimeyden suuntaan: ensiksi äitini ei koskaan oikein toipunut minun synnyttämisestäni. Hän oli vuoteenomana muutaman vuoden ja sitten vain kuihtui pois ja kuoli minun ollessani vielä lapsi. Isäni uppoutui ajatuksiinsa tähän suruun ja lordiuden vaatimiin velvollisuuksiin. Kun maagiset kykyni tulivat näkyviin, kylän noita pyysi, että hän saisi opettaa minua – ”muokata” kykyjäni. Vaikkakin hän oli osoittanut, että hänessä oli sangen pahojakin piirteitä, luulen, että isäni oli huojentunut, että hänellä oli yksi huoli vähemmän ja niin noidalle annettiin lupa ottaa minut huostaansa.

Noita todellakin opetti minua aika hyvin. Minulle tuossa elämässä annetun lahjan takia minulla oli sisäsyntyinen taito muuttaa materiaa ja energiaa. Vaikka oma kykyni oli paljon suurempi kuin noidan, hän pystyi opettamaan minulle kanavointia ja tarkentamaan lahjani käyttöä. Aikaa myöten tulini aika taitavaksi siinä. Pystyin esimerkiksi muokkaamaan säätä siten, että saataisiin sadetta viljasadoille silloin sitä tarvittiin ja niin edelleen. Pystyin myös tekemään parannustyötä. Luulen, että minulla oli joitain muitakin kykyjä, mutta en muista niitä nyt. Mutta koko ajan opettaessaan minulle kaiken mitä tiesi, noita myös koko ajan manipuloi minua omien pyrkimystensä edistämiseksi. Hän tahtoi itselleen valtaa, ja olen varma, että hän päätti muuttaa minut omaksi sätkynukekseen. Hän yritti tätä vaikuttamalla itsetuntooni. Hän sanoi minun olevat erityisempi kuin kukaan muu. Hän uskotteli minulle, että kaikkien muiden pitäisi palvella minua ja olla mieleni orjia. Hän opetti minua uskomaan, että olen jonkinlainen puolijumala. Rupesin uskomaan, etteivät maagisia kykyjäni käytettäisi palvelemaan muita ihmisiä, vaan sen sijaan ne olivat todiste siitä, että heidän pitäisi palvella minua. Se ei ollut juurikaan tervettä ajattelua.

Sitten se tapa, jolla pienviljelijät kohtelivat minua. Sinun täytyy ymmärtää, että feodaaliyhteiskunnan sosiaalinen dynamiikka ei ollut lähellekään sitä, mitä se on nykyisessä elämässämme. Tiluksia hallitsevalla lordilla oli täydellinen valta maa-alueisiin ja alamaisiin. He kumartavat ja raapivat maata hänen ympärillään, mutta eivät koskaan puhutelleet ellei heiltä kysytyä eivätkä he koskaan katsoneet lordiaan silmiin. He juoksevat piiloon lähes aina, jos näkevät hänen saapuvan, niin ettei heidän tarvinnut olla hänen kanssaan tekemisissä ja mahdollisesti loukata häntä. Ikään kuin olisi kaksi eri lajia: hallitsija ja alamaiset. Tosiasia on, että en todellakaan tuntenut yhteenkuuluvuutta yhteisöön kyläläisten kanssa. Jos lähdin linnasta ja laskeuduin kylää, minua ei toivotettu tervetulleeksi laulaen ja tanssien... Ei todellakaan. Kaikki hiljenivät ja monet riensivät tiehensä. Tunsin itseni hylkiöksi. Tuntui, että ikään kuin läsnäoloani paheksuttaisiin. Mutta heti kun oli lähtenyt heidän seurastaan, kyläläiset jatkoivat taas keskustelujaan selkäni takana hermostuneena nauraen. Luulin, että he vihasivat minua. Ja ehkä he vihasivatkin!

Isäni teki asiat monimutkaisemmaksi kun hän minun ollessani vielä lapsi kieltäytyi lähettämästä joitain talonpoikia sotilaiksi sotaretkelle (tai johonkin vastaavaan). Tämän tuloksena meitä syrjittiin eikä mikään itseään kunnioittava perhe olisi pitänyt minua sopivana aviomiesehdokkaana tyttärelleen. Joten kun tulini siihen ikään, missä minun olisi pitänyt mennä kuninkaalliseen hoviin tapaamaan oman asemani mukaisia nuoria naisia, minulle tehtiin selväksi, etten ollut tervetullut.

Joten olin yksin.

Ainoa seuralaiseni oli noita, jolla oli kiire manipuloida itsetuntoani omien tarkoituksieni edistämiseksi. Kun tämä paljastui, se lopulta koitui hänen kohtalokseen. Kun vihdoinkin tajusin hänen valheensa, tunsin, että olen liian voimakas tarvitakseni sietää häntä ja hänen jatkuvaa ilkeyttään. Joten lähetin hänet yksinkertaisesti pois. Noihin aikoihin myös isäni kuoli ja minusta tuli tiluksien lordi. Minulla nyt siis ei ollut vain tiluksien lordin kaikki valta, mutta myös magian valta. Kylän talonpojat pitivät minua sangen erillisenä, ulkopuolisena ja

kummallisena. Eikä elämässäni todellakaan ollut ketään muuta. Ei ystäviä, ei perhettä, ei rakkaita, ei luotettuja. Vain minä ja kylän talonpojat, joille minä oli täysin vieras olento. Tästä tulisi elämä täynnä syvää eristäytymistä.

Mutta olin kuitenkin ihminen, jolla oli ihmisen tarpeet ja toiveet. Arvattavasti halusin eniten olla rakastettu ja hyväksytty. Kuulua johonkin. Tuntee, että minua tarvitaan ja halutaan. Tietysti sitten huomasin joitain viehättävämpiä kylän tyttöjä. Toivoin, että saisin jonkun heistä olemaan kanssani ja rakastamaan minua. Muutaman kerran lähestyin yhtä ja yritin saada aikaan keskustelua. Mutta kuilu välillämme oli vain liian leveä ylitettäväksi. Minun seurassani he olivat vaivaituneita ja epäluuloisia. Kun lähestyin, he olivat anteeksipyyteleviä ja pelokkaita – luultavasti olettaen, että halusin moittia heitä jostain väärinteosta (miksi muuten tiluksien lordi puhuisi talonpoikaistyölle?). He eivät katsoneet minuun ja vastasivat suoriin kysymyksiin mahdollisimman lyhyesti.

Lopulta vaadin jollain tekosyyllä tai vastaavalla, että yksi tytöistä tulisi mukanani linnaan. En tiennyt mitään rakkaudesta tai hellyydestä ja vaikka olisinkin, ei hän olisi siihen reagoinut. Hävettää myöntää, että sen sijaan otin hänet väkisin ja tein, mitä halusin. Tekemällä näin romutin hänen mahdollisuutensa ikinä saada aviomiestä. Mutta en siitä juuri välittänyt. Tämä hirvittävän huono käyttäytyminen antoi minulle jonkinlaisen vallantunteen ja oli varmaankin parempi kuin täysin yksin oleminen. Ja niin siitä tuli minulle tapa. Tein sen uudestaan muutaman kerran saman tytön kanssa ja siirryin sitten muihin tyttöihin. Mielihaluuni muuttuivat ja niistä tuli pahempia. Pian minusta tuli sangen väkivaltainen. En mielelläni mene tässä yksityiskohtiin. Ei ole helppoa kirjoittaa tästä. Voin vain sanoa, että minusta tuli pahalla tavalla sangen luova talonpoikaistyttöjen pahoinpitelyssä.

Tietysti jossain vaiheessa kyläläiset päättivät, että heidän tarvitsee tehdä asialle jotain. He halusivat pyytää minua lopettamaan. Joten keskelle kylää olevalle aukiolle järjestettiin kokous. Sain kuulla siitä. Ryntäsin ulos linnasta ja menin seisomaan kylän yläpuolella olevalle kalliolle katsomaan, oliko se totta. Ja todellakin, ihmiset olivat kerääntyneet alhaalle ja joku seisoi pitämässä puhetta heille. Olin raivoissani! Voin nähdä kuvani itsestäni seisomassa kallionkielekkeellä linnan näkyessä takanani ja katsomassa alas kylään. Tunteeni keittivät ja kiehuivat. Minä näyttäisin niille kaikille! He eivät koskaan enää yrittäisi tuollaista röyhkeyttä! Aloin kehittää suurista suurinta myrskyä. Vedin tuulen puoleeni – vetäen ja vetäen kasasin suuria myrskypilviä kunnes ne nousivat karjuen ja raivoten korkeuksiin yläpuolelleni. Taivas synkkeni mustaksi ja salamet sinkoilivat. Olin yhteydessä näihin syviin voimiin ja tunsin salaman omassa kehossani. Se ilahdutti minua. Tunsin itseni niin laajaksi... niin voimakkaaksi... niin eläväksi. Nautin täysin siemauksin siitä ja rangaistuksesta jonka langettaisinkin. Olin kuin jumala. Hyvin synkkä ja voimakas jumala. Keräsin lisää energiaa. Tuuli pieksi kehoani vasten lähes työntäen minut alas jyrkänteeltä. Näin kuinka kyläläiset hajaantuivat ja kiirehtivät suojelemaan kotejaan; torilla, jonka ympärille he olivat kerääntyneet, oleva tuli puhalsi kekäleitä heidän olkikattoisten talojensa päälle. He saivat maksaa! Myrsky kasvoi ja kasvoi – voimat olivat vähällä purkautua ja musertaa alla olevan kylän. Ja sitten... ei mitään. Kehoni kaatui elottomana tuolle kalliolle. Olin tehnyt ylilyönnin.

Olin tunkenut liian paljon energiaa yhden kanavan läpi, mikä ei pystynyt hallitsemaan sitä. Kehoni oli ylikuormittuneena yksinkertaisesti lakannut toimimasta ja siinä minä olin, henkiolento katsomassa elotonta muotoa.

Se oli viimeinen elämäni ennen tätä elämää.

Elämä elämien välissä

Vietin **paljon** aikaa tuon jälleensyntymisen ja nykyisen välillä. Henkiolentona tarkastelin juuri jättämäni elämää – katsoin aiheuttamaani tuskaa ja hävitystä ja olin kauhuissani. Tunsin syvää katumusta ja ahdistusta. Aloin yrittää lopettaa oman olemassaoloni. En vaivaa sinua kaikilla yksityiskohdilla, mutta ponnistelin paljon yrittäen yksinkertaisesti tuhota oman olevaisuuteni. Yritin kaikkeni, mutta en yksinkertaisesti pystynyt lopettamaan itseäni. Mitä tahansa teinkin... minä vain jatkoin olemassaoloa! Näytti siltä, että käytin jonkin aikaa pyyhkiäkseni pois yhteyteni kaikkeen – toisin sanoen yritin lakata olemasta lakkaamalla tekemästä ja hävittämällä muistoni kaikista asioista. Lopulta löysin itseni jonkinlaisesta muuttumattomuuden tilasta. En ollut missään, en tehnyt mitään enkä tiennyt mitään. Mutta se ei auttanut, koska heti kun ihmettelin miten olin tähän tullut, kaikki tulvi heti takaisin. Oivalsin ettei ollut mitään pakotietä tai lopetusta. Minun oli käsiteltävä se, mitä olin tehnyt. Heti kun olin **sen** päättänyt, seuraani liittyi ryhmä henkiolentoja. He veivät minut ikivanhan, viisaan ja kauniin olennon luokse. Oletin tämän ”päävelhon” olevan tuomarini. Oletin, että antaa minulle tuomion vakavista vääryyksistäni. Aloin välittömästi julistaa syyllisyyttäni hänelle. Olin kuin veltto, märkä rätti – vain kyyneliä (vertauskuvallisesti) ja surkeita anteeksipyyntöjä. Vuorotellen vannoin hartaasti tekeväni paremmin ensi kerralla omistautuen loputtomaan palvelukseen korjatakseni tekemäni vääryydet ja toisaalta rukoilin, että minua rankaistaan ja tuhotaan. Jatkoin ja jatkoin ja viisas olento vain kuunteli. Kun lopulta en enää jaksanut hän kysyi, ” Oletko jo lopettanut? Koska minulla on eräs, joka sinun pitäisi tavata”.

Sitten minut esiteltiin hyvin erityiselle olennolle. Hän oli puhdasta, tahratonta totuutta. Aion kutsua häntä nimellä ”8”. Rupesin näkemään hänet **totuuden** terävänä veitsenteränä. Hän oli kova, mutta äärimmäisen ja täydellisen oikeudenmukainen. Hän katsoi kerran sitä vetistelevää märkää rättiä, joka minä olin ja sanoi yksinkertaisesti, ”Sinun pitää saada vähän selkärankaa”.

Hän otti minua kädestä ja työskenteli kanssani. Todellisuudessa, jossa olimme, ei ollut aikaa, joten minulla ei ollut mitään käsitystä, kauanko hän teki töitä kanssani, mutta sanoisin, että se vastasi hyvin montaa elämää. Opin häneltä paljon. Ensinnäkin hän teeskenteli antavansa minulle työtä ”rangaistukseksi” kunnes oivalsin, että työ ei ollut rangaistusta, vaan yksinkertaisesti tilaisuus ilmaista rakkautta palveluksen lahjan avulla. Kun sitten lopulta ymmärsin, etten enää kaivannut tulla rangaistukseksi, hän alkoi auttaa minua näkemään sielussani olevan kauneuden. Hän auttoi minua näkemään arvoni ja mitä minun pitää tarjota. Välillemme syntyi vähitellen syvä ja ihmeellinen side. Hän oli minun oppaani ja opettajani, mutta tiesin myös, että muutamat erittäin vaikuttavat tuon todellisuuden olennot

kunnioittivat häntä ja pitivät häntä suuressa arvossa. Pystyn tuskin sanomaan, miten siunattu olin, että hän oli tullut avukseni.

Paluu jälleensyntymiseen

Sitten tuli aika, jolloin 8 sanoi minulle, että oli aika viedä päätökseen se, minkä aloitin; tarvitsin yhden viimeisen jälleensyntymisen, jotta voisin päästää irti jälleensyntymisen kierteestä ja nousta taivaaseen löytääkseni sen, mitä todellisuudessa olen. Olin täynnä huolta ja epäilin itseäni. En todellakaan halunnut mennä takaisin tuohon tiheyteen enää. Pelkäsin, että tekisin taas vahinkoa, enkä halunnut sitä.

”Tule kanssani”, 8 sanoi, ”Haluan, että tapaavat jonkun”.

”Kenet?”, kysyin.

”Jonkun, joka tulee olemaan kumppanisi matkallasi seuraavassa jälleensyntymisessä. Et tule olemaan yksin”. Ja sitten eteemme ilmestyi mitä ihmeellisin näky: olento mitä säteilevimmässä sinisessä valossa. En ollut ikinä nähnyt niin paljon valoa tiivistettynä niin pieneen tilaan. Olin tyrmistynyt kunnioituksesta.

”Mitä tämä olento haluaa minusta?” kuiskasin 8:lle.

”Tällä olennolla on haaste Maapallolla; hän kamppailee itsensä rakastamisen oppiläksyn kanssa. Sinä tulet rakastamaan häntä”.

”No tietenkä”, vastasin, ”miten muuten voisin reagoida tuollaiseen olentoon?”.

”Sinä tulet rakastamaan häntä kauttaaltaan ja loputtomasti, kunnes hän löytää oman itsensä rakastamisen ja hän puolestaan tulee olemaan sinun totuutesi, kunnes sinä löydät oman sisäisen totuutesi”. Tuolla yksinkertaisella lauseella kumppanuus oli sinetöity. Miten voisin epäonnistua, kun vierelläni olisi tuollainen olento? Ja niin tultiin rajanylitykseen. Synnyin tähän elämään ja olin vasta hyvin nuori mies kun rakkauteni, Lisa, ja minä tapasimme. Se oli rakkautta ensi silmäyksellä ja olemme olleet lähes koko ajan rakastuneita tuon ajan jälkeenkin. Meidän kumppanuutemme hämmästyttää jopa meitä itseämme. Rakkauden ihme. Olen **rakastanut** häntä, kunnes hän oppi rakastamaan itseään ja hän **oli** minun totuuteni kunnes löysin oman totuuteni sisältäni.

Kirjoittaessani tätä olemme olleet yhdessä 23 vuotta tässä minun kuudennessa elämässäni. Olemme täyttäneet sopimuksemme, johon henkiolentoina suostuimme 8:n ollessa todistajana. Nyt täällä Maapallolla löytäessämme itsemme, me tunnistamme kumppanuuden, joka on aivan liian erityinen ja ihmeellinen vain yksinkertaisesti loppuakseen. Me teemme uuden sopimuksen, joka ei niinkään perustu siihen, että toisen täytyy hyvittää jokin loukkaus tai täyttää jokin tarve, vaan puhtaaseen rakkauteen ja toiselle antamisen haluun antaa sitä, mitä me kummatkin olemme.

Ja tämä enemmän tai vähemmän tuo minut nykyhetkeen.

Tässä siis olen nyt. Ymmärtävänä. Muistavana. Löytämässä itseni. Ja matkan varrella oivallan muutamia muitakin asioita:

Ensinnäkin 8 on oppaani tässä jälleensyntymässä, mutta siinä todellisuudessa, jonka piilotin itseltäni, hän ja minä olemme itse asiassa kumppaneita; siis me olemme tiimi. Hän on pitänyt minusta huolta läpi matkani (vaikka suurimman osan aikaa en sitä tiennytkään), jotta pääsisin matkani loppuun ja sitten voimme tehdä työtämme yhdessä. Minun loppumaton kiitollisuuteni häntä kohtaan hänen avustaan heijastuu takaisin hänestä minulle. Hän sanoi minulle olevansa loppumattoman kiitollinen **minulle**, koska minä olin se, joka otti vastaan tämän kovan työn ja laskeutui tähän todellisuuteen heidän puolestaan. Joten olemme hänen kanssaan tasapainossa. Tehtäväni täällä on oikeastaan vain löytää itseni ja havahtua järjestelmän sisältä päin, jotta oman tulkintani kautta saadun ymmärryksen avulla voin alkaa tehdä sitä työtä, jota 8:n kanssa tulimme tekemään.

Toiseksi tajusin ettei se ”päävelho” ollut joku viisas, vanha tuomari, vaan itse asiassa vain **minä**... minun oma sisäinen itseni. Mehän voimme tuomita vain itsemme – kukaan muu ei voi tuomita eikä tulekaan tuomitsemaan. Eikä hänkään tullut tuomitsemaan minua ollenkaan. Hän yksinkertaisesti tuli osaltaan auttamaan minua löytämään tieni takaisin kotiin. Voisi varmaan sanoa, että tuomari oli Joy-Divinen yhdet kasvot. Mutta yhtä hyvin voisi sanoa, että minäkin olen yhdet Joy-Divinen kasvot. Se kaikki on vain... minä.

Kolmanneksi tajusin, että minä todella rakastan itseäni. Ja pidän itsestäni. Ja luotan itseeni. Tajusin, että matkani oli polku, jonka me kaikki matkustamme, kun tulemme tänne. Me menemme Unohduksen kautta paikkaan, joka on Ei-Itse. Kun olemme siellä, koemme kaikenlaisia kiinnostavia asioita, kuten pelkoa, tuskaa, vihaa ja väkivaltaa. Vähitellen, kun alamme ymmärtää, ettei tämä tuo meille onnea, alamme korvata sitä rakkaudella, ilolla, ystävällisyydellä ja parantamisella. Tämä tekee meistä onnellisempia. Matkan aikana jätämme Ei-Itsen ja olemmekin jo matkalla takaisin Itsen luokse. Itse ei ole olento, joka olisi unohtanut meidät, joten väistämättä tulemme enemmän Itsen kaltaisiksi ja nousemme pois tästä kaksijakoisesta todellisuudesta.

Neljänneksi, omaksi täydelliseksi yllätyksekseni, tajuan, että todellakin rakastan sitä, mitä tässä todellisuudessa on. Rakastan tätä planeettaa niin kovasti, että joskus sydämeeni sattuu. Rakastan myös kaikkea, mitä tällä planeetalla on. Ihmisiäkin? Rakastan myös kaikkia heitä. Vaikkakaan en aina rakasta kaikkea mitä he tekevät! Jotkut heistä tekevät hyvin loukkaavia asioita omalle itselleen tai toisille tai toisten itselle. Mutta tämä tapahtuu vain siksi, että he ovat eksyksissä ja hämmentyneitä. Kun luet tarinaani, huomaat, että minäkin tein hyvin satuttavia asioita omassa hämmentyneisyydessäni. Joten en voi tuomita toisia. Nyt tajuan jotain mielenkiintoista: synkimmät ja häpeällisimmätkin salaisuudet ovat itse asiassa sielujemme loistavimpia jalokiviä. Kun kärsit suurimmasta tuskastasi, annat joillekin toisille lahjan, jonka avulla he voivat ilmaista rakkautta sinulle, kun sallit heidän auttaa sinua paranemaan. Ja sitten kun paranet, osoitat suurta myötätuntoa kaikille muille, jotka kärsivät. Sitten nämä ”muut” antavat vuorostaan sinulle lahjan sallimalla sinun auttaa heitä tuskassaan. Tämä asia – tämä toisten auttaminen – virtaa myötätunnosta. Jos näemme

itsessämme olevan pimeyden kirkkain ja avoimin silmin, löydämme itsestämme myötätuntoa toisia pimeydessä olevia kohtaan. Ja myötätunto on reitti ykseyteen. Se on pirstaloituneen parantamista.

Tämä on siis se, mitä halusin jakaa kanssasi... hyvin lyhyt yhteenveto tarinastani. Matkan varrella olen oivaltanut, että kaikki minulle tapahtunut on ollut täydellistä. Se oli täsmälleen sitä, mitä minä tarvitsin tullakseni siksi mikä olen. Rakastan sitä, kuka olen, joten minun ei tarvitse katua.

(Zingdad huomautus: Sinäkin voit löytää parannuksen omaan tuskaasi, syvän tunteen elämäsi merkityksestä ja tarkoituksesta kun alat ymmärtää omia edellisiä elämiäsi. Jos haluat tutkia tätä kiehtovaa aihetta, käy vapaasti kotisivuillani, zingdad.com, kohdassa Past Life Work, niin saat tietoa, miten voisit kenties auttaa sinua matkallasi itsesi löytämiseen).

Rakastaen ja nauraen,

Zingdad-that-is-Delight

Ai niin, P.S.

Unohdin liittää mukaan erään toisen asian, jonka löysin. Asia on silmukkainen: Ymmärsin, että aika-paikka -tilan ulkopuolella olen jo se, joka on astunut taivaaseen ja on aina ollut sitä. Itse asiassa olen olento, joka on jo ilmaissut itsensä ikuisesti äärettömässä määrässä todellisuuksia, koska olen jo ääretön, kuolematon luova olento ja olen aina ollut. Tämä alku, jonka esittelin aikaisemmin tässä tarinassa ei oikeastaan ole minun alkuni – se on vain sopiva kohta aloittaa tarina. Minä olen minä, olen Korkeampi Itseni ja olen YHTÄ Jumalan kanssa. Ja niin olet sinäkin. Sinä ja minä olemme YHTÄ. Minä olen sinä, sinä olet minä ja me olemme Kaikki-Mitä-On. Tämä on siis hulluin ja onnellisin totuus ikinä! Joten tervehdin sinua:

”Terve Jumala!”

P.P.S.

Ihmiset kysyvät usein minulta, mistä tuo nimi ”Zingdad” oikein tulee. Ja miksen vain käytä ”oikeaa nimeäni”. Tässä on lyhyt vastaus: Jokunen vuosi sitten, kun tarvitsin nimimerkkiä erästä Internetin keskustelupalstaa varten, kysyin Lisalta (rakkaaltani), miksi haluaisin kutsua itseäni Internetissä. Hän katsoi minuun, kun istuin Zing, mäyräkoiranpentu, sylissäni ja sanoi ” Kutsu itseäsi Zingin isäksi (Zing’s Dad)”. Muutin sen muotoon Zingdad ja se pysyi! Ihmiset ympäri Internettiä oppivat tuntemaan minut Zingdadina ja minä pidin siitä, koska se oli omituisella tavalla hauska. Pidin siitä, että se oli täysin yksiselitteinen (googlaapas ”Zingdad”... joka ikinen tulos osoittaa minuun! Vänkää, vai mitä?) Pidin siitä, ettei se myöskään ollut mikään olemassaoleva nimi tai sana, joka merkitsisi jotain eikä siten tuo mieleen mitään etukäteen tuttuja mielikuvia. Minä vain pidin siitä! Joten siitä tuli nimeni Internetin maailmassa. Kun tuli aika julkistaa kirjani, Zingdadin nimi oli jo jonkinlainen brändi ja koska pidin siitä, se tuntui sopivalta, joten julkaisin kirjani tuon nimimerkin alla. Eipä siinä muuta ollut!

Mutta tietysti oikeassa elämässä käytän nimeä Arn Allingham ja jos koskaan tapaamme, pyydän, että kutsut minua nimellä Arn.

Ja mitä tulee sitten Zingiin itseensä. **Hänen** nimensä on lyhennys sanasta **amazing** (hämmästyttävä). Koska hän on hyvin lyhyt ja vieläkin hämmästyttävämpi. Jos haluat vilkaista, miten söpö Zing on, käy katsomassa [tätä sivua kotisivuiltani](#), missä on joitain kuvia hänestä.

Ja siinä oli esittelyni.

Nähdään luvussa 2!

* * * * *

2. Mikä on Korkeampi Itse?

Tästä alkaa kirjan ensimmäinen intuitiivinen keskustelu. Kun alat lukea tätä teosta, haluaisin muistuttaa sinua, että kun ensi alkuun kirjoitin tätä, minulla ei ollut minkäänlaista ajatusta, että siitä muodostuisi osa kirjaa. Uskoin, että tämä olisi ensimmäinen lyhyiden artikkelien sarjassa, jota tarjoaisin usein vierailemilleni Internetin keskustelupalstoille.

Tästä eteenpäin luet nauhoitusta käymästäni keskustelusta oman Korkeamman Itseni kanssa.

Zingdad: Haluaisin puhua oman Korkeamman Itseni kanssa. Siis sen olennon, joka on aikaisemmin esitellyt itsensä minulle nimellä Joy-Divine.

Joy-Divine: Hei. Tässä olen kanssasi, kuten aina.

Z: Hei. Haluan keskustella useista asioista kanssasi ja sitten nauhoittaa keskustelun jakaakseni sen muiden kanssa. Minusta olisi hyvä idea esitellä sinut ensin lukijoilleni, jotta he ymmärtäisivät paremmin, mistä asiayhteydestä käsin sanasi tulevat.

J-D: Kyllä, näin on hyvä. Voin ihan hyvin esitellä itseni, mutta esittäisin, että lyömme enemmän kuin yhden kärpäsen samalla iskulla, ikään kuin. Voimme esitellä minua ja samalla avata ovia tuleville keskusteluille tuomalla mukaan joukon henkisiä käsitteitä.

Z: Okei, erinomaista! Minkälaisia henkisiä käsitteitä?

J-D: No esimerkiksi: jos esittelin itseni lukijoillesi sanomalla jotain yksinkertaista kuten, ”*Olen Zingdadin Korkeampi Itse*”, silloin joutuisimme heti ottamaan kiertotien ja selittämään, mikä Korkeampi Itse on, jotta voimme olla varmoja, että me kaikki ymmärrämme, mistä on kysymys. Mutta selittääkseni tätä käsitettä aion tuoda mukaan muita käsitteitä, jotka myös vaativat selvennystä. Hyvin pian, yrittäessäni yksinkertaisesti vain esitellä itseäni, olen tuonut esiin täyden sarjan aiheita, joita täytyy käsitellä. Tällainen keskustelu saattaa kestää loputtomasti! On todellakin niin, että yksinkertainen kysymys, ”Kuka sinä olet?”, on kutsu elinikäiseen yhteen liittymiseen, jos pyrit tosissaan tutkimaan vastausta tuohon kysymykseen. Mutta vastauksena kysymykseesi muutamat näkökohdat, jotka nousevat keskusteluun sangen pian ovat, ”Mikä on ykseys?”, ”Voimmeko todistaa ykseyden?”, ”Miksi Maapallolla vallitsee niin suuri sekasorto henkisyiden suhteen?”, ”Minkälaista olisi elää ykseyden tilassa?” ja lopuksi, ”Mikä on totuus?”.

Z: Kuulostaapa jännittävältä!

J-D: ...ja mahdollisesti sekavalta, jollemme käsittele tätä varovasti. Mutta kyllä, se on jännittävää ja tulet yllättymään, miten paljon kauneutta, totuutta ja viisautta syntyy tästä yksinkertaisesta alusta. Aloitan tänään keskustelulla, jonka voisit ehkä otsikoida, ”Mikä on Korkeampi Itse?”. Ja sitten kun keskustelun aikana tulee eteen uusia keskustelunaiheita,

otamme ne käsittelyyn seurantasessioissa joko minun tai jonkun muun henkisen perheemme jäsenen kanssa. Okei?

Z: Totta kai! Parasta sitten alkaa laittaa peli käyntiin ja kysyä kysymys... ta da da dum...Mikä on Korkeampi Itse?

J-D: Olen **niin** iloinen, että kysyit (hymyilee).

Ensinnäkin, sanotaan nyt niin, että vaikka yleisimmin käytetty termi on ”Korkeampi Itse”, niin pitäisin itse asiassa enemmän termistä ”Sisäinen Itse” tai tietyissä asiayhteyksissä ”Jumala-Itse”. Miten tämä kaikki toimii voi olla joko hyvin, hyvin helppoa selittää tai sitten kauhean monimutkaista. Yksinkertaisin esimerkki, jota voin antaa, on tämä:

”On olemassa vain YKSI olento, joka kokee monena olemisen harhakuvan”.

Pidän tästä toteamuksesta niin paljon, että aion toistaa sen hieman eri muodossa:

”Tämä YKSI elää parhaillaan kokemusta, jossa Itse kokee olemansa monta.”

Tämä toteamus on totta monella tasolla. Mikäli todella tajuat tuon käsitteen, silloin ymmärrät olennaisen sisällön siitä, mitä esitän Kaikki-Mitä-On -yksen henkiseksi kosmologiaksi. Tämän ymmärtäminen auttaa sinua riippumatta henkisen käsitteen koosta, jota yrität ymmärtää. Aloitetaan isosta... ylhäältä ja tullaan sieltä alaspäin:

Me olemme kaikki yhtä. Mutta se YKSI – jota saatat kutsua Jumalaksi tai Alkulähteeksi tai Luojaaksi tai millä termillä haluatkin – on luonut Itselleen joitain hyvin voimakkaita ajatuksia Itsestään, kuten, että sitä on monta. Kuvatakseni tätä käytän esimerkkiä kirjailijasta, joka kirjoittaa tarinaa. Kirjailija luo tarinan hahmot omassa mielessään. Sitä mukaa, mitä paremmin ja paremmin hahmot alkavat kelvata kirjailijan mieleen, ne alkavat saada selkeitä persoonallisuuksia. Usein kirjailija huomaa, että hahmoilla näyttäisi ikään kuin olevan omat mielet! Ne tuntuvat kirjailijan mielessä ikään kuin itsenäisiltä olennoilta ja hän vain kirjoittaa ylös heidän käytöstään. Huomaatteko miltä tämä tarkoittaa kirjailijalle? Että hän voi luoda monta persoonaa mielessään? Ja antaa heille jokaiselle oman luonteensa ja persoonallisuuden? Ja kun hahmojen tarinaa kerrotaan, ne näyttävät olevan täysin tietämättömiä siitä, että ne ovat olemassa vain kirjailijan mielessä? Että maailma, jossa ne elävät, vaikka onkin laaja ja monimutkainen, on kuitenkin vain tarinankertojan mielessä?

Z: Hmm, kyllä, tuo kirjailijavertaus on hyvä.

J-D: Nyt kerron sinulle, etteivät pelkästään kirjailijat tee tätä – luo hahmoja mielessään. Itse asiassa kaikki älylliset olennot tekevät sitä, enemmän tai vähemmän. Kaikki luovat kuviteltuja keskusteluja ja kanssakäymisiä omassa mielessään. Jokaisella on päiväunelmia ja fantasiota ja kuviteltuja keskusteluja. Ja jokainen näkee unta nukkuessaan. Nämä, ja muut vastaavat prosessit, ovat tarinankerrontaa, joissa luodaan hahmoja.

Näetkö nyt miten jokainen teistä on jo alkanut kokea luovansa ”toisia” oman mielensä sisällä?

Z: Joo, näen sen.

J-D: Kuvittelepas, että sinulla on äärettömästi aikaa hioa kuntoon taitoa, jolla voit voimallisesti kuvitella näitä hahmoja. Kuvittele, että sinulla on käytettävissäsi luovia resursseja loputtomasti. Olet suurempi kuin suurin maan päällä ikinä kävellyt luova nero. Nyt saattaisit mahdollisesti saada ensimmäisen pilkahduksen siitä, minkälaista se voisi olla; miten YKSI voi luoda mielensä sisällä, niin sanoakseni, erilaisia hahmoja ja persoonallisuuksia.

Z: Siis näinkö me täällä Maapallolla olemme syntyneet?

J-D: No ei aivan. Pyrin antamaan sinulle yksinkertaistetun käsityksen jostain, joka muuten saattaisi olla mahdottoman monimutkainen aihe. Ja minun tarvitseekin pitää asiat yksinkertaisina, jotta kykenen ilmaisemaan näitä ajatuksia ylipäätänsä ollenkaan.

Jos haluat ymmärtää, miten olennot saapuvat ja ovat täällä Maapallolla, sinun pitäisi enemmänkin kuvitella luoja-olentojen hierarkiaa. Kuvittele, että olennot, jotka näyttävät olevan YHDEN mielessä, loisivat mielessään lisää olentoja. Ja ne puolestaan tekisivät samoin. Tämä luova toisto tapahtuu muutamia kertoja ennen kuin päästään niihin sielun osasiin, jotka jälleensyntyvät Maapallolle. Olet varmaan kuullut, että tämä maailma on syvällä tietoisuuden tiheydessä. No, tässä on perustavaa laatua oleva käsitys: jokainen alempi tiheys vaatii yhden luomisen lisäkerroksen. Sinulla on ”korkeampi itse” jokaisella noista tiheystasoista yläpuolellasi; aina ”ylös” YHTEEN saakka. Tämän takia kutsut noita olentoja nimellä ”Korkeampi Itse”. Mutta itse asiassa suunta ei ole ”ylös” vaan ”sisälle”. Parempi käsitys on se, että nämä tasot ovat sinun sisälläsi. Menet sydämesi sisälle löytääksesi ”Sisäisen Itsesi”. Mitä pitemmälle sisäänpäin kuljet, sitä suuremman version omasta Sisäisestä Itsestäsi löydät.

Z: Aina Jumalaan asti?

J-D: Kyllä. Etkö ole kuullut sanottavan, että Jumala on joka ikisen ihmisen sydämessä? Tai että taivaan valtakunta on sisälläsi?

Z: Joo, kyllä.

Jos vedän siis yhteen: on olemassa YKSI, joka on Jumala. Ja Jumala on luonut meidät kaikki mielessään. Mutta epäsuorasti. On olemassa rakenne ja me olemme luomuksien luomuksien luomuksia...

J-D: ... ja niin edelleen, kyllä.

Mutta älä kärsi siinä vaikutelmasta, että et olisi kuitenkin hyvin voimakas! Kaikki YHDEN osat on täytetty YHDEN keskeisillä luonteenominaisuuksilla. On sanottu, että sinut on tehty Jumalan peilikuvaksi. Se nyt ei tietenkään tarkoita, että Jumalla olisi keho kuten sinulla. Se tarkoittaa, että **sinä** olet tehty Jumalan peilikuvaksi. Sinä olet sinä senkin jälkeen kun et enää ole ihmisen kehossa. Se tarkoittaa, että kaikki henki on kuten Jumala. Kaikki henkinen on luovaa ja luo itseään.

Kaksi käsitettä, joita olen sinua henkilökohtaisesti rohkaissut ymmärtämään, ovat fraktaalit ja hologrammit. Ja hyvästä syystä. Voin rohkaista vahvasti kaikkia ainakin lukemaan hieman

näistä kahdesta ilmiöstä. Ne tarjoavat loistavan tavan käsittää, mitä luominen on. Hologrammi on esine, joka tarjoaa kolmiulotteisen kuvan. Jos rikot hologrammin lukuisiin pienempiin palasiin, jokainen noista palasista sisältää koko kolmiulotteisen kuvan. Ja sinä olet kuin tämä. Jokainen olento sisältää kokonaisuuden.

Fraktaalit eli sisäkkäiset kuvat täytyy käsittää siten, että kun valitset jonkin sinua kiinnostavan yksityiskohdan, voit tarkentaa syvemmälle ja syvemmälle fraktaalien sisälle. Et ikinä pääse loppuun saakka. Se on loputtomasti toistuva mihin tahansa suuntaan kuljetkin. Ja sinäkin olet samanlainen. Jos katsoa itseäsi sisäänpäin, voit jatkaa katsomista ikuisesti. Aina on jotain lisää löydettävää mistä tahansa suunnasta etsitkin.

Kerron sinulle siis tämän: sinusta näyttää siltä, että maailmankaikkeus on ulkopuolellasi. Sitä se ei ole. Itse asiassa se on sinun **sisälläsi**. Jokainen teistä sisältää kokonaisuuden ja jokaisen sisälle voidaan "zoomata" äärettömästi. Kaikki osat ovat sidoksissa toisiinsa.

Z: Lasket leikkiä, eikö vain, siitä, että osa koko maailmankaikkeudesta olisi minun **sisälläni**?

J-D: En, olen täysin vakavissani. Se on asia, jonka tulet ymmärtämään, kun etenemme näissä keskusteluissa. Mutta meidän täytyy laittaa se syrjään hetkeksi, että voimme viedä loppuun **tämän** keskustelun.

Z: Aha, okei. Joten puhumme nyt siitä, että sinä olet minun Sisäinen Itseni ja että Sisäisellä Itsellä on eri tasoja.

J-D: Kyllä. Yritän pohjimmiltaan välittää sinulle sen, että riippuen näkökulmastasi voi olla olemassa yksi perimmäinen Sisäinen Itse tai ääretön määrä Sisäisen Itsen tasoja.

Z: Vau. Tuota... yksi perimmäinen Sisäinen Itse voisi olla...?

J-D: Kaikki-Mitä-On- ykseyden Alkulähde, tietenkin. Jumala. Me olemme kaikki YHTÄ, kuten olen sanonut. Joten viime kädessä olemme kaikki yhdistyneitä, koska Sisäisen Itsen perimmäinen, suurin versio on Jumala.

Z: Tuo on iso ajatus. Minulla on hieman vaikeuksia käsittää tuota.

J-D: Ei se mitään. Mikäli jo tietäisit tuon olevan totta ilman epäilyksen häivää, sinulla ei luultavasti olisi enää mitään käyttöä tälle kaksijakoiselle todellisuudelle, jossa nyt olet. On siis luonnollista, että sinulla saattaa olla hieman vaikeuksia tämän käsitteen kanssa. Mutta älä anna sen häiritä sinua. Kunnes saavuttaa täydellisen ymmärryksen voi pelkästään käsittää, että YHDEN luomakunnassa on monta suurta henkiolentoa. Voit kutsua niitä Puoli-Jumaliksi tai Arkkienkeleiksi, jos haluat. Nämä suuret olennot ovat sekä tietoisia itsestään ainutlaatuisina yksilöityinä tietoisuuksina **ja** samalla ne ovat täysin tietoisia omasta ykseydestään. Ne ovat myös luoneet itsensä sisällä (yhdessä tai erikseen) alempitasoisia Itsejä. Jokainen seuraava alempi taso on erillisempi ja vähemmän YHTÄ. Pisimmälle viedyssä erillisyyden muodossa, kaksijakoisuutena tunnetussa tietoisuudessa, ne ovat luoneet itsestään kaikki ne, jotka ovat jälleensyntyneet Maapallolle. Siksi niitä voidaan kutsua nimellä Jumala-Itse.

Z: Mutta miten joku voi olla **sekä** yhtä **että** erillinen?

J-D: Käsittelen sitä yhdessä ykseyttä koskevassa keskustelussamme. Kutsun sitä "sateenkaarivertaukseksi".

Z: Kuulostaa värikkäältä – odotan innolla. Okei sitten, mennään takaisin tähän keskusteluun. On siis olemassa jatkumo ylimpänä olevasta ykseyden tunteesta aina alhaalla olevaan erillisyyden tunteeseen?

J-D: Juuri niin. Ja jokaikisellä tasolla olento luo muita hahmoja ja persoonia omassa mielessään. Kaikki ovat aina yhdessä luomassa itseä. Kun saavutaan alas tähän nykyisen elämäsi todellisuuteen saadaan aikaan syvä erillisyyden tunne, jossa voidaan itse asiassa täydellisesti unohtaa sekä yhteenkuuluvaisuus kaikkien kanssa että kyky luoda. Se on itse asiassa syy, miksi koko todellisuudentasonne luotiin: täydellisen erillisyyden kokemiseksi ja tutkimiseksi.

Z: Okei. Katsotaanpa ymmärrätkö tämän. Sinun mukaasi ylhäällä on olemassa ykseys, joka on Jumala. Ja sitten Jumala luo monta olentoa ja näiden monen olennon mielessä on paljon lisää olentoja ja niin edelleen, kunnes täällä alhaalla Maapallolla meitä on hyvin monta, joilla on vapaus uskoa etteivät he ole YHTÄ. Me voimme uskoa olevamme erillisiä ja yksilöllisiä. Ja me teimme tämän itsellemme tarkoituksella, jotta voisimme löytää jotain itsestämme ja luoda itsemme uudelleen. Onko oikein?

J-D: Hyvä. Kyllä, tuo on tarinan ensimmäinen osa. Sinulla on nyt karkea hahmotelma siitä, kuinka rakenne toimii ylhäältä alas. Mutta ennen kuin näet asian päinvastaisella tavalla, alhaalta ylös, et tule sitä käsittämään oikein. Joten käydäänpä läpi kertomuksen toinen puoli.

On ymmärrettävä, että jokainen teistä Maapallolla esittää rooleja, jotka olette itse valinneet itsellenne. Pelaatte suunnattomia, pitkäkestoisia, usean elämän mittaisia pelejä, jotta voitte kokea itsenne yksilöinä. Ja muista erillään. Sellaisina, jotka "eivät ole YHTÄ". Sellaista elämä Maapallolla siis on. Mutta jokaisen pelin pitää päättyä jossain vaiheessa. Lopulta tulet sanomaan itsellesi, "Olen aika pitkälti nähnyt tässä pelissä kaiken, mitä halusin nähdä", ja haluat ottaa tietämyksesi ja mennä pelaamaan jotain muuta peliä. Ehkä haluat pelata seuraavalla kerralla peliä, jossa on esimerkiksi vähemmän rajoittavia sääntöjä. Kuitenkin siinä vaiheessa kun päätät nähneesi täällä kaiken tarpeellisen tulee piste, jossa tavallisesti valitset aloittavasi taivaaseenastumisen prosessin. Vaikken juuri pidä termistä "taivaaseenastuminen", käytän sitä, koska se jo yleisessä käytössä.

Z: Hetkinen. Anteeksi, että keskeytän. Mutta miksi et pidä tuosta termistä?

J-D: Taivaaseenastumisestako? Samasta syystä kuin en pidä "Korkeammasta Itsestä". Sana "taivaaseenastuminen" antaa ymmärtää, että kyseessä on liikkuminen ylöspäin, mutta sinä et mene "ylös". Itse asiassa et mene yhtään mihinkään. Sinä paranet, liität kaikki itsesi ilmentymät takaisin itseesi ja tulet olemaan enemmän yhtä itsesi kanssa ja lopulta alat muistaa, kuka todellisuudessa olet. Kun olet tehnyt sen, sinulla on vapaus viedä oma

tietoisuutesi ”sisäänpäin” korkeampiin tiheyksiin. Ja sieltä käsin voit tutkia muita aikaulottuvuuksia tai olla mukana muiden todellisuuksien luomuksissa tai mitä muuta tahansa sitten haluatkin tehdä. Pohjimmiltaanhan vedät itseäsi sisäänpäin kohti Itseä taivaaseenastumisen prosessin avulla. Tämä sinun täytyy tehdä, jos haluat poistaa itsesi tämän todellisuuden järjestelmästä ja pystyä pelaamaan pelejä muissa todellisuuksissa.

Juuri tällä hetkellä Maapallolla on sängen suuri määrä ihmisiä, jotka ovat kävelemässä omaa taivaaseenastumisen polkuaan. He ovat lopettelemassa tätä peliä ja sen sääntöjä tällä todellisuuden tasolla ja valmistautuvat muuttumaan suuremmaksi versioksi itsestään. Sinä olet tekemässä tätä itsekkin ja luultavasti myös kaikki tätä teosta lukevat tekevät niin. Niiltä ihmisiltä, jotka eivät ole taivaaseenastumisen polulla, tämä kirjoitus ei saa paljoakaan vastakaikua. He varmaankin pitävät tätä hölynpölynä. Joten voin pitää aika varmana, että sinä ja lukijasi puuhailevat kovasti ”taivaaseenastumisen” kanssa.

Z: Ja mitä sen jälkeen? Mitä tapahtuu kun olemme astuneet taivaaseen?

J-D: Se ei ole vain yhden askelman prosessi, kuten kysymyksesi vihjaa. Kun ”astut taivaaseen”, havahdut yhä enemmän ja enemmän oivaltamaan itsesi. Alat nähdä tämän maailman harhakuvien läpi, jotka pitävät ihmisiä ansassa tässä pelissä. Alat löytämään aitoa rakkautta itsellesi ja kaikille muillekin. Alat päästää irti pelosta ja tuskasta, joita olet luonut sisällesi monien elämiesi aikana. Lopetat ajattelemasta itseäsi omien kokemustesi uhrina ja ymmärrät yhä selvemmin ja selvemmin, että olet omien kokemustesi luoja. Kun otat tämän vastaan totuutena, silloin kokemuksesi tukevat sitä, mihin uskot. Lyhyesti sanottuna sinusta tulee luojaolento ja et ole enää yksinäinen, eksynyt uhri.

Z: Aha. Mutta mitäs sitten tämä koko ykseys juttu?

J-D: Hyvä kysymys. Katsohan, niin kauan kuin näet itsesi pääsääntöisesti oman egosi sisällä – tämä Itsen ilmentymä siis näkee itsensä ”erillisenä” ja muotona, joka tekee kaiken tekemisen – silloin et ole luomassa kaikkien muiden kanssa, jotka ovat osa Kaikki-Mitä-On -ykseyttä. Et ole yhteydessä luomakunnan suurimpien voimien kanssa. Kun alat luoda sydämesi ja rakkauden kautta, silloin kuljet kohti ykseyttä. Silloin Kaikki-Mitä-On luo sinun kanssasi yhdessä. Siinä on se syvälinen eroavaisuus. Sinä yksinäsi vai sinä harmoniassa koko luomakunnan kanssa. Jälkimmäisessä tilassa huomaat elämäsi olevan ihmeiden ja taikuuden äärellä. Edellisessä tilassa koet Murphyn Lain mukaisen todellisuuden: saat olla itsellinen ihminen, joka vastoin kaikkia ennakko-odotuksia lampsii eteenpäin ja todellakin, kaikki mitä voi mennä pieleen, yleensä menee pieleen. Joten valinta on sinun. Voit jäädä tänne ja kiinnittyä erillisyyteen ja yksinäisyyteen ja jatkaa tämän tiheyden pelien pelaamista tai voit vapautua tästä; voit päättää nähdä kaikki muut itsesi toisenlaisina näkökulmina. Voit valita ykseyden ja rakkauden ja sitten alat ”astua taivaaseen”.

Z: Minkälainen taivaaseenastumisen prosessi oikein on?

J-D: Lyhyesti sanottuna se on prosessi, jonka aikana tulet yhä enemmän tietoiseksi, että olet oman todellisuutesi luoja ja yhä etevämpi käyttämään todellisuuden luomiskeinoja. Se merkitsee, että jokainen henkilö luo oman polkunsaa ja omat kokemuksensa siinä. Jokainen

kulkee omaa ainutlaatuista polkuaan. On siten mahdotonta kuvailla yksityiskohtaisesti mitä kukin tulee valitsemaan. Mutta voimme toki puhua yleisemmistä kokemuksista ja niitä seuraavien keskustelujen pohjalta saatavien erilaisten näkökulmien avulla nämäkin käsitteet avautuvat sinulle. Tässä ja nyt haluaisin vain, että ymmärtäisit, että sinä ja muut ympärilläsi olevat ovat juuri nyt kokemassa omaa taivaaseenastumistaan. Ei ole siis virheellistä sanoa, että olette muuttumassa omiksi Sisäisiksi Itseiksenne.

Z: Vau. Minähän siis olen siirtymässä seuraavalle tasolle.

J-D: Kyllä. Ne eivät ole tiukasti määriteltyjä ”tasoja” kuten kerroksia korkeassa rakennuksessa, mutta on varmaan vähemmän monimutkaista, jos ajattelet toistaiseksi asiaa tuolla tavoin. Kun mietiskelet tätä, voitko nähdä, että Jumala loi sinun Jumala-Itsesi, joka sitten taas loi Sisäisen Itsesi, joka loi sinut ja muut jälleensyntymäsi? Mutta elämällä elämää, jota nyt elät, tekemällä valintoja, joita teet ja pitäytymällä uskomuksissa, joihin pitäydyt, luot itseäsi uudestaan samalla kun kuljet eteenpäin. Aina kun luot itseäsin uudestaan, luot osan Sisäisestä Itsestäsi uudestaan. Sinä ja Sisäinen Itsesi puuhaatte kovasti itsesi luomisen prosessin kanssa. Voidaan siis sanoa sinun olevan Sisäinen Itsesi puuhaamassa kovasti elämäsi kokemuksen kanssa. Joten, jos pysyit kärryillä, ymmärrätkö, että Sisäinen Itsesi luo sinut ja sinä vuorostasi luot Sisäisen Itsesi? Ymmärrätkö, että me olemme siis yksi suuri olento jatkuvassa itsensä luomisen prosessissa?

Z: Okei, wau! Tämähän on mahtavaa! Mutta... miksei tämä suurin osa aikaa yhtään tunnu siltä? Tarkoitin, pidän sinua varsin voimakkaana ja ihmeellisenä ja niin edelleen, kun taas päinvastoin, minä olen hyvin usein hämmentynyt tai tuskissani tai yksinäisyyden ja eksymisen tunteiden vallassa.

J-D: Se taas johtuu siitä, että et tullut elämään Maapallolle vain astuaksesi välittämästi takaisin taivaaseen. Sinä tulit tänne **olemaan**. Kokeaksesi itsesi erilliseksi yksilöksi. Joten siinä tilassa todellakin saat usein näitä yksinäisyyden, kadoksissa olemisen ja voimattomuuden tuntemuksia. Se vain näyttää valitettavasti olevan osa pelikenttää. Vasta kun oikeasti olet valmis lähtemään pelistä alat muistaa olevasi itse asiassa voimakas luojaolento. Sitten kun alat muistaa tämän alat päästää jonkin verran irti erillisyydestä ja alat todella luoda itseäsi **Sisäisenä Itsenäsi**.

Z: Olemme siis joka tasolla YHTÄ ja luomme omaa Itseämme monena olemisen kokemuksen kautta.

J-D: Kyllä! Miten ylhäällä, siten alhaalla. Miten alhaalla, siten ylhäällä. Sinä siis luot itseäsi yhdessä muiden kanssa. Tekemällä niin luot muiden kanssa yhdessä omaa Sisäistä Itseäsi. Joka pohjimmiltaan tekee työtään luodakseen sinun Jumala-Itseäsi yhdessä muiden kanssa. Ymmärrätkö? Jos laajennat tätä riittävän pitkälle ymmärrät, että ole olemme **YHTÄ**. Ennen kaikkea on vain yksi meistä, joka luo monta kokeakseen Itseään lukemattomilla uusilla tavoilla ja luodakseen Itseään uudestaan. Nämä monet luovat monta lisää ja niin edelleen ja niin edelleen, loputtomasti, ikuisuuteen saakka. Ja monista kaikkein pienimmät ja nuorimmat luovat itseään ja niin tehdessään luovat kaikkea uudestaan. Aivan kuten palanen,

jonka sisälle voi zoomata ikuisesti tai siitä pois päin kaikkiin suuntiin. Siis kuten hologrammi, jonka pieninkin hiukkanen sisältää koko kuvan.

Z: Tuohan on tosi kaunista!

J-D: Olen iloinen, että pidät siitä. Se on minun näkökulmani ja minun totuuteni. On olemassa paljon myös muita näkökulmia. On olemassa näkökulmia, jotka eivät lainkaan ole samaa mieltä minun kanssani, mutta ovat kuitenkin yhtä päteviä.

Z: Uh. Odotas vähän. Miten sinun totuutesi ja jonkun toisen totuus voi kummatkin olla totta mutta ei kuitenkaan ole samaa mieltä?

J-D: Helposti. Kaikki totuudet ovat totta eikä mitkään kaksi totuutta ole samanlaisia. Mutta voin ymmärtää, että tämä saattaa sinusta tuntua oudolta. Myöhemmässä vaiheessa, kun on sopiva aika, pyydän sinua puhumaan sielunkumppanillemme (ja sinun Henkioppaalllesi), 8:lle, tästä tapauksesta. Voit kutsua tuota keskustelua otsikolla "Mikä on totuus?". Kysy häneltä tästä, okei?

Z: Okei.

J-D: No niin. Jos siirrymme eteenpäin... haluan sanoa sinulle, että minä olen **sinun** henkilökohtainen Jumala-Itsesi. Minun sisälläni on kaikki Itsen muut versiot, joita sinä olet ja tulet olemaan. Sinä olet minun luomukseni ja kuten sanoin, minä olen sinun. Sinä olet osa paljon, paljon suurempaa Olentoa ja me yhdessä olemme tiiviisti mukana jatkuvassa Itsen luomisprosessissa. Omasta näkökulmastani haluan sanoa, että sama pätee jokaiseen tällä Maapallolla.

Z: Olenko minä sinun jälleensyntymäsi?

J-D: Kyllä, jos haluat nähdä asian tuolla tavalla. Tai voitaisiin myös sanoa, että minä olen kokemassa yhtä itseni luomusta juuri **sinuna**.

Z: Ja sitä paitsi, montako muuta jälleensyntymää on Joy-Divinella ollut Maapallolla juuri nyt?

J-D: Tämä on paljon monimutkaisempi kysymys, kuin mitä ajattelit sen olevan. Minun on parasta sanoa nyt, että siitä perspektiivistä katsottuna, että sinä kysyt tämän kysymyksen, on olemassa vain yksi Joy-Divinen jälleensyntyminen Maapallolla tässä aika-paikka -tilassa, jossa sinä nyt olet. On vain yksi sinä. Sielun tarkoituksen näkökulmasta ei käy yksiin, että olisi suuri määrä jälleensyntymisiä, kuten joillain muilla Kirkkailta Olennoilla on ollut.

Z: Makeeta. Mutta nyt olet kyllä täysin räjäyttänyt mieleni tällä kaikella enkä tiedä mitä muuta kysyisin.

J-D: (nauraa) No se on hyvä. Luulen, että meidän muutenkin kannattaisi nyt lopettaa tämä istunto, jotta voisit lepuuttaa räjähtynyttä pikku mieltäsi. Mutta nyt sinulla on jo sen rakentaan alkua, johon menemme tästä eteenpäin. Ota se uudestaan puheeksi seuraavalla kerralla kun keskustelemme aiheesta "Mitä on ykseys?".

Z: Mahtavaa. Halusin vain sanoa, etteikö olekin kummallista, että tässä keskustelussa itse asiassa on vain minä puhumassa itseni kanssa?

J-D: Kyllä. Mutta jos ymmärrät asian oikein, koko maailmankaikkeuskin on vain pieni sivukeskustelu, jota Jumala käy itsensä kanssa. Joten... ei sen kummempaa tosiaankaan.

Z: Pieni sivukeskustelu! Eikö maailmankaikkeus ole Kaikki-Mitä-On?

J-D: Tuskinpa. Tiedän, että se sinusta se näyttää aika isolta, mutta se vain yhden todellisuuskäsitteen pieni osa. On olemassa ääretön määrä muita vastaavia käsitteitä. Ja kaikki todellisuudet yhdessä muodostavat vain yhden tavan Jumalalle ilmaista itseään. Muita tapoja on lukematon määrä.

Z: Wauz. No nyt sitten todella räjäytit pääni. Ymmärrän nyt että on vielä paljon puhuttavaa. Kiitos paljon tämänpäiväisestä keskustelusta. Tunnen suurta rakkautta ja kiitollisuutta.

J-D: Hyviä tunteita nuu. Tunnen ihan samoin. Mutta, kuten laulussa sanotaan, "Et ole vielä nähnyt yhtään mitään! (You ain't seen nothing yet!)" Meillä on vielä paljon hauskaa tulossa tämän asian kanssa. Palataan pian asiaan.

* * * * *

3. Tietämättömyyden Verho

Z: J-D, sanoit viime kerralla, että meidän pitäisi puhua ykseydestä.

J-D: Hei. Kyllä. Haluan enemmän tai vähemmän todistaa sinulle, että kaikki on yhtä ja sitten kun tästä ollaan yhtä mieltä, haluan puhua siitä, mitä se merkitsee sinulle.

Z: Hienoa. Miksi todistaa ”enemmän tai vähemmän”?

J-D: No, salli minun kertoa sinulle tästä todellisuudesta, jossa asut ja sitten menen pääargumentteihini. Sinun todellisuutesi luomisen pääasiallisena tarkoituksena on yksilöllisyyden kokeminen. Jotta tämä olisi mahdollista, perustettiin tietoisuus-käsite, jotta voitaisiin ”suodattaa” sinulle käytettävissä olevaa tietoa. Tätä on usein kutsuttu nimellä ”Verho” tai tarkemmin vielä, ”Tietämättömyyden Verho” ja käytän mielelläni edelleen sitä termiä. Se, mitä Verho pohjimmiltaan saa aikaan, on se, ettet pysty osoittamaan kaiken olevan yhtä. Mihin tahansa, mikä lähestyy todellista, kiistämätöntä todistetta ykseyden olemassaolosta, liittyy aina riittävästi epäilyksen siemeniä, joiden takia jokainen yksilö joutuu viime kädessä itse tekemään päätöksensä asiasta.

Z: Okei. Eikö Verho myös piilota meiltä kuitenkin myös muuta ymmärrystä ja tietoa?

J-D: Ei. Se vain kätkee sinun henkilökohtaisen yhteytesi Kaikki-Mitä-On – ykseyden kanssa. Sinun täytyy miettiä tätä pieni hetki. Mikäli kaikki on oikeasti yhtä, mikäli kaikkein pohjimmainen totuus kaikesta on sen synnynnäisessä ykseydessä ja jos Verho kätkee ykseyden sinulta, olen varma, että voit loogisesti ajatellen ymmärtää, että Verho piilottaa sinulta kaikkeuden perimmäisen luonteen. Se tarkoittaa, ettet pysty näkemään minkään asian syvintä totuutta. Koska lähestyessäsikin minkä tahansa syvintä totuutta, alkaisit lähestyä todistusta siitä, että kaikki on yhtä. Ja Verho kieltää sen. Näetkö tämän ongelman kehää kiertävän luonteen? Kaiken pohjimmaisin luonne on se, että kaikki yhtä kaiken muun kanssa. Mutta tämä on piilotettu sinulta.

Z: Tarkoitat siis, että me emme voi tietää minkään todellista luonnetta?

J-D: Se on totta. Mikä on minulle merkille pantavaa, on se, kuinka harva ihminen Maapallolla on huolissaan siitä tosiasiaista, että minkään asian perustaa ei tunneta. Ei ole mitään, mitä voi katsoa ja sanoa, ”Me todellakin ymmärrämme tuon ja voimme siksi rakentaa tuon tietämyksen luomalle vankalle pohjalle”. Voit ymmärtää sen, miltä asia näyttää, sen ominaisuudet tai sen vaikutukset, mutta et voi ymmärtää sen todellista syytä.

Z: Uh. En ole varma, ymmärränkö tämän olevan totta. Kyllä tieteemme varmaan on saanut selville juurisyyden **jollekin**?

J-D: Hyvä on. Käydäänpä tämä yhdessä läpi. Mistä maailmasi, kaikki eläimet ja kasvit ja niin edelleen on tehty?

Z: Aineesta.

J-D: Ja mistä aine on tehty?

Z: Um. Molekyyleistä. Ja ne on tehty atomeista. Ja ne on tehty atomin hiukkasista.

J-D: Hyvä. Jatka. Mistä ovat atomin hiukkaset tehty?

Z: Olisiko energiasta?

J-D: Ja mikä on tuon energian luonne?

Z: Uhh...

J-D: Mistä energia on tehty? Mistä se tulee? Onko se luotu? Jos on, niin milloin ja miten? Ja jos se ei ole luotu, miten se voi olla olemassa?

Z: En tiedä. En tiedä vastauksia noihin kysymyksiin.

J-D: Älä masennu tuosta. Ei tiedekään masennu. On tietenkin olettamuksia ja teorioita, mutta yksinkertaisten hiukkasten välisistä suhteista tehtyjen havaintojen lisäksi, planeettasi tiede ei tiedä juuri mitään tuosta energiasta, josta he sanovat kaiken olevan peräisin. Jos kaikki, mitä voit tarkastella ja mihin kiinnityt, mukaanlukien oma kehosi, on tehty tästä energiasta, josta et tiedä mitään, voidaan ymmärtää, että et itse asiassa tiedä yhtään mitään yhtään mistään!

Kaikki tiedemiehet, poisluettuna muutamat lajin valaistuneet, tekevät yleensä sen virheen, että he sanovat, ettei ole olemassa mitään, paitsi se, mitä voidaan havainnoida... että on olemassa vain aineellinen maailma. Mutta ongelma onkin siinä, että aineellista maailmaa ei ole olemassa! Se on tämän nopeasti muuttuvasta energiasta tehdyn maailman tarkoitus. Tämä energia on ylipääsemätön mysteeri noille samoille tiedemiehille. He eivät tiedä, mitä se on, mistä se tulee tai ylipäättänsä tiedä siitä mitään muuta kuin muutamia havaintoja sen käyttäytymisestä tietyissä olosuhteissa – ja niihinkin liittyy hämmäntäviä ristiriitoja, joita he eivät pysty selittämään. He epäonnistuvat täydellisesti yrittäessään ymmärtää ja selittää sellaisen asian perussyitä, jonka he sanovat olevan todellista.

Minun kantani on se, että ette voi koskaan täysin edes alkaa ymmärtää maailmankaikkeuden perusenergiaa ennen kuin ensin ymmärrätte tietoisuuden luonteen ja tarkemmin vielä sen, että kaikki tietoisuudesta syntyvä energia ja aine on yksi ja sama asia.

Z: Kaikki aine on siis sama asia?

J-D: Kuten ylhäällä, siten alhaalla ja kuten alhaalla, siten ylhäällä. Kaikki on yhtä. Tämä heijastuu kaikkialla mitä katsot, jos vain tiedät miten nähdä. Mutta teidän ongelmanne on, että Verho rajoittaa teidän kykyänne todistaa tätä.

Z: Okei, tuo on minusta aika mielenkiintoista ja haluan keskustella siitä kanssasi, mutta ennen sitä, voisitko antaa kenties pari esimerkkiä asioista, joista me tiedämme vain miltä ne pinnalta näyttävät? Siis, tarkoitan muita kuin energiaa ja ainetta.

J-D: Varmasti. Voisin antaa sinulle lukemattomia esimerkkejä. Voisin käyttää esimerkkinä mitä tahansa nimeämäsi asiaa todistaakseni sen sinulle. Mutta jotkut esimerkit vievät enemmän aikaa kuin toiset. Joten valitsen yhden yksinkertaisen esimerkin: valon. Et tiedä siitä juuri mitään. Ja kuitenkin se muodostaa mitä perustavaa laatuisimman ainesosan todellisuudestasi. Tiedät, miten nopeasti se kulkee, mutta et miksi se kulkee tuota tiettyä nopeutta. Tiedät, että sillä on varsin mielenkiintoisia ominaisuuksia – esimerkiksi että sillä näyttää olevan sekä hiukkasiin että aaltomaisuuteen perustuva luonne – mutta taaskaan et tiedä, miksi näin pitäisi olla. Ja niin edelleen. Kuten kaikkien muidenkin asioiden suhteen, tiede ymmärtää, pintapuolisesti, mitä valo tekee, muttei sitä, miksi se käyttäytyy kuin käyttäytyy, eikä sitä, mikä se todellisuudessa on tai mistä se oikeasti tulee. Esimerkiksi, miksi valon nopeus on muiden asioiden nopeusrajoitus? Jos yrität, pystyt kuvailemaan nämä ilmiöt, mutta sinulla ei ole juurikaan hajua siitä, miksi se on niin kuin se on. Kunnes ymmärrät, että valo (tai paremminkin elektromagneettinen säteily) on vain sen tietyn ulottuvuuden toiminto, jossa nyt olette, se edelleen hämmentää sinua. Mutta sinun tarvitsee olla halukas myöntämään, että koko todellisuutesi on vain pieni palanen kuvasta. Koko maailmankaikkeutesi on kuin yksi pianon kosketin äärettömän määrän musiikki-instrumentteja sisältävässä orkesterissa. Kaikki soittimet soittavat yhdessä **samaa** sinfoniaa. Tässä vielä toinen esimerkki jostain, mitä tiedemiehenne eivät oikeasti ymmärrä eli toinen todellisuutenne perusvoima: painovoima. Se on jatkuva kehoon vaikuttava voima. Ei ainuttakaan valveillaolon sekuntia kulu ettei se vaikuttaisi teihin. Mutta teillä ei ole mitään hajua, miten se toimii.

Z: Odotas vähän? Eikös se ole seurausta massan tai jonkin vastaavan aikaansaamaa vääristymää aika-paikka -tilassa?

J-D: Ei. En sanonut, etteikö siitä olisi **teorioita**. Niitä on runsaasti. Mutta kaikissa on virheitä, eikä niitä voi todistaa. Lue siitä, jos haluat. Tieteenne ei tiedä, mistä painovoima tulee, miksi se on täällä tai miten se lisääntyy. Lähimmäksi pääsee uusi teoria, joka olettaa, että on olemassa muita ulottuvuuksia. Mutta tiedemiesten tarvitsee laajentaa näkemystään paljon lisää siitä, mitä nuo muut ulottuvuuden voisivat olla, ennen kuin kaikki alkaa selvitä.

Annan vielä toisen esimerkin. Ehkä enemmänkin filosofisen kuin tieteellisen. Se on tämä: mikä **sinä oikeasti** olet?

Z: Katsotaanpas... olen ihminen?

J-D: Entä jos syntyisit jälleen uudelleen jonakin toisena kuin sellaisena, mitä tällä hetkellä määrittelet ihmiseksi? Lakkaisitko olemasta sinä?

Z: En. Sitten olisin Zorg, joka tulee Zug-planeetalta. Tai jotain (nauraa). Okei, ymmärrän mitä sanot. Mikä minä **oikeasti** olen? Tarkoitan siis, että tiedän, että minulla on keho. Mutta minä

en ole kehoni. Mitä jos käytän Descartesin kuuluisaa lausetta: "Ajattelen, siis olen". Ja sitten sanoisin, että olen, mitä ajattelen. Mitä mieltä olet?

J-D: Onpas söpöä. Mutta väärin. Mitä tapahtuu jos lakkaat ajattelemasta? Lakkaatko olla olemasta? Esimerkiksi meditaation tavoitteenahan on lakkauttaa kaikki ajatukset. Mitä tapahtuu jos saavutat tuon tavoitteen? Poksahdatko pois olemassaolosta?

Z: Hmm. En. Tiedän (ja samoin toisetkin meditoijat, joiden kanssa olen puhunut), että tuollaiset hetket laajentavat tietoisuutta mitä ihmeellisemmällä tavalla.

J-D: Tuo **on** mielenkiintoista. Joten mitä vähemmän **teet** ja mitä vähemmän **yrität** ja **ajattelet**, sitä enemmän tietoisuutesi laajenee. Tämä johtuu siitä, että **tekeminen** ja **oleminen** ovat vastakkaisia tiloja. Ja **olemisesi** luonne on... tietoisuus.

Z: Ah. Joten vastaus kysymykseesi on... olen tietoisuus?

J-D: Kyllä. Mutta mikä sitten on tietoisuus? Tarkoitan jokaikinen ihminen on sitä (tai ainakin hänellä **on** sellainen), mutta voitko selittää sen? Voitko kertoa, mistä sen löytää?

Z: En ole varma. Voidaanko väittää, että aivot tuottavat tietoisuuden?

J-D: No ei kovinkaan vakuuttavasti. Jotkut ovat yrittäneet, mutta teoriasta löytyy aina reikiä. Esimerkiksi: mitä tapahtuu, kun joku on julistettu "aivokuolleeksi" ja sitten kuin ihmeen kaupalla hänet elvytetään myöhemmin? Miten selität sen tosiasian, että he joskus muistavat tietoisuudessaan tapahtuneita tapahtumia samaan aikaan, kun heidän aivonsa ovat lakanneet toimimasta? Ja mikä on vielä ihmeellisempää, he, jotka ovat kokeneet tämän, usein kertovat tapahtumista, jotka eivät edes tapahtuneet sen kehon lähellä, jonka aivot näyttivät olevan kuolleita. Entä se tosiasia, että monille ihmisille suoritetuissa monissa neurologisissa leikkauksissa on poistettu lähes kaikki aivojen osat. Joku menettää näkönsä. Joku menettää tietyn tunnevasteen. Ja niin edelleen. Mutta kaikki tulevat tajuihinsa. Kun keho kuolee, heillä vielä silloinkin tietysti on tietoisuus, toki he eivät enää sitä voi määrittellä sillä tavoin, koska he eivät ole enää sidoksissa kehoonsa.

Jotta tietoisuus voisi saada alkunsa aivoista, se ajatus sisältää aivan liian paljon poikkeavuuksia. Asian ydin on: teidän pohjimmainen ja perustavanlaatuinen ominaisuutenne, tietoisuutenne, on jotain, josta ette tiedä yhtään mitään. Miksi? Minun kantani on, että tämä johtuu siitä, että tietoisuutenne on ykseyden ydinainetta. Mutta ihmiset vain hyväksyvät, etteivät tiedä mitään itsestään ja jatkavat lainanlyhennyksiä, urheilun ja uutisten katselua TV:stä ja äänestä väittelyä uskonnosta ja politiikasta. Tai mitä muuta viihdyttävää tahansa, jotta heidän ei tarvitse kohdata tosiasiaa, että **mitään** ei oikeasti tiedetä. Tämän mysteerin ihmeen pitäisi häkellyttää teitä jatkuvasti. Mutta se ei sitä tee. Julistatte elämän olevan tylsää ja tavallista. "**Minun** elämässäni ei ole mitään ihmeitä tai mysteereitä", on kaikki mitä sanotte. Mutta tämä tapahtuu vain siksi, että olette lumonneet itsenne olemaan katsomatta **mihinkään** riittävän syvälle nähdäkseenne **kaiken** loppumattoman mysteerin.

Voisin nyt jatkaa ja jatkaa tätä, koska sananmukaisesti, katsottepa mihin suuntaan tahansa, kohtaatte rajan, joka on selittämätön ja määrittelemätön. Mitä pohjimmiltaan olen sanomassa, on, että Tietämättömyyden Verholla, jonka yksinkertainen toimintaohje on estää teitä tietämästä kaiken ykseydestä, on syviä vaikutuksia. Se tarkoittaa, ettette todellakaan tiedä mistään mitään. Eikä sen vaikutus tietenkään rajoitu siihen, mikä fyysisesti ympäröi teitä. Se merkitsee, ilman epäilyksen häivääkään, että te ette pysty todistamaan Jumalan olemassaoloa. Mikä on sangen ihmeellinen ajatus. Suurta Luoja, joka on kaikessa, sisältää kaiken, luo kaiken ja jonka erottamattomia osia tekin olette, ei voida todistaa edes olevan olemassa! Kerronpa sinulle jotain: henkiolennoille, jotka eivät ole suoranaisesti kokeneet tätä todellisuutta, on lähes mahdotonta uskoa, että tällainen vaikutus on saavutettu täällä. Usein he tulevat käymään katsomassa, ihan vaan ihmettelemässä. Syvin, mitä pohjimmainen ja kiistämättömin totuus kaikesta on piilotettu täysin näkyville! Mikä ihmetys ja ihme!

Z: Oletko varma, ettei ole mahdollista todistaa Jumalan olemassaoloa? Muistan hämärästi lukeneeni jotain filosofista tutkielmaa, joka esitteli joukon todisteita. Ovatko tällaiset asiat päteviä?

J-D: Salli minun vastata seuraavalla tavalla. Jos vain yksikin noista todisteista olisi erehtymättömästi totta, planeetalla ei olisi yhtään selkeästi ajattelevaa ateistia tai agnostikkoa. Näyttäisitte heille todisteen, eivätkä he onnistuisi löytämään siitä epäjohdonmukaisuuksia ja heidän olisi myönnettävä, että kaikesta huolimatta Jumala on olemassa. Ja voitte sanoa ateisteista mitä tahansa, mutta heidän joukossaan on joitain hyvin kirkkaasti, rationaalisesti ja loogisesti ajattelevia ajattelijoita. Joten minun näkökantani on edelleen voimassa. Joidenkin hyvin selväpäisten henkisten filosofien historiamme aikana tekemistä yhteisistä ponnistuksista huolimatta yksikään ihminen ei ole ikinä pystynyt todistamaan Jumalan olemassaoloa ilman epäilyksen häivää. Tai edes hengen olemassaoloa. Mikä on merkillistä. Jokaikinen teistä on henki ja silti on sangen järkevä ja puolusteltavissa oleva näkökanta väittää, että henkeä ei ole!

Todellakin näyttää siltä, että katsoittepa mihin suuntaan tahansa, olkoon se tiede, uskonto, filosofia tai jokin muu oppi, ja kun yritätte ymmärtää mitä tahansa, otatte vain muutamia kokeiluun ja testaamiseen perustuvia ymmärryksen askelia, joita seuraa tietämättömyyden sumeus ja pimeys. Mitään ei tunneta perustuksia myöten. Jos ette tunne perusasioita, ette voi **oikeasti** väittää ymmärtävänne niiden vaikutuksia. Ja tämä kaikki on näin, koska ette voi tietää, että te ja kaikki muu ovat yhtä.

Z: Huh! Kuulostaa villiltä. Joten miksi teemme tämän itsellemme? Miksi valitsisimme tulevamme tänne ja olemamme typeriä usean jälleensyntymisen ajan?

J-D: Ei ei, ei typeriä. Vain unohtelevia. Sitä, miksi olette valinneet menevänne niin syvälle erillisyyteen, käsittelemme aikanaan varovaisen yksityiskohtaisesti, koska se on hyvin laaja aihe itsessään ja nyt ei aika salli minun antaa sille sitä aikaa, mitä se tarvitsee. Tässä riittää kun sanon, että jokaikisellä hengellä, joka päätti ilmentää itseään jälleensyntymällä tänne, oli siihen syynsä. Tästä kokemuksesta voi löytää syvän arvon. Mutta teidän näkökulmanne on

pakostakin hyvin rajoittunut. Voitte nähdä asioita vain omasta näkökulmastanne, oman todellisuutenne **sisällä**. Mutta totean oman totuuteni mukaisesti, että niistä olennoista, jotka ovat teidän ”Sisäisiä Itsejänne”, tämä kokemus on yksi arvokkaimmista, mitä voi mitenkään saada. Kaikki, jotka käyvät läpi joukon jälleensyntymisiä täällä, saavat suunnattomasti syvemmän ymmärryksen Itsestä, kehittävät tietoisuuksiaan valtavasti ja voivat parantua täydellisesti mistä tahansa esteestä, mitä he saattavat kantaa tietoisuudessaan. Unohtaminen itsessään on jo ihmeellisen hyödyllinen väline itsensä löytämiseen ja parantamiseen.

Z: Tiedän, ettet halua vatvoa tätä kysymystä juuri nyt, mutta voisitko silti antaa ihan lyhyen selityksen, miksi?

J-D: Hyvä on. Annas kun yritän kertoa pienen tarinan:

Vertauskuva Kuninkaasta ja Unohduksen Taikajuomasta

Olipa kerran rikas ja mahtava kuningas ja hänen laaja kuningaskuntansa. Häntä pidettiin sangen viisaana ja tietäväisenä. Eräänä hänen velvollisuuksistaan oli toimia omassa maassaan kaikkien lakikiistojen ylimpänä tuomarina ja valamiehistönä. Mutta hän ei nauttinut tästä, koska hän ei kertakaikkiaan ymmärtänyt, minkälaista oli olla köyhä, rahaton, nälkää näkevä talonpoika. Hän ei pystynyt ymmärtämään joidenkin talonpoikien motiiveja ja käytöstä ja tunsikin itsensä huonosti varustautuneeksi tuomitsemaan heitä. Mutta miten hän voisi oikeasti ymmärtää talonpoikien elämää? Hän otti asian esille arvokkaimman neuvonantajansa, hovivelhon, kanssa. Ratkaisu, jota velho tarjosi, oli langettaa kuninkaalle sellainen kirous, että kuningas unohtaisi täydellisesti kaiken, mitä hän tiesi. Kuningas puettaisiin talonpojan vaatteisiin ja hänet jätettäisiin jonnekin vain muutama lantti kukkarossaan. Vuoden kuluttua kirous poistuisi ja kuningas muistaisi taas, kuka hän on. Tällä tavalla kuningas olisi elänyt yhden täyden vuoden talonpoikana, jotta hän tietäisi, minkälaista tuo elämä olisi. Kuningas suostui suunnitelmaan ja niin se tapahtui. Hänet puettiin köyhäksi mieheksi ja jätettiin kirouksen alaisena erään majatalon eteen. Kun hän heräsi, hän ei muistanut kuka hän oli. Jotkut paikalliset säälivät häntä ja auttoivat häntä päivän tai pari. Mutta hänellä ei näyttänyt olevan mitään käytännön taitoja, joiden avulla hän olisi maksanut heille takaisin. Hänellä oli ylimielinen, kiittämätön asenne, josta he eivät pitäneet. Joten pian hän oli omillaan. Nälkäisenä, surkeana ja epätoivoisena hänestä tuli varas. Mutta hän jäi kiinni ja heitettiin tyrmään.

Vai miten hänelle kävi?

Ehkä hän sen sijaan näki ihmisten ystävällisyyden muukalaista kohtaan ja päätti yrittää tehdä vastapalveluksen heidän hyväksi teolleen? Ehkä hän löysi itsestään neuvokkaan ja harjaantuneella ja koulutetulla mielellä varustetun luontaisen johtajan, joka salli kaikkien kohtaamiensa ihmisten pitää arvossa ja arvostaa häntä? Kenties hänestä kuitenkin tuli juhlittu ihmisten johtaja?

Kuinka ikinä saamme tietää mitä hänelle tapahtui? Ainoa tapa on tietenkin antaa tarinan viedä mukanaan ja tehdä havaintoja. Ja tämä on täsmälleen asian ydin. Kuningas halusi kokea köyhyyden, mutta käymällä läpi tämän unohduksen kokemuksen, hän saisi itse asiassa selvile paljon enemmän siitä, kuka hän oikeasti oli. Ei niinkään sitä, mikä hänen oli olosuhteidensa takia oltava, vaan ennemminkin, mikä hänen todellinen, pohjimmainen luonteensa oli.

Jos jatkamme tätä vertausta ja sallimme kuninkaalle vuoden sijasta niin monta elämää kuin hän tarvitsee, ennen kuin hän **itse** saa ymmärryksen ja muistaa kuka hän oikeasti on käymällä läpi itsensä löytämisen prosessin, jolloin se olisi samanlaista kuin mitä tapahtuu sinulle Maapallolla.

Olet itse asettanut itsellesi unohduksen kirouksen ja matkaat unohduksen maailmassa, kunnes olet valmis muistamaan. Ja tässä hämyisessä unohduksen maailmassa löydät itsestäsi, elämästä ja Kaikki-Mitä-On-ykseydestä mitä ihmeellisimpiä asioita. Ja pysyt siellä kunnes itse löydät ja luot oman polkusi pois sieltä. Kunnes muistat, kuka todella olet. Ja kaikki löytämisen, luomisen ja muistamisen polut johtavat väistämättä samaan määränpäähän: että **kaikki on yhtä**. Tämän Verho kätkee, joten loogisesti ajatellen, tämän totuuden tietäminen on polku sieltä ulos. Ei vain sen tietäminen älyllisesti tietenkään; vaan tietäminen jokaisella ajatuksellasi, sanallasi ja teollasi. Tietäminen koko olemisesi ytimeen saakka.

Mutta meillä on sinulle vielä monta hyvää mahdollisuutta saavuttaa paljon syvempi ymmärrys tästä konseptista. Vaikkakin tämä on sangen yksinkertaistettu kuvaelma, pystyt varmaan näkemään, että Verholla on jotain arvoa?

Z: Kyllä, minusta tuo oli hyvin valaisevaa, kiitos. Kun kerroit tuota tarinaa, minulle tuli pari "ahaa!" -hetkeä. Ymmärrän, että syvästä unohduksesta voi oppia paljon.

J-D: Ja vielä voi miettiä sitä, että unohduksen tietämättömyyteen liittyy synnynnäinen suojeleus.

Z: Niinkö?

J-D: Totta kai! Mitä ylemmäksi ulottuvuuksien portaita kiipeät, sitä voimakkaammin voi luoda. On järkeenkäypää myös, että mitä voimakkaampi luoja-olento olet, sitä voimakkaammin voit mahdollisesti aiheuttaa vahinkoa. Olettakaamme, että on joku hyvin voimakas luoja-olento, joka ei ole vielä syväluodannut omaa luonnettaan. Se ei ole vielä oivaltanut, mihin se pystyy tai miten se reagoi erilaisiin olosuhteisiin. Mutta sillä on käytettävissään suuret voimat. Se olisi sama kuin laittaisi lapsen vastuuseen koko maailman ampumatarvikkeista. Ja, yhdestä näkökulmasta katsottuna, näin myös tapahtuu. Rajoittamattomilla voimilla varustetut henkiolennot pelaavat yhdessä ja luovat yhdessä todellisuuksia, eivätkä tiedä tai ymmärrä omien valintojensa, tekojensa tai kykyjensä seurauksia. Kun asiat luomisen tällä tasolla menevät "väärin", on tavallisesti vain kysymys tilanteesta oppimisesta ja sitten luomisen uudelleen tekemisestä, kun laajempi tietoisuus on saavutettu. Mutta aina silloin tällöin joku luoja-olentoista satuttaa itseään sellaisella tavalla,

että yksinkertainen ”uudelleen tekeminen” ei enää riitä. Eräs melko tavallinen esimerkki on, että joku luoja-olennosta muuttuisi itsetuhoiseksi. Tällainen tapaus vaatii radikaalempia toimenpiteitä.

Eräs hyvin voimakas tapa ratkaista tällainen ongelma on asettaa itsetuhoisen olento Verhon toiselle puolelle, jotta hän löytäisi tiensä itsensä parantamiseen jälleensyntymällä sinun todellisuuteesi. Koska kaikki olennot ovat syvästi unohtaneet keitä he ovat, he ovat myös pakosta täysin unohtaneet omat lahjansa ja kykynsä. Jos et tunne etkä tiedä omaa todellista voimaasi, et myöskään pysty ilmaisemaan sitä! Se on lukittu pois sinulta. Joten tuosta tulee täydellisen vika-turvallinen, kunnes tuo olento löytää tiensä takaisin itsensä rakastamiseen ja parantamiseen. Kun olento sitten löytää tiensä takaisin täyteen itseparannukseen, niin tuo itsessään pitää myös sisällään täyden muistamisen sen yhteydestä ykseyteen. Ja tuossa muistamisessa on myös täydellinen muisto kaikista tuon olennon synnynnäisistä lahjoista, lahjakkuuksista ja kyvyistä – koska nuokin kyvyt tietenkin aina johtuvat ykseydestä. Tämän olennon löytäessä uudestaan oman todellisen, suurimman ja loistavimman luonteensa, se tekee sen viisaudella, myötätunnolla ja näkemyksellä, ettei enää lankea itsetuhoisuuteen.

Z: Meitä siis rankaistaan itsetuhoisuudesta lähettämällä meidät Verhon toiselle puolelle?

J-D: Tuo olisi hyvin virheellinen käsitys siitä, mitä sinulle juuri olen kertonut.

Asiaan ei liity mitään rangaistusta. Kukaan ei tuomitse sinua. Asiahan toimii näin: kaikki on yhtä. Mikäli pyrit vahingoittamaan itseäsi tai jotain toista, pyrit silloin vahingoittamaan YHTÄ. Ja se ei ole itse asiassa edes mahdollista. Et pysty *vahingoittamaan* ääretöntä ja ikuista. Mutta *halu* tehdä niin luo mahdollittoman ristiriidan. Ainoa ratkaisu tuohon ristiriitaan on pirstaloituminen: luodaan välittömästi hyvin voimakas erillisyyden harhakuva, jotta olisi ”itse”, joka vahingoittaa ja toinen ”itse”, jota vahingoitetaan.

Tämä on minulle yksinkertaisin tapa selittää tämä asia.

Se, mitä kerron sinulle, on, ettei ole rangaistusta. Teet tämän itsellesi. Kun luoja-olento toteuttaa itsetuhoista halua, se luo eron itsensä sisälle. Se laskee tietoisuutensa syvempään tiheyteen. Jos se keskittyy yrityksiinsä; jos se toivoo tuhoavansa itsensä täydellisesti, silloin se tulee löytämään itsensä tältä erillisyyden hyvin syvältä tasolta, jota kutsutaan ”kaksijakoisuudeksi”, missä se on täysin unohtanut kaikki Jumalan antamat lahjat ja kyvyt. Tämän kätevästä sivutuotteena myös sen kyky toteuttaa itsetuhoisuutta on mitätöity.

Z: Ymmärrän. Kiitos.

J-D: No, nämä ovat vain pari pientä kuvailevaa luonnosta. Ymmärräthän, että tuo ei vielä edes ala edustamaan niitä kaikkia sen arvon näkökulmia, mikä voidaan saavuttaa menemällä tähän todellisuuteen niin kuin sinä olet tehnyt. Se on hämmästyttävä, ihmeellinen järjestelmä ja se on vertaansa vailla oleva kokemus. Ja tämän järjestelmän sydämenä toimii Tietämättömyyden Verho. Tämä saattaa itse asiassa tulla yllätyksenä, mutta toinen tapa katsoa Verhoa on se, että Verho edustaa vapaan tahdon lakia, tai, kuten arvoisat kollegat The Ra Material -kirjassa sanovat, epäjärjestyksen lakia.

Z: Mitä se tarkoittaa?

J-D: Olet varmaan huomannut, että Maapallolla on suuri määrä erilaisia uskonnollisia ja filosofisia uskomusjärjestelmiä. Jokainen näistä pitää itsellään yksinoikeuden totuuteen ja kiroaa kaikki muut valheena. Ja kuitenkin jokaisella uskonnolla on sisällään niin paljon skismaa ja ala-lahkoja, ettei kukaan enää pysy kärryillä siitä, kuka uskoo mihinkin. Ja tämä koskee vain järjestäytyneitä uskontoja. Entäs kaikki agnostikkojen ja ateistien variaatiot? Koko ajan on enemmän ja enemmän ihmisiä, jotka pitävät itseään syvästi henkisinä, mutta eivät uskonnollisina. He etsivät omaa totuuttaan sydämestään. Mutta jokainen sydän on erilainen. Joten koko ajan on vain enemmän ja enemmän yhä erilaisempia ”totuuksia”. Ja jokainen näkökulma on hieman erilainen! Jos joku katsoisi tarpeeksi tarkasti ja olisi tarpeeksi rehellinen, hänen olisi pakko myöntää, ettei olisi yhtään toista ihmistä, joka tarkasti ja täsmällisesti jakaisi hänen kanssaan hänen uskomuksensa, hänen näkemyksensä siitä, ”mikä on totta”. Entä sitten? Mitä siitä pitäisi sanoa? Joko kaikki sinua lukuunottamatta ovat hämmentyneitä, väärässä tai hulluja – tai on oikeasti pätevä syy uskoa melkein mihin tahansa auringon alla.

Ja siinä se on. Jos yhdistät Verhon ja tosiasian, että luot oman todellisuutesi, niin silloin ymmärrät, että et tiedä pystyväsi luomaan oman todellisuutesi. Ja toiseksi, miten uskot, siten myös ymmärrät. Mikä on vain kiva tapa sanoa, että tulet aina vaan löytämään enemmän ja enemmän todisteita sen asian tueksi, minkä uskot olevan totta. Ja kun taas **löydät** lisää todisteita, se vahvistaa uudelleen uskoasi. Mutta Verhon takia et pysty todistamaan tuota uskoa kenellekään. Ja koska muut myös näkevät enemmän ja enemmän todisteita heidän uskonsa tueksi... no... siinä on dogmaatikoille katastrofin reseptin ainekset. Jokainen voi löytää paljon ristiriitojen mahdollisuuksia, jos haluaa niitä kokea! Se, mitä haluan sanoa, on, että sinulla on vapaa tahto uskoa todellisuudestasi mitä tahansa haluat. Kun uskot, tulet löytämään todisteita todistaaksesi itsellesi olevasi oikeassa. Riippumatta mitä kukaan sanoo, he eivät pysty todistaa uskoasi vääräksi, ellet sinä ole halukas näkemään asioita heidän tavallaan. Sinulla ei ole vähempää kuin vapaa tahtosi uskoa mitä tahansa haluat. Ja aika paljon **tehdäkin** mitä tahansa haluat. Totta kai on olemassa ihmisten tekemiä lakeja ja yhteiskunnallisia normeja, jotka yrittävät hallita toimiasi, mutta on erinomaisen vähän mitään Jumalan säätämiä lakeja, jotka estäisivät sinua tekemästä mitä tahansa.

Z: Whoa! Entäs ... nämä pyhät kirjoitukset ja niin edelleen? Entäs tämä ”Et saa tappaa”?

J-D: Ei. Ei mitään epäkunnioitusta noita sääntöjä kohtaan. Mutta ne ovat ihmisten tekemiä. Jos Jumala olisi säätänyt lain ”Et saa tappaa”, niin sinä et kykenisi tappamaan. Piste. Joko et pystyisi muodostamaan tappamisen ajatusta, tai se olisi fyysisesti mahdotonta, kuten se on korkeampien ulottuvuuksien valtakunnissa. Siellä missä minä olen, on täysin ja kertakaikkisen mahdotonta, että olento ”lakkaisi olemasta”. Ei ole kuolemaa. Tietystä näkökulmasta katsottuna voisit sanoa, että meillä on paljon vähemmän vapaata tahtoa kuin teillä.

Z: Hämmästyttävää. Mutta pystyihän luomaan paljon voimakkaammin kuin me?

J-D: Kyllä. Mutta me olemme rajoittuneita. Tarkoitan, pystyn luomaan hyvin voimakkaasti, mutta ei voi luoda sellaisen uskon avulla, että en ole osa ykseyttä. Paitsi jos lähetän osan tietoisuudestani Verhon toiselle puolelle. Minkä olen täsmälleen ottaen tietysti tehnytkin.

Z: Siis olet vai?

J-D: Olen. (hymyilee) Sinä olet se, etkö muista.

Z: Ai niin! (nauraa)

Tarkoitat siis, että meillä on paljon vapaata tahtoa täällä. Ja se merkitsee, ettei meillä ole montakaan Jumalan säätämää lakia.

J-D: Kyllä.

Z: Entäs tämä painovoiman laki, esimerkiksi? Tai valonnopeuden laki?

J-D: Nuo eivät ole lakeja. Ne ovat ehdotuksia. Voit ohittaa painovoiman raketin avulla. Voit ohittaa valonnopeuden muilla, hieman kehittyneemmillä teknologioilla. Jos uskot muista aurinkokunnista tuleviin UFOihin, sinun täytyy kyllä myöntää uskovasi valonnopeuden ylittävään matkustamiseen. Yritän sanoa, usko tai älä, että tämä ei pelkästään ole mahdollista, vaan teknisesti melko lähellä. Valon asettama nopeusrajoitus voidaan ylittää ja sitä ovat koko ajan tehneetkin sellaiset lajit, jotka ovat vain hieman kehittyneemmät kuin te. Ei ole olemassa mitään Jumalan lakeja. Ne ovat pelkästään käsitteitä teidän todellisuutenne toimintaperiaatteista.

Z: No onko meillä sitten mitään suuria henkisiä lakeja?

J-D: Kyllä. Mitä pidät tästä: "Teet mitä tahdot, mutta saat kestää valintojesi seuraukset".

Z: (nauraa) Tosissaanko?

J-D: (nauraa) Jos jätetään vanhahtavaa lauseenmuodostusta jäljittelevä tyylini sikseen, niin olen itse asiassa tosissani. Tämä on humoristinen tapani todeta, mikä on vapaan tahdon laki.

Tiedäthän, jossain päin maailmankaikkeutta on olemassa kirous, jonka jotkut olennot heittelevät sellaisille, joiden he katsovat tehneen jotain väärin. He sanovat, "Toivottavasti saat täsmälleen sen mitä luot!".

Tämä on mielenkiintoista, koska jossain toisessa osassa maailmankaikkeutta olennot toivottavat suurta siunausta sellaisille, jotka heidän mielestään tekevät loistavia asioita. He sanovat, "Toivottavasti saat täsmälleen sen mitä luot!".

Eiko olekin outoa? Erityisesti siksi, että ei ole mitään mieltä toivottaa sellaista kenellekään toiselle, koska kaikki tietysti **aina** saavat täsmälleen sitä mitä he luovat. Siitä varten vapaassa tahdossa on kysymys. Voit luoda mitä tahansa haluat. Ja sen teet tekemällä valintoja. Lopputuloksena on sinun elämäsi.

Voit tehdä mitä haluat, ajatella mitä haluat ja uskoa mihin haluat. Nämä ovat sinun valintojasi. Mutta valintasi saavat aina aikaan tuloksia ja otat itse vastaan valintojesi mukaiset tulokset. Tällä tavalla voit nähdä pidätkö siitä mitä teet, ajattelet, uskot ja valitset.

Jos pidät, voit tehdä edelleen samoja valintoja ja jos et, voit muuttaa mieltäsi ja tehdä uusia valintoja. Se on vapaan tahdon laki. On olemassa toisia todellisuuksia, joissa on paljon vähemmän vapaata tahtoa kuin mitä sinulla on. Mutta jos todella haluat tietää luomista hallitsevista suurenmoisista laeista, sinun pitää odottaa tulevia keskusteluja, jotta tuo voidaan käsitellä lopullisesti.

Z: Okei. Mutta ennen kuin jatkamme, voisitko kuitenkin vielä kertoa, miksi vapaan tahdon lakia kutsutaan myös epäjärjestyksen laiksi?

J-D: Ah. Sehän johdattaa meidät mukavasti takaisin pääaiheeseemme. Epäjärjestyksen laista kerrottiin sinulle eräässä kanavoidussa teoksessa nimeltään *The Law of One* tai toiselta nimeltään *The Ra Material*, vai mitä?

Z: Selvä.

J-D: No katsotaanpas miten Verho, tai vapaan tahdon laki, liittyy kanavoituihin viesteihin. Ensinnäkin, kuka tahansa, joka lukee jotain kanavoitua tekstia **voi** epäillä, onko kanavoijan takana puhumassa henkiolento, vai mitä? Tarkoitan, sellainen kanavoitu teksti ei siis sisällä mitään, mitä riittävän luova mielikuvitus, jos siihen lisätään hieman ajattelua ja vaivannäköä, pystyisi uneksimaan, mitä?

Z: Luultavasti. Tarkoitan, että vielä vuosienkin jälkeen siitä kun aloitin tämänkaltaiset intuitiiviset keskustelut, jopa minä epäilin kokemustani. Ajattelin, että ehkä olin tekemisissä jonkin suuren itseeni liittyvän harhakuvan kanssa. Mutta nyt minulla on riittävästi todistusaineistoa siitä, että se on sitä, miltä se näyttää.

J-D: Etkö voi enää epäillä?

Z: Oh. Totta kai se on mahdollista. Tarkoitan, että minulla on valtavasti aihetodisteita ja synkronointeja ja vaikka mitä. Mutta mikään noista ei tarjoa kiistämätöntä todistusta.

J-D: Selvä. Mutta jos minä olen kuka sanon olevani, ja jos todellakin puhun kanssasi, eikö mielestäsi olisi yksinkertaisinta minulle, että antaisin sinulle kiistattoman todisteen? Esimerkiksi: mitä jos sinä ja joku ystäväsi kokoontuisitte ja hän kirjoittaisi pitkän listan mielivaltaisia numeroita paperilapulle ja piilottaisi sen laatikkoon. Pystyn hyvin helposti tietämään nuo numerot ja sitten vain annan ne sinulle. Toista tämä harjoitus kansainvälisessä televisiossa ja se lopettaisi kaiken epäilyn. Vai mitä?

Z: Kyllä, selvä!

Mutta emmehän voi tehdä sitä, vai?

J-D: Emme voi vahingoittamatta Tietämättömyyden Verhoa. Emmekä voi ottamatta pois jokaisen planeetalla asuvan vapaata tahtoa epäillä, ja vielä tärkeämpänä, heidän vapaata tahtoaan luoda oma todellisuutensa sellaiseksi kuin sen haluavat. Tarkoitan, että jos sinä voit todistaa käyväsi intuitiivisia keskusteluja kanssani ja minä voin todistaa omaavani kaikenlaista hämmästyttävää tietämystä, ihmiset olisivat hölmöjä, jos he eivät lakkaisi

etsimästä ja luomasta omaa totuuttaan. He vain tulisivat sinun ja minun luokseni totuutta etsimään. Ja se kiistäisi koko tämän teidän todellisuutenne ytimen.

Z: Tuo on todella hyvä selitys. En koskaan ajatellut sitä tuolla tavalla. Kiitos. Mutta et kuitenkaan selvittänyt epäjärjestyksen lakia.

J-D: Olen iloinen, että olet hereillä. Olin juuri tulossa siihen. Mitä olen sanomassa, on, etteivät eri henkiolennot yrittäessään puhua Maapallon ihmisille voi ottaa vapauksia Verhon kanssa. Emme voi antaa mistään mitään suoraan tietoa, mikä olisi ristiriidassa Verhon ja vapaan tahdon lain kanssa. Mutta te ihmiset haluatte epätoivoisesti todisteita sekä näistä yliluonnollisista ilmiöistä että kaikenlaisesta henkilökohtaisesta neuvosta ja ohjauksesta, jotka olisivat rikkomuksia Verhoa vastaan, jos niitä annettaisiin. Joten henkiolennot, jonka kanssa keskustellaan, on muutamia vaihtoehtoja. Sinun kanssasi käymissäni keskusteluissa lähestyn asiaa hyvin varovasti. Mikäli sinun todella täytyy ymmärtää jotain minun kauttani, ja sen suora välittäminen sinulle olisi rikkomus Verhoa vastaan, minun täytyy ohjata sinua kohti kokemuksia ja vuorovaikutuksia, jotka sallivat sinun saada itsellesi vähintäänkin ne näkemykset ja tietoisuudet, jotka voivat toimia keskustelujemme perustana. Olet jo varmaan huomannut tämän taipumuksen: joskus sinä tunnet tarvetta käydä tiettyä keskustelua kanssani, mutta huomaat, ettei se voi tapahtua. Ei ole kysymys siitä, että emme keskustele, mutta sinä vain selvästi tunnet, ettet "saa" haluamaasi tietoa. Se ei vain tule ymmärrettäväksi sinulle oikealla tavalla. Ja sitten jonkin ajan kuluttua, jonkin itse käymäsi prosessin kautta päästessäsi perille joistain uusista ajatuksista ja inspiraatioista, etsimäsi tieto yht'äkkiä virtaa lävitseesi ikään kuin se olisi aina ollut omaasi.

Z: Olen toki huomannut tämän ja ihmetellytkin sitä.

J-D: Jos ajattelet sitä loogisesti, sinulle valkenee, että tämän prosessin tuloksena sinusta voisi aina tuntua, että olet saanut "vastaanottamasi" informaation oman ajatustyösi tuloksena. Voitaisiin väittää, että "työstit" sitä kunnes "oivalsit" sen. Eikö vain?

Z: K-y-y-y-llä, mutta...

J-D: ... mutta sinusta myös tuntuu ikään kuin sinut olisi herätetty ottamaan vastaan tiettyjä tietoja?

Z: Ehdottomasti.

J-D: Ja tämä on siis asian ydin. Sinulla, lukijoillasi ja jokaisella tapaamallasi ihmisellä on **aina** oikeus valita suhtautumisensa tähän teokseen. Pystyt aina valitsemaan, että uskot halutessasi tämän työn tulleen sinulle hyvin "normaalin" luovan ajatteluprosessin kautta. Ja niin kauan kuin asia on niin, olen onnistunut olemaan tekemättä rikkomusta Verhoa vastaan.

Z: Tuohan on hyvin mielenkiintoista.

J-D: Se tulee vielä mielenkiintoisemmaksi. Kun kykyysi työstää uusia ajatuksia ja kokemuksia kasvaa, laajentaessasi omaa mieltäsi ja tietoisuuttasi, me voimme välittää yhä enemmän mielenkiintoista materiaalia sinulle emmekä **koskaan** kuitenkaan tee Verhon sääntöjen

vastaisesti. Odotan suuresti voivani jakaa joitain todella laajoja käsitteitä kanssasi lähitulevaisuudessa. Pyydän vain, että pysyt mahdollisimman avoimena ja joustavana.

Z: Yritän muistaa tuon.

J-D: Toinen lähestymistapa, jota käytän sinun kanssasi, tapahtuu kun tunnen, että ei ole sinun parhaaksesi ottaa vastaan informaatiota Verhon toiselta puolelta. Niissä tapauksissa en yksinkertaisesti salli tuon informaation virrata. Eräänä hyvin selkeänä esimerkkinä olet varmaan huomannut, että ihmisten pyytäessä sinulta henkilökohtaisia ”ennustuksia” tai tosiasioita tai yksityiskohtia heidän omista tarinoistaan, henkiolennot kuten Adamu ja minä olemme päättäneet puhua ennemminkin ”henkisistä käsitteistä” tai perustana olevasta filosofiasta kuin heidän henkilökohtaisista asioistaan. Joskus on mahdollista puhua hyvinkin henkilökohtaisista ja erityistä kysymyksistä, jos yksilö on jo tehnyt oman työnsä niiden osalta, mutta yleensä näitä mielellään yritetään välttää. Jos me kertoisimme ihmisille, mikä on totta heille, se voisi olla sekä haitallista heidän kasvulleen ja myös rikkoisi Verhoa vastaan.

Minun näkökulmastani katsottuna on olemassa paljon kelpoisempia tapoja auttaa toista ihmistä löytämään henkinen parantuminen. Sen sijaan, että käyttäisit omia lahjojasi kertoaksesi toisille, mitä heidän pitäisi tietää ja uskoa, voisit käyttää henkisiä työvälineitäsi ja kykyjäsi auttaaksesi toisia löytämään itsestään mikä on oikein ja totta. Auta heitä olemaan oma parantajansa ja olet tosiaan tehnyt suuren työn. Ja minä olen aina valmis osallistumaan sellaisiin tavoitteluihin. Tällä tavalla voimme tehdä suurta ja hyvää yhdessä emmekä koskaa riko Verhon sääntöjä vastaan.

(Zingdad huomautus: Jos sinua kiinnostaa paneutua juuri sellaiseen prosessien minun kanssani, on minulla (ja J-D:llä!) suuri ilo auttaa sinua parantamaan omaa tuskaasi, käsitellä nykyisen elämäsi haasteita, löytää oma totuutesi ja voimasi sekä yhdistää uudelleen sielusi eksyneet ja loukkaantuneet osat. Käy kotisivuillani, zingdad.com, kohdassa Soul Re-Integration, niin saat lisätietoa.)

Tämä on siis tapa, jolla vastaan tuota Verhoa koskevaan kysymykseen.

On tietenkin olemassa muita täysin erilaisia lähestymistapoja. Joskus henkiolento ja kanavoija saattavat omista syistään johtuen päättää mennä niin syvälle henkilökohtaisiin yksityiskohtiin kuin mahdollista. Sellaisiakin tapauksia usein valitettavasti esiintyy, joissa kanavojilla on halu käyttää tätä taitoa omaksi henkilökohtaiseksi hyödykseen tai egonsa pönkittämiseksi ja siksi he todistelevat innokkaasti olevansa ”se oikea juttu”. Ollessasi tekemisissä tällaisten kanssa sinun on syytä käyttää äärimmäistä harkintakykyä. Heidän lähestymistapansa perusajatus on, että ”*Vain minä tiedän totuuden, et sinä eikä kukaan muukaan*”. Tämä aiheuttaa mahdollisesti vahinkoa kaikille osapuolille. Jos annat heille energiasi, se tulee aiheuttamaan riippuvuuksia. Valitettavasti tämä on juuri sitä, mitä nuo olennot haluavat. He eivät ole ymmärtäneet, että tämä on vahingollista sekä heidän vierailleen **että** heille itselleen. Mutta oli miten oli, saadakseen haluamaansa uskottavuutta voidakseen tukea omaa näkökantaansa totuuden lähteenä olemisesta, he pyrkivät usein tekemään väittämiä ennustustensa tarkkuudesta ja niin edelleen. He pyrkivät saamaan

tietoa eri ilmiöiden, kuten kanavoinnin avulla, mitä taas on Verhon takia yksinkertaisesti mahdotonta hankkia. Jos tutkisit asiaa ja näkisit heidän todellisen suorituskykynsä (verrattuna siihen, mitä he väittävät sen olevan), saisit selville, että heidän osumatarkkuutensa vastaisi vain keskinkertaista todennäköisyyttä. Toisin sanoen, he olisivat onnistuneet yhtä hyvin tekemällä valistuneita arvauksia. Koska Verhon sääntöjä **ei yksinkertaisesti pystytä** rikkomaan.

Sama vaikutus tapahtuu valitettavasti myös kanavoijille, jotka aidosti ja tosissaan yrittävät selvittää epäilyksiään. Ensin he alkavat kanavoida ja se näyttää heistä hyvältä. Mutta sitten pelko hiipii mieleen ja he alkavat epäillä. He ihmettelevät, onko koko juttu kenties vain suurta itsepetosta.

Z: No sen olen todella itsekin havainnut!

J-D: Aivan. Ja sinulle tapahtuu juuri samoin kuin muillekin samanlaisissa olosuhteissa. Yrittäessäsi saada epäilykset loppumaan vaadit todisteita. Pitäviä, todistettavissa olevia, kiistämättömiä todisteita. Kun etsit todisteita, löydät Verhon sääntöjen takia vain lisää syitä epäillä. Jos hakiessasi todisteita vedät puoleesi suhteellisen alhaisella tasolla värähteleviä henkiolentoja, he saattavat luvata sinulle kaikenlaisia hämmästyttäviä asioita. Mutta he vain johdattelevat sinua tanssimaan iloisesti, etkä löydä etsimiäsi todisteita, pikemminkin vastaan tulee vain lisää epäaitoutta ja uskaltaisin sanoa jopa hämmennystä. Jos toisaalta pitäydyt ajatuksessa puhua vain korkeamman värähtelytason olentojen kanssa, sinua ohjataan lempeästi päästämään irti todisteiden vaatimisesta ja ennemminkin oppimaan luomaan se lopputulos, jonka haluat.

Kolmas vaihtoehto on, että oma psyykteesi saattaa todisteiden löytämisen halusta johtuen lisätä vääristymiä siihen materiaaliin, jota otat vastaan.

Z: Miksi?

J-D: Koska totuuden vaatiminen joltain itsesi ulkopuolella olevalta taholta on itse asiassa eräänlainen henkinen neuroosi. Ei ole olemassa mitään todisteita mistään itsesi ulkopuolella. Koska totuutesi on sisälläsi. Mikäli kohtaat ”totuuden”, se on ”totuus” vain siksi, että sisäinen tietoisuutesi hyväksyy sen. Muuten se on vain jokin tarina. Niin kauan kuin vaadit jotakin toista luomaan totuutesi sinulle, aiheutat vääristymiä omiin linsseihisi. Niin kauan kuin olet täynnä pelkoa ja epäilet itseäsi, et luota, että pystyt itse muotoilemaan oman totuutesi ja löytämään oman polkusi ja luomaan oman todellisuutesi, sinun linssisi ovat likaiset ja havaintokykysi on hämärtynyt. Joten tuloksena on aika mielenkiintoinen ironia:

Ne, jotka etsivät todistettavia, toteen näytettävissä olevia tosiasioita kanavoinnista päätyvät syystä tai toisesta saamaan itsestään selvästi epäilyttäviä tai kokonaan vääriä viestejä.

Ne, jotka pyrkivät näyttämään olevansa oikeutettuja totuuden lähteitä päätyvät usein luomaan todisteita, jotka osoittavat heidän olevan huijareita.

Ne, jotka lähtökohtaisesti epäilevät, tulevat löytämään lisää syitä epäillä.

Tämä kaikki on loistava kuvaelma siitä, miten epäjärjestyksen laki käy toteen kanavoitujen viestien tulkinnassa. Ja se antaa sinulle näkemystä siitä, miten se saattaa soveltua yleisemminkin. Pohjimmiltaan, jos tarkastellaan vapaata tahtoa, sinun oikeuttasi epäillä ei voida ottaa pois. Sinun oikeuttasi nähdä toisella tavalla ei voida ottaa pois. Sinun oikeuttasi luoda todellisuutta erilaisella tavalla ei voida ottaa sinulta pois. Sinun oikeuttasi valita toisin ei voida ottaa sinulta pois. Aina täytyy olla tilaa pienelle kaaokselle ja hämmennykselle.

Jos katsot sitä oikealla tavalla, se on loistava ja kaunis asia. Tämä merkitsee sitä, että sinulla on aina vaihtoehtoja. Sinulla on aina vapaus. Voit aina ilmaista tahtoasi. Luovuutta voidaan käyttää jokaisessa tilanteessa. Ihmeitä voi tapahtua. Taikuutta voi tapahtua. Ihmetystä ja ilahtumista voi tapahtua. Voit saada jotain muuta kuin mitä odotit.

Ja tämä on olennaista. Jos kaikki olisi pysyvää, säännönmukaista ja suljettua, ei olisi mitään järkeä yrittää tehdä mitään; lopputulos olisi aina varma eikä olisi mitään haasteita, oppimista tai kasvua. Edistyminen ja elämä lakkaisivat.

Joten kannustaisin sinua ennemminkin ottamaan vastaan tämän mysteerin kuin halveksimaan sitä. On ihmeellinen asia, ettei mikään ole täysin varmaan ja pysyvää ja säännönmukaista ja kuollutta. Kaikki on aina elossa, muuttuvaa, muutostilassa ja ympäröity yllätyksillä ja mysteereillä.

Mutta tullakseni takaisin tähän ydinkohtaan... kenties voit nähdä, että pyrkimällä konkretisoimaan asioita, pyrkimällä löytämään todisteita sanoillemme ja vaatimalla, että niiden täytyy olla ikuisesti **totta**, saa aikaan haitallisen vaikutuksen.

Z: Vau. Kyllä. Minun pitäisi siis varmaan lopettaa todisteiden etsiminen, vai?

J-D: Sanoisin niin, että kuka tahansa, joka haluaa löytää todisteita vahvistaa jo oman halunsa perusteella, että hän epäilee. Että he uskovat, että se **ei** ole totta. Jos, niin kuin väitän, sinä olet todellisuutesi luoja, jokaisesta sitä tukevasta ajatuksesta putkahtelee esiin todisteita, jotka ovat yhteneviä noiden ajatusten kanssa. Siispä tämä ei pelkästään kuvaa epäjärjestyksen lakia, vaan se myös kuvastaa sitä, että olet oman todellisuutesi luoja (mikä taas on toinen laki). Mutta siitä enemmän myöhemmin. Me olemmekin jo edenneet tässä aiheessa aika pitkälle.

Jos palauttaisın ajatuksen kulun takaisin raiteilleen: olen esittänyt kannan, jonka mukaan on olemassa tietoisuuden käsite nimeltään Tietämättömyyden Verho, mikä todistaa hyvin paljon kokemuksiasi (mutta tietysti se toimii niin hyvin, että voit jopa epäillä senkin olemassaoloa, jos niin haluat). Verhon seurauksena erästä perustavaa laatuisinta koko luomakunnan totuutta, siis että kaikki on YHTÄ, ei voida todistaa niin, ettei siinä olisi epäilyksen häivääkään.

Z: Mutta tuo tarkoittaa, että kaikki mitä olet minulle kertonut on vain yksi mahdollinen näkökulma, niin kuin joku toinen? Että kaikki näkökulmat ovat yhtä päteviä?

J-D: Kyllä. Täsmälleen. Älä koskaan tuomitse toisen uskomuksia tai näkökulmia. Äläkä oletta omiesi olevan pätevämpiä kuin heidän. Mutta se, mitä sinä voit ja **pitäisikin** tehdä, on pyrkiä

jalostamaan ja korjaamaan omia näkökulmiasi ja uskomuksiasi siten, että ne palvelevat sinua optimaalisesti. Keskusteluissani sinun kanssasi aion välittää sinulle omia käsityksiäni ja näkökulmiani. Luovuttaessani ne sinulle, niillä on vain se yksi tarkoitus, että ne auttaisivat sinua voimaannuttamaan itseäsi, löytämään itsesi ja muistamaan, kuka **todellisuudessa** olet. Siksi minä toivon hyvin paljon, että lukemasi on sinulle hyödyksi, kun taas sinun pitäisi toteuttaa omaa totuuttasi joko omaksumalla tai jättämällä huomiotta se, mitä sinulle on tarjottu. Jos se saa sinulta vastakaikua, silloin löydät tästä itsellesi totuuden – luot itse asiassa totuutesi sinulle esitetyn tiedon perusteella. Mikäli se ei saa sinulta kannatusta, sittenkään et ole ”väärässä”, totuutesi vain vie sinua eri suuntaan kuin minun totuuteni minua.

Sinulla on käytettävissäsi monta totuusjoukkoa ja jokainen vie sinut eri polulle ja kaikki ne kelpaavat yhtä hyvin. Joistakin on sinulle hyötyä jonkin aikaa ja sitten ne muuttuvat hyödyttömiksi, kun sinä ja olosuhteesi muuttuvat. Jotkut aiheuttavat sinulle tuskaa ja tulevat lopulta pakottamaan sinut päästämään niistä irti. Toiset taas voivat palvella ikuisesti tuodessaan sinulle yhä suurempaa itsensä rakastamista ja sisäistä rauhaa kotimatkallesi autuaaseen liittoon kaiken ykseyden kanssa. Kutsun sinua ja lukijoitasi katsomaan tarkasti niitä näkökulmia, joita teille on tarjottu näissä keskusteluissa. Ehdotan, että totuusjoukot olisivat tätä jälkimmäistä tyyppiä. Ne muodostavat osan minun palveluksistani tälle todellisuudelle ja ovat minun myötävaikutukseni nyt käynnissä olevaan taivaaseenastumisen prosessiin. Mutta kaikkein eniten kiirehdin sinua seuraamaan sydäntäsi ja luottamaan omaan totuuteesi ja intuitioosi riippumatta mistään sanoista mitä löydät mistäkin ... nämä mukaanlukien.

Z: Asia selvä. Kiitos. Mutta olen hämmentynyt. Sanoit, että aiomme todistaa ykseyden olemassaolon. Mutta sanoit vain, että sitä ei voi tehdä Verhon olemassaolon takia. Miksi?

J-D: Itse asiassa sanoin ”enemmän tai vähemmän todistaa”, muistatko? Ja sinä kysyit minulta, miksi ”enemmän tai vähemmän”. Ja tämä oli vastaukseni.

Z: Aha. Aivan oikein. Saamme siis vielä tämän enemmän-tai-vähemmän todisteemme?

J-D: Kyllä saatte. Mutta tämä on hyvä kohta meille pitää tauko. Nimeä tämä keskustelu ”Tietämättömyyden Verho”. Se on ensimmäinen osa aiheesta nimeltä ”Mitä on ykseys?”. Jatkamme tästä seuraavalla kerralla.

Z: Okei, mahtavaa. Seuraavalla kerralla siis...?

J-D: Seuraavalla kerralla voimme jatkaa siitä, että ymmärrämme Verhon olevan paikallaan, mikä tekee suoran todisteen saamisen mahdottomaksi. Tulen kuitenkin antamaan joitain hyviä argumentteja osoittaakseni, että kaikki on ”YHTÄ”. Lukijat voivat kukin sitten päättää omalta osaltaan, kuinka hyvin tämä muodostaa heille todistusaineiston. Kuten tavallista, en yritä ylittää Verhoa.

Z: Okei, hienoa. Nähdään seuraavassa luvussa!

* * * * *

4. Ykseyden Tieteelliset Todisteet

Zingdad: Terve J-D.

Voimmeko jatkaa sen kysymyksen tutkimista, että ”Onko olemassa todisteita ykseyden olemassaolosta?”

Joy-Divine: Kyllä, totta kai.

Kuten varmasti muistat, keskustelussa ”Tietämättömyyden Verhosta” asian ydin oli todellakin sanoa, että ei, me emme pysty todistamaan, että kaikki on YHTÄ. Ei siinä mielessä, että voisimme tehdä sellaisen kannanoton, jota ei voida kiistää tai osoittaa vääräksi. Mutta me voimme kertoa joitain hyvin voimakkaita perusteluja, jotka joko saavat lukijoiden kannatusta tai sitten eivät. Jotkut saattavat haluta kutsua näitä argumentteja ”todisteiksi” niiden antaessa heille vankkoja syitä sille, minkä he jo tietävät olevan totta; toiset saattavat päättää puhkoa reikiä argumentteihini ja osoittaa ne vääriksi ja sanoa, **etteivät** ne ole todisteita. Nämä molemmat ovat paikkansapitäviä näkökantoja eikä kummatkaan sulje toista pois. Jokainen lukija päättää omalta osaltaan missä hänen totuutensa sijaitsee.

Z: Hetkinen. En ole varma, olenko tyytyväinen tähän ”sinun totuutesi” ja ”minun totuuteni” ja ”kaikki totuudet ovat päteviä” juttuun. Eikö sana **totuus** anna ymmärtää, että se on **totta**? Tarkoitan siis totta kaikille?

J-D: Se saattaa merkitä tuota sinulle. Jos näin on, tulet hyvin nopeasti jäämään jumiin ja tulet löytämään jatkuvan ristiriidan itsesi, elämäsi ja muiden ympärilläsi olevien ihmisten kanssa.

Ymmärrän, että tämä on sinulle hankalaa. Me olemme jo puhuneet siitä, mutta otan sen uudestaan esiin ja tuon tällä kertaa jotain, mikä antaa sinulle syvempää ymmärrystä.

Jos vaatimalla vaaditaan, että on vain yksi totuus, joka on oikea kaikista näkökulmista tarkasteluna, on se samalla vaatimus, että sinulla ja kaikilla kaikkialla on oltava sama näkökulma. Se ei selvästikään tule tapahtumaan. Ja vielä pahempaa kuin tuo, on, että jos on vain yksi totuus, niin se merkitsee, ettei ole tilaa kasvulle ja muutokselle. Sinä itse asiassa vaadit, että kaikilla ja kaikella koko maailmankaikkeudessa täytyy olla täysin samanlainen kokemus elämästä kuin sinulla. Ja vielä pahempaa; etkös olekin huomannut, että jotkut asiat, joihin nuorempana uskoit hyvinkin vahvasti, ovat muuttuneet vähemmän tosiksi, kun aikaa on kulunut ja olet saanut vähän lisää elämänkokemusta? Muut asiat, joita et pitänyt tosina silloin, ovat sitä nyt. Tämä on kasvua. Se tapahtuu jokaiselle. Jos vaadit, että jokaisella joka paikassa täytyy olla yksi ja sama totuusjoukko kuin sinulla, vaadit itse asiassa, että kaikkien, itsesi mukaanlukien, täytyy lopettaa kaikki kehittyminen ja kasvu, jotta heidän näkökulmansa pysyy täsmälleen sellaisena kuin se on! Tämä ei selvästikään tule tapahtumaan. Mutta ne, jotka ovat päättäneet, että asian pitäisi olla niin, että he ovat

oikeassa ja muiden pitäisi olla samaa mieltä heidän kanssaan, tulevat hyvin vihaisiksi, koska maailma heidän ympärillään on "väärässä". Heistä tuntuu usein, että heidän on taisteltava koko maailmaa vastaan "korjatakseen" sen ja muokatakseen sen "oikeaksi", jotta se oli heidän odotustensa mukainen. Mitä se ei ikinä tule olemaan. Tuollaiset olennot luovat itselleen tuskan ja ristiriidan maailman, joka ei lopu ennen kuin he itse alkavat löysätä ja antaa muidenkin ilmaista omaa, ainutlaatuista ja henkilökohtaista totuuttaan.

Katsohan, se mitä uskot todeksi perustuu omiin kokemuksiisi ja panoksiisi ja ajatuksiisi niistä. Jos koet jotakin, uskot, että tuo kokemus on totta. Joten, loogisesti ajatellen, jos joku kokee jotakin muuta, heillä tulee olemaan erilainen uskomus. Jos kaksi olentoa käyvät yhdessä keskustelua elämäänsä liittyvistä uskomuksista, jotkut vähemmän kypsät sielut haluavat, kuten äsken kuvasin, tapella toistensa kanssa yrittäessään saada toisen yhtymään omaan kantaansa. Toisaalta kypsemät sielut hyväksyvät, että on olemassa erilaisia totuuksia. Mutta se on mestari, joka ymmärtää toisen näkökulman olevan heille tarjotun lahjan. Kysy itseltäsi, "*Minkälaisissa olosuhteissa voisivat **kummatkin** näistä asioista olla totta?*" ja alat ajatella kuten mestari. Sitten alat tavoitella kaikkialla vallitsevia totuuksia, jotka antavat sinulle laajemman perspektiivin kuin mitä olet hankkinut omien kokemustesi kautta. Silloin et saa osaksesi kasvua vain omista kokemuksistasi, vaan myös kaikkien muidenkin!

Esimerkiksi: yläpuolellasi oleva taivas on sininen. Jos sanoisin sen olevan violetti, mitä sinun pitäisi vastata? Kuten kypsytön sielu, joka sanoisi minulle, että olen hullu, harhainen ja väärässä? Kuten kypsä sielu, joka saattaisi ymmärtää, että näen asiat eri tavalla? Vai kuten mestari, joka tavoittelee suurempaa totuutta: että jotkut taivaat ovat sinisiä ja jotkut violetteja, että kenties taivaan väri riippuu sen kaasumaisesta ehosteesta ja että minä tulen toiselta planeetalta, jossa on erilainen ilmakehä. Loogisesti tarkasteluna, täytyy siis olla olemassa kaikenlaisia **monta** taivaan värejä. "*Miten mahtavaa, miten jännittävää!*" mestari päättelee. Kuinka paljon parempaa kuin riidellä!

Siksi haluan hyvin mieluusti ehdottaa sinulle, että ymmärtäisit sen, että minkä uskot olevan totta, on "sinun totuutesi". Se on sinulle totta, juuri nyt. Ei enempää. Ole halukas muuttamaan totuuttasi. Ole avoin sille, että muiden totuudet ovat yhtä totta heille kuin sinun totuutesi on sinulle. Huomaat, että tämä on sangen terveellinen psyykkis-henkinen näkökanta. Tämä antaa sinulle joustavuutta ollessasi tekemissä toisten kanssa, jotka pitävät kiinni eri näkökulmista kuin sinä. Se sallii sinun olla joustava itsesi kanssa, kun kasvat ja väistämättä oivallat, että totena pitämäsi asiat eivät enää palvele sinua. Tällä tavalla annat mahdollisuuden kasvun tapahtua lähes ilman tuskaa. Jos otat tämän näkökannan, se tuo sinulle suurempaa rauhaa ja harmoniaa. Ja se antaa sinun alkaa ajattelemaan kuin mestari.

Saat paljon syvemmän näkemyksen koko totuusaiheesta aikanaan, kun esittelet lukijoillesi meidän rakastetun kumppanimme, olennon nimeltä 8. Hän on todellakin erittäin sopiva ottamaan osaa tuohon keskusteluun. Voidaksemme jatkaa tätä keskustelua hyväksy siihen asti minun totuuteni, että jokaisella ihmisellä on oma näkökulmansa; jokainen pitää totena erilaista joukkoa asioita.

Z: Okei. Olet tehnyt hyvin vakuuttavat perustelut. Sanot siis ettei kenenkään totuus ole parempi kuin jonkun toisen?

J-D: ”Parempi?” Tuo on varsin hyödytön arviointi sen painoarvosta. Se, mitä olen sanomassa on, että kenen tahansa totuus on yhtä pätevä kuin kenen tahansa toisen, jos se palvelee häntä hänen kulkemallaan polulla.

Ehdotan sinulle, että sinun totuutesi on kuin rakennustelineet, joiden päälle rakennat omaa todellisuuttasi. Joidenkin ihmisten totuudet eivät anna paljon tilaa rakentamiselle. Ehkä rakennustelineet ovat liian pienet tai rajoittavat. Tai kenties ne ovat rakenteellisesti epävakaita ja mikä tahansa niiden päällä roikkuukin uhkaa sortua. Tuollaiset totuusjoukot aiheuttavat kantajilleen paljon henkistä tuskaa. Toisaalta tähän verrattuna toisten uskomukset ovat yksinkertaisia, selkeitä ja rakenteeltaan vahvoja. Niiden päälle voidaan vaivattomasti rakentaa aika paljon. Tuollaiset totuusjoukot tuottavat kantajilleen suurta ilon ja rakkauden tuntua. Tuon kuvauksen perusteella saatat siksi pitää ilmeisenä, että jälkimmäinen tyyppi on ”parempi”. Mutta on olemassa monia, monia, monia sieluja, jotka ovat suuresti ylpeitä pitäytyessään totuuksissa, jotka aiheuttavat heille tuskaa. He pitävät kiinni näistä totuuksista, koska heistä on oikein tehdä niin... koska he sanovat uskovansa sen olevan heille oikein. Ja ketä sinä tai minä olemme kertomaan heille, että he ovat väärässä? Heidän on päätettävä omasta puolestaan ja heidän täytyy pitää kiinni siitä, minkä he harkitsevan olevan totta. Jokaisen täytyy yksinkertaisesti päättää, mikä on heille oikein, mikä aiheuttaa vastakaikua heidän omassa olemisessaan eikä ”paremmalla” ole siinä merkitystä.

Syy miksi olen tässä keskustelemassa sinun kanssasi on tämä: haluan jakaa oman totuusjoukkoni sinun kanssasi. Uskon syvästi, että se, mitä minulla on tarjota, voi olla hyvin arvokasta kenelle tahansa, joka haluaa nostaa tietoisuuden tasoaan, haluaa löytää itsensä rakastamisen, rakkauden kaikkia kohtaan ja sisäisen rauhan. Olen täällä keskustelemassa sinun kanssasi tarjotakseni totuuttani, joka johtaa tietoisuuden liittymiseen ykseyteen, kaikkinaisuuteen, rakkauteen, rauhaan ja lopulta suurimpaan mahdolliseen **iloon**. Luulen, että tulet huomaamaan, että se tarjoaa sinulle ”totuuden rakennustelineet”, joiden päälle voit rakentaa todellisuuden, joka on todellakin hyvin riemukas. Jos sinusta tuntuu oikealta yhdistää se, minkä jaan kanssasi, yhteen oman totuusjoukkosi kanssa, tulet löytämään itsestäsi loistavan, kauniin ja ihmeellisen Itsen, joka on autuaassa ykseyden tilassa Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Voimakkaan luojaolennon, joka on täydellisessä sopusoinnussa Kaikki-Mitä-On – kokonaisuuden, Jumalan, kanssa.

Laajan ja moniulotteisen kokemukseni perusteella muodostunut kantani on, että se näkymä, jota tarjoan, edistää kulkua taivaaseenastumisen polulla. Tietysti, voit löytää tiesi taivaaseen myös muita polkuja pitkin. Mutta tarjoamani totuusjoukko **on ilon** polku ja se on aivan varmasti onnellinen polku.

Tarjoan totuuttani lahjaksi kenelle tahansa, joka kenties lukee tämän kirjan. Mutta sopimus on tämä: voit ottaa tämän lahjan vastaan tai olla ottamatta, kuinka sinulle vain sopii. Voit jopa ottaa vastaan ne osat, joista pidät ja jättää muut pois. Tai voit ottaa sen, kokeilla jonkin

aikaa, katsoa pidätkö siitä ja heittää menemään, jos et pidä. Mitä tahansa haluat tämän lahjaksi antamani totuuden kanssa tehdä, on sinun valintasi ja minä hyväksyn sen. Mutta kun hyväksyt sen osittain tai kokonaan, silloin **sinä** olet vastuussa siitä, minkä hyväksyt osaksi itseäsi. Siitä, minkä otat, tulee sinun, koska sinä olet lunastanut sen itsellesi. Ja sinä olet vastuussa itsestäsi, totuudestasi ja olemisestasi.

Z: Okei, kiitos selityksestä. Minun on hyvin helppo hyväksyä nuo ehdot. Noinhan se olisi ja pitäisi olla, jos me kaikki käyttäytyisimme kuin aikuiset henkiolennot. Että luomme ja valitsemme itsellemme... ja sitten otamme vastuun valinnoistamme ja luomuksistamme. Joten kiitos.

No, okei, uskon todella, että olen valmis omaksumaan käsityksen jokaisen omasta totuudesta. Tuo totuus on täysin subjektiivinen asia ja ainutlaatuinen jokaisen näkökulmasta. Ehkä me sitten voisimme mennä itse aiheeseen?

J-D: Hyvä, tehdäänpä niin. Sanoin ikään kuin todistavani Jumalan olevan yhtä Kaikki-Mitä-On -käsitteen kanssa, vai kuinka?

Z: Aivan.

J-D: No niin, kun halutaan saada aikaan väittely, on usein helpointa muodostaa näkökanta, jota vastaan väitellään. Jos haluan sanoa väitteen, että ”Jumala on yhtä Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa”, kaikkein radikaalein päinvastainen näkökanta olisi ateistin näkökanta. Koska ateistit yksinkertaisesti kieltävät Jumalan olemassaolon, he eivät näin ollen hyväksy mitään Jumalasta sanottua. Vai?

Z: Aivan. Voi olla aika vaikeata väitellä ateistin kanssa.

J-D: Aivan oikein, koska ateistit ovat yleensä ylpeitä siitä, että he ovat hyvin loogisia ja järkeviä. He eivät harrasta mitään hämmäistä hölynpölyä, jota ei voida empiirisesti todistaa. He väittävät, että maailmankaikkeuden voi selittää ilman Jumalaa ja koska Jumalasta ei ole mitään suoria todisteita, mitä ihmettä kaikki puuhaavat tämän kaiken uskontohölynpölyn kanssa? Verhon ansiosta heidän näkökantansa on tietysti sangen järkeenkäypä. Jos vaaditaan, että ei ole mitään sen ulkopuolella, mitä aistit voivat suoraan havainnoida, silloin tietenkin voi näyttää siltä, että henkiset uskomukset olisivat ikään kuin taikauskoista hölynpölyä.

Z: Joten heille kaikille ei voida todistaa ykseyden olemassaoloa, vai mitä?

J-D: Hetkinen. Ei niin nopeasti. Minä rakastan ja kunnioitan paljon ihmisten rationaalista mieltä. Tieteellinen menetelmä on ihana asia ja se syventänyt ihmisenä olemisen kokomusta mittaamattomasti. Enpä haluasi, että alkaisimme pelata peliä aivan uudella tasolla vain hylätäkseni kaikki tällä tasolla olevat ateistiset ystävämme. Heille on varattu pieni yllätys. Verho on näet ohentumassa ja on tehnyt sitä jo jonkin aikaa.

Z: Mitä se tarkoittaa – että Verho on ohentumassa?

J-D: Se tarkoittaa, että mysteeristä perille pääseminen tulee vähitellen yhä helpommaksi. Tulee hitaasti enemmän mahdolliseksi oivaltaa, että on todellakin olemassa Jumala, johon jokainen ja kaikki kaikkialla liittyy näkymättömän osana.

Z: No jopas! Entäs sitten tämä juttu Verhon arvosta ja kuinka tärkeä se on? Jos se on niin kova juttu, miksi se on poistumassa?

J-D: Hieno kysymys! Ja tässä on vastaus: riippumatta siitä, kuinka paljon pidät pelistä ja riippumatta siitä, kuinka tärkeä jokin tieteellinen koe on, pelien ja tieteellisten kokeiden on yhtä lailla aina loputtava. Jossain vaiheessa pelien ja kokeiden kanssa tekemisissä olevat sanovat, "Olemme saaneet tästä sen mitä halusimme, tehdään jotain muuta", vai kuinka? Tuo on hyvin, hyvin karkea kiertoilmaus täällä olevalle laajemmalle tilanteelle. Tämä peli (tai koe), joka on sinun todellisuutesi, on muuttumassa sangen radikaalisti, jotta se voidaan lopulta lopettaa tyylikkäästi ja iloisesti.

Ymmärräthän, että ne korkeamman tason henkiolennot, jotka suunnittelevat, luovat ja jatkuvasti avaavat tätä todellisuutta, ovat hyvin rakastavia olentoja. He rakastavat sinua ja tietävät itse asiassa, että he **ovat** sinä. Koska on määrätty, että pelin on lopultakin loputtava, he haluavat antaa kaikille tässä järjestelmässä oleville kaikki kuviteltavissa olevat mahdollisuudet herätä, jotta he olisivat valmiita, halukkaita ja kykeneviä lähtemään pelistä ennen kuin peli itsessään luhistuu.

Joten, niin fantastisen arvokas käsite kuin Verho onkin, sen hyödyllisyys on pääsääntöisesti siinä, että sallii niiden pelata peliä, jotka sitä haluavat. Se sallii pääsyn erillisyyteen ja myös sinne jäämisen. Kun nyt alat haluta ymmärtää ja nostaa itseäsi tietoisuuden korkeampiin tiheyksiin ja lopulta jättää tämä todellisuus kokonaan, Verho haluaa yhtä lailla hitaasti muuttua läpinäkyvämmäksi. Ajan kuluessa se vain tulee ohuemmaksi ja ohuemmaksi ja lopulta kaikki yksinkertaisesti näkevät suoraan sen läpi.

Z: Ja jos Verho tekee mahdottomaksi ykseyden tuntemisen, sitten kun se tulee läpinäkyväksi on mahdotonta **olla tuntematta** ykseyttä?

J-D: Hyvin tarkkanäköistä, kyllä. Ykseys on lopullinen totuus. Joten, kun Verho on läpinäkyvä, kaiken ykseys on kirjaimellisesti koko olemassaolon itsestään selvin asia. Kun Verho on kokonaan siirretty syrjään, sinulle on olemassa vain ykseys eikä enää erillisyyttä.

Z: Olen itse asiassa huomannut, jopa lyhyen elämäni aikana, että Verho on ohentumassa. Minusta maailmassa "siellä jossain" on yhä enemmän henkistä tietoisuutta. Yhä useammat ihmiset näyttävät alkavan heräämään. Ja lisäksi minusta tuntuu, että minun on selvästi helpompi ja helpompi edetä omassa henkisessä kasvussani. Omassa taivaaseenastumisessani. Tarkoittaako tämä sitä, että jokainen kokee tämän saman? Kokevatko jopa esimerkiksi ateistit jotakin samanlaista?

J-D: Ei. Kaikki eivät lähesty asioita samalla tavalla kuin sinä. Kaikki näkökulmat ovat päteviä, muistathan. Eihän siinä tietenkään ole pohjimmiltaan mitään **väärää** olla ateisti. Se on täysin järkevä ja looginen reaktio tähän todellisuuteen. Eikä ateisti lähtökohtaisesti näe itseään

jonkin ”henkisen polun” tai vastaavan parissa. Mutta ei ateistia rangaista siitä, että hänellä on täysin järkeenkäypä näkemys! Jokaisella on **oltava** vaihtoehto, jossa voi valita näkevänsä ykseyden ja siten nousta todellisuuden korkeammalle tasolle. Miten ateisti sitten kokee Verhon ohentamisen? Niille, jotka perustavat ateisminsa tieteellisiin menetelmiin ja empiirisiin tutkimuksiin, avautuu nyt joitain mielenkiintoisia mahdollisuuksia. Verhon ohentuessa tietoisuus kaiken ykseydestä alkaa nyt edetä monenlaisille aikaisemmin luokseenpääsemättömille alueille. Toisin sanoen, aina selittämättömiksi jääneet asiat muuttuvat ymmärrettäviksi, kun tietoisuuden ykseydestä leviää.

Z: Käytännössä? Mitä tämä tarkkaan ottaen tarkoittaa?

J-D: Se tarkoittaa, että ne, jotka todella yrittävät ymmärtää materiaalista maailmaa, jotka tutkivat syvällisesti aineen, vetovoiman, energian, avaruuden ja valon luonnetta (vain muutamia mainitakseni) alkavat löytää yhä enemmän todisteita ikuisesta kaiken ykseydestä.

Z: Niinkö? Miten?

J-D: Ensimmäiset kajastukset ovat jo olleet siellä vähän aikaa. Kvanttimekaniikan kanssa työskentelevät fyysikot pyrkivät ymmärtämään todellisuuttanne yrittämällä ymmärtää aineen luonnetta sen pienimmässä mittakaavassa. Voin sydämellisesti suositella, että etsit hyvän kirjan kvanttimekaniikasta. Etsi jotakin, joka selittää tämän kaiken maallikon termein. Tai etsi sitä tästä ihmeellisestä järjestelmästä, jotka kutsutaan internetiksi. Tulet ällistymään löydöksistä ja niiden seurauksista. Annan tässä erään esimerkin: yrittäessään selittää, miksi pikkuruiset atomia pienemmät hiukkaset käyttäytyvät kuten tekevät, nämä fyysikot ovat löytäneet teorian, joka esittää, ettei mitään kvanttireaktiota voi tapahtua ellei tietoisuus ole sitä havainnoimassa. Toisin sanoen, tietoisuus edeltää kaikkea ainetta. Jos he ovat sitä mieltä, että maailmankaikkeutemme ensimmäinen kvanttireaktio tapahtui aivan ”Alkuräjähdyksen” alussa, silloin he pohjimmiltaan ovat sanomassa, että ”jonkun” on täytynyt olla ennen Alkuräjähdystä havainnoimassa tuota ensimmäistä reaktiota. Ja se tarkoittaa myös, että Alkuräjähdyksen jälkeenkin on täytynyt olla tietoisuus, joka havainnoi joka ikistä subatomista reaktiota, joka on ikinä tapahtunut.

Joten kenen – tai minkä – ehdottaisit olevan sen laajan tietoisuuden kentän, joka on pystynyt havainnoimaan jokaisen ikinä tapahtuneen tai ikinä tapahtuvan reaktion pienimmästä ihmisen tuntemasta asteikosta lähtien?

Jos se ei ole Jumala, sitten sen on oltava jotain hyvin samanlaista, vai kuinka?

Z: Jopas on kiehtovaa!

J-D: Erittäin. Ja tässä on toinen asia, mistä haluan kertoa sinulle. Se on jotain, jota kutsutaan nollapisteen energiakentäksi. Einstein on esittänyt sen ja nyt se on tiedepiireissä aika yleisesti hyväksytty. Pohjimmiltaan se on kuvaus maailmankaikkeutemme ”perustilasta”. On olemassa kenttä, joka on kaikkialla koko ajan. Se on äärettömän energian kenttä. Mutta et voi tavallisesti havaita sitä, koska se on kaikkialla koko ajan. Voit siksi havaita tämän kentän vain tiedostamalla siinä tapahtuvat muutokset.

Z: En ymmärrä?

J-D: Okei, tässä on vertaus: jos ympärilläsi oleva ilma on ruumiin lämpöistä ja aivan paikallaan, onko todennäköistä, että olet siitä tietoinen?

Z: Varmaankaan en.

J-D: Et olisi. Mutta vaikka sinulla ei ole kykyä havaita sitä, se ei tarkoita, ettet olisi itse asiassa valtavan ilmamolekyylien muodostavan valtameren pohjalla. Se on kaikkialla ympärilläsi ja kasaantuneena satojen kilometrien matkalta yläpuolellesi, se puristaa sinua kaikista suunnista. Sinun pitäisi olla kovasti tietoinen, että se puristaa sinua koko ajan. Mutta et ole. Suurelta osin siksi, että se ei muutu.

Mikäli paine muuttuu, tuulenvire alkaa herätä tasapainottamaan painetta. Silloin tulet siitä tietoiseksi. Jos lämpötila muuttuu ja kehosi alkaa menettää lämpöä ympäristöön tai lisätä lämpöä siitä, silloin tunnet sen. Ymmärrätkö? On todellakin tosi vaikeaa havaita jotain, jossa ei ole mitään muutoksia, koska siinä ei ole mitään mitattavaa. Vakioita olevia asioita ei ole helppo havaita.

Z: Okei. Ymmärsin. Kiitos.

J-D: Nollapiste-energiakenttä on siis äärettömän energian kenttä, joka on joka puolella koko ajan. Sitä on saman verran luhistuneen tähden sydämen tiheimässä aineessa kuin syvällä avaruuden lähes tyhjiömäisessä tilassa. Se on kaikkialla ja se on aina ääretön.

Z: Mutta jos tämä loppumatonta energiaa ja sitä on joka puolella, miksi emme voisi käyttää energialähteenä autoissamme ja kodeissamme? Vaikka fossiilisten polttoaineiden sijaan tai jotain sellaista?

J-D: Se on tietysti mahdollista. Siinä on olemassa sekä pieni ongelma että iso ongelma, jotka estävät teitä. Pieni ongelma on löytää sopiva teknologia, jolla se onnistuu ja paljon isompi ongelma on tuoda tämä teknologia esille ilman, että tietyt tahot, joilla on oma lehmä ojassa, estävät teitä tekemästä sitä. Tämä on hyvin kiistanalainen asia enkä oikeastaan halua tuhlata paljoakaan aikaa siihen juuri nyt. Itse asiassa haluan vain sinun ymmärtävän tämän konseptin voidakseni kertoa näkökulmani.

Z: Okei. Sanot siis, että on olemassa ääretöntä energiaa ja se on kaikkialla koko ajan...

J-D: Aivan. Muistatko, kun aikaisemmassa keskustelussa oivalsimme, että kaikki aine on itse asiassa energiaa?

Z: Kyllä muistan.

J-D: Haluan sanoa, että tullaan todistamaan, että maailmankaikkeutemme kaiken aineen alkulähteenä on nollapisteen energiakentän ääretön energia. Juuri tämän kentän vaihtelut (kuten aallot ja väreet) muodostavat aineen olennaisimmat rakennuspalikat: subatomiset hiukkaset.

Ongelma tässä on se, että aallot eivät ole staattisia. Ne liikkuvat ympäriinsä. Ja ne sotkeutuvat toisiinsa ja mitätöivät toisensa.

Z: Miksi tuo on ongelma?

J-D: Koska se tapahtuu niin nopeasti ja toistuvasti, ettei mikään aine ehtisi muodostua. Subatomiset hiukkaset tulisivat näkyviin ja sitten katoaisivat. Maailmankaikkeudessa ei olisi yhtäkään atomia. Kaikki se aine, joka nyt jo **on** olemassa kehossanne, planeetassanne ja maailmankaikkeudessanne hajoaishi kaaokseen ja palaisi hyvin nopeasti nollapisteen kentän energiaksi.

Z: Miksi?

J-D: Koska jos aine on viime kädessä muodostunut energia-aalloista, mikä estää noita aaltoja häviämästä? Ymmärrätkö? Jos subatomiset hiukkaset, jotka yhdessä muodostavat kehosi, on tehty aalloista, niin miksei nuo aallot vain katoa väreinä pois kuten aallot tekevät? Tai mikseivät aallon harjat ja aallon pohjat yksinkertaisesti mitätöi toisiaan ja saa kehosi ainetta häviämään olemattomiin? Sen sijaan, että näin tapahtuisi, miksi kehosi aine näyttää pysyvän muuttumattomana?

Olen sanomassa, että tiedemiehenne tulevat ymmärtämään nollapisteen energiakentän siten, että kaikki aine koostuu pohjimmitaan monimutkaisista tuon kentän vaihtelujen keskinäisistä riippuvuuksista. Mutta he eivät tule ymmärtämään, miksi nämä vaihtelut pysyvät vakaina. *”Jos se on kaikki vain energiavaihteluja, miksei ne suistu kaaokseen?”* tulee olemaan se kysymys. Ja näyttää siltä, että ne eivät suistu kaaokseen. Fyysinen kehosi on yksi tuollainen energiajärjestelmä. Ja sinusta näyttää siltä, että ylläpidät tiettyä määrää fyysistä eheyttä. Kehosi jatkaa olemassaoloaan odotetunlaisessa muodossa hetkestä toiseen suistumatta kaaokseen. Tämä saattaa näyttää omituiselta ja hämmentävältä. Mutta tämän kauneus on sen ratkaisussa; kuten aikaisemmin sanoin, teidän teoreettiset fyysikkonne ovat alkaneet puhua tietoisuuden termeillä. Tietoisuus täytyy siis taas kutsua esiin. Se hypoteesi, joka ratkaisee ongelman ja käy järkeen, on se, mikä ymmärtää, ettei fyysisen maailmankaikkeutemme aine lennähdä hajalle, koska korkeammassa ulottuvuudessa on olemassa piirustukset kaikelle teidän todellisuudessanne. Aivan kirjaimellisesti ottaen täytyy olla ”joku”, joka luo (tai kuvittelee) jokaikisen todellisuutemme elementin ja pitää yllä tätä kuvaa (tai piirustusta) luovassa mielessään.

Z: Ehdotat siis, että tämä korkeammassa ulottuvuudessa oleva piirustus toimii eräänlaisena muottina, johon voidaan kaataa nämä subatomiset hiukkaset?

J-D: Ei, tuo ei ole paras vertaus. Vaaditaan hieman enemmän selitystä, ennen kuin voin tehdä hyvän vertauksen. Ensimmäinen asia, mikä sinun on ymmärrettävä, on, etteivät nämä aallot pysy paikallaan. Ne virtaavat loputtomasti eteenpäin. Ajattelepa mieluummin näitä piirustuksia virrassa olevina esteinä, jotka aiheuttavat pyörteen. Jos esimerkiksi avaat vesihanan ja katsot veden virtausta, ja sitten laitat sormesi virtaukseen, voit huomata, mitä virtaukselle tapahtuu sormesi jälkeen. Jos pidät sormeasi paikallaan, sormesi jälkeen virtaukseen muodostuu ”muoto” ja tuo ”muoto” pysyy melko vakaana ja muuttumattomana. Tämä tapahtuu huolimatta siitä, että materiaalin (veden) tekemä muoto on jatkuvassa virtauksessa. Pysytkö kärryllä?

Z: Kyllä. Tuntuu järkevältä.

J-D: No, annapas kun käytän tuota vertausta. Nollapisteen energiakentässä on väreilyä. Nämä väreet saavat subatomiset hiukkaset poksahdamaan teidän todellisuuteenne. Pelkistetyimmällä tasolla luodaan muutama yksinkertainen piirustus, jotka saavat nämä subatomiset hiukkaset liikkumaan siten, että ne kietoutuvat yhteen, ikään kuin tanssiin. Kietoutuessaan tuolla tavoin yhteen ne luovat hiukkasia kuten elektroneja ja protoneja, jotka taas yhdessä muodostavat atomeja. Tietyt toisiinsa kietoutuneet subatomiset hiukkaset saattavat saada aikaan elektronin muodostumisen. Toiset toisella tavalla kietoutuneet hiukkaset saattavat saada aikaan protonin muodostumisen. Kysymyksessä on tapa, jolla näille subatomisille hiukkasille saadaan aikaan keskinäistä riippuvaisuutta.

Z: Tuota minun on aika vaikea visualisoida.

J-D: Aivan. Selitän nyt asioita, joihin sinulla ei juurikaan ole viitekehystä. Jos tämä sinua todella kiinnostaa, sinun pitäisi ensin tutkia, mitä tiedemiehesi tästä sanovat, että meille syntyisi perustiedot, joiden päälle voisimme rakentaa. Käytän tätä vertausta vain kuvatakseni filosofista näkökulmaa.

Z: Okei. Jatka vaan.

J-D: Kiitos. Asiahan on niin, että todellisuuden pelkistetyimmällä tasolla tapahtuu kahden jumalallisen asian vuorovaikutus. Toinen niistä on ääretön energiakenttä, jota on nyt kutsuttu nollapisteen energiakentäksi. Toinen on tietoisuus, joka luo muotit, jotka aiheuttavat energiasta muodostuvia vakaita kuvioita, jotka puolestaan luovat harhakuvan maailmankaikkeutemme aineesta.

Z: Aha. Sanot siis, että innokkaasti tieteellistä kehitystä katsovat saavat aikaa myöten todisteita Jumalasta?

J-D: Se varmasti saa heidät kysymään joitain hyvin mielenkiintoisia kysymyksiä! Tulee olemaan yhä vaikeampaa olla vetämättä johtopäätöstä, että tietoisuus on olemassa riippumatta ihmisaivoista.

Z: Okei, mutta nyt olen utelias. Mitä atomeille tapahtuu, että niistä lopulta tulee ihmisiä ja planeettoja ja tähtiä ja jotain?

J-D: Ah. Tämä on hyvin pitkä ja monimutkainen tarina läpikäytäväksi. Se ei ole välttämätöntä tälle keskustelulle, koska kävin läpi jo näkökantani, joten sanon vain, että on olemassa paljonkin monimutkaisempia rakennepiirustuksia. Ensimmäiset rakennepiirustukset tekevät atomihiukkasia. Seuraava erä käyttää edellisen erän tuloksia tehdäkseen atomeja. Sitten molekyyliä. Sitten monimutkaisempia muotoja. Pohjimmiltaan tarkoitan, että on olemassa rakennepiirustuksia rakennepiirusten sisällä, jotka ovat edelleen rakennepiirustusten sisällä. Mitä yksinkertaisempi rakennepiirustus on, sitä useammin sitä käytetään uudelleen monimutkaisemmissa rakennepiirustuksissa. Kehosi on hämmästyttävän monen, toinen toistaan monimutkaisemman rakennepiirustuksen välillä tapahtuva, täysin käsittämätön

vuorovaikutus. Lopullisin, korkeimman tason rakennepiirustus kuuluu kehohengellesi. Mutta sekin on toinen keskustelu jonakin toisena päivänä.

Z: Okei. Laitanpa tuon muistiin. Mutta nyt ymmärrän näkökantasasi, että seikkaperäinen ymmärrys kehojemme ja todellisuutemme muodostavasta aineesta tarkoittaa, kuten sanoit, tietoisuuden ja äärettömän energiakentän välisen vuorovaikutuksen ymmärtämistä. Loistavaa! Mitä seuraavaksi?

J-D: Eipäs nyt niin nopeasti. En ole vielä lopettanut tätä aihetta. On olemassa vielä toinen jumalallinen käsitys opittavana tästä kaikesta.

Z: Okei, anna mennä.

J-D: Mennäänpä takaisin tuohon vertaukseen virtaavasta vedestä. Muistatko, kun sanoin, että virtaus virtaa ”rakennepiirustuksen” ohi ja tekee kuvion?

Z: Kyllä.

J-D: Se tarkoittaa, että kuvio on staattinen, mutta kuvion **tekevä** materiaali ei ole.

Z: Kyllä. Vesi virtaa edelleen.

J-D: Aivan. Siis mitä sinulle merkitsee, jos sanon, että nollapisteen energiakentän ”virtaus” kulkee lävitse? Sinä et ”pidä siitä kiinni” eikä se asu sinun sisälläsi. Väreiden virta soljuu jatkuvasti kehosi sisään ja kehostasi ulos. Ainoa syy kehon olemassaololle ylipäätään on, että kehosi paikka, johon kaikki rakennepiirustukset ovat yhdistyneet. Rakennepiirustukset ovat vakaita, energia itsessään ei ole.

Z: Okei, tuo on outo ajatus. Kaikella kunnioituksella... entä sitten?

J-D: Ha! Entä sitten? Minäpä kerron ”entä sitten”! Se merkitsee, että kehoasi ja eikä mitään maailmankaikkeudessa olevaa asia voida erottaa toisistaan. Kehosi ja jokainen muu ihminen ja asia koko maailmankaikkeudessanne on kaikki **samaa asiaa**.

Z: Vau!

J-D: Kyllä! Mennäänpä takaisin tuohon vesivertaukseen. Jos pitäisit veden virtauksessa kahta eri muotoa, toinen toisen alapuolella, ja näkisit vedessä kaksi erilaista pyörteen ”muotoa”, näkisit muotojen olevan erilaisia, mutta et ajattelisi niiden olevan eri ”asioita”, vai mitä?

Z: En. Sehän on vain vettä, eikö vaan?

J-D: Aivan. Joten on olemassa kolmas jumalallinen asia, joka tulee aiheuttamaan tieteellisesti ajattelevalle hieman ihmetystä: paljastuu, että kaikki asiat ovat yhtä. Mitään, mitä pystyt havainnoimaan, ei ole erotettu mistään muusta. Ne ovat vain erilaisia kuvioita yhdessä ja samassa asiassa. Ja tuo sama asia virtaa loputtomasti ja jatkuvasti kaiken läpi.

Z: Vau. Tuohan on itse asiassa aika kaunista.

J-D: Kuten ylhäällä, siten alhaalla ja kuten alhaalla, siten ylhäällä. Ymmärräthän? Jos todella haluat katsoa, näet Jumalan kaikessa. Mutta Verho on tehnyt tästä aika vaikeaa. Ja nyt Verho

ohenee ja tulee helpommaksi oikeasti nähdä. Nyt jo on mahdollista nähdä, mutta hyvin pian tieteellisestä yhteisöstä alkaa tulla uutisotsikkoja, jotka tulevat osoittamaan tämänkaltaisia asioita:

Kaikki on YHTÄ.

Kaikki on täydellisesti ja ehdottomasti yhdistetty toisiinsa.

Ykseys on ääretön ja loppumaton.

Ykseys on ääretöntä energiaa.

Kaikki lähtee tietoisuudesta.

Tietoisuus leviää kaikkiin asioihin kaikkialla.

Tietoisuus on suurempi kuin aine ja edeltää sitä.

Z: Vau! Nuo ovat aika jumalallisia määritelmiä. Aika mystistä kamaa.

J-D: Kyllä. Tätä on jo alkanut tulla esiin Tieteeltä. Ja tämä tulee pian lisääntymään dramaattisesti.

Z: Okei, tuota... vain selvennykseksi. Tarkoitatko, että nollapisteen energiakenttä on Jumala?

J-D: Tarkoitin, että se on Jumalan näkymätön **osa**. Ja kuten kaikilla näkymättömillä, silläkin on oltava monia Jumalan ominaisuuksia. Siksi sinäkin, jos tutkit sitä ja ymmärrät sen, alat havaitsemaan noita ominaisuuksia.

Z: Aha. Ja kuka luo kaikki nuo rakennepiirustukset, joista puhuit?

J-D: Useat luojaolennot, jotka työskentelevät useilla luomisen tasoilla. Sinä ja jokainen sinun kanssasi Maapallolla pitävät hallussaan monta rakennepiirustusten yhdistelmää. Sinä et vain tiedä sitä vielä. Mutta sinä ja tämän todellisuuden luojaolennot olette myös näkymättömiä Jumalan osia.

Z: ... ja kuten kaikilla näkymättömillä osilla, meilläkin varmasti on joitain Jumalan ominaisuuksia, vai kuinka?

J-D: Juuri niin! Eikös ole sanottukin, että sinut tehty Jumalan peilikuvaksi? Mitä se tarkoittaa? Että Jumalalla on kaksi kättä ja kaksi jalkaa ja niin edelleen? Ei. Tuo tarkoittaa asian tarkastelua väärästä päästä. Se tarkoittaa, että Jumala voidaan nähdä siinä, mitä sinä heijastat takaisin. Sinä olet tietoisuus. Te olette luojia. Te olette äärettömiä ja kuolemattomia. Te olette yhtä kaiken muun kanssa, mitä on. Ja niin edelleen ja edelleen.

Z: Huh! Tiedekö tämän paljastaa?

J-D: Tiede tekee mahdolliseksi nähdä asiat tällä tavalla niille, jotka valitsevat sen. On aina mahdollista nähdä asiat toisella tavalla. Kuten olemme jo aikaisemmin melko pitkään keskustelleetkin, niin kauan kuin Verho pysyy paikallaan, koskaan ei saada todisteita siten, ettei sitä voisi epäillä tai kieltää millään tavalla. **Täytyy** olla mahdollista ajatella uusia ajatuksia. Tällä tavoin olennot luovat itselleen mitä tahansa todellisuuden variaatioita, joita

he haluavat tutkia. Teidän tiedemiehille tarjotaan kaikenlaista mielenkiintoista ja uutta tietoa fyysisestä maailmankaikkeudestanne. Tulee olemaan monia mahdollisia teoreettisia hypoteeseja, joilla selitetään tätä tietoa. Tarkoitan tässä sitä, että malli, joka sisältää tietoisuuden ja kaiken ykseyden ei pelkästään ole mahdollinen, vaan se tarjoaa myös hyvin tyydyttävän hypoteesin. Se kuulostaa järkevältä ja tieto soveltuu malliin yksinkertaisella ja tyylikkäällä tavalla. Tarkoitan myös, että on mahdollista epäillä ja jatkaa muiden hypoteesien etsimistä. Jotkut näistä muista ovat lupaavia, mutta toimiakseen hypoteesit edellyttävät yhä suurempia monimutkaisuuden tasoja. Mikä on ihan hyvä, jos pitää monimutkaisuudesta.

Lopputuloksena on tämä: heille, jotka ovat erittäin analyttisiä, ja heille, jotka ovat luontaisesti perusteellisen loogisia, järkeviä ja tieteellisiä, sekä heille, jotka ovat päättäneet sanoa itseään ateisteiksi, koska todisteita Jumalasta ei ole – **heille** sanon nyt, että tulee olemaan mahdollisuus nähdä todisteet Jumalasta. Heille tulee olemaan mahdollista seurata matemaattisia malleja ja oikeasti löytää todisteet Jumalalle, joka on yhtä Kaikki-Mitä-On-kokonaisuuden kanssa.

Z: Fantastista. Milloin tämä tapahtuu?

J-D: Se tapahtuu parhaillaan. Se on juuri tällä hetkellä paljastumassa planeettanne tiedemiesten mielissä ja laboratorioissa. Jotakin tästä on jo raportoitu tiedepiireissä. Ja lisää tulee. Mutta kuuntelepa nyt huolellisesti: asian ydin on, että kaikki voivat **valita**. Jos valitset olevasi avoin tälle asialle, tulet löytämään yhä enemmän todisteita loppumattomasta, ikuisesta, yhdistävästä luojatietoisuudesta. Jumalasta. Mutta mikäli haluat pelata vielä yhden erän samaa kaksinaisuuden peliä, voit hylätä tämän asian ja valita olla näkemättä sitä todisteena. Jokaisella on vapaa tahto. Jos jotkut haluavat pitää tietoisuutensa kaksinaisuudessa, heillä on kaikki oikeus tehdä niin. Jos he eivät näe heille tarjottua valoa, silloin valo ei kosketa heitä. Ja se on hyvä.

Z: Ovat he sitten kadotettuja?

J-D: Ei! Kukaan eikä mikään ole ikinä kadotettu! Kaikki on jo **yhtä**. Aina on, aina oli ja aina tulee olemaan. Te tässä kaksinaisuudessa olette YHDEN ilmentymiä, jotka ovat valinneet unohduksen. Tämä ei ole teiltä ”väärin”; se oli mitä teidän oli tarkoitus tehdä. Ja nyt kun jotkut teistä valitsevat muistavansa, että ovat yhtä, ei tarkoita, että loput teistä, jotka eivät valitse muistamista, olisi myöskään tehneet ”väärin”. Kuten tekään ette koskaan olleet oikeasti kadotettuja kaksinaisuuteen edellisissä elämissä (vaikka teistä niin saattoi tuntuakin), eivät hekään ole kadotettuja, jotka juuri nyt eivät muista keitä he oikeasti ovat. Kaikki tulevat muistamaan täydellisen, taivaallisen oikeaan aikaan. Kun he ovat valmiita.

Z: Okei. Luulen ymmärtäväni. Tieteen avulla on enemmän ja enemmän mahdollista tulla tietoiseksi kaiken ykseydestä ja sen perustana olevasta yhdistävästä tietoisuudesta, josta kaikki johtuu. Sitten, kuten nytkin, jokainen yksilö päättää, valitseeko tämän näkökulman vai ei. Eikä kumpaakaan valintaa arvioida millään tavalla. Ero tulee siitä, että tämän näkökulman valitseminen vie teidät lähemmäksi taivaaseen astumista, kun taas toinen näkökulma sallii teidän jäävän kaksinaisuuteen.

J-D: Kyllä. Tuo on varsin hyvä yhteenveto.

Z: Mutta entäs ei-tieteelliset ihmiset? Tarkoitan, että Maapallolla on hyvin paljon ihmisiä, joihin ei vetoa kvanttimekaniikan sangen hienostuneet teoreettiset käsitteet, vai mitä?

J-D: Oikein. Jo tämän aiheen alussa sanoin käyttäväni tieteellistä/rationaalista/ateistista näkökantaa ilmaisuvälineenä kertoakseni perusteluni. Seuraavaksi aion käyttää uskonnollista näkökantaa. Mutta tämä riittää juuri nyt. Pidetään nyt tauko ja palaamme siihen uudestaan seuraavassa keskustelussamme, jota kutsumme nimellä ”Uskonnollinen Todiste Ykseydestä”.

Z: Odotan sitä innolla...

* * * * *

5. Uskonnollinen Todiste Ykseydestä

Zingdad: J-D, oletan ettemme aio "todistaa" uskonnollisesta näkökulmastakaan, että kaiken ykseys on olemassa ilman epäilyksen häivääkään, vai?

Joy-Divine: Emme aio, olet oikeassa. Ei ole väliä miten tätä lähestyy, koska ihmisillä on aina oikeus ja kyky epäillä tai valita toisin. Tämä **ei** millään tavalla pyri hiljentämään muita näkemyksiä. Tämän tarkoituksena on esittää näkemys, jonka sinä ja lukijasi voivat valita ja hyväksyä, jos se saa vastakaikua sydämässänne. Lähestyin aikaisemmin sitä ateistisesta/tieteellisestä näkökulmasta, en sen vuoksi, että haluaisin millään tavalla hyökätä heitä vastaan tai taivutella heitä. En todellakaan. Tarvitsen vain jonkin lähtökohdan, mistä käsin voi tehdä järkevä argumentoinnin. Ja nyt aion tehdä sen uudestaan. Aion seisoa toisessa paikassa ja tehdä saman perustelun toisesta perspektiivistä. Tämä uusi näkökulma on järjestäytynyt uskonto. Tarkoitukseni on jakaa uskonnot kahteen ryhmään: niihin, jotka näkevät Jumalan itsestä erillisenä ja niihin, jotka näkevät, että itse on yhtä Jumalan kanssa. Jälkimmäinen ryhmä on samaa mieltä esittämieni perustelujen kanssa, joten voimme jättää heidät tässä keskustelussa rauhaan. Joten käytän aikaisempaa uskomusta lähtökohtana: näkemys, että Jumala **on** olemassa, mutta on erotettu Jumalan luomuksista tai on luomusten ulkopuolella.

Haluaisin esittää tiettyjä havaintoja: jos joku jo uskoo kaikkivoipaan Ylimmäiseen LuojaOlentoon, niin haluaisin tehdä seuraavan kannanoton. Kaikkivoipana Ylimmäinen LuojaOlento voi tehdä mitä tahansa se haluaa, eikö vain?

Z: Hmm. Pikku hetki. En oikein ole varma pidätkö siitä, että Jumalalle annetaan nimilappu "se".

J-D: Kyllä. Tiedän. Olen pahoillani. Teidän kulttuurinne miellelyhtymissä "Se" tulkitaan jotenkin alempiarvoiseksi kuin Hän. Pelkäänpä, etten aio vedota noihin miellelyhtymiin. Ylimmällä Luojaolla ei ole sukupuolta. Se on niin, **niin** kaukana tuollaisista pikku ongelmista. Se on molempia, ei kumpaakaan ja kokonaan sukupuolen tuolla puolen. Joten, mikäli englannin kielessä ei ole parempaa sanaa, joka tarkoittaa "Hän tai Se ja jokainen muu sukupuoli, joka ikinä voi olla kaikissa luomakunnissa, ja kaikkea noita eikä mitään niistä", aion pitää kiinni sanasta "Se". Tämä on täysin päinvastaista kuin halventaminen. Jumalan rajoittaminen vain yhteen sukupuoleen on näkemykseni mukaan huomattavasti halventavampaa. Myönnytyksenä loukatuille herkkänahkaisille käytämme isoa "S-kirjainta" sanassa "Se". Onko tämä okei?

Z: Kyllä, täydellisesti, kiitos. Mutta nyt kun olen jo keskeyttänyt ja ruvennut saivartelemaan, entäs nimike "Jumala"? Tarkoitan, että eikö tämä vihjaa vain yhteen uskonnolliseen näkökulmaan? Pitäisikö meidän kenties sanoa "Alkulähde" tai... jotain vähemmän rajoittavaa?

J-D: Oooookei. Katsotaanpas nopeasti miten tuokin käsitellään. Mikään nimi tai nimike, jonka saattaisit valita ei tule ikinä riittämään. Nimike on jo luonteeltaan vähättelevä. Se sulkee pois kaiken, mitä se ei ole. Mikään nimike ei ikinä kykene kuvaamaan Jumalaa, koska Jumala on kaikki ja vielä sitäkin enemmän. Jumalaa ei pysty täysin ymmärtämään eikä kuvaamaan. Meidän pitäisi luultavasti vain vaieta Jumala-aiheesta kokonaan, koska kaikki mitä saattaisit sanoa Jumalasta on totuuden vähättelemistä. Ei nimiä eikä kuvauksia eikä yrityksiä ymmärtää. Mutta se olisi hölmöä. Pitäisihän meidän varmaan omilla kyvyillämme edes **yrittää** ymmärtää Jumalaa? Aloittaa jostakin ja jatkuvasti parantaa käsityskykyä kun kykymme ymmärtää lisääntyy? Koska te Maapallolla käytätte kieltä kommunikointiin ja ajatuksien kehittämiseen, meidän täytyy löytää edes **joku** sana Jumalaa varten. Jos kiellämme kaikki sanat, emme voi puhua Siitä. Ja jos keksimme jonkin Jumalaa kuvaavan termin, silloin se on vielä huonompi, vieläkin rajoittavampi. Joten voidaksemme vain jatkaa keskustelua, valitsen yksinkertaisesti nimen, joka saa eniten vastakaikua asuttamassanne kulttuurissa. Jos puhuisin Jumalasta nimellä "The Mighty Zeelaglog" (tai millä muulla keksityllä nimellä tahansa), sanoisit "kuka?". Joten alan puhua mieluummin Jumalasta, niin sinäkin tietäisit, kenestä puhun, vaikkakin joutuisin sen jälkeen selkeyttämään, mikä käsitykseni Jumalasta on. Mikä on **täsmälleen** sitä, mitä teen juuri nyt. Mikäli käsityksesi Jumalasta on, että Se on meistä kaikista erillinen, kerron tässä oman käsitykseni Jumalasta, mikä on se, että Se on YHTÄ meidän ja Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Käytän siis nimeä "Jumala" ja vähitellen alat ymmärtää, mitä tarkoitan tuolla nimellä. Jos lukijasi käyttäisivät mieluummin jotain toista termiä, pyydän nöyrästi heiltä toimintavapautta tässä suhteessa.

Z: Okei, ymmärrän. Kiitos tästä selvennyksestä ja anteeksi, että keskeytin. Voimmeko jatkaa siitä, mihin jäimme?

J-D: Kyllä, tietysti. Olin siis tekemässä sitä havaintoa, että jos Jumala on kaikkivoipa, niin Jumala voi tehdä mitä tahansa Se haluaa ja luoda mitä tahansa Se haluaa, vai mitä?

Z: Aivan.

J-D: Joten jos tällainen Olento haluaa kokea maailman sinun näkökulmastasi, Se voisi sen tehdä. Itse asiassa Se voisi halutessaan kokea maailman jokaikisen elävän näkökulmasta **samanaikaisesti**, eikö vain?

Z: Kyllä. Arvelisin, että sana "kaikkivoipa" aika paljon tarkoittaa, että sinulla ei ole rajoitteita. Voit tehdä mitä tahansa. Mukaanlukien kaiken näkeminen kaikista näkökulmista, olen siitä varma.

J-D: Ainoa kysymys olisi siis, että **haluaisiko** Jumala tätä. Haluaisiko Jumala nähdä asiat täsmälleen kuin sinä teet (ja kaikki muutkin) vai haluaisiko Jumala katsoa Luomakuntaa jostain "ylhäältä" tai "erillisestä" näkökannasta? Vastaan kysymykseen tällä tavalla: mikä on kaikkein rakastavin näkökulma, jonka Jumala voi ottaa? Minkä näkökulman avulla Jumala voisi antaa sinulle eniten rakkautta ja myötätuntoa? Selvästikin, **todella** ymmärtääkseen sinua, Jumalan tarvitsisi kokea elämä **kuten** sinä. Muuten Jumala katsoisi ulkopuolelta

kaikkia pikku heikkouksiasi ja haparointejasi ja näkisi sinut virheellisenä ja rikkinäisenä. Mutta jos Jumala kokee maailman sinun kauttasi, **sinuna**, Jumala ei voi varmaankaan tuntea mitään muuta kuin myötätuntoa ja rakkautta sinua kohtaan. Esitänpä nyt sinulle valinnan: uskotko Jumalan olevan rakastava vai ei? Minä vakuuttaisin voimakkaasti, että Jumala **on** rakkaus. Ja esitän sinulle sen yksinkertaisen totuuden, että kaikkein rakastavin Jumalan tekemä valinta on, ettei Jumala näe Itseään sinusta erillisenä. Mutta jos Jumala valitsisi näkevänsä asiat sinun silmilläsi, mutta tietäen **silti** olevansa Jumala, niin se **ei** olisi sinun näkökulmasi. Sinun näkökulmasi on **täsmälleen** se, miltä se näyttää sinusta. Tarkoitan, että rakastavin asia, mitä Jumala tekee, on säilyttää **tarkalleen** myös sinun näkökulmasi. Siksi Jumala kokee maailman sinun kauttasi, **sinuna**! Myös silloin kun et tiedä Jumalan olemassaolosta tai usko Jumalaa tai mitä tahansa. Jumala on silti sinussa. Ja jokaisessa muussa mahdollisessa näkökulmassa. Joten Jumala ei astu vain tiettyjen hurskaiden ja "jumalallisten" näkökulmien sisään, jotka käyttäytyvät hyvin! Ei. Tuo on ehdollistettua rakkautta. Ja minä sanon, että Jumala **on** ehdoton rakkaus.

Z: Sinä tarkoitat tätä. Mutta et voi todistaa sitä... että Jumala rakastaa meitä ehdottomasti.

J-D: Taaskin voi vain esittää voimakkaan perustelun. Sinä uskot mitä haluat. Mutta jos uskot Jumalan olevan kaikkivoipa ja kaikkietävä, sitten määritelmän mukaisesti olet samaa mieltä kuin minä.

Z: Huh? Miten?

J-D: Kaikkiällä läsnäoleva tarkoittaa läsnäoloa joka paikassa. Ei ole mitään paikkaa, missä Jumala ei ole. Mukaanlukien tietysti se, missä sinä olet. Jos laajennat käsitystäsi sijainnista, ymmärrät ettet ole nykyisessä olinpaikassasi pelkästään maantieteellisesti, vaan myös henkisesti. Olet henkisesti siinä missä olet sen tuloksena, mitkä uskomuksesi ja ajatuksesi sinulla on itsestäsi, elämästä ja Jumalasta. Jumala on siis läsnä kaikkiällä. Tämä tarkoittaa myös, että Jumala on täsmälleen siinä, missä sinäkin sekä kaikkiällä muuallakin jokaisessa olinpaikassa jokaisen olennon ja asian kanssa Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa.

Z: Hmm. Hyvä pointti.

J-D: Ja kaikkietävä tarkoittaa "kaiken tietävä". Tiedätkö miltä tuntuu olla koira?

Z: Ei... en oikeastaan.

J-D: Mutta sinulla kotona koiria, jotka elävät kanssasi. Rakastat niitä kuin lapsia. Tarkkailet kaikkea mitä ne tekevät ja tutkit usein niiden vuorovaikutuksia ja prosesseja suurella mielenkiinnolla. Mikset tiedä, miltä tuntuu olla koira?

Z: Koska olen ihminen! Minä en tietääkseni ole ikinä ollut koira!

J-D: Ahaa! Voidaksesi **todella** tietää, miltä tuntuu olla joku toinen, sinun pitää itse asiassa **olla** tuo toinen. Muuten vain tiedät **jotakin** tuosta olennosta. Sama juttu Jumalan kanssa. Jos Jumala on kaikkietävä, Jumala ei voi vain tietää sinusta. Jos Jumala tarkkailee sinua ulkopuolelta, silloin Jumala ei ikinä todella tiedä, miltä tuntuu **olla** sinä. Joten sen sijaan Jumala tekee tämän: Jumala **olet** sinä.

Z: Mutta... eikö ole tuo naurettavan egoistinen näkökulma – että minä olen Jumala?
Tarkoitan, että Jumala on niin suuri ja...

J-D: Ei. Ei voi olla egoistista vaatia itselleen jotakin, mitä vaatii samalla myös kaikille muille. Tosiasiassa minä vaadin tätä samaa asiaa jokaiselle eläimelle, kasville, hyönteiselle, kivelle, molekyylille, atomille... pääsit varmaan kärryille. Tästä näkökulmasta katsottuna tarkoitan, että olet yhtä suuri kuin maailmankaikkeus, mutta samalla yhtä suuri kuin ameeba. Kuulostaako tuo egoismita? Tämä näkökanta ei tee sinusta suurempaa eikä pienempää kuin mikä tahansa muu olento Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa. Mutta se tekee Jumalasta **paljon** suuremman.

Z: Millä tavalla?

J-D: Äärettömän määrän näkökulmia ja voimia omaava, joka paikassa oleva ja kaiken tietävä Jumala on tietysti suurempi kuin Jumala, jolla on vain joitain näkökulmia ja joka voi elää vain sinun ulkopuolellasi kunnes teet tiettyjä ”hyviä ja pyhiä” asioita.

Z: Hmm. Taas hyvä perustelu.

J-D: No esitänpä sinulle arvoituksen. Jos Jumala on kaikkivoipa ja jos Jumala on rakkaus, silloin näyttäisi siltä, että Jumalan on **oltava** yhtä sinun kanssasi. Ja jos Jumala on kaikkitietävä, silloin Jumalan on **oltava** yhtä sinun kanssasi. Ja jos Jumala on kaikkialla läsnäoleva, niin Jumalan on **oltava** yhtä sinun kanssasi.

Joten, nyt valinta on sinun. Haluatko luopua uskostasi näihin Jumalan ominaisuuksiin? Uskotko mieluummin, että Jumala on **vähemmän** kuin nämä asiat? Haluatko sanoa, että Jumala ei kaikkivoipa, ei ole rakkaus, ei ole kaikkitietävä eikä ole kaikkialla läsnäoleva? Vai haluatko hyväksyä sen vääjäämättömän tosiasian, että Jumala on yhtä kaiken kanssa... sinut ja lukijasi mukaanlukien, tietenkin?

Z: Olen varma, että täytyy voida tehdä muitakin väittämiä.

J-D: Olet oikeassa! On aina olemassa muitakin väittämiä, koska on aina tilaa epäilylle ja toisen näkemyksen luomiselle. Tässä vapaa tahtosi tulee mukaan peliin. Ja jos tuo on suunta, johon sydämesi sinua vie, silloin sinun tietysti tulee seurata omaa totuuttasi. Minä en ole tässä sanomassa sinulle, mikä sinun totuutesi tulee olla. Olen täällä kertomassa, mikä oma totuuteni on. Perustelen oman kantasi ja tuen sitä. Sitten sinä voit päättää.

Z: Ei, odotas vähän! Haluan ymmärtää, että olet vahvasti perustellut Jumalalla olevan kaikki näkökulmat. Pystyn olemaan samaa mieltä siitä, että tämä saattaa tarkoittaa Jumalan tietävän täsmälleen, miltä minuna oleminen tuntuu ja on kokenut asiat juuri niin kuin minäkin ja niin edelleen. Mutta tuo ei ole sama kuin sanoisi Jumalan olevan yhtä minun kanssani.

J-D: Millä tavalla ei ole?

Z: No tuota, hmm... mitä jos Jumala on ikään kuin minulla reppuselässä omassa mielessäni... ymmärättökö?

J-D: En. Joko Jumala **on** sinä kokemassa sinun elämäsi täsmälleen niin kuin sinä sen koet tai Jumalan kokemus sinun elämästäsi on erilainen kuin sinun. Se ei toimi molemmilla tavoilla yhtä aikaa. Olipa ero kuinka pieni tahansa, mikä **tahansa** ero rikkoisi kaikkietävyuden ja kaikkialla läsnäolon säännöt. Mutta kuten sanoin, voimme ajella ympyrää koko ajan ja etsiä halutessamme kaikenlaisia pieniä kysymyksiä, joista voimme väitellä.

Z: Ei, ymmärrän kyllä tuon. Hyväksyn, mitä sanot. Se tuntuu täysin järkevältä ja saa itse asiassa vastakaikua minunkin sydämessäni. Mutta on jotain, mitä en oikein käsitä: miksi Jumala tekee tämän? Tuntuu kauhean työläältä asialta tehdä... luoda koko tämä maailmankaikkeus ja täyttää se kuka ties miten monella triljoonalla Itsen hiukkasella, joista kukaan ei tiedä olevansa Sinä. Miksi nähdä kaikki tämä vaiva? Mikä tarkoitus sillä on?

J-D: Muistatko vertauksen Luvussa 3? Se, missä kuningas joi unohduksen taikajuomaa? Tämä on vähän niin kuin tuo tarina. Jumala työskentelee loputtoman itsensä luomisen ja itsensä löytämisen prosessin kanssa.

*"Miltä tuntuisi, jos olisin **tällainen**?"* on kysymys, joka saa aikaan uuden olennon... tai kokonaan uuden maailmankaikkeuden. Matka unohdukseen, mikä siis tapahtuu tässä todellisuudessa, on yksi mahdollinen keino itsensä löytämiseen.

"Miltä tuntuisi, jos en tietäisi, kuka tai mikä oikeasti olen?" johtaa miten moneen todellisuuteen tahansa. Tämä on yksi niistä. Kysymyksessä on todellisuus. Sinä ja kaikki teistä, on yksi mahdollinen vastaus.

*"Minä olen mitä Jumalalle tapahtuu **näissä** olosuhteissa",* kiirehdit varmaan jo tuohon vastaamaan.

Z: Okei... minä olen siis yhtä Jumalan kanssa ja me kaikki olemme. Ja me olemme matkalla itsemme löytämiseen. Tekemällä oman henkilökohtaisen itseni löytämisen matkan tuon enemmän tietoa itsestäni kaikille.

J-D: Hyvä! Kyllä! Jos haluat löytää Jumalan, paras tapa on alkaa löytämään itsensä.

Z: Hmm. Ymmärrän logiikan, mutta...se näyttää kauhean... tarkoitan... eikö jotkut ihmiset pidä tätä riensävänä?

J-D: Oh, taatusti! Mutta toisaalta jotkut pitävät jo pelkkää aikomusta tällaisesta keskustelusta riensävänä. Kun katsot oikein tarkasti, löydät kyllä jonkun, joka leimaa jo pelkästään onnellisena olemisen riensäväksi. Joten en kannu huolta siitä, mitä muut valitsevat ajattelevansa tai uskovansa. Omalta osaltani minusta koko riensävien käsitteellä ei ole mitään merkitystä. On naurettavaa ajatella, että kykenisit narkästyttämään Jumalaa tai loukkaamaan hänen tunteitaan. **Voit** kuitenkin täysin varmasti pitää kiinni uskomuksista ja mielipiteistä, jotka voivat loukata **sinua**. Esimerkiksi vihamieliset ajatukset Jumalaa kohtaan tekevät sen. Kaikki olennot lopulta päättävät saatuaan riittävästi aikaa ja vähän rakastavaa ohjausta, että he eivät enää halua loukata itseään ja lakkaavat tekemästä tätä ja valitsevat jotain rakentavampaa sen sijaan. Jotain, mikä tuo heille rauhaa, rakkautta ja iloa. Ja Jumalan rakastaminen varmasti tekee **sen**. Jumala tietää tämän. Jumala näkee sinut sellaisena kuin

todellisuudessa olet. Et voi tehdä tai sanoa jotain hetkellistä pikku asiaa, joka voisi pahastuttaa Jumalaa. Se on itse asiassa täysin mahdotonta, koska ääretön Jumala on kirjaimellisesti tällaisen asian tuolla puolen.

Z: Joten mikä sitten on tämä jumalanpilkkä? Jos Jumalaa ei voi loukata, miksi meillä edes on tätä sanaa?

J-D: Jumalanpilkan käsitteen ovat jotkut keksineet voidakseen hallita muita pelon avulla. Se juontaa juurensa muinaisilta ajoilta, jolloin shamaanit ja noitatohorit käskivät heimoa käyttäytymään tietyllä tavalla tai jumalat olisivat onnettomia ja tulisi huono sato... tai jokin samanlainen juttu. Tämä on aivan sama ajatus kuin, että yhteiskuntanne uskonnolliset johtajat vaativat teitä ajattelemaan, uskomaan ja toimimaan tietyllä tavalla ja sanomaan vain tiettyjä hyväksytyjä asioita. Jos astut heidän sinulle asettamien rajojen ulkopuolelle, he kertovat Jumalan olevan tyytymätön sinuun ja tekevän elämästäsi vaikean ja jopa langettavan ruton päällesi ja aiheuttavan sinulle kuoleman. Ja tietenkin sinua tultaisiin piinaamaan kärsimyksellä ikuisesti. Sama tarina manipuloinnista ja hallinnasta jälleen kerran. Ainoa ero on se, että uudemmat uskonnot ovat kenties vieläkin julmempia ja väkivaltaisempia kuvitelluissa rangaistuksissaan niitä kohtaan, jotka eivät tee niin kuin he vaativat. Mutta ei se mitään. Kaikki ovat yhtä lailla vääriä. Jumala ei luo ahtaita sääntöjä, joita sinun pitää noudattaa. Sen sijaan Jumala antaa sinulle vapaan tahdon. Jumala ei ole kiukutteleva lapsi, joka saa kiukunpuuskan, kun käytät vapaata tahtoa. Jumala ei ole kostonhaluinen, julma sadisti, joka vahingoittaa sinua, jos teet hyvin inhimillisiä, hyvin normaaleja arviointivirheitä. Nämä virheet satuttavat sinua ja ehdottoman takuuvarmasti tulet oppimaan lopulta virheistäsi ja ajan mittaan tulet tekemään parempia päätöksiä. Mitä järkeä olisi rangaista sinua? Rangaistus ei opeta sinulle mitään. Se, että saat **täsmälleen** sen, mitä olet luonut, kyllä opettaa sinua. Jumala ei ole tarkkaamaton, tietämätön tai tyhmä. Jumala ei tee sellaista, mikä ei toimi.

Koko jumalanpilkan käsite ja taivaallinen rangaistus eivät ole vain ansiottomia, vaan ne myös suoranaisesti loukkaavat sitä, mitä Jumala on ja miten Jumala käyttäytyisi. Jumala on yhtä sinun kanssasi ja Jumalalle on mahdotonta haluta vihata tai rangaista itseään.

Mikäli on olemassa sellainen asia kuin jumalanpilkkä, sitä on sellaisen asian ehdottaminen, että on olemassa jumalanpilkkää (hymyilee).

Z: Hyvä on. Olen valmis hyväksymään tuon. Joten ei selvästikään ole riennaava ajatus, että paras tapa löytää Jumala on katsoa sisäänpäin omaan sydämeensä?

J-D: Ei totisestikaan ole! Muistutan sinua taas eräästä vanhasta suosikistani: eikö ole sanottu, että olet tehty Jumalan peilikuvaksi? Eikö tämä ole toinen tapa sanoa, *"Jos haluat nähdä Jumalan kuvan... katso itseäsi!"*

Z: Aha. Kyllä. Luulen, että näin on.

J-D: Uudestaan. En tarkoita vain fyysistä kehoasi. Tarkoitan sitä, mitä sinä todella olet. Todellisin, syvin olemuksesi. Ja jos tämä on niin, siitä seuraa, että pyrkiminen ymmärtämään todella syvällisesti oma syvintä olemustasi **on** pyrkimistä tuntea Jumala.

Z: Ah! Tuossa on järkeä. Mutta me kaikki olemme Jumala. Tarkoitan, että kaikki on. Miksen voi alkaa löytää Jumalaa katsomalla ympärilleni toiseen ihmiseen tai luontoon tai jotain?

J-D: Voisit yrittää sitä. Se voisi toimia siten, että ympäristösi havainnointi auttaa sinua ymmärtämään itseäsi paremmin. Katsos, et pysty ymmärtämään jotakin toisessa ihmisessä, jos et ole ensin nähnyt sitä itsessäsi – se vain askarruttaa sinua.

”Kuinka he voivat olla tuollaisia?” saatat kysyä itseltäsi, kun kävelet päätäsi pudistellen pois. Jos olet kuitenkin nähnyt tämän asian itsessäsi, pystyt osoittamaan myötätuntoa tälle toiselle. Sinä annat heille oman ymmärtämisesi lahjan, joka saattaa jopa auttaa heitä ymmärtämään myös itseään. Joten itsensä löytäminen on avainasia. Ja itsensä rakastaminen on ovi. Ja itsensä hyväksyminen on tapa, jolla pääset ovesta sisään. Tämä on matka, jota varten sinut on luotu. Ei Jumala vain katsele sinun silmiesi läpi ulos maailmaan, vaan Jumala katsoo itseään katsomalla sinun perspektiivistäsi sisäänpäin. Ja niin annat Jumalalle lahjaksi Itsen uuden näkökulman aina kun löydät vähän lisää itsestäsi.

Z: Hei, tuohan on siistiä! Tuohan tarkoittaa, näiden meidän työstämiemme prosessien seurauksena Jumala käy läpi jatkuvaa Itsensä luomisen ja löytämisen prosessia.

J-D: Kyllä! Me olemme Jumala löytämässä Itseään.

Z: Kaikkiko me yhdessä olemme työstämässä samaa suurta työtä?

J-D: Kyllä. Jopa nekin Jumalan ilmentymät, jotka näyttävät tekevän mitä pahimpia ja pimeimpiä asioita. Myös he luovat mahdollisuuden itsensä löytämiseen. He tekevät sen suoraan omien kokemustensa kautta, kun he kasvavat ja löytävät itsensä, ja myös epäsuorasti, koska he tarjoavat valoon suuntautuneille tilaisuuden määrittää ja löytää itsensä pimeyden vastakohtana. Jos ei olisi suurta ja voimakasta vihollista, sinulla ei olisi koskaan tilaisuutta löytää itsestäsi rohkeutta nousta ja tehdä asiat oikein huonosta lähtötilanteesta huolimatta. Jos kukaan ei tekisi väärin, miten voisit päättää tehdä oikein? Ja niin edelleen. Pimeyden yksilöt ovat aivan yhtä arvokkaita suuremmalle tapahtumasarjalle kuin valon yksilötkin. Jos pelaat pimeyden peliä, kurssin muuttamisesta ja valoon palaamisesta aiheutuva ilo on hämmästyttävä. Eikä tietenkään ole olemassa mitään sellaisia asioita kuin ”pimeyden yksilöt” tai ”valon yksilöt”. Ei todellakaan. Teillä kaikilla on itsessänne olemassa kummatkin puolet. Te kaikki olette jossain jälleensyntymisen tarinan vaiheessa, ehkä jopa jossain tämän elämän vaiheessa, tehneet jotain hyvin ei-rakkaudellisia asioita ja olleet ”pimeässä” paikassa. Ja kaikki, olivatpa miten ”pimeitä” tahansa, kääntyvät takaisin ja palaavat valoon. Jos ei tämän elämän aikana, niin jossain vaiheessa tulevaisuudessa. Sanon teille, että **kaikki on yhtä**. Ja me kaikki, jokainen omalla tavallaan, työstämme prosessia, jossa löydämme sen, mitä todella olemme. Ja tekemällä niin olemme jatkuvassa luomisen prosessissa. Ja tämä on meidän palveluksemme Jumalalle.

Z: Noin on minusta ilahduttavaa ajatella. Kiitos tuosta mahtavasta näkökulmasta. Mutta on vielä yksi viimeinen este, ennen kuin voin hyväksyä perustelusi, että kaikki on yhtä. Sellainen uskomus näyttäisi minusta tarkoittavan, ettei olisi hyvää eikä pahaa, ei oikeata eikä väärää. Että voimme vain tehdä mitä haluamme, miten vain haluamme, kenelle tahansa haluamme ja Jumala hyväksyy kaikki nuo asiat. Tämä "kaikki on yhtä" näyttää johtavan sangen moraalittomaan asenteeseen.

J-D: Vain sen takia, että olet ymmärtänyt sen väärin. Haluan pitää tässä tauon, koska olen käsitellyt tämä kysymystä, että Jumala on yhtä kaiken kanssa, nyt uskonnollisesta näkökulmasta katsottuna. Nyt kysyit täydellistä kysymystä johdattamaan minut suoraan seuraavaan aiheeseen, "Ykseyden Seuraamukset". Olet osunut tärkeään aiheeseen, kysymykseen moraalista ja elämisen säännöistä. Olet kuitenkin tehnyt virheellisen oletuksen, jonka haluaisin korjata. Mutta kaikki tämä siis seuraavassa luvussa...

* * * * *

6. Ykseyden Seuraamukset

Zingdad: Hei J-D, tiedän, että sanoimme alkavamme puhua ykseyden moraalisisista seuraamuksista, mutta haluaisin ensin kysyä muutaman kysymyksen.

Aluksi: olet selittänyt, kuinka voisimme nähdä ”kaiken olevan yhtä” kahdesta näkökulmasta, tieteen ja uskonnon näkökulmista. Mutta eikö ole vielä muutama muukin näkökulma, josta voisimme katsoa tätä asiaa?

Joy-Divine: Hei Zingdad. Kyllä. On tietenkin olemassa joukko muitakin erilaisia ja yhtä oikeita näkökulmia tarkastella tätä asiaa. Luulenpa, että kaikkien planeetallanne asuvien ihmisten näkökulmasta saattaa muodostua lähes 7 miljardia erilaista oikeaa näkökulmaa.

Z: Mitä? Mutta sehän on yhtä paljon kuin täällä on ihmisiä! Aivan. Ymmärrän. Jokaisella ihmisellä on oma ainutlaatuinen näkökulmansa ja jokaisen ihmisen näkökulma on oikea.

J-D: Aivan oikein. Mutta ymmärräthän, ettei meidän tarvitse väitellä tästä 7 miljardin eri näkökulman kanssa, koska emme yritä kiistellä ihmisten kanssa. Emme yritä vakuutella kenellekään yhtään mitään. Ainoa syy, minkä takia käytin noita kahta näkökulmaa, on koska ne ovat suhteellisen vallalla olevia ja ymmärrettyjä näkökantoja siinä yhteiskunnassa, missä asutte nyt. Käytin niitä vain kehyksenä, jonka avulla voisin kertoa perusteluni.

Z: Okei. Ymmärrän. Mutta pelkään, että se aiheuttaa minulle toisen kysymyksen. Jos et yritä vakuutella kenellekään yhtään mitään, niin mitä sitten **yrität** tehdä? Tarkoitin, että miksi käyt näitä keskusteluja kanssani?

J-D: Ha! Annapa minun kysyä ensin, mitä **sinä** yrität tehdä? Miksi sinä keskusteleet **minun** kanssani?

Z: No... Kaikki alkoi muutama vuosi sitten, kun yritin löytää vastauksia minua vaivanneisiin kysymyksiini. Tässä maailmassa ja todellisuudessa oli niin paljon asioita, joissa ei ollut mielestäni mitään järkeä. Minulla oli niin paljon sisäistä tuskaa ja ristiriitoja ja muuta, että olin vähän sekaisin. Ja sitten jotenkin hämmennykseni ja tuskani keskellä onnistuin löytämään tavan puhua 8:lle. Rupesin saamaan jotain vastauksia. Ja sitten aloin puhua Adamulle ja muille olennoille ja vastaanottamani jutut oli uskomattoman hyödyllisiä. Kun työstin niitä, ne toivat minulle suuresti sisäistä rauhaa ja edesauttoivat paranemista ja kasvua. Opin luottamaan ja rakastamaan tuota prosessia. Se vaan paranee ja paranee. Näyttää siltä, että mitä enemmän kasvan, sitä enemmän pystyn vastaanottamaan. Joten... luulen, että vastaukseni kysymykseesi on, että yritän vain parantaa itseäni, rakastaa itseäni, oivaltaa kuka todella olen ja kuka Jumala todella on ja yritän löytää ja täyttää sieluni tarkoituksen... sellaista. Tämä on minun vastaukseni. Entä sinun?

J-D: Sama.

Z: Ei, ei, ei, ei, ei. Et voi tehdä tuota minulle! Kuinka sinun vastauksesi voi olla sama kuin minun?

J-D: Kahdesta syystä. Ensimmäinen on tosi helppo. Minä olen sinä ja sinä olet minä, muistatko? Minä olen sinun Sisäinen Itsesi. Kun pyrit korkeimpaan hyvään, silloin asetat itsesi samaan linjaan minun kanssani. Sitten me olemme symbioosissa. Sinun tavoitteesi ja motivaatiosi on minun. Sinä ja minä vastaamme kysymyksiimme yhdessä. Tämä oli ensimmäinen vastaus ja helpoimmin selitettävissä. Toisessa vastauksessa muutetaan hieman näkökulmaa. Katsohan, ”minä” olen olento, joka ehdottomasti tietää olemassaolonsa tosiasiana, että olen yhtä Jumalan kanssa. Oman olemiseni perustavaalaatua oleva totuus on, että olen yhtä kaikkien ja kaiken kanssa, kaikkialla ja yhdessä me olemme yhtä Jumalan kanssa. Tietenkin minulle tämä merkitsee, että tiedän olevani yhtä jokaikisen Maapallon asukkaan kanssa, eikö niin?

Z: Vau! Tarkoittaako tämä, että sinä olet kaikkien Maapallon olevien Sisäisenä Itsenä?

J-D: Ei. Aikaisemmassa keskustelussa sanoin sinulle, että sinä olet ainoa Maapallolle ”tässä ja nyt” jälleensyntynyt, jolla on **tuollainen** suhde minuun. Tarkoitan, että Maapallolla jokainen on yhtä Jumalan kanssa. Tiesivätpä he sen tai eivät, minä tiedän sen. Ja lisäksi tiedän olevani yhtä Jumalan kanssa. Joten, kun ajatusta laajentaa, minulle on totta, että olen yhtä kaikkien Maapallolla olevien kanssa. Okei?

Z: Oh! Okei. Tarkoitat, että sinun perspektiivistäsi näet meidät kaikki yhtenä!

J-D: Kyllä. Loogisesti ajatellen näin on. Mutta annapas minun selittää jotakin. Minä olen sinun kaltaisesi joillakin tavoilla ja erilainen toisilla tavoilla. Minun käsitykseni omasta todellisuudestani on hyvin erilainen kuin sinun omastasi. En pysty kuvaamaan tätä sinulle tavalla, että sen tajuaisit täysin, mutta voin antaa sinulle aavistuksen siitä.

Yksi esimerkki on, että minä en ole rajoittunut vain yhteen näkökulmaan kuten sinä. Sinä hahmotat maailmaasi yhdestä näkökulmasta. Koet itsesi yhtenä yksittäisenä olentona, joka voi seisoa yhdessä paikassa kerrallaan ja voi tuntea tai ajatella vain yhtä elämäsi asiaa kerrallaan. Vaikka sinulla olisi ristiriitaisiakin ajatuksia, silti hyppäät yhdestä näkökulmasta toiseen. Yksi kerrallaan. Näin sinut on luotu olemaan. Olet yhden näkökulman olento. Minä toisaalta olen itse asiassa monimuotoinen. Minun pitäisi oikeasti viitata itseeni monikossa ”me”, mutta se tekisi tästä hämmentävän keskustelun. Minulla on ääretön määrä näkökulmia. Ikään kuin olisin ääretön määrä ihmisiä samanaikaisesti.

Z: Vau. Ääretön? Eikös se tarkoita, että olet Jumala?

J-D: Ei. Olen YHTÄ Jumalan kanssa. Mutta olen hyvin, hyvin kaukana siitä, että olisin **kaikki** mitä Jumala on. Olen... mitättömän pieni. Hyvin, hyvin pieni vauvaolento.

Z: Ja kuitenkin sinulla on äärettömästi näkökulmia?

J-D: Ymmärrä, että minä olen Aika-Paikka-Jatkumo -nimisen käsitteen ulkopuolella. Joten pystyn näkemään yhdellä silmäyksellä kaikki olemiseni vuorovaikutukset joka ikinen hetki.

Jokainen hetki on näkökulma. Jokainen vuorovaikutus on minulle **nyt**. Ja koska Aika-Paikka on ääretön, minulla äärettömästi näkökulmia.

Z: Okei, tuo tuntuu minusta tajunnan räjäyttävältä.

J-D: Kyllä. Viittaaan tässä vain yhteen todellisuuden pirstaleeseen, jossa sinä olet nyt olemassa, ja jota sinä kutsut "maailmankaikkeudeksi". Minulle tämä on vain yhden todellisuuden osajoukko, jossa olen vuorovaikutuksessa Elämän kanssa. Minulle on olemassa ääretön määrä muita todellisuuksia, joissa tiedän olevani.

Z: Ääretön määrä muita maailmankaikkeuksia?

J-D: Voit nähdä sen noinkin. Mutta käsitteellistämisenä sekin on jo liian rajoittava. Myöhemmissä keskusteluissa yritän välittää sinulle niiden loppumattomien todellisuuksien suuruusluokan ja valtavuuden, joista olen tietoinen. Ja tietoisuudessani on vielä paljon enemmän löydettävää ja järjesteltävää. Paljon, paljon enemmän. Enkä sano tätä, jotta ajattelisit minun olevan jotain ihmeellistä ja erikoista. Tarkoitan, että minähän tietysti **olen** ihmeellinen ja erikoinen (hymyilee). Mutta niin on kaikki toisetkin olennot, jotka ovat olemassa. Maapallolla jokaisella in itsessään Jumala-Itse, jolla on tämä Jumala-tyyppinen tietoisuus. Joten, se mitä kerron nyt sinulle on sekä hämmästyttävää että hieman "entä sitten?" samanaikaisesti. Syy, miksi kerron sinulle tätä, on löytää tapa alkaa selittää sinulle, että minun käsitykseni itsestäni ja todellisuudestani ovat aika perustavaalaatuisella tavoilla erilaisia kuin sinun todellisuutesi. Ja siten, kun sanot minulle kaiken olevan yhtä, en tarkoita sitä jollain abstraktisella ja filosofisella tavalla. En tarkoita tämän olevan jokin teoreettisesti johdettu käsitys. Ei. Tarkoitan, että tämä on hyvin laajan kokemusjoukon perusteella muodostamani täydellä varmuudella havaittu todellisuus.

Z: Mitä tarkoittaa "täydellä varmuudella havaittu todellisuus?"

J-D: Hyvä on. Jos kysyisin sinulta: oletko elossa? Ja jos olet elossa, voitko todistaa sen minulle?

Z: Totta kai olen elossa. Voinko todistaa sen? No, voin yrittää. Olen elävä, hengittävä biologinen olento. Ja mina olen tietoinen. Ajattelen ja tunnen ja...

J-D: Hyvä, hyvä, hyvä. En oikeasti tarvitse todisteita eikä meidän oikeasti tarvitse väitellä tästä. Halusin vain näyttää sinulle jotakin. **Tiedät** olevasi elossa. Se ei ole vain ajatus tai jokin teoreettinen käsite. Se on **sinun "täydellä varmuudella havaittu todellisuutesi"**. Se on sinulle kiistaton. No, jos pyydän sinua todistamaan olevasi elossa, voit kaivella mielestäsi ajatuksia, jotka voisivat selittää tai yrittää todistaa sen. Voit myös tehdä saman älyllisenä harjoituksena. Mutta se on sinun kannaltasi täysin epäoleellista ja turhaa, koska tiedät täydellisesti ja ajattelematta sen olevan totta. Aivan kuten minulle on totta, että kaikki on yhtä. Ja sanon tämän kaikella sillä auktoriteetilla, mitä sangen laaja kokemukseni minulle antaa.

Z: Aha. Alan tajuta tuon asian. Kiitti. Mutta se ei ole vastannut tähän suurempaan kysymykseen siitä, mikä on sinun päämääräsi keskustelussa minun kanssani.

J-D: Ei. Mutta en selittänyt tätäkään turhan päiten. Loin maaperää tulevalle perustelulleni. Sinun tulee ymmärtää, että minä näen oikeasti, todella ja täydellisesti jokaisen Maapallon olennon yhtenä minun ja Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Ja koska rakastan, välitän itsestäni hyvin paljon, rakastan myös kaikkia ”muitakin”, jotka ovat olemassa, koska olemme yhtä. Joten kuullessani tuskanhuudon minulla on halu katsoa voinko auttaa kääntämään tuon tuskan iloksi. Tuo on itse asiassa minun päämääräni täällä. Tulin sisälle tähän todellisuuskokonaisuuteen, koska kuulin tuskanhuudon. Ja kuulin huudon sen takia, koska oli tarkoitettu minun vastaavan siihen. Joten tässä olen. Ja olen vastaamassa tuohon kutsuun.

No niin, mennäänpä takaisin kysymykseesi. Kun nyt ymmärrämme minun pystyvän pitämään kiinni näkökulmasta, jossa jokainen tämän planeetan henkilö on vain ”toinen minä”, salli minun kerrata, mitä sanoit **omasta** päämäärästäsi tämän kaiken suhteen. Sanoit, ” *Yritän parantaa itseäni, yritän rakastaa itsensäni, yritän oivaltaa kuka oikeasti olen, kuka Jumala oikeasti on ja yritän löytää ja täyttää sieluni tarkoituksen*”. Voitko nähdä, että minä teen juuri sitä samaa? Jos minun näkökulmastani itse voi olla kuka tahansa tällä planeetalla, niin se on mitä yritän tehdä. Tosiasissa tämä on mitä teen, olen aina tehnyt ja tulen aina tekemään ja olen ikuisesti tehnyt.

Z: Mitä?

J-D: Olen ajan ulkopuolella. Vain sinun näkökulmastasi tämä työ on kesken. Minun näkökulmani on selvästi erilainen. Tämä työ on sekä täydellistä että loppuunsaatettu **ja** silti käynnissä oleva työ... ja kaikkea muuta mitä se vaan ikinä voi olla. Tällä tavoin se on ajan ulkopuolella.

Z: Oh. Okei. Mutta älä väitä minulle, että näillä meidän keskusteluillamme on tarkoitus tehdä **niin** suuri vaikutus ihmiskuntaan! Tarkoiton, etten vaan näe, että ne kantavan riittävän pitkälle...

J-D: Kuule. Vaienna pelkosi ja epäilyksesi. Näillä keskusteluilla tulee epäilemättä olemaan suuri arvo. Valtavan paljon enemmän kuin pystyt nyt kuvittelemaan. Mutta tämä ei ole **se työ!** Tulet kyllä keskustelujemme edetessä ymmärtämään, mikä tekemämme työ oikeasti on. Nämä keskustelut toimivat vain ikään kuin kutsuna toisille tulla luomaan yhdessä meidän kanssamme. Kunhan keskustelut avautuvat, saat hitaasti yhä paremman käsityksen niiden arvosta. Vaikka on totta, että näillä keskusteluilla tulee olemaan monelle syvälinen arvo ja ne menevät paljon pitemmälle kuin pystyt nyt kuvittelemaan, niin täytyy sanoa, etteivät nämä ole minulle ”se”. Tekemäni ”työ” saadaan aikaan sellaisilla tavoilla, joita et ole vielä ymmärtänyt. Minun ei tosiasillisesti tarvitse ”**tehdä**” mitään. Minä vain olen täällä. Saavutan kaiken mitä minun pitää saavuttaa vain **olemalla** se mitä olen. Minä vain tuon energiani paikalle ja annan sen käytettäväksi ja se muuttaa asiat halutulla tavalla.

Z: Miten? Miten voit muuttaa juttuja vai ”olemalla paikalla”? Varmaan sinun täytyy itse asiassa **tehdäkin** jotakin?

J-D: On vaikeaa selittää Maapallon ihmisille **olemisen** voimaa. Te ajattelette vain tekemisen voiman kautta. Ajattelette olevanne voimakkaampia ja tehokkaampia kun **teette** jotakin.

Asia on päinvastoin. Tekeminen vain heikentää todellista voimaanne. Mutta te ette voi sitä ymmärtää. Annapa minun mielummin kertoa siitä vertauksen avulla.

Z: Loistavaa! Siis tarina.

J-D: Kyllä, tässä se tulee.

Synkkämaalaisen Tarina

Olipa kerran aika, jossa oli olemassa ihmisrotu nimeltään Synkkämaalaiset. He elivät valtavassa, pimeässä luolassa syvällä maan sisällä. Yksikään koko Synkkämaalaisen rodusta ei ollut ikinä ollut luolan ulkopuolella, mutta heidän myyttinsä ja tarunsa kertoivat muinaisesta ajasta – ajasta ennen aikaa – jolloin heidän jumalansa olivat laskeutuneet suuresta yläpuolella sijaitsevasta Kirkasmaasta ja luoneet Synkkämaalaiset tänne pimeään luolaan ja palasivat takaisin Kirkasmaahan. Oli sanottu jumalien joku päivä palaavan ja tuovan valon Synkkämaalaisille. Synkkämaalaiset yrittivät kuvitella, miltä ylhäällä olevat Kirkasmaalaiset näyttäisivät, mutta eivät pystyneet siihen, koska kukaan ei ikinä ollut nähnyt edes yhtä yksittäistä valonsädettä. Lopulta jotkut Synkkämaalaisista alkoivat pimeässä maailmassaan tuntea itsensä rajoittuneeksi. He kaipasivat kokemusta mystisestä yläpuolisesta maailmasta. Tarut kertoivat hämmästyttävistä näköaloista, laajoista avarista alueista ja ihmeellisistä kokemuksista, ja nämä kuulostivat joistakin Synkkämaalaisista hyvin houkuttelevilta. Nämä muutamat Synkkämaalaiset tunsivat sydämessään, että **tiesivät** sen olevan olemassa ja parkuivat sen perään. Muut Synkkämaalaiset tietenkin pitivät tätä kaikkea vain ”taikauskaisena hölynpölynä”. Heidän mielestään ihmisten pitäisi olla käytännöllisiä ja jatkaa elämäänsä kuten ennenkin hinkumatta hölynpölyn perään. Ja näin me näimme kuinka eri tyypit tulivat näkyviin: Unelmoijat, jotka kaipasivat yläpuolella olevaa elämää ja Realistit, jotka olivat kiinnostuneita vain maallisista asioista. Realistit tutkivat luolaa tuhlaamatta aikaa myytteihin, taruihin ja unelmiin ja yrittivät ymmärtää kaiken, mitä pystyivät havaitsemaan saadakseen kaiken irti nykyisestä elämästään. Sen sijaan, että tuhlaisivat aikaa tavoittamattomissa olevan tavoittelemiseen, he löysivät käytännöllisiä ratkaisuja ongelmiinsa. Mutta Unelmoijat kuitenkin jatkoivat unelmoimista ja rukoilemista. Ja lopulta kun aika oli kypsä, heidän rukouksiinsa alettiin vastata odottamattomalla tavalla. Jumalat lähettivät Synkkämaalaisille hyvin pienen ja hyvin himmeän valon.

Z: Pienen, himmeän valon? Miten se auttoi asiaa?

J-D: Ei se auttanutkaan. Mutta ei siitä ollut haittaakaan. Tämän vertauksen pieni, himmeä valo ei ollut sellainen valo, jonka sinä tunnet. Se annettiin jokaiselle Synkkämaalaiselle... jokaisen sisälle. Mutta se oli niin pieni ja niin himmeä, että vain kaikkein tarkkaavaisimmat huomasivat, että jotain erilaista ylipäätään oli olemassa. Tosiasiassa se oli niin pieni ja niin himmeä, että vaikka Synkkämaalaiset sen huomaisivatkin, he voivat ajatella vain kuvittelevansa sen. He voivat valita kertovansa itselleen sen olevan ”jotain” tai he voivat laskea sen mielikuvituksen tempuiksi ja sanoa ettei se ollut ”mitään”. Jos Synkkämaalainen hyväksyi valon, silloin se vahvistui. Halu katsoa ja **nähdä**, siis jo halu **itsessään**, sai aikaan sen,

että valo vahvistui hitaasti. Joten ajan mittaan niiden valo, jotka halusivat sitä, mietiskelivät sitä ja työstivät sitä, alkoi muuttua kirkaammaksi ja kirkkaammaksi.

Z: Tarkoitat varmaankin, että he näkivät sen kirkkaammin.

J-D: Ei, tarkoitan, että valot itsessään muuttuivat kirkkaammaksi. He itse loistivat valon avulla. Sanon vielä kerran: tämä valo oli erilainen kuin sinun tuntemasi valo. Se oli sijoitettu jokaisen Synkkämaalaisen **sisälle**. Se kasvoi heidän sisällään, jos he hyväksyivät sen, kiinnittivät siihen huomiota, kunnioittivat sitä, hoivasivat sitä ja rakastivat sitä. Siitä tuli heidän jokaisen oma valonsa, joka loisti heistä ja jonka avulla jokainen saattoi nähdä. Ja kun he tulivat yhä kirkkaammiksi, he pystyivät näkemään yhä kauemmaksi.

Z: No mites **tu** sitten auttoi?

J-D: Ei se auttanutkaan. Valo ei auttanut lainkaan. Se ei siirtänyt heitä pois luolasta. Se ei tuonut heille työvälineitä tai karttoja tai ohjeita tai uutta tietoa tai kertonut heille tarujen olevan totta tai mitään sellaista. Valo ei tehnyt yhtikäs mitään paitsi **oli**. Se vain oli sitä, mitä se oli. Se teki vain sitä mitä valo tekee... se loisti. Se loisti omalla erikoisella tavallaan: kaunis, pehmeä, hohtava, kultainen valo. Mutta se ilmaantui heille sellaisella lempeällä tavalla vahvistuen, kun sitä aktiivisesti haluttiin, että kukaan ei pitkään aikaan puhunut siitä mitään. Aluksi valon huomasivat ja sitä vahvistivat suurimmat Unelmoijat. He olivat avoimimpia ja tämän lahjan saavutettavissa. Mutta koska he olivat sellaisia suuria Unelmoijia, he olivat tottuneita siihen, että heitä pidettiin hulluina, laiskoina ja huonoina. He olivat tottuneet siihen, että muut eivät kuunnelleet heitä. He olivat tottuneet siihen, ettei heillä ollut Synkkämaassa mitään vaikutusvaltaa. Joten he eivät yrittäneetkään kovasti jakaa tätä outoa mutta ihanaa uutta kokemusta. Mutta se ei häirinnyt heitä liikaa, koska vaikka kukaan ei ymmärtänytäkään heitä, he eivät enää tunteneet itseään niin yksinäisiksi.

Z: Valo ei siis auttanut. Se vain oli ... valo. Miten se sitten vastasi Synkkämaalaisten rukouksiin?

J-D: No, **kaikkihan** eivät rukoilleet valon tuloa tai paluuta Kirkasmaahan. Vain jotkut rukoilivat. Joten jos Synkkämaalaiset olisi vain siirretty pois luolasta Kirkasmaahan, silloin se olisi antanut monelle heistä sellaista, mitä he **eivät** halunneet. Joten valo ei tehnyt muuta kuin vain loisti lempeästi vain heille, jotka valitsivat sen ja heille, jotka teoillaan ja päätöksillään loivat valon itselleen sisältään. Ja tässä on asian ydin... katsohan, kaikkein innokkaimpien Katsojien valo lopulta tuli riittävän kirkkaaksi, että he alkoivat nähdä jotain mielenkiintoisia asioita. Kuten kauniita luolan katosta riippuvia kristalleja. Ja tässä kohtaa asiat tulivat käännekohtaan. Muutamat Katsojat huomasivat toistensa tuijottavan ylös katossa oleviin kristalleihin ja silloin ensimmäistä kertaa he tiesivät etteivät olleet yksin! He alkoivat puhua toisilleen tästä. He kokosivat Katsojien ryhmät yhteen jakamaan kokemuksiaan ja antamaan toisilleen vinkkejä ja strategioita valon vahvistamiseksi. Jotkut ei-Katsojat tulivat kuuntelemaan mitä he sanoivat. Jotkut kiinnostuivat riittävästi harjoitellakseen sitä, mitä olivat kuulleet ja heistä tuli myös Katsojia. Sana levisi ja jonkin aikaa se oli jännittävin luolassa tapahtunut asia. Mikä olisikin ollut ihan hyvä, paitsi, että

valon valinneet olivat todennäköisesti Unelmoijia ja valon kieltäneet olivat todennäköisesti Realisteja. Ja Realistit olivat niitä, jotka hallitsivat asioita. Heillä oli valta. Heillä oli voimavarat. He tekivät säännöt. Ja koska he eivät olleet valinneet valon näkemistä eivätkä olleet luoneet valoa itsensä sisälle, he yksinkertaisesti kielsivät sen olemassaolon. Mikä ei heidän näkökulmastaan ollut mitenkään outoa, koska he eivät nähneet mitään valoa ympärillään. Joten Realistien mielestä se oli pelkkää valhetta. Ja ei pelkästään valhetta, vaan myös vaarallista! Näistä Katsojista oli heidän mielestään tulossa yhteiskunnallinen riesa. Nämä kieltäytyivät noudattamasta esimiestensä säädöksiä ja ohjeita! He eivät olleet kunnollisia, tuottavia yhteiskunnan jäseniä! Koko tämä "Katsomisen" hölynpöly sekoittaisi yhteiskunnan perusrakenteen!

Valtaapitävät eivät voineet julistaa valoa tai Katsomista laittomaksi, koska he väittivät muutenkin, että se on vain tekaistu juttu. Joten he käyttivät vaikutusvaltaansa ja voimaansa tekemällä kaikki siitä puhuvat naurunalaiseksi. He julkaisivat viranomaismääräyksiä, joiden mukaan vain hullut ihmiset yrittivät nähdä valoa. Että kaikki oli vain valhetta. He levittivät tietoa, ettei kukaan hyvän, terveen ja järkevän Synkkämaalaisen pitäisi yrittää nähdä valoa. "Jos haluat tietää, mitä tuolla jossain on", sanoi vallanpitäjät, "meillä on asiantuntijoita, jotka voivat kertoa sinulle." Hehän olivat loppujen lopuksi viranomaisia.

"Kokeilujen tekeminen yrittämällä Nähdä on yhteiskunnallisesti häiritsevää ja tarpeetonta hölynpölyä. Se on ei-Synkkämaalaista!" he julistivat.

Mutta tietysti he epäonnistuivat Katsomisen polkemisessa. Tosiasiassa Katsominen kasvatti hitaasti lisää suosiotaan. Sitten ryhmä innokkaimpia Katsojia löysi jotain uutta. He oivalsivat, että yhdistämällä valonsa yhteen, he pystyivät yhdessä luomaan paljon, paljon kirkkaamman valon. He havaitsivat voivansa nähdä sängen pitkälle ja kirkkaasti. Ja niin he kokoontuivat joka päivä ja etsivät luolan kattoa. Oli vain ajan kysymys, ennen kuin he pystyivät näkemään katossa selvästi erottuvan halkeaman, joka oli täsmälleen sellainen kuin muinaisissa taruissa oli kuvattu yläpuolelle Kirkasmaahan vievän porttikäytävän olevan!

Tämä oli juuri se sysäys, jonka he tarvitsivat! Katsojat alkoivat tehdä työtä yhdessä sellaisella intohimolla, jota kukaan heistä ei ollut ikinä tuntenut. He keräsivät yhteen materiaaleja ja alkoivat rakentaa rakennustelineitä voidakseen nousta halkeaman luokse ja nähdä, oliko siinä tie ulos. Toisinaan viranomaiset häiritsivät heidän työtään, muttei kovin pahasti.

Viranomaisilla ei ollut valoa eivätkä he siksi nähneet, mitä Katsojat olivat tekemässä. He eivät sen takia ymmärtäneet Katsojien suunnitelmia ja koska he eivät voineet myöntää halkeaman näkemistä tai sen olemassaoloa, he eivät voineet tehdä paljoakaan estääkseen rakennustöitä. Joten Katsojat jatkoivat ja rakensivat rakennustelineet.

Tarinamme loppuu tässä kohtaa, kun Katsojien rakennustelineet olivat lähenemässä kohti halkeamaa. He olivat toiveikkaita ja tohkeissaan. Muut Synkkämaalaiset eivät pääsääntöisesti tienneet mitään siitä, mitä he olivat tekemässä. Jotkut kuuluivat siitä ja olivat kiinnostuneita. Jotkut väittivät sen kaiken olevan typerää hölynpölyä. Mitä tapahtui seuraavaksi? No... valitettavasti vertaus loppuu tähän.

Z: Voi ei! Miksi?

J-D: No, sinä kysyt kysymyksen. Kysyt, miten vain pelkästään **olemalla**, eikä **tekemällä**, voisin tehdä valmiiksi sen työn, jota varten tulin tänne. Etkös kysynytkin?

Z: Kyllä, näin **kysyin**.

J-D: No, katsotaan, miten vertauksessa kävi: ymmärrätkö, miten vertauksessa valon onnistui tulla Synkkämaahan ja miten se pystyi **tekemättä** mitään – vain **olemalla** - tuoda vaihtoehtoja, valintoja ja muutosta? Vaikka se selvästikin oli siellä, Synkkämaalaisten oli kuitenkin valittava näkivätkö he sen vai eivät. Jos he **valitsivat** näkevänsä sen, he pystyivät sen jälkeen valitsemaan, mitä he tekisivät tuon näkemisen kanssa. Vaikka valo itsessään ei tehnyt mitään, kuitenkin väestön koko yhteiskunnallinen rakenne ja dynamiikka muuttuivat. Tekemättä mitään valo tarjosi sitä haluaville keinon löytää tiensä ulos. Mutta, näethän, se ei tosiasiallisesti **tehnyt** mitään heidän puolestaan. Ei. Tapahtui jotain paljon parempaa: se salli heidän luoda oman tapansa nähdä oma polkunsa, **jos he niin valitsivat**. Vain ne, jotka toivoivat valoa, oikeasti saivat sen. Ne, jotka kielsivät valon, eivät saaneet sitä. Ketään ei pakotettu tekemään mitään, mitä hän ei halunnut. Jokainen sai luoda haluamansa todellisuuden. Ja kuitenkin, valon olemassaolo, pelkästään sen oleminen, muutti kaiken. Jotenka, luulen, että vertaus kuvasi aika hyvin sinulle, ei pelkästään sitä, miten **oleminen** voi muuttaa kaiken, vaan se myös toi joukon vertauskuvia siitä, miten asiat ovat toimineet sinun todellisuudessasi.

Z: Olen samaa mieltä, että se oli aika siisti vertaus. Kiitos. Luulenpa nyt ymmärtäväni **olemisen** voiman. Mutta olemme nyt käyttäneet varsin paljon aikaa aihetta sivuaviin kysymyksiin. Tuntuu aika pahalta. Meidän piti puhua ykseyden seuraamuksista. Sen sijaan kysymällä kaikkia näitä mieleeni pompanneita kysymyksiä olen saanut sinut kurkottamaan kuuseen emmekä ole edes aloittaneet puhumaan päivän aiheesta!

J-D: Älä menetä uskoasi. Etkö tiedä, että *”Kaikki on aina täydellisen hyvin?”*

Z: Umm. En. Tarkoitin, että olen lukenut siitä. Se on eräs noita “täysin henkisiä” asioita, joita valaistuneet sielut joskus sanovat. Mutta kaikki ei **oikeasti** ole aina täydellistä, vai mitä?

J-D: Vain sen takia, että oma näkökulmasi on liian lähellä. Tässä on jotain, mikä on hyvä muistaa:

”Jos et pysty näkemään täydellisyyttä, seisot liian lähellä kuvaa.”

Z: Tuokin taas kuulostaa aika syvälliseltä jutulta, mutta, käytännössä, miksi se on niin?

J-D: Haluaisitko esimerkin?

Z: Se olisi kiva.

J-D: Hyvä. Annan sinulle yhden: se on... juuri tämä keskustelu! Olemme vielä keskellä sitä ja sinä katsot epätäydellistä tuotetta ja näet tekemäsi virheet, kun kysyt vääriä kysymyksiä. Näet minun tekemäni virheet, kun vastasin kysymyksiisi pitkäpiimäisesti. Ja tämä kaikki on iso virhe, koska mielessäsi et halunnut tämän aiheen keskustelun menevän tällä tapaa.

Mutta tässä on väärinymmärrys: sanon sinulle nyt, että se on epätäydellinen koska se on keskeneräinen.

Z: Okei? No mitäs minun pitää tehdä tällä tiedolla?

J-D: Ajattelu olisi hyvä aloitus! Ajattele. Mitä minä sanoin?

Z: Että se on epätäydellinen vain koska se on keskeneräinen?

J-D: Kyllä. No mikäs sinusta vaikuttaa keskeneräiseltä?

Z: Uh...

J-D: Toinen sama keskeneräiselle on "puolivalmis"...

Z: Tarina! Tarina! Et kertonut vertausta loppuun saakka. Tarkoitan... kerroit siitä vain niin paljon, että se vastasi täydellisesti kysymykseeni. Mutta täytyy myöntää, että olin pettynyt, koska jätit varsinaisen tarinan roikkumaan ilmaan.

J-D: Aivan! No niin? Mitä haluat minun tekevän?

Z: Niin no. Voisitko kertoa minulle miten vertaus loppuu?

J-D: No kyllä, teen sen mielelläni!

Z: Kiitti. Koska ymmärrän nyt, kuinka tuo vertaus itse asiassa liittyy meihin täällä Maapallolla. Ja ymmärrän, että teit tuon söpön "nousta ylös rakennustelineitä" jutun vihjataksesi taivaaseenastumisen prosessiin. Joten olen aika kiinnostunut kuulemaan, miten se loppuu. Luulen, että se voisi antaa minulle jonkinlaista näkemystä siitä, mitä meille täällä Maapallolla tulee tulevaisuudessa tapahtumaan.

J-D: Kyllä, vertaus todellakin vihjaa elämään Maapallolla. Mutta ei siten kuin sinä saatat ajatella. Tarinassa on itse asiassa melkoinen käänne. Mutta näet sen kun tulemme siihen kohtaan. Jatketaanpa vertausta.

Synkkämaalaisten Tarina, Osa 2

Voisin lopettaa koko tarinan sanomalla vain, *"Jokainen sai itselleen täsmälleen sen, mitä loi"*. Se olisi tarinassa totta samoin kuin jokaisessa muussakin tositarinassa koko todellisuudessa. Mutta ei olisi tyydyttävää. Koska vaikka,

"Saat aina täsmälleen sen, mitä luot",

silti ihmiset haluavat tarinoiden yksityiskohdat. Katsotaan siis, miten tuo sääntö, jossa aina saadaan se, mitä luodaan, soveltuu Synkkämaalaisiin.

Muistatko, että useimmat Synkkämaalaiset valitsivat etteivät näe valoa. Useimmat heistä jäivät Synkkämaahan, vai mitä?

Z: Aivan.

J-D: Okei. Selvästi he uskoivat etteivät pystyneet näkemään valoa ja heidän täytyi jäädä Synkkämaahan ja että asiat jatkuisivat enemmän tai vähemmän kuin ne olivat tehneet

aikaisemminkin. Tuon he uskoivat ja tuon he sen takia myös kokivat. Heidän uusi tarinansa alkaa suurin piirtein siitä, mihin vanha tarina päättyi. Synkkämaalaiset ovat edelleen Synkkämaassa eikä heillä edelleenkään ole valoa. Mutta asiassa on nyt eräs ero. He tietävät nyt ystävistään ja perheenjäsenistään, jotka olivat Synkkämaassa heidän kanssaan ja jotka yksinkertaisesti katosivat. He tietävät myös kadonneiden olleen Katsojia. He tietävät Katsojien puhuneen menemisestä Kirkasmaahan. Ja sitten he olivat poissa. Monet ovat hämmentyneitä ja monilla on nyt kysymyksiä.

”Mitä Katsojille tapahtui?”, he kysyvät.

”Jumalat hakivat heidät!”, jotkut väittivät.

”Heidän pahat tekonsa rangaistiin ja heidät vietiin pois!” jotkut väittivät. Ja niin se jatkui. Kukaan ei varmasti tiennyt, mitä oli tapahtunut, mutta he kyllä **tiesivät**, ettei heidän siisti, pieni, suljettu pikku maailmansa enää koskaan olisi sama kuin ennen. Jotain selittämätöntä oli tapahtunut. Ja hämmennyksissään monet heistä muistivat muinaiset jumalansa ja alkoivat rukoilla. Ja tuohon jätämme heidät toistaiseksi. Seuraavaksi otamme esille toisen ryhmän tarinan – niiden, jotka menivät ylös rakennustelineitä.

Z: Katsojat. He ilmeisesti löysivät Kirkasmaan!

J-D: Niin he todellakin tekivät. He aloittivat uuden tarinansa uudella todellisuuden tasolla. He nousivat alapuolisesta maasta ylös oivaltaakseen syyn Kirkasmaalaisten kirkkauteen, joka ei johtunut jostain siellä olevasta kirkkaasta valolähteestä, ei, vaan he olivat Kirkasmaalaisia, koska jokainen **itse** oli valon kirkas lähde.

Z: Vau! Jokainen loisti!

J-D: Kyllä. Ja se merkitsi sitä, että jokainen näki selkeästi ympärillään olevan todellisuuden sellaisena kuin **he** itse olivat. Ymmärrätkö? Synkkämaalaiset ihmiset ajattelivat havaitsevansa maailman siten kuin he itse olivat.

Z: Um. Hiljennäpä hieman. En ymmärrä.

J-D: Totuus on, että jokainen teistä luo oman todellisuutensa. Kun näet selkeästi, näet, että todellisuutesi on sen mukainen, mihin kaikkein syvimmin uskot – siis sen mukainen, mitä sydämessäsi ymmärrät. Joten nuo seuraavalle tasolle nousseet oivalsivat välittömästi, että heidän ympärillään oleva todellisuus oli suoraan tulosta heidän omista uskomuksistaan ja valinnoistaan. Tämä tarkoittaa, että he tiesivät luoneensa oman todellisuutensa. Tästä meidän täytyy puhua enemmän tulevissa keskusteluissamme, koska tämä tulee olemaan sinulle vaikea käsittää. Elät vielä syvällä omassa ”Synkkämaassasi”. Uskot vieläkin asioiden olevan niin kuin ne ovat. Ja koska uskot asioiden olevan niin, ne ovat niin! Meillä on vielä paljon keskusteltavaa tässä lähiaikoina. Nyt voisit hyväksyä, että seuraavalle tasolle nousseiden kokemus on erilainen kuin sinun.

Z: Okei, varmaankin tuo on ilmiselvää – käy järkeen, että tuo toinen olemassaolon taso on sangen erilainen kuin mikä tämä on.

J-D: Ja tuon eron käsittäminen johtuu täsmälleen siitä, ettei sinulla ole siitä mitään kokemusta.

Z: Okei. Sovitaan niin.

J-D: Tarkoitan, että seuraava todellisuuden taso on sinulle itsensä hallitsemisen taso. Olet ehkä kuullut ”ylösnousseista mestareista?” Täsmälleen minkä asian mestareita he sinun mielestäsi olivat? Sanon sinulle, että he ovat itsensä mestareita. Todellinen itsensä hallitseminen tarkoittaa, että he ovat valmiita uskomaan, tietämään ja kokemaan, että he luovat täydellisesti oman todellisuutensa. He ovat valmiita näkemään maailman kuten he sen uskovat olevan. He ovat valmiita luomaan maailmansa sen mukaan mitä **he** itse ovat. Sitä siis tarkoitan, kun puhun tästä valosta. He loistavat valoaan ja se näyttää heille maailman sellaisena kuin he uskovat sen olevan.

Z: Vau. Tuo seuraava todellisuuden taso taitaa olla melko hämmästyttävä paikka.

J-D: Se voi olla. Valitettavasti on mahdollista saavuttaa itsensä hallitseminen saavuttamatta maailmanlaajuista rakkautta.

Z: Onko? Mitä silloin tapahtuu?

J-D: No, palataanpas takaisin tuohon vertaukseen. Tämä keskustelu tulee viemään kauan. Siinä on aika paljon vielä kerrottavaa. Mutta pysyt mukana, vai mitä?

Z: En ole menossa yhtään mihinkään. Minusta on kiehtovaa nähdä miten tämä kaikki päättyy!

J-D: Hyvä. Luulenpa, että kärsivällisyytesi tullaan kyllä palkitsemaan runsaasti. Joten, takaisin vertaukseen. Jotta tarinan kertominen olisi helpompaa, jaamme Kirkasmaahan nousseet kolmeen pääryhmään. Ensiksi siellä olivat ne, joilla oli ’itsensä palvelemisen’ (service to self =STS) mentaliteetti. Nämä STS-olennot ajattelivat, että koska he olivat onnistuneet pääsemään pois Synkkämaasta, se osoitti heidän olevan erityisempiä kuin alas Synkkämaahan jääneet. He päättivät, että heidän täytyy olla hyvin voimakkaita ja viisaita verrattuna noihin Synkkämaalaisiin, jotka olivat edelleen luolassa. Ymmärrät varmaan siitä, mitä sanoin, että vaikka he olivat paenneet Synkkämaasta Kirkasmaahan, he mielsivät edelleen itsensä Synkkämaasta lähtöisiksi. Joten he aloittaisivat sen takia uuden tarinansa taas Synkkämaasta käsin.

Z: Er... ei, nyt en oikein ymmärtänyt tuota. Hehän olivat juuri paenneet Synkkämaasta. Miksi he menisivät takaisin?

J-D: Okei. Seuraapa minua... Saat sen, mitä luot, vai mitä? Ja kun sinulla on valo, niin saat sen välittömästi. Se, mihin keskität **tahtotilasi** ja **huomiosi**, on se, mitä saat. Nyt tämä olentojen ryhmä, vaikkakin se löysi itsensä Kirkasmaasta, ajatteli kuitenkin vielä samalla tavalla kuin alhaalla olevat Synkkämaalaiset. He ajattelivat, ”*Me olemme Synkkämaan parhaita ja älykkäimpiä.*” Siinä heidän ajatuksensa olivat. Ja sen he saivat... olla ”*Synkkämaan parhaita ja älykkäimpiä!*” Ja tietysti heillä oli jokin muukin motivaatio. Nyt kun heillä oli tämä juuri saatu valta, mitä luulet, että he halusivat tehdä sillä?

Z: Uh...

J-D: Annan sinulle vinkin. Eikö sinustakin näillä STS-olennoilla saattaisi olla mielessään pienen pieni kosto?

Z: Kosto? Aivan! Kuten "nörttien kosto" -tyyppinen juttu.

J-D: Selitätkö tuon ilmauksen?

Z: Nörttien kosto? Näitä kavereitahan pidettiin Synkkämaassa hylkiöinä, muistatko? Synkkämaassa he olivat Unelmoijia ja Realistit, varsinkin valtaapitävät, pitivät heitä epämieluisina yhteiskunnan osasina. He olivat kummajaisia ja sekopäitä, joita ei kunnioitettu. Ja nyt heidän tiensä on osoittautunut kannattavaksi, ehkä heidän mielestään on takaisinmaksun aika. Altavastaajat iskevät takaisin. Nörttien kosto.

J-D: Tuohan oli aika hyvä analyysi. Kuten voit **nyt** nähdä, vaikkakin he olivat löytäneet valon ja Kirkasmaan, **silti** he eivät koskaan itse asiassa päässeet pakoon Synkkämaasta. He olivat jääneet negatiivisten ajatustensa loukkuun.

Z: Kyllä. Kuulostaa järkevältä. Noin se voi toimia.

J-D: Jos löydät sisäsyntyisen voimasi, mutta et ensin löydä paranemista ja rakkautta, jäät uudestaan loukkuun... tosin teet sen korkeammalla tasolla. Mutta joka tapauksessa takaisin tarinaan: mitä tapahtui seuraavaksi oli, että STS-olennot toivat valon takaisin alas Synkkämaahan. Kutsumme heitä siis "Valontuojiksi." He olivat näet "näkevä silmä" sokeiden maassa. Ja tämä tietenkin merkitsi sitä, että STS-olennot olivat paljon voimakkaampia kuin tavalliset Synkkämaalaiset.

Z: Miksi nämä Valontuojat menivät takaisin Synkkämaahan?

J-D: No, muistatko mihin jätimme Synkkämaalaiset? Katsojien lähtö jätti heidät epäjärjestyksen ja sekaannuksen tilaan. Yritä hetkeksi laittaa itsesi heidän tilanteeseensa. Yhtäkkiä heidät valtasi syvä epäilyksen tila kaiken sen suhteen, mikä oli aikaisemmin ollut heille totta. Monet alkoivat rukoilla pelastusta jumalilta. Mutta ymmärrätkö, mikä on tällaisen rukouksen ongelma?

Z: En oikeastaan. Miten rukous voi olla ongelma?

J-D: Ei rukouksessa sinänsä. Mutta rukoileminen pelastajaa tulemaan ja korjaamaan kaikki sekaannukset ja vaikeudet.

Z: Miksi tuo on ongelma?

J-D: Ongelma on se, että saat sen mitä pyydät. Tai paremminkin, mitä olet **oikeasti** pyytämässä. Autan sinua ymmärtämään tätä. Jos sanotaan, että olet heikko, hämmentynyt, voimaton ja eksyksissä; ettet tiedä, mitä haluat tai edes mitä sinun pitäisi haluta; että haluat jonkun tulevan ja kertovan sinulle, mitä sinä haluat, mitä sinun pitää tehdä ja miten sinun pitää valita; että haluat tämän suuren pelastajan tulevan maailmaasi ja ottavan pois valintasi ja luomuksesi ja antavan sen sijaan sinulle, mitä hän haluaa luoda sinulle ja mikä palvelee häntä ja sinä palvot häntä sen takia, mitä hän teki ja mitä muuta tahansa...Silloin luot

itsellesi tuskan maailman. Luot elämässäsi jollekin toiselle mahdollisuuden täyttää tietty rooli. Luot tällä tavalla itsesi täydelliseksi uhriksi ja vaikka sanot haluavasi pelastajan, itse asiassa pyydät Maailmankaikkeutta antamaan sinulle pahantekijän.

Z: En taida oikein pysyä perässä.

J-D: Hyvä on, tämä lienee hyvä hetki kertoa sinulle uhri/pahantekijä/pelastaja – kolmiosta.

Uhri/pahantekijä/pelastaja Kolmio

Jos jokin elämässäsi näyttää menevän väärin ja uskot olevasi uhri, silloin haluat uskoa, että joku muu ”tekee tämän” sinulle. Joku muu on se pahantekijä, joka on vastuussa kaikesta kurjuudestasi. Ja jos olet voimaton uhri, sinun pitää siksi löytää joku pelastamaan sinut tästä tilanteesta, joku, joka on vastuussa sinun pelastamisestasi ja kaiken muuttamisesta paremmaksi. Näin nämä kolme ihmissuhdetta on perustettu: uhri, pahantekijä ja pelastaja toimivat **aina** yhdessä. Missä on yksi, siellä on myös kaksi muuta. Synkkämaalaiset hyvin selkeästi julistivat olevansa uhrin asemassa. Ja vaikka on totta, että he kertoivat itselleen haluavansa tulla pelastetuiksi, he kuitenkin ensin kutsuivat paikalle pahantekijän. He asettivat itsensä sen käytettäväksi. He loivat sille tilaisuuden.

Z: En tajua tuota. Ei varmaankaan käy noin. He halusivat jonkun **hyvän** tulevan ja auttavan heitä. Miksi he kutsuisivat jonkun pahan?

J-D: Koska he olivat luomassa pelon ja epäilyksen avulla. Tästä ajatuksesta puhumme yksityiskohtaisesti kun puhun sinulle luomisen välineistä. Mutta asian ydin on yksinkertaisesti tässä: tunteesi ovat luomisen työkalujasi. Jos luot rakkaudella, silloin saat sen, mitä todella haluat. Jos luot pelolla, silloin saat sitä, mitä et halua. Jos luot epäilyksellä, saat kassin sekalaista tavaraa tai et yhtään mitään. Synkkämaalaiset pelkäsivät **ja** epäilivät. Joten ensimmäinen asia, jonka he saivat, oli se, mitä he **eivät** halunneet. Ja sinun **täytyy** saada se, mitä sinä luot. Miten muuten oppisit luomaan oikeaoppisesti jos näin ei olisi?

Z: Vau, tätä on kyllä vaikea ymmärtää. Mutta okei, jatketaan tarinaa. Haluan palata tähän joskus toiste ja puhua lisää.. siitä, miten luoda sitä, mitä **oikeasti** haluaa.

J-D: Lupaan sen. Puhumme siitä piakkoin. Mutta ehkä nyt voit hyväksyä sen, että Synkkämaalaiset eivät luoneet rakkaudella ja positiivisuudella itselleen selkeää, yksiselitteistä lopputulosta. Joten, tuo tilaisuus siis luotiin. Jos nyt liitämme tähän sen, mitä Valontuojat loivat, ne täsmäävät aika hyvin. Valontuojat olivat aika iloisia, kun Synkkämaalaiset ottivat heidät vastaan ”kotiinpalaavina jumalina”. He olivat sangen mielellään palvelun ja palvonnan kohteina ja nauttivat, kun heidän egojaan pöyhittiin ja puunattiin. Jatkuva nöyristely ja pökkurointi sopi heille oikein hyvin, kiitos vaan paljon. He eivät ainoastaan olleet halukkaita olemaan jumalia, vaan olivat myös sangen halukkaita opettamaan Synkkämaan ihmisille, miten heitä pitäisi palvoa. He opettivat heille, miten lauletaan ylistyslauluja. He opettivat heitä tuomaan kaikkein taitavimpien kokkien

hienoimmista maasta saaduista ruoka-aineista valmistamia uhrilahjoja. He ylensivät heitä parhaiten palvelleet Synkkämaalaiset valtaa tarjoaviin virkoihin, luomalla siten pappisluokan, jotta vain nämä kaikkein uskollisimmat palvelijat ikinä tulisivat heidän lähelleen. Ja loput ihmisistä eivät olleet muuta kuin orjia. Pappien ja heidän ylimielisten jumaliensa orjia. Heidät pakotettiin tekemään työtä, työtä ja työtä kaikki valveillaolonsa tunnit. Heidät pakotettiin rakentamaan suuria palatseja lepytelläkseen heidän egoistisia jumaliaan. Ja sitten he rakensivat temppeleitä lepytelläkseen jumaliensa pappislemmikkien nopeasti kasvavia egoja. Mutta sitten tapahtui jotain mielenkiintoista. Jumalat alkoivat olla mustasukkaisia toisilleen. He alkoivat kilpailla toistensa kanssa. Kukin heistä halusi enemmän valtaa ja kontrollia ihmisistä kuin toiset. Kukin halusi paremman palatsin kuin toiset. Kukin heistä alkoi antamaan papeilleen ohjeita palvojen keräämiseksi itselleen, ja kertomaan Synkkämaalaisille, että heidän tulee palvoa vain tätä tai tuota jumalaa ja kieltää kaikki muut. Egojen ottaessa yhteen ja pinnan kiristyessä tätä jatkui jonkin aikaa ja sitten syttyi sota. Joidenkin jumalien palvojille alettiin antaa ohjeita tappaa toisten jumalien palvoja. Kostoiskut laajentuivat nopeasti täysimittaiseksi sodaksi. Sitten jumalatkin käyttivät voimiaan iskeäkseen toistensa palvoja vastaan. Synkkämaa revittiin kappaleiksi! Jonkin ajan kuluttua saatiin aikaan tietynasteinen pattitilanne. Kukin jumala asui käskyläistensä kanssa eri alueilla, jonkin matkan päässä erillään toisistaan. Sinne he perustivat omat kaupunkinsa. Ja vaikka he jatkoivat keskinäistä sotimistaan, Synkkämaalaisraukoilla oli myös ajoittaisia rauhan aikoja. Mutta heidän elämänsä oli kovaa. Heidän ei tarvinnut pelkästään tehdä työtä rakentaakseen ja palvellakseen, mutta myös aika ajoin antaa maanviljelystyökalunsa sota-aseiksi ja itse mennä sotaan tapettavaksi ja rampautettavaksi. Kaikki tämä Valontuojien egojen palvelemiseksi.

Mutta läpi kaiken tämän alkoi jotakin uutta sarastaa Synkkämaalaisten sydämissä. He eivät näet enää olleet mahtailevia Realisteja kuten aikaisemmin. He olivat selviytyneet sangen ankarista ajoista. Ja he olivat selviytyneet yhdessä. He olivat selvinneet hengissä näinkin pitkälle löytämällä toisiaan kohtaan myötätuntoa. Kun veli auttoi veljeä, he selvisivät. Heidän raadantansa oli aukaissut heidän sydämensä toinen toisilleen. Ja nyt heidän sydämensä alkoivat jälleen huutamaan pelastusta. Mutta tällä kertaa he alkoivat kutsua sitä toivo sydämissään. Toivo, koska he olivat nähneet rakkauden ja myötätunnon toistensa silmissä. He rupesivat pyytämään jumalilta rakkautta ja myötätuntoa. Ja jälleen he saivat mitä he loivat. Kuten aina on ja aina tulee olemaan. Koska muistathan...

Z: "Saat aina **täsmälleen** sen, mitä luot itsellesi."

J-D: Juuri niin! Mitäs luulet, kuka vastasi heidän rukouksiinsa tällä kertaa?

Z: Enpä ole varma. Jos muistan oikein, sanoit, että Kirkasmaahan nousseet Katsojat jaettiin kolmeen ryhmään. Ensimmäinen ryhmä oli STS:läiset, jotka kutsumme nyt Valontuojiksi. Joten arvaan, että seuraavaksi kerrot meille Kirkasmaalaisten toisesta ryhmästä. Arvelen, että heiltä tuli jotenkin rakastavampi vastaus Synkkämaalaisten kutsuihin.

J-D: Tuo oli oikein hyvä arvaus. Joten katsotaanpa tuota toista ryhmää. Heillä oli 'palvelen toisia' (service to others = STO) -mentaliteetti. Kun nämä tietyt yksilöt ensi kertaa pääsivät ylös Kirkasmaahan, heistä se oli ihme, siunaus ja etuoikeus. He halusivat käyttää tätä etuoikeutta omistautuakseen olemaan avuksi toisille. He tunsivat rakkautta ja myötätuntoa Synkkämaahan jääneitä ystäviä ja perheenjäseniä kohtaan ja siksi päättivät mennä takaisin ja auttaa jäljelle jääneitä Synkkämaalaisia kaikin mahdollisin keinoin. Ja juuri he kuuluivat, kuinka alapuolella olevat Synkkämaalaiset huusivat hädissään rakastavaa apua. He kuuluivat kutsun ja vastasivat siihen. Kun STO-laiset saapuivat Synkkämaahan, he olivat kauhuissaan, kun he oivalsivat, mitä Valontuojat olivat tehneet. Heidän Synkkämaalaisten elämään tuoma surkeus ja kuolema olivat liian kauheita, jotta STO-laiset olisivat pystyneet sitä pohdiskelemaan.

Z: Hei, hetkinen. Nyt en ymmärrä. Minusta näyttää siltä, että sanoit STS-läisten saapuneen ensin. Ja että he viettivät aika pitkän aikaa Synkkämaassa rakentaen valtakuntia, sotien ja ties mitä ja **vasta** satojen vuosien päästä nämä STO-laiset tulivat alas. Onko näin?

J-D: Paljon pitempään kuin vain satojen vuosien, mutta kyllä, näin sanoin. Katsos, aika ei ole samanlainen eri valtakunnissa. Et voi siirtyä ulottuvuudesta toiseen ja silti pysyä samalla aikajanalla. Ne toimivat täysin erilaisilla peräkkäisyyden järjestelmillä. Kun siirryt esimerkiksi Kirkasmaasta Synkkämaahan, saavut sinne aikana, jona sinun kuuluukin saapua. Saavut silloin, kun Synkkämaalaiset ovat valmiita siihen, että saavut. Saavut, kun sinun on aika pelata oma roolisi. Näytelmä on hyvä vertaus. Kuvittele näytelmä, jossa kaikki näyttelijät kävelevät lavalle heti esiripun noustessa ja paasaavat vuorosanansa yhtäaikaan yhtenä pitkänä, jatkuvana yksinpuheluna. Se olisi kaoottista pulinaa eikä siinä olisi järkeä kenellekään. Joten sen sijaan kukin tulee lavalle oikealla hetkellä ja kukin näyttelee osansa täydellisessä vuorovaikutuksessa toisten kanssa.

Z: Ymmärrän. Mutta tuo aiheuttaa toisen kysymyksen: kuka päättää tuoda heidät esiin *"oikeaan aikaan?"*

J-D: Synkkämaalaiset. He luovat tämän omalla halullaan. Katsotaanpa tätä STO-olentojen toiveita tukevaa ajatusta. He halusivat olla avuksi. He halusivat **auttaa** jotakin. He halusivat pelastaa Synkkämaalaiset kohtaloltaan. Mutta he halusivat tehdä sen rakastavan ja ystävällisen motivaation avulla. Se on hengen anteliaisuutta, joka toivoi voivansa ilmaista itseään. Ymmärrätkö? STO-olennot menevät Synkkämaahan täsmälleen sillä hetkellä, kun Synkkämaalaiset kaikkein voimakkaimmin luovat tilaisuuden sille, mitä STO-olennot tarjoavat. Ja tuo täydellinen hetki ei ollut tämän tarinan alussa, kun Valontuojat saapuivat. Ei. Synkkämaalaisten täytyi ensin kohdata Valontuojat ja nähdä miten nämä vastasivat heidän kutsuunsa. Vasta sen jälkeen, kun Synkkämaalaiset olivat kulkeneet polkua yhdessä heidän kanssaan, he olivat valmiita tekemään uuden valinnan. Katsos, uhri tarvitsee pahantekijän, ennen kuin hän tarvitsee pelastajan.

Annas kun selitän jotain muuta tässä vaiheessa. Muistatko, kun tarinan alkuosassa Synkkämaalaiset olivat olleet ylimielisiä ja tehneet Katsojista uhreja. Sellaisia he olivat ja sen

he tiesivät. Siksi Synkkämaalaisen mielestä käskyvallan omaavat olennot olivat egokeskeisiä ja käskeviä. Näin he kohtelivat toisiaan. Tämän he tiesivät ja tämän he pystyivät kuvittelemaan vastaukseksi kutsuunsa.

Z: Koska jos et voi kuvitella jotakin, et voi myöskään luoda sitä?

J-D: Sanoit juuri jotain, mikä on syvästi totta. Piakkoin, kun puhumme luomisen työvälisestä, tulet ymmärtämään miten tosi voimakas on tuo "mielikuvitukseksi" kutsumasi asia. Ja kyllä, jos et pysty jotain kuvittelemaan, et pysty myöskään luomaan. Tarinan tässä osassa Synkkämaalaiset ovat käyneet käpi pitkän sarjan hyvin traumaattisia kokemuksia. Tuollaisiin tapahtumiin liittyy hassu yksityiskohta. Kun ihminen käy läpi tuollaisia vaikeuksia, hyvin usein se tuo esiin heidän parhaat puolensa. Niinpä Synkkämaalaiset reagoivat Valontuojien käsissä saamaansa tylyyn kohteluun ilmaisemalla tukea, myötätuntoa, rakkautta ja ystävällisyyttä toisaan kohtaan. Ystävä auttaa ystäväänsä, vieraat tarjoavat odottamatonta apua toisilleen... nuo pimeät ajat sytyttivät kipinän Synkkämaalaisen sydämissä. Uutta ja erilaista valoa vaalittiin heidän sydämissään. Myötätunnon valo alkoi loistaa pehmeästi. Ja niin Synkkämaalaiset olivat valmiita kohtaamaan STO Kirkasmaalaiset. Jos vetäisin asian yhteen seuraavasti: Synkkämaalaisilla oli ensin oltava uusi ajatus itsestään ennen kuin he pystyivät saamaan uuden ajatuksen omasta maailmastaan. Heidän tarvitsi löytää rakkaus ja myötätunto omista sydämistään ennen kuin he pystyivät ilmaisemaan tarpeensa rakkauden ja myötätunnon sanoin.

Z: Miten STO-laiset tulivat pelastamaan Synkkämaalaiset Valontuojien käsistä? En voi kuvitella, että he tulivat kuin ratsuväki valkoisilla hevosilla aseet leimuten.

J-D: On olemassa useita erilaisia tapoja, miten he olisivat voineet tulla sisälle tarinaan. Myöhemmin kun tulet ymmärtämään vuorottelevien aikajanojen monimutkaisuutta, tulet myös ymmärtämään, kun sanon, että kaikki mahdolliset tapahtumakulut tosiasiallisesti tapahtuivat. Joissakin he todellakin tulivat perin vihasina ja äkäisinä: enkelimäinen sotajoukko oikeamielisen koston liekehtivin miekoin varustettuna. Näissä todellisuuksissa tapahtui suuri STO-laisten ja STS-läisten välinen taistelu. Mutta se ei toiminut kenenkään kannalta kovin hyvin. Kaikki vain loukkaantuivat eikä kukaan saanut apua. Tämä on peli, jolla sen kerran alettua ei ollut loppua näkyvässä. Sota aiheuttaa pelkoa ja tuskaa. Pelko ja tuska synnyttää inhoa. Inho synnyttää sotaa. Ympäri ja ympäri vaan mennään. Koska STO-olennot halusivat auttaa Synkkämaalaisia, eikä satuttaa heitä, tämä ei palvellut lainkaan heidän tarkoitustaan. On olemassa toinen joukko aikajanoja, joissa STO-olennot tulivat tähän todellisuuteen hyvinä, ystävällisinä ja hyväntahtoisina puolijumalina. He eivät taistelleet STS-olentojen kanssa. He eivät aiheuttaneet mitään harmia eivätkä lietsoneet sotaa. Se, mitä he tekivät, he pitivät omat voimansa hallinnassa ja tekivät kaikkensa auttaakseen Synkkämaalaisia. Suuria, ystävällisiä ja hyväntahtoisia jumalia, jotka opettivat ja auttoivat ja paransivat ja tekivät loputtomasti hyvyyden palveluksia.

Z: Ah! Parempi lähestymistapa!

J-D: Ehkä. Mutta kun tarkastellaan lopputulosta, ei paljonkaan menestyksekkäämpi kuin sodan lietsominen.

Z: Ei voi olla! Miksi?

J-D: Tällä kertaa Synkkämaalaiset vain lopettivat tekemästä mitään itsensä eteen. Heidän mielestään heille ei ollut mitään hyötyä edes yrittää tehdä mitään. Oli hyviä jumalia ja pahoja jumalia. Jos onnistuit vetoamaan hyviin jumaliin, sinulle tapahtui hyviä asioita. Jos suututit pahat jumalat, silloin sinulle tapahtui pahoja asioita. Tästä syystä Synkkämaalaiset päättivät ettei heillä ollut mitään valtaa ja yksinkertaisesti lopettivat yrittämisen. Joten STO-olennot eivät onnistuneet auttamaan heidän nousemaan Kirkasmaahan. Synkkämaalaiset sanoivat vain, *"Me emme ole kuten te. Te olette jumalia. Me olemme voimattomia. Me palvelemme teitä ja te voitte tehdä näitä asioita meidän puolestamme."* Riippumatta siitä, miten paljon STO-olennot sanoivat heidän olevan tosiasiallisesti samanlaisia ja että Synkkämaalaiset pystyivät tekemään kaikkea, mitä hekin olivat tehneet, Synkkämaalaiset eivät voineet uskoa heitä. Miksi heidän pitäisi? Oli täysin silminnähtävää, että nämä jumalat kykenivät suuriin taikoihin ja ihmeisiin ja he eivät. Joten sekään ei onnistunut. Sitten on olemassa kolmas joukko aikajanoja. Näissä aikajanoissa STO-olennot näkivät, miten mieletöntä oli nähdä itsensä näiden ihmisten "yläpuolella". He valitsivat sen sijaan olevansa osa Synkkämaalaisia. Joten he menivät mukaan peliin syntymällä vauvoiksi Synkkämaalaisille vanhemmille. Näissä aikajanoissa useimmat heistä pystyi kasvaessaan muistamaan Kirkasmaan tavalla tai toisella. He muistavat valon. Ja he alkoivat auttaa ja opettaa toisia kuten Synkkämaalaiset itsekin tekivät.

Z: Ja **tämä** toimi sitten paremmin?

J-D: Huomattavasti paremmin. Tosin Valontuojat huomasivat nopeasti, mitä oli tapahtumassa. Kun nämä STO-opettajat ja parantajat jatkoivat työtään, Valontuojat alkoivat menettää otettaan ihmisistä. Joten he säätivät lakeja valon opettamista vastaan. He ottivat valonopetukset ja muuttivat niitä ja vääristelivät niitä siten, että ne jälleen palvelisivat Valontuojia pitämään ihmiset loukussa, orjamaisina ja palvelemassa Valontuojien etuja. Se, mitä he onnistuivat tekemään, oli ajamaan valon opettaminen maan alle. Salaiset ryhmät kokoontuivat. Siellä, noissa pienissä salaisissa kouluissa opetettiin **"sen, mikä on"** mysteerejä. Ja sana levisi. Joskus joku opettaja saattoi nousta ja olla hieman äänekkäämpi. Joskus opettaja keräsi tarpeeksi kuulijoita häiritäkseen vallalla olevaa asetelmaa. Joka kerta Valontuojat tukahduttivat heidän vastarintansa voimalla ja väkivalloin. Mutta siihen mennessä opettajan viesti oli jo levinnyt hänen läheisimpien seuraajiensa ulkopuolelle ja kasvava joukko ihmisiä oli havahtunut. Sillä tavalla saatiin siis jotain hyvää aikaan. Mutta sekään ei ollut lopullinen menestys. Vieläkin useimmat ihmiset uskoivat, että vain jumalat pystyivät luomaan oman todellisuutensa. Vain jumalat voivat viedä sinut ylös Kirkasmaahan tai kieltää sinulta pääsyn sinne. **Vieläkään** useimmat eivät ymmärtäneet totuutta, jonka mukaan jokainen menee Kirkasmaahan, koska **he** ovat valmiita tekemään niin... koska he ovat saavuttaneet itsensä hallinnan. He nousevat ylös tullakseen mestareiksi, koska he ovat halukkaita ja kykeneviä luomaan tämän itselleen. Prosentuaalisesti vain murto-osa teki sen

ja prosentuaalisesti vain murto-osa pystyi astumaan ylös. Ja tähän Synkkämaalaisten Tarinan toinen osa päättyy.

Se päättyy kehään, joka vain menee ympäri ja ympäri ja ympäri. Ja ympäri. Tämä aikajana ei itse asiassa ole jana, se on ympyrä. Joten loppu on alku on loppu on alku... Niiden, jotka ovat valinneet itsensä palvelemisen (Service To Self, STS), niiden, jotka ovat valinneet toisten palvelemisen (Service To Others, STO) ja niiden, jotka ovat eivät osanneet päättää, välillä vallitsee loputon ja monimutkainen vuorovaikutus. On olemassa vaihe, jossa ympyrä näyttää loppuvan ja kaikkien niiden Päättämättömien sadonkorjuu, jotka lopultakin ovat tehneet valinnan. He lakkaavat olemasta päättämättömiä ja he nousevat seuraavalle tasolle, jossa heistä tulee joko STO-olentoja tai STS-olentoja ja hyvin, hyvin harvoissa tapauksissa Kirkasmaan kolmatta tyyppiä.

Z: Ai niin! Olin unohtanut, että oli vielä kolmas tyyppi. Mitä **he** tekevät?

J-D: Ei ole **aivan** vielä aika esitellä heitä tähän tarinaan. Minun pitää ensin päättää Synkkämaalaisten Tarinan toinen osa. Sanoin, että jokaisen kehän lopussa oli eräs tapahtuma. Sitä sanotaan sadonkorjuuksi. Tämä tapahtuu, kun nuo, jotka ovat valinneet lakkaavansa olemasta Päättämättömiä ja nousevat Kirkasmaahan. Yleensä tämä on sangen pieni prosentti Synkkämaalaisista.

Z: Ajan kuluessa Päättämättömiä on siis vähemmän ja vähemmän.

J-D: Niin olisi. Paitsi ettei tämä ole suljettu järjestelmä eikä aikajana todellisuudessa loppu. Muualta tulevat olennot saattavat pitää tätä hyvänä paikkana oppia itsestään ja tulla kokemaan elämää täällä Synkkämaassa. Tietystä näkökulmasta katsottuna se voi näyttää hyvin kauniilta ja tyylikkäältä peliltä. Voit astua mukaan peliin alimmalle tasolle uutena pelaajana, joka on Päättämätön. Voit jäädä päättämättömäksi niin pitkäksi aikaa kuin haluat ja kun olet saanut siitä hyvän kuvan, voit päättää, mikä haluat olla: STO tai STS tai tuo kolmas tyyppi (tulen siihen kohta!) ja sitten siirtyä ylös siihen rooliin. Ja jos valitset STOn tai STSn, voit pelata tuota roolia niin kauan kuin haluat ja kun olet saanut tarpeeksesi, voit **myös** valita tuon kolmannen tyyppin. Ja se, mikä on ainutlaatuista tuossa kolmannessa tyyppissä, on se, että se on ainoa tyyppi, joka voi valita lähtevänsä pois pelistä tai jatkavansa peliä. Mutta ennen kuin lopullisesti päädyimme katsomaan, minkälainen kolmas tyyppi on, ihailkaamme hetki tuota järjestelmän kauneutta. Näetkö miten se voi mennä ympäri ja ympäri ikuisesti? Päättämättömät Synkkämaalaiset, STS Valontuojat ja STO-pelastajat ovat yhdessä lukkiutuneet tanssiin. Ne muodostavat kolmion: Synkkämaalaiset pelaavat uhrin roolia, Valontuojat pelaavat pahantekijän roolia ja STO-olennot pelaavat pelastajan roolia. Kun kuvio on kerran asettunut paikoilleen, se voi mennä ympyrää loputtomasti. Se on sisäisesti ristiriitainen peli, joka vain jatkuu ja jatkuu ikuisesti. Yksittäiset sielut voivat astua mukaan pelin alussa, kulkea pelin mukana ylös STS- tai STO-rooliin (hyvin usein ensin yhteen ja sitten toiseen) ja lopulta kolmannen tyyppin rooliin. Ja sitten niin halutessaan he voivat poistua pelistä kolmannen tyyppin kautta.

Z: Okei, en nyt **jaksa** enää odottaa. Kerro nyt, herranen aika, mikä on kolmas tyyppi?

J-D: Ihmettelinkin jo kuinka kauan kestää, ennen kuin uteliaisuutesi voittaa sinut. Hyvä on, kerron sinulle ja sitten voit nähdä, onko siinä järkeä. Kolmatta Kirkasmaalaisten tyyppiä aion kutsua Yhdistäjäksi. He ovat niitä, jotka **tietävät** kaiken olevan YHTÄ. He tietävät, että jokainen heistä on STO, STS ja Päättämätön. Kaikkia niitä, ei mitään niistä ja samanaikaisesti paljon enemmän kuin ne. He tietävät, että kun he katsovat toista olentoa, he eivät katso tuomiten, koska he näkevät tuon olennon olevan toinen itse. He tietävät siksi kaiken olevan täydellistä. He ovat oikeasti ja todella nähneet valon. Ei sitä ensimmäistä valon hiventä, jonka muut Synkkämaalaiset näkivät, vaan sellaisen syvän valon, joka loistaa jokaisen olennon sydäimestä, joka on tuon olennon yhteys Alkulähteeseen. Kun tuollainen olento katsoo sinuun, hän ei näe sinua väliaikaisessa tilanteessasi: heikkoja kohtiasi, itseä rajoittavia harhakuvia, pelkojasi... ei, he katsovat sydämeesi ja he näkevät siellä Jumalan! Aivan kuten he näkevät katsoessaan itseään, tietenkkin. Jumala on kaikkialla, kun katsot Yhdistäjän silmillä. Ja hän tietenkkin ymmärtää, että on ollut tässä pelissä Päättämätön, hän on ollut STO ja hän on ollut STS. Siksi hän ei tuomitse ketään noista. Niinpä aloitamme seuraavan tason Synkkämaalaisen tarinasta Yhdistäjien kanssa.

Z: Huh. Tästä on tulossa pitkä ja monimutkainen tarina!

J-D: Sinulla ei ole mitään käsitystä, miten monimutkainen se todellisuudessa on. Olen ottanut **valtavia** vapauksia työstäessäni ja kasatessani asioita yhteen, että tämä tarina voitaisiin kertoa.

Z: Tämä tarina on siis totta?

J-D: Kaikki tarinat ovat totta. Kaikki tarinat ovat sepitettyjä. Kummatkin väittämät voivat olla totta riippuen näkökulmastasi. Tämä tarina on vain tarina, satu, jos niin haluat. Mutta se edustaa kiinnostavalla tavalla maailmassa tapahtuneita ja tapahtuvia näkökulmia. Tavalla, joka toivottavasti saa sinut ajattelemaan asioita. Saa sinut kysymään uusia kysymyksiä ja vetämään uusia johtopäätöksiä. Siinä on kysymys sinun mahdollisuudestasi tapan ymmärtää tilanne ilman, että vedät pelon ja suuttumuksen naruista. Raahaamalla sinua tuomion ja synkeyden aiheuttaman kurjuuden läpi. Koska nuo asiat eivät vie minun asiaani eteenpäin. Se edistäisi niiden asiaa, jotka haluaisivat pitää sinut täällä pelaamassa peliä heidän joukoissaan.

Mutta eteenpäin...

Synkkämaalaisen Tarina, Osa 3

Se, mitä kolmannesta ryhmästä, Yhdistäjistä, pitää ymmärtää, on, etteivät he näe itseään siinä valossa, että ketä he palvelevat. He eivät välttämättä palvele itseään **tai** "toisia". He tietävät "toisen" ja "itsen" olevan viime kädessä sama asia. He tietävät, että mitä teet "toiselle", teet automaattisesti ja suoraan Itselle. Vaikka he ovat tavallisesti hyviä ja rakastavia ja ystävällisiä (koska tämä on mitä he haluaisivat itselleen tehtävän), he eivät automaattisesti heilauta itseään itsensä palvelemisen **tai** toisien palvelemisen tilaan. Koko "palvelun" käsitteellä ei ole heille kovinkaan suurta merkitystä. Tällaista olentoa ajaa

eteenpäin sen sijaan puhdas Itsen ilmaiseminen. Yhdistäjän käsitys on, että joka ikinen ykseyden hiukkanen on täysin ja kokonaan ainutlaatuinen. Ja jos jokainen löytäisi suurimman autuutensa ja vain ilmentäisi **sitä**, silloin kaikki olisi hyvin. Koska mitkään kaksi olentoa missään eivät ikinä ole samanlaisia. Joten minkään kahden olennon suurin autuus ei ikinä olisi täsmälleen sama asia. Joka ainoaa rakastettaisiin ja vaalittaisiin sen ainutlaatuisen asian takia, jota **hänellä** on tarjottavanaan. Ja hänen tarjottavansa olisi **jossakin** täydellisen tarpeellinen asia.

Yhdistäjillä ei ole puutetta eikä kilpailua. Heillä on tasapaino ja täydellisyys. Toimintaan hyppäämisen sijasta nämä olennot valitsisivat vain **olemisen**. Tutkia ja **nähdä**. Matkata Jumalan sydämeen ja löytää se, mikä kutsuu heitä antamaan suurinta ja ainutlaatuista lahjaansa. Ja sitten he ilmentäisivät itseään puhtaassa rakkaudessa ja ilossa.

Z: Kuulostaa kauniilta. Mutta on jotain, mitä en todellakaan ymmärrä. Miten voit **tietää** olevasi YHTÄ kaikkien ja kaiken muun kanssa hävittämättä itseäsi? Tarkoitan, että ymmärrän ykseyden käsitteellisesti, mutta jos on kirjaimellisesti totta, ettei ole eroa sinun ja minkä muuhun tahansa olennon välillä... miten sitten voit edelleen olla **sinä**?

J-D: Kysymyksesi koskee yksilöllisyyttä. Identiteetin menettämistä. Salli, että otan hetkeksi pikaisen sivujuonteon Synkkämaalaisten tarinasta. Muistatko kun ensimmäisessä keskustelussamme, kirjan luvussa 2, lupasin kertoa sinulle "Sateenkaarivertauksesta"?

Z: Kyllä. Nyt kun mainitsit siitä, joku kello soi.

J-D: No tässä tulee...

Sateenkaarivertaus

Kuvittele, että on olemassa sateenkaari ja sinä olet yksi sen väreistä.

Sinä ja kaikki sinun veli- ja siskovärisi saattavat **näyttää** yksilöllisiltä ja erillisiltä ylhäällä taivaalla. Mutta oletteko te?

Z: Okei, ymmärrän. Emme. Värit ovat jatkuvia, eikö vain?

J-D: Kyllä, näet itse asiassa tasaisen, katkeamattoman ja jakamattoman valotaajuuksien leveyden. Havainnoija päättää mielessään kasata näiden värien valikoiman yhteen ja tunnistaa sitten yhden alueen esimerkiksi keltaiseksi raidaksi ja toisen alueen vihreäksi raidaksi. Mutta todellisuudessa ei ole mitään paikkaa, missä yksi väri loppuu ja toinen alkaa. Missään mielessä siinä ei ole minkään värin yhtä "raitaa", paitsi jos valitset kuvittelevasi sellaisen.

Z: Tarkoitat siis, että kaikki värit ovat itse asiassa yhtä. Taivaalla ne vain näyttävät eri väreiltä. Tuon pohjalta voimme ymmärtää, kuinka yksi olento saattaa nähdä itsensä erilaisena tai ainutlaatuisena muotona, mutta tietää samanaikaisesti olevansa tosi asiassa osa YHTÄ kirkasta valkoista valoa.

J-D: Minusta sanoit tuon hyvin. Mutta voimme puristaa vielä toisenkin miellyttävän pikku havainnon tuosta sateenkaarivertauksesta. Mitäs jos ei tietenkään **olisikaan mitään sateenkaarta**? Se on kaikki vain harhakuva. On valoa ja on kosteutta. Noiden kahden asian vuorovaikutus saa sinut uskomaan katsovasi noita värejä taivaalla. Mutta mitä sitten **todella** näet? Näetkö sadepisaroiita? Vai näetkö auringon säteitä?

Z: Molempia kai.

J-D: Mutta miksi joku toinen henkilö, joka seisoo jossain muualla, näkee sateenkaaren jossain eri paikassa kuin sinä? Sen takia, että kaksi havainnoijaa, jotka seisovat muutaman metrin päässä toisistaan, näkevät itse asiassa eri sadepisaroiden välisen vuorovaikutuksen. Valo, kosteus ja... **Sinä**, havainnoija. Sinun täydellisen ainutlaatuinen näkökulmasi on kolmas tekijä. Sateenkaari näyttää jokaiselle katsojalle erilaiselta. On itsestään selvää, että se on eri paikassa riippuen siitä, missä kohtaa havainnoija seisoo.

Z: Ja suuri henkinen totuus, jonka tästä saamme, on...

J-D: Näyttääpä siltä, että minä saan tehdä kaiken työn. Okei. Mennäänpä takaisin sinuun ja kaikkiin veli- ja siskoväreihisi. Et ole olemassa tyhjiössä. Sinulla on omat kokemuksesi, mutta jokaikinen havainnoija, jokainen olento, jonka kanssa olet vuorovaikutuksessa, näkee sinut hieman eri tavalla. Jokaisen, jonka kanssa ikinä olet vuorovaikutuksessa, mieli luo sinut uudelleen. Ja tämä on itse asiassa jotain, jota pitäisi pohtia syvällisesti. Haluan sinun ajattelevan tätä, koska se hyvin tärkeä käsite, joka tulee putkahtamaan esiin vuoropuhelussamme, kun se jatkuu.

Z: Hetkinen. Mutta sitten... jos minä olen minä; sanotaan nyt, että olen keltainen väri tässä sateenkaaressa. Ja sata ihmistä näkee minut ja he jokainen näkevät minut hieman erilaisena... niin mikä version niistä olen minä?

J-D: Tuo on mielenkiintoinen kysymys. Toinen kysymys on: näkevätkö he sinut sellaisena kuin **sinä** olet? Vai näkevätkö sinut sellaisena kuin **he** ovat?

Z: Aivan! Olemme tulleet taas **tuohon**.

J-D: Niin olemme. Mutta toivottavasti ymmärrät sateenkaarivertauksesta sen, että on hyvin mahdollista, että sinulla on oma ainutlaatuinen ja yksilöllinen identiteetti omine luonteineen ja ominaisuuksineen ja silti olet täysin tietoinen ykseydestäsi kaikkien muiden värien kanssa **ja** jopa tietoinen ykseydestäsi kaikkien havainnoijien kanssa **ja** kaikkien muidenkin ilmiöiden kanssa, jotka muodostavat olemassaolosi.

Z: Vau, kyllä. Tuo vaikuttaa aika siistiltä, kiitos.

J-D: Ja nyt meidän täytyy palata vertaukseemme, eikö vain.

Z: Jess! Kyllä. Tästähän tulee mieletön keskustelu! Okei, olimme sanomassa, että oli nämä Yhdistäjät, jotka uskoivat kaiken olevan YHTÄ. Joten he eivät ryynnänneet palvelemaan varsinaisesti ketään. He vain tarkkailivat ja kuljeskelivat.

J-D: Heidän mielenkiintonsa oli olemisessa ja sen tarkkailemisessa mikä on. Kyllä.

Z: Eivätkö he kyllästyneet?

J-D: Kaukana, hyvin kaukana siitä. Itse asiassa täysin päinvastoin. Mitä vähemmän **teet** ja mitä enemmän vain **olet**, sitä lähempänä olet Jumalaa. Sillä tarkoitan, että kokemuksesi itsestäsi kohoaa ja pystyt olemaan suurempi ja suurempi versio itsestäsi. Pystyt laajentamaan tietoisuuttasi. Kaikkein mahtavin, kaiken ylittävin ja autuaallisin meditaatiosta saatava kokemus tulee juuri siitä, että on oikeasti tyyni. Ettei ajattele edes yhtä yksittäistä ajatusta. Että vain on.

Z: Okei sitten. Mitä nämä Yhdistävät kokevat käytännössä?

J-D: Kaikkia heidän kokemuksiaan ei voi kasata yhteen. Mitä he kokevat riippuisi siitä, mitä he ovat luomassa. Mutta tehdäänpä tämä hieman helpommaksi. Otetaan yksi heistä ja katsotaan mitä hän koki, sopiiko?

Z: Okei. Onko meillä hänelle nimeä?

J-D: Okei. Kutsutaan häntä... Iloiseksi.

Z: Iloiseksi? Niin kuin yhtä seitsemästä kääpiöstä?

J-D: Jos niin haluat. Tai ehkä Onnellinen, niin kuin Ilo (Joy), tai ehkä jopa Joy-Divine.

Z: Oh niin! Onko tarina siis sinusta?

J-D: Se on vertaus. Kertomus, joka kuvailee jotain elämästä. Se on kaikista meistä.

Z: Okei. Jatka. Mitä Iloinen koki?

J-D: Katsos, Iloinen oli olento, joka rakasti elämää. Rakasti kokemuksia. Rakasti nähdä ja tietää asioista. Hän löysi iloa kaikista näistä kokemuksista. Juuri siksi kutsumme häntä "Iloiseksi". Sellainen hän oli ja iloa hän tavoitteli. Kun hän ensimmäistä kertaa nousi rakennustelineitä ja saapui Kirkasmaahan, hän katseli ympärilleen ja oli hämmästynyt kaikesta kauneudesta, jonka hän näki. Hän antoi itsensä olla täysin tyyni ja sydämessään suuri kunnioitus; hän arvosti syvästi Kirkasmaan ihmettä. Jonkin ajan päästä hän havaitsi, että tekemällä juuri sen hän pystyi olemaan vieläkin kirkkaampi. Hän alkoi nähdä enemmän ja maailma näytti hänelle vieläkin enemmän mahtavuutta ja loistoa. Hän alkoi huomata, että sulkemalla silmänsä, vapauttamalla tahtonsa ja vain kokemalla kunnioittavasti ja iloisesti kaikki, mitä hänelle tuotiin, hän pystyi lähtemään todella ihmeellisille matkoille oman tietoisuutensa sisälle. Ja sitten eräänä päivänä tapahtui läpimurto. Hän löysi toisen uuden olemassaolon tason.

Z: Tarkoitatko Kirkasmaan yläpuolella?

J-D: Tavallaan. Hän oivalsi, että Kirkasmaa oli kirkas, muttei sen **paikan** takia, vaan koska sen asukkailla oli tietämys tasoinen tietoisuus. Tämä tarkoitti hänelle, ettei Synkkämaa tietenkään ollut synkkä eikä Kirkasmaa ollut niin kirkas. Erona oli se, miten olennot valitsivat kokevansa itsensä; heidän tietoisuuden tasonsa ja totuutensa heistä itsestään. Joten hän halusi vieläkin suuremman totuuden. Hän oivalsi, ettei se ollut hänen yläpuolellaan, tuolla puolen tai hänen ulkopuolellaan. Hän oivalsi, että muutos tulisi sisältä päin, juuri niin kuin se oli tapahtunut

kun hän ja muut olivat nousseet Kirkasmaahan. Joten hän istui hiljaa ja katsoi sisään päin. Hän hiljensi mielensä ja odotti valoa. Kesti jonkin aikaa, ennen kuin hän sai itsekurinsa oikealle tolalle, mutta lopulta hän saavutti uuden tietoisuuden tason. Hän löysi sisältään aivan uusia todellisuuksia. Hän löysi uuden olemisen tason. Hän löysi paikan, jossa ei niinkään ollut olento, jolla oli sisäistä valoa, vaan olento, joka oli itse asiassa tehty puhtaasta valosta! Ja siellä itsensä sisällä hän pystyi vuorovaikutukseen toisten valo-olentojen kanssa. He kaikki yhdessä pelasivat, rakastivat ja loivat yhdessä. He olivat YHTÄ ja kuitenkin vielä yksilöllisiä.

Z: Kuten sateenkaari.

J-D: Täsmälleen. Tällä tason hän viimeinkin kokee itsensä sateenkaaren värinä, joka on yhtä kaikkien muiden värien kanssa... ja silti tietoinen Itsestä.

Z: Ja mitä sitten tapahtui?

J-D: No, voisimme sanoa, että *"Hän eli onnellisena elämänsä loppuun asti"*, ja se olisi totta. Voisimme myös sanoa, *"Hän sai täsmälleen sen, mitä hän loi"*, koska se on **aina** totta. Mutta se jättäisi tarinan hieman keskeneräiseksi. Tällä saavuttamallaan todellisuuden tasolla, valokehon tasolla, hän on myös tietoinen lukemattomista muista todellisuuksista. Hän ja muut valo-olennot loivat äärettömän määrän näitä todellisuuksia ja leikkivät näillä luomuksilla. Ja hän oli lisäksi tietoinen vielä muistakin todellisuuksista, joiden luontiin hän ei osallistunut, mutta pystyi tutkimaan ja näkemään, mitä muut olivat luoneet. Lisäksi hän oli tietoinen **itsestään** olentona, joka eli monessa, monessa todellisuudessa. Tavalla tai toisella lukematon määrä todellisuuksia oli hänen asuinpaikkanaan. Ja kaikki niistä olivat hänelle **juuri tässä**.

Z: Miten tämä voi tapahtua?

J-D: Tiedäthän tämän jutun, jota kutsut "muistamiseksi"? Se ei ollut hänelle yritys palauttaa jotakin mieleen. Ei. Hänelle se oli olemista juuri siinä hetkessä, jonka hän halusi muistaa. Jos yrittäisit ikään kuin muistaa lapsuutesi ja yhtäkkiä **olisitkin siellä**. Yhtäkkiä olit 3-vuotias poika keinumassa äitisi puutarhassa. Siltä se hänestä tuntui. Paitsi, että hän tietysti pystyi pääsemaan kirjaimellisesti äärettömään määrään "elämiä" äärettömässä määrässä todellisuuksia.

Z: Kuten monia, monia jälleensyntyymiä?

J-D: Kyllä. Tavallaan. Laitoin "elämiä" lainausmerkkeihin, koska useimmat niistä olivat sellaisia kokemuksia, jotka ovat täysin erilaisia kuin käsityksesi elämästä. Täysin muita todellisuuksia.

Z: Siis vaikea selittää?

J-D: Hyvin vaikea. Ehkä voimme yrittää sitä joskus toiste. Asian ydin tässä on se, että lloinen pystyi siirtämään halutessaan itsensä siitä **olemisen** tilasta, jossa hän oli omassa sisäisessä autuudessaan ja täysin **tietoisena**, mihin muuhun lukemattomista **tekemisen** tiloista tahansa ja kokemaan ne aina kun vain niin halusi. Ja tämän hän teki. Ja se oli ihmeellistä ja kaunista.

Ja hän tietysti tuli tietoiseksi itsestään myös jonakin paljon laajempaan kuin tuo tila. Mutta se on toinen tarina. Jos palaamme takaisin **tähän** tarinaan, sanon vain, että Iloisella on tietoisuudessaan muisto. Hän muisti Synkkämaan. Hän muisti olleensa siellä. Tehdessään niin hän löysi itsensä muidenkin valo-olentojen luota, jotka muistivat tuon saman. He muistivat avunhuutamisen tuskan. He muistivat ja he olivat yhdessä. Yhdessä valokehoissaan.

Z: Synkkämaassa?

J-D: Kyllä.

Z: Mitä he tekivät?

J-D: Et ole ollut tarkkaavainen, vai mitä? Hehän eivät tehneet **mitään**, muistatko? He vain **olivat** siellä.

Z: Vau! Siistiä! He menivät takaisin itsehinsä ja pelastivat itsensä!

J-D: Pelastivat? Enpä usko, että he ihan ”pelastivat” itsensä. He rakastivat itseään. He menivät Synkkämaahan mukanaan muisto Itsestään ja tällä kertaa he ymmärsivät etteivät he olleet vain tämän tarinan muutama aikajana ja muutama osa. Tällä kertaa he pystyivät ymmärtämään riittävän selkeästi, että tarina sisälsi äärettömän määrän versioita, joilla jokaisella oli ääretön määrä aikajanoja. He ymmärsivät, että eräessä tarinan versiossa **kaikki** olennot – Synkkämaalaiset, STO-olennot, STS-olennot ja Yhdistäjät – kaikki heistä löysivät tien takaisin ykseyteen. Jokainen löysi tiensä omalla tavallaan. Joissain tarinan versioista he kaikki löysivät tiensä kotiin. Ja kuitenkin... jotta tarina voisi toimia, kaikista tarinoista löytyy myös riittävä määrä sellaisia, joissa osa olennoista **ei löydä** ykseyttä.

Z: Uh... anteeksi... en ihan ymmärtänyt tuota.

J-D: Olet aika-paikka -ulottuvuudessa, joten olet rajoittunut ajattelemaan lineaarisen ajan termeillä. Mutta annas kun selitän. Aika-paikka -ulottuvuuden ulkopuolella olento voi olla niin monessa paikassa kuin haluaa. Se voi olla Synkkämaan todellisuudessa ja toisaalta myös kotona ykseydessä. Sellainen olento pystyy siten esittämään montaa roolia. Se voi olla kovasydäminen Realisti ja samaan aikaan tähtisilmäinen Unelmoija ja samalla Kirkasmaalainen ja vielä samalla Valo-olento. Ja monta, monta muuta asiaa sen lisäksi. Ja jos asia on näin, silloin ei ole mitään ristiriitaa. On kysymys vain näkökulmasta. Ja näin on myös sinulle. Juuri nyt pidät kiinni sangen mielenkiintoisesta näkökulmasta, jossa olet vain yksi ihminen Maapallolla. Mutta olet monta muuta asiaa sen lisäksi, mukaan lukien se, olet minä, Joy-Divine. Jollain tasolla jokainen Maapallolla oleva ihminen on myös valo-olento, joka tuntee kaiken ykseyden. Jollain tasolla jokainen Maapallolla oleva ihminen **on** itse asiassa Jumala.

Z: Vau. Tuo on aika iso konsepti.

J-D: Niin on, ja tulee vaatimaan sinulta hieman työtä todella ymmärtää tämä kunnolla. Mutta ei ole kiirettä – jatkamme keskustelua ja käsittelemme tätä uusilla ja erilaisilla tavoilla, kunnes ymmärrät sen.

Z: Kiitos. Mutta...mm...tämän luvun oli tarkoitus käsitellä ”Ykseyden Seuraamuksia”. Käsitän, että olemme puhuneet siitä, ja että kaikki on täydellistä ja niin edelleen. Mutta...

J-D: Mutta haluat minun itse asiassa puhua siitä, mitä tuossa otsikossa luvattiin?

Z: Kyllä kiitos.

J-D: Hyvä. Se tulee seuraavaksi. Se, mitä halusin kuvailla, on, että tässä sinun asuttamassasi todellisuudessa on monta olemassaolon tasoa. On olemassa kaikkein syvin taso – missä juuri nyt olet – jossa voit täydellisesti unohtaa olevasi YHTÄ. Tämän yläpuolella on yksi tai kaksi tasoa, joille on vielä mahdollista edetä ja piilottaa kaiken ykseys sinulta itseltäsi, jos näin haluat. Mutta voit mennä sisäänpäin vain tietyn matkaa, kunnes on pakko kohdata ja hyväksyä tosiasia... kaikki on todellakin ja oikeasti YHTÄ. Jos kieltäydyt ymmärtämästä tätä ja kieltäydyt hyväksymästä sitä itsellesi totuudeksi, silloin voit jatkaa niin pitkään kuin haluat erillisyyden ja kaksinaisuuden tilassa. Voit tehdä monta hämmästyttävää asiaa ja kokea monta ihmeellistä kokemusta, mutta yksinkertainen tosiasia on, että et ikinä ole valmis siirtymään tietystä kohdasta eteenpäin. Toisaalta, kun hyväksyt ykseyden oman olemisesi kulmakiveksi, et voi vain siirtyä tuosta kohdasta eteenpäin, vaan voit myös päästä sisälle äärettömään määrään tuolla puolen olevia todellisuuksia.

Z: Annas kun yritän ymmärtää tätä... olennot, jotka eivät usko kaiken ykseyteen, saavat sen, mitä he uskovat. He saavat erillisyyden.

J-D: Kyllä.

Z: Ja se rajoittaa heitä.

J-D: Kyllä. Oleminen yhtä Jumalan kanssa tekee sinut tietenkin äärettömän paljon voimakkaammaksi kuin erillisenä oleminen. Ironistä kyllä, kun sinä olet yhtä Jumalan kanssa, myös ne, jotka eivät usko olevansa yhtä Jumalan kanssa, ovat yhtä sinun kanssasi.

Z: Täh?

J-D: Vaikea ymmärtää, tiedän. Mutta tehdäänpä sinusta esimerkki. Sinä olet minun sisälläni. Kaikki sinun kokemuksesi ovat myös minun kokemuksiani. Voit uskoa olevasi minusta erillinen, jos haluat, mutta minä tiedän ettet sinä ole. Tiedän sinun olevan itseni ilmentymä, joka täyttää täydellisesti roolinsa tuomalla minulle sen kokemuksen, jonka haluan. Et voi tehdä muutoin kuin minun suunnitelmani mukaisesti. Jos et halua tunnistaa tuota tosiasiaa, sitten voit toteuttaa suunnitelmaani kun samalla valitset erillisyyden ja yksinäisyyden tuskan. Tai voit tunnistaa ykseyden totuuden ja harmonisoida itsesi minun kanssani ja oivaltaa, että että minäkin toteutan sinun suunnitelmaasi ja voit sitten kulkea kanssani rakastavassa yhteydessä ja ilossa. Se on tärkeä oivallus. Kaikki on yhtä Jumalan kanssa ja Jumalassa. Myös ne, jotka eivät pysty näkemään tätä itse. Ja ne, jotka eivät pysty näkemään tätä, eivät ole sopusoinnussa ja tuntevat juoksevansa ylämäkeen saavuttaakseen jotain. Ne, jotka valitsevat näkevänsä tämän, heräävät yhtäkkiä täysin äärettömään, loppumattomaan todellisuuteen täynnä olentoja, jotka haluavat työskennellä ja luoda yhdessä heidän kanssaan. He heräävät

todelliseen valtaansa ja lahjoihinsa ja heidän ympärillään on toisia, joiden todellinen voima ja lahjat täydentävät täydellisesti heitä.

Z: Mielestäni tässä alkaa jo olla järkeä.

J-D: Palaamme tähän kunnes se on kiinnitetty täydellisesti tietoisuuteesi. Haluan sinun ymmärtävän, että on olemassa tietoisuuden taso, jolla kaikki olennot tietävät pohjimmaisen ykseytensä. Tämän tason olennot ovat kaikkien sellaisten Sisäisiä Itsejään, jotka ovat jälleensyntyneet sinun kanssasi Maapallolle eivätkä tiedä omasta ykseydestään. Ja vaikka nämä erillisyydessä asustavat Ulommat Itset saattaisivatkin päättää vahingoittaa tai tappaa toinen toisensa, ykseytensä tuntevat Sisäiset Itset tietävät tämän olevan vain hyvin tilapäinen ja harhainen kokemus. He tietävät, että nämä taistelijat ovat todellakin vain kuin näyttelijöitä, jotka teeskentelevät tappavansa toisensa, mutta todellisuudessa heidän välillään ei ole muuta kuin rakkautta. Sisäisille Itseille asia on näin. He rakastavat toisiaan, koska he ovat YHTÄ. Todellisuuden tällä tasolla he tietävät, että on tosiasiaa mahdotonta oikeasti vahingoittaa toinen toistaan. Sillä heille toisen vahingoittaminen tarkoittaa Itsensä vahingoittamista. Todellakin. Heille ei mitään eroa ole olemassa. Mitä tahansa sellainen olento tekeekin, sen se tekee välittömästi itselleen.

Z: Koska he ovat YKSI olento?

J-D: Kyllä, täsmälleen. YKSI joka myös monta. Monta jotka ovat todella YKSI.

Z: Joten tällä tasolla et löydä rumuutta. Tarkoitan, että kukaan ei hyökkää toisen kimppuun tai vahingoita tätä. Kukaan ei yrittäisi manipuloida tai ottaa jotain toiselta pois, vai?

J-D: Se voisi tapahtua, jos molemmat osapuolet sopivat siitä etukäteen.

Z: Tapahtuuko sellaista koskaan?

J-D: Kyllä vaan! Miten luulet, että maailmasi voi olla kuten se on? Miten voi olla, että näiden valo-olentojen keskellä on ilmentymiä, jotka tekevät kaikkia näitä asioita toisilleen? Kaikki on sovittu etukäteen. Aina tehdään sopimus.

Z: Jos joku henkilö vahingoittaa tai manipuloi toista, heidän Valo-olentonsa ovat sopineet siitä?

J-D: Kyllä. Tätä juuri tarkoitan. Te Maapallolla olette olette sisällämme. Te olette meidän luomuksiamme ja me teidän. Me luomme yhdessä koko sen maailman, jonka nyt koette. Tuotte tiettyjä kokemuksia itseenne ajatustenne ja uskomustenne avulla. Itseenne liittyvien ajatusten avulla. Me olemme osa sitä. Me helpotamme asiaa niin, että se menee eteenpäin täsmälleen laajemmassa tarkoituksessa tehdyn suunnitelman mukaan.

Z: Jokin tässä ei nyt täsmää. Mites vapaa tahto sitten?

J-D: Kyllä sinulla vapaa tahto on! Me teemme tätä helpottamista tarkalleen siten, että kaikilla on vapaa tahto. Niin ettei kenenkään vapaata tahtoa rikota.

Z: Selitätkö?

J-D: Mitä, jos sinä ajatustesi, valintojesi ja uskomustesi avulla luot itsellesi sellaiset olosuhteet, joissa haluat tuntea, miltä tuntuu olla pahantekijä? Sanokaamme, että haluat tehdä jonkin rikoksen saavuttaaksesi valtaa johonkin toiseen nähden. Valitsit tuon osana sielunmatkaasi. Miten me saisimme tuon aikaan? Meidän pitäisi löytää sinulle kumppani; joku, joka olisi halukas olemaan tuon toimen toinen osapuoli. Löytyisi joku jostakin, joka omista syistään johtuen valitsee haluavansa nähdä, minkälaista on olla uhri.

Z: Tarkoitatko, että ihmiset, joille tapahtuu pahoja juttuja, ovat valinneet sen?

J-D: Kyllä. Tämä kohta ihmisillä menee usein yli hilseen. Usein he kieltävät tämän totuuden, koska he eivät pysty hyväksymään sitä, että ovat itse luoneet ”pahat jutut”, joita heille on tapahtunut. He haluavat välittömästi heittää minulle takaisin, että ”*Entäs lapsi, joka raiskataan?*” tai jonkin muun yhtä karmean kokemuksen. He inttävät, ettei ole mahdollista, että tämä henkilö olisi valinnut tapahtuneen.

Z: Ja sinä sanot, että hän on valinnut?

J-D: Kyllä. Tiedän, että monelta vaatii paljon hyväksyä tätä. Juuri tämän takia viestit, kuten nämä minun viestini, eivät sovellu jokaiselle. Kaikki eivät ole valmiita kuulemaan tätä viestiä. Monelle täytyy edelleen olla olemassa ”joku paha”. He haluavat ja heillä on tarve uskoa, että heidän ulkopuolellaan on olemassa pahoja olentoja, jotka luovat sen kaiken pahan, jota maailmassa tapahtuu. He haluavat jäädä olosuhteidensa uhreiksi. Ja se täysin hyväksyttävää. Jos ihmiset haluavat viipyä jonkin aikaa tällaisella oivaltamisen tasolla, siinä ei ole mitään väärää. Mutta jos haluatte siirtyä voimaannuttavammalle todellisuuden tasolle, tarjoan toisenlaista ajatusta. Sanon jotain aika yksinkertaista: **sinä** ole oman todellisuutesi luoja. Jos asia on niin, silloin et luonnollisestikaan voi olla myös todellisuutesi uhri! ”Uhri” ja ”luoja” ovat kaksi vastakkaista tilaa. Tarkoitan, että te olette jo omien todellisuuksienne luoja. Olette valinneet unohtavanne tämän, jotta voitte pelata tätä peliä, jota nyt pelaatte. Voitte pitää tämän unohdettuna jos niin haluatte. Silloin luotte, ”*En ole todellisuuteni luoja.*” Jos luotte tuon, luotte myös, ”*Olen olosuhteideni uhri.*” Ja jos luotte tuon, tulette myös kokemaan sen, koska

*”Saat aina **täsmälleen** sen minkä luot.”*

Joten luot itsellesi tilaisuuksia kokea uhrina olemista. Sen seurauksena tapahtuvat ns. ”pahat jutut”, koska sallit niiden tapahtuvan sinulle. Saat osaksesi näitä kokemuksia, kunnes sinulla on tästä uusia ajatuksia, kunnes päätät ottaa voimasi takaisin ja lakata olemasta uhri. Kunnes päätät ottaa vastuun ja tulla luoja. Ja kun teet sen, nämä asiat alkavat muuttua. Mitä enemmän uskot olevasi todellisuutesi luoja, sitä enemmän tulet sitä kokemaan. Sitä enemmän näet kaikki kokemasi asiat olevan suoraa seurausta tekemistäsi valinnoista.

Z: Kuten se ”valo” siinä vertauksessa!

J-D: No kyllä! Ja nyt alat sinäkin nähdä valoa!

Z: Ha! Pidän sanoilla leikkimisestä. Siis, jos uskomme olevamme uhreja, saamme uhrina olemisen kokemuksia kuten Sisäiset Itsemme olivat sen neuvotelleet.

J-D: Aivan.

Z: Kunnes olemme valmiita oivaltamaan, että olemme luoneet kaikki nämä kokemukset ja nousemme niiden yläpuolelle ja alamme luoda miellyttävämpiä kokemuksia.

J-D: Oikein.

Z: Sitten meistä tulee yhä voimakkaampia omien todellisuuksiemme luoja.

J-D: Kyllä.

Z: Mutta entä lapset. Tarkoitan, että käytin esimerkkinä raiskattua lasta. On varmaan epäreilua odottaa nuoren lapsen valitsevan tuovansa uhrin statuksensa tähän maailmaan?

J-D: Tämä asia sisältää suuren tunnelatauksen ja voin helposti ymmärtää, miksi tämä on sinulle vaikeata. Mutta sinun täytyy ymmärtää, että lapsi ei ole suurempi eikä pienempi henkiolennon ilmentymä kuin aikuinenkaan. Sinulla itselläsikin oli eräässä elämässäsi aika hirveä kokemus vammaisena lapsena.

Z: Kyllä. Olen kertonut siitä lukijoilleni.

(Zingdad huom: katso "Eksyksissä omassa unimaailmassani" luvussa 1)

J-D: No niin, kun lopultakin alat ymmärtää omaa tarinaasi oikealla tavalla, alat ymmärtää valintojesi symmetrisyyttä. Ymmärrät, kuinka kaikki nämä elämät mitätöivät toisensa ja kuinka kaikki nämä kokemukset on tuotu sinulle tekemiesi valintojen ja päätösten tuloksena. Koit itsesi seksuaalisena petona yhdessä elämässä ja koit itsesi seksuaalisesti hyväksikäytettynä toisessa. Merkittävää kyllä, ymmärrät vielä senkin, että pahantekijäsi ja uhrisi tulivat kaikki saman valo-olennon sisältä. Toisin sanoen sinä ja tämä toinen valo-olento vaihdoitte rooleja ymmärtääksenne todella ja oikeasti, mistä tässä oli kysymys, kokemalla sen oman tekemisenne kautta. Luvussa 5 kerroin sinulle, että jos kohtaisit toisessa olennessa jotain, mitä et ole itsessäsi kokenut, et ymmärtäisi sitä. Se hämmäntäisi sinua. Sangen todennäköisesti alkaisit arvostella tätä toista. Mutta jos olisit kokenut tämän asian itsessäsi, tuntisit paljon todennäköisemmin myötätuntoa ja niin tehdessäsi voisit auttaa tätä toista löytämään paranemisen. Itse asiassa juuri itsensä ymmärtäminen sallii sinun olla avuksi toisille. Joten toisissa elämässäsi saamasi kokemukset auttavat juuri sinua, jos olet valmis valitsemaan tuntevasi syvää empatiaa niitä kohtaan, jota ovat syvällä uhrin tilassa, koska sinä olet ollut siellä ja voit myös tuntea myötätuntoa syllisiä kohtaan, koska tiedät itsekin pystyväsi olemaan pahoinpitelijä. Se on yksi tekemiesi valintojen tulos. Asia, joka tässä pitää muistaa, on:

"Jos et voi nähdä täydellisyyttä, seisot liian lähellä kuvaa."

Z: Vau, kyllä! Tuo soveltuu tähän tosi hyvin.

J-D: Ja sitä voi kaikkein kärkevimmin kuvata viattoman, esimerkiksi lapsen, kauhu hänen käydessään läpi jotain väärinkäyttökokemusta. Me katsomme tätä ja se tuntuu meistä niin väärältä. Hyvin epäoikeudenmukaiselta. Niin selittämättömän yhteensovittamattomalta rakastavan Jumalan kanssa. Miten voin kertoa sinulle, että olet väärässä, jos tunnet näin? En

voi. Mutta voin kertoa sinulle, että tulee aika, jolloin astut kuvasta niin kauas taaksepäin, että näet täydellisyyden. Ja jos sanon tämän sinulle, kun **sinun** lapseesi kohdistuu väärinkäyttöä, tulet sanomaan ”**ei koskaan!**” Ja pidät minua hirviönä, jos edes ehdotan sellaista. Näin nämä asiat vaan menevät. Oletuksena voidaan sanoa, että uhrin tilan valinneet olennot eivät pysty näkemään, että ovat itse aiheuttaneet sen. Jos he pystyisivät, he oivaltaisivat luovansa oman todellisuutensa eivät enää olisi uhreja. Se on vähän kuin 'catch-22' tilanne, itse asiassa. Ainoa tapa päästä pois on tehdä valinta. Päättää ottaa vastuu ja päättää olla oman todellisuutensa luoja ja antaa itselleen aikaa hyväksyä se itselleen totuudeksi. Mutta on varmaa, että kaikki eivät pysty tätä kuulemaan.

Z: Entäs pahantekijät? Eivät hekään varmaan ole tietoisia siitä, että ovat oman todellisuutensa luoja?

J-D: Ei. Mainio kysymys silti. Muistat kun sanoin, että on olemassa uhri/pahantekijä/pelastaja – kolmio?

Z: Muistan.

J-D: Tältä asiat näyttävät niille, jotka eivät ole tietoisia olevansa oman todellisuutensa luoja. Heistä näyttää siltä, että he ovat aina jossain noista kolmesta roolista suhteessa toisiinsa. Mutta korkeammasta näkökulmasta asia ei näytä samalta. Korkeammasta perspektiivistä katsottuna on olemassa vain luoja ja uhri.

Z: Mitä tapahtuu pelastajalle ja pahantekijälle?

J-D: Jos katsot niitä riittävän tarkasti, huomaat, että molemmat ovat myös vain uhreja. Menepä ja etsi miten monta pahantekijää tahansa. Katso heidän tarinoitaan kunnolla. Lupaam, että huomaat heidän toimineen pahantekijöinä, koska he uskoivat itse olevansa uhreja. Heidän oma uskonsa uhrina olemiseen saa aikaan sen, että he toimivat kuten toimivat.

Z: Aina?

J-D: Aina. Kaikkein pahimmilla vankiloissanne olevilla rikollisilla on myös pahimmat lapsuuden olosuhteet. Kaikkien psyykkeet ovat traumatisoituneet. Jos heidän psyykkeensä parannettaisiin ja heitä rakastettaisiin, he eivät ilmentäisi raivoa koko maailmaa vastaan. Katsopa mitä tapahtuu, kun tuollainen pahantekijä löytää paranemisen, itsensä rakastamisen ja hyväksynnän. Hän muuttuu. Hänestä tulee hyvän välittäjä. Hänen pahantekijäluonteensa on selvästi sidoksissa hänen omaan uhrina olemisen tuntoonsa.

Z: Hmm... pahantekijät ovat siis itse asiassa uhreja. Entäs pelastajat?

J-D: Hän on myös uhri, mutta aika usein tämä on viimeinen askel ennen kuin hän vapauttaa itsensä uhrina olemisesta. Se on tapa olla vielä mukana uhri/pahantekijä -pelissä olematta aktiivisesti kumpaakaan noista. Katsos, ennen kuin voit jättää uhri/pahantekijä -pelin taaksesi, sinun tarvitsee parantaa itsesi siitä tuskasta ja traumasta, joka sinulle mielestäsi aiheutettiin, kun vielä olit pelissä mukana. Voit parantua yrittämällä auttaa toisia samanlaisissa olosuhteissa olevia. Voit kääntää tuskasi ylösalaisin ja käyttää sitä hyödyksi.

Voit voittaa tuskasi olemalla rakkauden merkkivalo. Raiskauksen uhri voi esimerkiksi perustaa neuvonta- ja kannatusryhmän. Huomaat usein, että sellaisia aloitteita tekevät ihmiset olivat uhreja, jotka nousevat ja ottavat takaisin oman valtansa. Tai joskus jopa pahantekijöitä, jotka haluavat hyvittää tekonsa. Olennot, jotka ovat saaneet tarpeekseen uhri/pahantekijä -pelistä tekevät usein yhden kierroksen pelastajana ennen kuin poistuvat pelistä. Pelastajille on olemassa myös muita syitä. Joskus pelastaja haluaa vain yksinkertaisesti tuntea itsensä ”yleväksi”. He haluavat ansaita itsensä rakastamista tekemällä hyviä tekoja. Tämä johtaa usein siihen, että pelastajasta tulee asioihin sekaantuja, jota uhri ei oikein arvosta. Toinen tapaus voisi olla uudistunut pahantekijä. Aviomies, joka on vuosikausia pahoinpidellyt puolisoaan, saattaisi esimerkiksi perustaa ”miesten kerhon”, jossa tällaiset miehet tukevat toisiaan löytämään keinoja oman raivonsa ja voimattomuutensa käsittelemiseksi. Näistä löytyy monia variaatioita enkä voi havainnollistaa niitä kaikkia. Haluan vain yksinkertaisesti sanoa, että uhrit, pahantekijät ja pelastajat ovat yhä siinä uskossa, että he ovat perustaltaan uhreja. Luojaolennot toisaalta tietävät kaikkien olevan luojaolentoja. Se on täydellistä. Mitään tai ketään ei tarvitse korjata. Aina on täydellistä.

Z: Mutta tuo tuntuu minusta piittaamattomalta ja tuntettomalta.

J-D: Miksi?

Z: Tämähän merkitsee, että jos näen jonkun olevan tuskissaan, minun pitäisi olla välittämättä hänestä ja sanoa vain, ”*No, sinähän loit tuon itsellesi.*”

J-D: Sinä **voisit**. Mutta muista, että joka hetki jokaisella ajatuksella ja jokaisella teolla luot itseäsi ja todellisuuttasi. Jos olet luojaolento niin tiedät sen. Jos näet jonkun toisen tuskissaan, koet itse asiassa sen jossain määrin itsessäsi. Sinun täytyy päättää, mitä aiot tehdä sen suhteen. Sinun täytyy valita.

Z: Mutta...

J-D: Ei, odotas vähän. Sinä, joka nyt elät täällä Maapallolla, et tiedä kaiken ykseydestä. Riippumatta siitä, miten kehittynyt tietoisuutesi on. Oletusarvona on, että ollaksesi Maapallolla sinun täytyy nähdä toiset juuri tuolla lailla: toisina. Et ole vielä todella yhdistynyt muihin tietoisuuksiin. Jos olisit, olisit täällä minun kanssani. Et siellä alhaalla Maapallolla. Joten saatat hyväksyä sanomani asiat älyllisellä tasolla, mutta et koe niitä omana todellisuutenasi. Olenko oikeassa?

Z: Kyllä. Näin on.

J-D: Joten näet vieläkin tuon toisen, joka on tuskissaan, ”toisena”. Ajattelet vieläkin, että tarkkaillet **heidän** tuskaansa, et omaasi. Ja tuolla hetkellä sinua kutsutaan valitsemaan, mitä teet sillä mitä tarkkaillet. Ja vastauksesi tuohon kutsuun tulee määrittämään, kuka olet tuolla hetkellä.

Z: Ugh! Nyt olen sekaisin. Mitä minun sitten pitää tehdä? Pitääkö minun auttaa kaikkia vai vai antaa heidän luoda asiat itselleen?

J-D: Ah. Nyt pääsemme etiikkaan ja moraliin. Hyvä. Muistatko, tästähän kaikki alkoi? Sanoit haluavasi tietää, mitä tarkoittaisi, että moraalisesti ja eettisesti ymmärtää kaiken olevan YHTÄ.

Z: Aivan kyllä. Tuntuu, että tuo oli miljoona sivua sitten!

J-D: Aivan. Olemme olleet hieman matkoilla sen jälkeen. Saadaksemme vastauksen tuohon kysymykseen, pyydän sinua ajattelemaan vielä tuota Synkkämaalaisten tarinaa. Tuossa tarinassa oli olentoja, joilla oli monta erilaista tietoisuutta. Siellä oli ne Synkkämaalaiset, jotka pysyivät Päättämättöminä sen suhteen, mitä he halusivat luoda itselleen. Sitten siellä olivat ne Kirkasmaalaiset, jotka valitsivat jonkin kolmesta ilmenemismuodosta: kaksinaisuuden tiedostaneet STO- ja STS-olennot sekä ykseyden tiedostaneet Yhdistäjät. Näistä kaikista vain Yhdistäjät tunsivat kaiken ykseyden. Siten, jos haluat ymmärtää yhdistyneiden tietoisuuksien moraalien, sinun pitäisi lukea uudestaan, miten Yhdistäjät käyttäytyivät.

Yhdistäjät tietävät sinun ja heidän olevan pohjimmiltaan sama olento. Sen takia he katsovat sinuun rakkauden ja myötätunnon silmin. He eivät näe sinua tai tekemiäsi valintoja "väärinä". He eivät arvostele sinua, eivätkä tunne sääliä sinua kohtaan (säälikin on arvostelua!). Jos pyydät apua, Yhdistäjät tulevat avuksesi tavalla, joka **heidän totuudessaan** on paras antaa apua. Se **ei tarkoita** sitä, että he ryntäävät pelastamaan sinut. Se ei tarkoita, että he antaisivat sinulle mitä tahansa ja kaiken mitä pyydät. Koska hyvin usein juuri se asia, minkä puolesta rukoilet, on se, mikä pitää sinut erillisyyden ja tuskan tilassa. Joten he auttavat sinua samalla tavalla kuin he toivoisivat itseään autettavan; tavalla, joka antaa sinulle oivalluksen siitä, että olet oman todellisuutesi luoja ja näkymätön ykseyden osa.

Annan sinulle käytännön esimerkin. Jos sanot minulle, "*J-D, ole hyvä ja korjaa elämäni koska se on sekaisin*", ja minä ryntään ja korjaan sen sinulle, niin mitä sinä ja minä todella tarkoitamme? Tarkoitamme, että sinä ole kyvytön ja että **et** ole oman todellisuutesi luoja. Okei? Mutta minä **tiedän**, että sinä olet minä ja minä olen sinä. Joten tarkoittaisin myös, että **minäkin** olen kyvytön enkä ole **minun** todellisuuteni luoja. Sen takia minun olisi mahdotonta auttaa sinua. Joten mitään ei tapahtuisi. Ymmärrätkö?

Z: Tuohan on aika siistiä! Okei. Joten voit auttaa minua vain sellaisella tavalla, joka sopii yhteen sinun totuutesi kanssa.

J-D: Täsmälleen! Ja minun totuuteni on, että kaikki on YHTÄ Jumalan kanssa ja että kaikki tietien tahtoen tai tietämättään luovat oman todellisuutensa. En voi tehdä yhtään mitään sinulle tai sinun hyväksesi tavalla, joka kieltää tuon totuuden. Joten apu jota voin ja tulen antamaan, tulee olemaan sellaisessa tuen muodossa, joka auttaa sinua auttamaan itseäsi. Se edesauttaa sinua ymmärtämään yhä voimakkaammin, että olet oman todellisuutesi luoja. Se antaa sinulle välineitä ottaaksesi haltuun ne asiat elämässäsi, joista et pidä, ja luomaan ne uudestaan eri tavalla, kunnes ne ovat sellaisia kuin **haluat** niiden olevan.

Z: Ah! Ja siksi se vertauksessa ollut valo on sillä tavalla kuin se on. Se ei vain tule sisään ja muuta asioita eikä tee asioita siten, kun ne itse halusivat niiden olevan. Se vain on paikalla

auttaakseen niitä, jotka ovat valmiita näkemään pystyvänsä tekemään erilaisen valinnan ja luomaan elämänsä sellaiseksi kuin **he** sen haluavat olevan.

J-D: Täsmälleen niin. Se oli täsmälleen koko vertauksen ydin. Valo ei ole siellä tuomitakseen ketään vääräksi. Se ei ole siellä koska **se** ajatteli Synkkämaalaisten olevan pahoja tai väärässä tai kyvyttömiä. Muistatko kuinka valo tuli sinne? Se tuli koska monet Synkkämaalaiset itse pyysivät apua. He kutsuivat, ja se mikä vastasi heille, oli heidän ilmentymänsä, koska se muisti oman sisäisen tuskansa. Ei tuomiota. Vain vastaus pyyntöön. Ja vastaus ei tule pelastajan muodossa eikä pahantekijän muodossa. Voimme nähdä, mitä sellaisten vastausten kanssa tapahtuu – ne vain pitävät ympyrän liikkeessä. Ei, vastaus tulee lempeästi tarjotun rakkauden lahjan muodossa, minkä jokainen ihminen voi hyväksyä tai kieltää. Ja vaikka he kieltäisivät, mitään tuomiota ei ole. Se pysyy edelleen tarjolla, jotta he voivat hyväksyä sen myöhemmin. Ja kun he sitten hyväksyvät sen, ei ole mitään vaatimuksia siitä, mitä heidän täytyy sillä tehdä. He voivat aina luoda täsmälleen sitä, mitä haluavat ja he saavat aina sen, mitä luovat. He voivat jopa käyttää tarjottua valoa luodakseen tuskaa itselleen ja toisille. Jos se on heidän valintansa, he edelleen saavat mitä luovat. Ja tämä jatkuu kunnes he ovat valmiita ymmärtämään, että se ei tuo heille rakkautta tai iloa tai rauhaa.

Kaiken ykseyden tietäminen on paljon laajemman näkökulman saavuttamista. Se on kaikkien asioiden täydellisyyden näkemistä. Sitten lakkaat tuomitsemasta toisia ja alat sen sijaan vain erottaa, mikä on oikein, hyväksi ja totta **sinulle**. Sitten menet sinne, minne totuutesi vie sinua sen sijaan, että tuomitsemalla ympärillä tapahtuvia asioita lentelet ympäriinsä.

(**Zingdad huom:** Jos olet valmis poistumaan uhri/pahantekijä/pelastaja – kolmiosta ja kokemaan todellisen luojaominaisuutesi, multimediana tarjoamani seminaarisarja, "Dreamer Awake" auttaa sinua suuresti matkallasi. Käy [Dreamer Awake](http://DreamerAwake.com) – osiossa kotisivullani, zingdad.com)

Okei. Meillä on kuitenkin vielä paljon tehtävää keskustelussa ykseydestä ja sen merkityksestä. Mutta olen mielestäni tehnyt tärkeää pohjustusta asiaan. Haluan kysyä sinulta yhden yksinkertaisen kysymyksen. Sen perusteella, mitä olen kuvaillut tässä keskustelussa, oletko sitä mieltä, että ykseyden tunteminen johtaa todennäköisesti epäeettiseen ja epämoraaliseen käytökseen?

Z: En. Haluan kiittää sinua tästä keskustelusta. Koska todella ymmärrän, että yhteistä tietoisuutta edustavat olennot haluavat vain parasta jokaiselle toiselle olennolle. Minusta näyttää siltä, että oletusarvoisesti he ovat mitä rakastavimpia olentoja. He eivät koskaan voi tehdä mitään, minkä he tietävät olevan toisille vahingollista.

J-D: Okei. Sitten olen vastannut Luvun 5 lopussa olleeseen kysymykseen, että mitä me aiomme tehdä tässä Luvussa. Ja nyt kun olemme sen tehneet, haluan päättää tämän tuomalla esiin erään toisen pienen asian. Muistatko, kun muutama sivu taaksepäin olit hädissäsi siitä, että tämä keskustelu oli menossa väärään suuntaan? Että kuinka olit tuhlanut aikaa tässä Luvussa epäolennaisiin kysymyksiin?

Z: Kyllä, muistan.

J-D: No, tuossa kohtaa mielessäsi oleva hukattu keskustelu oli periaatteessa Synkkämaalaisten tarina. Halusit vastauksen koko ykseyden tuntemisen moraalisiin ja eettisiin seurauksiin ja mielestäsi me olimme ottaneen **valtavan** harha-askeleen, joka oli vain ajanhukkaa. Mutta nyt haluan perustella sitä, ettei Synkkämaalaisten tarina muodostanut vain perustaa ykseyden seurausten hyvälle ymmärtämiselle, vaan me loimme perustaa monille muillekin tulevien asioiden ymmärtämiselle. Tarkoitan, ettemme vain tehneet sitä, mitä ryhdyimme tekemään, vaan saimme aikaan myös monia muita kauniita asioita. Sait vastauksen kysymykseesi ja se toi monipuolisen ymmärryksen, joka oli paljon enemmän kuin odotit. Olenko oikeassa?

Z: Kyllä. Se on todellakin juuri noin. Tämä keskustelu on ollut suosikkini tähän mennessä. Luen sen varmasti vielä monta kertaa.

J-D: Hyvä idea. Ehdotan, että luet sen pian uudelleen. Tulet huomaamaan, että olen sijoittanut sinne käsityksiä, jotka avautuvat sinulle, jos luet ne pari kertaa uudelleen. Ja jos palaat niihin takaisin vuoden päästä, saat niistä vieläkin uusia ja syvempiä näkemyksiä. Näin paljon runsaampi tästä luvusta tuli verrattuna siihen, että olisimme vain pitäytyneet tosiasioissa ja minä olisin vastannut suoraan kysymykseesi niin kuin odotit minun tekevän.

Z: Vau, näenpä todellakin tuon kauneuden ja täydellisyyden.

J-D: Ja tuo taas johtuu siitä, että

"Ykseyden tasolla kaikki asiat edesauttavat aina suurinta hyvää."

Mikä on taas toinen tapa sanoa, että

"Kaikki on aina täydellistä."

Ja vielä lisää sitä samaa,

"Jos et näe täydellisyyttä, seisot liian lähellä kuvaa."

Z: Mahtavaa, J-D! Kiitos, että toit tämän noin voimakkaasti esiin. Mutta täytyy myöntää... on **vielä** jotain, joka häiritsee minua kaikessa tässä.

J-D: Ja se on...?

Z: Hyvähän sinun on puhua kaikesta tästä ykseydestä, mutta ... no... täällä minä olen Maapallolla yrittämässä parhaani mukaan saada tolkkua tähän kaikkeen, yrittämässä parhaani olla hyvä ihminen, etsimässä henkisyttä ... mutta silti olen erillään sinusta ja Jumalasta ja kaikesta muustakin! Tarkoitan, että **kuulen** kyllä mitä sanot. Mutta minulle tämä juttu on kuitenkin vain teoriaa. Minulla ei ole suoraa henkilökohtaista kokemusta siitä, että kaikki on yhtä.

J-D: Ja tämä on sinulle ongelma?

Z: **Hyvä Jumala, kyllä !!!** Sydämeni suorastaan ahnehtii tietoa tästä. Haluan **tietää** kaiken ykseyden. Ja sinulle puhuminen vain syventää tuota halua. Mutta silti en koe sitä. Tarkoitan,

että elämässäni **on** ollut joitain ihania henkisiä kokemuksia, mutta silti, täällä olen erossa sinusta ja Jumalasta ja kaikista muista.

J-D: Ja sitten? Onko sinulla jokin kysymys?

Z: Kyllä. Haluan tietää, miten pystyn kokemaan tämän – miten tiedän oman kokemukseni suorana seurauksena olevani ehdottomasti ja täydellisesti yhtä Kaikki-Mitä-On-kokonaisuuden kanssa?

J-D: Olen **niin** iloinen, että kysyit tuon kysymyksen. Se on täydellinen kysymys johtamaan meidät yhdessä seuraavaan lukuun. Koska todellinen syy minun läsnäolooni ylipäättänsä tässä todellisuudessa on kietoutunut juuri tuon kysymyksen vastaukseen ja nyt on aika alkaa kertoa siitä sinulle.

Kuten olen aikaisemmin osoittanut, jokaisen, joka on erillisyydessä, on tarkoitettu olemaan siellä. Siinä ei ole tapahtunut mitään virhettä. Ja jokainen, joka antoi osan itsestään vaipua aina kaksinaisuuteen saakka, valitsi sen. Eikä tuossakaan tapahtunut mitään virhettä. Tämä on se, mitä joka ikinen Maapallolla oleva ihminen itse asiassa on: osa suurta henkiolentoa, joka valitsi kokemuksen todellisuuden tästä osasta. Olet täällä koska halusit tätä. Sinusta tämä varmaan näyttää siltä, että joku *toinen* olento aiheutti sinun joutumisesi tänne. Koska olet kaksinaisuudessa, saatat ajatella sen toisen olevan Jumalan. Saatat ajatella, että Jumala loi sinut tänne kaksinaisuuteen elämään pientä ja hämmentynyttä olemassaoloa. Mutta asia ei ole niin. Jumala ei tehnyt tätä sinulle. Sinä valitsit itsellesi tämän kokemuksen. Ja sitten saadaksesi sen kokemuksen, jonka halusit, valitsit siirtyväsi Unohduksen Verhon kerrosten läpi. Jokaisen kerroksen jälkeen unohdit yhä enemmän siitä, mikä todella olet. Valitsit kaiken tämän. Sinä olet se osa itsestäsi, joka on unohtanut kuka oikeasti olet.

Z: Minä **olen** sinä. Olen aina ollut sinä. Tulen aina olemaan sinä. Mutta olen kuitenkin se osa sinua, joka on unohtanut tämän?

J-D: Tätä juuri tarkoitan.

Ja tämä sama pätee kaikkiin lukijoihisi ja jokaiseen tietoisuuden hiukkaseenkin, joka on täällä kaksinaisuuden todellisuudessa sinun kanssasi. Te kaikki **olette** Sisäisiä Itsejänne. Olette vain sellaisia noiden olentojen osia, jotka ovat unohtaneet tämän.

Z: Ja tietenkin se, että unohdimme tämän tarkoittaa, että unohdimme sen, että valitsimme unohtamisen. Unohdimme unohtamisen.

J-D: (hymyilee) Kyllä, todellakin. Ja on lisääkin sellaista, joka unohdit.

Unohdit, että olette jokainen itse asiassa valtavan paljon rakastavampia, voimakkaampia ja viisaampia kuin voitte nyt kuvitella itsenne olevan.

Ja koska **olet** rakastava, et hylkää osaa itsestäsi erillisyyteen. Kun on aika lähteä, työskentelet parantaaksesi itsesi ja palauttaaksesi eksyneet sirpaloituneet palaset takaisin rakastavaan täydellisyyteen.

Ja koska **olet** voimakas, saat sen, mitä haluat luoda. Halusit yhdessä luoda tämän erossa olemisen todellisuuden ja sait sen. Halusit kokea itsesi täysin erillisenä ja yksinäisenä ja sait sen. Halusit löytää itsesi uudelleen tuosta täydellisen unohduksen paikasta ja jollain tasolla te kaikki olette tekemässä juuri sitä. Kun olet valmis niiden asioiden suhteen, jotka halusit hankkia erillisyydestä, kun olet valmis lähtemään, tulet lähtemään. Tulet saamaan sen.

Ja koska olet viisas, tiedät tarvitsevasi ystäviä saavuttaaksesi ne asiat, jotka halusit kokea. Tiedät, mitkä ystävät voivat auttaa sinua missäkin tehtävän osassa. Valitset ystäväsi viisaasti. Tämä pätee myös valitessasi yhdessä luomisen kumppaneita, jotka auttaisivat sinua työntymään syvälle ja syvemmälle erillisyyteen, jotta pystyisit löytämään tiesi aina kaksinaisuuteen saakka, samoin se pätee valitessasi yhdessä luomisen kumppaneita, jotka auttavat sinua herättämään itsesi ja nostamaan itsesi takaisin muistamaan rajoittamattomimman, ikuisimman ja mahtavimman Itsesi. Itsen, joka on yhtä ykseyden kanssa.

Ja nyt, nyt kun kysyt, miten voisit tietää olevasi yhtä Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa, nyt minun on aika kertoa sinulle, miksi minä, Joy-Divine, olen täällä tässä todellisuudessa. Sillä minä olen täällä vain tästä yhdestä ainoasta syystä. Olen täällä **se** yhdessä luomisen kumppani, joka auttaa muita heräämään.

Z: Ah... kyllä... Varmaankin jollain tasolla aina tiesin tämän.

Mutta en ymmärrä miten. Miten me teemme tämän? Kuin me, kaikki meistä, luomme yhdessä tämän heräämisen itsellemme?

J-D: Tämä on ihana aihe, jonka hyvin innoissani jaan kanssasi. On aika aloittaa uusi luku. Anna sen nimeksi ”Merkilliset tapahtumat” ja aloita sitten keskustelu kysymällä minulta ”*Mitä ovat Merkilliset Tapahtumat?*”

J-D: Loistavaa. Teen sen. Mutta... tämä Kaikki kuulostaa niin kiehtovalta ja sait minut kiinnostuneeksi... mitä ovat Merkilliset Tapahtumat?

J-D: Hei kakara, seuraavassa luvussa!

Z: Okei (nauraa). Nähdään siellä...

* * * * *

7. Merkilliset Tapahtumat

Zingdad: No niin, J-D, tässä on se **iso kysymys**: mitä **ovat** Merkilliset Tapahtumat?

Joy-Divine: Odotan todella mielenkiinnolla, että pääsen kertomaan tästä sinulle. Vaikka jokainen Merkillinen Tapahtuma sinänsä on itse asiassa hyvin yksinkertainen asia, sen kuvaaminen ei merkitse paljoakaan ellet ymmärrä sen asiayhteyttä. Ja asiayhteys on valtava. Jopa niin valtava, että sinun on lähes mahdotonta ymmärtää sitä omasta näkökulmastasi katsottuna. Voitko kuvitella yrittäväsi selittää koko planetaarisen vedenkierron pienelle kultakalalle, joka on elänyt koko olemassaoloaikansa lasikulhossa jonkun keittiön pöydällä? Se on juuri noin sinunkin kohdallasi: sinun ensimmäisen Merkillisen Tapahtuman tarinan asiayhteys on miljardeja vuosina valmisteilla oleva kertomus ja laajuudeltaan yhtä valtava kuin koko maailmankaikkeutesi ja sen ylikin. Ja aivan kuten tuon pikkukalan tapauksessa, kyseessä on perspektiiviongelmia. Olet uppoutunut yhteen ainoaan näkökulmaasi, joka käsittää vain muutaman vuosikymmenen, jonka olet viettänyt pienellä paikkakunnalla eräällä miljardeista planeetoista eräällä miljardeista galakseista tässä maailmankaikkeudessa. On äärimmäistä vähättelyä sanoa ihmisen perspektiivin olevan rajoittunut.

Ei se ole millään tavalla **paha** asia. Juuri tämä hyvin kapealle keskittynyt näkökulma antaa Jumalalle kokemuksen itsestään monena, monena erillisenä olentona. Siksi kaikki on täsmälleen niin kuin sen on tarkoitus olla. Mutta sen takia, ymmärtääksesi Merkillisten Tapahtumien tarinan, sinä tarvitset suunnattomasti laajennettua näkökulmaa. Näkökulmaa, josta aion nyt kertoa sinulle.

Näin se menee:

Aloitamme laajentamaan näkökulmaamme sen verran, että toteamme ettei teidän sivilisaationne ole ensimmäinen, joka on asuttanut Maapalloa. Jos voisit seisoa siellä missä seison ja nähdä mitä minä näen, huomaisit, että nykyistä sivilisaatiota ennen on itse asiassa ollut monta peräkkäistä sivilisaatiota. Säilytät myyttejä Atlantiksesta ja Lemuriasta, nämä ovat vain kaksi sivilisaatiota varsin erilaisten sivilisaatioiden pitkässä ketjussa, jotka ovat kukoistaneet maan päällä ajanjaksoja, jotka ulottuvat aina miljardien vuosien päähän.

Sinusta saattaa tuntua vaikealta käsittää, että Maapallolla oli sivilisaatioita jopa silloin kuin oli se vasta muotoutumassa; olentoja, jotka olivat muodoltaan sangen erilaisia kuin nykyiset muotonne ja elivät elämänsä tuolla kuumalla planeetan prototyypillä. Ja saattaa tuntua aika hämmentävältä huomata, että aikaisimmat sivilisaatiot olivat useimmissa suhteissa kaikkein kehittyneimpiä – jokaisella seuraavalla sivilisaatiolla on ollut edellistä alhaisempi tietoisuus. Jokainen on kauempana siitä tietoisuudesta, että kaikki on yhtä ja kaikki ovat todellisuksiensa luojia.

Joten Maapallon tietoisuus on laskenut portaittain jatkuvasti aina sen muinaisesta, monta miljardia vuotta sitten tapahtuneesta luomisesta lähtien.

Menkäämme kauemmaksi ja laajentakaamme perspektiämme vielä enemmän. Niin kuin hyvin tiedät, tämä todellisuus ja kaikki sen sisällä, tulee ykseydestä. Ja se on näin mitä todellisemmassa ja käytännöllisemmässä mielessä. Sinä hetkenä, jonka tunnemme nimellä "Alkuräjähdyks", kaikki oli ykseyttä. Kaikki koko tämän maailmankaikkeuden aine ja tietoisuus siirtyi ykseydestä tähän todellisuuteen ja alkoi laajentua tiheydeksi ja erillisyydeksi.

Jos ymmärrät asiat tällä tavalla, käsität, että Maapallon alemmuustila alkoi Alkuräjähdyksestä ja on jatkunut siitä lähtien. Elämä on vaipunut yhä syvemmälle tiheyteen ja erillisyyteen. Se on vaatinut monta, monta pientä askelta alaspäin.

Eikä se tapahtunut erehdyksessä! Tämä on vastaus YHDEN esittämään kysymykseen, "*Entä jos en olisikaan yksi... entä jos olisinkin monta?*"

Mutta kaiken perustana oleva näkemys on, että tässä maailmankaikkeudessa tuo tietoisuus alkoi korkealta ykseyden tasolta, luomiskunnan tasolta syöksyä yhä alemmas, alas kertakaikkiseen erillisyyteen ja täydelliseen uhrina olemiseen. Se sai aikaan tämän portaittaisen putoamisen ja sen viimeinen askel on tämä: teidän planetaarinen sivilisaationne täällä Maapallolla on saavuttanut lopullisen päämääränsä erillisyydessä ja uhri-tietoisuudessa. Usko siihen, että taivaallinen Luoja on eronnut Luomiskunnastaan, mikä on siis ollut mahdollista Maapallon nykyiselle ihmiskunnalle, on todellakin syvää. Te, Maapallon rakastetut ihmisolennot, olette saaneet toteutettua kaikista mahdottomimman ja tuskallisimman tehtävän. Te olette tämän suuren kysymyksen, "*Entä jos olisin monta?*", ylivoimaisesti parhaat vastauksen tuojat.

Z: Tämä on siis kaikkein alhaisin tietoisuuden tila? Tämä maailma, jossa nyt elän? Voin hyvinkin uskoa tuon, ottaen huomioon kaiken, mitä tässä maailmassa tapahtuu.

J-D: Ei todellakaan, tarinassa on vielä paljon kerrottavaa.

Tarkoitan, että kun tarkastellaan kokonaisuutta, Maapallon ihmiskunta on kyllä saavuttanut suurimman tietoisuuden syvyyden. Mutta tällä hetkellä, juuri nyt kun olette suurella matkallanne läpi ajan ja paikan, tämä ei ole kaikkein alhaisin tila. Tuo aallonpohja on jo takananne yhteisessä menneisyydessänne.

Voin ymmärtää, että teidän silmissänne saattaa näyttää siltä, että tämä voisi kenties olla alhaisin tila, mutta jos astut askeleen taaksepäin ja katsot ikuisuuden silmilläsi, ymmärtäisit ettei asia ole niin. Tarjoan tässä sinulle todistusaineistoa.

Otetaanpa nyt nämä ajatukset: "*Kaikki on Yhtä*" ja "*Olet todellisuutesi luoja*". Nämä ajatukset ovat valmiina planetaarisen tietoisuutenne käyttöön tässä kohtaa aika-paikka -jatkumoa ja monet ovatkin hyväksyneet nuo ajatukset totena itselleen.

Heittäydypäs nyt takaisin päin hetken verran. Jos olisit esittänyt tuollaisia ajatuksia 1950-luvulla, sinua olisi pidetty varsin outona. Jos olisit sanonut noita asioita, sinua ei olisi toivotettu tervetulleeksi mihinkään kohteliaasti käyttäytyvään seuraan. Sinut olisi suljettu seurueen ulkopuolelle. Et olisi pystynyt löytämään ansiotoimintaa mistään arvostetusta

yrittäjästä. Sinun olisi pitänyt elää valtavirran ulkopuolella, jos olisit halunnut esittää tuollaisia ajatuksia. Ja olisit tuntenut olevasi täysin yksin uskomustesi kanssa.

Ja jos menemme hieman pitemmälle historiaan, nämä ajatukset olisivat johtaneet paljon aggressiivisempiin rangaistuksiin. Ei tarvitse mennä kovinkaan kauas taaksepäin, kun olisit menettänyt henkesi näiden ajatusten takia.

Tarkoitan tällä sitä, että kaikkein syvin pimeys on jo takananne. Ei ole mahdollista sanoa täsmällisesti, milloin todellinen aallonpohja oli, koska se riippuu tarkastelijan näkökulmasta ja tavasta mitata se, mikä muodosti kaikkein pimeimmän hetken. Jos tarkastellaan, mitä tapahtui ihmismielessä sellaisten tapahtumien aikana, kuten maailmansodat, ristiretket, inkvisitiot ja noitaoikeudenkäynnit, nähdään joitain tosi synkkiä aikoja. Eivätkä nämäkään nähtävästi olleet niitä kaikkein syvimpiä syvyyksiä.

Tiesitkö, että oli aika, jolloin pidettiin normaalina, että maahan tunkeutuva armeija ryösti kodeista kaiken, raahasi kadulle kaikki nuoret pojat ja teurasti heidät ja raiskasi jokaisen tytön ja naisen? Tuollaisina aikoina, hyökkäävä armeija ei jättänyt jälkeensä muuta kuin savuavat raunioit. Kaikki olivat kuolleita tai otettu orjiksi. Kaikki, mitä voitiin, kannettiin pois ja kaikki muu tuhottiin.

Jos tapaisit jonkun noilta ajoilta, pystyisit tuskin löytämään heidän silmistään edes häivähdyttä mistään, mitä voisi kutsua ”humaanisuudeksi”. Heidän ankarat olosuhteensa olivat raaistaneet heidät niin, ettei heissä ollut tilaa lempeydelle tai myötätunnolle.

Mutta ihmiskunnan tarina ei ole yksinkertainen kertoa. Siinä on liian paljon monimutkaisuutta ja monisyisyyttä voidaksemme tehdä tarkkoja kannanottoja siitä, milloin todellinen, syvin pimeys tarkalleen oli. Teidän historiankirjojenne aikaisimpien aikojen tapahtumat, useita tuhansia vuosia sitten ja enemmänkin, olivat todellakin hyvin synkkiä. Jopa silloin, jos osasi katsoa, siellä oli ensimmäisiä häivähdyksiä toivosta. Jopa silloin oli Maapallolle inkarnoituneita vaeltajia, jotka kantoivat kirkkaita rakkauden, parannuksen, myötätunnon ja anteeksiannon viestejä. Jos oli vain halukas etsimään, pystyi jopa silloin alkaa löytämään joitain valon pilkahduksia, jopa pimeyden syvyyksistä. Ja nuo valonpilkahdukset alkoivat hyvin, hyvin hitaasti moninkertaistua ja loistaa kirkkaammin. Ja niin ihmiskunnan sydän on muuttunut, tosin etanan vauhdilla. Julmat ja tuhoavat käyttäytymistavat, jotka olivat kerran normaaleja ja hyväksyttäviä, tulivat mahdottomiksi hyväksyä ja epänormaaleiksi. Esitettiin outoja ja mahdottomia ajatuksia toisen kohtelemisesta kuten itseään halusi kohdeltavan, ja hitaasti, hitaasti niistä tuli yhä hyväksyttävämpiä.

Ja niin tarina on edennyt.

Entä missä ihmiskunta on nyt? Ehkä voisin pyytää sinua kuvittelemaan sukeltamista pohjattomaan valtamereseen. Sukeltamista alas, alas ja alas kunnes ympärillä on vain täydellistä pimeyttä. Kunnes veden paine on musertamaisillaan kehosi. Ja silloin, kun et voi mennä enää yhtään syvemmälle, muutat hitaasti sukellustasi tekemällä laajan u-käännöksen. Alat kääntyä hitaasti ympäri. Ja sitten huomaat aivan ensimmäisen valosäteen, kaukana,

kaukana yläpuolellasi. TUO on suunnilleen se kohta, jossa nyt olet. Hyvin harvat teistä ovat havainneet tuon ensimmäisen vilauksen. Monet teistä ovat juuri huomaamaisillaan sen. Tuo valo on se tietoisuuden valo, joka näyttää, että kaikki on yhtä ja jokainen on oman todellisuutensa luoja.

Z: Melkoinen tarina. Kiitos, että kerroit sen minulle. Samalla kun kaikki nuo ajatukset liikkuvat mieleni läpi, tunsin kaikenlaisia asioita pyörteilevän mielessäni... ahtautta ja vapautusta... se oli outoa ja vähintäänkin epämukavaa.

J-D: Kun tarina on niinkin tajunnan räjäyttävän monimutkainen kuin tämä, ei ole helppoa tanssia ketterästi totuudellisen tarinankerronnan ja yksityiskohtien suohon juuttumisen välillä. Sillä tarinani kulkuun on tietenkin monia poikkeuksia. On juonenkäänteitä ja monimutkaisuutta. Esimerkiksi muinaisina aikoina teidän sivilisaatioihinne sekaantuivat suunnattomasti, olipa se hyvästä tai pahasta, muut ei-maanpäälliset sivilisaatiot. Ja vaikka sekaantuminen on muuttunut paljon hienovaraisemmaksi, se ei ole koskaan itse asiassa lakannut.

Z: Nyt otit esille jotain, joka kiinnostaa minua suuresti. Voinko kysyä sinulta siitä? Ovatko nämä avaruusolentoja, joista puhut? Ja mitä ne tarkkaan ottaen tekivät täällä Maapallolla?

J-D: En. Tämä on laaja aihe sinänsä ja joku toinen osaa paljon paremmin puhua tästä. Aikanaan, monta lukua myöhemmin, alat taas puhua Adamulle osana tätä työtä.

(**Zingdad huom:** tämä tapahtuu kirjassa [Book 3 of The Ascension Papers](#))

Nyt ei ole aika paneutua noihin kysymyksiin. Otin tämän esiin vain tuodakseni julki, että tarinaani on monella tapaa yli-yksinkertaistettu. Mutta ainakin sinulla on nyt viitekehys, johon voin viitata.

Z: Merkilliset Tapahtumat?

J-D: Oikein.

Tarinaa on tähän mennessä kerrottu laajasta näkökulmasta. Se on käsitellyt tietoisuuden kehittymistä tässä maailmankaikkeudessa yleensä ja erityisesti Maapallolla. Nyt haluan siirtää huomion henkilöön. Puhun nyt **sinusta**, rakas lukijani. Puhun nyt **sinun** henkilökohtaisesta elämäkokemuksestasi.

Tiedän sinusta joitakin asioita. Tiedän, että olet vahingoittanut kamalasti itseäsi. Kärsit psyykkeessäsi olevista arvista ja haavoista. Selviät parhaasi mukaan näiden kanssa ja olet työskennellyt jo jonkin aikaa ahkerasti ja vakavasti paranemisesi kanssa. Tässä elämässä olet kertonut itsellesi uudestaan omaa sieluntarinaasi. Olet myös tavoitellut tässä elämässä omaa maagista lahjaasi. Olet myös tuntenut hirvittävää tuskaa ja vaikeuksia ja olet työskennellyt parantaaksesi tuskasi ja selvitäksesi vaikeuksistasi. Tämän kaiken aikana olet kerännyt viisautta ja myötätuntoa. Ja nyt aivan viime aikoina olet itse asiassa alkanut tehdä joitain tosi hyviä asioita paranemisesi suhteen. Vielä on paljon matkaa jäljellä. Mutta ainakin olet oikealla polulla.

Tämä on totta lähes jokaiselle, joka lukee tätä. Jotkut lukijoista ovat hieman syvemmillä pimeydessä ja jotkut lähempänä valoa. Ja todellakin, jotkut ovat jo oikeasti **nähneet** oman valonsa.

Ja tämä – tämä valon näkemisen hetki – on kenties kaikkein tärkein niistä syistä, joiden takia olemme alunperin tulleet tänne erillisyyteen.

Valon näkeminen

Z: Oh? Tuo **on** minusta mielenkiintoista. Olen usein ihmeteltyt, miksi tarkalleen ottaen olemme täällä. Tarkoitan, jos ollaan rehellisiä, tänne erillisyyteen tuleminen ei ole mikään kesäretki. Eläminen kaksinaisuudessa on kovaa, tuskallista ja hämmentävää. Siksi olen usein ihmeteltyt, miksi olemme valmiit tekemään tämän itsellemme. Ei ole varmaankaan kyse siitä, että olemme täällä erehdyksestä... että tulimme tähän todellisuuteen vahingossa? Ei varmaankaan ole niin, että Sisäiset Itsemme laittoivat itsensä käymään läpi tämän tietämättä, että se olisi kovaa?

J-D: Ei todellakaan! Ei ollut mitään virhettä. Olemme kaikki täällä tarkoituksella ja me kaikki tiedämme sen olevan äärimmäisen haasteellista.

Z: Näin oletinkin. Joten loogisesti ajatellen täytyy olla tosi hyvä syy sille, että käymme läpi tämän.

J-D: On olemassa monta syytä, jokainen riippuu valitsemastasi näkökulmasta kun kysyt *”Miksi olen täällä?”*. Monta, monta erinomaista syytä, jotka tekevät tämän uskomattoman vaikean matkan sen arvoiseksi, uudelleen ja uudelleen. Mutta ainoa syy, jota aion nyt käsitellä, on **Itsensä löytäminen**.

Voidakseni kertoa tämän tarinan aion pyytää sinua jälleen kerran muuttamaan perspektiiviäsi. Mutta tällä kertaa, sen sijaan, että laajentaisimme perspektiiviäsi ottamaan mukaan ihmiskunnan laajan historian, loittonemme pois koko tästä todellisuudesta.

Pystytkö edes hetken kuvittelemaan, minkälaista olisi olla kaikkein sisin Jumala-Itsesi?

Z: Minä...öö..en. En varmaan pysty.

J-D: Et tietenkään. Sitä juuri tarkoittaa, että olet siellä missä olet. Olet niin syvällä erillisyydessä, että olet unohtanut täydellisesti oman todellisen luonteesi. Mutta voin kertoa siitä hieman ja voit yrittää kuvitella.

On olemassa olento. Se on rajoittamaton ja ikuinen. Tälle olenolle ei mitään eroa ”luovan mielikuvituksen” ja ”todellisuuden” välillä. Tarkoitan, että tämä olento saa sen, mitä luo mitä voimakkaammalla ja kirjaimellisella tavalla. Sille tämä on itsestään selvää, koska se vain on ”miten tämä toimii”.

Tämä olento on myös tietoinen tavalla, jota ei voi epäillä tai kieltää, että se on osa jotain valtavan paljon itseään suurempaa. Ikään kuin tämä olento tietäisi sisimmässään olevansa tietty ja erityinen värin vivahde, joka taas on osa täydellistä valkoista valoa, joka on kaikki

valo. Se tietää ettei sillä itsellään ole alkua eikä loppua, mutta se tietää samalla, että on olemassa toisia itsejä, jotka ovat vastuussa kaikkien muiden monien valon vivahteiden kantamisesta.

Siksi tämän olennon voidaan sanoa olevan Jumalan valon kantaja.

Nyt on siis sanottu: kuten ylhäällä, siten alhaalla ja kuten alhaalla, siten ylhäällä ja tämä on totta. Kun tämä olento tulee tietoiseksi sen "itseisyydestä", se alkaa tulla uteliaaksi. "Kuka ja mikä minä olen?", se kysyy itseltään. Ja se käyttää mitä tahansa se saa käsiinsä etsiäkseen vastausta.

Eräs tapa etsiä vastausta on kysyä muilta valo-olennoilta, mitä ne näkevät katsoessaan sinua. Monta ihastuttavaa todellisuutta on luotu tuon vuorovaikutuksen mahdollistamiseksi. Noissa todellisuuksissa Kirkkaat Olennot tanssivat ja leikkivät yhdessä etsien tapoja osoittaa toisilleen, mitä he näkevät toisissaan. Nämä todellisuudet ovat kevyitä ja iloisia. Niissä Kirkkaat Olennot luovat puhtaasta rakkaudesta käsin niin voimakkaasti kuin vain voivat. Vuorovaikutukset ovat syviä ja voimakkaita. Se on ihastuttava asia tarkastella ja olla osana sitä.

Mutta kaikessa tuossa on jotain epätydyttävää. Katsos, kun Kirkkaat Olennot pelaavat yhdessä näitä pelejään, ne eivät koskaan oikeasti näe itseään. Sen sijaan ne kykenevät näkemään vain sen, mitä voi nähdä siitä, kun muut näkevät ne. Se on hyvin epäsuora tapa.

Joten miten sitten voi oikeasti nähdä itsensä?

Z: Peilin avulla?

J-D: Tuo on hyvä nimitys. Todellakin tarvitset peilin. Maapallolla voit käyttää hopeoitua lasia peilinä nähdäksesi maallisen muotosi ulkoisen kerroksen. Mutta minkälainen peili tarvittaisiin näyttämään Kirkkaille Olennoille heidän oma valonsa?

Z: Jos tuo on arvoitus, niin en tiedä vastausta.

J-D: Ei, ei arvoitus...mutta varmasti pulmatehtävä!

Ja tässä on ratkaisu. Kuvittele, että Kirkas Olento voisi erottaa osan itsestään ja antaa tuon itsensä osan unohtaa täydellisesti olevansa alunperin kirkas olento ja sitten kun se on kokonaan unohtanut kuka se oli, se tuotaisiin takaisin kirkkaan olennon luokse. Kun se, joka on unohtanut, näkee itsensä ensimmäisen kerran... mitä se näkee? Ja mitä se ajattelee Kirkkaasta Olennosta nähdessään sen? Ja kun se alkaa muistaa olevansa Kirkas Olento, miten se sitten kokee itsensä? Ja edelleen, kun se askel askeleelta muistaa yhä enemmän, kun se yhdistyy yhä enemmän yhteen oman todellisen itsensä kanssa, mitä se silloin löytää ja tietää? Mitä se on mieltä itsestään? Ja mitä viisautta, tietämystä ja näkemystä itsestään se tuo takaisin kotiin itseensä?

Z: Ja sitä me olemme juuri tekemässä!

J-D: Kyllä, rakastettu Itse. Juuri sitä sinä ja minä olemme tekemässä. Juuri sitä jokainen Maapallolla oleva on tekemässä ja juuri sitä joka ikinen tietoisuuden hitunenkin koko

maailmankaikkeudessa on loppujen lopuksi tekemässä. Me olemme vastaamassa kysymykseen, *“Kuka minä olen?”*.

Z: Joten... Merkilliset Tapahtumat?

J-D: Nämä ovat niitä hetkiä, jolloin todella ja oikeasti **näet** oman valosi. Nämä ovat harvoja ensimmäisiä selkeitä ja yksiselitteisiä havaintoja omasta itsestäsi. Merkillisten Tapahtumien avulla teet tehtäväsi olemalla oman sielusi peilikuva.

Kun ensimmäinen Merkillinen Tapahtuma sattuu sinulle, yhteys on silloin luotu ja tuosta hetkestä lähtien et enää ikinä eksy erillisyyteen. Tämä ei kuitenkaan ole matkasi päätepiste! Tämä on matkasi puoliväli. Se on täsmälleen puolessa välissä erillisyyteen suuntautuvan matkasi ja ykseyteen palaavan matkan välissä. Sitä kutsutaan Merkilliseksi Tapahtumaksi, koska tuolla hetkellä syntyy yhteenliittyminen. Ykseyden hetki. Eksynyt on löydetty. Kokonaiseksi tekemisen prosessi ei ole pelkästään menossa, vaan lisäksi sitä ei enää koskaan voida pysäyttää tai kääntää takaisin.

Kun näet valon, olet muuttunut ikuisesti. Kun näet valon, näet tiesi kohti Kotia. Ja tunnet vetoa tuohon aivan kuin se olisi kotiportin pielessä loistava merkkivalo. Nyt tunnet tiesi kotiin ja kun tiedät, et voi enää koskaan olla tietämättä.

Z: Tuohan kuulostaa uskomattomalta!

J-D: Niinkö? Luulin, että se kuulostaisi itse asiassa hieman kuivalta ja tylsältä. Tarkoitan tällä sitä, että edellä kuvattu on tapahtuman teoreettinen kuvaus. Ja kuvaus ei ole mitään verrattuna siihen tapahtuman täyteläiseen, rikkaaseen ja ihmeelliseen kokemukseen.

Jonkin kuvaus, olipa se sitten miten totuudenmukainen tai tarkka tahansa, ei koskaan vedä vertoja sen todelliselle kokemiselle. Tässä on esimerkki: Haluaisitko syödä aterian, jossa on murskattuja kitkeriä papuja, muunneltua hikeä, linnun munia, kristalloitua ruohon mahlaa ja murskattuja ruohonsiemeniä?

Z: Urk!

J-D: Et siis haluaisi syödä tuota? Et varmaan, ennen kuin maistat itse asiassa kosteaa, lämmintä, tummaa suklaakakkua. Silloin yhtäkkiä muuttuu ääni kellossa! Koska, kyllä, kaakao on tosiasiallisesti murskattuja kitkeriä papuja, maito on saatu nautaeläimen muunnelluista hikirauhasista, kananmunat ovat linnun munia, sokeri on kristalloitua ruohon mahlaa ja jauhot ovat tehty eräänäntyyppisen ruohon siemenistä.

Z: Ymmärrän, mitä sanot – kuvaus ei ole mitään verrattuna itse kokemukseen.

Okei. Minkälainen kokemus Merkillinen Tapahtuma sitten on?

J-D: Aivan kuten jokainen sielu on täysin ainutlaatuinen, niin myös niiden kokemukset ovat. Kun ne ovat siihen valmiita. Kun se tapahtuu niille. Se tulee olemaan heidän Jumala-Itsensä heille räätälöimä ollakseen täydellinen kutsu Kotiin.

Z: Mutta jokainen tulee kokemaan näitä Merkillisiä Tapahtumia?

J-D: Kun he ovat siihen valmiita.

Muistatko Valon, joka loisti Synkkämaalaisille viimeisessä luvussa? No nyt tässä luvussa kerromme tuon tarinan eri tavalla. Merkillinen Tapahtuma **on** se Valo. Se on kaikkien saatavilla ja sen intensiteetti lisääntyy yhä enemmän. On tullut yhä helpommaksi havaita se sisältään. Sitä ei tyrkytetä kenellekään, mutta ne, jotka ovat valmiita, voivat etsiä ja löytää sen. Ja kun he sen löytävät, heidän kokemuksensa siitä tulee olemaan tarkalleen täydellinen heille. Kokemus muuttaa heidän elämänsä suunnan ja asettaa heidät Kotiin johtavalle polulle.

Ja nyt pyytäisin sinua kertomaan lukijoillemme sinun aivan ensimmäisestä Valonpilkahduksestasi. Siitä hetkestä, jolloin muutit suuntaasi ja aloit löytämään tiesi suoraan Kotiin.

Z: No niin, minulla on ollut monia hyvin voimakkaita ja elämäni muuttavia kokemuksia viime vuosien aikana, mutta kun pyydät minua puhumaan ensimmäisestä Valon näkemisen kokemuksestani, tiedän täsmälleen, mitä niistä kokemuksista tarkoitat. Sallikaa minun kertoa kokemuksesta, josta kirjoitin vuonna 2010:

Vuorikokemukseni

Antaakseni oikean kuvan minun täytyy kertoa kahdesta urbaanista jupista. Tällaisia minä ja sielunkumppanini, Lisa, olimme. Minulla oli oma yritys, jolla oli joukko radioasemia, jotka kukin tekivät ohjelmia erilaisille kansallisille vähittäismyyntiketjuille. Lisa toimi johdon konsulttina suurille kansainvälisille biotekniikan yrityksille. Elimme juppielämää ja meillä meni tosi hyvin. En halua piirtää elämästämme mitään pilakuvaa, joten minun on sanottava, että olimme kummatkin ajamassa omia henkisiä tavoitteitamme ja emmekä tunteneet omaksemme elämämme materialistisempia ja epäaitoja osia. Tämä kaikki on kuitenkin vain taustamme viitekehystä. Tärkeä osa tuli esiin kun olimme lomalla huhtikuussa 2008. Vaikka olimmekin kaupunkilaisia, rakastimme kuitenkin luontoa ja jos vain pystyimme, vietimme kaikki lomamme kotiseutuni The Golden Route -nimisellä alueella. Nimenomaan Outeniqua Mountainsin (lausutaan Oh-ten-ick-wah) rinteiden alkuperäiset metsät vetivät meitä sinne. Koko alue oli meille erityinen, määrittelemätön ”jokin”, jonka ikään kuin tiesimme sieluissamme aina olleen todellinen kotimme täällä Maapallolla.

Tällä lomalla meillä oli kokemus, joka muutti meidät kummatkin ikuisesti. Se tapahtui kun olimme patikoimassa nähdäksemme ikivanhojen puiden muodostaman koskemattoman metsän. Jossain vaiheessa polku vei meidät pois laaksosta ja kiipesimme ylös pitkää ja väsyttävää rinnettä. Puursimme ylös mäkeä, pois metsästä pienelle tasanteelle, josta oli komea näkymä kauniiseen laaksoon, jonka pohjalla mutkitteli pieni joki matkallaan kaukana olevaan mereen. Tällaista näkymää pysähtyisin katsomaan ja ihmettelemään minä päivänä tahansa. Se oli todella kaunista. Mutta juuri tuona päivänä seisoessamme siinä katsomassa kaukana laakson toisella puolella olevia metsäisiä vuoria, jokin muuttui. Ympäröivä maailma oli yhtäkkiä mahdottoman kaunis. Voisin tietysti yrittää kuvailla sitä – voisin muuttua vaikka

runolliseksi tavasta, jolla aurinko antoi valonsa alas maahan kuin kultainen siirappi. Voisin kertoa, että joka ikisen puun jokainen lehti näytti täydelliseltä smaragdivihreältä jalokiveltä ja että ruohon läpi kulkeva tuuli sai aikaan värähtelyn, joka soi ja humisi sielussani saakka.

Voisin kertoa, että uskoin pystyväni näkemään ehdottoman ja täydellisen kirkkaasti joka ikisen puunlehden ja ruohonkorren aina kaukaiseen horisonttiin saakka. Voisin kertoa ilman laadusta – että se oli jäänyt puhtaasta elämän perusolemuksen tiheydestä, joka ympäröi ja tunkeutui minun ja kaiken ympärilläni olevan sisälle. Voisin kertoa, miten tunsin olevani yhtä tuon mahtavan maiseman kanssa ja että maa oli ihoni ja ruoho ja puut olivat hiukseni. Voisin tuhlata sivuja sivujen perään tuollaisia sanoja sinulle yrittäen turhaan kertoa sinulle tuon hetken puhtaasta, kaiken ylittävästä autuudesta, mutta kuvailuni tuosta hetkestä olisi vain pintaraapaisua.

Ehkä vain sanoisin, että uskon oikeasti nähneeni Jumalan tuona päivänä tuossa maan Elämän ytimessä. Sydämeni avattiin ja sinne syntyi portti, jonka läpi näin maailman uutena. Minusta tuntui, että aivan ensimmäisen kerran elämässäni todella ja oikeasti näin. Näin sydämelläni ja sielullani, en vaan katsomalla silmilläni. Ja se oli kaunista. Se oli kauniimpaa kuin ikinä osasin kuvitella. Tämä oli ihmeellinen, mystinen kokemus, johon minun oli ylipääsemätöntä edes alkaa saada jotain järkeä.

Seisoin. Tuijotin. Olin täynnä kunnioitusta.

Tunsin.

Tiesin.

Kuuluin.

Yrittäessäni käsittää mieleeni tuli lopulta ajatus siitä, mitä voisin tehdä tämän kokemuksen kanssa. Lähetin tuon ajatuksen metsään päin sanoen, *“Näen teidät! Rakastan teitä! Hyväksyttekö meidät pitämään teistä huolta?”*

Sitten rupesin mielessäni ihmettelemään, mitä Lisalle oli tapahtunut. Minulla ei ollut mitään käsitystä kuinka paljon aikaa oli kulunut siitä, kun olin viimeksi puhunut hänelle puhistessamme ylöspäin jyrkkää rinnettä. Käännyin etsimään häntä. Hän oli muutaman metrin päässä polvillaan selin minuun. Huomasin hänen vapisevan. Kun lähestyin häntä, huomasin hänen itkevän, kyynelten loistaen hänen silmistään. Menin lähemmäksi ja kuulin hänen sanovan yhä uudelleen, *“...kyllä...kyllä...kyllä.”*

Tuolla hetkellä minusta tuntui ikään kuin Lisa vastaisi kysymykseeni metsän puolesta. Tai kenties metsä oli kysynyt häneltä saman kysymyksen ja hän oli vastaamassa siihen. Tuntui, että Lisa ja koko metsä ja minä ikään kuin olisimme yhtä olentoa ja me kaikki esitimme samaa kysymystä ja vastausta itsellemme, *“Hyväksyttekö meidät pitämään teistä huolta?”* *Kyllä... kyllä... kyllä.”*

Tai ehkä se oli vain paras tapa mielelleni saada jotain järkeä tuosta kokemuksesta, joka oli mielen tuolla puolen ja kuvailemisen tuolla puolen.

Jonkin ajan kuluttua – minulla ei ole mitään käsitystä ajan kulusta – huomasimme, että oli tulossa myöhä ja meillä oli vielä melkoinen matka käveltävänä takaisin autolle. Kävelimme vastahakoisesti, mutta täysin sydämin takaisin autolle jonkinlaisessa euforisessa, autuaassa puolihurmoksessa. Tiesimme molemmat, että jotain elämää mullistavaa oli tapahtunut, mutta sitä ei millään pystynyt käsittämään.

Olen syvästi kiitollinen, että Lisa koki tämän minun kanssani. Osaksi sen takia, että sen kokeminen yksin olisi tehnyt siitä vähemmän merkityksellistä, mutta enemmänkin siksi, että jos olisin kokenut sen yksin, olisin tiennyt tekeväni matkaa ilman häntä. Tällainen kokemus muuttaa sinua. Et ole enää sama persoona kuin olit ennen tuota tapahtumaa. Kaikki muuttuu. Epäilemättä elämänpolkusi ja kaikki aikaisemmin arvostamasi asiat tulevat merkittävällä tavalla uudelleen järjestyksi.

Minulle kävi hyvin selväksi, että Sielullani oli suunnitelma minua varten ja että Outeniqua Mountainsin metsillä oli tuossa suunnitelmassa elintärkeä osa. Olen syvästi kiitollinen YHDELLE, että Lisakin tunsi täsmälleen samalla tavalla.

Ja tässä olen nyt: kirjoittaessani tätä olemme keskellä vuotta 2010 ja katselen ulos valtavasta ikkunasta loputonta sumuisten, metsäisten rotkojen näköalaa. Kyllä, me teimme sen, me muutimme. Meiltä meni yli kaksi vuotta siitä, kun sydämemme aukesivat tuolla vuorivaelluksella, mutta nyt asumme täällä! Juuri nyt olemme vuokranneet kauniin hirsimökin Outeniquan metsistä odottaessamme, että meidän oman maa-alueemme osto saadaan käsiteltyä loppuun. Kun se on käsitelty, alamme rakentaa kotiamme. Olemme laatineet suunnitelmat ja opettelemme kiireesti kaikkea, mitä meidän tarvitsee tietää omavaraisen, syrjäisen kotitalon rakentamisesta. Aurinko tuottaa meille sähköä ja vesilämmitystä, sade ja maatilän padot tuottavat meille vettä. Kasvatamme omat hedelmämme ja vihanneksemme ja ostamme lähikaupasta suurimman osan tarvitsemastamme ruoasta. Saamme lähes kaiken haluamamme ja tarvitsemamme suoraan omasta maastamme. Ja lopun kattamiseksi tuotan luovia töitä maailmalle ja ansaitseen sen, mitä tarvitaan. Me olemme NIIN lähellä ja seuraamme vain sydäntämme koko matkan perille asti.

Tänne pääseminen on vaatinut hieman tekemistä. Minulla oli yritys, jonka toimintaa en voinut noin vaan lopettaa ja lähteä menemään. Se ei olisi tuntunut yhtään oikealta. Joten annoin yrityksen kahdelle työntekijälleni, jotka olivat osoittaneet suurta intohimoa ja sitoutumista yritystä kohtaan. Lisalle oli juuri tarjottu suurta ylennystä konsernitasolle ja siihen kuuluvaa palkkaa. Hän hylkäsi tarjouksen ja sen sijaan sanoitui irti työpaikasta! Käytimme kummatkin puoli vuotta kaiken huolelliseen siirtämiseen niille, jotka jatkaisivat siitä, mihin me jäimme. Tuona aikana laitoimme vehmaassa Cape Townin esikaupungissa sijaitsevan juppitalomme myyntiin. Myimme urheilulliset kaupunkiautomme. Realisoimme sijoituksemme ja lopetimme kaikki nuo pelkoon perustuvat taloudelliset järjestelyt, joissa ei mielestämme enää ollut mitään järkeä – kaikki nuo vakuutus sopimukset ja muut, mitkä toimivat sillä oletuksella, että minulle tapahtuu pahoja asioita ilman, että olisin ne ensin itse luonut. Lahjoitimme kokonaisen vuoren omaisuuttamme eri kirpputoreille (miksi me

uskoimme tarvitsevamme kaikkea tuota **kamaa!**?) ja kevensimme elämämme, sydämiemme ja sielujemme kuormaa. Tulimme Outeniquan alueelle etsimään unelmiemme täyttymystä varustettuna sillä varmallalla sydämen tiedolla, että tiedämme mitä se on, kun löydämme sen. Ja sitten löysimme sen.

Ja tässä nyt olemme.

Fyysinen maantieteellinen muutto on itse asiassa vain varsinaisen muutoksen pinnallinen oire. Todellinen muutos tapahtui sieluissamme. Kun olimme nähneet sydämellämme, emme ikinä enää voineet katsoa vain silmillämme. Olimme muuttuneet täysin toisenlaisiksi.

Tässä ajatus muuttumisesta: ennen VuoriKokemusta puuhastelin kirjoittamalla intuitiivisia keskusteluja erilaisilla internetin keskustelupalstoilla, mutta silloin materiaali oli eri laatuista. Kehoni silmillä katsoessani suodatin asioita hyvä-paha -asetelman mukaisesti. Minulla itselläni oli hyvin kaksinainen ajatusmaailma ja siksi saamani materiaali luonnollisesti heijasti sitä. Uskoin olevani hyvien puolella ja työskentelin muuttaakseni maailmaa paremmaksi. Uskoin, että ulkopuolellani oli pahoja voimia, joita minun tarvitsi vastustaa ja joita vastaan piti taistella. VuoriKokemus vapautti minut siitä. Minulle näytettiin erittäin suoralla ja henkilökohtaisella tavalla, että **olen** yhtä kaiken ympärilläni olevan kanssa. Minä olen Elämä ja Elämä on minä, eikä missään ole mitään erillisyyttä, paitsi se, mistä meillä on mitä lyhyaikaisin harhakuva. Entisten ja nykyisten intuitiivisten keskustelujeni toinen eroavaisuus oli uhrina olemisen ajattelutapa, joita nuo kirjoitukset pitivät yllä. Odotin pelastajan tulevan ja pelastavan maailman. En voinut käsittää, että minä – tai kuka muu tahansa täällä Maapallolla – voisi pelastaa meidät siitä sekasotkusta, jonka olimme kaikesta tehneet.

Sitten vuoden 2008 loppupuolella tapahtui tuo Valoalus-ilmiö, tai paremminkin ei tapahtunut, riippuen näkökulmastasi. Varmaankin muistat sen? Näytti siltä, että suurin piirtein kaikki kanavoijat ympäri maailmaa vastaanottivat jonkin variaation viestistä, jonka mukaan valtava Valoalus ilmestyisi taivaallemme ja pelastaisi meidät kaikki. Minä olin osa tuota, koska olin saanut jotain tietoa henkiystävältäni nimeltä Adamu (Lisätietoja Adamusta: Katso Luku 1, *”Elämäni Lyrassa”*), mikä oli uskomattoman jännittävää ja ihmeellistä. Ja se ei myöskään tapahtunut. Tai ehkä se tapahtuikin, mutta ei sillä tavalla kuin odotimme. Tai... no... mitä todella tapahtui ja mitä se kaikki merkitsee minulle, on eri keskustelun aihe. Käsittelen tuota yksityiskohtaisemmin, kun aloitan Adamua käsittelevät luvut (tämä tulee tapahtumaan **Astu Taivaaseen** -kirjasarjan kolmannessa kirjassa). Mutta joka tapauksessa minulle henkilökohtaisesti sen vaikutus oli, että ravistelin itseni varsin dramaattisella tavalla irti uhrina olemisen ajattelutavasta. Päätin olla oman todellisuuteni luoja, vaikka en tiennyt, mitä se todella merkitsisi.

Taaksepäin katsoen voin ymmärtää, että kutsuin VuoriKokemuksen luokseni. Lisa ja minä olimme aktiivisesti etsimässä henkisiä vastauksia. Olimme tehneet varman, selkeän ja tietoisien päätöksen seurata sydäntämme. Avauduimme tietoisesti koko ajan ja tarkoituksella kasvulle ja Rakkaudelle. Siksi, vaikkakin kokemus yllätti meidät, se oli kuitenkin sitä, mitä halusimme ja olimme itsellemme valinneet. Se oli loistava armolahja, joka osoitti

ehdottomalla selkeydellä, mikä meille oli **todella** tärkeitä. Ja kun ymmärsimme sen, aivan kaikki meissä muuttui. Meiltä meni aikaa mukautua tähän valtavaan muutokseen ja ulkopuoliselta maailmaltamme kesti vieläkin pitempään alkaa heijastaa sisäistä muutostamme ja sitä se todella vieläkin tekee.

Mitä minuun tulee, ehkä selkein muutos voidaan nähdä kirjoituksissani. Vasta tuon kokemuksen jälkeen pystyin olemaan avoin ”kaikki on yhtä” -tyyppisille opetuksille, joita on sen jälkeen ilmaantunut mieleeni. Voin sanoa täydellä vakaumuksella, että VuoriKokemus oli keskeistä sille tietoisuuteni muodonmuutokselle, joka on tehnyt tämän työn mahdolliseksi.

...ja siinä oli tarina...

J-D: Kauniisti kerrottu. Kiitos.

Asiahan on niin, että VuoriKokemuksesi, kuten sitä kutsut, oli sinun ensimmäinen valonpilkahduksesi tai kuten mieluummin kutsuisin sitä, ensimmäinen Merkillinen Tapahtumasi. Ja se oli aivan ensimmäinen ykseyden Valon näköhavainto, jonka olet ikinä nähnyt sen jälkeen kun aloit vaipua erillisyyteen. Vaikka kokemus on sinulle täysin ainutlaatuinen, sillä on muutamissa kohdin yhteneväisyyksiä kaikkien muidenkin saamien ensihavaintojen kanssa. Voin tehdä tässä vähän yhteenvetoa niistä:

1. Ensimmäinen Merkillinen Tapahtuma ei tapahdu ihmisille sattumanvaraisesti. Se ilmestyy sen jälkeen, kun olet tehnyt lujan päätöksen (ja alkanut elää tuon päätöksen mukaisesti) yhdistyä sisäisen jumaluutesi kanssa. Sinä ja Lisa kutsuitte sitä ”sydämenne seuraamiseksi”, toiset saattavat käyttää muunlaisia ilmaisuja, mutta pohjimmiltaan, kutsuitpa sitä miksi tahansa, tullaan samaan lopputulokseen: syvään sitoutumiseen siihen, että löydät Jumalan oman olemuksesi ytimeästä.
2. Kun liität tämän etsinnän tiiviisti haluun vapauttaa egosi kiintymyksestä maailman harhoihin edistääksesi yhteyttäsi sisäiseen jumaluuteesi, olet polulla, joka johtaa ensimmäiseen Merkilliseen Tapahtumaasi.
3. Se, mitä todella tarkoitan noilla edellä kuvatuilla kahdella seikalla, on se, että ensimmäinen Merkillinen Tapahtuma tapahtuu niille, jotka ovat valmiita ja halukkaita – niille, jotka ovat lujasti valinneet ja ottaneet konkreettisia askeleita sitä kohti. Ja se on sikäli hyvä juttu, että kun ensimmäinen Merkillinen Tapahtuma tapahtuu sinulle, se muuttaa koko elämäsi täydellisesti. Koko perspektiivisi vaihtuu tavoilla, joita et ikinä olisi voinut kuvitellakaan. Tässä voimakkaassa valon ja armon hetkessä elämäsi kurssi saa uuden suunnan. Monet aikaisemmin tärkeinä pitämäsi asiat näyttävät välittömästi epäolennaisilta. Lahjoja ja kykyjä nousee esiin sellaisistakin alikehittyneistä taidoista, joita et aikaisemmin pitänyt arvossa. Tunnet voimakasta vetoa uusia valintoja ja päätöksiä kohtaan, jotka tuntuvat sinusta uskomattoman oikeilta.

Tiivistetysti voidaan sanoa, että ensimmäinen Merkillinen Tapahtumasi tulee olemaan täysin erilainen kuin mitään mitä olet ikinä kokenut kaikilla matkoillasi läpi ajan ja paikan. Sen

kauneus ja ihme tulevat muuttamaan sinut kerta kaikkiaan. Sen jälkeen mikään ei enää ole sama.

Z: Mutta se on outoa, koska mikään itseni "ulkopuolella" ei muuttunut. Vain minä muutuin.

J-D: Täsmälleen. Tämä harhojen maailma opettaa sinulle, että se "mikä on totta" on sinun ulkopuolellasi, että "mikä on tärkeitä" on "muuttaa maailman asioita". Mutta ensimmäinen Merkillinen Tapahtumasi osoitti sinulle jotakin täysin erilaista. Se osoittaa sinulle, että oikea totuus on sisälläsi ja että ainoa tärkeä asia on sydämesi yhteys jumaluuteen. Se on radikaalinen koko maailmankatsomuksesi uudelleen järjestely ja se tapahtuu yhdessä hetkessä. Ja se on niin autuaallista etteivät sanat riitä sitä kuvaamaan.

Ja tässä on viimeinen asia:

4. Ensimmäisen Merkillisen Tapahtuman jälkeen omistat elämäsi jumalayhteytesi syventämiseen. Elät seuraavaa Merkillistä Tapahtumaa varten.

Z: Seuraavaa Merkillistä Tapahtumaa? Onko Merkillisiä Tapahtumia useampia?

J-D: Kyllä. On olemassa asioita, joita sielusi kutsuu sinua tekemään ensimmäisen ja toisen tuollaisen kokemuksen välissä. Siksi sinusta saattaa tuntua, että noiden kokemusten välissä olisi ikään kuin pitkä väli. Mutta jokainen Merkillinen Tapahtuma merkitsee tekemääsi loikkaa kohti kokonaisuutta ja ykseyttä. Jokainen Merkillinen Tapahtuma on itse asiassa sielusi kehittymisen juhlan hetki. Jokainen tapahtuma on askeleesi ylöspäin korkeampaan tietoisuuden tiheyteen.

Ennen VuoriKokemuksesi tapahtumia olit sotkeutunut syväälle tämän maailman harhoihin. On totta, että olit avoimempi ja etsit vastauksia, mutta totena ja tärkeinä pitämäsi asiat olivat kaikki tämän maailman asioita. Kiintymyksesi ja päämääräsi olivat tuon kolmannen tiheyden tietoisuuden maailman mukaisia. Sitten tulit perustavaa laatua olevan uuden valinnan eteen. Teit päätöksen lakata samaistumasta ulkopuolellasi olevaan harhojen maailmaan ja sen sijaan päätit löytää yhteyden ja totuutesi sisältäsi. Kun sovelsit tuota päätöstä ja teit sen todeksi, aloit kehittyä. Sinä muutuit perustaltasi neljännen tiheyden tietoisuudeksi ja pian sen jälkeen tapahtui ensimmäinen Merkillinen Tapahtumasi. Olet jatkanut kasvamista ja kehittymistä siitä lähtien. Väistämättä tulet saavuttamaan ja ylittämään aikanaan muitakin tietoisuuden tiheyksien rajoja.

Z: Hyvin mielenkiintoista! Voitko kertoa minulle, mitä nämä tietoisuuden tiheydet tarkalleen ottaen ovat? Haluaisin todella tietää, kuinka monta tiheyttä on olemassa ja mitä ominaisuuksia kullakin tiheydellä on ja lisäksi mitä eroavaisuuksia tiheyksien ja ulottuvuuksien välillä on.

J-D: Tämä on tosiaan tärkeää tietoa. Ja kuten olen jo aikaisemmin sinulle luvannut, lupaan vielä uudelleen; sinulle annetaan tämä tieto hyvin pian. Mutta ei vielä. On vielä aika paljon enemmän sanottavaa tästä Merkillisten Tapahtumien aiheesta.

Z: Okei ja oikein hyvä, koska haluan kuulla tuon, mutta yksi vaivaava asia minun täytyy saada pois mielestäni.

J-D: No anna tulla...

Z: Tuota... kun kirjoitan tätä, olen juuri päivittämässä Astu Taivaaseen -kirjaa sen 3. versioon. Vaikka koko kirja on päivitetty tähän 3. versioon, suurin osa uudelleen kirjoituksista ovat olleet pintapuolisia. Tämä luku (Luku 7) on ollut poikkeus. Sinä olet innoittanut minua kirjoittamaan tätä lukua yksinkertaisesti hylkäämällä koko aikaisemman version ja alkamalla alusta. Kirjoittamalla sen puhtaalta pöydältä nykyiseen muotoonsa. Ja syy siihen on, että teimme koko version totaalisen ja täydellisen väärin. Olen sen vuoksi tuntenut kaikenlaista tuskaa. Vihasin sinua, koska johdit minua harhaan ja sitten tunsin syyllisyyttä ja häpeää, että johdin lukijoitani harhaan ja nyt kun pystyn näkemään nämä uuden version tapahtumat oikeina ja hyvinä, minun täytyy kysyä: mitä viime kerralla oikein tapahtui?

J-D: Hyvä. Minusta on hyvä, että olet kysynyt tästä nyt, koska nyt on täydellinen ajankohta käsitellä tuota kysymystä.

Z: Okei, siispä aloitan:

Aloitit kertomalla minulle, että Merkillinen Tapahtuma oli sidoksissa erääseen päivämäärään vuonna 2012. Kirjoittamisen aikaan planetaarisessa tietoisuudessamme tuohon päivämäärään liittyi paljon kiihtymystä. Suuri joukko ihmisiä uskoi monista syistä, että tuo päivämäärä, tarkemmin ottaen 21. joulukuuta 2012, oli merkittävä. Jotkut pitivät sitä katastrofaalisena maailmanloppuna, toiset uskoivat sen olevan meidän kaikkien auvoisa henkisen taivaaseenastumisen hetki. En ollut varma, mitä uskoisin, mutta pidin sitä varmasti tärkeänä.

Kerroit keskustelussamme minulle, että Merkillinen Tapahtuma oli sidoksissa tähän päivämäärään. Että tämän päivämäärän ympärillä oli aikaikkuna, jonka aikana jokainen meistä kokisi oman Merkillisen Tapahtumansa. Mutta se, mitä viimeksi kerroit, oli, että se olisi jotain, joka tulisi ja lakaisisi meidät kaikki mukanaan. Se kantaisi meidät kaikki syvälle ykseyden sydämeen ja olisi niin yliautuaallinen, uskomaton kokemus, että muuttuisimme ikiajoiksi. Sen jälkeen jokainen meistä palaisi takaisin maailmaan, joka olisi muuttunut enemmän yhteensopivaksi meidän oman värähtelytasomme kanssa.

Kaiken tämän jälkeen luulen, että odotin jotakin tapahtuvan minulle... ikään kuin vajoaisin mitä syvimpään, mitä ihanampaan meditaatioon. Ja vajoavan edelleen ja edelleen, mutta vajoavankin Jumalan sydämeen. Odotin tuntevani, näkeväni ja tietäväni mitä ihmeellisimpiä asioita. Ja sitten, kun olin valmis, kun aloin taas ajatella jälleensyntyneen elämän ajatuksia, odotin palaavani omaksi itsekseeni ja maailman taianomaisesti muuttuneen paremmaksi.

J-D: Mutta sen sijaan?

Z: Sen sijaan ei tapahtunut mitään. Tuo 21. joulukuuta 2012 oli kenties koko elämäni tasan kaikkein tavallisin päivä. Mitään huomionarvoisen poikkeuksellista ei tapahtunut tuona päivänä. En pystynyt edes meditoimaan kuten tavallisesti teen. Päivä vain kului mitä naurettavimpaan tapahtumaköyhään tapaan.

J-D: Hyvä on. Mitä jos nyt kertoisin sinulle, että kysymyksessä oli vain yksinkertaisesti väärinkäsityksestä? Mitä jos sanoisin, että kaikki, mitä aikaisemmin odotit, tulee vielä tapahtumaan? Kaikki. Ykseyden sydäimestä **on** tulossa energiaryöppy ja se tulee pyyhkäisemään planeettanne ylitse ja tulee nostamaan teidät kaikki ja se tuo teidät takaisin kotiin ykseyteen ja tulette koskettamaan Jumalan sydäntä ja sitten palaatte takaisin uudistuneelle planeetalle ja teidän ympärillänne on muitakin, jotka ovat täynnä rakkautta ja ystävällisyyttä. Mitä jos kertoisin sinulle, että se on vielä tulossa, mutta johtuen monimutkaisista syistä, jotka liittyivät väärinkäsitykseen tavasta, jolla päivämääriä käytetään Maapallolla ja vapaasta tahdosta ja ties mistä, me vain teimme virheen päivämäärästä? Mitä jos kertoisin sinulle, että se on vielä tulossa... mutta vasta 5 vuoden päästä?

Z: Ahh, J-D. Tuota.. osa minusta saa pientä jännityksen kihelmöintiä kun kerrot tästä... osa minusta, joka todellakin haluaa uskoa sinua... mutta en vain voi. Kuuntelen sydäntäni ja se sanoo "ei". Jos kertoisit minulle koko tuon jutun ja tarkoittaisit sitä, silloin yksinkertaisesti ottaisin käteni pois näppäimistöltä ja lopettaisin kirjoittamisen. Koska se väärin. Asiat vain eivät tapahdu tuolla tavalla.

J-D: Okei. Ja mitenkä tiedät sen olevan väärin?

Z: Kerroin jo: sydämeni sanoo "ei".

J-D: Ja miksei sydämesi sanonut "ei" viime kerralla?

Z: (Otan pitkän, pitkän tauon ja ajattelen. Nousen tuoliltani ja kävelen ympäriinsä. Tulen takaisin pöydän ääreen muutaman kerran ja sitten nousen taas ylös ja kävelen ympäriinsä vähän lisää. Minulla on todellakin vaikeuksia löytää vastaus tähän.)

Pelkäänpä, etten taida pystyä vastaamaan tuohon, J-D.

J-D: Hyvä on sitten, palaamme tuohon hetken päästä. Miten sen sijaan tämä kysymys: mitä jos sydämesi ei sanonut ei... tai et kuunnellut sydäntäsi? Mitä jos kirjoitit tämän korjatun luvun kuten olen juuri kuvannut... jos sanot, että koko onnellinen, autuas, Jumala-korjaa-tämän-kaiken-meille hetki on vielä tulossa ja teidän kaikkien on vain odotettava viisi vuotta? Mitä tapahtuisi?

Z: Ei paljoakaan. En usko, että kukaan lukijoistanikaan uskoisi sitä.

J-D: Joten **jotain** on muuttunut. Jotain määrittelemätöntä ja kuitenkin samalla aika suurta. Koko planeettanne kulttuuri muuttui halukkuudesta antaa uskonne tuolle massiiviselle ulkoiselle tapahtumalle, joka tulisi ja muuttaisi teidät ja teidän maailmanne ikuisesti... sellaiseksi, että **ette** ole halukkaita enää ikinä uskomaan tuollaiseen asiaan.

Z: Kyllä. Tuo on totta.

J-D: Sillä hetkellä, kun kukin teistä muutti uskomuksensa perustaa, teitte jotain erilaista. Kun oivalsitte, ettei tämä valtava, maailmaa muuttava tapahtuma ollutkaan todennäköinen, päätitte jotain uutta. Jotain tärkeää. Jotkut päättivät, että "*Kaikki tämä huuhaa-*

taivaaseenastumis-juttu on vain heikkomielisten hölynpölyä”, toiset päättivät, että heitä ”ei enää ikinä johdeta harhaan uskomalla johonkin taianomaiseen muutokseen”, ja sinä päätit...

Z: Hmm. Mielenkiintoista. Päätin taas uudestaan olla se kasvu ja muutos, jota halusin nähdä maailmassa. Päätin löytää Merkillisen Tapahtuman, jota olin sisimmissäni toivonut ja uneksinut. Päätin löytää tavan luoda se taivaallinen maailma, jossa halusin elää.

J-D: Joten, oma tuskasi koki muutoksen sitoutuen uudestaan seuraamaan omaa sydäntäsi – etsimään yhteyttäsi taivaaseen oman itsesi sisältä?

Z: No tuota, kyllä ja ei. On kyllä noin kuin sanoit, mutta samalla tunsin myös valtavaa vastuuta, valtavaa syyllisyyttä ja häpeää siitä tavasta, jolla johdin harhaan niitä, jotka lukivat tämän luvun aikaisempaa versiota ja laittoivat uskonsa ja toivonsa siihen.

J-D: Tuo lausuntosi nostaa esiin kaksi hyvin mielenkiintoista kysymystä. Ensinnäkin **sinä** tunnet syyllisyyttä siitä, minkä sanoit aikaisemmin olleen **minun** virheeni. Toiseksi sinä itse asiassa pääsit eroon omasta tuskastasi varsin nopeasti, mutta tunsit jatkuvaa tuskaa sen tuloksena, miten hahmotit vastuusi muiden ajattelusta tai uskosta. Joten katsotaanpa näitä kahta asiaa. Ensinnäkin... oletko **sinä** syyllinen vai olenko **minä**?

Z: Nyt kun kysyt tätä, tunnen kaikenlaisien energioiden kieppuvan mielessäni. Hyvin omituinen tunne. Ja se tuo minulle vastauksen. Se menee näin:

Olen vastuussa kaikesta mitä sanon. Ja sanoin tämän. Meillä on sellainen juoni, jossa teeskentelemme, että on olemassa ”sinä”, joka on erossa ”minusta”. Mutta sinä olet minun Sisäinen Itseni. Sinä ja minä olemme oikeasti ja todella yhtä. Me olemme sama olento, kenties vain kahdesta eri perspektiivistä. Mutta minun pitää ottaa vastuu tästä kirjasta ja kaikesta, mitä siihen on kirjoitettu. Joten, jos on olemassa syyllisyyttä, sitten se on minun. Ja puhuttaessa syyllisyydestä – minulla on voimakas tunne siitä, että vedin asioita siihen suuntaan kuin ne menivät, koska halusin niin paljon tätä ihmeellistä taivaallista pelastusta. Tunnen, että vaikutin asioiden kulkuun ja aiheutin sen, että se kirjoitettiin tuolla tavalla.

J-D: Tavoilla, joita et nyt voi ymmärtää, sinä kutsuit silloin esiin minun ilmentymiäni... meidän..., joiden tarvitsi kertakaikkiaan lopullisesti päästää irti ulkopuolisen pelastajan haikailemisesta. Olit yhtenä osana luomassa tarinaa, joka johtaisi siihen, että meidän – meidän koko sisäänrakennettu sielurakenteemme – lopultakin päästäisi irti tuosta hyödyttömästä halusta.

Ja tämä oli täydellistä, koska tämä oli juuri se hetki tuon käsittelemiseksi Maapallon planetaarisen tietoisuuden suuressa mittakaavassa. Tulet käsittämään sen myöhemmin, mutta joulukuun loppu vuonna 2012 todellakin **oli** ihmiskunnalle vedenjakajan hetki. Tämän vedenjakajan loivat yhdessä kaikki, jotka olivat siinä mukana. Jokainen, joka kirjoitti siitä, puhui siitä, ajatteli sitä, antoi sille energiaa ja uskoi siihen... kaikki mukaanlukien sinä ja kaikki aikaisemmat **Astu Taivaaseen** -kirjan versiot lukeneet... olivat myös luomassa sitä.

Sinä **luulit** luovasi yhdessä ihanaa, taivaallista pelastusta. Mutta mitä **itse asiassa** olit yhdessä luomassa, oli lopullinen luopuminen halustasi tulla pelastetuksi. Ja sen seurauksena

aloit päästää irti viimeisistäkin uhri/pahantekijä/pelastaja – kolmion jäänteistä. Tarkoitan tällä sitä, että aloit silloin yhdessä luoda todellista luojatietoisuutta.

Maapallolla on tietysti monia muita, jotka yhä tälläkin hetkellä pitävät kiinni uhrina olemisen tietoisuudesta ja he voivat jatkaa niin vielä huomattavan pitkiä aikoja, jos se palvelee heitä. Mutta perustavaa laatua olevalla tasolla jotakin suurta muuttui tällä kohtaa ihmistietoisuuden mahdollisuuksissa. Niille teistä, jotka johtavat hyökkäystä kohti täyttä heräämistä yhteiseen tietoisuuteen ja luojatietoisuuteen, asiat alkoivat tuohon aikaan saada lisää vauhtia. Tuon muutoksen tärkeä osa oli päästää irti ajatuksesta, että sinun pitäisi odottaa passiivisesti ylhäältä tai jostain tuolta puolen tai mistä muualta tahansa itsesi ulkopuolelta tulevaa pelastusta.

Z: Tuo tuntuu kiinnostavalta näkökulmalta ja se tuntuu oikealta. Mutta minusta ei tunnu siltä, että haluaisin vain “päästä pälkähästä” johdettuani muita harhaan.

J-D: No, viimeinen ajatus, jota tarjoan sinulle, on, että sinun täytyy tehdä niin kuin sanot. Olet aina sanonut, että haluat ottaa 100 % vastuun itsestäsi. Onko se totta?

Z: Kyllä, tietysti!

J-D: No, entäs muut sitten? Pitäisikö muidenkin ottaa vastuu itsestään vai pitäisikö sinun ottaa vastuu heistäkin?

Z: Öö...ei, ei tietenkään. Jokaisen pitäisi ottaa vastuu itsestään.

J-D: Siis, toisten pitäisi ottaa vastuu omista ajatuksistaan, uskomuksistaan ja valinnoistaan?

Z: Kyllä. Tietenkin. Mutta entäs tämä asia, että olen vastuussa omista sanoistani.

J-D: Sinähän olet! Sinun velvollisuutesi on puhua sydämesi totuutta joka ikisenä hetkenä niin selkeästi kuin ikinä voit. Ja sitten, jos kasvat ja muutut ja havaitset totuutesi kehittyneen, silloin sinun tulee tarkistaa asia sydäimestäsi uudestaan ja ymmärtää, tarvitseeko sinun palata takaisin ja käsitellä jotain aikaisemmin sanomaasi uudestaan tavalla, joka korjaa sen ja tuo sen takaisin sopusointuun sydämesi kanssa.

Z: Tarkoitat, että me kaikki teemme virheitä ja se on hyväksyttävää niin kauan kun korjaamme ne kun tulemme niistä tietoisiksi.

J-D: Tuo on yksi tapa sanoa se. Sanoisin mieluummin, että niin kauan kuin teet parhaasi kuunnellessasi sydäntäsi, silloin ei ole virheitä. Silloin on vain sydämesi ilmentymiä. Ja nuo ilmentymät ovat täydellisiä joka hetki. Jokainen noista ilmentymistä vie sinua kasvuun ja kehitykseen. Jos kasvun ja kehittymisen tuloksena katsot taaksepäin aikaisempaan ilmentymään ja haluat päivittää sen sydämesi nykyisen tilan mukaiseen totuuteen, niin sekin on täydellistä.

Z: Hyvä on. Hyväksyn tuon. Tuossa on armoa ja kauneutta ja se tuntuu todelta.

Haluaisin kuitenkin vielä sanoa kaikille, jotka lukivat edellisen version tästä luvusta, että olen todella pahoillani, jos aiheutin teille jotain sekaannusta. Elämä tässä maailmassa voi olla aika kovaa enkä milloinkaan aikonut lisätä taakkaanne. Todellakin, minun haluni, jos vain voin sen

tehdä, on tehdä tästä maailmasta parempi paikka ja keventää täällä asuvien taakkaa. Joten, pyydän hyvin vilpittömästi anteeksiantoanne tässä asiassa.

Olen oppinut paljon tässä prosessissa ja ehdoton pyrkimykseni on olla vielä paljon valppaampi kuuntelemaan sydämeni ääntä ja seulomaan egoni halut sydämeni oikeimmista ilmentymistä. Pyrin puhumaan sydämestäni tulevaa totuutta.

J-D: Tuo on hyvä anteeksipyyntö ja hieno tahdonilmaisu.

Voimme varmaan mennä eteenpäin?

Z: Kyllä. Voimme mennä nyt eteenpäin.

J-D: Hyvä. Sitten haluaisin ottaa esiin kolme pientä asiaa ennen kuin alamme käsitellä mahdollisia kysymyksiäsi Merkillisestä Tapahtumasta.

Ensinnäkin: tämä virhe oli selkeästi kaikkien nähtävissä. Jos et olisi niin paljon **halunnut** johtaa itseäsi harhaan, jos et olisi niin paljon **halunnut** uskoa tähän kosmiseen pelastusdraama-kuvitelmaan, olisi ollut päivän selvää, että mitä tämän kappaleen aikaisemmassa versiossa sanottiin, oli suoraan ristiriidassa kaiken muun koko kirjassa kerrotun kanssa. Kirjan ydinsanoma on, että jokainen teistä on oman todellisuutensa luoja. Emmekö ole sanoneet läpi koko kirjan uudelleen ja uudelleen usealla eri tavalla: **sinä** olet oman todellisuutesi luoja.

Z: "Saat aina **täsmälleen** sen mitä luot."

J-D: Täsmälleen. Toistimme tätä lausetta yhä uudelleen ja uudelleen, ja sitten suorassa ristiriidassa tämän kirjan keskeisen sisällön kanssa, tämän luvun aikaisempi versio kertoi yksityiskohtaisesti kuinka sinä ja koko maailma voisitte pelastua tekemästä valintojanne. Kuinka tämä maailmankaikkeuden keskuksesta tuleva energia pyyhkäisisi läpi ja korjaisi kaiken teidän puolestanne. Muistatko kuinka Luvun 6 valo "ei tehnyt mitään" – miten se ei muuttanut mitään? Ja nyt yhtäkkiä tämän kappaleen aikaisemmassa versiossa valo muutti kaiken mitä radikaaleimmalla tavalla; lakaisi teidät pois aivan uusiin kokemuksiin ja sitten poisti Maapallon kolmannesta tiheydestä kokonaan! Tuossa on selvästi vakava ristiriita. Siksi kun totuus oli sinun ja kaikkien lukijoidesi saatavilla, jokainen valitsi omien lähtökohtiensa mukaisesti mihin halusi uskoa. Ja jokainen sai omien valintojensa mukaiset seuraukset. Vihdoin olet käsitellyt noita valintojesi seurauksia tavalla, joka lisää sinun arvoasi. Suurempaa hyvää on palveltu.

Toinen asia liittyy tasapainoon. Vastuunottaminen, kuten juuri olet tehnyt, toimii molemmilla tavoilla. Jos olet halukas ottamaan vastuun vääriksi tuntemistasi ilmentymistä, silloin sinun täytyy olla halukas ottamaan vastuu myös ilmentymistä, jotka ovat totta, oikein ja kauniita.

Olet ollut halukas ottamaan vastuuta tästä havaitsemastasi virheestä, mutta olet ollut häveliäs ottamaan vastuuta kaikesta siitä suuresta hyvästä, jota olet aloittanut ja johon olet ottanut osaa.

Perustelen tätä asiaa sinulle, mutta sitä voidaan hyvin varmasti soveltaa myös kaikkiin lukijoihisi: jokaisen tulisi ottaa ehdottomasti vastuu kaikista uskomuksistaan, valinnoistaan, toimistaan ja luomuksistaan. Osa näistä tehtävistä on vaikeita, mutta aina on suurempi osa, joka on ihanaa. Tämä tarkoittaa, että olet halukas ottamaan saavutuksesi omaksesi ja tuntea iloa tekemästasi hyvästä.

Z: Kiitos J-D. Minun täytyy vielä hieman pohtia tuota tiedonmurusta. En ollut ajatellut sitä tuolla tavalla ja ymmärrän, että minulla on tuossa suhteessa vielä melkoisesti pohdittavaa.

J-D: Pohdi rauhassa. Salli itsellesi se ylellisyys, että joskus rakastat ja arvostat itseäsi niistä ilmentymistä, jotka tuovat iloa.

Ja nyt tuohon kolmanteen ja viimeiseen asiaan ennen kuin menemme kysymyksiisi: Haluan sinun ymmärtävän, että **maailmassa ei ole mitään vikaa**. Ei ole mitään virheitä eikä maailma ole **väärässä**. Maailma ei tarvitse pelastajaa eikä mitään tai ketään tarvitse muuttaa. En tiedä miten sanoin tämän selvemmin: itse asiassa maailma on täsmälleen 100% tarkalleen sellainen, kuin sen on tarkoitus olla. Ja sen on tarkoitus olla ”valintakone”. Kun olet syntynyt tähän maailmaan, sen roolina on esittää sinulle jatkuvasti valtava kokoelma valintoja. Sinua kehoitetaan uskomaan, että tämä tai tuo asia on sinulle tärkeä, että tämän aatteen puolesta kannattaa taistella, että tämä asia luo sinulle turvallisuutta, tämä henkilö tietää totuuden, tuo henkilö on luottamuksen arvoinen, tämä tarina on totuuden evankeliumi, tuo tarina on sääliittävä valhe, tämä ryhmä on minun ryhmäni ja tuo ryhmä on vihollinen... ja niin edelleen. Tämä maailma esittää sinulle keskeytymättömän valintojen lajitelman siitä, mihin voit uskoa. Ja sillä hetkellä kun uskot – sillä sekunnilla, kun otat yhdenkin maailman sinulle tarjoaman vaihtoehdon ja uskot sen olevan totta – kiinnität itsesi harhakuvaan. Juuri silloin alat antaa energiaasi maailmaan. Alat tehdä tätä työtä, äänestää tuota poliittista puoluetta, kannattaa tätä urheilujoukkuetta, liityt tuohon ihmisryhmään, taistelet tämän aatteen puolesta, sijoitat rahasi tuohon suunnitelmaan. Ja niin edelleen. Ei sen puoleen, että missään näistä olisi mitään *vikaa*. Mutta mitä sinulle on tapahtunut, on, että olet ottanut jotakin, joka on **totta** – ikuinen, kuolematon luojaluonteesi – ja liittänyt sen johonkin ohimenevään ja sepitettyyn – tämän maailman harhakuviin. Sekään ei ole **väärin**, mutta se johtaa suureen kärsimykseen. Ja tuo kärsimys saa sinut taistelemaan ja pyristelemään vastaan. Mikä vuorostaan saa sinut kiinnittymään harhakuviin yhä enemmän. Niinpä putoat kuin spiraali yhä syvemmälle erillisyyden harhaiseen maailmaan.

Tuo spiraalimainen sukellus erillisyyteen jatkuu elämä toisensa perään, aivan kuten sen on tarkoituskin tehdä. Se voi jatkua ikuisuuden, jos niin sallit, koska jokainen maailman esittämistä vaihtoehdoista vie sinut takaisin syvemmälle harhakuviin.

On olemassa vain yksi valinta, joka johtaa sinut pois illuusiosta ja se on lakata kokonaan valitsemasta maailman tarjoamia vaihtoehtoja, ja valita sen sijaan se, mitä syvin, sisäisin totuutesi sinulle tarjoaa. Vasta sitten alat päästämään irti maailmasta ja aloitat siirtymisen tietoisuuden korkeammille tasoille. Mutta **siitä huolimatta** maailma ei ole **väärä**. Silti se palvelee sen täydellistä tarkoitusta lumoavana esityksenä, joka houkuttelee kaikkia niitä,

jotka haluavat kokea sen syvällä erillisyyden ja kaksinaisuuden kuvitteellisessa maailmassa. He eivät ole väärässä halutessaan tätä kokemusta. Aivan kuten sinä olet löytänyt valtavaa kasvua ja kehitystä tulemalla tänne, heilläkin on oikeus tehdä se.

Joten ei ole sinun tehtäväsi muuttaa maailmaa ja yrittää estää sitä olemasta se täydellinen "valintakone", jota se on. Vielä vähemmän on sinun tehtäväsi yrittää muuttaa toisia ja yrittää estää heitä haluamasta samanlaista vauhditettua kasvua, jonka olet itse täältä löytänyt.

Joten, viimeisen kerran rakastettu Itseni, pyydän, että me päästämme irti halusta pelastaa tai tulla pelastetuksi. Ei ole olemassa sellaista asiaa kuin todellinen pelastus. Se ei ikinä tapahdu. Kun se näyttää tapahtuvan, se menee aina väärin ja aiheuttaa onnettomuuden ja enemmän kärsimystä kuin mitä se lievittää. Sitä ei ole mistään kiittäminen.

Z: Kyllä, sovittu. Ei enää pelastuksen etsimistä eikä muiden pelastamista. Minulle se on täysin mennyttä.

Mutta pelastamisen ja auttamisen välillä **on** ratkaiseva ero!

J-D: Kyllä, näin on. Yksiselitteisesti. Teen yhteenvedon:

Pelastaja tapaa uhrin ja näkee jonkun, joka on "rikki". Uhrista tuntuu, ettei hän pysty auttamaan itseään ja anoo, "*Korjaa minut*", ja pelastaja sanoo, "*Korjaan sinut!*". Pelastaja päättää sitten, mitä hänen pitää uhrille tai uhrin puolesta, kun taas uhri on hänen toimenpiteidensä passiivinen vastaanottaja. Tai kenties pelastaja kertoo uhrille, mitä tehdä ja uhri tekee tottelevaisesti sen mukaisesti. Koska uhri on tilassa, jossa hän tarvitsee jotain ja pelastaja tarpeen täyttämisen tilassa, näiden kahden välille syntyy riippuvuus. Se, mitä ei myönnetä, on, että pelastaja itse asiassa ruokkiin uhrin tarvetta. Joten kumpikaan ei oikeasti halua uhrin parantuvan, koska se lopettaa vuorovaikutuksen. Tämän lopputuloksena uhri ei parane, vaan hänestä tulee entistä voimattomampi ja yhä suurempi uhri. Hänen tarpeensa vain kasvaa kuin ilmapallo. Ajan mittaan pelastajasta alkaa tuntua, että uhrin tarve on liian iso hänen selvitettäväkseen. Uhrin jatkuva pelastaminen muodostuu liian rasittavaksi hänelle. Lyhyesti sanottuna pelastaja tuntee tulleen uhrin tarpeen uhriksi. Kun tämä tapahtuu, pelastaja alkaa vetää pois energiaansa uhrista, mikä johtaa siihen, että uhri kokee joutuneensa pelastajan uhriksi. Kaikki päättyy suureen sekasotkuun, jossa kaikki vajoavat yhä syvemmälle uhrina olemisen tilaan.

Parantaja sitä vastoin aloittaa siitä tiedosta, että itse asiassa hänelle on tärkeintä parantaa itsensä. Siksi kun hän näkee jonkun toisen, jolla on kärsimystä, hän tietää näkevänsä "*toisen itsen jolla on kärsimystä*". Hän voi arvioida, onko hänestä oikein yrittää auttaa tätä toista itseä vai ei. Ja eräs tärkeimmistä kriteereistä tuossa päätöksessä on se, onko tämä toinen todella etsimässä parannusta vai toisaalta onko hän uhri etsimässä pelastajaa. Jos parantaja päättää, että hänestä on oikein ottaa tämä asiakas, silloin parantaja aloittaa uskomuksella, että "*Minun tehtäväni on osoittaa tälle asiakkaalle, kuinka hän voi parantaa itsensä*".

Parantajat auttavat asiakkaitaan parantamaan itsensä. Asiakasta autetaan ymmärtämään, ettei hän ole uhri, vaan itse asiassa omien vaikeuksiensa aiheuttaja ja myös oman paranemisensa luoja. Parantaja antaa tietoa, viisautta tai mitä tahansa muuta. Todellinen

paraneminen tapahtuu vain kun asiakas on halukas ottamaan omakseen oman hätänsä/sairautensa, samoin kuin oman paranemisensa. Kun parantaminen on saatu päätökseen, asiakas on voimaantunut ja tulevaisuudessa todennäköisemmin kykenevä suorittamaan oman parantamisensa. Hän on monella tavalla itsenäisempi ja voimakkaampi. Parantajakin tuntee itsensä laajentuneen ja parantuneen vuorovaikutuksen johdosta. Vuorovaikutus päättyy kaikin puolin kasvuun ja paranemiseen.

Kun parantaja parantaa, myös hänen tarjoamansa paraneminen muuttuu. Hän tulee toimimaan yhä korkeammilla energiatasoilla. Loppujen lopuksi hän tulee paranemaan täydellisesti, lakkaa tarjoamasta parantamista ja lakkaa kokonaan olemasta erillisyydessä.

Z: Todellakin ymmärrän eron nyt, kiitos.

Onko jokainen parantaja?

J-D: Kyllä, mutta ei sillä tavoin kuin tarkoitat. Täällä erillisyydessä jokainen on sirpaloitunut moneen eri osaan. Se on erillisyyden luonne. Joten jokaisella on kärsimystä. Jättääkseen erillisyyden jokainen tulee parantaa oma sielunsa ja löytää ykseyden kokonaisuus itsensä sisältä. Lopulta joka ikinen erillisyydessä oleva olento parantaa itsensä. Jokainen on itsensä parantaja. Ja tästä me nyt puhumme tässä luvussa. Jokainen sielu loistaa omaa valoaan ja luo ykseyden hetkiä itselleen hakeakseen kaikki itsen palaset takaisin kotiin täydellisyyteen ja kokonaisuuteen.

Mutta kysyessäsi ovatko kaikki parantajia, et viittaa tähän. Tarkoitat, onko jokainen toisten parantaja.

Jos tarjoaisin sinulle taistelukenttää vertauskuvana elämästä erillisyydessä, silloin voisimme heti nähdä, että eri ihmiset ovat erikoistuneet taistelun eri osa-alueisiin. Useimmat ovat sotilaita, jotka osallistuvat itse taisteluun, kun taas monet tukevat sotilaita kaikilla tavoilla: merkinantajina, teknikoina, kokkeina, kuljetusten hoitajina.. nämä ovat vain muutamia siitä tehtäväjoukosta, joihin voidaan erikoistua. Kaikista erikoisaloista vain murto-osa on kenttälääkintämiehiä, jotka paikkaavat sotilaita kasaan keskellä taistelua, jotta he voivat jatkaa taistelua. Nämä ovat parantajia, jotka avustavat sinua selviytymään tuskasi kanssa, kun jatkat sotimista, ajautuen yhä syvemmälle taisteluun. Sitten on hyvin, hyvin pieni ryhmä, joka on erikoistunut kuten sinä – evakuointilääkintämiehet. Tarjoamasi ”Sielujen Yhdistyminen” -parannus avustaa niitä, jotka ovat lopultakin valmiita jättämään taistelukentän kokonaan saavuttaaksen tuon paranemisen. Löytääkseen kaikki yksikkönsä kuuluvat sotilaat, parantaakseen kaikki tuon yksikön osat, jotta he kaikki olisivat valmiita näkemään oman ohjaavan valonsa ja seuraamaan sitä Kotiin.

(Zingdad huom: Voit lukea kohdasta [Soul Re-Integration](#) lisää sielujen yhdistymisestä ja kuinka voisit avustaa sinua ”jättämään taistelukentän”.)

Yhteenvetona: kaikki ovat itsensä parantajia, mutta vain harvat auttavat toisia paranemaan ja vain harvat noista harvoista auttavat toisia paranemaan siten, että nämä alkavat poistua erillisyydestä kokonaan. Mutta täsmälleen siksi, että **olet** parantaja, näet koko maailmasi

parantamisen viitekehuksesta käsin. Mielestäsi vain tästä täällä on kysymys. On oikein ja hyvä, että tämä on sinun näkökulmasi, mutta se ei todellakaan ole **ainoa** pätevä näkökulma. On olemassa monia, monia muita pelattavissa olevia rooleja ja annettavia lahjoja kuin parantaminen.

Z: Täydellistä. Kiitos.

J-D: Ja nyt voit kysyä minulta joitain noista kysymyksistä, joita tuonne mieleesi on muodostunut...

Z: Tunnet minut liian hyvin!

Se, mitä mietin on, ”miksi”? Miksi Kaikki tämä? Miksi taistelukenttä? Miksi erillisyys? Jos ymmärrän sinua oikein, tarkoitat kaiken olevan oikeasti yhtä. Että YKSI valitsi luovansa osia itsestään tutkimaan eri kysymyksiä ja ajatuksia omasta Itsestään. Ja yksi kysymys oli, ”Mitä jos olisin monta?”. Silloin koko erillisyyden todellisuus tuli todelliseksi. Me olemme tutkimassa vastausta tuohon kysymykseen. Me elämme sitä. Mutta lopullinen tulos meidän kaikkien osalta on, että tulemme näkemään valon ja alamme palaamaan takaisin kokonaisuuteen ja ykseyteen uudestaan. Mutta jos me vain tulimme tänne nähdäksemme ykseyden valon ja palataksemme takaisin, niin miksi teemme sen?

Miksi nähdä niin valtava vaiva ja käydä läpi kaikki tämä kärsimys, vain tullaksemme takaisin sinne, missä alunperin olimme ennen tänne tuloamme?

Toinen tapa kysyä tämä kysymys voisi kai olla: jos YKSI tietää kaiken, miksi sen täytyy työntää Itsensä mankelin läpi saadakseen tietää, minkälaista erillisyys on, vain palatakseen takaisin ykseyteen?

J-D: Jotkut asiat voidaan tietää ja kokea vain rajoittuneisuuden, jakautumisen ja erillisyyden tilan avulla. Ja paradoksaalista kyllä, voidakseen tietää kaiken, ykseyden olentojen täytyy kokea myös ei-ykseys. Paradoksin ydin on se, että he pystyvät kokemaan ja kokevatkin tämän erillisyyden ollessaan samaan aikaan ykseyden tilassa. Tai he saattaisivat valita luovansa erillisyyden tasoja ykseytensä sisälle.

Tarina Veden Hengestä

Auttaakseni sinua ymmärtämään tämän aion kertoa sinulle pienen tarinan käyttäen esimerkkinä vettä. Vesi on aine, joka on muodostunut molekyyleistä, joiden kemiallinen kaava on H₂O. Kuvitellaanpa, että sinulla on mahdollisuus tavata ja puhua yhden yksittäisen vesimolekyylin kanssa saadaksesi selville sen näkökulman elämään. Kuvitellaanpa valitsevamme satunnainen molekyyli ja löydämme sen talvisesta maisemasta korkealta vuoristosta. Jos kysyisimme uudelta tuttavuudeltamme, mitä se on tekemässä, se saattaisi sanoa, *”Istun nyt aivan liikkumatta, pidän tiukasti kiinni kaikista ympärilläni olevista vesimolekyylitöistäni ja yhdessä me muodostamme jäätikön”*.

Tätä vesimolekyylit tekevät kun tulee riittävän kylmä. Ne hidastuvat ja muuttuvat täysin liikkumattomiksi. Tehdessään niin ne kerääntyvät kotoisasti yhteen ympärillä olevien

molekyylien kanssa ja sitovat itsensä toisiinsa ja muodostavat kristallihilan. Tätä jää siis on. Ne pysyvät tällä tavalla suhteellisen liikkumatta ja toisiinsa kietoutuneena kunnes ne altistetaan lämmölle.

Tämä vie minut seuraavaan kertaan kun tapaamme pienen vesimolekyyliimme. Talvi on ohitettu ja kevätauringon lämmittävät säteet kuumentavat jäätikköä. Kaikki vesimolekyyliit saavat energiaa ja alkavat liikkua. Lopulta jotkut niistä liikkuvat liian tarmokkaasti pitääkseen itsensä sidottuna ja ne vapautuvat, valuen pois vesivirraksi. Kun lopulta löydämme uuden ystävämme ja kysymme, mitä hän puuhailee, hän sanoo, *”Ryntäilen alas vuorenrintettä nopeasti virtaavassa joessa!”*

Annamme taas ajan kulua. Tulee kesä. Virta pysähtyy suureen järveen ja kuuma kesäaurinko porottaa veden päällä. Järven pinnalla olevat vesimolekyyliit kuumentuvat entistä enemmän. Lisääntynyt energia saa ne tanssimaan vieläkin tarmokkaammin ja ne lennähtävät pois veden pinnalta vesihöyrynä. Nyt ystävämme voisi kertoa, että *”Leijun vapaana, lennän pois tuulen mukana!”*

Ajan mittaan ystävämme löytää todennäköisesti pilven, johon se liittyy ja lopulta viilenee ja muodostaa yhdyssiteitä muiden molekyylien kanssa ja putoaa maahan. Ja niin se menee -kiertäen tätä ympyrää taas kerran.

Nyt kun olet tutustunut hieman tähän vesimolekyyliin, missä sen tiloista se mielestäsi on eniten osa ykseyttä? Kun se on paikallaan ja rauhallinen ja liittynyt toisiin jäätikössä? Kun se on nestemäisenä osana jokea? Vai kun se on vapaa, kuormastaan irti päässyt ja energinen vesihöyry?

Z: Luulisin, että jäätikkönä. Luulen, että se tunsu itsensä eniten liittyneenä yhteen muiden vesimolekyylien kanssa. Ja se oli paikallaan ja rauhallinen.

J-D: Ihan hyvä arvaus, mutta se ei ole oikein. Mutta minun täytyy myöntää, että huijasin – pelkäänpä, että tämä on kompakysymys. Mikään näistä veden olomuodoista ei ole juurikaan ykseyden kokemuksen kaltainen. Kaikki kolme olotilaa ovat **tekemistä** ja erillisyyttä. Kaikissa kolmessa olomuodossa pieni molekyyli oli kuitenkin vain yksinäkökulmainen olento. Se on samanlainen kuin sinun nykyinen elämäkokemuksesi. Aivan kuten jään olomuodossa, saatat tehdä asioita, jotka vievät sinua lähemmäksi harmoniaa ja yhteyttä toisiin. Saatat muuttua tyyneksi ja rauhalliseksi. Saatat tutkiskella itseäsi ja meditoida. Mutta olet silti yksilö, kokemassa erillisyyttä. Ja jos valitset tekeväsi enemmän voimakkaasti energisoivia ja yksilöllisiä asioita, se ei itse asiassa tee sinusta yhtään enempää tai vähempää yksinäkökulmaista olentoa.

Jospa nyt kuvittelisimme, että vesimolekyylistämme tulisi osa pilveä. Mutta tällä kertaa, sen sijaan, että puhuisimme yhdelle yksittäiselle molekyylille, kuvittele, että puhumme koko tuolle pilvelle. Sen sisällä on hyvin, hyvin monta vesimolekyyliä. Paljon enemmän kuin on suurin luku, jonka tiedät.

Z: Enemmän kuin triljoona?

J-D: Arvioni mukaan 5 tai 10 sadepisarassa voisi olla triljoona vesimolekyyliä ja tuo pilvi pitää sisällään kokonaisen myrskyn. Joten, **paljon** enemmän kuin triljoonan.

Z: Vau!

J-D: Ihan totta. Tässä pilvessä on suuri määrä molekyyliä, joista jokaisella on ainutlaatuinen, yksilöllinen perspektiivi. Jospa kuviteltaisiin, että pilvi tietää, tuntee, ajattelee, näkee, muistaa ja kokee kaiken, mitä kaikki yksilölliset molekyylit tekevät. Pilvi on todellakin kollektiivi kaikista molekyyleistä yhdessä. Mutta se on vielä enemmän kuin tuo. Se ei pelkästään tiedä, mitä kaikki molekyylit kollektiivisesti tietävät.. se tietää enemmän kuin tuon. Se tietää myös, miltä tuntuu olla pilvi. Se tietää, minkälaista on tietää täysin samanaikaisesti, mitä tuo tajunnanräjäyttävä määrä pieniä olentoja tietää. Ja tässä on asia, jota sinun voi olla vaikea käsittää: pilvi ei ole olento, jonka sisällä muut olennot ovat. Se **on** kaikki nuo pienet olennot. Pilvi **on** vesimolekyylit ja vesimolekyylit **ovat** pilvi. Ei ole mitään erillisyyttä. Ei ole olemassa pilveä ilman vesimolekyyliä. Mutta pilvi yksinkertaisesti enemmän kuin osiensa summa. Kuvittele, miltä tuntuisi, jos pystyisit juuri nyt ajattelemaan kaikkia ajatuksia, joita jokainen ihminen maan päällä ajattelee. Se laajentaisi hahmottamisen ja itsetietoisuuden kapasiteettiasi sanoinkuvaamattomalla tavalla. Et olisi enää pelkästään ihminen, joka on nyt seitsemän miljardia kertaa älykkäämpi. Olisit aivan erityyppinen olento, jolla on täysin erilainen näkökulma elämään ja Itseen.

Pysytkö mukana?

Z: Vau, luulen niin!

J-D: Hyvä. No niin, luuletko, että pilvi tietää, mitä todellinen ykseys on?

Z: Kuulostaa siltä, kyllä.

J-D: Ei, pilvi varmasti tietää, että sillä on monta näkökulmaa, se on totta. Mutta se ei merkitse sitä, että se tietäisi todellista ykseyttä. Se ei esimerkiksi tiedä, mitä on olla valtameri. Mutta sillä on enemmän kuin aavistus asiasta, koska kaikki vesimolekyylit, joista se koostuu, ovat jossain monien sykliensä aikana olleet valtameressä. Joten pilvi kyllä alkaa **tuntea** ykseyden olemuksen, mutta se on vielä hyvin erillinen, yksilöity tietoisuus, vaikka se tietenkin koostuu monesta.

Voin viedä sinut matkalle tapaamaan yhä suurempia veden käsitteitä. Voisimme tavata olennon nimeltään Pilven Henki, joka muodostuu kaikista koko planeetan pilvistä. Sitten voisimme astua hieman ylemmäs ja tavata Maapallon Veden Hengen, joka on muodostunut kaikesta planeetan vedestä kaikissa sen muodoissa. Yhä suuremman tietoisuuden tason ja alati lisääntyvien perspektiivien määrän tuloksena jokainen näistä olennoista on yhä lähempänä todellisen ykseyden tietämistä. Mitä laajemmaksi tietoisuus kasvaa, sitä enemmän "toisia" se tuntee. Jossain matkan varrella tulee vastaan jokin olento, jota kutsumme Veden Hengeksi. Kuvitellaanpa kaikki vesi, mikä on ikinä ollut olemassa missä tahansa, on osa tätä suurta olentoa. Joka ikinen vesimolekyyli on vain tietoisuuden hitunen tämän olennon suuressa mielessä. No, mitä tästä ajattelet? Jos kysyisimme Veden Hengeltä,

mitä se tekee juuri nyt, mitä luulet sen vastaavan meille? Puhuisiko se jäätiköistä? Raivoavista pyörteistä? Valtavista laiskoista valtameristä? Kertoisiko se meille korkealle kohoavista ukkospilvistä? Tai myrskyistä, lumisateista tai rakeista? Tai kaikkien elollisten olentojen suonissa virtaavasta verestä? Tai entäs kokonaisista vedestä muodostuneista planeetoista jossain olomuodossa? Mitä luulet?

Z: En osaa kuvitella...

J-D: No, luulenpa, että tämä suuri olento hymyilisi lempeästi ja sanoisi, "Lapsi, minä olen 'tekemisen' pohdinnan tuolla puolen. Minä olen. Ja tässä ja nyt, olen vesi."

Täällä lopulta löytäisimme olennon, joka tietää, mitä ykseys on. Vaikka sillä vielä on identiteetti ja ainutlaatuinen luonne, tämä olento ei pidä itseään sellaisena mitä hän ei ole. Se ei ajattele, että se on sitä, mitä se tekee. Se tietää yksinkertaisesti olevansa. Se on tietoisuus. Se on Elämä. Ja juuri nyt se on vesi. Mutta se on myös hyvin tietoinen siitä, että se on yhtä kaikkien toisten olentojen kanssa kaikkialla Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa. Tässä tietoisuudessa sijaitsee ehdoton tieto siitä, mitä on kokea tässä todellisuudessa **kaikki** tekemisen tilat kaikilla sille mahdollisilla tietoisuuden tasoilla. Veden Henki on eheä ja täydellinen ja samalla täydellisenä ilmentynyt tässä erillisyyden todellisuudessa.

Z: Veden Henki ei tietäisi mitään siitä, minkälaista on olla vesimolekyyli tai höyryn henkäys tai raivoava pyörre tai mikä tahansa, ellei se olisi tullut tänne erillisyyteen.

J-D: Veden Henki ei olisi Veden Henki, ellei olisi tullut erillisyyteen. Erillisyyden ulkopuolella ei ole vettä! Tämä on se osa YHDESTÄ, joka löysi ainutlaatuisen ja kallisarvoisen lahjan ylläpitääkseen tuota veden kiertokulkua tulemalla tänne. Ja mikä rikas, muuttuva ja monitahoinen kokemus tämä onkaan ollut! Mikä ihme! Tämän kokemuksen syvällisyys on yksinkertaisesti liian syvää ja hämmästyttävää pohdittavaksi.

Z: Sitä ei oikein voi kuvailla, vai mitä? Sen voi tosiasiaassa vain kokea ja ainoa tapa kokea se on tulla tänne erillisyyteen.

J-D: No niin, viimeinkin vastaat omaan kysymykseesi. Mikä erillisyyt? Koska se on **koettava**. Se on juuri noin yksinkertaista... silti se on sellaisena lähes mahdotonta ymmärtää.

Z: Emme tulleet tänne paranemaan. Emme tulleet tänne lähteäksemme pois. Emme tulleet tänne löytääksemme ykseyden. Me tulimme tänne **tämän takia!** Me tulimme tänne kokeaksemme erillisyyden!

J-D: Kuulostaa melkein liian hassulta sanoa, vai mitä? Tulimme erillisyyteen kokemaan erillisyyttä.

Z: Kyllä, kuulostaa kyllä ontuvalta. Meidän täytyy sen sijaan kertoa suuria tarinoita Veden Hengestä...

J-D:... tai Joy-Divinenä olemisesta, joka myös ilmentynyt Ilon Välittäjänä.

Z: Kyllä. Ymmärrän. Me emme ole täällä Merkillisten Tapahtumien **vuoksi** vaan heidän avullaan alamme poistua täältä kun olemme saaneet tarpeeksemme.

J-D: Melkein oikein. Pohjimmiltaan aloitat matkasi ykseyden tilasta. Sitten astut erillisyyteen ja pirstoudut. Laskeudut yhä syvemmälle erillisyyteen, kunnes olet ihan pohjalla. Tämä tunnetaan nimellä sielun synkkä yö. Silloin oivallat, ettet enää pysty matkaamaan yhtään pitemmälle kohti erillisyyttä. Tämä syvä kärsimys aiheuttaa sen, että lakkaat valitsemasta erillisyyttä ja alat etsiä ympäriltäsi muita vaihtoehtoja. Kaikkien paitsi yhden valinnan tuloksena pysyt edelleen kärsimyksen tilassa. Tuo yksi vaihtoehto on valinta oikeasti alkaa parantaa omaa sieluaan; uudelleen yhdistää kaikki eksyneet pirstaleet. Ainoa tapa tehdä niin on seurata omaa sydäntään ja löytää eheys ja ykseys sisältäsi. Kun valitsen tämän, valitset rakkauden. Muutat suuntaasi. Lakkaat siirtymästä syvemmälle erillisyyteen ja alat liikkua sen sijaan kohti ykseyttä. Koska se valo, josta puhumme, on ykseyden valo, jos pitäydyt tuossa valinnassa, tulet näkemään valon. Tulet kohtaamaan ensimmäisen Merkillisen Tapahtuman.

Silloin tiedät tietämisen tuolle puolelle asti, että olet kotipolulla. Kun pysyt kurssissa, tulet kehittymään ja kasvamaan ja paranemaan ja aikanaan tulet kokemaan lisää ykseyden tietämisen hetkiä – lisää Merkillisiä Tapahtumia. Lopulta tämä tulee johtamaan sinut aivan erillisyyden ulkoreunalle, missä voit tehdä valinnan lähteä kokonaan pois.

Z: Luulen ymmärtäväni. Kiitos!

Yksi kysymys on vielä vaivannut mieltäni, *”Miksi 2012?”*. En enää ajattele, että ilmaisia marsipaaneja jakelevat ja tähtikimallusta ympäri maailmaa lähettelevät yksisarviset ja keijut pelastavat meidät vuoden 2012 lopussa, koska... tuota... tutkin sitä tosi tarkkaan ja se ei tapahtunut. Joten, kun aloimme kirjoittaa uudelleen tätä lukua, jotenkin odotin, että siirret tuon päivämäärän kokonaan syrjään ja sanot sen olevan epäolennaista. Mutta et tehnyt sitä. Sanoit sen olevan edelleen merkittävä. Voitko tarkentaa tuota?

J-D: Kaiken kattava ja täydellinen vastaus tuohon kysymykseen on valtavan monimutkainen. Voidaksesi ymmärtää tätä, sinun pitää ymmärtää täsmälleen, mitä tämän todellisuuden ulottuvuudet ovat; sinun pitää ymmärtää, mitä tietoisuuksien tiheydet ovat. Sinun pitää ymmärtää tarkalleen, mitä aika ja paikka oikeasti ovat. Vasta sitten voisit oikeasti toivoa ymmärtäväsi tuon kysymyksen, *”Miksi 2012?”* viitekehyksen.

Z: Okei, mutta sitten... oikeasti... **tarvitsen** tuon tiedon nyt! Kaikki, mitä olet minulle kertonut, näyttää aina palaavan noihin kriittisiin tiedonmurusiin ja nyt minusta tuntuu, ettei tätä voida jatkaa ilman sitä.

J-D: Okei sitten! Näyttää siltä, että olemme käyneet tämän keskustelun loppuun. Näyttää siltä, ettet voi jatkaa eteenpäin ymmärtämättä syvällisesti noiden asioiden totuutta. Joten sinun on lopultakin aika aloittaa *”viralliset, nauhoitetut keskustelut”* paljon rakastetun ja kovasti kunnioitetun sielunkumppanimme, 8:n, kanssa.

Joten aloita seuraava luku ja anna sille nimeksi *”Mikä on Totuus?”* ja sillä tavalla voit aloittaa 8:n saamisen mukaan keskusteluun. Hänellä on roppakaupalla todella tärkeää tietoa kerrottavana sinulle, jotta voit kasvattaa kykyäsi irrottautua estoistasi ja peloistasi, ja sitten aikanaan, kun hän on valmis, hän tulee selittämään kaikki ne asiat, joihin sinulla niin hinku

päästä kiinni. Ja kun viimeinkin ymmärrät ajan, paikan, ulottuvuudet ja tiheydet... sitten voisit kysyä, "Miksi 2012?"

Z: Fantastista! Olinkin jo alkanut ihmetellä, milloin alkaisin puhua 8:lle. Ja nyt teemme sen luvussa 8! Täydellistä.

J-D: Mikään ei tule sattumalta, rakastettuni.

Z: Okei. Kiitos tosi paljon J-D. On ollut todella **mahtavaa** puhua kanssasi. Nämä viimeiset seitsemän kappaletta ovat olleet elämäni hämmästyttävimpiä keskusteluja. Rakastan sinua **niin paljon!** Kiitos !

J-D: Täydellistä. Ole hyvä.

Z: Ja nyt menen puhumaan 8:lle...

* * * * *

8. Mitä on Totuus?

Muistatko, kun olit pieni lapsi ja menit ensimmäistä kertaa kouluun? Kuinka sinut aamulla jätettiin koululle ja vaikkakin sinulla oikeasti oli ikävä vanhempiasi, tiesit asioiden olevan hyvin, koska he olisivat paikalla kun tulet kotiin? No, aivan samalla tavalla minulla oli aina tuo ”jätettiin koululle” -tunne elämästäni Maapallolla. Minusta tuntui vaikealta olla täällä. Ja oikeasti aika yksinäiseltä. Mutta ”henkiystäväni” ansiosta asiat olivat ihan hyvin. Pikkupoikana usein istuin ja tuijotin tyhjyyteen ja vajosin toiseen maailmaan. Tuossa toisessa maailmassa minulla oli hämmästyttävä ystävä. Hän oli minulle yhtä todellinen kuin mikä tahansa tässä maailmassa; ainoa ero oli, että minun piti istua aivan liikkumatta mennäkseni tapaamaan häntä. Mutta hän todella rakasti minua ja auttoi kaikissa ”oikean maailman” aiheuttamissa vaikeuksissa ja kärsimyksissä. Kun yritin kertoa ihmisille hänestä, se oli heidän mielestään ”söpöä”. Kuten, *”Miten söpöä! Hänellä on mielikuvitusystävä!”*.

Päätäni taputeltiin ja minulle hymyiltiin ja kikatettiin, mutta minua ei todellakaan otettu vakavasti. Joten oivalsin nopeasti, etteivät ihmiset oikeasti ”tajunneet” sitä. Lopetin puhumisen siitä ja annoin sen olla jotain, jonka vain minä tiesin. Loppujen lopuksi jopa lakkasin käymästä hänen luonaan.

Jossain vaiheessa teinivuosieni aikana eräs vanhempi ystäväni mainitsi minulle, että hän uskoi, että meillä kaikilla olisi ”Henkiopas”. Jokin tuossa käsitteessä pomppasi esiin. Tunsin syvästi tämän olevan totta. Se oli ensimmäinen suuri ”resonanssi”, jonka muistan kokeneeni elämässäni. Yritin keskustella tästä ystäväni kanssa, mutta hänellä ei tuntunut olevan paljon lisättävää... vain se, että hän uskoi siihen. Ajatus pysyi mukanani. Ajattelin sitä jatkuvasti. Tiesin, että minulla oli Henkiopas ja tiesin hänen olevan kanssani. Tunsin hänen läsnäolonsa. Tunsin hänen hyvin huomaavaisen ja rakastavan holhouksensa minun suhteeni. Joten, noin 16-vuotiaana päätin, että on aika ottaa ohjat omiin käsiin. Päätin löytää tavan saada yhteys tähän olentoon. Mikä on hassua, jos ymmärrät elämäni viitekehysten tuohon aikaan. Kasvoin näet varsin konservatiivisessa kristillisessä ympäristössä. En ollut ikinä kuullutkaan Ouija-laudoista (enkä hoitajan kauhutarinoista, joissa kohdeltiin henkisyyttä kuin ajanvietepeliä). En ollut kuullut heilureista enkä veden etsimisestä taikavarvun avulla. En ollut kuullut edes tarot-korteista. Ja voin kategorisesti vakuuttaa sinulle, että jos olisin kuullut sellaisista asioista, se olisi saanut aikaan tiukan varoituksen puuhastelemisesta salatieteen kanssa, koska *”Se on kaikki pahalaisen palvelusta!”* Sellainen oli kasvatukseni *ajan henki*. Kun sitten päätin ottaa yhteyden Henkioppaaseeni, tiesin, että olisin tässä asiassa täysin omillani. Ei ollut ketään kenelle puhua asiasta. Ei ketään, jolta kysyä neuvoa. Ei ketään tekemässä matkaa kanssani. Ei ketään, jolle kertoa miten menee. Ei ketään. Ei millekään osalle siitä. Olin vakuuttunut ilman epäilyksen häivääkään, että jos olisi tullut ilmi,

että olin suunnittelemassa ”yhdeydeottoa henkien kanssa”, joku kirkosta olisi kutsuttu antamaan minulle neuvoja ja pelastamaan sieluni. Olisin joutunut rukoilemaan ja tuntemaan ahdistusta loputtomasti, kunnes lopulta en pelkästään olisi luopunut koko jutusta, vaan sen sijaan myös mukautunut kelpo kristillisen kasvatuksen saaneen pojan odotettuun tapaan käyttäytyä. Tai jotain samankaltaista. Mutta minulle kysymys oli siitä, että **tiesin** tavoittelevani jotakuta, joka rakasti minua ja suojeli minua. Jotakuta, joka oli **kaikesta huolimatta** kanssani jatkuvasti. Joten vältin väistämätöntä kärsimystä ja pidin kaiken tämän sisälläni.

Eräs tietty tapaus vei minun osaltani asiaa askeleen eteenpäin. Eräänä iltana istuin hiljaa puutarhassa miettimässä ongelmaa, että miten voisin saada yhteyden Henkioppaaseeni. Mietiskellessäni sitä hypistelin sileää pikkukiveä. Ajatuksiini vaipuneena tasapainottelin pikkukiveä kahden ojennetun sormen päällä ja sitten katsoin kummalle puolelle kivi putoaisi. Pikkukivi oli hyvin tasapainossa ja näytti putoavan sattumanvaraisesti joko vasemmalle tai oikealle. Minulle syntyi idea. Asetin pikkukiven tasapainoiseen asentoon sormieni päälle ja hiljensin mieleni. Istuin siinä muutaman hetken ja sitten lähetin mielestäni tämän ajatuksen:

”Tiedän sinun olevan minun kanssani. Jos haluat puhua minulle, poista kivi tasapainosta.”

Ja pikkukivi putosi heti ojennetusta kädestäni.

”Tuo puoli on nyt ’kyllä’ ja toinen on nyt ’ei’,” sanoin. *”Rakastatko minua ehdottomasti?”*, kysyin.

Kyllä

En tiedä, mikä sai minut kysymään tuota ensimmäisenä kysymyksenä. Luulen, että se oli lähinnä inspiraatiota. Se on tosi hyvä tapa aloittaa henkiolentojen kanssa. Ensinnäkin, puhu vain niille, jotka rakastavat sinua. Mutta, kuule, minä **tunsin** hänen läsnäolonsa ja tiesin sen olevan rakkautta. Sydämessäni **tunsin**, että asia on kunnossa. Ja niinpä jatkoin. Kysyin lisää muutamia samanlaisia kysymyksiä mieleni ollessa kahtiajakautuneessa tilassa – toisaalta olin haltioissani, koska tiesin lopulta löytäneeni keinon puhua oppaani kanssa ja toisaalta looginen ja johdonmukainen mieleni kertoi, että tämä kaikki on vain höllynpölyä ja että pelasin vain itseni kanssa peliä neppailemalla kiveä haluttuun suuntaan vastauksena omiin kysymyksiini. Mutta nämä asiat olivat minulle tosia. Päätin jatkaa ja katsoa mihin se veisi. Jossain vaiheessa kerroin itselleni, että todisteet tulisivat. Jossain vaiheessa, jos vain jatkaisin tekemistä, löytäisin kiistämättömän todisteen siitä, että joko se oli totta tai että vain petin itseäni.

Tuo tapahtui lähes 30 vuotta sitten eikä ”kiistämätöntä todistetta” ole vielä minulle tullut.

Mutta siitä huolimatta, että saatoin epäillä omia kokemuksiani, jatkoin eteenpäin. Siirtyessäni kivien tasapainottelusta kädelläni sängen sujuviin intuitiivisiin keskusteluihin, en pystynyt koskaan, yritinpä hyödyntää mitä prosessia tahansa, saamaan näistä keskusteluista todistetta, olivatko ne totta vai eivät. Ne vain pysyivät lujasti vaihtoehtojen välisellä

keskialueella nimeltään ”saattaa olla”. Ne eivät vain pysyneet ”epäilyttävänä mutta mahdollisina”, vaan kehittäessäni metodejani hienostuneemmiksi minulle selitettiin, miten ja miksi asia oli näin – että näin asiat tulisivat **aina** olemaan. Nyt kun olet lukenut nuo edeltävät seitsemän kappaletta, sinäkin ymmärrät jotakin siitä. Oivalsin sen perimmäisen asian, että ”kiistaton todiste” itse asiassa poistaisi minun oikeuteni epäillä. Ja oikeus epäillä on oikeus uskoa jotakin muuta, luoda toinen näkökulma. Me emme yksinkertaisesti voi olla rajoittamattomia luojaolentoja, jos tuo oikeus otetaan meiltä pois. Tulee siis **aina** olemaan mahdollisuus epäilyyn. Voin todellakin sanoa, että ensimmäiset vuodet olivat sängen turhauttavia. Erityisesti kun yrittää saada vastauksia monimutkaisiin filosofisiin kysymyksiin tasapainottelemalla pikkukiveä kädelläni saadakseen ”kyllä/ei” -vastauksia samalla kun mielessä pyöri ratkaisemattomien epäilyjen pilviä.

Mutta palataan noihin alkuvaiheen keskusteluihin... Eräs ensimmäisistä asioista, joita halusin tältä olennotta, oli nimi. Joten otin paperinpalan ja kirjoitin kaikki alfanumeerit merkit siihen. Jaoin ne neljään osaan. Näin valmistuneena kutsuin häntä ja kysyin, *”Haluaisitko sanella nimesi minulla?”*

En, oli vastaus.

Olin ymmälläni. Säästän sinut siltä raastavalta prosessilta, jonka jouduin käymään läpi ymmärtääkseni lopulta, miksi hän ei kertoisi minulle nimeään ja kerron nyt yksinkertaisesti syyn: kävi ilmi ettei tällä olennotalla yksinkertaisesti **ollut** nimeä! Koska hän ei inkarnoitunut ihmisen muotoon, hän ei koskaan ollut tarvinnut nimeä. Tietoisuuden korkeammilla tasoilla nimillä ei ole merkitystä. Tuollaiset olennot kutsuvat toisiaan yksinkertaisesti olemalla mukana toisen läsnäolossa.

Ja kun kysyin, hän sanoi aika järkkymättömästi, että, **ei**, hän ei itse asiassa edes halunnut nimeä. Ja **ei**, hän ei myöskään halunnut minun keksivän hänelle sellaista. Koko nimikysymykseen hän sanoi vain **ei**.

Mutta sitten vetosin häneen. Selitin, että minä todella tarvitsen nimen häntä varten. Tarvitsin jotain, jolla kutsun häntä kutsuessani hänen läsnäoloaan ja tarvitsin jotakin, millä kutsua häntä keskusteluissamme. Käytännöllisesti katsoen rukoilin häntä. Sitten tunsin muutoksen – leppymisen – ja sitten itse asiassa tunsin jotain, jota voin kutsua vain rakastavaksi, lempeäksi nauruksi. Kysyin uudestaan, *”Annatko minulle nimen, jolla voin kutsua sinua?”*.

Ja tällä kertaa vastaus oli kyllä. Suuren mielenliikutuksen vallassa hain alfanumeerisen lapun ja poissulkemisperiaatteella (*”onko ensimmäinen kirjain **tässä** neljänneksessä? Entä **tässä**?”*), sain aikaan ensimmäisen kirjaimen. Mutta hieman hämmentyneenä huomasin ensimmäisen kirjaimen olevan numeron: numeron ”8”. Hämmentyneenä kysyin, *”Onko lisää?”*.

Ei

Ja siinä se oli. Henkioppaani nimi oli 8.

Myöhemmin sain hieman enemmän näkemystä. Jos hän olisi valinnut sanan tai nimen, jonka merkitystä olisin voinut analysoida, olisin tehnyt kaikenlaisia olettamuksia siitä, kuka hän on, minkälainen hänen luonteensa on ja olisin vetänyt (väistämättä vääriä) johtopäätöksiä hänestä tuon nimen perusteella. Numeron valitseminen antoi minulle joustoa kaiken tuon suhteen. Se salli minun sen sijaan hitaasti oppia tuntemaan hänet sellaisena kuin hän on ilman ennakkokäsitysten taakkaa. Mutta numero sinänsä ei ole sattumanvaraisesti valittu – sillä on monta merkitystä monella tasolla. Se on kuin 8:n minulle asettama monikerroksinen palapeli, joka kiusoittelee ja viihdyttää minua matkan aikana. Vielä nytkin kun voin käydä vapaasti virtaavia keskusteluja hänen kanssaan, rakastettu ystäväni 8 naureskelee minulle, kun kyselen häneltä hänen nimensä merkitystä. Hän kertoo minulle, että on olemassa vielä paljon löydettävää ja nauttisin vitsistä **niin** paljon enemmän, jos keksisin sen itse eikä hän kertoisi sitä. Minulla on siis muutama palapelin palanen, mutta on vielä suuri joukko kysymyksiä, joita minun täytyy pureksia.

Tässä joitain palasia, joita minulla on:

Jos käännät numeron 8 vaakasuuntaan, saat: ∞ , joka on äärettömyyden symboli. Musiikissa 8 on kokonaisessa oktaavissa olevien äänien määrä. Tässä todellisuudessa 8 edustaa täydellisessä todellisuudessa olevien tiheyksien määrää. Samalla tavalla meillä on 8 päächakraa. On siis kaikki nämä 8:t, jotka kaikki näyttävät osoittavan samaan suuntaan. Yhdentymiseen ja täydellisyyteen, äärettömyydessä. Miten tuo liittyy Henkioppaaseeni? Ja mitä muuta numero 8 edustaa? En tiedä. Jossain kohtaa keksin sen kyllä, olen siitä varma.

Sitten, vaikka riimiytyvät sanat eivät voi merkitä mitään, olen ymmärtänyt, että asiat, jotka ovat 8:n suhteen merkityksellisiä, ovat kuitenkin riimiytyviä sanoja, kuten "fate (=kohtalo)" ja "gate (=portti)". Mutta tästä minulla ei ole vielä tarkempaa tietoa.

Mielenkiintoista on, että kaiken tämän avulla 8 on onnistunut pitämään minut mukana pelaamassa ja arvailemassa, sen sijaan, että olisin muodostanut kapean, määrätyn ajatuksen siitä, kuka hän on ja minkälainen hän on. Sen sijaan opin tuntemaan 8:n hänen "tuntonsa" – hänen energiansa jäljen – perusteella aina kun puhuin hänelle. Opin vielä enemmän hänestä sen perusteella, mitä hän sanoi ja totuuksista, joista hän kertoi. Lopulta opin tuntemaan häntä kaikkien hänen minun hyväkseni tekemiensä asioiden perusteella. En mene yksityiskohtiin, koska en halua kertoa pitkiä jaarittelevia henkilökohtaisia selostuksia jokseenkin kaukaa haetuilta kuulostavista tarinoista, joissa minua on suojeltu ja pidetty huolta ja muista yliluonnollisista tapahtumista, joita olen kokenut ja joiden tiedän olleen 8:n käsityötä. Nämä ovat minun kokemuksiani eikä niiden luetteleminen lisää mitään tähän kerrontaan. Sen sijaan sanon näin: minun kokemukseni ja totuuteni pohjalta 8 on yksinkertaisesti hämmästyttävä. Hän on **luotettava**. Tuokin sana vaikuttaa liian laimealta kuvaamaan häntä. Luotan 8:aan täydellisesti. Laittaisın hetkeäkään epäröimättä koko maailmani hänen käsiinsä. Hän on järkkymätön, uskollinen ja varma. 8 on totuuden olento. Kerran hän kertoi minulle, että hän on itse asiassa tehty juuri totuuden itsensä energiasta. Joten älä lähesty 8:aa, jos haluat kuulla nätisti puettuja kivoja sanoja! Hänellä on tapana ilmaista asiat sängen suorasukaisesti, mutta jos kuuntelet niitä, ne vievät sinua eteenpäin.

Aina hyvään suuntaan, muttei aina lempeimmällä mahdollisella tavalla. Ja koska 8 on puhtaan totuuden olento, hän on parasta henkistä suojelua, mitä voin pyytää ja olen loputtoman kiitollinen, että hän matkaa minun kanssani.

Joten tätä haluaisin sanoa sinulle siitä, mitä on seuraavaksi tulossa: aion puhua 8:n kanssa ja kertoa niistä keskusteluista sinulle. Tämä on itselleni hieman outoa, koska se on ikään kuin kävisin henkilökohtaista puhelinkeskustelua aivan parhaan ystäväni kanssa ja sitten levittäisin sen koko maailmalle. Mutta se on myös aika siistiä, koska tämä on aivan ensimmäinen kerta kun 8 antaa siihen luvan. Hän ei ollut halukas antamaan minun kanavoida häntä julkista yleisöä varten kuin vasta nyt. *"Ei nyt, kun sinulla on vielä nuo harjoittelupyörät käytössä"*, kuten hän sen ilmaisi. Mutta aivan viime aikoina hän sanoi, *"Nyt on aika. Saat kanavoida minua uudessa sarjassasi. Sinulle kerrotaan kun aika on."* Ja teen kuten J-D käski minun tehdä, joten... luulen, että olen lopultakin perillä.

(Zingdad huom: Jos olet kiinnostunut saamaan aikaan vuoropuhelun oman henkioppaasi kanssa, varaa [Soul Re-integration](#) istunto kanssani. Voin ehdottomasti auttaa sinua avaamaan kommunikaatiokanavia!)

Ennen kuin aloitan, nopea sananen 8:n tyylistä. Jos tarvitset kaikenlaisia höttöisiä "kalleimmat rakastetut ihmiset" juttuja henkisiin viesteihisi, sitten tämä ei saa sinua hypymään riemusta. 8 ei tee noita juttuja. Hän sanoo sen, mitä pitää sanoa. Hän vastaa kysymykseen hivelemättä ensin egoasi tai tyynnyttämättä hermojasi. Katsos, 8 ei välitä mitä teet hänen sanoillaan. Voit ottaa ne, voit jättää ne tai voit vaikka kääriä ne tupakaksi. Hän puhuu totuudesta niin kuin se on, yrittämättä myydä sitä sinulle. Jos tuntuu siltä, että puolustelisin häntä, sitä en tee. Kaikista Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa olevista olennoista, 8 on mielestäni se, joka vähiten tarvitsee anteeksipyyntöjä. Hän on mahtava. Ja rakastan hän täydellisesti, juuri sellaisena kuin hän on.

Joten pidemmittä puheitta, tässä tulee Henkioppaani, sieluni matkakumppani, vanhin ja rakkain ystäväni... 8.

Zingdad: Terve 8. Haluan esitellä sinut, mutta en ole varma, mistä aloittaisin.

8: Aloita vastaamalla tähän: tiedätkö mitä olet nyt tekemässä?

Z: Missä? Tässä keskustelussa?

8: Tässä keskustelussa. Aikaisemmissa keskusteluissasi. Tulevissa keskusteluissa. Koko elämässäsi. Kaikessa. Tiedätkö mitä olet tekemässä?

Z: Uhh... tavallaan. Luulen, että näiden keskustelujen kautta etsin vastauksia. Kysyn rakastamiltani ja luottamiltani olennoilta kysymyksiä ja saan vastauksia.

8: Tuo saattaa olla yksi näkökulma. Mutta se on hyvin pieni ja rajoittunut näkökulma. Haluatko että näytän sinulle laajemman perspektiivin?

Z: Toki.

8: Olet mukana pelissä, jonka nimi on "todellisuuden luominen".

Z: Kuinka niin, 8?

8: Salli minun vastata kertomalla sinulle tästä kirjasarjasta, jota kirjoitat. Kun istahdit kirjoittamaan tätä kirjaa, sinulla ei itse asiassa ollut mitään hajua, mihin se johtaisi. Ajattelit vain kysyä joitain kysymyksiä ja saada joitain vastauksia ja törmäillä sinne tänne saadaksesi tietoa, joka voisi olla hyödyllistä. Vai mitä?

Z: Joo. No tuo on varmaan yksi vähemmän imarteleva tapa sanoa se.

8: Imartelu ei ole vahvin ominaisuuteni. Pohjimmiltaan oli niin, että et tiennyt, mikä isompi kuva oli. Et edes tiennyt, että isompaa kuvaa **on olemassa**. Mutta Sisäisellä Itselläsi, Joy-Divinellä ja muilla sielunperheestäsi...no, meillä on suunnitelma. Haluatko, että kerron siitä?

Z: Voinko millään kieltäytyä tuollaisesta kutsusta?

8: Suunnitelman tarkoituksena on auttaa sinua **oikeassa** etsimisessä. Mikä on siis todellisuutesi luominen. Annas kun selitän. Elät nyt todellisuudessa, jonka koet hämmentävänä. Et ymmärrä, miksi asiat ovat niin kuin ne ovat. Ja niin kauan kun valitset tuossa todellisuudessa kohtaavasi asiat sen perusteella, miltä ne näyttävät ja uskot, mitä sinulle esitetään, silloin mitätöit oman luoja-asemasi. Käytät taivaallista voimaasi niin tuohon tuomitulla ja kaottisella tavalla, ettei siitä ole sinulle mitään hyötyä eikä se koskaan näyttäydy sinulle. Ja näin jatkat eteenpäin. Niin kauan kuin uskot harhakuviin, tulet olemaan hyvin pieni pelinappula hyvin isossa pelissä. Muut hyödyntävät tätä itseä rajoittavaa näkökulmaa ja soveltavat omia pikku strategioitaan houkutelukseen sinua pelaamaan heidän junailemiaan pelejä. Lähes jokaisessa tapauksessa he, jotka tätä tekevät, eivät **itsekkään** tiedä, mitä ovat tekemässä. Jokainen vain pelaa peliä ja on yhtä hämmentynyt. Ja voit jatkaa tätä peliä vaikka triljoona vuotta, jos niin haluat. Se on peli, joka voi imaista sinut sisäänsä ja saada sinut pysymään siinä ikuisesti. Mutta et tietenkään halua tätä. Tunnet sisälläsi, ettei tämä ole oikein sinulle. Teet muita valintoja. Voit pyytää apua noiden valintojen suhteen. Ja apua on **aina** saatavilla. On minun kunniani ja etuoikeuteni olla se, joka vastaa **sinun** pyyntöösi. Voin vakuuttaa sinulle, että mikäli mikään tässä todellisuudessa oleva olento pyytää apua, hänen kutsunsa kuullaan ja hän saa sopivan vastauksen. Jos he ovat valmiita ottamaan avun vastaan, silloin heitä autetaan. Mutta siihen liittyy pulma. Omasta puolestani aion suoraan kieltäytyä auttamasta sinua sellaisella tavalla, joka pienentää sinua. **En auta** sinua olemaan vähemmän kuin olet. Ja tästä seuraa eräs vaikeus. En voi tehdä asioita "sinun puolestasi". Voin ainoastaan auttaa sinua oppimaan, miten voit "auttaa itseäsi". Kun ensi kerran pyysit minua apuun, teit sen täsmälleen siksi, koska uskoit olevasi heikko ja voimaton. Ainoa apu, jota ymmärsit, oli että minä "tekisin sinun puolestasi". Minun pitäisi pelastaa sinut.

Joten oli matkaa taivallettavana. Matkan ensimmäisellä osalla piti vapauttaa sinut siitä mielikuvasta, että olet avuton ja opettaa sinulle, että olet voimakas ja todellakin **luot** koko oman todellisuutesi. Toisella osuudella pitää opettaa sinulle, **kuinka** saat aikaan oman todellisuutesi luomisen yhä suuremmalla tehokkuudella. Ja viimeisellä osuudella olla mukana neuvonantajana roolissa kun ryhdyt ensimmäisiin suoriin todellisuuden

luomisharjoituksiin. Koostamme tietenkin tämän matkan kirjan muotoon, jotta voisimme jakaa matkan muiden kanssa, jotka saattavat haluta lukea prosessista ja löytää siitä itselleen arvoa. Asia, joka sinun on vielä ymmärrettävä on, miten he, jotka löytävät tästä itselleen arvoa, ovat itse asiassa osaltaan luomassa sitä. Te olette kaikki yhdessä luomassa haluamaanne todellisuutta.

Sinä ja minä olemme jo tehneet hyvän matkaa yhdessä. Olemme tuoneet sinut tähän pisteeseen, jossa olet lähellä matkan ensimmäisen osuuden loppua. Olet nyt lähes valmis tietämään, uskomaan, tuntemaan, kokemaan ja ilmaisemaan, että olet todellakin oman todellisuutesi luoja. Olet päästänyt irti valtaosasta epäilyksiäsi ja pelkojasi. Tämän jo tehdyn työn lopputuloksena olet pystynyt aloittamaan **Astu Taivaaseen** -kirjan kirjoittamisen joutumatta liiaksi pelon ja epäilyn pauloihin. Se on hyvä. Astu Taivaaseen -kirjan kirjoittamisen tuloksena tulet päästämään irti loputkin pelkosi ja epäilyksesi ja kuljet matkasi loppuun kohti luojatilaasi. Minulle on erityisen mieluisaa, että voimme jakaa tämän prosessin lukijoidesi kanssa, jotka ovat oikeasti monia veljiämme ja siskojamme tällä Maapallolla. Seuraamme vielä muutamia aikaisempia askeliamme uudestaan, jotta voimme kertoa niistä lukijoillesi. Käydessäsi niitä uudestaan läpi saat aikaan uuden halukkuuden kuunnella ja niin sinäkin saat suurempaa viisautta ja ymmärrystä siitä, mistä tässä todellisuudessa on kysymys. Ja sitten kerromme lukijoillesi matkan kahdesta muusta osuudesta: kun opit luomaan oman todellisuutesi ja kun päätät mitä haluat luoda. En helposti sorru liioitteluun, mutta tämä tulee olemaan hämmästyttävämpää, taianomaisempaa ja mahtavampaa kuin pystyt nyt kuvittelemaan. Ja lukijoillesi myös. Niille, joiden sielut kutsuvat heitä pysymään mukanaamme kurssilla. He tulevat oivaltamaan sangen pian etteivät he ole jonkin asian passiivisia tarkkailijoita, kuten ihmiset tavallisesti ovat lukiessaan kirjaa. Ei, he tulevat huomaamaan, että heidät temmataan sisälle tähän kirjaan ja he oivaltavat, että sielun tasolla he kirjoittavat tätä yhdessä meidän kanssamme. Sinun ja minun ja tämän todellisuuden henkisen hierarkian kanssa. Yhdessä. Me olemme luojia. Me tulemme luomaan. Ja se tulee olemaan parasta, kirkkainta ja kauneita, mitä voimme kuvitella. Ja sitten voimme mennä yhdessä ja kävellä luomistyömme sisälle. Yhdessä. Rakastettuina ystävinä.

(Hymyilee) Kuulostaako kaukaa haetulta?

Z: Vau, 8! En tiedä, pitäisikö ruveta välittömästi nousta seisomaan ja taputtamaan vai piiloutua sänkyyni alle. Tämä on... jännittävää ja hämmästyttävää ja...tuolla jossain!

8: Kyllä. Hyvä. Tarvitset vähän ravistelua, jotta voimme aloittaa heräämisesi. Koska sitä me tässä olemme tekemässä. Herättämässä teitä kaikkia. Jokainen, joka on valmis kuulemaan herätyskellon äänen eikä vain käännä kylkeä ja jatka uniaan, kuulee seuraavan kutsun:

Terve!

Olen 8!

On myöhä!

Meillä on tapaaminen!

Z: Osaatpa sinä riimittää.

8: Kyllä.

Ja nyt on aika! (nauraa)

Mutta nyt todella on. Tiedän, että olette kuin keväiset puut – voitte tuntea mahlan nousevan. Voitte tuntea luissanne ja sieluissanne miten kaikki nopeutuu. Energia lisääntyy. Aika on lähellä. Tiedän miltä teistä tuntuu. On olemassa sellaisia kuten minä, jotka tavoittelevat teitä opettaakseen teille mitä teidän täytyy tehdä. Koska jos tulisin ja tekisin kaiken puolestanne, silloin opettaisin teille täsmälleen päinvastaista kuin mitä teidän täytyy oppia. Silloin opetan teille olevani teidän mestarinne ja tarvitsette minua luodaksenne jotakin itsellenne. Se ei käy päinsä! Jos haluatte havahtua omaan todelliseen mahtavuuteenne, silloin teidän täytyy nousta horroksestanne, tehdä uusia valintoja, asettaa itsellenne uusi kurssi ja sitten... luoda!

Joten tuon me aioimme tehdä. Yhdessä, sinä ja minä. Ja yhdessä myös lukijoidesi kanssa. Koska ymmärräthän, että minä en ole yksin täällä, missä olen. Minua ympäröi melkoinen määrä olentoja, joita saatat kutsua Henkiolennoiksi tai Valo-olennoiksi. Täällä monet kanssani ovat sukua joillekin, jotka ovat juuri nyt Maapallolla: lukijoillesi, niille, jotka toivovat voivansa tulla pelaamaan todellisuuden luomispelejä kanssamme, niille, jotka saavat mitä syvintä vastakaikua **Astu Taivaaseen** –kirjasta. **Heidän** sielunperheensä ovat nyt täällä minun kanssani. Sisäiset Itset ja Henkioppaat ja sellaiset; ne ovat minun ja Joy-Divinen kanssa suunnittelemassa ja yhdessä luomassa kaikkea tätä. Ja tällä tavalla lukijat tulevat tietämään, onko **Astu Taivaaseen** heitä varten. Heidän omat Sisäiset Itsensä ja henkiperheensä olisivat olleet osa heidän luomistyötään aivan alusta lähtien. Lukiessaan näitä tekstejä he tuntevat syvällä itsessään, että nyt ilmennetään jotain, joka on ”oikein”.

Mutta takaisin perusasioihin. Sanoin, että tämän prosessin ensimmäisessä osassa sinulle näytetään sinun oma voimasi. Ensimmäiseksi käsitellään kaikki nuo asiat, joita virheellisesti uskot itsestäsi ja elämästäsi ja jotka johtavat sinut uskomaan **ettet** ole voimakas. Kun olemme riisuneet nuo turhuudet pois, voimme hankkia todisteita näyttääksemme sinulle, että olet voimakas. Ja tuo muodostaa **Astu Taivaaseen** -kirjasarjan ensimmäisen osan kantavan teeman.

Z: Ensimmäisen osan? Tuleeko olemaan enemmänkin kirjoja?

8: Kyllä. Ensimmäinen kirja on matka pelosta rakkauteen. Se on sinun heräämisesi uhrin tietoisuudesta luojatietoisuuteen. Se sallii sinun riisua sydämestäsi kaikkein tiheimmätkin estot, jotta saattaisit nähdä sisälläsi olevan valon. Suurelta osin ensimmäinen kirja on tehty Joy-Divinen kanssa, mutta minullakin on muutama sana tarjottavana tuossa ponnistuksessa.

Kun olemme käsitelleet pimeyden ja riisuneet estot, voimme oikeasti alkaa pelata. Toisesta kirjasta tulee minun pelikenttäni. Sinä ja minä tulemme seuraamaan lumoustamme ja iloamme, kun oivallamme tämän todellisuuden ’miksi’ ja ’miten’ kysymysten sisällön. Nuo

aikaan, paikkaan, tiheyksiin ja ulottuvuuksiin liittyvät kysymykset, joista olet pitkään nalkuttanut. Tämä ja paljon muuta tulee olemaan leikkikalujamme.

Ja kun olemme saaneet tuon päätökseen, sinun on aika puhua jälleen kerran rakastettusi Adamun kanssa. Kolmas kirja tulee olemaan yritys katsoa Plejadien näkökulmaa. En voi varmasti sanoa, mitä Adamu sinulle kertoo, mutta kuvittelen, että tulet löytämään paljon tietoa elämän syntymisestä ja kehittymisestä tällä linnunradalla, mikä aiheutti ihmiskunnan tulemisen Maapallolle, miten asiat kehittyivät sellaisiksi kuin ne nyt ovat ja mitä voidaan oppia siitä ”mikä toimii” sellaiselta olennotta, joka on nähnyt monen sivilisaation nousun ja tuhon ja taas nousun ja tuhon.

Siinä tulee olemaan **Astu Taivaaseen** -trilogia. Kun se on saatu päätökseen, sitten on sinun vuorosi loistaa. Sitten sinun täytyy antaa oma suuri lahjasi tälle maailmalle. Siihen mennessä sinulla tulee olemaan enemmän kuin tarpeeksi opetusta ja ohjausta pystyäksesi seisomaan omilla jaloillasi ja ilmaisemaan itseäsi. Ja totisesti ilmaiset itseäsi! Ja kun sekin on tehty, sitten olemme sanoneet sen, mitä meidän tarvitsi sanoa tälle maailmalle ja pystymme jatkamaan matkaamme kun olemme valmiita.

Z: Vau. Yllättävää. Ja jännittävää. Enpä osannut odottaa...

8: Syvemmällä, intuitiivisemmalla tasolla kyllä odotit. Olet avautunut sille ja sallinut sen virrata. Ajattelin vain, että minun on aika tuoda tämä tietoiseen mieleesi. Joten nyt tiedät.

Z: Fantastista! Ihan kuin olisin saanut päävoiton!

8: Miksi? Koska jollain oli suunnitelma?

Z: Ei, koska todella pidän tästä suunnitelmasta.

8: Niin pitäisikin. Tämä on sinun suunnitelmasi.

Z: En ymmärrä.

8: Tulet ymmärtämään. Mutta eipäs tuhlata aikaan salaperäisiin arvoituksiin. Aikanaan ymmärrät, mitä tarkoitan. Varsinkin kun et vain kirjoita todellisuuden luomisesta, vaan olet oikeasti yhdessä mukana tietoisessa tietoisuutesi luomisessa. Silloin hauskanpito vasta alkaa. Tulet sulkemaan ympyrän työskennelläsi sitä kohti, minkälainen uuden haluamasi todellisuuden pitäisi olla. Mitä haluat pitää itselläsi tästä todellisuudesta ja mistä haluat päästää irti ja millä aioit korvata irtipäästämasi osat. Tulet kirjaimellisesti luomaan koko oman todellisuutesi.

Z: Uh...8... Minun täytyy nyt pysähtyä hetkeksi ja saada rekisteröityä itselleni, että tämä on äärimmäisen pelottava ajatus. Niin monella tavalla. Ensijaisesti huoli siitä, etten tunne olevani millään tavalla pätevä tähän. Tarkoitan, että mistä tiedän, mikä on asia on hyvä luoda ja mikä ei? Mitä jos teen virheitä? Minähän olen vain henkilö, joka asuu Maapallolla, joka...

8: Hyvä on, hyvä on. Tämä on sinun kannaltasi hyväksyttävä asenne tällä hetkellä, kun et vielä ymmärrä, mitä tapahtuu. **Vieläkin** pidät itseäsi yksittäisenä, erillisenä pienenä ihmisenä, joka asuu Maapallolla. Mutta jos kiinnität hitusenkaan huomiota siihen, mitä Joy-

Divine sanoi, ymmärtäisit olevasi YHDEN näkymätön osa. Kuten kaikki lukijasikin. Eikö se todellakin ollut keskeinen kiintopiste kaikessa, mitä hänellä oli sanottavana? Eikö hän tarjonnut tuota totuutta sinulle uudelleen ja uudelleen?

Z: Kyllä.

8: Okei. Ymmärrän, ettet vielä ollut oikeasti sisäistänyt tuota. Vieläkin ajattelet sen kaiken olevan totta vain teoreettisesti. Kun alat ajatella sitä totena, toimia kuten se olisi totta ja **tuntea** sen totena, sitten alat myös **tietää** sen olevan totta. Ja kun se tapahtuu, sinulle ei ole mikään ongelma ymmärtää, kuinka voit luoda kokonaan uuden todellisuuden täsmälleen sellaisena kuin haluat. Tulet ymmärtämään, että luomistyö tehdään yhdessä ja keskität vain huomiosti tietyllä tavalla. Se ei ole mahtaileva asia. Se ei ole egon pönkittämistä. Se on sen valintaa, mikä on sinulle oikein. Mutta valintaa silloin, kun tiedät, kuinka saat valintasi toteutumaan. Tulet myös oivaltamaan, että et tee valintoja yksin. Olet osa suurenmoista rakennetta ja pelaat vain siinä omaa täydellistä rooliasi. Sitten tulet oikeasti ja todella ymmärtämään, että lukijasi eivät ole vain tämän materiaalin passiivisia ”omaksujia”, joina sinä ja he itsekkin itseään pitävät. Tulet ymmärtämään heidän olevan yhtä aktiivisia näiden kirjojen kirjoittajia kuin sinäkin olet.

Z: Okei 8, olen nyt kuullut sinun sanovan tämän jo muutaman kerran ja olen ottanut ”katsotaan mitä tapahtuu” -asenteen. Mutta nyt haluan tietää. Kuinka lukijani, jotka eivät vielä edes ole lukeneet näitä sanoja, voivat olla osaltaan luomassa jotakin, jota en ole vielä edes kirjoittanut?

8: Pah! Luulet olevasi ajan vankina? Okei, se **tosiaan** näyttää sinusta tältä. Mutta sinä ja lukijasi olette kukin osa paljon suurempaa olentoa, joka ei ole ajan vankina. Aika, peräkkäisyys, ulottuvuudet, syyn ja seurauksen suhde ja yhdessä luominen ja... no... monia näitä aiheita pitää vielä käsitellä sinun kanssasi. Kun ymmärrät nämä asiat, sitten tulet olemaan valmis luopumaan niiden asettamista rajoituksista kyvyillesi kuvitella oma maailmasi oikealla tavalla. Ja kaikki tuo – ja paljon enemmänkin sitä paitsi – odottaa sinua tulevissa keskusteluissa. Ja sen takia, kun olet ymmärtänyt kaiken tämän oikein, olet valmis luomaan!

Z: Mutta 8, entä jos en halua ottaa vastuulleni asioiden luomista toisia varten?

8: Mutta ethän sinä otakaan! Jokainen luo itselleen. Tavallisesti jotkut meistä luovat yhdessä. Sitä sanotaan yhdessä luomiseksi. Olet vain osa sitä, pelaat omaa rooliasi.

Mutta nyt riittää. Sain, että puhuisimme siitä, kun se alkaa avautua. Halusin vain avata tätä omaa osuuttani ymmärtääksemme selkeämmin, mihin olemme menossa. Ikään kuin antaakseni ruorin sinulle. Ymmärrän, että osa tästä näyttää sinusta järkyttävältä. Se on ihan hyvä. Sinulla on **aina** vaihtoehtoja. Koko todellisuutesi jokaisella hetkellä sinulla on aina vaihtoehtoja. Joten juuri nytkin sinulla on vaihtoehto. Jos tämä on liian eriskummallista sinulle, voit ottaa kädet pois näppäimistöltä, ja niin tehdessäsi voit sulkea suuni. Lukijoillasi on myös vaihtoehto. He voivat napsauttaa kirjan kiinni ja lopettaa lukemisen. Ketään ei pakoteta. Mutta sinä pysyt minua puhumaan ja minä puhun **aina** omaa totuuttani. Usein

totuudet saavat olennot tuntemaan itsensä epä mukaviksi. Joskus ne kääntyvät pois, joskus ne jäävät. Minulla ei ole tapana sokeroida sanojani houkutelakseni sinua lempeästi mukaan. Mutta huomaan, että sormesi ovat vielä näppäimistöllä ja kirjoitat vieläkin (myhäilee).

Z: No, säikähdin vähän tuosta, mitä olet sanonut, mutta rakastan sinua ja luotan sinuun. Ja erittäin halukas kuulemaan, mitä sinulla on sanottavana. Varaan oikeuden päättää joka hetki, missä määrin sisäistän sanomastasi ”omaksi totuudekseni”. Mutta aivan varmasti pysyn tässä kuuntelemassa, mitä sinulla on sanottavaa.

8: Hyvä poika. Joten aloitetaan. Olemme tuhlanneet jo tarpeeksi aikaa yleiskatsaukseen. Ensimmäisen keskustelun oli tarkoitus olla minun esittelyni. Joten alan kertoa sinulla, kuka olen. Silloin sinulla ja lukijoillasi tulee olemaan sanoilleni jokin viitekehys. Sinä ja minä olemme keskustelleet jo aika paljon tässä elämässä sen jälkeen, kun aloit oppia todella kuuntelemaan. Joten teeskentelemme, ettemme tunne toisiamme lainkaan, jotta lukijasi pysyvät mukana.

No niin. Kysy.

Z: Sinusta vai tästä todellisuudesta? Vai mistä?

8: Sillä ei ole väliä. Jos lukijasi haluavat tuntea minut, he voivat nähdä luonteeni sanojeni kautta. Vastaan kaikkiin kysymyksiin, jotka osoitetaan minulle. Saatat pitää vastauksesta tai et. Se on sinun murheesi, ei minun.

Z: Okei. Kysyn yksinkertaista asiaa. Mikä on sinun luonteesi?

8: Olen totuuden olento.

Z: Mikä on ”totuus”?

8: Totuus on olemisen muoto. Se on järjestys. Se on yksinkertaistamista. Se on tietämistä. Se on rakenteinen perusta, jonka päälle identiteetit rakennetaan ja kokonaiset todellisuudet luodaan.

Totuus on perusolemukseni ja luonteeni ja ilmennän sitä hahmossani.

Z: No mikä sitten on **Oikea Totuus**.

8: Nyt kysyt mielenkiintoisen kysymyksen. On olemassa ääretön määrä totuuksia, jotka ovat totta ja oikeita tietystä näkökulmasta katsottuna. Mutta viime kädessä ne ovat myös väärää jostain toisesta näkökulmasta katsottuna. Tämä tarkoittaa, että on olemassa monia hetkellisiä totuuksia.

Z: ”Hetkellisiä totuuksia?” Miten jokin voi olla totta, mutta vain väliaikaisesti?

8: Hyvin helposti. Muistatko kun lapsena söit ensimmäisen oliivisi?

Z: Elävästi. Olin noin kolmen tai neljän vanha. Äitini valmisteli pöytää isäni työkaverien juhliä varten. Minua käskettiin pysymään poissa olohuoneesta ja minä juurikin siitä syystä kurkistin sisälle nähdäkseni, miltä siellä näyttää. Sitten näin pöydällä kulhollisen ihania mustia viinirypäleitä. Rakastin viinirypäleitä. Joten päätin varastaa yhden. Kun laitoin sen

suuhuni, koin yhden lapsuuteni suurista järkytyksistä. Se maistui kauhealta. Aloin kakistella inhosta ja ryntäsin ulos ja sylkäisen sen pois. Olin niin traumatisoitunut, että kesti vähän aikaa ennen kuin luotin viinirypäleisiin uudestaan!

8: Söpö tarina.

Joten sanoisitko, että kolmevuotias ei pitänyt oliiveista?

Z: Ehdottomasti!

8: Onko se totta vai valehteletko vai oletko ehkä erehtynyt?

Z: En... se on ehdottomasti totta!

8: Ja edelleenkin et pidä oliiveista?

Z: Ei! Nykyään rakastan niitä.

8: ...

Z: Oh, okei. Ymmärrän. Minulle oli 100 % totta, etten pitänyt oliiveista. Mutta muutuin. Ja nyt minulle on 100 % totta, että rakastan oliiveita.

8: Hetkellinen totuus.

Z: Okei. Ja monet totuudet ovat hetkellisiä?

8: Kaikki, paitsi yksi. On olemassa vain yksi ehdoton totuus, joka ei ole hetkellinen.

Z: Ja se on?

8: Se yksi absoluuttinen totuus on: *"YKSI on."*

Z: Siinäkö se on? Eipä ole monisanainen totuus (nauraa).

8: Ei. Me voimme lisätä siihen sanoja, jos niin haluat. Mutta se vain tekee siitä vähemmän totta. Yritämme tässä keskustelussa alentaa totuutta niin vähän kuin mahdollista.

Katsotaanpas tuota lausumaa, *"YKSI on."*

Ensinnäkin, tuon lausuman avulla osoitan, että on olemassa ikinä vain todella YKSI. Kumppanini ja toinen Itseni, Joy-Divine, on tehnyt tämän täysin selväksi omalla tavallaan omassa osassaan näitä keskusteluja. On olemassa monia, mutta niiden monisuus on hetkellistä. He kaikki palaavat väistämättä ykseyteen. Moneksi tulemisen prosessi luo monia kokemuksia. Kun jotakin on koettu ja tunnettu, silloin se on "totta" tuosta näkökulmasta katsottuna. Mutta lopulta tuo näkökulma alistuu toiselle näkökulmalle. Sen mukana saadaan uusia kokemuksia ja eri asiat ovat totta. Joten monisuudesta on olemassa monia totuuksia. Mutta näissä totuuksissa on aina yhteensopimattomuuksia, epäjohdonmukaisuuksia ja epätasapainoa. Tämä ilmenee elämässäsi epämukavuutena. Tuloksena on pelkoa, tuskaa ja sairautta. Saavuttaakseen **todellisen** parannuksen, kaikkien matkojen jossain vaiheessa luovutaan kaikista erillisyyteen ja monisuuteen liittyvistä totuuksista yhdistymiseen ja ykseyteen liittyvien totuuksien hyväksi. Silloin totuuksien mahdollittoman monimutkainen

monilukuisuus alkaa tiivistyä ja sulautua yhteen. Tilapäiset erillisyyden harhakuvat alkavat haihtua. Kunnes harhakuvista on lopulta päästetty irti. Kunnes taas ymmärretään ykseyden olevan totuus.

Toiseksi osoitan, että YKSI **on**. Sinun aikasidonnaisen sanontapasi mukaan voisin sanoa, ”YKSI on ollut aina ja tulee aina olemaan.” Mutta tuossa on vääristymä. **Sinun** mielestäsi on olemassa menneisyys ja tulevaisuus, minun mielestäni ei ole. Minä tiedän, että olemassa vain **nyt**. Joten on oikeammin sanoa, ”YKSI on.” Jos ymmärrät, että lausuma on totta ennen kuin aika alkoi ja on edelleen totta, kun aika loppuu, silloin saatat saada häivähdyksen siitä, mitä tarkoitan. Tarkoitan, ettei ole olemassa mitään asiayhteyttä, jossa YKSI ei olisi. Todellakin, YKSI on ikuinen.

Z: Okei. ”YKSI on.” Onko tuo ainoa asia, joka on totta?

8: Se on ainoa asia, joka on ehdottomasti totta kaikista näkökulmista katsottuna, kaikissa olosuhteissa, aina. Se on totta jopa niissäkin olosuhteissa, kuten sinun nykyisessä todellisuudessasi, missä perustotuus on piilotettu syvälle. YKSI on. Se on totta.

Z: Ei ole siis mitään, mikä olisi totta tuolla tavalla?

8: Ei.

Z: Entäs sitten...uh...vaikka, mitenkä ”vapaa tahto”. Eikös se ole aina totta?

8: Ei. Vapaa tahto on aina suhteellista. Tietyllä tavalla ajateltuna sinulla on enemmän vapaata tahtoa kuin minulla, koska voit uskoa asioihin, joihin minä en voi. Sinä voit uskoa olevasi täysin erillään kaikista muista, minä en voi. Minä **tiedän** olevani yhtä kaikkien ja kaiken kanssa. Samalla tavalla sinä voit hautoa kaikenlaisia muita uskomuksia itsestäsi ja todellisuudestasi ja voit uskoakin niihin varsin kiihkeästi. Minä en voi tehdä sitä. Mutta toisaalta minä voin luoda todellisuuksia ja ilmentää energiaa ja ainetta pelkällä tahdonvoimalla, mikä sinun näkökulmastasi näyttäisi aika Jumalalliselta. Joten meillä kummallakin on vapaa tahto, mutta se on erilaista ja se on suhteellista. Kummallakaan meistä ei ole absoluuttista vapaata tahtoa.

Ja minun täytyy vielä lisätä, että jossain muualla on olemassa toisia todellisuuksia, joissa käytetään muita ilmenemismuotoja, ja missä ei ole kutsumaasi vapaata tahtoa. Joten vapaa tahto ei varmasti ole aina totta. Se on hyvin kaukana absoluuttisesta.

Jos se olisi, silloin jokainen missä tahansa pystyisi tekemään koko ajan täsmälleen mitä haluaisi. Ja sitä hän ei voi tehdä, vai mitä?

Z: Ei. Tarkoitan, että voin vapaasti ajatella kaikenlaisia asioita, uskoa kaikenlaisia juttuja. Mutta en voi juuri nyt nojata eteenpäin ja lähteä lentämään. En voi tehdä taivaasta vihreää. En voi...estää aurinkoa nousemasta huomenna...

8: Aivan niin.

Z: Sitten näyttää siltä, ettei meillä **ole** vapaata tahtoa.

8: Kyllä teillä varmasti on. Se ei vain ole ehdotonta. Jos et ystävällisesti antaisi mielesi vaellalla ympäriinsä, huomaisit, että tarkoitan, ettei ole olemassa kuin yksi absoluuttinen totuus. Se on *"YKSI on."* Sanoin jo aivan alussa, että on olemassa ääretön määrä muita "totuuksia". Että nämä ovat enemmän tai vähemmän tosia yhdestä tai toisesta näkökulmasta katsottuna. Vapaa tahto on yksi sellainen subjektiivinen totuus. Mutta se ei ole edes yksi mielenkiintoisimmista. Se on vain seuraus. Jospa lakkaisimme yrittämästä löytää reikiä tästä ensimmäisestä totuudesta ja tekisimme jotain rakentavaa?

Z: Kuten?

8: No, voisin kertoa sinulle johdetuista totuuksista.

Z: Mikä on *"johdettu totuus?"*

8: Katsotaan sitä vaikka näin: oletko olemassa?

Z: Kyllä, totta kai!

8: Oletko varma?

Z: Tietenkin olen!

8: Joten tuo on totuutesi ja et aio muuttaa mieltäsi sen suhteen vähän ajan päästä ja päättää yhtäkkiä, ettet olekaan enää olemassa? Ja olet varma, ettet ole vain minun mielikuvitukseni keksimä juttu?

Z: Tietenkin olen olemassa! Eikö tosiasia, että olen "minä" tässä, joka sanoo *"Olen olemassa!"* ole tarpeeksi todistetta siitä asiasta? Leikitkö kanssani 8?

8: Vähän. Ymmärrät sen myöhemmin. Mutta, mennäänpä eteenpäin... Sinulla on nyt siis kaksi totuutta: sinun totuutesi, joka sanoo, että olet olemassa juuri nyt sekä absoluuttinen totuus siitä, että *"YKSI on."* Oletko mukana?

Z: Jep. Pystyn juuri ja juuri pitämään kahta totuutta päässäni samaan aikaan (hymyilee).

8: Fantastista. Sitten pystyt tekemään tämän harppauksen kanssani. Jos molemmat näistä asioista ovat totta, silloin sen täytyy tarkoittaa, että sinä olet osa YHTÄ. Onko oikein?

Z: Kyllä. Kaikki mitä on olemassa, on osa YHTÄ. Olen olemassa. Siksi olen osa YHTÄ.

8: Ja voidaanko YKSI tuhota?

Z: Ei, koska silloin totuus olisi, *"YKSI oli."* Tai, *"YKSI on jonkin aikaa ja sitten se lakkaa olemasta."*

8: Aivan. Joten olet samaa mieltä, että olet osa jotakin joka **on**. Kyllä?

Z: Kyllä.

8: Hyvä. Nyt kuvittele suuri palapeli. Voit purkaa sen ja laittaa takaisin yhteen. Kun se on koottuna, se on kokonainen. Se on yksi kuva. Kun se on purettu, se on monta pientä kuvaa. Ymmärrätkö?

Z: Jep.

8: Jos otat yhden pienen palan pois ja hävität sen. Voitko laittaa sen sitten takaisin?

Z: Uh...en. Tarkoitan, että voit laittaa kaikki muut palat takaisin yhteen, mutta kuva on epätäydellinen.

8: Täsmälleen.

Joten, sinä olet osa YHTÄ. Jos sinut hävitettäisiin, silloin osa YHDESTÄ hävitettäisiin. YKSI olisi silloin epätäydellinen. Mutta tuo ei ole mahdollista. Silloin se enää olisi YKSI. Se olisi sirpale. Se olisi 0.9, joka toistuu. Tai, hieman-pienempi-kuin-YKSI. Ymmärrätkö ajatuksen?

Z: Kyllä ymmärrän.

8: Jos olisit enemmän kiinnostunut matematiikasta, olisin esittänyt saman väitteen kaunopuheisemmin lausumalla, että YKSI on ääretön ja ääretöntä ei voi jakaa.

Mutta kaiken tämän ydin on, että voimme saada aikaan johdetun totuuden. Sinä olet osa YHTÄ. Yhtään YHDEN osaa ei voida irrottaa siitä ja yhtään YHDEN osaa ei voida tuhota tuhoamatta YHTÄ. Ja se on mahdotonta. YKSI **on**. Tämä merkitsee, että sinäkin olet. Se tarkoittaa, ettei sinua voida tuhota. Mitään YHDEN osaa ei ikinä tuhota.

Mikä tuo meille ensimmäisen johdetun totuuden:

"Sinä olet ikuinen ja kuolematon."

Tämä pätee kaikkeen, mille voit osoittaa nämä sanat. Kaikki, millä on näkökulma, subjektiivinen kokemus, kaikki, mikä tavalla tai toisella on "joku", kaikki, mikä on löytänyt itselleen käsitteen "Itse"... ei ikinä tuhoudu eikä voi tuhoutua. Tämä pätee ikuisesti.

Ja tietenkin se pätee sinuunkin.

Z: Mutta entä jos **haluan** tuhota itseni?

8: Et voi. Absoluuttinen totuus "YKSI **on**" ylittää selkeästi vapaan tahdon suhteellisen totuuden. Joten vapaan tahtosi kykyä päättää hävittämisestä ei voida soveltaa. Katsos, kun sinä et voi olla olematta osa YHTÄ. Ja niin kauan kuin **olet** osa YHTÄ, et voi tuhota itseäsi, koska YKSI **on**. Suuri määrä sieluja on toivonut jossain vaiheessa omaa tuhoutumistaan. Enkä tarkoita jotain yksinkertaista kuten päättämällä inkarnaation itsemurhan avulla... tarkoitan henkiolennon halua todella tuhota itsensä.

Päältä katsottuna tämä näyttää halulta lakata olemasta, mutta todellisuudessa se on hyvin syvältä tasolta tuleva avunpyyntö. Sinä itsekkin olet kokenut sen. Tämän ja edellisen elämän välillä sinä halusit omaa tuhoutumistasi.

(Zingdad huom: katso Luku 1, "Elämää elämien välissä")

Yritit saavuttaa sen aikamoisella sitoutumisella ja kiihkolla, sen voin sanoa. Tietenkään et onnistunut. Missään päin luomakuntaa ei ole ollut tapausta, jossa yksittäinen olento olisi onnistunut päättämään oman olemassaolonsa, eikä samoin ole ollut yhtään tapausta, jossa yksi olento olisi tuhonnut toisen olennon olemassaolon. Se ei yksinkertaisesti ole mahdollista.

Kuoleman Ymmärtäminen

Z: Ei siis ole olemassa murhaa sen todellisessa merkityksessä?

8: Ei. Jos joku osoittaa aseella sinua päähän ja painaa liipaisinta, vakuutan sinulle, että nämä kolme asiaa tapahtuvat:

1. Vaikka kehosi katoaa korjauskelvottomaksi vahingoittuneena, **sinä** jäät eloon. Kehosi biologinen toiminta lakkaa ja kuolee, mutta sinä et lakkaa olemasta, edes sekunnin murto-osan ajaksi. Sen jälkeen kun luoti tunkeutuu aivojesi läpi, et enää pysty käyttämään tuota mekanismia havaintojesi suodattamiseen. Tulet välittömästi tietoiseksi itsestäsi hyvin elävänä olentona, joka sen sijaan katselee alas pilalle mennyttä kehoa, jonka ennen ajattelit olevan "sinä itse". Tuo vaatii pienen säädön näkökulmaasi. Tuo itsen identiteetin muutos tulee sisäistää, mutta tulet kuitenkin olemaan varmasti "olemassa". Tärkeä huomioitava asia tässä on se, että surmaaja ajattelee, että sinä olet poissa... kuollut. Mutta tässä on kysymys vain hänen havaintojensa epäonnistumisesta, koska hän ei enää havainnoi sinua elävänä olentona. Mutta sinä tiedät olevasi vielä elossa. Ja sama asia voi tapahtua joissain hienovaraisemmissakin valtakunnissa. Aivan kuten on mahdollista tuhota jonkun fyysinen keho täällä asuttamassasi 3D:n (kolmannen ulottuvuuden) valtakunnassa, on myös mahdollista hävittää 4D:n keho. Voit tehdä sen jopa 5D:n tasolla, vaikkakin se on sekä harvinaista että vaikeata. Sen tason yläpuolella tätä ei voi enää tehdä. Mutta riippumatta siitä, missä ja minkälaisissa olosuhteissa se tapahtuu, on **aina** niin, että se joka "tapetaan" jää eloon siitä kokemuksesta.

Sinä vain yksinkertaisesti menetät sen välineen käytön, jota olet käyttänyt.

2. Jos joku "tappaa" sinut, ymmärrät lopulta, että te kaksi olette tämän sopineet jollain tasolla. Saattaa vaatia hieman aikaa, hieman pohdintaa ja ehkä jopa neuvontaa, mutta tulet taatusti ymmärtämään sen olevan tekemiesi päätösten ja valintojen seurausta. Joko sinun tai sisäisen Itsesi tekemien.

Z: Mutta hetkinen, 8? Mitä jos olen ristiriidassa Sisäisen Itseni kanssa? Mitä jos olen eri mieltä tuosta valinnasta? Tarkoitin, ettei varmaankaan ole oikein, että Sisäinen Itseni neuvottelee elämästäni ilman minun suostumustani?

8: Niin kauan kuin et vielä kukaan ymmärrä, että sinä ja Sisäinen Itsesi olette todella ja oikeasti sama olento, tuo voisi olla oikea huoli. Todellakin "oleminen ristiriidassa Sisäisen Itsesi kanssa" saa sinut kokemaan itsesi pieneksi, erilliseksi, irralliseksi ja voimattomaksi olennoksi, mikä on leimallista 3D:n tietoisuudelle. Mutta jos "kuolisit" sellaisissa olosuhteissa, silloin

sinua autettaisiin. Henkisen perheesi jäsenet olisivat välittömästi ohjaamassa ja neuvomassa sinua, jotta saisit täyden ymmärryksen siitä, mitä on tapahtunut. Sinua autettaisiin ymmärtämään tuon hetken täydellisyys.

Z: Ja jos et ymmärrä sitä täydellisenä... jos et ole samaa mieltä lopusta?

8: Silloin sinulla on aina vaihtoehtona palata takaisin.

Z: Syntyä uudelleen, vai?

8: Kyllä, se on yksi vaihtoehto. Mutta on olemassa toinen vaihtoehto ja tämä tuo minut kolmanteen asiakohtaan.

3. Sinulla on aina oikeus palata tuohon elämään, joka oli päättynyt, riippumatta miten päättäminen oli tapahtunut.

Z: Siis se elämä, jossa ammuttiin pää tohjoksi? Varmasti ei! Miten minä voisin elävöittää kehoni, jonka aivot on roiskittu pitkin lattiaa?

8: Hyvänen aika, onpas sinulla värikäs mielikuvitus!

Olet jo ymmärtänyt Joy-Divinen puheista, että aika ei ole absoluuttinen. Vain 3D:n todellisuudessa olet rajoittunut harhakuvaan, jossa aika on lineaarinen ja absoluuttinen. Tämä rajoitus ei koske hienovaraisempien valtakuntien olentoja. Joten voimme auttaa sinua muutamilla mielenkiitosisilla tavoilla. "Kuolemasi" jälkeen olet tilanteessa, jossa voit joko hyväksyä "kuoleman" ja jatkaa eteenpäin **tai** voit valita etenemisen neuvontavaiheeseen henkisen perheesi kehittyneempien jäsenten kanssa. Tässä kohtaa voit joko hyväksyä "kuoleman" ja siirtyä eteenpäin tai sovitte, että sinun pitää palata. Jälkimmäisessä tapauksessa sinua neuvotaan lisää auttamalla sinua tekemään ensi kerralla parempia päätöksiä, jotta et vain toista samaa käsikirjoitusta uudelleen ja uudelleen. Kun kaikki nämä kysymykset on asiallisesti käsitelty, sitten sinut palautetaan elämääsi sopivalla hetkellä. Mikä tuo "sopiva hetki" on, riippuu tapauksesta. Joissain tapauksissa se olisi melko paljon aikaisemmin ennen kuoleman hetkeä, jotta uusi etenemispolku löydetään ja kuoleman tapahtuma voidaan kokonaan välttää. Joissain tapauksissa sinut palautetaan tapahtumaan vain muutama hetki ennen kuin se tapahtui ja innostavan ohjauksen avulla luovit tilanteesta pois eri tavalla. Ja sitten on noita tapauksia, jotka voivat olla hyvinkin inspiroivia, kun olennon sallitaan kokea "kuolema", muistaa osia neuvonannosta ja muistaa palaaminen. Noita kutsutaan usein kuolemanrajakokemuksiksi. Mutta jokaikinen tapaus on erilainen ja ainutlaatuinen ja olennon henkinen perhe käsittelee jokaista suurella rakkaudella ja hienovaraisuudella.

Z: Aika hämmästyttää tarinaa,8. Tuo tarkoittaa, ettei kukaan kuole, jollei suostu siihen.

8: Rakas Zingdad. Olemme jo jonkin aikaa kertoneet sinulle eri tavoilla ja äskettäin tämän työn, **Astu Taivaaseen** -kirjan, kautta, että sinä olet oman todellisuutesi luoja. Mitenkäs Joy-Divine sen sanoi?

Z: Tarkoitatko sitä, kun hän sanoi,

”Saat aina täsmälleen sen mitä luot.”

8: Se on tarkalleen se, mitä tarkoitan, kyllä. Miten tuo lausuma voisi siis olla totta, jos se lakkaisi olemasta totta heti kun kuolet? Se ei olisi.

Z: Olet oikeassa. Silloin lausuman pitäisi olla, *”Saat täsmälleen sen mitä luot... kunnes kuolet.”*

8: Aivan oikein. Ja tässä on asian ydin: ei edes kuolema tee sinusta uhria. Vaikka olet kuollut, sinulla on **vieläkin** vaihtoehtoja. Sinulla on vieläkin oikeus sanoa, ”Hei! En ole valmis vielä!” Ja jos oikeanlaisten neuvojenkin jälkeen päätät, että vielä on tekemättömiä asioita tai parempi tapa lopettaa tämä, sitten... menet takaisin sopivana hetkenä ennen ”lopetushetkeä”, mikä sen nyt sitten olikaan.

Z: Mutta eihän ihmiset varmaankaan valitsisi kuolevansa? Varmaan he kaikki tulisivat takaisin, jos ei muusta syystä, niin ainakin auttaakseen rakkaitaan, jotka jäivät vielä sinne?

8: Kun Maapallon ihmisolennot ”kuolevat”, he tulevat välittömästi eräänlaiseen välitodellisuuteen, missä heille tarjotaan kaikenlaista apua käsittääkseen, mitä on tapahtunut. He ovat samaa mieltä siitä, että tämä on heidän parhaakseen – että heidän pitäisi nyt siirtyä eteenpäin – tai sitten he palaavat. Näin se tapahtuu. Olisit yllättynyt tiedosta, montako kertaa lähes kaikki teistä on jo ”kuollut” ja palannut takaisin.

Z: Todellako? Paitsi, ettei sitä ole koskaan tapahtunut minulle. En muista mitään tuollaista.

8: Tietenkään et muista sitä. Se ei tapahtunut sinun elämän kulkusi aikana. Se ei ole jotain ”takanapäin”, jota voit muistaa. Kun palasit takaisin elämääsi, valitsit vaihtoehdoisen elämän kulun, mikä tarkoitti **sinulle**, ettet koskaan kuollut.

Mutta voisin auttaa sinua muistamaan. Ehkä muistat moottoripyöräonnettomuuden, jossa olit noin 15 vuotta sitten? Se, josta selvisit ”ihmeen kaupalla” ilman vakavia vaurioita? Jo jonkin aikaa ennen sitä olit ajatellut elämäsi turhuutta. Et tuntenut suurta elämänhalua ja asioista oli tullut hieman värittämiä ja mitäänsanomattomia. Olit jossain määrin hukannut suunnan. Tuona iltana juttelit erään ystäväsi kanssa. Hän kertoi sinulle eräästä hänelle tapahtuneesta hirvittävästä moottoripyöräonnettomuudesta, jossa hän oli melkein kuollut saamiinsa vammoihin. Sinulle tuli pieni hiljainen ajatus, että ehkä, juuri ja juuri, tämä oli se, mitä halusit. Jättää vain tämä maailma. Ja sitten hyvästelit tämän ystävän, nousit pyörällesi ja ajoit kotiin. Ja kotimatkallasi, kun ohjailit erääseen moottoritien mutkaan, edessäsi olevassa liikenteessä oli yllättävä este ja ajoit aivan liian lujaa voidaksesi pysähtyä ajoissa ja silloin tuo onnettomuus tapahtui.

Asia, jota et muista, oli se, että itse asiassa sinun piti ”kuolla” tuona yönä. Ja sitten sinä ja minä kävimme pienen keskustelun. Puhuimme siitä, missä olit juuri nyt elämässäsi ja näytin muutamia kohokohtia tulevasta. Olit samaa mieltä, että koska edessä oli aika paljon tekemätöntä työtä, se työ kannatti tehdä, koska pystyit näkemään, miten jännittävä tulevaisuus oli edessäsi. Olit samaa mieltä kanssani siitä, että sinun tarvitsi mennä takaisin; sinun piti jatkaa elämääsi. Ja me veimme sinut takaisin **juuri** onnettomuutta **edeltäneeseen**

hetkeen ja tällä kertaa otit vastaan asiantuntevia neuvoja muutamilta ystäviltäni. He laittoivat kätensä ikään kuin sinun käsiesi päälle ja sinä pyörittelit moottoripyörääsi kuin Hollywoodin stuntti, heitellen pyörää ympäri ja lentäen seinän lailla eteesi pysähtyneiden ajoneuvojen ohitse. Ja sitten, kun oli aika päästä eroon moottoripyörästä, joku auttoi sinua taas varjelemalla kehoasi sinun tehdessä aivan uskomattoman akrobaattisen kierimistempun ja laskeutuessa alas, tuloksena vain muutama ruhje ja naarmu! Oli mielenkiintoista katsoa sinua tuon jälkeen. Sinulta meni vain pari sekuntia ymmärtää, mitä oli tapahtunut, huomata olevasi kunnossa, ottaa kypärä pois päästä ja päästellä muutamia valittuja voimasanoja kuljettajan suuntaan, joka oli aiheuttanut koko sotkun tiellä tuona yönä.

Ja sitten jatkoit elämääsi.

Olet usein muistellut tuota onnettomuutta. Ihmettelit, mistä sait taidon onnistuaksesi tekemään nuo väistöliikkeet. Ihmettelit myös, miksi aloit tuon onnettomuuden jälkeen löytää uusia suuntia elämääsi. Ihmettelit monia asioita, mutta koskaan et tajunnut, mitä oikeasti tapahtui tuona yönä.

Z: Tarkoitat siis, että olisin oikeasti voinut kuolla tuona yönä?

8: Tarkoitan, että sinä todellakin kuolit. Ja sitten et. Kummatkin ovat totta. Koet nyt sitä aikalinjaa, jossa et kuollut. Tuo oli sinun valintasi. Eikä se ole ainoa kerta, kun tämä tapahtuu sinulle.

Muistatko, kun autosi pyörähteli moottoritietä ajaessasi lomapaikkaan jotain parikymmentä vuotta sitten? (hymyilee). Yhdessä kohtaa ajoit moottoritietä takaperin 100 km/h ja sitten tyyneästi käänsit autoa 180 astetta ja jatkoit matkaa eteenpäin. Lisää hämmästyttävää stuttiajoo, mikä toimi täydellisesti! Miten luulet, että **tu**o saatiin aikaan? On ollut muutamia muitakin tapauksia. Muutamat ovat olleet vähemmän dramaattisia ja vähemmän loistokkaita kuin nuo edellä kuvatut. Jotkut aika surullisia ja yksinäisiä, ja etten sanoisi jopa sääliittäviä.

Mutta ydin on se, että olet hankkinut itsellesi joukon poistumisteitä tästä elämästä. Mutta joka kerran olet päättänyt olla käyttämättä niitä. Joka kerran olet tullut takaisin. Joten täällä vielä olet. Tämä on sinun valintasi. Ja näin se on lähes kaikkien täällä Maapallolla olevien osalta. Olisi aika harvinaista, että henkilöllä olisi täysi oivallus itsestään aikuisena eikä olisi ikinä ohittanut muutamia sellaisia poistumisteitä. Itse asiassa suosittelisin voimakkaasti jokaista lukijaa miettimään tätä hieman. Muistele elämääsi. Ajattele aikoja, jolloin oudot ja ihmeeltä näyttävät tapahtumat ovat vieneet sinut hengenvaarallisten ja mullistavien tilanteiden läpi. Ja ajattele aikoja, jolloin olet ollut tarpeeksi epätoivoinen tai vain liian kyllästynyt alkaaksesi miettimään ja suunnittelemaan vakavasti omaa kuolemaasi ja sitten jotenkin selittämättömällä tavalla et viekään sitä loppuun. Mieti, onko mahdollista, että tällaiset tapahtumat ovat saaneet sinut navigoimaan omien poistumisteidesi ohitse. Huomaa erityisesti, löysitkö enemmän uusia suuntia ja elämänhalua elämääsi noiden tapahtumien aikana tai ympärillä. Asian ydin on se, että sinulla on ollut joukko poistumisteitä pois tästä elämästä. Tuo on hieman kuin paljastava merkki menestyksellä ohitetusta poistumistiestä. Kaikkia lukijoitamme neuvaisin miettimään tätä ajatuksella. Antakaa vähän aikaa

itsetutkiskelulle ja katsokaa, onko tapa, jolla elämä on tuonut teille poistumisteitä, opettanut jotain itsestänne, elämästänne ja valinnoistanne... ja siitä, miten olette navigoineet niiden ohitse.

Z: Kiitos, 8, minä teen saman ja mietin muitakin hetkiä kuin nuo kaksi, jotka annoit minulle.

Mutta kuitenkin...haluaisin palata tuohon kysymykseen niistä, jotka kuolivat, mutta **eivät** päättäneet tulla takaisin. Miksi eivät? Varmaankin he olisivat tulleet takaisin, jos ei muuten, niin ollakseen rakkaimpiensa luona?

8: Okei, katsopas... Oletko halukas myöntämään, että on olemassa paljon laajempikin perspektiivi kuin se, mikä sinulla nyt on inkartoituneessa elämässäsi täällä Maapallolla?

Z: Kyllä, eiköhän se ole selvää.

8: Koska, jos olet halukas hyväksymään, että osa todellisuutesi suunnitelmaa on, että siinä asuvilta rajoitetaan tiettyjen asioiden tietäminen, sitten pitäisi olla **itsestään selvää**, että kun nuo rajoitukset poistetaan, näkökulmastasi tulee erilainen.

Z: Okei, niin kai, mutta...

8: Se, mitä et ymmärrä, on, että tällä hetkellä elämäsi elämä on oikeasti ja todella vain yksityiskohtaisesti laadittu peli, jota sinä pelaat. Se on ikään kuin näyttelisit osaa valtavasta teatterinäytelmästä. Koko jälleensyntynyt elämäsi on rooli. Se ei tietenkään tarkoita, ettei se olisi tärkeä tai sillä ei olisi suurta arvoa tai tarkoitusta. Mutta on niin, että ”kuoleman” jälkeen tulet näkemään, mikä se oikeasti on. Ja tulet olemaan halukas päästämään irti maailmasi kiintymyksistä, kun aika on siihen kypsä. Ja mitä rakkaimpiisi, ystäviisi ja perheeseesi tulee, annapas minun kertoa heistä. Kun ”kuolet”, tulet näkemään heidän hengen muodossa. Tulet näkemään todellisemman version jokaisesta noista olennoista täällä, toivottamassa hengen muodossa sinut tervetulleeksi kotiin ja **samanaikaisesti** näet noiden olentojen jälleensyntyneet ilmentymät jatkamassa elämäänsä ja suremassa sinun menettämistäsi. Tunnet tietenkin myötätuntoa heidän menetykselleen ja surulleen ja tunnet heitä kohtaan myös suurta rakkautta. Haluat lohduttaa heitä ja olla mukana heidän kärsimyksessään. Mutta heidän hämmennyksensä ei ole sinun hämmennyksesi. Sinä tiedät, että he ovat menettäneet sinut vain omasta rajoittuneesta perspektiivistä katsottuna, että sinä olet poissa, että olet kuollut. Tiedät, ettei asia ole niin ja tiedät, että siellä hengen muodossa on ikuisesti paljon voimassaolevampi, viisaampi ja mahtavampi versio jokaisesta rakkaastasi. Joten... mitä luulet päätöksesi olevan? Rynnätä välittömästi takaisin tuohon inkarnaatioon lievittämään noiden inkarnoituneiden ilmentymien murhetta ja menetystä? Vai nähdä kuolemasi sellaisena kuin se on: väistämätön siirtymä inkarnaatiosta vähemmän rajoittavaan näkökulmaan? Ryntäätkö takaisin heidän vierelleen, vaikka sinun matkasi on ilmiselvästi ohitse? Haluatko yrittää jatkaa oleskeluasi vain voidaksesi viivästyttää heidän suruaan, vaikka tiedät kaikkien loppujen lopuksi **siirtyvän** sieltä pois? Ja jos tiedät olevasi täällä odottamassa heitä, kun hekin ovat valmiita kuolemaan inkarnoituneista elämästään ja heräävän suurempaan todellisuuteensa? Minkä arvelet valitsevasi? Haluatko jatkuvasti valita

paluun inkarnoituneeseen elämään paljon senkin jälkeen, kun sinulla ei siinä ole enää mitään voitettava, vain sen takia, että lohduttaisit muita?

Z: Niin kai... kun minun on aika tehdä tuollainen päätös, teen parhaan valinnan, mitä voin niissä olosuhteissa. Ja luulen, että kun minun aikani todella tulee, valitsen lähteväni pois.

8: Hyvin sanottu. Mutta luulen, että on tärkeää korostaa juuri nyt, että kehon kuolema ei ole ainoa tapa poistua tästä paikasta. Varmasti sen on kaikkein yleisin. Jopa niin paljon, että sitä pidetään tavallisesti ainoana tienä ulos. Mutta on olemassa myös muitakin mielenkiintoisia tapoja siirtyä eteenpäin.

Z: Tuo tosiaankin kuulostaa sangen kiehtovalta aiheelta!

8: Ehkä me käsittelemme tuota sitten aikanaan. Mutta nyt – onko sinulla vielä muita kysymyksiä kuolemasta? Todellakin haluan varmistaa, että asia saa jäädä lepäämään rauhassa, jos sallit tällaisen ilmauksen. Kuolema on ymmärrettävästi 3D:n olennoille kohtuullisen vaikea asia, koska se aiheuttaa pelkoa ja hämmennystä. Kuoleman pelko voi usein muodostaa suuren esteen aidolle elämästä nauttimiselle.

Z: Kyllä, minulla on vielä muutamia kysymyksiä. Voisitko auttaa minua tässä suremisasiassa, siis jäljelle jäävän näkökulmasta? Miten meidän pitäisi hyväksyä ajatus siitä, että kuollut ihminen olisi voinut palata luoksemme, muttei tehnyt sitä?

Z: Yksi korva ei voi kuulla kaikkia viestejä. Joskus ihmisten täytyy pitää kiinni surustaan ja kärsimyksestään jonkin aikaa. Joskus tuntuu siltä, että se vahvistaa heidän rakkauttaan tuota heidän havaintonsa mukaan poismennyttä ihmistä kohtaan. Ihmisten tunteet ovat monimutkaisia asioita.

Mutta jos sureva pystyy todella kuulemaan, mitä tässä ilmaistaan, ehkä se tosiasia voi tuoda pienen määrän parannusta. Eikö olekin niin, että siitä tiedosta voi saada lohdutusta, että kuolleella ihmisellä on itse asiassa kaikki hyvin? Että heidän ”kuolemansa” on jotain, jonka he voivat valita ja ovatkin valinneet? Ja että saavuttaessaan laajemman perspektiivin, he ovat nähneet elämänsä aikana kuljetun polun kauneuden, täydellisyyden ja kokonaisuuden?

Jos sureva voi ymmärtää tämän, silloin suru voidaan alkaa asettaa oikeaan perspektiiviin: että suret **omaa** menetystäsi. Tunnet tuskaa siitä asiasta, että sinulla ei enää ole kokemusta tämän ihmisen olemisesta sinun elämässäsi. Elämässäsi on kuilu, aukko ja tyhjyys. Ja se tietysti aiheuttaa sinulle tuskaa, mutta on oikein surra tätä, koska sureminen sinänsä on paranemisen keskeinen osa.

Tuo on oikea näkökulma.

Et sure toisen takia, suret itsesi takia. Omaa menetystäsi. Tämä on tietenkin normaali ja hyväksyttävä tapa reagoida tilanteeseen. Suru on prosessi; se on tie, jota kuljet. Sillä on varrellaan joukko hyvin tunnettuja näkymiä. Neuvonantajasi ja psykologit kertovat sinulle, että voit odottaa kieltämistä, kaupankäyntiä ja suuttumusta. Ja kun kuljet tuota polkua, tulet

löytämään hyväksymisen. Neuvonantajat pystyvät auttamaan sinua selviämään näistä asioista. On kuitenkin vielä eräs vaihe, jota ei yleensä tunnusteta.

Z: Ja se on?

8: Ilo.

Z: Ilo?

8: Kyllä. Koska aikanaan tulet liittymään uudelleen yhteen hänen kanssaan, jonka tunnet menettäneesi kuolemalle. Kun sinä vuorostasi päästät irti elämäsi virrasta, tulet tapaamaan uudelleen tuon aikaisemmin ”kuolleen”. Ja se jälleennäkeminen on täynnä rajatonta iloa, kun ympyrä sulkeutuu.

Z: Koska, kun ihmiset kuolevat, he tapaavat rakkaimpansa toisella puolella.

8: Oikein. Maapallolla ihmiset todellakin ajattelevat asiaa väärinpäin. He tavallisesti kuvittelevat kuoleman olevan ikään kuin ”nukkumaanmeno”. Ikään kuin ”menisi pimeään yöhön” tai jotain sellaista. Todellisuudessa tapahtuu täysin päinvastoin. Kuolema on paljon enemmän ikään kuin heräämistä. Aivan kuten heräämistä unia täynnä olevasta unesta, missä eletty elämäsi on ollut tuo uni. Kun olet ”toisella puolella”, kuten te sanotte, oivallatte havainnointinne olevat monta kertaa terävämpiä kuin nyt täällä. Näkemyksenne ja ymmärryksenne ovat paljon voimakkaampia kuin mitä ne ovat nyt. Joten kokemuksesi tulee olemaan sama, kuin että heräät unesta ja tajuat, että uni, vaikkakin hyvin elävä ja voimakas, oli kuitenkin rajoittava ja vähemmän ”todellinen” kuin mitä olet nyt kokemassa. Tunnet itsesi kevyeksi ja vapaaksi. Ja olet kaikkien rakkaimpidesi ympäröimä. Ja kuvittele nyt, miltä tuntuu, kun havaitset, että tuo kaikkein rakkain olento, jonka uskoit menettäneesi vuosia sitten, on yhtäkkiä siinä tervehtimässä sinua! Eikä tämä olento vain ole paikalla, vaan näet hänet sellaisena kuin hän oikeasti on: parhaimmillaan ja täynnä kirkkautta ja kauneutta.

Kyllä, näin se on, on rajattoman ilon aika.

Ja ehkä se tieto siitä, että tämä tuo hieman lohtua niille, jotka surevat menetystään. Se ei kuitenkaan poista surevalta menetyksen aiheuttamaa tuskaa. Sinua ei voi pidellä ajatusten ja käsitysten käsivarsilla. Mutta voit ainakin ymmärtää, ettei menetyksesi ole pysyvää. Liitytte lopulta kuitenkin yhteen.

Ja lisäksi on hyvin totta, että ketä suret, on tietoinen sinusta ja on kanssasi... vaikkakaan et sitä aina tiedosta.

Z: Ymmärrän. Kiitos. Mutta, 8, mitäs tämä juttu, josta olen lukenut, että ensiksi on valotunneli ja kaikki se... miten se sopii tähän ”perheen tapaamisjuttuun”?

8: Valon tunneli on todellakin jotakin, jonka monet havaitsevat. Kuoleman kokeminen on usein sangen traumaattista, joten sopeutumisaikaa on tarjolla. Ensiksi saat hieman kuljeskella 3D – maailman piirissä, jos niin haluat tai tunnet tarvitsevasi sitä. Jotkut ovat hyvin kiintyneitä nykyiseen inkarnaatioonsa, kehoonsa tai nykyisen elämänsä tavaroihin. He eivät ole valmiita ymmärtämään, että nuo kaikki ovat vain pelin ominaisuuksia. Ei mitään

muuta. Tuollaiset olennot haluavat todennäköisesti viipyä kolmannen tiheyden todellisuuden lähellä vielä jonkin aikaa kuoleman jälkeen.

Z: Ovatko he sitten aaveita?

8: Se, mihin viittaat aaveilla, voisi olla varsin monenlaista asiaa. Herkempien ihmisten on mahdollista tiedostaa sellaisten olentojen läsnäolo, jotka eivät ole siirtyneet eteenpäin. Ehkä tätä voidaan kutsua "aaveeksi". Mutta niitä, jotka ovat jämähtäneet Maapallon piiriin, autetaan ennemmin tai myöhemmin siirtymään eteenpäin.

Seuraava vaihe on tavallisesti koettu lohdutuksen, hiljaisuuden ja pimeyden paikkana. Kaiken inkarnoituneen elämän hulabaloona ja elämän joskus traumaattinen päättymisen jälkeen on tavallisesti nähty tarpeelliseksi sallia pieni "aikalisä". Olennot tavallisesti löytävät itsensä tyynestä paikasta. Se on pimeä ja rauhallinen. Mutta, etteivät olennot hämmentyisi ja ajattelisi olevansa hylättyjä ja yksin, siellä on kirkas, valkea valo, jonka he aistivat loistavan "yläpuolelta". Tämän "kirkkaan, valkean yläpuolelta tulevan valon" symboliikka on sekä selkeä että yleismaailmallinen. Ja nyt olennon täytyy tehdä valinta. Siirrytkö kohti valoa vai etkö? Tällainen valintatilanne tuodaan esiin. Jos pidät rauhasta ja hiljaisuudesta, voit jäädä siihen niin pitkäksi aikaa kuin tarvitset. Ajalla ei ole täällä merkitystä. Jos siirryt valoon, tunnet sen olevan autuaan rakastava. Jos haluat hylätä valon, voit löytää monia muita suuntia, joihin voit siirtyä. Siellä on esimerkiksi vähäisempi valo, joka on suora sisäänkäynti toiseen jälleensyntyntymiseen. Tätä ei suositella, mutta se voidaan valita. Tai voidaan uida ympäriinsä ns. metatodellisuuksissa, joissa on ilmentymiä olentojen unista, fantasiaista ja mielikuvituksista. Tämäkin on vaihtoehto, mutta sitäkään ei suositella. Jotkut näistä metatodellisuuksista ovat niitä painajaismaisia maailmoja, joissa olennot polttavat pois pahimmat sisäiset piinansa. Jos sinne törmailee, meno voi todella näyttää helvetilliseltä! On olemassa monia vaihtoehtoja ja kuten aina, valinta on sinun. Jos etsit rakkautta, sitten sinun pitäisi tehdä, mikä on itsestään selvää: etsi kirkas, valkea valo, tunne sen rakkaus ja siirry sitä kohti.

Z: Ja milloin ihmiset sitten liittyvät iloisesti uudestaan yhteen perheenjäsentensä kanssa?

8: Kun alat siirtymään valoa kohti, alat tuntea yhteenliittymistä ja yhteenkuuluvaisuutta. Jos menet sitä kohti, seuraat silloin sydäntäsi niiden luokse, jotka eniten sinua rakastavat. On väistämätöntä, että löydät heidät.

Huomaa, että esitän sinulle joitain yleisiä trendejä siitä, mitä voidaan odottaa kuolemaksi kutsutulta prosessilta. Minun täytyy korostaa, että tämä on vain – joitain yleisiä suuntauksia. Ei ole olemassa kiinteitä sääntöjä. Jokainen henkilö on ainutlaatuinen ja hänellä tulee olemaan oma ainutlaatuinen kokemuksensa tästä siirtymästä. Edellä kuvattu ei ole millään tavalla ehdoton.

Esimerkiksi sinun osaltasi meillä on sopimus, että heti kun katkaiset yhteytesi kehoosi, tulet tietoiseksi minusta seisomassa edessäsi. Ei siinä varsinaisesti ole sen kummempaa. Heti kun näet minut, tiedät siirtyneesi toiselle puolelle. Meillä on tapana aloittaa heti siinä, kun olet

vielä juuri jättämäsi kehon lähettyvillä. Käytämme hetken arvioidaksemme poistumistasi. Keskustelemme. Teemme muutamia valintoja ja toimimme niiden mukaisesti.

Tämä koko pimeys/valonsäde/rakkaiden tervehtiminen/elämän arviointi/rauhan ja hyväksymisen löytäminen/seuraavan jälleensyntymän suunnittelu -järjestys on monien osalta "normaali" menettely, mutta sitä ei nyt juuri tarvita.

Z: No mikä määrittelee, minkälainen jonkun siirtymä tulee olemaan?

8: Tietenkin se, mitä he itselleen valitsevat!

Jopa tässä kuolemaksi kutsutussa siirtymäprosessissa saat **silti** sen mitä luot. Sinulla on oikeus tehdä huonoja valintoja. Tai sanoisin mieluummin, valintoja, jotka aiheuttavat sinulle kärsimystä. On sinun oikeutesi tehdä noita valintoja. Mutta jos olet valmis valitsemaan rakkauden polun, silloin sinulla on myös oikeus saada tukea ja neuvoja ja siten tehdä todella hyviä valintoja.

Juuri siksi olen ollut onnellinen, että kävimme tämän pitkän keskustelun kuolemasta. Se on hyvin, hyvin tärkeä kysymys, jonka haluan, että ymmärrät. Missään kohtaa kuoleman prosessia et itse asiassa kuole. Missään kohtaa et ole ilman vaihtoehtoja. Missään kohtaa et lakkaa omistamasta tietoisuuttasi tai itsen tunnetta. Sinä et vaan yksinkertaisesti kuole. Ikinä.

Z: Miksi sitten uskomme että kuolemme?

8: Haluatko kuulla merkillisen ironian?

Z: Okei.

8: Lähin kuolemaan verrattava kokemus on se, mitä kutsut "syntymäksi"!

Z: Häh?!

8: Se toimii näin: olen jo kertonut, kuinka "kuoleman" jälkeen tulet entistä tietoisemmaksi ja olet selvillä kaikesta. Siirtyessäsi toiselle puolelle tunnet ikään kuin herääväsi. Muistat elämäsi hyvin selvästi. Yleensä alat muistamaan muitakin elämiä ja kaikkia niitä monia ja erilaisia kokemuksia elämien välillä. Ajatuksesi selkiytyvät ja ajatuksenkulkusi nopeutuu. Lyhyesti sanottuna, sinun tietoisuutesi itsestä laajenee ja kykysi käsitellä tietämääsi tietoa myös kasvaa. Sinusta tulee **enemmän**. Se on, mitä "kuoleman" jälkeen tapahtuu.

Entäs syntymä sitten? No, sehän on päinvastainen prosessi. Kun liität tietoisuutesi tuohon pienen vauvan kehoon, upotat itsesi unohdukseen. Menetät muistosi ja tietämyksesi. Päästät irti kyvystäsi käsitellä asioita syvällisesti ja nopeasti. Hidastut, himmenet ja unohdat. Sinusta tulee **vähemmän**. Ja juuri **tuon** takia voit uskoa kuoleman olevan lopullista. Ei sen takia ettei kuoleman tuolta puolen voi muistaa mitään, ei, vaan sen takia, että syntymän tuolta puolen ei voi muistaa juuri mitään!

Z: Hyvin mielenkiintoista. Mutta miksi me teemme tuon?

8: Miksi valitset kokevasi syntymän? No, jos olet seurannut **Astu Taivaaseen** -kirjassa sinulle tähän saakka esitettyä järkeilyä, pitäisi olla selvää, että sinä olet valinnut syntyväsi uudelleen tänne kolmanteen tiheyteen, jotta voisit löytää itsesi ja luoda itseäsi sellaisesta paikasta käsin, jossa et tiedä mitään. Unohduksen paikasta käsin. Jotta voisit kokea todellisen erillisyyden ja moninaisuuden. Joten on itsestään selvää, että kokemus itse asiassa palvelee tarkoituksesi, jotka antavat lopullisen, mitä tiheimmän Unohduksen Verhon kerroksen peittää tietoisuutesi tullessasi tähän inkarnaatioon. Kun tämä tapahtuu, olet rajoittunut vain kykyyn havainnoida kolmannen tiheyden asioita ja vähän jotain muuta. Tämä edesauttaa haluamaasi oppimista ja kasvua.

Z: Okei. Tuntuu järkevältä.

8: No niin, jos vetäisin yhteen sen, mitä on nyt sanottu; kun jälleensynnyt tähän elämään, unohdat suurin piirtein kaiken, mitä olet tiennyt. Kun sitten selviät syvästä unohduksesta parhaan kykysi mukaan ja jatkat elämääsi, sinulle tarjotaan useita poistumisteitä tuosta elämäkulusta. Monista niistä et välitä. Jonkun otat vastaan ja sitten tajuat virheesi ja palaat takaisin. Elämäsi loppuu, kun saavut poistumistielle etkä muuta mieltäsi. Kun päätät, että elämäsi on saatettu loppuun. Ja sitten siirryt henkimaailmaan jatkaaksesi matkaasi, mikä se sitten saattaa ollakaan.

Joten nyt ymmärrät, mitä tarkoitan, kun sanon ettei varsinaista ”kuolemaa” todellakaan oikeasti ole. Jopa kuoleman harhainen kokemus on sinulle kysymys valinnasta. Sinun valinnastasi. Koska niin kuin olen väittänyt, on todellakin niin, että:

”Sinä olet ikuinen ja kuolematon”.

Z: 8, täytyy sanoa, että tämä on eräs kauneimmista asioista, mitä olen kuullut. Se tuntuu oikealta ja todelta ja saa minut onnelliseksi, että voin ajatella asian olevan noin.

8: Haluan todella, että ymmärrät kuoleman olevan vain syvällinen olotilan muutos. Ja elämän muutos. Elämä on muutosta. Muutoksen vastustaminen on kuolemista. Näin on sangen merkillinen ristiriita saatu aikaan. He, jotka pelkäävät kuolemaan niin paljon, että pelko alkaa kalvamaan heitä, yrittävät vastustaa kuolemaa. He yrittävät pysäyttää muutoksen virran. Ja ironista kyllä, se, mitä saavat aikaan, on elämän virran pysäyttäminen. Itse asiassa he langettavat kuoleman päällensä jo elinaikanaan! Tämä aiheuttaa kaikenlaista sisäistä piinaa ja saa aikaan psyykkistä ja henkistä sairautta, mikä myös ilmenee kehon sairautena. Näetkö ironian? Kuoleman pelkääminen aiheuttaa sairautta, joka tuo kuoleman lähemmäksi! Joten sinulle on erittäin hyödyllistä ymmärtää kuolema oikealla tavalla, jotta et enää pelkää sitä.

Seuraavana askeleena on syleillä elämää ja muutosta, ja sitten suht’ pian pystyt jättämään kuoleman kokemuksen kokonaan taaksesi. Ja tämä on aivan keskeistä taivaaseen astumisen käsitteen kannalta. Taivaaseen astuneet olennot ovat ylittäneet kuoleman käsitteen. He jäävät elämään ikuisesti.

Z: Okei. Kiitos 8. Täytyy sanoa, että jo se, että olen sielun tasolla kuolematon, on aika tajunnanräjäyttävää, mutta kun siihen lisää vielä tosiasian, että olen kuollut aikaisemmin tässä elämässä ja joka kerta päättänyt palata, no siinä onkin ymmärtämistä. Mutta täällä keskustelumme aikana olen todella alkanut ymmärtää, ettei kuolema ehkä olekaan synkkä ja pelottava asia.

8: Ei, ei se todellakaan ole. Kuolema on itse asiassa vain portti nykyisestä todellisuudesta toiseen todellisuuteen. Ei sen enempää. Eikä se edes ole yksisuuntainen ovi. Ja kaiken kukkuraksi sinä hallitset sitä, miten käytät tuota ovea, vaikket siitä nyt olekaan tietoinen.

Nyt voimme siirtyä seuraavaan johdettuun totuuteen, mitä olemmekin juuri sivunneet. Se on tämä:

”Muutos on ainoa pysyvä asia.”

Z: Olen usein kuullut noin sanottavan. Ja minusta se tosiaan näyttää olevan totta. Tarkoitan, että kaikki **kyllä** lopulta muuttuu. Mutta kertoisitko ensin, miten tämä on johdettu totuus ensimmäisestä absoluuttisesta totuudesta?

8: Vihjailin tästä keskustelussamme kuolemasta, mutta salli minun toistaa se. Ymmärrätkö, että mikä tahansa, mikä on paikallaan, liikkumatonta ja muuttumatonta on kuollut? **Mikä tahansa**, jos se ei muutu lainkaan, jos se lakkaa liikkumasta, silloin se lakkaa elämästä. Se on kuollut. Ja siitä, että mikään ei koskaan kuole, seuraa, että mikään ei ikinä lakkaa liikkumasta ja muuttumasta.

Z: Mikään ei ikinä kuole?

8: Olet jo unohtanut keskustelumme ensimmäisen osan. Olemme juuri käyneet sen läpi. Muistatko – **YKSI on**?

Z: Ai niin, anteeksi 8. Kyllä muistan. **YKSI on**, eikä sitä voi jakaa ja se merkitsee, että kaikkien **YHDEN** osien täytyy jatkaa olemassaoloaan. Mikään ei kuole, mikään ei tuhoudu. Ja nyt sanot, että ” mikään ei kuole” on sama kuin ”kaikki muuttuu”.

8: Kyllä.

Z: Mutta 8, on paljon juttuja, jotka eivät muutu. Ja paljon juttuja, jotka ovat kuolleita.

8: Kuten?

Z: Älä viitsi 8, lasket leikkiä minun kanssani. Otetaan nyt vaikka tiiliskivi talon seinässä. Se on kyllä kuollut eikä varmaan näytä siltä, että se juuri muuttuisikaan!

8: Väärin. Tiiliskivi elää. Vain sellaisella tavalla, jota sinä et pysty ymmärtämään. Se on osa elämän järjestelmää, jota sinulla ei ole vielä kykyä ymmärtää. Kysynpä sinulta, ovatko sinun kehosi luut elossa?

Z: Err... kyllä. Ne ovat kai elävä organismi -tyyppinen juttu. Ne kasvavat ja muuttuvat ajan mukana.

8: Mutta et voi puhua niille. Et voi nähdä niiden syövä ruokaa. Niillä ei ole keskushermostoa. Ne eivät näytä olevan älyllisiä. Ja kuitenkin olet halukas liittämään niihin termin "elävä". Mitä jos kertoisin sinulle, että aivan kuten luu tai verisolu itsessään on elossa, niin on tiiliskivikin, jota sinä vähätelit. Ja aivan kuten luu tai verisolu on keskeinen osa paljon laajempaa elävää yksikköä, niin on tiiliskivikin. Tiiliskivi itse on jatkuvasti käynnissä olevassa muutostilassa, aina muuttumassa. Subatomisella tasolla tapahtuu suurinopeuksista, jatkuvaa muutosta ja makrotasolla tapahtuu jatkuvaa muutosta jonkin verran hitaammalla tahdilla. Jos haluat nähdä sellaista muutosta, mene katsomaan taloa, jota ei ole muutamaan sataan vuoteen yhtään huollettu tai ylläpidetty. Koko talo tulee hitaasti palaamaan takaisin maaksi; tiiliskivet murenevat ja muuttuvat ja tulevat osaksi maata. On näet ihmisten ylimielisyyttä uskoa, että voitte määritellä, mikä on "elämä" ja "ei elämä" käyttämällä mielivaltaisia muuttujia, joita voitte mitata...ja osuvasti, vertaamalla sitä omaan olotilaanne. Mitä jos sanoisin, te ette oikeasti ole elämänmuoto, koska elinaikanne on liian lyhyt ollakseen merkittävä? Tuollainen voisi olla linnunradan näkökulma, jos se olisi yhtä ylimielinen kuin ihmisolennot ovat. On aika päästää irti tuosta ylimielisyydestä. On aika ymmärtää, että **kaikki** on elämää. Kaikki johtaa tavalla tai toisella tietoisuudesta. Ja sitten voit ymmärtää, että mikään ei kuole ja kaikki muuttuu. Nuo kaksi ajatusta ovat itse asiassa sama ajatus, kun oikein sitä ajattelet. Muutos **on** elämä. Pysähtyneisyys on kuolema. Mikään ei tosiasiallisesti ikinä pysy paikallaan. Missään ei mikään koskaan lakkaa liikkumasta. Kaikkialla olennot ja asiat ovat jatkuvassa liikkeen ja muutoksen prosessissa.

Muutos on absoluuttisesti pysyvää. Ja se on **ainoa**, mikä on absoluuttisesti pysyvää.

Z: Hyvä on 8. Jos kävisin tämän läpi ylhäältä alas: ei ole olemassa yhtään asiaa, jota voisoin osoittaa tai nimetä, joka ei ole osa YHTÄ.

8: Aivan.

Z: Ja mikään YHDEN osa ei ole kuollut tai staattinen. Kaikki YHDEN osat ovat eläviä ja muuttuvia.

8: Kyllä. Niillä ei ehkä ole niitä suppeita ominaisuuksia, jotka liittyvät siihen, mitä teidän tieteenne kutsuu "elämäksi", mutta ne ovat hyvin varmasti eläviä.

Z: Mutta mitä on elämä? Jos se ei ole ne "suppeat ominaisuudet", jotka tiede on sille antanut, niin mikä se on?

8: Kasvu. Muutos. Kehittyminen. Joksikin tuleminen. Tietoisuus. Nämä ovat joitain elämän ominaisuuksia. Mutta mitä se itse asiassa **on**? Tämä on hyvin laaja ja hyvin monimutkainen kysymys. Katso ympärillesi. Katso planeettaasi. Jos olet nähnyt jokaikisen asian, joka on ikinä tapahtunut planeetallasi sen syntymästä sen loppuun saakka, sitten sinulla on pieni osa koko kuvasta. Mene sitten ja tee sama jokaiselle planeetalle ja jokaiselle tähdelle maailmankaikkeudessa. Saat hitaasti esiin suuremman ja suuremman osan kuvasta. Kun olen nähnyt kaiken, kaikkialla Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa, silloin alat löytää itsesi sisältä vastauksen kysymykseen, "Mitä on elämä?".

Elämä on mysteeri. Sitä on mahdotonta ymmärtää. Se on kaunis ja mahtava ja loppumaton. Elämä **on**.

Z: Enpä usein pääse näkemään tätä sinun sielusi runollisempaa puolta, 8.

8: Katsos, rakas nuori ystäväni, mitä enemmän yrität yksinkertaistaa asioita, sitä enemmän näet niiden monimutkaisuutta. Ja kun olet valmis antamaan itsesi äärettömän monimutkaisuuden haltuun, sitten yhtäkkiä avautuu puhdas yksinkertaisuus. Tämä on minun kokemukseni. Elämän sietämätön kauneus särkee sydämesi. Ja särkyneen sydämen kanssa sinä pyydät enemmän ja enemmän ja enemmän elämää.

Elämä on ihme.

Ja sinun juro vanha ystäväsi 8 on taatusti hyvin rakastunut elämään.

Z: Hyvä tavaton, 8, miten kauniisti sanottu!

8: Kiitos. Elämä itsessään on minun innoitukseni ja elämä itsessään on kaunis. Mutta ymmärräthän, että koska elämä on ääretön ja alati muuttuva, on loogisesti ajateltuna varmaa, että sitä ei voi koskaan määritellä. Siksi, surullista kyllä, yrityksenne käyttää tieteellisiä menetelmiä elämän määrittelemiseksi tulevat aina epäonnistumaan. Ette pysty tietämään elämää käyttämällä mieltänne. Voitte tietää sen vain sydämessänne. Kun kysyt minulta, mitä elämä on, sen takia puhun rakkaudesta ja kauneudesta ja vastaavista sydämen asioista.

Z: Minusta tuo tuntuu täydellisen järkevältä, 8, ja todellakin nautin tuosta kuvauksesta.

8: No hyvä. Siirrytäänkö seuraavaan johdettuun totuuteen?

Z: Hienoa. Mikä se on?

8: Se on tämä:

”Mitä annat, sen saat takaisin.”

Z: Siistiä. Tiedän tuon. Mutta miten tuo on johdettu?

8: Yksinkertaisin selitys on tämä: erillisyyks on todellisuus, jossa YKSI voi kuvitella olevansa monta. Ja nuo monet voivat kuvitella, että he voivat tehdä asioita toisille tai toisten puolesta. Mutta koska moninaisuus on harhakuva ja ykseys on totuus, siitä seuraa, että kaiken, mitä he tekevät jollekin tai jonkun puolesta, on itse asiassa sitä, että YKSI tekee sitä itselleen.

Kaiken, mitä teet jollekin toiselle tai jonkun toisen puolesta, sinä teet itsellesi tai itsesi puolesta.

Ja tuo on sen logiikka.

Z: Hmm. Se, mitä sanot, tuntuu älyllisesti katsottuna järkevältä, mutta...jos se on totta, miksi sitten elämä ei näytä tuolta? Miksi en sitten näe välittömästi sitä, että mitä teen toisille tulee takaisin minulle?

8: Tuo on täydellinen kysymys. Kysyit, miksi et näe sitä **välittömästi**. Tuo on täsmälleen asian ydin! Annas kun selitän. Kun teet jotakin toiselle, menee aikaa ennen kuin lopputulos tulee takaisin sinulle. Itse asiassa juuri ajan määritelmä on se, mitä tapahtuu syyn ja seurauksen välissä. Se on viive, kesto, joka sinun täytyy odottaa sen välillä, mitä annat ja mitä saat takaisin. Ja tuona aikana sinulla on mahdollisuus jättää huomiotta syyn ja seurauksen välinen yhteys. Kun tulos tulee elämääsi, sinulla on mahdollisuus unohtaa, miten ja milloin sinä valitsit ja aiheutit tämän. Tehdäksemme asiat valtavan paljon monimutkaisemmiksi, teet **sillä aikaa** lukemattomia muita valintoja ja tehdessäsi niin, saanut aikaan monia muita lopputulemia. Joten kun nämä lopputulemat sitten saapuvat elämääsi, ne on yhdistelty toisiinsa. Ne ovat sekoitus kaikkien sinun luomuksiesi kaikista lopputuloksista. Tällä tavalla useimmat jälleensyntyneet olennot kokevat elämänsä Maapallolla juuri nyt. Heidän elämänsä on heidän monien valintojensa lopputulosten sekamelska. Heille näyttää tapahtuvan mielivaltaisia asioita, joilla ei ole näkyvää suhdetta siihen, mitä he ovat tekemässä tai valitsemassa. Joskus se on hyvä, joskus se on paha, mutta enimmäkseen se on vain vähän tylsään ja mitätöntä...ja he kompuroivat eteenpäin kohdusta hautaan.

Ja kuka voi syyttää heitä ylläpitämästä tällaista näkökulmaa? Jos heidän valintojensa seuraukset tulisivat välittömästi, kun ne on valittu, ei olisi mitään sekaannusta. He voisivat välittömästi nähdä, että he saavat sen, mitä ovat luoneet. He alkaisivat välittömästi tehdä parempia päätöksiä. Sitten he alkaisivat herätä omaan luojaluonteeseensa. Ja he lähtisivät kaksinaisuuden harhasta. Ja tuo, rakas ystäväni, on täsmälleen tämän "ajaksi" kutsutun asian ydin: se antaa sinun teeskennellä, että et luonut niitä seurauksia, joita juuri koet.

Z: Mutta miksi, 8? Miksi me valitsemme kokevamme ajan tällä tavalla, jos se vain hämmentää meitä?

8: Koska se on täsmälleen sitä, mitä halusitte! Tulitte tänne nimenomaan kokeaksenne unohduksen siitä, ketä todella olette. Aikakäsite on hyvin voimakas tapa auttaa teitä unohduksessanne.

Itse asiassa se on aika yksinkertaista. Yhteenveto menee näin: mitä annat on mitä saat takaisin, koska... meitä on täällä vain yksi. Mutta jotkut YHDEN osat toivoivat unohtavansa olevansa yhtä. Ja tuon te olette saaneet aikaan. Tärkeä osa sitä, että olette unohtaneet olevanne osa ykseyttä, on kaiken ymmärryksen menettäminen siitä, että olette luojia. Tämä johtuu siitä, että pelko pitää teidät erillisyydessä. Pelko syntyy uhrina olemisesta. Luojatietoisuus hälventää pelon. Jos tiedät luovasi omat kokemuksesi, silloin ei ole paljon mieltä pelätä niitä, vai mitä?

Z: Ei. Se on kuin tekisi käsillään pelottavia hirviöiden varjoja seinälle ja sitten alkaisi pelkäämään niitä.

8: Tuo on **täsmälleen**, minkälaista se on!

Z: Okei, hyvä. Tämä on siis se asia: voin täysin ymmärtää minulle tarjoamasi logiikan. Jos meitä on vain yksi täällä, silloin on selkeästi niin, että mitä tahansa teenkin, teen sen itselleni. Hyvä. Tajuan myös tuon väitteesi logiikan, että luon tilanteen, jossa unohdan

olevani oman todellisuuteni luoja. Siinä on eräänlainen pettämätön kehämäinen logiikka. Mutta kuinka **tiedän** olevani omien kokemusteni luoja? Vai pitääkö minun vain hyväksyä, että en voi tietää sitä niin kauan kuin olen inkarnoitunut tänne?

8: Ei, ei suinkaan. Olentona, joka valitsi taivaaseen astumisen polun, sinä valitsit tietäväsi kaiken perimmäisen ykseyden ja myös oman luojaluonteesi, vaikka olit vielä inkarnoitunut. Juuri tuota taivaaseen astumisen prosessi tarkoittaa. Joten voit varsin hyvin tietää, että luot omat kokemuksesi. Löydät aikanaan Luomisen Työkalut ja tulet opettamaan toisille, mitä he ovat ja miten käyttää niitä.

(Zingdad huom: "The Tools of Creation" on itse asiassa [Dreamer Awake](#) 3. osan nimi!)

Kun käytät noita välineitä, tulet **tietämään** oman luojaluonteesi. Mutta voin tässä antaa sinulle vinkin: jos olet omien kokemuksiesi luoja, mutta tähän mennessä olet luonut itsellesi uhrina olemista etkä itse asiassa luojana olemista, niin miten voit kumota tuon kokemuksen?

Z: Minä...uh...luon sen, että olen luoja, luulisin. Tein tuon valinnan.

8: Täydellistä! Tuo on täsmälleen, mitä teet. **Sinä** luot sen olemaan niin. Kukaan muu ei voi tehdä tätä puolestasi. Jos joku toinen tekee tämän sinun puolestasi, silloin hän luo sen, että **hän** on sinun elämäsi luoja. Mikä on sama asia kuin että sinä olisit hänen uhrinsa. Joten vain sinä voit tehdä tämän!

Z: Hyvä on. Mutta voitko antaa minulle jotakin, jolla pääsen siihen saakka, kunnes alamme työskennellä Luomisen Työkalujen kanssa? Ennen sitä, miten voin alkaa tehdä tätä – miten luon sen, että olen luoja?

8: Ensiksi sinä toimit ikään kuin se olisi totta. Teet kaikkia niitä asioita, joita tekisit, jos absoluuttisesti uskoisit tähän asiaan. Luojaolento elää seuraavan säännön mukaisesti:

"Mitä annat, sen saat takaisin".

Joten elä tällä lailla ja katso mitä tapahtuu. Jos se on totta, sitten se näyttää itsensä totena. Antamalla itsestäsi vain rakastavaa, positiivista energiaa tarkoittaa, että ajan kuluessa maailmasi muuttuu, kunnes saat vain rakastavaa ja positiivista energiaa takaisin. Tee tämä ja katso. Jos se toimii, silloin tiedät suoraan ja oman kokemuksesi kautta ja tavalla, jota et voi kieltää, että se on totta. Silloin olet myös hyvän matkaa polulla tullaksesi luojaolennoksi, koska olet ymmärtänyt luomisen ensimmäisen työkalun käytön ja soveltamisen. Luot mitä haluat antamalla sitä ensiksi itsestäsi ulospäin.

"Mitä saat riippuu suoraan siitä, mitä annat itsestäsi ulospäin."

Se on vain päinvastainen tapa sanoa

"Mitä annat, sen saat takaisin".

Z: Luulenpa oivaltavani sen nyt! Okei, tuo kuulostaa täysin järkevältä. Me saamme, mitä luomme, mutta ainoa tapa nähdä, onko se totta, on luoda määrätietoisesti ja

johdonmukaisesti jonkin aikaa jotakin haluamaamme asiaa, jotta voimme tarkkailla säännön toimintaa käytännössä.

8: Tuo ei ole ainoa tapa. Mutta se on yksinkertainen ja selkeä tapa. Jos teet tätä, silloin sinun pitää olla sekä määrätietoinen että johdonmukainen siinä, mitä annat ulospäin ja sitten sinun pitää olla tarkkaavainen sen suhteen, mitä saat takaisin. Sitten näet sen olevan totta, olemassaolosi tosiasia. Kun olet kokenut sen tällä tavalla, tulet tuntemaan, että tuo lausuma on niin itsestään selvä, että on melkein liian hölmöä edes lausua sitä. Se on kuin sanoisi, "Vasen kätesi on kehosi vasemmalla puolella."

"Mitä annat, sen saat takaisin."

Se on totuus, jota on lausuttu monella tavalla läpi historian. Sitä on kutsuttu "kultaiseksi säännöksi" ja "vastavuoroisuuden laiksi". Sitä on lausuttu muodossa tai toisessa suurimmassa osassa uskonnollisia kirjoituksia ja maailmankaikkeuden sivilisaatioiden eettisiä perinteitä. Olet kuullut sen muotoiltuna kuten,

"Siten niität, kuten kylvät."

Ja

"Tee toisille niin kuin haluaisit heidän tekevän sinulle."

On olemassa muitakin muotoiluja, jotka tarkoittavat samaa asiaa eri tavoilla. Jos tarkastelet asiaa negatiivisesti, silloin lausuma on:

"Se, mitä vastustat, pysyy."

Ymmärrätkö? Se tarkoittaa samaa asiaa. Ikään kuin sanoisit, "Jos keskityt tavaraan, jota et tahdo, saat sitä enemmän." Koska se mitä annat ulospäin, tulee takaisin luoksesi! Tämä käsitys tukee sitä, mitä kutsutaan karman laiksi, mikä opettaa ettet voi välttää valintojesi seurauksia. Se muodostaa perustan runsauden filosofioille ja "vetovoiman lain" opetuksille, jotka ovat saaneet nyt jossain määrin kannatusta.

"Mitä annat, sen saat takaisin."

Se on yksinkertainen totuus, jota voit soveltaa elämässäsi tuodaksesi itsellesi sellaisen elämän kuin haluat.

Z: Eikös se ole myös ilmaistu seuraavasti:

*"Saat aina **täsmälleen** sen mitä luot."*

8: Ha! Kyllä, se on! Tällä tavoin olemme sen ilmaisseet tässä **Astu Taivaaseen** -kirjassa. Se on kultaisen säännön voimakkain perustelu ja se on totuus, jonka sinä ja lukijasi ovat nyt valmiita ottamaan vastaan. Katsos, syvällä kaksinaisuuden tietoisuudessa olevat olennot

eivät oletusarvoisesti ole valmiita kuulemaan, että he ovat luoja. Joten tätä konseptia esitetään heille heikommilla perusteluilla, jotta he voivat soveltaa sitä elämässään. Jos he valitsevat elävänsä tämän opinkappaleen mukaan, he voivat nauttia sopusointuisesta ja iloisesta elämästä samalla kun heräävät hitaasti ja valmistautuvat heräämään lopullisesti luojatilaansa ja siihen liittyvään taivaaseen astumiseen pois kaksinaisesta järjestelmästä.

Mutta sinä ja lukijasi ovat suoraan ja yhteisymmärryksessä mukana taivaaseen astumisen prosessissa. Et puuhastelisi **Astu Taivaaseen** -nimisen kirjan kanssa, jos itse asiassa haluaisit oppia kutomista tai savitöitä (nauraa). Olet täällä hakemassa omaa taivaaseen astumistasi! Voimme siis katsoa konseptin, *”Mitä annat sen saat takaisin”* kaikkein voimakkainta perustelua:

*”Saat aina **täsmälleen** sen mitä luot.”*

Sinä olet sirpalemainen, hologramminen YHDEN edustaja. Sinun **on** oltava luojaolento. Sen yksinkertaisesti **täytyy** olla niin. Sinun on vain löydettävä tapa muistaa tuo ja mitätöidä sellaiset ajatusmallisi, jotka kieltävät sen.

Hyvä tapa aloittaa on ymmärtää tämän totuuden toiminta omassa elämässäsi, kuten juuri keskustelimme. Seuraava askel on oppia käyttämään sitä yhtenä Luomisen Työkaluista, joista käytävä keskustelu on vasta tulossa.

Z: Täytyy sanoa, että odotan tosi mielelläni tuota keskustelua!

8: Se tulee olemaan sekä mielenkiintoinen että hyödyllinen.

Mutta ennen kuin siirrymme eteenpäin, minun on huomautettava parista hyvin tärkeästä asiasta.

Z: Niin?

8: Huomasitko, että kaikki mitä keskustelimme tässä luvussa on peräisin tuosta päätotuudesta?

Z: Joka on: YKSI on.

8: Aivan.

Se, mitä väitän, on, että on olemassa totuuden kerroksia. On olemassa yksi ylimpänä oleva absoluuttinen totuus ja sen alla on siitä johdettuja totuuksia. Suuria, kaikille kokemuksillesi totta olevia totuuksia, kuten ne, joista keskustelimme tässä luvussa, aina tietoisuutesi luomishetkestä siihen hetkeen saakka, jolloin olet halukas luopumaan jopa noista totuuksista ja vain palaamaan ykseyteen. Niin kauan kuin sinulla on identiteetti, yksilöllisyys ja persoona, nämä totuudet pysyvät voimassa. Näiden totuuksien alla on monia muita ”vähäisempiä” totuuksia, joista saatat pitää kiinni ja jotka ovat ohimenevämpiä. Aivan kuten lapsi, joka pitää jotakin niin rajusti totena, että ajautuu tappeluun koulun pihalla puolustakseen sitä, mutta jo seuraavana päivänä on oivaltanut, ettei se enää ole hänelle totta. Sinäkin pidät kiinni sellaisista uskomuksista, joita olet valmis puolustamaan loppuun saakka, mutta tulet

päästämään irti hyvin pian kokonaan noista uskomuksista. Sellainen on vähäisempien totuuksien luonne. Ne palvelevat vähän aikaa ja sitten niiden ohimenevä luonne paljastuu. Tätä tarkoitetaan, kun ihmiset sanovat, että eräs taivaaseen astumisen oire on ”nähdä harhakuvien ohii”. Näin se on. Kun heräät, päästät irti uskomuksista ja ajatuksista, joihin muut ympärilläsi olevat ihmiset vielä takertuvat. Tulet ymmärtämään ajatuksia, jotka eivät-ole-niin-totta. Ne ovat tämän maailman illuusioita. Jos aiot pysyä tiukasti kiinni tämän maailman draamoissa, silloin sinun todellakin täytyy edelleen uskoa niihin asioihin. Jos alat näkemään niiden ohitse, silloin huomaat, ettet pysty jatkamaan tämän maailman elämään liittyviä pelejä. Tämä tapahtuu jo sinulle, aivan kuten useimmille lukijoistasi. Huomaat ettet enää ota vakavasti sellaisia asioita kuten politiikka ja uskonto. Alat katsoa ”uutisia” yhä skeptisemmin. Raha, status, valta... nämä näyttävät sinusta paljon vähemmän mielenkiintoisilta kuin muutama vuosi sitten. Huomaat nyt, että omaisuus on joko ”tarkoitukseensa sopivaa” tai sitten se on taakka. Ja niin se menee. Tällaiset muutokset ovat väistämättömiä. Katsot maailmaa sisäisen itsesi muodostamien linssien läpi. Kun itse muutut, niin maailmakin näyttää erilaiselta. ”Totuuden kerroksia”, ymmärräthän. Te, jotka olette heräämässä, alatte nähdä ohimenevämpien kerrosten läpi.

Tuo muodostaa suuren osan seuraavien keskustelujen päämäärästä. Puhun sinulle joistakin ohimenevistä totuuksista, joista vielä pidät kiinni. Jotkut niistä on haudattu aika syvälle psyykkeeseesi ja tarvitsevat pienen tönäisyn, jotta ne voidaan tuoda näkyville valoon ja nähdä, mitä ne ovat. Tällä tavalla autan sinua päästämään irti niistä harhakuvista, jotka eivät enää palvele sinun päämäärääsi.

Z: Kuulostaa hyvin mielenkiintoiselta ja jännittävältä matkalta. Mutta 8, eräs asia vaivaa hieman vaivaa minua. Aiot kertoa lukijoillemme ”miten asiat ovat” ja ”miten asiat eivät ole”. Mutta se huolettaa minua. Tuntuu ikään kuin loukkaisimme ihmisten oikeutta valita ja oikeutta luoda itselleen.

8: Tuo on hyvä kysymys ja olet ottanut sen esiin täsmälleen oikealla hetkellä. Huomaat kyllä, että Joy-Divine oli hyvin varovainen tuodessaan omissa luvuissaan koko ajan selkeästi ilmi, että **Astu Taivaaseen** -kirjassa esitetyt asiat ovat totta hänen näkökulmastaan ja lukijan on luotettava omaan intuitioonsa ja totuuteensa. Tuo on hyvä ja toistan sen saman. Mutta toisaalta Joy-Divinen käsittelemä materiaali oli pääosin ”pehmeää” kamaa. Joitain filosofisia kysymyksiä ja niin edelleen. Hän ei juurikaan eksynyt sinun nykyisen todellisuutesi vaikeisiin kysymyksiin. Minä tulen päinvastoin puhumaan laajasti juuri näistä vaikeista kysymyksistä. Aion käsitellä niitä sellaisina kuin näen ne. **Tietysti** nämä asiat tulevat esiin omasta näkökulmastani. Mutta aion määritellä, miksi minun näkökulmani on erityisen hyödyllinen ja pätevä. Aion kertoa sinulle, miksi on oikein ja tarkoituksenmukaista, että voin olla tässä kertomassa sinulle oman todellisuutesi tarinaa. Loppu riippuu sinusta ja lukijoistasi. Voit päättää hyväksyä esittämäni suositukset tai hylätä ne. Ja sen perusteella voit uskoa minun näkökulmastani kerrottuun ”mikä on” -totuuteen tai olla uskomatta.

Z: Mutta 8, kuinka voimme tietää eron?

8: Hyvä kysymys. Opetan sinulle miten. Jos ottaisit esiin vain **yhden asian** siitä, mitä olen sanonut tai tulen sanomaan **Astu Taivaaseen** -kirjassa, mielestäni sen pitäisi olla tämä:

”Sinun totuutesi on se, mikä on syvästi totta sydämässäsi.”

Tämä on kaikkein tärkein asia, jonka voin kertoa totuudesta.

Z: Voitko selventää tuota?

8: Totta kai. Katsos, kaikki olennot kaikkialla peittävät joitain itseensä liittyviä totuuksia itseltään. Koska, jos ainoa asia, joka on absoluuttisesti totta on, *”YKSI on”*, silloin kaikki, mikä luo erillisyyttä, erottelua, yksilöimistä... on ohimenevää totuutta. Harhakuva. Että minä olen erillinen sinusta on harhakuva. Että sinä olet erillinen lukijoistasi on harhakuva. Me olemme kaikki **yhtä**.

Z: Ymmärrän.

8: Nämä erottelun käsitteet; nämä asiat, jotka liittyvät itseemme ja antavat meidän tehdä asioita erikseen ja pitävät yllä erilaisia näkökulmia, ovat mieleemme sisällä olevia harhakuvia.

Niissä ei ole mitään vikaa. Se, että teemme tätä, palvelee YHDEN päämäärää. Mutta siitä huolimatta ne ovat mielessämme olevia harhakuvia.

Z: Aivan.

8: No mitäs luulet Unohduksen Verhon olevan?

Z: Ohh! Se on mielen harhakuva!

8: Kyllä niin on. On olemassa monia yhteisiä harhakuvia. Kutsumme yhteisten harhakuvien lopputuloksia *”yksimieliseksi todellisuudeksi”*. Se tarkoittaa sitä, että me kaikki suostumme harhakuvaan, joka luo sen todellisuuden, jossa me elämme. Ja silloin me luomme tuon todellisuuden yhdessä. Kun yksi tai useampi olento antaa toisilleen luvan luoda asioita, jotka ovat heille kaikille yhteisiä, silloin sen kokemista kutsutaan yhdessä luomiseksi.

Se, mikä Verhosta tulee ymmärtää, on, että se itse asiassa on tietoinen ja elävä. Voidaksesi olla Verhon takana, kuten nyt olet, sinun on luotava yhdessä Verhohaltijan kanssa. Tällä tavalla lakkaat huolestumasta siitä, mitä saatat tai et saata tietää. Teet sopimuksen mukaan ja tulet pelaamaan peliä. Verhohaltija tekee työtä pitääkseen säännön voimassa – mikä on siis, että et saa löytää kaiken ykseyden totuutta.

Z: Vau.

8: Mutta nyt... Kerropa uudestaan, mikä Unohduksen Verho on? Sanoit sen juuri hetki sitten?

Z: Sanoin, että se on mielen harhakuva.

8: Aivan. Kaikki erillisyyden harhakuvat ovat siis mielessä. Kaikki monimutkaiset käsitteet, jotka sallivat sinun pelata pelejä, joita nyt pelaat, ovat mielessä. Mieli on paikka kaikille näille käsityksille ja monimutkaisuuksille. Mieli analysoi ja tekee pelkistävää päättelyä.

Mieli **ymmärtää**.

Toisaalta...

Sydän **tietää**.

Sydämesi on polkusi kaikkien harhakuvien lävitse. Sydämesi on suorassa yhteydessä YHTEEN ja kaikkein suurimpaan totuuteen, mikä on kaiken ykseys. Jos lopetat kaiken mielessäsi olevan höpötyksen. Jos hiljennät kaiken olemisessäsi olevan melun. Jos opit vain pitämään suusi kiinni niin kauan, että kuulet, mitä sydämelläsi on sanottavana, silloin kuulet sen itkevän kaipauksesta ykseyteen. Äärettömään, ylitsevuotavaan, autuaalliseen YHDEN rakkauteen.

Sydämesi tietää ja eikä ole ikinä unohtanut tätä suurinta totuutta.

Tunnetko sen?

Voitko mennä sydämeesi ja tietää sen olevan totta?

Z: Kyllä. Kyllä, ihan varmasti voin.

8: Muidenkin taivaaseen astumisen prosessissa mukana olevien pitäisi myös pystyä siihen. Taivaaseen astumisen prosessi itsessään tarkoittaa, että sinä vastaat oman sydämesi esittämään kutsuun. Sydämesi kutsuu sinua kotiin ja alat reagoida siihen.

Se syvä totuus, jota siksi yritän välittää sinulle on:

”Sydän tietää.”

Sinun tehtäväsi on oppia kuuntelemaan sydäntäsi. Jos pystyt sen tekemään, silloin pystyt tietämään totuutesi mistä tahansa milloin tahansa. Koska sydämesi kautta olet yhteydessä Sisäiseen Itseesi ja Sisäisen Itsesi kautta olet yhteydessä Jumala-Itseesi ja Jumala-Itsesi kautta olet yhteydessä kaikkiin ja kaikkeen, kaikkialla, koko ajan. Olet yhteydessä kaiken ykseyteen. Sydämesi on suora linja kaikkeen totuuteen ja tietoon. Sinun pitää vain oppia **kuuntelemaan!**

Z: Ja miten sitten teen sen,⁸?

8: Se vaatii itsekuria. Sinun on opittava hiljentämään mielesi niin, että se lakkaa häiritsemästä sinua ja sitten sinun opittava avaamaan sydänporttisi niin, että voit tuoda selkiyttämistä vaativat kysymykset sydämeesi ja **tietää**, mikä totuutesi on.

Sydämesi puhuu sinulle tunteiden kautta. Sinun on opittava tuntemaan sydämelläsi. Tunne, minkälainen se on laajentuessaan, milloin se antaa vastakaikua ja milloin se on ristiriidassa. Jos sitten ikinä tarvitset testata jotain ajatusta omaa totuuttasi vasten, voit vain lopettaa, mitä olet tekemässä, sulkea silmäsi, hiljentää mielesi ja sitten voit olla läsnä sydämesi tunteessa. Jos se tuntuu ”oikealta”, silloin se on totta sinulle. Jos se tuntuu epämuksulta, silloin sinun olisi oltava varovainen sen ajatuksen kanssa. Mikäli ajatus tuntuu kokonaan väärältä, silloin sinun pitäisi hylätä se.

Harjoittele tätä. Kuten mikä tahansa asia elämässäsi, mitä enemmän teet sitä, sitä paremmaksi tulet. Pian sydämesi puhuu sinulle kaunopuheisesti, koska kunnioitat sitä kuuntelemalla oikeasti. Oppiminen tosi hyväksi sydämesi kuuntelijaksi on likimain kaikkein arvokkain työväline, jonka ikinä saat. Edessäsi olevalla matkalla ei ole juuri mitään tärkeämpää kuin tämä.

(Zingdad huom: Jos tunnet tarvitsevasi apua sydämesi kuuntelemisessa, autan sinua mielelläni! Sen jälkeen kun aloitin Astu Taivaaseen -kirjan kirjoittamisen, olen työstänyt monia meditaatio-oppaita ja jotkut noista voivat auttaa sinua opastamalla erityisesti sydämesi kuuntelemisessa. Käy kotisivullani osassa [Guided Meditations](#), jossa on saatavilla olevat meditaatiot.)

Z: Kiitos 8. Arvostan tätä todella.

8: Ole hyvä. Ilo on todellakin minun puolellani. Mutta nyt tästä keskustelusta on tullut turhan pitkä. Lopettakaamme tähän. Seuraavissa luvuissa meitä odottaa hyvin jännittävä yhteinen matka.

Z: Odotan sitä innolla, 8. Tämä on ollut hämmästyttävä ja kaunis luku. Olen todella rakastanut sen vastaanottamista. Nähdään pian.

8: Hyvä. Rakastan sinua. Ensi kertaan...

* * * * *

9. Mystinen Välinäytös

Zingdad: 8?

8: Niin?

Z: Olen vähän kamppaillut.

8: Hyvä on. Minkä kanssa?

Z: No, luin Lukua 8 uudestaan ja sieltä tuli vastaan se kohta, jossa puhuit siitä, kuinka olin selviytynyt epäilyistäni ja peloistani sen suhteen, miten pystyn ottamaan vastaan **Astu Taivaaseen** -tekstiä. Kun sanoit sen, omassa itsessäni se tuntui hyvältä. Mutta tuon luvun viimeistelyn ja seuraavan aloituksen valmistelun välissä minulla oli hieman aikaa miettiä. Ja tunnen itsesi hieman kuin huijariksi. Koska minulla on **vieläkin** paljon epäilyksiä. Ja mitä enemmän sitä mietin, sitä enemmän epäilyksiä on. Ottaen huomioon, miten väärin tein asioita aikaisemmin, pelkään, että sotken asiat uudelleen. Ja kun ajattelen sinun ja Joy-Divinen minulle kertomia asioita ja... miksen voi vain uskoa...miksei minulla voisi vain olla uskoa?

Ja sitten tunnen itseni vielä suuremmaksi huijariksi, koska vaikka kirjoitan tätä kirjaa ja vastaanotan tätä materiaalia ja kuitenkin edes minulla ei ole absoluuttista uskoa siihen! Ja jos minulla on omat epäilykseni, miten ihmeessä voin odottaa lukijoideni uskovat tätä juttua? Lisäksi minun täytyy olla mielenvikainen, koska **tiedän**, etten ole voinut keksiä kaikkea sitä edellisissä luvuissa olevaa juttua ihan itsekseni. **Tiedän**, ettei minulla ole kapasiteettia tehdä sitä. Näiden sanojen siis **täytyy** olla peräisin sinulta ja J-D:ltä, mutta silti miksi epäilen? Menen tässä vain ympäri ja ympäri.

Joten tästä on kysymys. Se ei ole ylipääsemätöntä, mutta se vaivaa minua ja saa sydämeni tuntumaan raskaalta. Ennen kuin jatkamme seuraavaan lukuun, haluaisin todella saada jotain ratkaisua tähän asiaan.

Voitko auttaa?

8: Kyllä.

Aluksi selvitetäänpäs muutama asia. Ensinnäkin, viime luvussa sanoin, että olet päästänyt **enimmäkseen** irti epäilyistäsi ja peloistasi, ja sen tuloksena pystyt nyt aloittamaan **Astu Taivaaseen** -kirjan kirjoittamisen. Ja tämä on totta. Et olisi voinut ottaa vastaan näitä sanoja edes kuukautta aikaisemmin, kuin itse asiassa aloitit. Aloitit silloin, kun olit valmis. Ja lisäksi sanoin, että vasta kirjoitettuasi **Astu Taivaaseen** -kirjan tulet päästämään irti loppuista peloistasi ja epäilyistäsi voidaksesi herätä todelliseen luojaluonteeseesi.

Muistatko minun sanoneen tuon?

Z: Kyllä. Tuo kuulostaa kyllä oikealta.

8: No niin. Jos sanoin, että tulemme vapauttamaan loput pelkosi ja epäilyksesi, silloin sen täytyy tarkoittaa, että minä tiesin siellä vielä olevan jotakin irtipäästettävää ja että tarkoitukseni oli auttaa sinua niiden osalta. Ja tässä nyt olemme tänään ja sinä tunnet tarvetta puhua juuri tästä aiheesta. No, se on täydellistä. Se tulee täydellisenä ajankohtana. Eikä sinun tarvitse ratkaista tätä minun kanssani, **ennen kuin** voit jatkaa kirjan kirjoittamista. Tämän ratkaiseminen minun kanssani nyt on juuri kirjan kirjoittamista ja on yhtä tärkeää kuin mikä tahansa aihe, mitä saattaisimme käsitellä. Juuri tätä keskustelu on itse asiassa Luku 9.

Z: Todellako?

8: Joy-Divine sanoi sen:

”Jos et näe täydellisyyttä, seisot liian lähellä kuvaa.”

Muistatko kuinka tuo oli sinulle totta Synkkämaalaisista kertovassa luvussa?

Z: Muistan.

8: No se tulee olemaan totta sinulle tässäkin luvussa. Tässä luvussa käsitellään epäilystä. Tavallaan. Se alkaa epäilyksellä ja loppuu, kun oivallat olevasi mystikko.

Z: Ai mikä?

8: Mystikko.

Z: Anteeksi, kuulin kyllä mitä sanoit. Ilmaisain vain hämmennystäni. En edes ole täysin varma, mikä mystikko **on**, saati, että kuinka minusta sellainen **tulee** puhumalla sinulle omista epäilyksen tunteistani.

8: Okei. Sinähän pääset Internetiin tältä tietokoneelta. Ota viisi minuuttia ja katso, mikä on mystiikan määritelmä ja palaa sitten takaisin tänne.

(Teen sen. Sananmukaisesti käytän viisi minuuttia ja saan hieman ajatuksesta kiinni.)

Z: Sen perusteella, mitä pystyin poimimaan Internetistä, mystikko näyttää olevan joku, joka etsii suoraa, henkilökohtaista liittoutumista jumaluuden kanssa. Joku, joka etsii (tai löytää) yhteyttä Jumalaan ilman uskonnollisten opinkappaleiden väliintuloa. Siellä sanottiin myös jotain siitä, että mystikko on ”mysterikoulujen” kannattaja. Muistan kyllä hämärästi kuulleen tuon termin aikaisemmin, mutta muuten minulla ei ole aavistustakaan, mitä tuo koulut ovat tai mitä ne opettavat.

Mystiikka näyttää siis käsittelevän joitain suuria mysteerejä.

Mikä onkin sopivaa, koska tuo kaikki on minulle aika mysteeristä!

8: Oikein hyvä. Olet saanut juuri sen verran ymmärrystä, että voimme käydä tätä keskustelua.

Seuraavaksi tarvitsemme lyhyen määritelmän sanalle ”mysteri”, jos voisit ystävällisesti katsoa senkin.

Z: Okei. Katson sen.

(Minkä teenkin.)

Löydökseni mukaan sana "mysteeri" merkitsee laajasti ottaen seuraavaa:

Salaisuus. Jotakin, mitä ei tiedetä tai ei osata selittää. Jotakin, mikä aiheuttaa uteliaisuutta. Jotakin, mikä voidaan tietää vain jumalallisen ilmestyksen avulla.

Ja, mielenkiintoista kyllä, sana johdetaan alunperin kreikkalaisesta sanasta mustes, mikä tarkoittaa "tulokas".

8: Tuo on mielenkiintoista, eikö vain?

Hyvä on. Jätetäänpäs tuo rauhaan toistaiseksi. Seuraavaksi haluan siirtyä suoraan tuohon sinun ongelmaasi. Sanot, että kamppaillet epäilyn kanssa. Voitko kertoa, mistä epäily sinun mielestäsi tulee?

Z: Luulen, että pelosta.

8: Tuo on ehkä hieman liian yksinkertaista minun makuuni. Miltäs tämä kuulostaa:

"Epäily syntyy kiinnittymisestä varmuuteen."

Tai voisin lausua sen negatiivisella tavalla ja sanoa:

"Epäily on peräisin epävarmuuden vastustamisesta."

Z: Okei. Annas kun pohdin tuota hieman. On olemassa monia, monia asioita, joista olen epävarma. Olen esimerkiksi täysin epävarma siitä, mitä naapurini söi tänä aamuna aamiaiseksi. Mutta sillä ei ole väliä, koska sillä ei ole minulle merkitystä. Minä en kiinnity siihen millään lailla. Vertailun vuoksi olen myös epävarma siitä, koenko ikinä toista Merkillistä Tapahtumaa, vaikka J-D sanoi sen olevan tulossa. Mutta todella, todella, todella haluan sen tapahtuvan! Tuo kuvaa, miten paljon haluan löytää tien Kotiin. Se vahvistaa, että teen asioita oikein. Ja lisäksi se on mitä ihanin ja hämmästyttävän kokemus. Joten...

8: Joten, vastustat omaa epävarmuuttasi. Toisaalta se on jännittävää, koska *"Oh vau, miten ihmeellistä, jos se tapahtuu,"* ja toisaalta on pelko, että *"Voi ei, mitä, jos se ei tapahdukaan?"*

Z: Juuri näin. Tuo on täsmälleen se, mitä se on. Ja sama pätee kaikkeen sinulta ja J-D:ltä saamaani tietoon. Minulla ei oikeasti ole mitään tapaa tietää, onko se 100% oikein. Tarkoitan, etten tiedä, ovatko nämä keskustelut vain mielikuvitukseni keksintöä. Hyvänen aika, enhän edes tiedä sitäkään, oletko **sinäkin** vain oman mielikuvitukseni keksintöä.

8: Mutta, eikös se tosiasia, että "minä" olen täällä sanomassa, *"Olen olemassa!"* ole tarpeeksi todistetta minun olemassaolostani?

Z: Ei... koska se "sinä", joka on täällä, on vain "täällä" pääni sisällä.

8: Mutta aikaisemmassa kappaleessa sinä...oh..antaa olla. Yritin itse asiassa vain laskea leikkiä, mutta selvästikään et ole sillä tuulella.

Z: Oh, selvä. Okei, ymmärsin kyllä vitsin (hymyilee hieman).

Ehkä annan sinulle sitten konkreettisemmän esimerkin. Mistä tiedän, ettei minun ”Vuorikokemukseni”, vaikkakin oli hämmästyttävä, ollut vain yksittäinen tapahtuma? Mistä tiedän, että tulee tapahtumaan toinenkin Merkillinen Tapahtuma? Ja miten lukijani tietävät (jos heillä ei ole ollut vielä yhtäkään), että he ylipäänsä tulevat kokemaan **oman** Merkillisen Tapahtumansa? Miten me tiedämme **yhtään mitään**? Miten lopetamme epäilemystä?

8: Sinä siis epäilet... ja sitten arvostelet itseäsi epäilemisen takia?

Z: Kyllä. Koska minun pitäisi uskoa.

8: Pitäisikö? Kun kohtaat asian, josta olet epävarma, sinun on tarkoitus ”vain uskoa”? Oletko varma, että se on hyvä ajatus?

Jos joku kävelisi kadulla sinua vastaan ja sanoisi sinulle myyvänsä vaivaisella sadalla dollarilla taikavoiteen, joka muuttaisi kullaksi kaiken, mihin sitä käytetään, uskoisitko häntä ja antaisit hänelle vain rahat?

Z: (nauraa) En, haluaisin tietenkin nähdä sen ensin käytännössä.

8: Okei, mutta ole nyt täysin rehellinen; jos näkisit sen käytännössä, antaisitko vain hänelle sitten rahat?

Z: Totta puhuen, en. En usko, että on olemassa sellaista taikavoidetta, joka voi muuttaa asiat kullaksi. Se ei ole mahdollista. Miten voisit muuttaa ei-kulta -atomit kulta-atomeiksi? Tarvitaan lähes ydinreaktio tai vastaavaa? Miten voisit lisätä tai poistaa juuri oikean määrän atomihiukkasia jokaisesta atomista, jotta siitä voisi tulla kulta-atomi? Hölynpölyä. Jos näkisit täydellisen vakuuttavan esityksen, jossa täsmälleen tuo tehtäisiin, olettaisin tarkkailevani hyvin lahjakasta taikuria, joka joko käyttää taitojaan huijatakseen pahaa aavistamattomilta rahat pois tai sitten minä olen ehkä jonkin taidokkaan höynäytyksen maalitaulu.

Jos mietin tuota hieman, niin ainoa tilanne, missä voisin antaa rahat, on jos hän antaisi minun käyttää hänen taika-ainettaan luodakseni arvottomasta romusta tuhannen dollarin arvoisen kultakimpaleen, myydä sen, antaa hänelle rahat ja lähteä menemään taikavoiteen kanssa.

8: Tuo on fiksumaa. Ja se on sen samankaltaista älykkyyttä, joka on palvellut sinua elämässäsi sangen hyvin. Se on sallinut sinun tehdä hyviä päätöksiä niin, että sinua on aika harvoin käytetty hyväksi tai pidetty idioottina. Joten tämä on hyvää ja hyödyllistä. Ja tämä *fiksunä oleminen* on seurausta siitä, että käsittelet epävarmuuttasi oikealla tavalla. Aloitat siitä, mitä tietoa sinulle on esitetty. Sitten punnitset niitä asioita, joita et tunne tai ymmärrä sitä vasten, mitä tiedät. Jos voit ratkaista epävarmuutesi sen avulla, mitä jo tiedät, hyvä niin. Jos et voi ratkaista epävarmuuttasi, mutta sillä ei oikeasti ole väliä (kuten esimerkissäsi naapurin aamiaismenusta tänä aamuna), sitten voit ohittaa asian olankohautuksella. Mutta jos se todella merkitsee – esimerkkinä voiteesta, joka voisi tehdä sinusta rikkaan, varmaankin merkitsee – silloin huomaat epäileväsi. Esimerkissämme kävit oman epäilyksesi avulla läpi

prosessia, jonka avulla saisit jotain järkeä asiaan, ja voisit tehdä päätöksen ostaako taikavoidetta vai ei.

Se, mitä **et** tehnyt, oli ettet vain uskonut. Pelkästään uskonut. Vain antanut rahat myyjälle.

Kysymykseni sinulle siis on tämä: miksi sitten odotat käyttäytyväsi eri tavalla minun ja J-D:n esittämien ajatusten ja konseptien osalta?

Z: Tuo on mielenkiintoista. En ole varma miksi.

8: Sitten kerron sinulle miksi. Sinä erotat mielessäsi "todelliset" jutut "henkisistä" jutuista. Ja "todellisista" jutuista tarvitaan todisteita, kun taas "henkisten" juttujen osalta tunnet, että sinulla on vain oltava uskoa ja uskottava. Tämä johtuu siitä, että kärsit eräästä uskonnon vaikutuksista. Useimmat maailmanne uskonnoista tekevät kovasti töitä lisätäkseen käsitystä, että epäily on "pahasta". No, se ei ole niin. Se on huono vain toiminnan kannalta. Uskontojen toiminnan kannalta. Jos olet jonkun uskontokunnan jäsen, ja sitten alatkin epäillä, niin huomaat, ettei tuon uskonnon antamat vastaukset tyydytä sinua. Heidän sinulle tarjoamia asioita, joita sinä et tiedä tai ymmärrä, ei voi ratkaista niillä mielessäsi olevilla asioilla, jotka sinä tiedät. Ja koska totuus Jumalasta ja ikuisesta sielustasi on sangen tärkeä asia, huomaat, ettet voi ohittaa sitä olankohautuksella. Sinun on saatava tietää. Joten sinä epäilet.

Uskontojen näkökulmasta ongelma nousee siitä, että pyritkin löytämään vastauksia epäilyihisi. Silloin voitkin löytää itseäsi **tyydyttäviä** vastauksia muualta. Ja jos löydät parempia vastauksia uskonnon ulkopuolelta, voitkin yhtä hyvin jättää tuon uskonnon. Silloin lakkaat tekemästä niin kuin se käskää sinua. Lakkaat olemasta uskonnollisten johtajien peiteltyjen tavoitteiden ohjauksessa. Ja lakkaat tietenkin antamasta heille rahaa. Ei siis ole mitenkään outoa, että uskonnolliset johtajat eivät juuri pidä siitä, että ihmiset epäilevät ja epäilysten seurauksena etsivät uusia ja erilaisia vastauksia kuin mitä he tarjoavat. Joten he kehittävät aika ovelan strategian: kerrotaan ihmisille, että epäily on pahasta. Kerrotaan heille, että se on todiste ilkeästä mielestä tai paholaisen teoista. Saadaan heidät tuntemaan itsensä todella surkeiksi epäilyjen takia. Sitten kun ihmisillä on epävarmuutta ja kysymyksiä, heistä tuntuu niin pahalta, etteivät he lähde etsimään vastauksia kysymyksiinsä. He yksinkertaisesti pitävät epäilyksen olemassaoloa todisteena omasta synnynnäisestä syntisyydestään. Ja sitten he tekevät yhä kovemmin töitä ollakseen "hyviä". Useimmiten heistä tulee uskossaan fanaattisia voidakseen selviytyä epäilyistään. Älykästä vai mitä?

Z: Ehkä. Mutta ei kovin kivaa, vai?

8: Jos olet sitä mieltä, että uskonnot levittäytyvät ympäri maailmanne olemalla "kivoja", sitten olet ollut äärettömän tarkkaamaton. En sano, etteikö uskontojen perustana olevissa alkuperäisissä opetuksissa olisi jotain hyvääkin, sillä niissä selvästi on. Enkä myöskään sano, etteikö useiden uskontojen nimissä olisi tehty jotain hyvääkin, koska niissä selvästi on tehty. Mutta jos et huomioi sitä tosiseikkaa, että uskonnon päätavoite on olla vallan väline ja joukkojen hallitsija, silloin olet kaivanut pääsi hiekkaan.

Mutta tämä luku ei oikeastaan käsittele uskontoa. Enkä minäkään oikeasti ole uskontoa vastaan sinänsä, koska sillä on rooli pelattavana eikä kukaan tässä ole itse asiassa uhri. Juuri

nyt se, mitä oikeasti haluan osoittaa, on, että uskonnolla on ollut laaja-alainen vaikutus teidän planetaarisen psyykkeenne muodostumisessa. Ja koska on hyvin paljon uskonnon etujen vastaista, että kyseenalaistatte henkisiä käsitteitä, ei ole yllätys, että teillä on esiohjelmoitu negatiivinen asenne epäilemistä kohtaan.

"Älä epäile, usko!" he käskivät sinua. Jos uskot muilla elämänalueilla sitä, mitä sinun käsketään, sinulta huijataan kaikki omaisuutesi. Joten tästä syntyy pieni neuroosi:

"Suhteessa henkisiin asioihin minun on vain **uskottava**, mutta kaikkialla muualla minun oltava valppaana ja luottaa omiin kokemuksiini", näin kerrot itsellesi.

Mutta tämä ilmiselvästi hölmöä! Eihän varmaankaan voi mitään **todellisempaa** kuin henkisyytesi? Oma todellisin luontosi – henki-itseesi – pitäisi olla kaikkein todellisin asia! Joten mikset **aina** yksinkertaisesti luota omaan totuuteesi ja omiin kokemuksiisi?

Nyt meidän on purettava osa tästä ohjelmoinnista. Meidän täytyy sovittaa henkisyys ja todellinen elämä yhteen. Meidän täytyy poistaa näiltä pappismiehiltä ja heidän opinkappaleiltaan välittäjän tehtävä teidän ja sielunne välistä, teidän ja YHDEN välistä; sen Alkulähde-Jumalan, jonka erottamaton osa olette. Koska ihan oikeasti, mitä hölmöyttä se on, että sinun pitäisi mennä jonkin toisen muinaisia tekstejä pitelevän ihmisen luokse tietääksesi sen, mikä on sydämässäsi; sen, mikä on yhtä lähellä kuin oma hengityksesi?

Z: Tuo näyttää kyllä aika oudolta käsitteeltä.

8: Se on tarkoituksenmukaista niille, jotka pyrkivät menemään syvemmälle kaksinaisuuteen, koska luovat itselleen uhrina olemisen olotilaa. He kaivautuvat yhä syvemmälle kaksinaisuuteen sanomalla *"Minä en pidä kiinni omasta totuudestani, jonkun toisen täytyy pitää siitä kiinni minun puolestani"*.

Siksi he etsivät aina käsiinsä asiantuntijoita kertomaan itselleen, mikä on totta: pappeja, poliitikoita, lakimiehiä, lääkäreitä, tiedemiehiä ja niin edelleen. Näiden auktoriteettien on kerrottava heille, mitä heidän omassa todellisuudessaan on. Mutta niille, jotka pyrkivät nousemaan pois tästä dualismista, asia ei ole niin. Heräämässä olevat saattavat varmasti ottaa huomioon toisen olennon näkökulman; saattavat jakaa asian ja oppia heiltä. Mutta yhteys Jumalan, Jumaluuden ja ykseyden kanssa voi tapahtuva vain suoraan ja henkilökohtaisesti.

Taivaaseen astumassa olevien osalta tulee tarkoituksenmukaiseksi lakata yrittämästä erottaa toisistaan "henkisyyttä" ja "elämää". Heräämässä olevalle olennolle kaikki elämä muuttuu "henkiseksi". Esimerkiksi meillä täällä ylemmissä tietoisuuden tiheyksissä ei ole sellaisia käsitteitä kuin "henkisyys" tai "uskonto", koska **kaikki** on "henkistä". Ja uskonto – joukkona opinkappaleita ja uskomuksia, joita meidän on noudatettava – on meille täysin hyödytön. Kaikki näet tehdään suhteessa YHTEEN. Se **kaikki** on Jumalan palvelemista. Meidän ei tarvitse miettiä sitä tai yrittää olla hurskaita, tai varata sille asialle aikaa. Me emme yksinkertaisesti voi tehdä muuta.

Joten annapas minun viedä nämä perusteluni loppuun ja sanoa näin: päästä irti itsesi arvostelemisesta epäilemisen suhteen. Tämä arvostelu on tarpeetonta, haitallista ja aiheuttaa sinulle kärsimystä. Sinä yksinkertaisesti epäilet, koska et tiedä. Käytän sinun seuraavaa Merkillistä Tapahtumaasi esimerkkinä kuvatakseni tätä kysymystä. Kun Joy-Divine selosti sinulle tämän ja sinä ymmärsit, että se on tulossa ja mitä se merkitsi, oli aivan luonnollista tuntea itsensä innostuneeksi ja onnelliseksi tästä mahdollisuudesta. On myös aivan luonnollista sitten miettiä sitä ja alkaa ihmetellä. Huomata, että "et tiedä tästä". Se on epävarmuutta.

Jos nyt alkaisit kuumeisesti toivoa, että se olisi totta, ehkä jopa uskoa, että sen tarvitsee olla totta, jotta kaikki olisi hyvin, silloin alat kohdistaa huomiosi epävarmuuteen. Alat kiinnittää itsesi siihen. Siitä tulee kalvava epäily. Jos sekään ei ole vielä riittävän paha, niin sitten päätät, että tuo epäily itsessään on myös paha.

Tehdessäsi niin luot neuroosin. Epäilet, mutta ajattelet epäilyn olevan pahasta, joten yrität lopettaa epäilemisen, mutta et pysty luomaan varmuutta, joten epäilet vielä enemmän. Ja sitten huomaat joutuvasi siihen, mitä kutsun "heikentäväksi epäilyksi".

Muistatko, että eräs johdetuista totuuksista viime luvussa oli "*Mitä annat, sen saat takaisin.*"?

Z: Kyllä. Muistan.

8: Ja siitä seuraa yhtä totta oleva lausuma "*Se, mitä vastustat, pysyy*".

Z: Aivan.

8: Jos siis tunnet epäilyä, voit joko tehdä sille jotain tai voit keskittyä epäilyyn itseensä. Jos keskityt epäilyyn itseensä ja painiskelet sen kanssa, silloin se "pysyy". Saat sitä lisää. Ja arvostelemalla itseäsi epäilemisestä, mikä kertoo sinulle epäilyn itsessään olevan väärin, saa sinut aika varmasti kiinnittämään huomiosi epäilyyn. Saat todennäköisesti osaksesi "heikentävän epäilyn" kohtauksen.

Menet vain ympäri ja ympäri ja ympäri. Jatkat epäilemistä ja tunnet pahaa oloa siitä. Kaikki vain sen takia, että jossain sisälläsi on tämä alkuperäinen ajatus, ettet saisi epäillä.

Perverssiä. Outoa. Eikä kovin hyödyllistä.

Z: Vau, huh? Ymmärrän tuon. Joten minä haluaisin päästää irti tuosta arvostelemisesta. Ehkä on ihan hyvä, että tunnen epäilystä siitä, koenko ikinä toista Merkillistä Tapahtumaa...

8: Jätetäänpä epäilyksesi yksityiskohdat sivuun hetkeksi. Katsotaan ennemminkin, mitä kulisseyttä tapahtuu.

Tiedätkö tulevaisuuden?

Z: No... en.

8: Onko sinulla mitään varmuutta siitä, mitä tulevaisuudessa tulee tapahtumaan?

Z: Ei.

8: Tuntuuko sinusta, että sinä voit hallita tulevaisuutta?

Z: Ei.

8: Onko sinulla omaa suoraa ja henkilökohtaista tietoa materiaalista, josta me J-D:n kanssa kerromme sinulle näissä keskusteluissa?

Z: Ei. Jos olisi, en tarvitsisi teitä kertomaan minulle siitä.

8: Joten, sinulla ei ole keinoa olla sisimmissäsi varma näistä asioista tässä kohtaa?

Z: Ei.

8: No, siinä se sitten on. Epävarmuutta sinulla nyt on ja epävarmuus on täysin järkevää näissä olosuhteissa. Ongelma tulee, kun kiinnityt epäilyyn. Haluat varmuuden saamastasi tiedosta. Mutta se, mitä et vielä ole ymmärtänyt, on ettei se voi tosiasiallisesti olla niin. J-D:n ja minun kertomat asiat ja ehkä vielä erityisemmin ne, mitä Adamu tulee kertomaan, eivät ole tarkoitettu otettavaksi uskonkappaleina, joihin sinun pitää yksinkertaisesti uskoa! Nämä ovat asioita, jotka me **omien** kokemustemme tuloksena tiedämme olevan totta. Koska nämä asiat eivät ole sinun kokemustasi, me kerromme niistä sinulle tietäen, että tulet reagoimaan niihin yllättyneesti, hämmästellessä ja ihmetellen. Nämä ovat meidän lahjojamme sinulle, joita voit testata ja yrittää katsoa, voivatko ne olla hyviä ja oikeita myös sinulle. Kun matkasi jatkuu, voit käyttää näitä lahjojamme oman kasvusi välineinä.

Asian ydin on se, että me vain tarjoamme sinulle omia näkökulmiamme. On sinun asiasi päättää, käytätkö näitä lahjoja saadaksesi aikaan tapoja luoda itseäsi ja todellisuuttasi. Me emme voi luoda sinun puolestasi. Emmekä voi ottaa sinulta pois oikeuttasi luoda jotakin muuta kuin mitä olemme luoneet itsellemme. Se olisi järjetöntä. Joy-Divine, 8 ja Adamu eivät ole sinun maailmasi luoja eivätkä varmasti ole vastuussa siitä, mitä sinä ja muut Maapallolla asuvat tulevat tai eivät tule luomaan.

Joten ennen kuin luot kokemuksen ja siten **teet siitä totta** itsellesi, me olemme vain valottaneet sinulle tiettyjä selkeitä mahdollisuuksia. Ja edelleen, ennen kuin olet luonut itsellesi jotain, mikä on totta, epävarmuutesi on oikeata, hyvää ja tervettä.

Se, mikä on sinulle epätervettä, on kiinnittyä epävarmisiin lopputuloksiin ja vielä pahempaa, arvostella itseäsi epävarmuudesta. Ei ole **väärin**, jos valitset tekeväsi niin. Se ei vain vie sinua eteenpäin sitä kohti, mitä haluat olla. Ja se tekee kipeää. Se on, kuten sanoin, epätervettä.

Z: Ymmärrän, 8. Joten haluaisin lopettaa sen tekemisen. Haluaisin lakata jäämästä kiinni niihin asioihin, joista olen epävarma. Ja jos sitten **tunnenkin** epäilyä, lakkaan arvostelemasta itseäni sen takia.

8: Erinomaista. Tässä luvussa autan sinua tuon asian käsittelyssä. Aion auttaa sinua saamaan paremman käsityksen epävarmuudesta. Aion opettaa sinulle sen vallasta ja mahtavuudesta. Tämän tuloksena **ei** ole se, ettet enää tuntisi epävarmuutta tai enää ikinä epäilisi. Tämän

tuloksena sinä syleilet omaa epävarmuuttasi ja opit käyttämään sitä uusilla loistavilla tavoilla. Tulet ymmärtämään sen hämmästyttävänä lahjana.

Z: Todellako, 8? Tuo kuulostaa vaikealta uskoa.

8: Kuulostaako? Sitten hyväksyn haasteen! (nauraa)

Luodaanpa aluksi hypoteettinen tilanne:

Kuvittele, että on pimeä yö eikä kuukaan valaise ja istut leirinuotion äärellä. Voit nähdä vain niin pitkälle kuin tulen antama valo tunkeutuu pimeyteen eikä sinulla ole mitään muuta valonlähdettä.

Mitä teet? Painaudutko yhä lähemmäs tulta ja jokainen hyppivä varjo saa sinut vapisemaan pelosta? Vai katseletko uteliaana pimeää, tuntematonta maisemaa?

Jos pelkää, silloin jäät paikallesi. Et luultavasti edes katso pimeyteen, koska se saa sinut tuntemaan itsesi epämukavaksi.

Jos pelon sijaan tunnetkin leikkisää uteliaisuutta, silloin sen enempää ajattelematta nouset seisomaan ja uskaltanut lähteä pimeyteen. Annat silmäsi tottua pimeyteen ja alat tutkia ja avautua uusille löydöksille. Ja niin tehdessäsi laajennat omaa tietoaasi ympäristöstäsi. Ja kun opit uusia asioita, itse asiassa laajennat itseäsi!

Tämähän on tietenkin hypoteettinen tilanne. En tarkoita, että pitäisi olla uhkarohkea ja kompastella ympäriinsä yön pimeydessä. Kuvailin vain näkökulmaa siitä, miten reagoit tuntemattomaan. Jos reagoit siihen ilon kautta, koet itsen laajentumisen. Jos reagoit siihen pelon kautta, koet itsen supistumisen.

Z: Todellako, 8? Aina? Jopa sellaiselle kuin sinä?

8: (nauraa) Hyvänen aika, kyllä! Annas kun selitän: YKSI on ääretön, vai mitä?

Z: Aivan.

8: Ja YHDEN sisällä on ääretön moninaisuuden monimutkaisuus, vai mitä?

Z: Kyllä...

8: Ja koska muutos on ainoa pysyvä asia, kaikki tuossa moninaisuudessa muuttuu, laajenee ja kasvaa ikuisesti ja äärettömästi, vai mitä?

Z: Aivan.

8: Ymmärrätkö, mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa, että YKSI on ääretön ja silti se laajenee äärettömän kovaa vauhtia! Edes yrittää ymmärtää sitä on yksinkertaisesti tajunnan räjäyttävää. Ja tämä tietysti merkitsee sitä, että minkä tahansa olennon havaintokentän reuna-alueen ulkopuolella "siellä jossain" on käsittämättömän valtava määrä tavaraa. Ja mitä on "siellä jossain" lisääntyy jatkuvasti! Kasvoitpa, opitpa, koitpa ja ymmärsitpä miten nopeasti tahansa, "tuntematon" kasvaa aina nopeammin kuin sinä. Koska mitä nopeammin

sinä ”laajenet”, sitä enemmän laajennat YHTÄ ja sitä nopeammin autat kaikkia muita YHDEN ilmentymiä kasvamaan. Se on oikeasti mahtavan kaunista. Mysteeri vain syvenee ja laajenee.

On siis taatusti **aina** olemassa enemmän ja enemmän tuntematonta, kartoittamatonta ja tutkimatonta aluetta. On aina olemassa uutuutta. On aina olemassa mysteeri. Ja henkilökohtaisesta näkökulmasta tarkasteltuna mysteeri on epävarmuutta. Kysymys on varsin yksinkertaisesti siitä, miten valitset suhtautuvasi siihen. Kutistutko kasaan pelosta sen äärellä vai tutkitko sitä ilolla? Se riippuu sinusta. Ja kuten aina, saat takaisin täsmälleen sen mitä luot ja tulet kokemaan luomistyösi tulokset.

Pysytkö kärryillä?

Z: Kyllä. Kiitos kärsivällisestä selityksestä. Tuossa on järkeä.

8: No katsotaanpas, miten tämä on toiminut sinun elämässäsi. Kysyn sinulta nyt näin: tuo poika, joka ensin istui pikkukivi kädessään ja kysyi minulta, olinko ”siellä jossain”.

(**Zingdad huom:** katso Luku 1: Zingdadin esittely)

Tuo poika kysyi minulta rakastinko häntä. Tuo poika, joka istui tuossa yö yön jälkeen ja kysyi kysymyksiään ja yritti löytää tiensä pois ymmärtämättömyydestään työläiden kyllä/ei-vastauksien avulla...

Oliko hän uskaltanut pimeyteen vai pysyikö hän istumassa nuotion äärellä?

Z: Hän oli uskaltanut mennä pimeyteen.

8: Ja miten se toimi hänen kohdallaan?

Z: Näyttää siltä, että aika hyvin.

8: Olet sitä mieltä?

Minä luulen, että se oli yksi hienoimmista hetkistäsi!

Jos ajattelet sitä, **Astu Taivaaseen** ja kaikki muutkin prosessit ja etsinnät, joita olet tehnyt, kumpuavat tuosta hetkestä. Tietenkin matkan varrella kehitit ja jalostit kykyäsi kuunnella. Mutta juuri **tuona ensimmäisenä hetkenä**, pikkukivi kädessäsi, nousit seisomaan mukavasta ja turvallisesta paikastasi nuotion äärellä. Käännyit kohtaamaan tuntemattoman pimeyden ja aivan ensimmäisen kerran astuit rohkeasti esiin. Ilman mitään ennakkokäsitystä, ilman aihetta uskoa sen onnistumiseen, ilman, että kukaan näytti sinulle tietä, valitsit pelon sijasta ilon kohdatessasi epävarmuuden.

Se oli hetki elämässäsi, jota tulen aina vaalimaan.

Tämän elämäsi aikana minulla ei ollut mitään aikomusta keskustella sinun kanssasi tällä tavoin. Ei kuulunut mihinkään tiedossani olevaan suunnitelmaan, että toisin itseni ilmi sinulle ja me keskustelisimme kuten nyt teemme. Mutta kuinka voisin vastustaa tuollaista rohkeutta, tuollaista halukkuutta avautua, laajentaa itseään ja tutkia tuntematonta? En voinutkaan! Sait sydämeni sädehtimään. Olin niin ylpeä, että olin osa sitä, mitä yritit tehdä. Joten en voinut muuta kuin pelata kanssasi.

Ja nyt näiden keskustelujen jatkuessa jatkat edelleen etsintäsi laajentamista. Laajennat itseäsi edelleen sisälle pimeyteen. Tosiasiassa muutat kohtaamiasi pimeyden alueita valon alueiksi vain tekemällä niissä tutkimustyötä. Sinä tuot niihin **omaa** valoasi.

Juuri **sitä** olet tehnyt epävarmuuden suhteen.

Etkö ymmärrä? **Astu Taivaaseen** -kirja on kokonaan sinun epävarmuutesi tuote. Et tiedä vielä sitä, mutta **Astu Taivaaseen** on vasta alkua. Tässä oikeasti vasta kirjataan ylös sinun ensimmäistä yritelmääsi päästä sisälle epävarmuuden pimeyteen. Sinulla on edessäsi koko ikuisuus löytämistä ja luomista. Et pysty edes alkaa kuvittelemaan sitä kauneutta ja iloa, mikä virtaa sinun tulevista luomistöistäsi tuodessasi valosi pimeyteen. Laajentuessasi epävarmuuden sisälle.

Nyt kysyn sinulta, haluatko meidän ottavan pois epävarmuutesi? Haluatko lakata kokemasta sitä?

Z: Hyvänen aika, 8, tämä on hyvin yllättävä näkökulma kaikkeen tähän. Vau. Luultavasti en halua lopettaa epävarmuuden kokemista.

Mutta miten voisin olla kiinnittymättä epäilyyn; miten vältän lipsumasta heikentävään epäilyyn?

8: Katsotaanpas tätä. Aloitit tämän keskustelun kertomalla minulle epäilyistäsi. Myönsit jopa epäileväsi minun itsenäistä olemassaoloani. Ja kuitenkin siitä huolimatta tulit minun luokseni keskustelemaan tästä. Silti jatkoit kysymysten esittämistä ja mahdollisten vastausten tutkimista. Silti avauduit kasvun mahdollisuudelle. Silti, käyttäen yhä laajempia valokaaria, kuljet syvemmälle pimeyteen ja etsit tuntematonta. Juuri **tuota** tarkoitin, kun aikaisemmin sanoin, että olet tehnyt tarpeeksi työtä pelon ja epäilyksen kanssa salliaksesi **Astu Taivaaseen** -kirjan tulla ulos. Tarkoitin, että olit edennyttä niin pitkälle, ettei se enää heikentänyt sinua. Eikä pysäyttänyt sinua. Koska juuri tuo tapahtuu, kun tunnet epävarmuutta ja reagoit siihen pelolla ja sitten tuomitset itsesi siitä, että tunnet pelkoa. Tätä tarkoitin, kun puhuin ”heikentävästä epäilystä”.

On aivan hyväksyttävää tuntea pelkoa tuntematonta kohtaan, mutta kun pelon seurauksena tai oman pelkosi tuomitsemisen seurauksena valitset olla tutkimatta tuntematonta, silloin aiheutat vaikeuksia. Silloin teet itsellesi mahdottomaksi alkaa löytää vastauksia epäilyihisi. Suljet kokonaan oman luovan voimasi. Joten pysyt epäilyksen olotilassa etkä pääse siitä irti. Epäily heikentää sinua.

Olet siis päässyt ensimmäisen esteen ylitse. Vaikka vielä tunnet epäilyn aiheuttamaa tuskaa, et enää anna sen pysäyttää omaa kasvuasi ja edistymistäsi. Ja tämä tapahtuu sen tuloksena, että valitsit jatkavasi edelleen eteenpäin, epäilystä huolimatta.

Nyt haluat harpata seuraavan esteen ylitse. Haluat lakata aiheuttamasta itsellesi tuskaa oman epävarmuutesi takia.

Otetaanpas nyt askel taaksepäin ja katsotaan, mikä on terve tapa käsitellä epävarmuutta:

Ensimmäinen tehtävä asia on tehdä valinta siitä, että sallit itsesi **katsoa** tuntematonta. Jos tunnet pelkoa tai epäilyä ja sinulla on kysymys, älä säily sitä, älä pelkää sitä; mene ja **katso** sitä. Tee päätös, että haluat korvata tämän epävarmuuden näkemyksellä, ymmärryksellä, vastauksilla ja viisaudella. Heti kun teet tämän, huomaat, että epäilysi jumiutuminen korvautuu vapaudella, jossa on vaihtoehtoja. Kun sinulla on vaihtoehtoja, silloin voit valita. Kun voit valita, silloin voit luoda. Ja kun alat luoda, silloin saat uudelleen yhteyden Jumalalle. Tämä on tietysti välittömästi paljon terveempää. Vaikka sinulla olisikin vielä sama epävarmuus ja sama kysymys, jo pelkästään vaihtoehtojesi katsominen antaa energian jälleen virrata. Ja anna minun kertoa jotain, mikä on totta – **aina** on olemassa vaihtoehtoja. Mikäli et näe niitä, silloin olet vain valinnut, ettet katso.

Jos et saa haluamiasi vastauksia, silloin sinun täytyy etsiä sisältäsi, sisäisestä totuudestasi, omasta sydäimestäsi, omasta henkilökohtaisesta yhteydestäsi jumaluuteen. Tämä tuo usein mukanaan melkoisesti työtä. Sinun on opittava kuuntelemaan sisäistä ääntäsi. Sinun on opittava luottamaan itseesi. Rakastamaan itseäsi. Edistyessäsi huomaat alkavasi menettää pelkoasi tuntematonta kohtaan. Uskaltaudut tuntemattomien kysymysten alueille yhä suuremmalla rohkeudella. Alat nauttia prosessista, jossa etsit sydäimestäsi, psyykkeestäsi ja koko maailmankaikkeudesta kaikkein syvintä merkitystä. Vähitellen pelkosi muuttuu rakkaudeksi. Kun lähestyt epävarmuuttasi todellisella, avoimen sydämen rakkaudella, silloin löydät erään hyvin maagisen asian – leikkisän uteliaisuuden.

Ja juuri tässä harppaat seuraavan esteesi ylitse. Juuri tässä alat leikkiä epävarmuuden kanssa aiheuttamatta itsellesi tuskaa.

Leikkisä uteliaisuus antaa sinun toimia kaikkein luovimman itsesi kautta etsiessäsi vastauksia ilman, että egosi kiinnittyy lopputulokseen. Leikit. Sinulla on hauskaa. Luot. Saat mitä hämmästyttävimpiä ja uskomattomampia vastauksia, jos pystyt olemaan leikkisän uteliaisuuden olotilassa. Jos et pelkää olevasi väärässä. Koska ”väärä” merkitsee vain vastausta, mikä ei toimi. Ja siksi se on uusi mahdollisuus **leikkiä uudestaan!**

Ymmärrätkö?

Kaikki alkaa epävarmuudesta ja miten valitset tuntevasi sen suhteen.

Z: Tuo on mahtavaa, 8. Todella pidän tuosta. Koska noin juuri tapahtui viime kerralla, kun tein asiat väärin. Löysin vain vastauksen, joka ei toiminut. Se oli sisäisesti epäjohdonmukainen eikä voinut toimia. Se tuntui vaikealta, mutta aloin kuitenkin leikkiä uudestaan ja nyt sain paljon paremman vastauksen. Se on juuri niin kuin sanoit – kaikki alkaa kun on halukkuus tutkia omaa epävarmuuttaan.

8: Ja tässä tulee lisää. Katsotaanpa epävarmuuden vastakohtaa. Katsotaan ”varmuutta”. Asiat, jotka ovat varmoja, ovat pysyviä. Me sanomme olevamme varmoja niistä täsmälleen, koska mielestämme ne ovat ennallaan ja muuttumattomia. Me käytämme näitä ”varmuuksia” ja rakennamme todellisuutemme ja käsityksemme itsestämme niiden varaan. Ne ovat kaikkein syvimpiä totuuksiamme ja sellaisina ne muodostavat rakennustelineet, joihin tukeudumme kun luomme. Ne ovat sen vuoksi meille hyvin arvokkaita. Ilman niitä

saaisimme tehdä kovasti töitä luodaksemme yhtään mitään merkittävää tai tärkeää. Tarkoitin – miten voisimme luoda todellisuuksia kuten maailmankaikkeuden, jossa nyt olet ja planeetan, jossa olet, jos meillä ei olisi fysiikan lakeja niin kuin nyt on? Jos ei olisi sääntöjä ollenkaan, olisi kaaos eikä elämää olisi siinä muodossa kuin nyt.

Ja miten alkaisit ymmärtää itseäsi, jos ympärilläsi mikään ei näyttäisi hetkeäkään pysyvän vakiona?

Z: Hyvin vaikeasti. Ymmärrän kyllä tuon.

8: Joten näillä meidän totuuksillamme, näillä "varmuuksilla" on meille suuri arvo ja rakastamme niitä kovasti. Mutta itse asiassa ne ovat ohimeneviä. Kun on kulunut riittävästi aikaa, joka ikinen totena pitämämme asia tulee olemaan vähemmän totta ja loppujen lopuksi muuttuu epätodeksi. Näin on sinun kannaltasi yksilönä, näin on henkisen monadisi kannalta ja näin on kaiken elämän kannalta, kaikkialla. Nyt itsestäsi ja todellisuudestasi uskomat asiat tulevat väistämättä muuttumaan ja kehittymään. Saat uusia uskomuksia vanhojen lakatessa palvelemasta sinua ja päästät niistä irti. Tämä on "Totuuden" luonne. Kuten kaikki muukin, se muuttuu aina. Ja näin se on kaikkien asioiden kannalta, joista olemme varmoja. Aikanaan tulemme olemaan vähemmän varmoja niistä ja sitten lopulta saatamme jopa olla varmoja, **etteivät** ne enää ole sitä!

Z: Kaikkiko, 8?

8: Mitä kaikkein perusteellisimpien ponnistelujeni perusteella pystyn havaitsemaan, sanon, että tämä koskee kaikkea. Paitsi yhtä muuttumatonta totuutta tietenkkin, mikä on...

Z: "YKSI on."

8: Oikein. Tämä on ainoa muuttumaton totuus johtuen sen synnynnäisestä kyvystä pitää sisällään ääretöntä muutosta. Siis, "YKSI on" ja muiden osalta...*"Ainoastaan muutos on pysyvää"*.

Ja jos on olemassa vain muutosta, silloin kun sinulla on riittävän pitkältä ajalta kokemusta, tulet kokemaan suuren muutoksen. Kun saat äärettömästi kokemusta, tulet muuttumaan äärettömästi. Tuskin kuulostaa siltä, että kannattaisi pitää kiinni nykyisen todellisuutesi pikkutotuuksista, vai mitä?

Z: Ei, ei taida. Kuulostaa siltä, että epävarmuus on varmaa.

8: (nauraa) Täsmälleen. Ja on oikein hyvä, että se on näin. Koska juuri epävarmuuden alueet ovat niitä, joiden kautta me kasvamme ja muutumme. Tilapäisesti varmoina pitämillämme alueilla lakkaamme etsimästä ja kasvumme pysähtyy. Tässä on tärkeä oivallus:

"Ilman epävarmuutta ei ole mitään uutta eikä mitään luotavaa.

Jos syleilet epävarmuutta, syleilet luomista."

Jos avaat sydämesi epävarmuudelle, silloin annat suurimman, jumalallisimman itsesi leikkiä sen kanssa. Itse asiassa siirryt ”nerouteen”. Epävarmuus on kaikista suurin runouden lähde!

(**Zingdad note:** Sanan ’nero’ muinainen alkulähde viittasi tietoisuuden tilaan, jossa suurempi henki, djinni, toimi ”kuolevaisen” olennon käsien kautta.)

Vaali sitä. Etsi se käsiisi. Tutki sitä. Rakasta sitä. Ja kaikkein eniten, **pidä** sen kanssa **hauskaa!**

Z: 8, tuohan on loistavaa. Tuo tuntuu aika jännittävältä. Se tuntuu minusta oikealta. Kiitos.

8: Kaikin mokomin.

Ja kuitenkin... minusta tuntuu, että haluat vielä keskustella jotain tästä aiheesta...

Z: Kyllä. Olet oikeassa. Ehkä minun vain tarvitsee sisäistää se, mitä olet sanonut. Tai jotain. Koska kuitenkin minusta tuntuu, että minulla on vielä joitain kysymyksiä tämän osalta.

8: Puhupa niistä minulle.

Z: Okei. Katsotaanpas. Luulen, että se menee jotenkin näin. Minulla on siis epävarmuutta. Jos pelkään sitä tarpeeksi paljon, silloin jään jumiin enkä pääse eteenpäin. Joten se ei ole tervettä. Toisaalta, jos rakastan sitä, silloin alan luoda. Ja luominen on hauskaa. Ensiksi alan muotoilla epävarmuuteeni liittyviä kysymyksiä ja sitten alan löytää vastauksia, jotka sopivat kysymyksiin. Niin tehdessäni alan todellakin nauttia. Sitten alan luoda jotain todella hämmästyttäviä keskusteluja ja vastaanotan todella järkyttävän mahtavia vastauksia ja huomaan rakastavani täysin tuota prosessia ja se vain tuntuu niin **oikealta**.

8: Mutta?

Z: Kyllä. Mutta!

Mutta **silti** en tiedä ovatko nämä vastaukset oikeita tai tosia. Riippumatta siitä, miten paljon paremmaksi tunnen itseni ja elämäni, en silti tiedä, onko tällä kaikella, mitä olen saanut, mitään merkitystä oman mielikuvituksen rajojen ulkopuolella.

Älä ymmärrä minua väärin. Olen hämmästyneet kaikesta saamastani informaatiosta. Olen syvästi vaikuttunut viestien sisäisestä yhtenäisyydestä. Minusta ei todellakaan ole mahdollista, että olisin voinut – sanan normaalissa merkityksessä – kuvitella tätä kaikkea. Mielestäni tässä **täytyy** olla tapahtumassa jotain ”paranormaalialia”. Mutta **silti** en tiedä onko kaikki totta.

8: Hyvä on. Haluan sanoa muutaman asian sinulle.

Ensimmäisenä on kysymys, jota olen jo käsitellyt, mutta muotoilen sen hieman eri tavalla. Haluan sanoa sinulle, että on **sinun tehtäväsi** pitää yllä tiettyä määrää epävarmuutta –

”pidellä kevyesti” kiinni käsityksestäsi todellisuudesta. Sillä tehdessäsi noin, pystyt tekemään sitä työtä, jota juuri nyt teet. Se mahdollistaa sinulle tämän kirjan kirjoittamisen sekä monien muiden tätä seuraavien luovien tehtävien tekemisen. Päätit luoda kotiin johtavan polkusi tällä tavalla. Se oli sinun valintasi. Voidaksesi tehdä sen, sinun on välttämätöntä säilyttää jonkin verran epävarmuutta. Muuten et pysty luomaan tätä polkua ja sinun täytyisi löytää toinen polku.

Toiseksi: miltä se tuntuisi, jos heiluttaisin taikanauhaa ja sinulle tulisi täysi varmuus? Jos tietäisit absoluuttisella vakaumuksella ja varmuudella, eikä sielussasi olisi epäilyksen häivääkään siitä, että kaikki, mitä olemme **Astu Taivaaseen** -kirjassa puhuneet, on absoluuttisesti totta? Jos tietäisit jokaisen tulevan Merkillisen Tapahtuman todella tapahtuvan sekä milloin ja miten ne tapahtuvat? Miltä tuo kuulostaisi?

Z: Uh... päällisin puolin tuo ei kuulosta niin pahalta. Tarkoitan, että pystyisin silti kirjoittamaan kaiken tämän ylös ja kertoa ihmisille siitä, vai mitä? Pystyisin kuitenkin auttamaan kaikkia muita pääsemään Kotiin!

8: Okei, odotas hetki. Selvitetäänpäs yksi asia tässä ja nyt. Et tee tätä lukijoitasi varten. Luot oman tiesi Kotiin. Tätä olet nyt tekemässä. Koska et voi tehdä mitään muuta. Kyllä, kerrot kyllä Kotimatkallesi löytämistäsi asioista, jos niistä olisi ehkä hyötyä toisille, ja kyllä, tämän tuloksena syntyy joitain kauniita ja maagisia yhdessä luomisen tapahtumia. Tuo kaikki on totta. Mutta **et** pelasta ketään. Jos alat nähdä asian tuolla tavalla, vakuutan sinulle, että se tulee satuttamaan sinua. Tulet kehittämään itsellesi pelastajakompleksin sen sijaan, että ymmärtäisit tämän omana Kotiin johtavana polkuna, jota tarjotaan lahjana myös toisille. Okei?

Z: Kiitos 8. Fiuu! Tuo on oikein ja arvostan muistutusta. Olen luopunut pelastamisesta.

8: Olen iloinen, että tuo on nyt selvitetty. Siis takaisin käsillä olevaan kysymykseen. Kysynpä sinulta uudestaan. Miltä kuulostaisi, jos sinulla olisi absoluuttinen varmuus Kotimatkallesi tapahtuvasta sarjasta Merkillisiä Tapahtumia?

Z: Mietinpä sitä juuri, 8. Minulle alkaa valjeta se, että löytäisin sitten muita asioita, jotka vaivaisivat minua samalla tavalla; muita asioita, joiden en tiennyt tuntuvan epävarmuuden alueilta. Joten sitten olisin taas täällä, missä nyt olen, mutta minulla olisi jotain muuta nalkutettavaa.

8:... Ja jos me sitten hankkisimme **sillekin** täydellisen varmuuden?

Z:... Sitten jatkaisin vain eteenpäin kunnes seuraava epävarmuus tulisi eteeni.

8: Aivan.

Sinusta on siis olemassa kolme versiota. Kaksi näistä versioistasi seisoo epävarmuudeksi kutsutun seinän vastakkaisilla sivuilla. Seinän varjon peittämällä puolella on se versio sinusta, jolla on epäilyksen sairaus ja toisella, kirkkaalla, aurinkoilla puolella on versio, joka luo todellisuuttaan iloisesti ja leikkimielisesti. Pimeämmällä puolella olevan version puolesta kukaan ei voi tehdä mitään saadakseen hänet onnellisemmaksi, turvallisemmaksi tai hyväksi.

Vain hän itse voi auttaa itseään. Ja hän auttaa itseään tekemällä valinnan, jonka mukaan hän lakkaa pelkäämästä omaa epävarmuuttaan. Joka kerran, kun valitset luottavasi itseesi ja rakastamaan tuota prosessia, kiipeät seinän yli valoisalle puolelle. Kun olet valoisalla puolella, silloin olet se versio itsestä, joka leikkii luomisen kanssa. Mitä pitempään vietät aikaa valoisalla puolella, sitä enemmän ymmärrät olevasi turvassa ja voivasi luottaa itseesi. Niin kauan kuin olet omassa totuudessaasi ja seuraat sisäisintä sydäntäsi, olet aina turvassa ja kaikki on hyvin. Jopa silloin, kun käyt läpi suuren muutoksen, kuten fyysisen kehosi kuoleman; jopa silloin olet turvassa ja kaikki on hyvin.

On absoluuttisen tärkeää, että opit kuulemaan oman Jumala-Itsesi puhuvan sinulle sydämesi portin lävitse... ja opit luottamaan siihen! Katsos, on aina mahdollista tuoda epävarmuus mieleesi. Aina. Mutta kun lakkaat pelkäämästä sitä ja alat sen sijaan rakastaa sitä, silloin se ei tietenkään vaivaa sinua. Se, mitä tunnet sen suhteen on hyvin paljon sinun oma valintasi.

Aluksi sinun on tehtävä lujasti töitä tuon valinnan eteen. Aikanaan tulet hallitsemaan sen eikä pelkoa enää ole. Mutta aina tulee olemaan epävarmuutta. Aina. Ja tämä on ihana asia, koska se merkitsee, että sinulla on aina vaihtoehtoja. Pystyt aina luomaan. Aina on tilaa kasvulle ja muutokselle.

Z: Ymmärrän. Entäs se kolmas versio?

8: Mikä "kolmas versio"? Ei ole mitään kolmatta versiota.

Z: Mutta... sanoit...

8: Okei (nauraa), pilailin vain vähän kanssasi. Kolmas versio on se itsen versio, jolla ei ole yhtään mitään epävarmuutta. Mutta sitä juuri tarkoitin, kun sanoin ettei kolmatta versiota ole. Koska jos sinulla ei ole ollenkaan epävarmuutta, silloin sinulla ei ole vaihtoehtoja eikä valintoja. Ei ole mitään mitä luoda. Tämä tarkoittaa, että tämä versio on todella, täysin ja täydellisesti kuollut. Mikä on toinen tapa sanoa, ettei se ole olemassa.

Ei ole olemassa ketään tai mitään, jolla ei ole epävarmuutta. Epävarmuus on elämä. Se on kasvu. Se on olemassaolo.

Z: Minulta on mennyt vähän aikaa todella ymmärtää tämä. Olen näemmä saanut sinut itse asiassa selittämään kaiken kahteen kertaan. Kiitos kärsivällisyydestäsi ja ystävällisyydestäsi. Luulet, että lopultakin tajuan sen.

8: Se on hyvä.

Ja nyt vien loppuun sen mitä aloitin. Nyt teemme sinusta mystikon.

Oletko valmis?

Z: (nauraa) Kaiketi. Mutta miten?

8: Oletko samaa mieltä, kun sanon, "*Saat aina täsmälleen sen, mitä luot*"?

Z: Näen sitä yhä enemmän elämässäni kun edistyn. Kyllä. Olen samaa mieltä, että sen täytyy olla totta.

8: Joten olet samaa mieltä, että mitä enemmän kohdistat huomiosi johonkin, sitä enemmän saat sitä?

Z: Tuo on loogisesti ajateltuna oikein ja sopii yhteen myös oman kokemukseni kanssa. Kyllä.

8: Mitä tapahtuu, jos rakastat epävarmuutta? Todella **rakastat** sitä avoimin sydämin ja kiinnität huomiosi siihen ja tuijotat sitä syvästi?

Z: Uh... saat enemmän sitä. **Paljon** enemmän.

8: Kyllä. Täsmälleen. Mysteeri syvenee. Se peittää sinut. Tulet koskettamaan ja kokemaan yhä enemmän tuota suurta käsittämätöntä mysteeriä. Koska et pelkää sitä, et tunne tarvetta käsitellä sitä, valvoa sitä tai hallita sitä... et tunne tarvetta saada sille tyydyttävä selitystä... sallit kokemuksen olla mitä se on ja vain **olla** siinä. Ymmärrätkö?

Z: Kyllä...?

8: Okei. No niin. Oletko samaa mieltä kanssani, että ääretön Alkulähde-Jumala on niin, niin, niin paljon käsityskykysi tuolla puolen, ettet voi edes alkaa käsittämään sitä Sen täysinäisyydessä?

Z: Tietenkin. Kyllä.

8: Sitten sinun pitäisi pystyä tekemään looginen johtopäätös, mikä on tämä: mysteerin syleily avoimin sydämin tuo sinut lähemmäksi kokeaksesi suoran yhteenliittymisen jumaluuden kanssa!

Kun oikeasti avaat itsesi mysteerille, tuot sen esiin omaan kokemukseesi. Ja teet sen ilman tarvetta tehdä siitä vähemmän kuin se on. Päästät irti tarpeestasi analysoida ja ymmärtää pelkistetysti sitä, mikä kokemuksesi on. Annat sen **olla**. Annat itsesi **olla**. Annat Jumalan **olla**. Sallit itsesi kokea YHDEN koko olemuksellasi sen sijaan, että yrittäisit mahduttaa sitä mielesi pieniin ahtaisiin rajoihin.

Koet YHDEN **koko** olemassaolollasi.

Ja **tämä** on polun alku todelliseen, hurmioituneeseen yhteenliittymiseen YHDEN kanssa.

Z: Herran Jumala!

8: Kyllä! Täsmälleen!

No niin? Tätäkö etsit? Etsitkö hurmioitunutta yhteenliittymistä jumaluuden kanssa?

Z: Kyllä, kaikesta sydämestäni! Olen saanut vinkkejä ja maistiaisista tästä joissain hyvin syvissä meditaatioissa ja tietenkin Vuorikokemuksessani. Mutta sydämeni kaipaa lisää. Haluan **tietää** Jumalan koko olemassaolossani. Haluan tuntea pysyvämpää yhteenkuuluvuuden tunnetta kaikkien olentojen ja asioiden kanssa kaikkialla. Olen pyrkinyt tätä kohti jo jonkin aikaa – yrittänyt löytää keinon kokea sitä syvästi ja kokonaan.

8: Pidän tuota varmana "kyllä" -vastauksena (hymyilee). Sinun henkinen perheesi ja minä tietenkin tiedämme sinun pyrkimyksistäsi ja kaipauksestasi. Se, että tunnet näin ja kaipaat

on osa taivaaseen astumisen prosessiasi. Ja **Astu Taivaaseen** on meidän tapamme reagoida siihen. Tulet kokemaan täydellisen liiton haluamasi jumaluuden kanssa. Mutta ensin täytyy tehdä vähän töitä. Ja tuo on **täsmälleen** sitä, mitä olemme nyt täällä tekemässä. Teemme tuota työtä. Juuri tässä luvussa työskentelemme epäilyksen ja epävarmuuden kanssa. Ja minä olen täällä kertomassa sinulle, että epävarmuutesi ei ole pelkästään siellä, missä luomisen alueesi ovat, vaan myös siellä, missä löydät tämän syvästi kaipaamasi kokemuksen. Se on siellä, missä sinä tavallaan löydät Jumalan.

Z: Vau, 8, tuo on upeaa. En ole koskaan ajatellut sitä tuolla tavalla.

8: Järjestelmässä, jossa asut, **ei** kannusteta tuollaiseen ajatteluun. Ajattelu aiheuttaa sen, ettei ihmisiä enää voi manipuloida. Et käänny pelkästään uskontoa vastaan, vaan luovut myös asioista, kuten politiikka, sota, viha ja väkivalta ja... kaikki tuo surullisuus. Tuollainen ajattelu vie sinut pois järjestelmästä. Se saa sinut nousemaan taivaaseen. Niinpä sitä ei opeteta ei kannusteta.

Sinun todellisuudessasi nuo kummeksumasi mysteerikoulut olivat ainoita paikkoja, joissa tuollaista ajattelua opetettiin systemaattisesti. Nämä koulut perustettiin tuhansia vuosia sitten siirtämään ikivanhaa tietoa. Tietoa, joka saatiin vanhempien sivilisaatioiden rippeiltä. Eri koulut sovelsivat erilaisia lähestymistapoja, mutta monien koulujen eräänä kulmakivenä oli pelon ymmärtämisen kouluttaminen; sen oppiminen, että pelkoa voidaan käyttää välineenä, mutta ettei se ole periaate, jota käytetään hallitsemiseen. Mysteerikoulujen tulokkaiden viimein voittaessa pelkonsa, he olisivat halukkaita lähestymään Suurta Mysteeräkin ilman pelkoa. He olisivat halukkaita kokemaan suoraan jumaluuden. Mutta mysteerikoulujen tulokkaat – tai mystikot – tietenkin hävittivät myös kaiken pelkonsa maailmansa johtajia kohtaan. Kuninkaalliset ja papisto kokivat, että näiden koulujen opetukset kaivoivat maata heidän yhteisten etujensa alta. Loppujen lopuksi, jos alat kokea jumaluuden suoraan, pitäisikö jotain toista kuolevaista ihmistä sen arvoisena, että häntä pitäisi kumartaa? Pitäisikö hänen mitättömiä käskyjään seuraamisen arvoisina? Ja mitä mielenkiintoa kaikella uskonnollisella hömpällä olisi sinulle, jos sinä olet syleillyt ikuista mysteeriä? Kuuntelisitko ihmistä, joka antaa lausumia siitä, kuin Jumala vaatii tätä tai tuota asiaa sinulta, kun itse olet kokenut jumaluuden suoraan omassa sydämässäsi?

Joten kävi niin, että juuri tuosta syystä nämä mysteerikoulut ajettiin maan alle. Valtaapitävät tunnistivat mysteerikoulut oman asemansa uhkaksi. He iskivät takaisin tarmokkaasti. Mysteerikoulut joko hajotettiin tai hiljennettiin tai niistä tuli salaisia, piilotettuja organisaatioita. Osa niistä piilotti todelliset opetuksensa salamyhkäisyyden kerrosten taakse; uloimmat kerrokset näyttivät tavallisilta kiltayhteisöiltä tai ”henkisen etsinnän” ryhmiltä tai vastaavilta. Heillä oli kokeita ja lupauksia ja salaisia valatilaisuuksia, joiden avulla jäseniä aivopestiin yhä syvemmälle organisaatioon. Kunnes laajojen todistelun jälkeen sinulle sallittiin lopulta pääsy heidän todellisiin salaisuuksiinsa.

Ongelmaksi muodostui se, että koska mysteeriopetus piilotettiin ja annettiin vain harvojen ja valittujen yksinoikeudeksi, se muutti näiden opetusten luonnetta. Näissä salaisissa

yhteisöissä ne, joilla oli tämä tieto hallussaan, rakastuivat omaan egoonsa ja lakkasivat yrittämästä jakaa tietoaan. He tunsivat itsensä tärkeiksi ja erityisiksi, koska olivat saavuttaneet sellaisen ylevän aseman, joka salli heille pääsyn tuohon tietoon. Siitä tuli tietysti myös keino henkilökohtaiseen rikastumiseen ja vallan käyttöön. Joten sen sijaan, että nämä organisaatiot olisivat olleet valon loiston instrumentteja, ne muuttuivat juuri sen pimeyden instrumenteiksi, joiden vastustamista varten ne oli luotu. Suuret muinaiset opetukset jäivät toissijaiseen asemaan. Organisaation hierarkisista arvoista, rakenteista, valoista ja tavaroista tuli ensisijaisen tärkeitä. Joten koko asia vääristyi lähes merkityksettömäksi. Ja muinaiset viisaudet oli lähes menetetty. Pimeys näytti pimentäneen valon.

On niin, että haituvia mysteerikoulujen suurista opetuksista on elossa vielä tänä päivänä, piilossa salaisissa ja mystisissä ryhmissä, mutta niiden avaamiseen tarvittava prosessi periaatteessa mitätöi ne. Mikä on ironista ja surullista.

Joten näiden ryhmien on nyt aika nähdä, että kaikki on muuttunut. Niiden on nyt aika viedä matkansa loppuun ja antaa tietämyksensä aarreaitta kaikkien käytettäväksi. Niin tehdessään he palaavat todellisen palveluksen pariin. Tämä tulee olemaan heidän viimeinen kokeensa – jos heillä on rohkeutta tehdä se.

Mutta me emme pidätä hengitystämme heidän takiaan. Tekevätkö he sen vai eivät, on tärkeää vain heille itselleen. Ne, jotka janoavat tiedon perusolemusta kyllä löytävät sen, riippumatta siitä, mitä muinaisten mysteerien haltijat tekevät tai eivät tee. Valo on nousemassa ja nyt on mahdollista tavoittaa sinut ja opettaa sinulle tarvittavat asiat monella eri tavalla. Herääminen on käynnissä eikä mikään tai kukaan planeetallasi voi sitä pysäyttää. Me tulemme koskettamaan sydäntäsi ja auttamaan sinua löytämään oma tiesi ilman pimeässä tehtyjen salaisten kädenpuristusten hokus-pokustemppeja.

Z: Vau, mikä tarina,⁸. En ollut ajatellut tuota yhtään! Mutta haluan palata vähän taaksepäin. Mysteerikoulut ajettiin maan alle, koska ne kaivoivat maata uskonnollisten organisaatioiden vallan alta. Mutta se, mitä en ymmärrä, on se, että kuinka me alunperinkään annoimme vallan uskonnoille.

8: Tuo on hyvin pitkä tarina. Palaan siihen piakkoin. Mutta nyt riittää, että huomaat vain itsessäsi, miten helppoa on pelätä tuntematonta. Ei ole mitenkään kummallista tehdä niin. Siellä jossain pimeässähän saattaa hiippailla tiikeri valmiina pistelemään sinut poskeensa (hymyilee). Joten tuntematon voi olla pelottavaa. Ja on helppoa pelätä kuoleman tuolla puolella olevaa tuntematonta. Saatat haluta välimiesten kertovan sinulle Jumalasta ja siitä, miten elämä toimii ja miten sinun pitäisi tai ei pitäisi tehdä elämässäsi, jotta varmistaisit kuoleman jälkeisen turvan ja onnellisuuden. Siten olisit valmis asettamaan uskonnot, pyhät kirjoitukset ja papit (jotka itsekin ovat vain hämmentyneitä ja epäileviä ihmisiä) oman sydämesi ja YHDEN väliin.

Totta kai voit tehdä tämän, jos haluat, mutta älä silloin ihmettele, mikset voi suoraan kokea YHTÄ. Et voi, koska on lähes mahdotonta nähdä mitään kaikkien noiden paksujen palopuheiden, opinkappaleiden ja dogmien peittämien kerrosten läpi.

Z: Ymmärrän.

8: No niin, ennen kuin teen tästä yhteenvedon, minulla on pieni lahja, jonka haluan antaa sinulle..

Z: Lahja? Mikä se on?

8: Ensiksikin, annas kun kysyn tämän: oletko ajatellut kysyä itseltäsi, mitä tapahtuisi, jos et saisikaan toista Merkillistä Kokemusta?

Z: Mitä? Mistäs tuo tuli? Ei, en ole.

8: Huomaatko? Sinulla on vieläkin pelkoa. Et edes halua **katsoa** tuota mahdollisuutta. Ja koska et halua katsoa sitä, se hallitsee sinua. **Katso sitä.** Mitä tapahtuisi?

Z: Okei. Katson sitä. Jokainen Merkillinen Tapahtuma on hämmästyttävä, onnellinen kokemus uudesta yhteydestä jumalallisuuden kanssa, mikä nopeuttaa siirtymistäni seuraavaan ulottuvuuteen. Jos sitä ei tapahtuisi, silloin miten minä...

Oh. Hetkinen. Olet juuri kertonut minulle yhteenliittymisestä jumalallisuuden kanssa syleilemällä mysteeria. Onko tämä ”eri” yhteenliittyminen jumalallisuuden kanssa?

8: Ei. On olemassa vain yksi YKSI. Ja löytämällä sydämeäsi yhteenliittymä YHDEN kanssa on juuri sitä. Nämä Merkilliset Tapahtumat on yksinkertaisesti sinun kokemuksiasi vaiheittaisesta siirtymisestä tavalla, jolla ymmärrät YHTÄ.

Z: Mutta se tarkoittaa, että en itse asiassa **tarvitse** Merkillistä Tapahtumaa viemään minua eteenpäin. Se ei ole tapahtuma, joka ”saisi sen tapahtumaan”; se on vain yksi kokemus matkan varrella!

8: Bingo! Kohotat tietoisuuttasi joka päivä. Siirryt joka päivä lähemmäs ykseyttä. Häärit jo juuri nytkin kovasti taivaaseen astumisen kanssa! Väistämättä tulet pääsemään sinne.

Z: No sittenhän ei oikeastaan ole mitään pelättävää!

8: Miltäs tuollainen lahja kuulostaa? Ja parasta siinä on se, että sinä annoit sen itsellesi.

Z: Tuo on yksinkertaisesti upeaa, 8. Mutta mikset kertonut siitä minulle jo heti alussa?

8: Lopputulos ei ole tärkeää, ystäväni. Prosessi on tärkeää. Kuinka paljon olemme leikkineet epävarmuudella ja kuinka paljon siitä olemme muuttaneet viisaudeksi, kasvuksi ja oppimiseksi? Suuren osan! Juuri prosessissa rakkaus sijaitsee.

Mutta nyt minun täytyy vetää tämä yhteen. Sitä varten aion kysyä sinulta muutaman kysymyksen.

Kerropas uudestaan. Onko totta, että etsit suoraa, henkilökohtaista hurmiollista yhteenliittymistä jumalallisuuden kanssa – että tiedät Jumalan suoraan?

Z: Kyllä! Se on todella totta.

8: Ja oletko samaa mieltä, ettet voi saada sitä aikaan noudattamalla uskonnon opetuksia ja opinkappaleita ja alistamalla oman totuutesi muiden ihmisten mielipiteille?

Z: No, tuo näyttää varmasti olevan totta. Ehkä muut ovat omalla oikealla polullaan, jos he seuraavat uskontoa. Mutta se ei ole oikein minulle.

8: Arvostelukyky toimii. Erittäin hyvä.

Ymmärrätkö nyt, että saavuttaaksesi tämän tavoitteen, jossa tiedät ja koet YHDEN suoraan, sinun täytyy olla valmis lähestymään Sitä sydämesi kautta, eikä mielesi kautta? Että sinun täytyy olla valmis seuraamaan mysteeriä? Kokea se vaatimatta sen ymmärtämistä ja kaikkien kokemustesi sulkemista mielesi sisälle?

Z: Kyllä. Ymmärrän tuon. Ja olen samaa mieltä.

8: Joten syleilet mysteeriä?

Z: Kyllä.

8: Ja ymmärrät, että tämä edellyttää halukkuutta päästää irti tuntemattoman pelosta. Se tarkoittaa, että tosiasiallisesti **rakastat** epävarmuutta ja syleiset sitä suurena lahjana.

Z: Kyllä. Ymmärrän sen juuri noin. Olen samaa mieltä.

8: Sitten minä julistan sinut... mystikoksi!

Z: Ha ha! 8, tuohan on upeaa!

8: Niin on. Ja huomaa, mistä sanoit juuri olevasi samaa mieltä: että sinä syleiset epävarmuutta lahjana. Muistatko mikä haaste meillä oli aivan tämän luvun alussa?

Z: Hyvänen aika, kyllä! Olet voittanut!

8: Ei ystävänä. **Sinä** olet voittanut!

Ja näillä sanoilla tämä luku on käsitelty!

* * * * *

10. Mitä on Pahuus?

Zingdad: Hei 8.

8: Hei rakas ystäväni. Mistäs aiomme puhua tänään?

Z: Aioin kysyä samaa sinulta, 8.

8: Kuvittele, että nyt on Club 8:n vapaan sanan ilta (hymyilee). Sinä voit valita aiheen.

Z: No tuota, on kyllä jotain, joka on ollut vähän mielessäni. Se on kysymys ”pahuudesta”.

Sinä ja J-D olette kumpikin sanoneet, että jokainen luo oman todellisuutensa. Olet väittänyt, että jokainen omien valintojensa seurauksena luovat kaikki ne asiat, jotka tapahtuvat heidän elämässään. Myös pahat asiat. Mutta tämä on saanut minut pohtimaan... tarkoittaako tämä, että ei ole sellaista asiaa kuin pahuus? Ja jos sellainen asia on olemassa... mikä se tarkalleen ottaen on?

8: Ah, kyllä. Hyvin mielenkiintoinen kysymys. Haluatko lyhyen vai pitkän vastauksen?

Z: Ehkä lyhyempi vastaus olisi parempi...

8: Hyvä on sitten. Lyhyt vastaus on:

”Jos on olemassa sellaista kuten pahuus, on se rakkauden oppimisen mahdollisuus.”

Z: Siinäkö se oli?!

8: Kyllä. Siinäpä se.

Z: Ei ei ei ei ei ei ei ei. Sinä et ymmärrä. Minä puhun nyt **pahuudesta**. Tarkoitan sellaisia asioita kuten ihmisiä, jotka ovat halukkaita tekemään kansanmurhan – tappamaan kokonaisia kansoja vallan, rikkauden tai poliittisten tarkoitusten vuoksi. Tarkoitan terroristeja, jotka eivät osoita mitään kunnioitusta elämän pyhyydelle. Ja ihmiset, jotka tekevät raiskauksen. Ihmisiä, jotka pahoinpitelevät lapsia ja vauvoja. Ymmärrätkö? Sitä minä pyydän. Todellista pahuutta. Ja entäs demonit? Onko sellaisia olentoja olemassa? Onko todella olemassa sellaista kuin paholaisen riivaama? Haluan tietää siitä kaiken. Ja samalla kun puhumme siitä, haluan tietää, onko olemassa sellaista olentoa kuten Lucifer? Tiedäthän... Saatana Piru... hän. Onko hän todella olemassa? **Tuon** minä haluan tietää. Haluan lopultakin tietää kaikista pimeistä jutuista, jotta voin miettiä, mitä teen niiden suhteen. Ja 8... et voi kertoa minulle, että se on vain mahdollisuus *”oppia rakkaudesta”!* Eihän? Jos olisit syntynyt tänne Maapallolle, tietäisit, että täällä on joitain hyvin, hyvin kauhistuttavia juttuja menossa!

8: Aha. Ymmärrän. Nähtävästi haluat sittenkin sen pitkän vastauksen.

Z: Pitkän vastauksen?

8: Sanoin äsken, että lyhyt vastaus on *"Jos on olemassa sellaista kuten pahuus, on se rakkauden oppimisen mahdollisuus."* Tuo ei näytä tyydyttävän sinua. Joten otamme sen sijaan pitkän vastauksen. Siitä tulee selvästi meidän tähän asti pisin keskustelumme. Se tulee etenemään omaa tietään lukuisien ihmeellisten asioiden ohitse ja saapuu lopulta samaan loppupisteeseen kuin lyhyt vastauskin: *"Jos on olemassa sellaista kuten pahuus, on se rakkauden oppimisen mahdollisuus."* Ja kun olemme saapuneet tuohon kohtaan, haluat tietää enemmän rakkaudesta itsestään. Siitä tuleekin meidän seuraava lukumme: *"Mitä on Rakkaus?"*

Z: Tunnut olevan aika varma tästä kaikesta.

8: Olen käynyt läpi tämän keskustelun monesta näkökulmasta. Tiedän mitä odottaa tältä.

No niin. Minusta näyttää siltä, että haluat käsitellä kahta peruskysymystä. Ensinnäkin, *"Mitä on pahuus?"* ja toiseksi *"Miten minun pitäisi reagoida pahuuden läsnäoloon?"* Ja viimeiseksi haluat tietää tuosta pienestä kauheuksien listasta, jonka olet saanut aikaan. Käsittelemme sitä otsikon *"Pahuuden ilmentymät"* alla.

Miltäs tämä kuulostaa?

Z: Kiitos, 8. Tuo kuulostaa oikealta.

8: Okei sitten, aloitetaanpas sitten. Kysymys 1:

Mitä on Pahuus?

Meidän tarvitsee ensin määritellä, mitä pahuus on, ennen kuin voimme kunnolla keskustella siitä. Muuten meillä saattaa on mielessämme eri asioita ja kaikenlaisia väärinkäsityksiä saattaa hiipiä esiin.

Z: Olen samaa mieltä.

8: Hyvä. No miltäs tällainen pahuuden määritelmä kuulostaa:

"Pahuus on mikä tahansa teko, joka näyttää poistavan olennolta oikeuden valita."

Z: Umm...Tuota... Enpä tiedä tuosta. Se ei oikein tunnu oikealta. Tuo näyttää... hieman... epäuskottavalta.

8: Epäuskottavalta? Selvästikään et ole antanut asialle sille kuuluvaa huomiota! Selitän tämän sinulle, mutta tehdäkseni sinun täytyy nimetä kolme tekoa, joita pidät pahoina.

Z: Kolme paha tekoa? Hyvä on. Miten olisi raiskaus, murha ja varkaus?

8: Nuo kelpaavat oikein hyvin tämän esimerkin tarkoitukseen. Aloitetaanpa raiskauksesta.

Sanokaamme, että on kaksi henkilöä: Henkilö A ja Henkilö B. He molemmat ovat aikuisia ja järjissään ja täysissä ruumiin ja sielun voimissa. Lisäksi he ovat vieraita toisilleen eikä heillä ole aikaisemmin ollut mitään tekemistä toistensa kanssa.

Z: Aivan.

8: No niin, jos Henkilö A lähestyisi Henkilöä B ja sanoisi vaikka, *“Haluaisin kovasti seksiä kanssasi; haluaisitko sinäkin seksiä minun kanssani?”*, olisiko se pahuutta?

Z: Ööö..ei.

Aika suoraa.

Eikä todennäköisesti kaikkein menestyksellisin strategia, jonka olen kuullut.

Mutta se ei ole pahuutta.

8: Hyvä. Ja sitten, jos Henkilö B, sanoisi, *“Ei kiitos”*, ja molemmat lähtisivät eri teille, olisiko tuo pahuutta?

Z: Ei tietenkään ole.

8: Mitä jos Henkilö B sanoisi, *“Kyllä, miksei”* ja sitten heillä oikeasti **olisi** seksiä?

Z: Sitten kaikilla olisi hauskaa (nauraa).

8: Myönnettäköön (hymyilee). Mutta siltikään tämä ei ole tosi asiassa pahuutta?

Z: En näe, miten voisi olla. Kaksi aikuista, jotka yhteisymmärryksessä tietävät, mitä haluavat, suostuvat seksiin? Se ei ole pahuutta. Ei ole **minun** tyylistäni harrastaa seksiä tuntemattomien kanssa ja henkilökohtaisesti voin kuvitella montakin syytä, miksi se olisi huono idea. Mutta tämä koskee vain minua. Jos kaksi ihmistä tuolla jossain suostuvat siihen, silloin se on heidän asiansa. Mutta ei varmasti ole pahuutta.

8: No katsotaanpas nyt, mitä tapahtuu, kun poistamme yhdeltä yhtälön osallistujalta valinnan mahdollisuuden. Nyt Henkilö A lähestyy Henkilöä B ja mutta ei tarjoa Henkilölle B minkäänlaista vaihtoehtoa, vaan pakottaa Henkilön B väkivalloin tai uhkaamalla yksipuoliseen seksiin. Onko tuo pahuutta?

Z: Tuo on raiskaus. Ja kyllä, olen hyvin vahvasti sitä mieltä, että se pahuutta.

8: No niin, tuo oli täsmälleen asian ydin. Itse **teko** ei ole pahuutta. Se on, että joku tuntee, että häneltä on otettu pois kaikki valinnan mahdollisuudet. **Se** on pahuutta.

Z: Kyllä. Ymmärrän näkökulmasi.

8: Ja sama perustelu koskee joka ikistä muutakin tekoa, joita yrität määritellä pahuudeksi. Jotta saadaan lisävalaistusta asiaan, katsotaanpa toista mainitsemaasi tekoa: murhaa.

Mitä jos Henkilö A lähestyisi Henkilöä B ja sanoo, *“Haluaisitko, että minä poistaisin sinun yhteytesi kehoosi?”*

Ja Henkilö B vastaa, *“Kyllä, kiitos.”*

Mitä sitten?

Z: Hmm. Tuo olisi outoa.

Jos oikein yrittäisin, voisin kai kuvitella olosuhteet, joissa tuo voisi tapahtua. Esimerkiksi, jos Henkilö B on kuoleman sairas ja kärsii sietämättömistä kivuista ja Henkilö A auttaa myötätunnosta Henkilöä B kuolemaan. Tällaisia tapahtuu silloin tällöin. Sitä kutsutaan avustetuksi itsemurhaksi.

8: Tällä hetkellä asuttamassasi kulttuurissa kuoleman ja kuoleamisen ympärillä on monta tabua, jotka kumpuavat voimakkaasta harhakuvasta, että kuolema on lopullista. Että se on sinun loppusi. Planeetallasi on ollut muita kulttuureita, jotka ovat tienneet, että kuolema on vain siirtymävaihe. Aivan kuten nukkumaanmeno ennen heräämistä. Kuten uloshengitys ennen sisäänhengitystä. Muiden planeettojen kehittyneemmissä kulttuureissakin tämä on vallitseva näkemys. Se on hyödyllisempi näkökulma, koska se sallii sinun nähdä kuoleman käsitteen vähemmän ahtaasti ja pelokkaasti. Jos noissa kulttuureissa olento saapuu sellaiseen kohtaan, jossa hän tuntee, että hänen polkuaan palvelee parhaiten lähteminen kuolevaisuuden tasolta, silloin tuo olento saattaa löytää tavan poistua itse tai häntä voidaan auttaa poistumaan. Hänen poismenostaan saatetaan jopa tehdä suuri juhlarituaali, jossa jollakin ”pyhällä henkilöllä” on vastuu kehoyhteyden katkaisemisesta. Suurimmalle osalle sinun kulttuurissasi tuollaiset asiat näyttäisivät kauhistuttavilta, mutta vain siksi, että teidän yhteytenne kuolemaan sisältää pääsääntöisesti vain epätoivoista kuolemanpelkoa. Muiden sivilisaatioiden yhteys kuolemaan voi olla kaunis ja upea asia.

Z: Tuo on erittäin mielenkiintoista, 8. Voin hyvin nähdä, että asia saattaisi olla juuri noin.

8: Mutta näin ei ole sinun kulttuurissasi. Valintaa yhteyden katkaisemisesta kehosi kanssa harvoin pidetään hyväksyttävänä valintana sinun kulttuurissasi, vai mitä?

Z: Ei, sitä ei todellakaan pidetä. Itse asiassa monissa maissa itsemurhaa pidetään rikoksena. Minusta se on aina ollut outoa. Tarkoitan, että miten aiot rangaista ”rikollista”, joka on juuri surmannut itsensä? Mutta kuitenkin, avustettu itsemurha on yksi noista lain ja moraalien kannalta hankalista kysymyksistä. Joissain maissa se on lain mukaan sallittua ja toisissa taas ei. Ja varmasti siinä on eettisiäkin näkökohtia, joita tulee käsitellä.

8: Onko oikeasti? No, voithan tietysti mennä ja käsitellä niitä kaikkia, jos haluat, Minulle on aika selvää, mitä minä pidän oikeana. Tässä, ja kaikissa muissakin, suhteessa näkökantani on tämä:

Sinun Oikeutesi Valita

Kuka tahansa oletkin, missä tahansa tilanteessa, uskon oikeutesi valita itsesi puolesta.

Uskon, että on sinun tehtäväsi tietää parhaiten, mikä on oikein sinulle. Ja siksi kenenkään ei pitäisi ottaa sinulta pois oikeuttasi valita.

Jos tunnet tarvitsevasi neuvoa tai ohjausta valinnan tekemisessä, silloin voit pyytää niitä, joita pidät viisaimpina ja joilla on paras tieto, avustamaan sinua valinnan tekemisessä. Ja heillä taas on oikeus suostua auttamaan sinua, kieltäytyä auttamasta sinua tai pyytää

kohtuullista korvausta sinun auttamisestasi. Jos he suostuvat auttamaan sinua, silloin heidän on otettava vastuu auttamisestaan.

Jos olet jollain lailla toimintakyvytön ja siksi et pysty tekemään valintaa, silloin niiden, jotka rakastavat sinua eniten, on valittava sinun puolestasi ja otettava vastuu tekemästään valinnasta.

Jos olet jollain lailla toimintakyvytön ja siksi et pysty toimeenpanemaan itsellesi tekemiä valintoja, silloin sinulla on oikeus pyytää jotakuta, jota pidät pätevänä, avustamaan sinua niiden toimeenpanossa. Ja tuolla henkilöllä on oikeus suostua avustamaan sinua, kieltäytyä avustamasta sinua tai pyytää kohtuullista korvausta sinun avustamisestasi. Ja heidän on otettava vastuu tarjoamastaan avustamisesta.

Ja **tu** on minusta oikein. Minulla ei ole epäilystäkään etteikö tuo olisi minusta oikein, koska yksinkertaisesti haluan tuota itselleni nyt ja haluaisin itselleni, jos ikinä inkarnoituisin sinun järjestelmäsi kaltaiseen järjestelmään. Jokaisessa tilanteessa haluaisin aina pystyä valitsemaan itseni puolesta. En ikinä haluaisi olla jonkin järjestelmän armoilla – laillisen tai muun – kun päätetään, mikä on minulle parhaaksi. Mitä jokin oikeusjärjestelmä minusta välittää? Mitä se tietää minun ainutlaatuisesta tilanteestani ja kokemuksistani? Ei mitään. Oikeusjärjestelmät ja vastaavat pitäisi olla vasta viimeinen varasuunnitelma, jos kaikki muu epäonnistuu, eikä ensimmäinen lähde, johon viitataan.

Z: Tuo mitä sanot kuulostaa oikealta ja pätevältä minun mielestäni. Olen siitä samaa mieltä. Kiitos, 8.

8: Olen iloinen, että tämä tuo sinulle lisäarvoa. Tämän älyllisen läpikäynnin alkuperäinen kysymys oli itse asiassa kuoleman kysymyksen käsittely, kun siihen liittyy valinta. Mikäli sinulle tarjotaan vaihtoehtoa, että joku päättäisi sinun elämäsi ja sinulla on absoluuttinen oikeus hyväksyä tai hylätä tarjous...silloin...

Z:... silloin, jos olen samaa mieltä, se ei ole pahuutta. Seison sinun takanasi tässä asiassa. Ja lisäksi sanoisin, että haluaisin aina oikeuden valita omasta puolestani. Siksi haluan myöntää muille saman oikeuden valita. Tämä ei ole pahuutta. Tämä on moraalista ja oikein. Tämä on minunkin näkökantani.

8: Ja jokainen voi päättää omasta puolestaan?

Z: Kyllä. He tietenkin tekevät omat valintansa. Kunhan heidän valintansa eivät vie minulta minun oikeuttani valita omasta puolestani.

8: Hmm... kyllä...valintoja. Näetkö sen kauneuden? Jos sanomme, että valinnanvapauden poistaminen on pahuutta, niin silloin jos tarjoaa jollekin enemmän ja enemmän, on... mitä?

Z: No, jos jonkun valinnanvapauden poistaminen on pahuutta, silloin lisävaihtoehtojen tarjoaminen jollekin on pahuuden vastakohta.

8: Tuo on hyvä vastaus.

Z: Mutta mikä on pahuuden vastakohta? Rakkaus?

8: Tähän kysymykseen on vaikea vastata, koska minun näkökulmastani pahuus on väliaikainen, harhainen kokemus ja Rakkaus on hyvin voimakas, hyvin todellinen, ikuisesti voimassaoleva voima. Sanoisin, että Rakkaus on varmasti oikea vastaus pahuuteen. Rakkaus sammuttaa pahuuden. Mutta pahuuden vastakohta? Ei.

Lähin asia, jonka voisin nimetä pahuuden vastakohtaksi olisi oltava ”valinta” tai ehkä ”luominen”.

Z: Okei. Tämä nyt oli vain tällainen curiositeetti.

8: Mennäänpä eteenpäin ja viimeistellään keskustelun tämä pieni osuus sillä kolmannella esimerkillä. Nimesit varkauden kolmanneksi pahuuden teoksi. Katsotaan siis sitä.

Miltä kuulostaisi, jos Henkilö A kysyisi Henkilöltä B, ”*Saisinko ottaa televisiosi ja stereosi, kiitos?*”

Siinä ei varmaankaan ole mitään pahaa?

Z: Enpä uskoisi. Jos Henkilö B suostuu Henkilön A pyyntöön, silloin se on annettu lahja. Se ei ole pahuutta, se on vain anteliaisuutta. Jos Henkilö B sanoi, ”*Ei*”, ja Henkilö A hyväksyy sen ja menee menojaan, silloinkaan ei ole tehty mitään vahinkoa.

8: Aivan oikein. Ja voimme leikkiä tällaisia tilanteita, joita saattaisit kutsua pahaksi käyttäytymiseksi, niin monen esimerkin avulla kuin haluat. Lopputuloksena tulee aina olemaan, että pahuutta käsitetään syntyvän silloin, kun näyttää, että valinnan mahdollisuus otetaan pois. Kun valinnan mahdollisuus palautetaan, ei ole pahuutta.

Z: Ymmärrän tuon, kiitos 8. Ja kiitos kärsivällisyydestäsi myös tuon selityksen suhteen. Voin hyvin ymmärtää tuon näkökulmasi, että pahuutta on poistaa oikeus valinnan tekemiseen. Mutta en ole varma, onko tuo **koko** tarina. Tarkoitan... entäs eri määritelmät, kuten ”pahuus on halu aiheuttaa toiselle suurta kärsimystä” tai ”pahuus itsessään on vahingoittamista” tai jotain sellaista?

8: Ymmärrän halusi muotoilla pahuus ikään kuin jokin olisi ”väärin” tai ”aiheuttaa vahinkoa”, mutta sellaisten määritelmien ongelmana on, että ne eivät kestä tarkastelua. Jos haluan aiheuttaa sinulle vahinkoa, mutta sen sijaan, että vain tekisin sen sinulle, kysyn sitä ensin sinulta ja sinä suostut siihen, sitten...

Z: No, sitten kai se on kuin kaikki edellä mainitut esimerkkisi. Jos suostun siihen, silloin se ei ole pahuutta. Jos minulla on oikeus sanoa ”*ei*” ja sinä kunnioitat sitä, silloin tietysti...

Okei. Jos perusteluissasi on jokin aukko, en nyt todellakaan pysty näkemään sitä. Hyväksyn määritelmäsi, ”*pahuus on toisen valinnanvapauden poistamista*”.

8: Okei, hyvä. Paitsi, että sinulta jäi jotain huomaamatta. Minä sanoin:

”Pahuus on mikä tahansa teko, mikä näyttää poistavan olennon oikeuden valita.”

Tuo sana ”näyttää” on hyvin tärkeä. Se tarkoittaa sitä, että en **oikeasti** voi ottaa sinulta pois oikeuttasi valita. Kukaan ei voi sitä tehdä. Ei oikeasti. Mutta sinä ja minä voimme suostua luomaan sellaisen harhakuva tästä asiasta itsellemme.

Z: Ah, kyllä. Minulla on jo tähän mennessä kertynyt niin paljon altistumista näille käsitteille pystyäkseen jo näkemään, mihin tämä johtaa. Tässä on kysymys uhri/pahantekijä -jutusta, eikö olekin? En oikeasti voi olla sinun uhrisi. Minulla voi ainoastaan olla harhakuva siitä, että olen uhrisi.

8: Nyt alat päästä kärryille.

Z: Edellisessä luvussa sanoit, että epävarmuus luo meille vaihtoehtoja. Sanoit, että nämä vaihtoehdot olivat luomistyötä, kasvua ja elämää. Sanoit, että absoluuttisessa varmuudessa ei ole enää vaihtoehtoja ja siksi ei enää elämää. Ja koska olemme kaikki YHDEN osia eikä kukaan meistä voi tuhoutua, tuo ei ole mahdollista. Joten johtopäätös on, että jos on totta, etten voi koskaan saavuttaa absoluuttista varmuutta, niin samoin sen pitää olla totta, ettei minulta itse asiassa voida koskaan ottaa pois oikeuttani valita!

8: Hyvä! Ja näin ymmärrät, kuinka kaikki nämä käsitteet nivoutuvat yhteen – kuinka ne yhdistyvät toisiinsa ja muodostavat yhden johdonmukaisen, yhteneväisen kokonaisuuden?

Tuollainen on siis totuuden luonto, josta kysyit minulta Luvussa 8.

Z: Alan *tuntea* tuon nyt.

8: Erinomaista. Ja tuo tunne on *sinun* totuutesi. *Oikealta* tuntuminen, kun kaikki lokahtavat kohdalleen ja ovat tasapainossa ja sopusoinnussa olemuksesi kanssa... tuo on sinun totuutesi, joka sanoo ”kyllä”. Kompuroit tämän asian kanssa muutaman kerran. Aikaisemmin sekoitit egosi halut ja innostuksesi totuuteesi. Ja oli välttämätöntä, että teit sen. Sinun tarvitsi tehdä se virhe ja oppia siitä. Sitten teit uuden valinnan, jonka mukaan etsit aina sydämesi totuutta ja pidät siitä kiinni ja kunnioitat sitä. Joten, tässä olemme. Nyt todellakin löydät oman totuutesi sisältäsi. Se on juuri **tu**o sisäinen tunteesi, että kaikki on **oikein**.

Z: Ymmärsin, 8. Kiitos. Mutta ajauduimme hieman sivuraiteelle.

8: Emme oikeastaan. Palaamme tähän ”sinun totuutesi” oivallukseen vähän ajan päästä. Tässä vaiheessa olemme oivaltaneet, ettei kukaan voi oikeasti ottaa sinulta pois oikeuttasi valita. Mutta meillä voi tietysti olla yhteinen harhakuva, jossa minä *näyttäisin* ottavan pois sinun oikeutesi valita.

Z: Joten pahuus on siis harhakuva?

8: Tämä on minun näkökulmani, kyllä. Se on jotain, jonka sinä tämän sinun todellisuutesi sisällä **näytät** kokevan. Se voi näyttää sinusta hyvin todelta. Mutta silti se on vain harhakuva. Annas kun kerron sinulle hyvää ja pahaa koskevan totuuden. Se menee näin:

”Ei ole ainuttakaan asiaa, joka on joko hyvä tai paha, on vain se, mitä tunnet sitä kohtaan.”

Z: Tarkoitat siis, ettei mikään ole itsessään paha. Lainkaan. Mutta jotkut asiat saattavat silti tuntua minusta pahoilta?

8: Tuota täsmälleen tarkoitan. Tai voin muotoilla sen tällä tavalla: objektiivisesti katsottuna pahuutta ei ole olemassa, mutta subjektiivisesti se saatetaan varmasti niin kokea.

Z: Uhh... Tuo on siis toinen tapa sanoa, että minusta tuntuu, että koen pahuutta, mutta se ei tarkoita, että pahuus oikeasti, todellisesti on olemassa?

8: Oikein.

Z: Okei, vau. En oikein tiedä, mitä tehdä tällä tiedolla. Koska älyllisesti pystyn kyllä ymmärtämään tämän täysin. Olen nähnyt perustelut ja jopa tuntenut sen totuuden sydämessäni, mutta... en tiedä olenko vielä valmis hyväksymään, että kaikki ilkeys ja riettaus, kaikki julmuudet, jotka on tehty ja joita tullaan tekemään, ovat... mitä? Sovittuja yhdessä luotuja harhakuvia?

8: Ymmärrän. Juuri sen takia meidän täytyy käydä tämä keskustelu. Koska sinun on ymmärrettävä asia tällä tavalla, ennen kuin voit nousta Yhdistyneeseen Tietoisuuteen. Siksi esitän sinulle valintatilanteen: toisaalta voit valita jatkavasi tiettyjen olentojen ja heidän käytöksensä leimaamista pahuudeksi ja niin tehdessäsi voit pitää heihin välimatkaa ja olla heistä erossa, jotta voit pysyä tilassa, jossa voit tuomita heidät ja tuntea itsesi paremmaksi kuin he. Toisaalta voit valita olevasi halukas ymmärtämään, että kukaan ei oikeasti ole "toinen" sinuun verrattuna, että mikään ei ole ikuisesti rakastamatonta tai anteeksiantamatonta.

Z: Ja tuo on valinta? Jos en ole valmis ymmärtämään sitä tällä tavoin, sitten en voi nousta Yhdistyneeseen Tietoisuuteen?

8: Tuo on sen totuus. Kuten kaikkien asioiden suhteen, voit aina tehdä valinnan. Tällä kertaa valintasi on Yhdistyneen Tietoisuuden ja kaksinaisuuden (tai erillisyyden) tietoisuuden välillä. Ymmärräthän, ettei valintasi suhteen ole olemassa oikeaa tai väärää eikä sinua tuomita tekemiesi valintojen takia. Mutta se, mitä valitset, määrittää, kuka sinä olet ja luo sen todellisuuden, jonka tulet kokemaan. Hyvin yksinkertaisesti sanottuna, sinusta ei voi tulla Yhdistyneen Tietoisuuden olentoa, etkä voi asua yhdistyneessä todellisuudessa haluamatta nähdä kaikki **yhtenä**, haluamatta nähdä "toinen itsenä" ja haluamatta päästää irti erillisyyden mekanismeista, kuten tuomitsemisesta ja vihasta.

Katsos, rakas ystäväni, tämän valinnan sinulle tarjoaa kaksinaisuus. Voit hyväksyä kaksinaisuuden tarjouksen ja jatkaa itsesi näkemistä kaikesta muusta erillisenä ja kulkea yhä kauemmaksi erillisyyden polullasi, jota oma pelkosi motivoi. Tai toisaalta voit valita rakkauden. Jos sitoudut rakkauden valitsemiseen, silloin astut yhdistymisen polulle. Alat kulkea takaisin Kotiin kohti ykseyttä. Toki on totta, että voit jonkin aikaa kulkea rakkauden polkua, vaikka yhä takerrut erillisyyden harhakuvaan. Tämä tapahtuu niille, jotka valitsevat joko Toisten Palvelemisen tai Itsensä Palvelemisen olomuodot. Ja on hyväksyttävää, jos haluat näin valita. Mutta ennemmin tai myöhemmin nämäkin polut tulevat yhdistymään ja

nämä olennot oivaltavat, että Toisen ja Itsen käsitteet eivät olleetkaan sitä, mitä he aluksi luulivat. Että todellakin on vain ykseys.

Jos ymmärrät, mitä sanon, sitten ymmärrät, että polullasi näyttäisi ikään kuin olevan monia mahdollisia vaihtoehtoja ja valintoja. Mutta oikeasti näin ei ole. On olemassa vain yksi vaihtoehto.

Joko hyväksyt kaiken olevan yhtä tai luot lisää erillisyyttä.

Valinta on sinun. Et voi siirtyä kohti yhdistymistä Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa, samalla kun yhä pidät kiinni näkemyksestä, että jotkut olennot ovat niin halveksittavia ja rakkaudettomia, että yksinkertaisesti kieltäydyt hyväksymästä heitä osaksi ykseyttä. Että voit leimata heidät ”pahoiksi” ja siten tuomita heidät ikuiseen pimeyteen.

Kaikki on yhtä. Tai sitten ei ole. Sinun valintasi.

Z: Olet selittänyt tuon erittäin hyvin, kiitos, 8. Ymmärrän sen nyt. Minun on valittava kahden ajatuksen välillä. Toisaalta on ajatus tietyistä olennoista, joita on täysin mahdotonta ikinä pitää rakastettavina. Joten me leimaamme heidät ja heidän tekonsa pahuudeksi. Toisaalta on ymmärrys siitä, että tämä kaikki on vain väliaikainen harhainen olotila. Ja että kaikki olennot ovat luonnostaan rakkauden arvoisia ja osa Jumalaa. Että minä ole todella olen yhtä kaikkien olentojen ja asioiden kanssa kaikkialla.

8: Kyllä. Tuo on se valinta.

Z: No, sitten minä valitsen ykseyden.

8: Se on hyvä. Mutta jos teet tämän valinnan innottomasti, silloin sillä ei ole mitään arvoa. Sinun on tehtävä se täysin ja todellisesti sydämestäsi, ennen kuin se saa aikaan muutosta elämäsi kokemisessa.

Z: Ymmärrän ja olen valmis tekemään tuon valinnan. Autatko minä päästämään irti näistä viimeisistä jäänteistä, uskomuksista ja valinnoista, jotka pitävät minua erillisyyden polulla?

8: Kyllä. Minä autan. Ja siksi valitsen tälle päivälle tämän keskustelun pahuudesta.

Z: Miten niin **sinä** valitsit? Tämä aihe oli **minun** valintani?

8: Kyllä. Täsmälleen. Tulet sen kyllä aikanaan ymmärtämään.

Z: (hymyilen ja pudistelen päätäni) Okei, annas kun yritän tehdä yhteenvedon siitä, mitä olen ymmärtänyt sinulta pahuudesta:

Kun minusta tuntuu, että valinnanvapauteni on otettu minulta pois, tuntuu kuin minulle olisi tehty pahaa. Mutta nämä tapaukset, joissa saatan saada tuon kokemuksen, ovat harhakuvia. Tämä tarkoittaa, että olen itse asiassa valinnut kokemuksen, jossa valinnan mahdollisuus otetaan minulta pois ja voin itse asiassa aina valita toisin. Riippumatta siitä, miltä se minusta saattaa näyttää juuri silloin.

8: Kyllä. Ja se, että koet tämän pahuuden, tarkoittaa, että luultavasti haluat aika kovasti uskoa, ettei sinulla ole muuta mahdollisuutta kuin kokea se. Tämän **sinä** olet valinnut. **Sinä**

luojana olet luonut harhakuvaan, ettet olekaan luoja. Sinä ykseyden erottamattomana osana olet luonut itsellesi kokemuksen täydellisestä erillisyydestä ja yksinäisyydestä.

Z: Vau! Aikamoinen paradoksi, vai mitä 8?

8: Kyllä, näin on. Mutta eikö tämä ole yhteensopiva sen kanssa, miltä maailmankaikkeus näyttäisi, jos olisit tosiasiallisesti oman todellisuutesi luoja?

Z: Kyllä on.

8: Ja vastakohtakin olisi myös totta. Jos alkaisit valita olevasi yhtä kaikkien kanssa, kuten olet nyt tehnyt, silloin jotakin mielenkiintoista tapahtuisi: tehdessäsi tämän valinnan ja kun se alkaa ilmentymään todellisuudessa, ajan kuluessa sinä lakkaisit kokemasta pahuutta.

Z: Todellako? Jos valitsen ykseyden, se tarkoittaa, että lakkaan kokemasta pahuutta?

8: Kyllä. Samassa suhteessa kuin tiedät sen olevan totta, että olet todella yhtä Kaikki-Mitä-On-kokonaisuuden kanssa, lakkaat myös kokemasta enää pahuutta. Voit kokea pahuuden illuusion, kun olet erillisyyden tilassa. Kaksinaisuuden tilassa. Kun muistat sisäsyntyisen ykseytesi, silloin et voi kokea, että sinulle tehdään pahaa, etkä voi harkita sen tekemistä toiselle. Ainoastaan erillisyyden tai kaksinaisuuden tilassa voit joko kokea toisen olennon teot pahuutena tai todellakin harkita pahan tekemistä toiselle olennolle.

Z: Voitko selittää tuon minulle, 8?

8: Totta kai. Ykseyden tasolla minulle on mahdotonta ryhtyä tekemään sinulle pahaa millään tavalla.

Z: Miksi 8?

8: Täsmälleen siksi, että tiedän sinun ja minun olevan yhtä! Katsos, kaikki Yhdistyneessä Tietoisuudessa olevat olennot kokevat suoraan, että kaiken, mitä he tekevät toiselle on saman tekemistä itselleen. Jos vahingoitan sinua, silloin välittömästi samalla teolla vahingoitan myös itseäni täsmälleen yhtä paljon. Tosiasiassa, se miten satutan sinua, **on** se sama kipu, minkä teen myös itselleni. Tuo tapahtuu siis Yhdistyneen Tietoisuuden tasolla. Ja koska en halua vahingoittaa itseäni, en yritä vahingoittaa sinua.

Te Maapallolla asutte kaksinaisuuden harhakuvaan, mikä tarkoittaa, että teillä on harhakuva siitä, ettei asia ole noin. "Ajan" käsitettä käytetään erottamaan teidät valinnoistanne, joten ette näe sitä, että kaikki, mitä teette toisille, teette täsmälleen ja tarkalleen myös itsellenne. Mutta me kaksinaisuuden harhakuvaan ulkopuolella näemme sen suoraan. Me olemme **yhtä**. Me tiedämme sen. Me koemme sen. Mitä teen sinulle, teen itselleni. Joten Yhdistyneessä Tietoisuudessa oleva olento ei koskaan yritä aiheuttaa vahinkoa, koska tuo vahinko **on** vahinko hänelle itselleen.

Z: Hetkinen, 8, tarkoitatko, että kaiken, mitä teen toiselle, teen myös suoraan itselleni? Kirjaimellisestikö?

8: Kyllä. Näin se on. Mutta teillä on nokkela ajan ja paikan harhakuva, joka erottaa teidät luomistyöstänne siten, että voitte uskoa, ettei asia ole noin. Mutta **se** on. Jos satutat toista,

satutat myös itseäsi. Sinun tarvitsee ehkä matkustaa hieman ajassa ja paikassa eteenpäin tunteaksesi kivun, joten saattaa olla, ettet oivalla tehneesi sen itsellesi. Ja kivun ilmestyttyä saatat pystyä kertomaan itsellesi, että se olikin joku toinen olento, joka teki tämän sinulle. Tuo on juuri harhakuvan voima. Mutta se on kaikesta huolimatta niin; kaiken, mitä teet toiselle, teet itsellesi. Siksi olisi hyvin viisasta sanoa, *"Tee toisille niin kuin haluaisit heidän tekevän sinulle."* Tuo on paras tapa saada sellaista kohtelua, jota haluat itsellesi.

Z: Okei, joten jos menen jonkun tuntemattoman luo ja läimäisen häntä kasvoille ja juoksen pois, sitten jonkin ajan kuluttua hän löytää minut ja lyö takaisin?

8: Älä yritä ajatella liian pelkistetysti. Tässä on parempi kuvaus:

Minkälainen persoona olisit, jos voisit vain mennä tuntemattoman luo ja läimäistä häntä? Tai ehkä parempi tapa olisi kysyä, minkälaisia uskomuksia ilmennät itsestäsi ja elämästäsi kun teet tuon? Ehkä ilmaiset nulikkamaisen lapsen tavoin, *"En välitä hittojakaan ja voin tehdä mitä vaan jäämättä kiinni"* -tyyppistä tunnetta? Käytät siis hyväksesi tuon tuntemattoman pahaa-aavistamatonta ja luottavaista luonnetta. Hän ei ole puolustuskannalla, kun lähestyt häntä. Joten sinä läimäytät häntä ja juokset karkuun. Se, mitä olet itse asiassa tehnyt, olet järkyttänyt hänen luottavaisen turvallisuuden tunnettaan. Olet varastanut häneltä osan hänen viattomuudestaan.

Saattaa nyt näyttää siltä, että valitsit tämän tuntemattoman umpimähkään, mutta et tehnyt sitä. Sinulla ja hänellä oli sopimus. Tästä sovittiin korkeammalla tasolla. Yksinkertaisesti sanottuna hänen sielunsa tarvitsi tätä kokemusta omista lähtökohdistaan. Mutta älkäämme tehkö asioista monimutkaisempia. Annetaan tuon sielun valintojen ja motiivien olla. Asian ydin on se, että tuo sielu itse asiassa **pyysi** sitä. Ja siksi inkarnoituneiden henkilöiden tasolla sinä annoit hänelle sen lahjan, jota hän pyysi.

Ja niin aikaa kuluu. Sinä siirryt eteenpäin ja olet luultavasti täysin unohtanut tuon tapauksen. Olet nyt ehkä baarissa juomassa drinkkiä. Näet kauniin nuoren naiseen ja päätät mennä juttelemaan hänen kanssaan. Asiat edistyvät hyvin. Puhuessasi hänelle hän näyttää olevan kaikkea, mitä olet naisessa etsinyt. Ja hänkin näyttää todella pitävän sinusta. Romanttinen kanssakäyminen alkaa. Tapaatte muutaman kerran lisää ja silloin juuri kun olet täydellisesti rakastumassa häneen, juuri kun olet valmis antamaan sydämesi hänelle... löydät hänet sängystä parhaan ystäväsi kanssa.

Z: Läimäys!

8: Täsmälleen. Olet juuri kokenut lahjasi palautuksen. Korkojen kera.

Olet juuri tuntenut, minkälaista on, kun tunteesi luottavaisesta turvallisuudesta järkkyy. Sinun viattomuutesi on varastettu.

Ja se on okei, koska sielun tasolla sinä pyysit sitä. Sinun tarvitsi tietää, minkälaista on tuntea se. Tämän tekeminen toiselle ja saman kokeminen itse ovat saman kolikon kaksi puolta. Saman kokemuksen kaksi puolta. Sielun tasolla sinä loit sen. Miten suhtaudut siihen – mitä **teet** sen asian kanssa – on täysin sinusta kiinni.

Teetkö valintoja viisauden ja myötätunnon avulla, jotka johtavat sinut kokonaisuuteen ja ykseyteen? Vai teetkö valintoja tietämättömyyden ja vihan avulla, jotka johtavat sinut kärsimykseen ja erillisyyteen?

Valintoja, valintoja, valintoja.

Sinun on valittava aina ja saat takaisin aina valintojesi seuraukset.

Z: Tuo oli erittäin opettavaista, kiitos, 8. Ja, jos sovellan tuota todelliseen elämäntilanteeseeni, silloin voin ymmärtää, että kun aikaisemmin annoin egoni halujen, pelkojen ja tarpeiden työntää Merkillisen Tapahtuman tarinaa kohti meidän kaikkien suurta pelastusta...

8: Sama asia. Koit usealla eri tavalla, että tuo olento palasi luoksesi korkojen kera. Sinä aiheutit toisille kärsimystä. Niille, jotka seurasivat työtäsi ja lukivat tämän kirjan aikaisemman version. Jotkut heistä tunsivat melkoista kärsimystä, kun asiat eivät tapahtuneetkaan lupausten mukaisesti vuonna 2012. Joten he kokivat menetyksen, epäilyn, pelon ja epäluulon tunteita... Ymmärrät kyllä idean.

Z: Ja sitten se kaikki palautui minulle.

8: Monella tavoilla. Vedit itsesi samanlaisen mankelin läpi, kun asiat eivät tapahtuneetkaan kuin oli kirjoitettu. Mutta se ei ollut tarpeeksi. Jotta sielunsopimuksesi voitiin viedä loppuun saakka, sinun tarvitsi kokea se, että tämä tehtiin myös sinulle.

Z: Ja nyt yhtäkkiä ymmärrän sen. Tämän takia kotiini murtauduttiin ja kannettava tietokoneeni varastettiin, eikö niin?

8: Katsotaanpas, vai mitä? Koska sinulla on ymmärrettävästi ollut vaikeuksia saada jotain järkeä tuohon. Joten kerropas, mitä tunteita tämä murto herätti sinussa?

Z: Menetystä, epäilyä, pelkoa, epäluuloa... ymmärrän idean.

8: Ja sitten? Mitä päätit tehdä asialle?

Z: Itse asiassa kävin läpi helvetin. Olin niin vihainen ja tunsin itseni niin loukatuksi. Kotini ei enää tuntunut turvalliselta. Menetin paljon työtä, josta ei ollut varmuuskopiota enkä saa sitä ikinä takaisin. Siinä oli juttuja, joita olin työstämässä ja jotka minun täytyy aloittaa alusta ja...

8: ...en halua vähätellä tuskaasi, koska tiedän sen olleen akuuttia. Mutta se ei ollut kysymykseni. Mitä sinä **teit** sen suhteen?

Z: Minä...öö...tuota. Ei paljoakaan. Päätin yrittää ymmärtää, miten olin luonut tuon kokemuksen. Aloin ottaa sinua mukaan keskusteluun. Ja opin sen kautta paljon rajoista ja valintojemme tulosten vastaanottamisesta. Mutta en koskaan tuntenut, että olisin saanut asian päätökseen. En koskaan tuntenut, että ymmärtäisin, **miksi** se oli tapahtunut. Mutta nyt kaikki palaset loksahtavat paikalleen. Tämä keskustelu tässä saanut asiat asettumaan. Lopultakin ymmärrän sen.

8: Joten voit päästää tuostakin irti?

Z: Kyllä. Pystyn nyt päästämään siitä irti.

8: Entäs murtovarkaasi?

Z: Häntä ei koskaan löydetty.

Ensin en pystynyt muuhun kuin toivomaan kaikkea pahaa hänelle. Halusin hänen jäävän kiinni ja sitten halusin, että häntä satutetaan kaiken sen takia, mitä hän oli tehnyt minulle – ja tietysti myös Lisalle!

Ensin en pystynyt muuhun kuin toivomaan hänelle kaikkea pahaa. Halusin hänen jäävän kiinni ja sitten halusin, että häntä satutetaan kaiken sen takia, mitä hän oli tehnyt minulle – ja tietenkin myös Lisalle! Mutta sitten... tuota...en halua viedä sinua koko pitkän prosessini läpi, mutta oikeasti oivalsin, että hän oli tietysti vain ihminen, joka käsitteli omaa pelkoaan ja puutettaan. Hän otti minulta, koska hänestä se oli ainoa tapa saada se, mitä hän tarvitsi. En tarvitse tietään hänen tarinaansa. Voin antaa hänen mennä ja toivoa, että hän tekee parempia valintoja tulevaisuudessa. Hänen itsensä takia.

8: Joten voit päästään hänestäkin irti?

Z: Kyllä. Olen nyt päästänyt irti koko tilanteesta. Se on ohi ja olen oppinut ja kasvanut paljon.

8: Ja sitten? Oletko tehnyt valintojasi vain tietämättömyyden ja vihan kautta? Vai oletko tehnyt valintoja viisauden ja myötätunnon kautta?

Z: Siinä meni aikaa, mutta tunnen ehdottomasti saaneeni lopulta kiinni viisaudesta ja myötätunnosta. Suurelta osin sinun avustuksellasi, kiitos.

8: Matkan jokaisessa vaiheessa oli kysymys siitä, mitä olit halukas valitsemaan. Älä vähättele sitä. Ja koska valitsit viisauden ja myötätunnon kautta, saat itsellesi kokonaisuuden ja ykseyden.

Itse asiassa *tunsit* sen tapahtuvan, vai mitä? Kun valitsit hyväksyväsi kannettavasi menetyksen, havaitsit tarvittavan näkemyksen tulevan, mikä salli sinun alkaa siirtymään eteenpäin. Kun valitsit noin ja avauduit suuremmalle viisaudelle ja armolle, otit vastaan uusia näkemyksiä, jotka auttoivat sinua kirjoittamaan Merkillisen Tapahtuman uudelleen oikeassa muodossa. Kun sait Merkillisen Tapahtuman uudelleen kirjoittamisen päätökseensä, voit nyt ymmärtää täydellisesti, mitä tapahtui kannettavaan tietokoneeseesi liittyvässä tilanteessa. Nämä kaksi kokemusta olivat sekoittuneet energian tasolla toisiinsa sinua varten. Ne myös ratkaistiin sinua varten yhdessä.

Ja nyt voimme nähdä, että kaikki on tapahtunut taivaallisen oikean järjestyksen mukaisesti. Kaikki ovat saaneet täsmälleen sen, mitä pyysivät ja tarvitsivat, ja kaikki valitsevat edelleen sen mukaan, mikä heille sopii ja saavat valintojensa mukaiset seuraukset.

Tasapainoa ja sopusointua.

Työ on tehty.

Z: Kyllä. Työ on tehty.

On hämmästyttävää, kuinka nämä näennäisesti täysin irralliset asiat ovat energian tasolla kiinnittyneet toisiinsa vain *minua varten*. Ja kuinka ne on nyt ratkaistu ja päästetty vapaaksi yhdessä.

8: Olet pikku hiljaa tulossa tietoiseksi omasta luojaluonnostasi. Alat nyt nähdä omien kokemustesi 'syy-ja-seuraus' -luonteen. Kun ymmärrät tämän selkeästi, et enää pidä itseäsi sattumanvaraisten tapahtumien uhrina.

Toiset voivat tietenkin katsoa elämääsi ja ajatella sinun liittävän merkityksiä sellaisille asioille, joilla sitä ei ole. Että nämä kaksi asiaa eivät liity toisiinsa. Mutta sinä voit *tuntea*, miten ne liittyvät toisiinsa. Tiedät tämän olevan totta sellaisella tavalla, jota et voi kieltää.

Z: Totta.

Saavutan todellakin tietoisuuden, että omien valintojeni ja uskomusteni kautta luon ehdottomasti omat kokemukseni.

8: Minäpä kerron sinulle sitten jotakin mielenkiintoista. Murtovarkaasi on hänkin saanut maksaa teostaan korkojen kera. Ei olisi ollut suuremman hyvän mukaista, ellei hänkin olisi jäänyt "kiinni". Syyt tähän ovat meidän dialogimme kannalta tarpeettomia ja muutenkin monimutkaisia, mutta asian ydin on, ettei "maallista oikeutta", jossa on mukana poliisit ja vankila, tarvittu eikä se olisi ollut hyödyllistä. Mutta älä epäile; murtovarkaasi on jo saanut itse kokea energisen panostuksensa ja huomattavien korkojen kera. Hän otti sinulta sinun työvälineesi, itsesi ilmaisemisen keinosi, turvallisuuden tunteesi... ja hän on kokenut paljon suurempaa menetystä näiden samojen asioiden osalta.

Kerron tätä sinulle korostaakseni uudestaan näitä sinun perustelujasi. Sillä ei ole merkitystä, oletko tietoinen omasta luojaluonteestasi vai etkö. Mitä annat, sen saat takaisin.

Z: *"Jokainen saa täsmälleen sen minkä on luonut."*

8: Sinä sait, ja niin sai murtovarkaasikin. Ei ole olemassa mitään uhreja, on vain luojia. Ja tietysti,

"Mitä teet toiselle, teet myös itsellesi."

Z: Todellakin ymmärrän tämän nyt. Täällä erillisyydessä olemme harhakuva sisällä. Koemme aiheuttavamme toisillemme vahinkoa ja otamme toisiltamme pois oikeuden valintaan. Mutta tämä on oikeasti vain harhakuva. Me itse asiassa teemme kaiken tämän vain itsellemme. Ja teillä siellä korkeammissa ulottuvuuksissa ja muissa todellisuuksissa tai jossain, ei ole tätä ajan ja paikan harhakuva, joten ette voi uskoa olevanne erillisiä toisistanne. Te **tiedätte** sen, että mitä tahansa teettekin, teette sen aina itsellenne. Onko tämä oikein?

8: Niille meistä, jotka ovat osa yhdistynyttä tietoisuutta, tämä on juuri näin. Jos jokainen kokemuksesi näyttää sinulle yksiselitteisesti sinun olevan yhtä kaikkien todellisuuden osien kanssa, silloin olisit sangen tarkkaamaton, jos et hyväksyisi sitä todeksi. Näin se toimii meille ja hitaasti se alkaa toimia myös teille.

Z: Joten te ette koskaan tietoisesti valitse satuttavanne ketään muuta, koska sen tuloksena satuttaisitte välittömästi itseänne.

8: Juuri tuota tarkoitan.

Toinen asia tietysti on se, että todellisen yhdistyneen tietoisuuden olento ei voi kokea kipua samalla tavalla kuin te uskotte pystyvänne. Meillä ei ole kuolevaisen muotoja, joita voidaan satuttaa, joten emme voi kuvitella, että meitä voidaan fyysisesti vahingoittaa tai surmata. Me voimme kärsiä kivusta, jota voisit kutsua tunnekivuksi tai kenties psykologiseksi kivuksi. Nämä kivut käsitetään eri tavalla kuin miten te ne käsitätte. Jos me koemme sellaisia, emme ajattele, että joku toinen olento tai jokin ulkopuolinen kokemus on ne meille aiheuttanut. Me ymmärrämme, että ne ovat yksinkertaisesti omien valintojemme seurauksia. Jos tunnen, että minuun sattuu jonkin toisen olennon kanssa käydyssä vuorovaikutuksessa, silloin ymmärrän omien valintojeni aiheuttaneen minulle kipua. "Toisen itsen" kanssa käyty vuorovaikutus yksinkertaisesti vain tuo sen esille. Jos olen tarkkaavainen, niin todellakin näen vain lahjana, joka näyttää minulle, mitkä valinnoistani ja uskomuksistani eivät palvele minua.

Yhdistyneessä tietoisuudessa asuva olento ei voi kokea, että sille tehdään pahaa, eikä se voi harkita pahan tekemistä toiselle Itselle.

Z: Luulen ymmärtäväni tämän nyt.

8: No hyvä. Sitten ymmärrät, että vain kaksinaisuuden todellisuuden sisällä, erillisyyden näkökulmasta, kun ei tiedä olevasi YKSI, olento saattaa toivoa toimivansa tavalla, joka aiheuttaa syvää tuskaa ja turmiota itselleen ja muille. Vain sellaisessa todellisuudessa he saattavat kokea sisäistä myllerrystä sellaisella tavalla, että se saa heidät vihaamaan itseään niin pahoin, että he ovat valmiita tekemään kaikenlaisia kauhistuttavia asioita toisilleen.

Z: Ymmärrän.

8: Ja samoin vain kaksinaisuuden todellisuuden sisällä, erillisyyden näkökulmasta, kun ei tiedä olevasi YKSI, saatat katsoa sellaisen olennon tekoja ja pystyt sanomaan, *"Sinä olet paha."*

Kaksinaisuuden ulkopuolella tiedät, että sinulle ja vuorovaikutuksessa olevalle toiselle olennolle näytetään, kuinka aikaisemmin tekemänne valinnat ovat aiheuttaneet tuskaa ja hämmennystä itsellenne. Tilanteessa ihmeellistä on se tapa, jolla tämä vuorovaikutus on tuonut yhteen kaksi erilaista Itseä, joille kummallekin se näyttää tarkalleen, millä tavalla nuo valinnat eivät palvele heitä. Ennen tätä vuorovaikutustilannetta he eivät ehkä ole ymmärtäneet sitä. Mutta nyt vuorovaikutuksen tuloksena he voivat nähdä sen selvästi. Ja nyt kun he **ovat** ymmärtäneet sen, he voivat valita eri tavalla. Ja kun he ovat tehneet paremman valinnan, aikaisempi valinta ja sen seuraukset voidaan parantaa ja niitä voi rakastaa ja ne voidaan liittää uudestaan yhteen.

Se on ihmeellinen lahja.

Mutta kaksinaisuuden sisällä saatat hyvinkin kokea tällaisen vuorovaikutuksen pahuutena. Uhri saattaa kokea, että hän oli elämässä viattomasti omaa elämäänsä, kun hän joutui kauhistuttavalla tavalla jonkun pahantekijän uhriksi. Ja pahantekijän kokemuksena saattoi olla, hänellä oli ollut kauhea, riistetty elämä, joka ajoi hänet käyttäytymään tällä kauhealla tavalla. Eikä kukaan voi kertoa heille, ettei heidän kokemuksensa ole paikkaansa pitäviä. Se on heidän kokemuksensa!

Jokainen kokemus antaa sinulle valinnan mahdollisuuden. Lähes jokainen kaksinaisuuden peliä pelaava tekee jokaisen tuollaisen vuorovaikutustilanteen jälkeen toisen uhrina olemiseen perustuvan valinnan. Mikä pitää heidät kaksinaisuudessa ja kutsuu puoleensa lisää tuollaisia vuorovaikutustilanteita. Mutta on mahdollista päästä pakoon tuosta ansasta. Uhrina olemisen sijaan on mahdollista hyväksyä tuon vuorovaikutustilanteen olevan kokemus, jonka on aiheuttanut itselleen omien valintojensa seurauksena. Jos pystyt tekemään tuon, silloin voit alkaa tehdä uusia, sinua paremmin palvelevia valintoja. Se saattaa auttaa oivaltamaan, että kaikki nuo kokemukset näytellään harhakuvan sisällä. Ja se tuo esiin suuremman totuuden, jossa sinä ja tämä toinen näyttelijä kummatkin tiedätte, että tämä on jotain toisella tietoisuuden tasolla valittua ja yhdessä sovittua asiaa.

Z: Tuo on kuitenkin hyvin vaikeaa tehdä, 8.

8: Niin on. Mutta sen ei koskaan ollutkaan tarkoitus olla helppoa. Selitän tämän hetken päästä "Munkkikunnan Vertauskuvassa".

Z: (nauraa) Siis mikä!?!?

8: (hymyilee) Näet sen kohta. Mutta ennen kuin menemme siihen, haluaisin ensin kertoa sinulle kuvauksen siitä, miten uhri-ihmissuhde voisi saada alkunsa.

Kuvittele, ettet ole enää jälleensyntynyt. Olet täällä henkimaailmassa minun kanssani ja me suunnittelemme uutta maanpäällistä elämää. Tulen luoksesi ja sanon sinulle:

"Tunnet minut, olen 8. Olen näytellyt Henkioppaan roolia sinulle, kun olit eksyksissä kaksinaisuudessa ja autoin sinua löytämään tiesi takaisin Kotiin. Olen myös rakastettu ystäväsi ja yhdellä tasolla me olemme pitkäaikaisia kumppaneita. Toisella tasolla olemme löytäneet yhdessä ykseyden. Sinä tunnet minut. Ja nyt tulen luoksesi, koska tarvitsen jotain. Jotta voisin jatkaa eteenpäin haluamallani tavalla, minun täytyy oikeasti ymmärtää uhrina olemisen kokemus. Tunnen tarvetta syntyä uudelleen ja siten kokea, minkälaista on alistaa itseni täysin toisen valtaan siten, että tämä toinen voi kohdella minua hyvin huonosti ja lopulta julmasti tappaa minut. Minun täytyy käydä tuo läpi, ymmärtää, miltä se tuntuu ja ymmärtää, miten reagoin siihen. Haluatko jälleensyntyä kanssani kaksinaisuuden järjestelmään, missä siirrymme Verhon taakse ja käymme läpi tämän skenaarion? Haluatko näytellä pahantekijän roolia minua kohtaan?"

Jos suostut ehdotukseeni, meillä olisi tilanne, jossa me kummatkin lähetämme osan itsestämme Verhon tuolle puolelle ja minä saan kokemuksen voimattomana uhrina

olemisesta ja sinä näyttelet pahantekijän roolia. Ymmärrämme, miltä se tuntuu ja opimme jotain itsestämme ja sitten käsittelemme oppimaamme asiaa.

Ymmärrätkö?

Z: Ymmärrän, kyllä.

8: Varmaan ymmärrät, ettei tämä itse asiassa tehnyt sinusta pahaa? Olen vain auttanut minua kokemaan sen, mitä halusin.

Z: Tajuan tuon, kyllä. Kiitos selityksestä. Mutta toivon todellakin ettet koskaan tule esittämään minulle tuollaista pyyntöä.

8: Ja miksi en?

Z: Koska pelkään, että minun olisi kieltäydyttävä. Olen tosi pahoillani, mutta minä en ole sinun pahantekijäsi. En ikinä pyri vahingoittamaan sinua tai kohtelemaan sinua huonosti. En ikinä valitse toimivani sinua kohtaan millään muulla tavoin kuin rakkaudella, arvonannolla ja kunnioituksella.

8: Hyvä on. Mutta miksi? Olen pyytänyt tätä sinulta, miksi et tee sitä minulle?

Z: Koska rakas 8, se on väärin minulle. Koska miten paljon tahansa saatatkin tarvita kokevasi tuollaista roolia, minun sydämessäni tai olemassaolossani ei ole mitään halua näytellä vastakkaista roolia.

8: Miksi?

Z: Koska... en ole halukas tekemään tuota itselleni. Koska sinun pahantekijänäsi olemisen satuttaisi minua liian paljon. Tässä elämässä ja varsinkin edellisissä elämissäni, olen nähnyt, minkälaista on olla pahantekijä.

(Zingdad huom: katso Luku 1, "Velho")

Tiedän, mitä se on eikä minulla ole tarvetta tietää siitä yhtään enempää. En ole halukas. Rakastan itseäni liian paljon pakottaakseni itseni tuohon ja rakastan sinua liian paljon tehdäkseni sen sinulle. Näin tunnen sydämessäni. Olen pahoillani, jos tuotin sinulle pettymyksen.

8: Rakas ystäväni! Täysin päinvastoin. Miksi tuo tuottaisi minulle pettymyksen?

Z: Koska, jos minä en ole halukas olemaan pahantekijäsi, silloin et voi saada niitä kokemuksia, joita tarvitset. Eikö niin?

8: Ei, se ei ole niin. Eikö sinun maailmasi ole täynnä ihmisiä, jotka ovat halukkaita saattamaan uhrin asemaan kenet tahansa, joka sen vain sallii?

Z: Kyllä. Kyllä kai. Tarkoitat siis, että tulet aina löytämään **jonkun**, joka näyttelee tuota roolia sinulle?

8: Aivan oikein. Tosiillisesti asia on paljon tuota yksinkertaisempi. Se, että minä haluan jonkin kokemuksen, luo tietoisuuden kenttään epätasapainon. Muistatko, että meitä on oikeasti vain yksi täällä?

Z: Okei...joten...

8: Joten, jos on meitä olemassa täällä vain yksi, silloin, jos yksi YHDEN ilmentymä haluaa kokea jotakin, on se sama kuin, että YKSI haluaa kokea jotakin. Tämä tarkoittaa, ettei voi olla vain halua ilman, että olisi keinoa sen toteuttamiseksi. YKSI voi ja tulee ilmaisemaan tuon halun minussa vain, jos on olemassa toinen itse, joka vastaa tuohon haluun olemalla halukas näyttelymään vastaavan roolin. Kun olemme kukin näytelleet omat roolimme, voimme parantaa kaiken meillä olevan tuskan oivaltamalla olevamme oikeasti YHTÄ, itse asiassa yksi suurempi olento. Ja **noin** se tapahtuu. Kun olet valmis ymmärtämään kauhean, pahan ja ilkeän pahantekijän Itsenä, silloin sinusta tulee jotakin suurempaa kuin mitä olit. Silloin astut taivaaseen. Ja samoin tietysti tapahtuu, kun olet halukas ymmärtämään surullisen, pateettisen, heikon ja surkean uhrin Itsenä.

Z: Vau, 8. Tuntuu, että olet ilmaissut tässä jotain hyvin tärkeää. Tunnen sielussani, että tämä on jotain syvällisen tärkeää minulle.

8: Eikä pelkästään sinulle. Se on kaikille, jotka ovat valmiita etsimään yhdistynyttä tietoisuutta. Tämä ajatus tulee vielä kehittymään edelleen kun jatkamme matkaa. Mutta nyt haluan kääntää kysymyksesi takaisin sinulle. Tämän keskustelun jälkeen, mitä luulet tapahtuvan, jos pyydän sinua näyttelymään pahantekijän roolia minulle ja kieltäydyt siitä? Mitä sitten?

Z: No, tämän uuden tiedon valossa minusta näyttäisi siltä, että joko olen oikea vastaus tarpeeseesi tai sitten en ole. Jos olen, silloin vastaan ”kyllä”, jos en ole, sitten sanon ”ei”. Kuten saimme selville, ”kyllän” sanominen ei tee minusta pahaa, koska silloin näytän vain sinulle jotakin itsestäsi. Ja ”ein” sanominen on myös hyväksyttävää, koska taatusti on *joku* muu, jolle on oikein sanoa ”kyllä” tuossa tilanteessa.

8: Joten missäs on uhri? Missäs on pahuus?

Z: Ei missään! Koska minulla on aina olemassa valinnan mahdollisuus. Meillä kaikilla on. Ja kun teemme valintojamme, näytämme vain jotakin itsestämme itsellemme!

8: Aivan. Jankutan tätä samaa asiaa, jos valitset suostuvasi minun pahantekijäkseni, saatan pitää sinua pahana, mutta vain pelin harhakuvan sisällä. Ja se on vain ohimenevä kokemus.

Z: Kyllä, ymmärrän tuon nyt.

8: **Sinulla** on aina mahdollisuus reagoida korkeimman hyvyytesi kautta. Ja jos menet sydämeesi ja teet valintoja syvimmän totuutesi mukaisesti, silloin valintasi ovat sopusuunnassa sen kanssa, mitä yhdistyneessä tietoisuudessa oleva itsesi myös valitsee sinun puolestasi.

On siis olemassa vain valinnan mahdollisuus. Valitset ja sitten koet valintasi seuraukset.

Z: Ymmärrän tuon, 8, kiitos.

8: No niin! Tehdäänpäs yhteenveto. Olet samaa mieltä kanssani, että olennot tuntevat, että heille on tehty pahaa, kun heistä tuntuu, että heidän valinnan mahdollisuutensa on otettu pois?

Z: Jep. Tajusin tuon.

8: Ja olet samaa mieltä myös siitä, että sinulla on itse asiassa aina valinnan mahdollisuuksia? Sinulla saattaa olla harhakuva, ettei sinulla ole, mutta jos olet halukas ottamaan itsestäsi vastuun ja olet halukas käyttämään omaa ohjaustasi ja kuuntelemaan sydämessäsi olevaa totuutta, silloin myös näet harhakuvan lävitse. Silloin tiedät, että sinulla on aina mahdollisuus valita.

Z: Kyllä, ymmärrän myös tuon. Ykseyden tasolla ei ole pahuutta, vain valinnan mahdollisuuksia. Kun yhdistyn sydämeni kanssa, yhdistyn sen kanssa, mikä on ykseyden tasolla.

8: Sinähän edistyt ihan mukavasti. Tuo oli hyvin sanottu.

Ennen kuin siirrymme eteenpäin, haluan lyhyesti palata tuohon pyyntööni, voitko olla pahantekijäni. Kun valitsit vastaavasi pyyntööni kieltävästi, mikä motivoi valintaasi?

Z: Rakkaus. Päätin, etten halunnut satuttaa sinua, koska tein valinnan rakkaudella.

8: Aivan oikein, niin teitkin. Valitsit ilmaisevasi itseäsi sellaisella tavalla, jonka mukaan voit rakastaa ilmaisujasi. Ja tuo on todellakin erinomaisen hieno valinta. Valitsit päästäväsi irti tarpeesta luoda tuskan ja pelon kautta. Ja nyt voit luoda rakkaudella. Voitko nyt nähdä, miksi tuo valinta miellyttäisi minua?

Z: Kyllä voin.

8: Kun painostin sinua kertomaan valintojesi syitä, sinä kuvasit oikein hyvin erään tärkeän asian; ilmaisit sen oivalluksen, että olemalla minun pahantekijäni vahingoittaisit **itseäsi** hyvin paljon. Vai mitä? Joten se tarkoittaa, että sinun nykyisessä todellisuudessasi olevat olennot, joita saatetaan pitää suurina ja pahoina, ovat nähtävästi aiheuttaneet itselleen huomattavaa tuskaa näyttelemällä tuota roolia toiselle.

Z: Kyllä. Ymmärrän tuon. Mutta siltikään ei voi hyväksyä sitä, mitä he tekivät ja tekevät edelleen!

8: Tuo on ihan okei. Se tarkoittaa, että he tarjoavat sinulle lahjan, jonka antaminen maksaa heille kalliisti. Sinulla on mahdollisuus valita, oletko heidän uhrinsa vai etkö. Jos päätät **haluavasi** olla heidän uhrinsa, siinä he sitten ovat! Halukkaita näyttelemään sitä roolia, jota sinä haluat heidän näyttävän. Ja jos et halua näyttellä uhria, silloin näytät itsellesi, että olet **todellakin** tehnyt tuon valinnan. Näethän, ilman heidän äärimmäisen hyvin luotua tarjoustaan, et voisi sanoa, että olet lopullisesti ja täydellisesti valinnut olla olematta heidän uhrinsa.

Z: Tuota en ihan ymmärtänyt...?

8: Okei. Lupasin, että palaamme siihen ja tässä se on:

Vertaus Munkkiluostariin Pääsystä

Olipa kerran kaksi samanikäistä miestä, jotka molemmat olivat syntyneet vaatimattomiin olosuhteisiin. Toisella oli terävä liikemiesmäinen ajattelutapa, jota hän käytti tunnollisesti kerätäkseen omaisuutta. Hän oli tuskin lähtenyt vanhempiensa kodista, kun hän jo menestyi sangen hyvin. Kun hän oli reilun kolmenkymmenen, hän oli jo selvästi kaupungin rikkain mies.

Toinen mies ei tavoitellut vaurautta eikä hän ollut kovin kiinnostunut kovasta työnteostakaan. Hän oli runoilija ja muusikko, ja hänen mielipuuhaansa oli istua koko päivän joenrannalla kalastamassa ja säveltämässä lauluja.

Mutta vaikka nämä kaksi miestä saattoivatkin näyttää erilaisilta, he kummatkin olivat syvästi kiinnostuneita henkisistä asioista. Kummatkin janosivat omaa valaistumistaan. Joten kummatkin tekivät päätöksen omistautua kokonaan omalle henkiselle kasvulleen. Kumpikin päätti, että sopivin tapa tämän tekemiseksi oli mennä kaupungin yläpuolella olevalla kukkulalla sijaitsevaan luostariin.

Z: He halusivat tulla munkeiksi?

8: Täsmälleen. Yksi tämän munkkiluostarin järjestyksen vaatimuksista oli, että munkit tekevät köyhyyden valan, luopuvat kaikesta omaisuudestaan ja kiinnittymisestä mihinkään materiaaliseen hyvään myös tulevaisuudessa.

Z: Hah, rikkaalla miehellä oli varmaan vaikeuksia tuon kanssa!

8: Kyllä hänellä oli! Koska hän oli käyttänyt elämänsä vaurauden keräämiseen, ja koska hän erittäin hyvä siinä ja siitä oli tullut hänen menestyksensä mittari ja peruste muiden ihmisten häneen kohdistamalle kunnioitukselle... hänen oli todellakin hyvin vaikea luopua siitä. Toisaalta köyhällä miehellä ei ollut sellaista vaikeutta. Koska hän ei omistanut juuri mitään, hänen ei tarvinnut luopua juuri mistään!

Z: Kyllä, ymmärrän. Mutta miten tämä kuvastaa mainitsemaasi valintaa lakata olemasta uhri?

8: Epäsuorasti. Odota hieman, niin palaan siihen. Katsos, tapahtui siis niin, että molemmat miehet **tekivät** köyhyyden valan ja heidät kummatkin hyväksyttiin luostariin. Molemmista tuli munkkikunnan veljiä, eikä kummallakaan ollut ainuttakaan fyysistä omaa esinettä.

Z: Okei

8: Mitä luulet; kumpi heistä tunsi sielunsa syvyydessä asti, miltä tuntui valita köyhyys rikkauden sijasta?

Z: Ah, ymmärrän! Se on tuo rikas mies, joka todella tiesi päätöksensä arvon. Hän tietäisi **oikeasti**, mitä tarkoittaa kaikesta vauraudesta ja omaisuudesta luopuminen.

8: Kyllä. Ja niin tiedät sinäkin tässä kaksinaisuuden todellisuudessa, jossa asut. Teillä kaikilla on erittäin paljon tilaisuuksia tuntea itsenne uhriksi. Teille tarjotaan joka ikinen päivä miljoona erilaista tapaa olla taas kerran uhrin asemassa. Joka kerran, kun avaatte television, avaatte sanomalehden tai luette aikakauslehden, teitä pommitetaan viesteillä omasta uhrina olemisen olotilasta yhä uudelleen ja uudelleen.

Politiittisten, oikeudellisten ja taloudellisten järjestelmienne olemassaolo perustuu siihen, että te kaikki olette uhreja ja ne pyrkivät pitämään teidät siinä tilassa.

Työnantajillanne on tarve pitää teidät uhreina voidakseen pitää teidät tekemässä työtä, jota vihaatte heidän teille tarjoaman rahan vuoksi.

Joka puolella, kaikkialla mihin katsottekin, teitä ympäröivät lautasella tarjotut omat uhrin olotilanne.

Tämä kaikki on kauhean vangitsevaa ja aiheuttaa syvää riippuvuutta. Joten uskotte jatkuvasti, että on hyvä, oikea ja vastuullinen asia saada tuo työpaikka, maksaa asunovelkaa, hankkia vakuutus kaikkien ajateltavissa olevia onnettomuuksien varalle, kysyä asiantuntijoilta neuvoa kaikesta, kuten mikä on oikein ja moraalista, mikä on totta sielullesi, mikä on hyvää terveydellesi, mitä sinun pitäisi syödä, miten sinun tulisi suhtautua omaan elinkumppaniisi ja kuinka sinun pitäisi kohdella omia lapsiasi, ...no, ymmärrät varmaan idean... olet riippuvainen uhrina olemisesta.

On myös joitain sangen houkuttelevia lahjuksia. Sanot siis, *"Se ei ole minun vikani! Minä en tehnyt sitä! Tuo ei ole reilua!"* ja lisäksi minun suosikkikysymykseni, *"Miksi minä?"* Ja sitten sinusta tuntuu, että jotakin toista pitää syyttää kaikesta. *"He tekivät minulle väärin! Minua on petetty! He eivät koskaan antaneet minulle mahdollisuutta!"* Joten päästät itsesi pälkähästä tarvitsematta ikinä ottaa vastuuta.

Melko koukuttava juttu.

Ja melko lapsellista myös, vai mitä olet mieltä?

Z: Kyllä, kun esität sen noin, se kuulostaa siltä, kuin olisimme kaikki vain kakaroita, jotka saavat raivonpuuskia.

8: Siltä se varmasti aika ajoin voi näyttää. Mutta ei se mitään. Lapsuuden merkitys on siinä, että se on koettava ja niistä kokemuksista alamme löytää itsemme ja voimme päättää, keitä me haluamme olla, kun kasvamme aikuisiksi. Se on vaikea paikka ja raivonpuuskien saaminen nähtävästi vain kuuluu asiaan. Vähän ajan päästä kaikki kuitenkin kasvavat aikuisiksi. Aikuisuuden tunnusmerkki on... vastuun ottaminen. Sitä aikuiseksi kasvaminen on.

Ja henkisesti kypsä olento on se, joka on halukas ottamaan lopullisen vastuun kaikista kokemuksistaan.

Z: Ja henkinen lapsi ei ota vastuuta? Henkinen lapsi näkee itsensä uhrina?

8: Aivan oikein.

Z: Hmm. On sitten varmaan aika luopua tuosta uhrina olemisen riippuvuudesta.

8: Kyllä. Ja aivan kuten rikas mies, joka luopui kiinnittymisestään vaurauteen ja ohimenevään valtaan, aivan kuten narkomaani, joka luopuu riippuvuudestaan huumausaineisiin, sinä tiedät **sielusi syövereissä asti** olevasi lopultakin ja täydellisesti irtautunut uhrina olemisesta. Kun nouset pois tästä kaksinaisuuden järjestelmästä ylös omaan luojan olotilaasi, et enää koskaan tee sitä rikettä, että uskoisit olevasi uhri. Olet nähnyt uhrina olemisen kaikissa sen mitä hurmaavimmissa kavaluuksissa. Olet päihittänyt sen omassa sielussasi, omassa kokemuksessasi ja omien päätötesi avulla. Olet luonut itsestäsi luojan. Mikä tietysti on ainoa sääntöjen mukainen tapa tulla luojalennoksi.

Z: Ha ha! Tuossa on taas paradoksi. Mutta tällä kertaa näemme sen toiselta puolelta. Jos haluamme tulla luojiksi, meidän on oltava halukkaita luomaan se, että olemme luojia!

Tuo on vain niin tajunnanräjäyttävän siistiä.

8: On sanottu, että kun olento ensimmäisen kerran havahtuu itsensä hallitsemiseen, tuo olento alkaa nauraa ja nauraa ja nauraa. Ja hyvin usein se on niin. Ongelmien ratkaisut ja sinua aikaisemmin sitoneet ansat oivalletaan olevan vain suuria kosmisia vitsejä.

Okei sitten, tehdäänpäs yhteenveto. Kerro minulle, mitä ajattelet: onko oikeasti olemassa sellaista kuin pahuus?

Z: Sen pohjalta, mitä olen nyt ymmärtänyt, sanoisin, että vastaus on sekä kyllä että ei. Se on osa harhakuva. Jos valitset sen, sallit sen ja kutsut sitä luoksesi, silloin voit kokea sen.

8: Tarkoitat siis että:

”Ei ole yhtään asiaa, joka on joko hyvä tai paha, on vain se, mitä tunnet sitä kohtaan.”

Z: Ha! Aivan!

8: Mutta mikä on se harhakuva, jonka me tosiasiallisesti koemme?

Z: Meillä koemme sellaista harhakuva, jossa meiltä on otettu pois mahdollisuutemme valita.

8: Joten silloin olet samaa mieltä siitä, että:

”Pahuus on mikä tahansa teko, joka näyttää ottavan pois olennon oikeuden valinnan tekemiseen.”

Z: Kyllä, olen.

8: Hyvä. Silloin olemme samalla aaltopituudella ja uskon, että olemme vastanneet ensimmäiseen kysymykseen, *”Mitä on pahuus?”*

Z: Kyllä olemme, kiitos.

8: Joten tuon jälkeen olemme täysin valmiita käsittelemään toista kysymystä, joka on:

Miten Pahuuden Läsnäoloon Pitäisi Reagoida?

No niin? Haluatko kokeilla tätä? Miltä sinusta tuntuu, miten **tunnet**, että sinun pitäisi reagoida pahuuden kokemukseen?

Z: Näyttää siltä, että tuollainen kokemus edellyttää maanpäällisen ylittävän hetken kokemista. Se pyytää minua valitsemaan sen, että muistan olevani oikeasti yhtä kaikkien kanssa. Että valitsen ja toimin suuren rakkauden paikasta käsin.

8: Tuo on oikein hyvin vastattu. Ja lisäksi se muistuttaa sinua toisesta asiasta, josta kerroin sinulle, mikä oli:

”Mikäli on olemassa sellainen asia kuin pahuus, silloin se on mahdollisuus oppia rakkaudesta.”

Z: Luulen ymmärtäväni tämän aika hyvin, mutta täytyy sanoa, etten vielä täysin tunne sitä. Ja, hieman hävettää sanoa, että mielessäni on vielä vastustusta sitä kohtaan.

Minusta tuntuu, että minun ikään kuin pitäisi jo olla tämän asian tuolla puolen, koska se palaa takaisin tuohon uhri/pahantekijä/pelastaja -kolmioon. Minun olisi pitänyt jo selvittää se asia. Me olemme puhuneet siitä niin paljon!

8: Älä ole niin ankara itsellesi. Ottaa paljon aikaa päästää irti syvälle juurtuneista ajatuksista ja uskomuksista. Anna itsellesi vähän armoa. Sinulla on vielä yksi viimeinen kierros tämän kolmion kanssa ja olen odottanutkin tätä keskustelua.

Joten...annas tulla...mikä sinua tässä vaivaa? Sitten voin auttaa sinua siirtämään nämä näkemykset pois päästäsi, missä **luulet** niiden olevan tosia, sydämeesi, jossa **tiedät** niiden olevan tosia.

Uhrina Olemisen Kolmio – Vielä kerran

Z: Se menee näin: Minä olen ymmärtänyt pahuuden olevan illuusio ja hyväksymällä ykseyden voi luopua kokemasta sitä. Minulle tämä on ihan mainiota. Mutta entäs kaikki muut, jotka vielä kärsivät siitä?

8: Ah. Myötätunto.

Myötätunto on ihana, mutta kuitenkin kamala kaksiteräinen miekka. Se antaa sinun todella jakaa toisen kokemuksen, mikä vie sinua lähemmäksi ykseyttä. Mutta se myös kiinnittää sinut tähän toisen kärsimykseen, mikä taas vetää sinua takaisin kaksinaisuuteen.

Annas kun kysyn sinulta jotain. Oletko aktiivisesti viimeisten vuosien aikana päästänyt irti omasta uhrina olemisen tietoisuudestasi, etkö olekin? Olet siirtynyt pois siitä suhteesta,

jossa olit maailmassasi uhrin asemassa, ja menet kohti uutta tilannetta, jossa olet suuremmassa sopusoinnussa elämän kanssa, eikö vain?

Z: Tarkoitatko muuttoaani kaupungista metsään?

8: Tuo tapahtui fyysisellä tasolla. Minä olen tietysti kiinnostunut tunteen ja hengen tasolla tapahtuvasta siirtymisestä. Olet menestyksekkäästi saanut päätökseen radikaalin muutoksen elämäsi valinnoissa, etkö olekin?

Z: Kyllä olen, mutta...

8: Tämä on sydänyhteyttä etsivän ja löytävän ulkonainen kokemus.

Jos **Astu Taivaaseen** on rakennustelineet, silloin sinun elämäsi on se rakennelma, jonka olet rakentanut noiden rakennustelineiden varaan. Sinun pitäisi löytää keinoja jatkaa tarinasi kertomista, kertomista toisille, mitä sinä olet tekemässä. Kertoessasi siitä löydät painoarvoa ja toisille on arvokasta lukea siitä, mitä sinä olet tekemässä. Ja sen lisäksi, kun teet niin, se laajentaa sinua. Tarinasi kertominen avaa sinut antamaan yhä suurempia lahjoja.

Z: Ymmärrän, että tuo on totta. Olen avannut blogi-sivun kotisivuilleni, jossa olen kirjoittanut kokemuksistani koskien kaupunkilaiselämän jättämistä ja metsään muuttamista ja sen kirjoittaminen on ollut sangen palkitsevaa.

8: Tämä tulee tuottamaan odottamattomilla tavoilla paljon suurempia palkintoja kuin pystyt nyt kuvittelemaan.

Mutta se on sivuseikka. Asiahan on niin, että olet hyvin aktiivisesti tehnyt näitä muutoksia vapauttaaksesi itsesi vanhoista uhri-suhteistasi maailman kanssa. Psykkeessäsi on valtava siirtymä, joka on heijastunut ulkoiseen maailmaasi. Olet päästänyt irti uhrista ja olet löytämässä itsestäsi luojaolennon. Vai mitä?

Z: Joka päivä enemmän ja enemmän.

8: Okei. No niin, tässä tulee kysymys... Tarkoittaako tämä sitä, että sinun pitäisi intää ja vaatia, että jokaisen muunkin sinun maailmassasi pitäisi tehdä sama? Täytyykö jokaisen tällä planeetalla tehdä se, mitä **sinä** olet juuri tekemässä, vain sen takia, koska sinä olet tekemässä sitä?

Z: Ei. Tuo ei kuulosta järkevältä. Tietenkään ei.

8: Entäs sitten kaikki ne monet muut, jotka vielä haluavat pelata tuota uhripeliä? **Täytyykö** heidän lopettaa juuri nyt, vain koska sinä päätit lopettaa? Tarvitseeko sinun ensin pakottaa heidät lopettamaan uhripelien pelaaminen, ennen kuin sinä voit mennä pelaamaan toista peliä? Vai oletko halukas antamaan heidän tehdä mitä haluavat, sillä aikaa, kun sinä menet ja luot itsellesi uuden pelin niiden kanssa, jotka jakavat sinun näkemyksesi siitä, mikä muodostaa hyvän pelin? Pelin, joka on yhteensopivampi itsesi ystävällisemmän ja rakastavamman version kanssa, jonka olet löytänyt itsestäsi?

Z: Kun esität sen tuolla tavalla, ymmärrän sen. Minun täytyy tietenkin olla halukas antamaan heidän jatkaa uhripeliään, jos se on, mitä he haluavat tehdä.

8: Jos ottaa heiltä pois heidän oikeutensa valintaan, vaikkakin heidän valintansa näyttää sinusta olevan julma ja epäystävällinen, se olisi...

Z: Pahuutta?

Onpas outoa. Olisi pahuutta ottaa toisilta pois heidän oikeutensa kokea pahuutta.

8: Se, että **on** koettavissa pahuutta – ja se, että jotkut pelaavat uhrin ja pahantekijän peliä toistensa kanssa – onko se sinun ongelmasi?

Z: Ei, ei kai. Tarkoitan siis, että tiedän, ettei se ole minun ongelmani.

Mutta kuitenkin, miksi tunnen syyllisyyttä sanoessani niin?

8: Se on vain yksinkertaisesti niin, että koet viimeisiä vastaväitteitä sitä päätöstäsi kohtaan, että lopetat pelastajana olemisen. Voit ymmärtää, että sinun pitäisi antaa ihmisten valita, mitä he haluavat valita, mutta kun heidän valintansa johtavat tuskallisiin lopputuloksiin, se saa sinut tuntemaan itsesi epämukavaksi. Ikään kuin olisit tehnyt väärin antaessasi heidän jatkaa sitä, mitä he haluavat tehdä.

Voit totta kai tehdä mitä tahansa haluat tehdä. Voit reagoida jokaiseen tanssiinkutsuun, täsmälleen niin kuin eniten haluat. Mutta sinun pitäisi muistaa se, että jokaisen valinnan seurauksena sinä luot itseäsi. Jokaisen valinnan avulla päätät, minkälainen todellisuutesi tulee olemaan. Ja jos valitset pelastavasi jonkun, silloin luot itseäsi pelastajana. Ja pelastaja on osa uhri/pahantekijä/pelastaja -kolmiota. Kaikki nuo kolme, kun ne on oikealla tavalla ymmärretty, ovat itse asiassa vain uhreja. Jos valitset pelastavasi jonkun, valitset vielä silloinkin olevasi uhri ja luopuvasi taivaallisesta oikeudestasi olla luojaolento. Jos valitset sen, silloin jatkat oloasi erillisyyden todellisuuden sisällä kaksinaisuuden tietoisuuden tasolla.

Z: Olen pettynyt huomattessani, etten vielääkään ole ymmärtänyt täysin tätä asiaa.

8: Pelastaja on taivaaseen astuvan sielun viimeinen este. Kaikista uhrina olemisen riippuvuuksista pelastajaa on selvästi kaikkein vaikeinta potkia pois, ja se on myös viimeinen, josta päästetään irti. Jos vertaamme edelläkuvattuun vertauskuvaan munkkikuntaan pääsystä, pelastajasta lopullisesti irtipäästäminen olisi sama kuin pohatta pystyisi valitsemaan köyhyyden ja astumaan munkkiluostariin.

Z: Miksi pelastajasta on niin vaikea irtautua?

8: No, pelastajana voit kertoa itsellesi tarinaa siitä, miten hyvä ja ylevä henkilö sinä olet. Sinähän **autat!** Se on **hyvä!** Kun uhri on heikko ihminen ja pahantekijä on paha ihminen, sinä taas pelastajan muodossa voit pitää itseäsi hyvänä ihmisenä.

Ongelmana tässä on se, että kaikki hyvät aikomuksesi tulevat väistämättä häviämään savuna ilmaan. Pelastamasi uhrin tulee riippuvaisiksi sinusta ja alkavat vaatia yhä enemmän sinulta. Sitten alat tuntea vastenmielisyyttä uhreja kohtaan ja alat pidättäytyä avunannosta. Sen seurauksena uhreista tuntuu, että he ovat **sinun** uhrejesi, koska sinä et täytä omaa osaasi sopimuksesta. Ja sinä tunnet itsesi uhriksi, koska uhrin käyttävät hyväkseen sinun hyvää

tarkoitustasi. Ja pahantekijät vihaavat sinua, koska sekaannuit heidän ja uhrien väliseen suhteeseen. Pian te kaikki tarvitsette apua. Kenelle sinä **sitten** soitat?

Z: Ööö..Ghostbusters?

8: (nauraa) Olipa hyvä vitsi.

Z: (smiles) Ymmärrän toki mitä tarkoitat, kuitenkin – silloin me kaikki kolme tarvitsemme pelastajaa. Entäs **seuraavaksi**?

8: Tavalla tai toisella, se ei koskaan lopu. Niin kauan kuin pidät kiinni ajatuksesta, että olet pelastaja, silloin tosiasialla pidät itsesi uhrina. Et ikinä vapaudu tuosta kolmiosta.

Z: Okei. Olen aikaisemmin päättänyt olla olematta enää pelastaja. Nyt vahvistan tuon päätöksen uudestaan.

8: Erinomaista.

Täsmälleen näin muutat tietoisuuttasi. Teet päätöksen säilyttää uusi näkökulmasi ja joka kerta, kun tunnet vastustusta tuota uutta näkökulmaa vastaan, käsittelet sen löytämällä tavan tehdä sama päätös uudelleen, jopa vastaväitteen valossa. Sitten palaat takaisin tuohon uuteen näkökulmaan. Ohjaillet tietoisuutesi muutosta selviytymällä niistä esteistä, joita vastaväitteet edustavat. Aikaa myöten olet kumonnut kaikki vastaväitteet ja tulet löytämään itsesi pysyvästi tuosta uudesta näkökulmasta. Näin se toimii ja tätä me juuri nyt teemme. Näin muutat itsesi uhrista luojaksi.

Z: Ymmärrän tuon ja kiitän, että olet mukana matkan joka askeleella.

Vielä voisin tarvita vähän apua kuitenkin. Mitä ehdottaisit; miten minun pitäisi reagoida maailman suhteen, jossa näen ihmisiä tekemässä valintoja, joilla on heille tuskalliset seuraukset?

8: Minulla on strategia, jota voin tarjota sinulle. Jos kohtaat jonkun, joka on selvästi avun tarpeessa, silloin tämä strategia sallii sinun tarjota hänelle apua lipsumatta pelastajan rooliin.

Z: Tuo kuulostaa mahtavalta, kiitos 8.

8: Ja nyt kun olemme vielä tässä asiassa, katsomme myös noita kahta muutakin uhrikolmion osaa, nimittäin uhria ja pahantekijää. Annan sinulle strategioita, joita voit soveltaa omaan elämääsi, jos joudut mihinkään näistä tiloista. Yhdistämällä näitä strategioita voidaan alkaa löytää vastauksia kysymykseen *”Miten minun pitäisi suhtautua pahuuden läsnäoloon?”*

Ensiksi: Milloin Sinä Olet Pahantekijä

Tämä tapahtuu, kun olet tilanteessa, jossa olet tahallaan tai tahattomasti saanut toisen olennon tuntemaan, että ikään kuin häneltä on otettu pois valinnan mahdollisuudet.

Mitä sinun pitäisi tehdä?

Aloita rohkeasti. Ole rohkea ja kohtaa se, mitä olet tehnyt. Jos yhtään mahdollista, puhu uhrin kanssa ja yritä ensin ymmärtää hyvin selvästi, kuinka hän on tilanteen kokenut. Mitä hän tunsu? Miten häntä oli satutettu? Kun olet kysynyt kaikki tarvittavat kysymykset niin, että sinusta tuntuu, että olet oikeasti ymmärtänyt hänen kokemuksensa ja että hän on sanonut kaiken mitä halusi sanoa sinulle, sitten sinun pitäisi kertoa hänelle kaikki, mitä häneltä kuult ja tarkistaa, että olet todellakin ymmärtänyt heidän näkökulmansa oikein. Kun hän on samaa mieltä siitä, että sinulla on todella hyvä käsitys, miltä hänestä tuntuu, niin sitten **ja vasta sitten**, on sinun aika antaa hänelle oma näkökulmasi. Jos kerrot oman versiosi ennen kuin olet täysin ymmärtänyt heidän näkemystään, silloin sinulle syntyy houkutus vain keksiä itsellesi tekosyitä yrittääksesi ”selvitä tilanteesta”. Tämä on vain pelkuruutta. Joten yritä rohkeasti ensin todella oikeasti ymmärtää uhrin kokemus. **Sitten** kerro hänelle, miksi teit, mitä teit. Kerro sydämestäsi, mitä aioit tehdä ja mikä sinua siinä motivoi. Kaikella todennäköisyydellä et ikinä aikunut tehdä sitä vahinkoa, joka tapahtui. Kerro oma osuutesi niin hyvin kuin voit ja pyydä häntä sitten kertomaan takaisin sinulle, mitä hän oli kuullut sinulta. Jatka hänen kanssaan, kunnes sinusta tuntuu, että hän on ymmärtänyt sinua ja motivaatiotasi oikealla tavalla.

Kun tämä on tehty, silloin paraneminen voi alkaa. Nyt sinun on ponnisteltava, ettet enää tee sitä. Olet nähnyt, kuinka se aiheuttaa vahinkoa, joten tee valinta, ettet enää toiste vahingoita itseäsi tai jotain toista. On hyvin hyödyllistä, jos voit yrittää löytää kaikkein syvimmän perusvalinnan tai uskomuksen, joka antoi tämän tapahtua. Jos työstät vain pinnallista valintaa, silloin joudut käsittelemään sitä uudelleen ja uudelleen, kunnes **löydät** sen perusvalinnan, joka ei palvele sinua. Kerro uhrillesi uudesta päätöksestäsi ja kerro hänelle, kuinka uskot tämän uuden päätöksen estävän sinua vahingoittamasta häntä tai ketään muutakaan tällä tavalla enää toista kertaa.

Seuraavana asiana on hyvityksen etsiminen. Yritä löytää jotakin, jota voit tehdä vahingoittamasi ihmisen hyväksi tasapainottaaksesi jollain tavalla tekemääsi vahinkoa. Jos on mahdollista suoraan korjata vahinkoa, sitten tee se ja vähän lisää. Jos se ei ole mahdollista, sitten yritä tehdä jotain muuta sellaista hänen hyväkseen, joka tuo hänelle suurempaa hyötyä kuin se vahinko, mitä aiheutit hänelle. Yritän ehdottaa, että annat takaisin enemmän kuin otit. Ja tee hyvityksestäsi niin henkilökohtainen kuin mahdollista ja niin suoraan tekemäsi vahingon parantamiseksi kuin mahdollista.

Kun tämä on tehty, tee työtä saadaksesi kokemuksesta itsellesi jokainen viisauden murunen, jonka vain pystyt saamaan. Tuo omaan tietoisuuteesi kaikki, mitä olet tästä oppinut. Muista myös olla tulevaisuudessa myötätuntoinen niitä kohtaan, jotka tekevät harha-askelia samalla tavalla kuin sinä olet tehnyt.

Kun kaikki tämä on saatu päätökseen, olet saanut tasapainotettua ja hyvitettyä vahingon. Saat anteeksi toiselta ja itseltäsi. Saat myötätuntoa ja viisautta, joka on kietoutunut tilanteen ympärille. Sitten sinä olet valmis.

Tuo sinun pitää tehdä, kun sinulle on annettu pahantekijän rooli.

Z: Tuo on hyvä juttu, 8. Voin ymmärtää, että tämä voisi tosiaan toimia tasapainon ja paranemisen tuomiseksi.

8: Jos sinulla on riittävän korkea tietoisuus ollaksesi halukas ja kyvykäs soveltamaan näitä periaatteita, silloin joudut sängen harvoin pahantekijän rooliin. Mutta varmasti se voi silti tapahtua. Kuten olemme keskustelleet viime luvuissa, sinä itsekin tunsit itsesi pahantekijäksi varsin suuressakin mittakaavassa. Joten tämä voi tapahtua jopa taivaaseen astumassa olevalle sielulle.

Z: Tuota, 8, miten sitten kun et voi käydä tällaista keskustelua uhrisi kanssa? Esimerkiksi, jos hän ei enää ole inkarnoitunut tai et tunne häntä henkilökohtaisesti.

8: Sitten elämä käy tämän keskustelun sinun kanssasi. Aivan kuten keskustelimme. Saat tuon kokemuksen elämältä takaisin, jotta voit oikeasti ja todella **ymmärtää**. Ennen kuin **käsität**, mitä olet tehnyt, et ole vielä valmis. Kun käsität, sitten voit sanoa, *”Minä ymmärrän”* ja tarkoitat sitä. Sitten voit sanoa *”Olen pahoillani”* ja tarkoitat sitä. Voit kertoa tarinaasi kenelle tahansa, jolle on siitä käyttöä voidakseen ymmärtää sen ilman, että sinä vain keksit tekosyitä. Ja sen jälkeen sinä voit tietää, mitä haluat antaa Elämälle hyvityksen muodossa takaisin.

Z: Um. Tästä päästään seuraavaan asiaan. Haluan todella antaa elämälle lahjan. Se on kummallista. Kun ensi kerran tulin tietoiseksi siitä, että minun oli oikaistava **Astu Taivaaseen** ja julkaistava 3. painos, en oikeasti tiennyt miksi, mutta minulla oli hyvin vahva tunne siitä, että halusin antaa ainakin e-kirjaversioon käyttöön ilmaiseksi. Koska siihen ei liity mitään painatus- tai postituskuluja, voin sen tehdä. Silloin voin antaa tätä kirjaa kenelle tahansa ja kaikille, jotka sen haluavat. Se ajatus ilmaantui samaan aikaan kuin ajatus siitä, että minun oli selitettävä Merkillinen Tapahtuma oikealla tavalla. Se oli sama ajatus: *”Tee se oikein ja anna se pois ilmaiseksi”*. Nyt minusta näyttää siltä, että **tämä** on minun hyvitykseni. Syvällä, syvällä mielessäni tiesin, että antaessani tämän tekstin ilmaiseksi kaikille halukkaille ja tarvisijoille se ei pelkästään hyvitä aikaisempaa vahinkoa, vaan ilmaisena tämä kirja tavoittaa paljon, paljon enemmän ihmisiä kuin muuten. Siksi teen enemmän kuin vain hyvitan vahingonteon. Ja lisäksi tämän näyttää olevan niin suora vastaus harha-askeleeseeni kuin mahdollista.

8: Tuossahan on runollista harmoniaa. Joten jos tuo on mitä sydämesi vaatii sinua tekemään, silloin tuen tätä ajatusta täysin.

Varoituksen sana, kuitenkin. Älä tasapainota niin paljon päinvastaiseen suuntaan, että aiheutat epätasapainon. Älä nyt estä energiaa virtaamasta. Tee kaikin mokomin niin kuin aiot ja anna tämä työ ilmaiseksi, mutta älä kiellä muita antamasta jotakin takaisin, jos tuntevat siihen tarvetta. Tarkoitan sitä, ettei pidä koskaan estää kykyä ottaa vastaan antamisen halun sijasta. Tämä vain saa sinut jumiin toiselle, korkeammalle tietoisuuden tasolle – ei niinkään kaksinaisuuteen, vaan vastakkaisuuteen.

Z: Ajattelen tätä huolellisesti ja vastaan sinulle sydämestäni, kiitos, 8.

(Zingdad huom: Lisätietoja ja paljon muuta, katso ”Viimeiset Mietinnät” osuus kirjan lopusta)

8: Tee se.

No niin, siirrytäänpäs seuraavaan tapaan kokea pahuutta.

Toiseksi: Kun Sinä Olet Uhri

Jos saat taivuteltua pahantekijän yhteistyöhön ja käymään läpi edellä kuvatun prosessin, niin se olisi hienoa. Mutta jos pahantekijäsi olisi halukas käymään läpi tuollaisen prosessin, silloin et perimmiltään näkisikään itseäsi uhrina. Vain ihmisenä, joka sekaantui onnettomaan tapahtumaan, mikä loppujen lopuksi päättyi ihan hyvin. Jos oikeasti tunnet itsesi uhriksi, se tapahtuu sen takia, että sinusta tuntuu, ettei tuo toinen olento ikinä korjaa sinulle tekemäänsä paha tekoa.

Mitä tehdä sitten?

Aivan ensimmäinen asia, jonka teet, kun tunnet itsesi uhriksi, on antaa itsellesi valinnan vaihtoehtoja. Kun sinulla on valintoja, joita voit tehdä, silloin olet välittömästi uudelleen luoja olotilassa. Etkä voi olla sekä luoja että uhri, **ellet** ole luoja, joka luo harhakuvan siitä, että olet uhri. Juuri sen tulet tekemään tässä tilanteessa.

Joten tuo on ensimmäinen asia, joka sinun on tehtävä. Siirrä tietoisuutesi luoja olotilaan. Tunnista, että sinulla on valinnan mahdollisuuksia. Eräs hyvin voimakas asia, jonka voit tehdä tässä suhteessa on sanoa itsellesi:

”Luon itseni joka hetki valintojeni avulla. Mitä valinnan mahdollisuuksia minulla on nyt ja kuinka minä luon itseni kunkin vaihtoehdon seurauksena?”

Tee sitten lista vaihtoehtoistasi. Mieti jokaista kuviteltavissa olevaa mahdollista asiaa, jonka voit tehdä tässä tilanteessa. Kirjoita ne ylös, jos niitä on enemmän kuin muutama. Kirjoita sitten jokaisen vaihtoehdon viereen, minkälainen ihminen olisit, jos tekisit tuon valinnan. Ole rehellinen ja selkeä. **Sitten** kirjoita, minkälainen ihminen todella haluat olla. Saatat olla esimerkiksi, *”suurenmoisin ja rakastettavin versio itsestäni”* tai mahdollisesti, *”viisain ja luovin ihminen, joka voin olla”* tai jotain sellaista.

Katso nyt, onko mikään kirjoittamistasi vaihtoehtoista sen vaihtoehdon mukainen, joka tekisi sinusta kaikkein rakastavimman ja suurimmoisimman version itsestäsi. Luultavasti mikään niistä ei ole. Sen takia koet olevasi uhri. Koska et valitse olevasi korkein versio Itsestäsi, mikä voit olla. Uhrina olemisen kokemus on lahja. Se pyytää sinua valitsemaan uudelleen.

Olet maagisessa ja ihmeellisessä hetkessä. Jotain sielun kuolemattomuuteen liittyvää on tapahtumassa, jos vain annat sen tapahtua. Nyt voit kysyä itseltäsi hyvin tärkeän kysymyksen, *”Mitä kaikkein suurimmoisin ja rakastavin versio minusta **tekisi** tässä*

tilanteessa?” Tuleeko vastaus mieleesi välittömästi? Kirjoita se muistiin. Sitten tee se! Jos et saa välitöntä vastausta kysymykseesi, voit vain antaa itsesi ”hautua”. Pidä kysymystä sydämessäsi ja ole halukas kuulemaan vastaus. Ehkä heräät seuraavana aamuna vastauksen kanssa. Ehkä saat sen epäsuorasti joltakin toiselta tai inspiraation kautta. Ja sanon sinulle tämän, jos pidät kysymystä sydämessäsi, vastaus kyllä tulee sinulle.

Ja kun vastaus tulee, saatat tuntea vastustusta sitä kohtaan. Saattaa tuntua ”epäoikeudenmukaiselta”, jos ei yritä rangaista pahantekijää. Tai sinusta saattaa tuntua siltä, ettet pysty näkemään suuttumuksen ja petetyksi tulemisen tunteiden ylitse. Tai mitä tahansa. Tämä tässä, juuri täällä, on sinun ensimmäinen esteesi. Tiedät, mitä pitää tehdä, mutta sinä vastustat sen tekemistä. Joten mitä sinä valitset?

Sillä aikaa, kun tuumit tätä vaihtoehtoa, saattaisi olla hyvin hyödyllistä kaivella hieman sinun psyykettäsi. Mene kohti syvimpiä uskomuksiasi ja muistojaasi. Erityisesti kohti lapsuuttasi. Mene ja etsi sitä ylläpitämääsi alkuajatusta, joka aiheutti sen, että kutsuit tätä uhriksi joutumisen kokemusta elämääsi. Oivalla, että pidät kiinni uskomuksista, ettet vie itseäsi lähemmäksi rakkautta, iloa ja rauhaa. Työstä niitä, kunnes löydät ne uskomukset, joista kiinni pitämällä kutsut luoksesi niitä uhriksi joutumisen kokemuksia, joita sinulla nyt on. Työstä niitä, kunnes olet valmis päästämään niistä irti.

Entä jos et pysty? Jos sinusta tuntuu, että olet jumissa? Sitten suosittelisin, että etsit lahjakkaan neuvonantajan tai terapeutin auttamaan sinua tässä asiassa. Saattaa olla, että tuskasi syvin alkulähde on sinun ulottumattomissasi – toisessa elämässä tai kokonaan toisella olemassaolon tasolla. Sellaisessa tapauksessa voi olla hyvinkin hyödyllistä etsiä ulkopuolista apua joltakin, joka pystyy tarjoamaan sinulle palautetta ja ohjausta.

(Zingdad huom: Kun 8 ensi kerran sanoi nämä sanat minulle, minulla ei ollut mitään hajua, että minusta tuli tällainen ihminen; parantaja, joka voi tarjota apua täsmälleen tämänkaltaisissa prosesseissa. On todella hämmästyttävää, mitä elämä tuo tulleessaan, eikö vain? Jos tarvitset apua paranemisessa ja omasta uhrityskasta irti pääsemisessä, se on taatusti sellaista, missä minä olen erittäin, erittäin hyvä. Katso kotisivultani zingdad.com kohdasta [Soul Re-Integration](#) lisää tietoa asiasta.)

Jos olet halukas valitsemaan sen, että nouse t oman uhrina olemisen tilanteesi yläpuolelle ja teet sen, mitä suurenmois in Itsesi tekisi, niin silloin tavalla tai toisella tämä tulee sinulle mahdolliseksi. Ja jos pysyt valinnassasi riittävän kauan, tulet näkemään, mitä ihastuttavia seurauksia siitä virtaa esiin. Tulet tuntemaan itsesi kevyeksi ja vapaaksi. Tulet tuntemaan itsesi voimakkaaksi luojaolennoksi, joka todellisuudessa olet.

Ymmärrätkö?

Z: Kyllä. Ymmärrän.

8: Mutta sinun täytyy etsiä. Ja sinun täytyy olla halukas muuttumaan.

Kun sielu on valmis menemään eteenpäin, se tulee muuttuvaan. Jos sillä on vaikeuksia tehdä niin, silloin apua on saatavilla. Jos se on valmis ja halukas ottamaan vastaan apua, silloin polku avautuu.

Z: Ymmärrän. Pidän tuosta.

8: Ja sitten aikanaan huomaat, ettei sinulla enää ole uhrikokemuksia. Huomaat, että teet päätöksiä, jotka sallivat sinun jättää taaksesi kaikki nuo ihmissuhteet, jotka eivät palvele sinua. Sitten viimeinkin tiedät, että olet todellakin luonut joka ikisen uhrina olemisen kokemuksen, jonka olet kokenut.

Ja sitten sinun ei tarvitse enää kokea uhrina olemista!

Z: Mahtavaa! Kiitos 8. Ja kolmas uhrin olotila on pelastaja?

8: Oikein.

Kolmanneksi: Kun Sinä Olet Pelastaja

Kun joku elämässäsi huomaa tuntevansa itsensä uhriksi, huomaat, että hän saattaa kurkotella sinun suuntaasi saadakseen apua. Jos sinulla itselläsi on vielä uhrin tietoisuus, silloin sinut hyvin todennäköisesti vedetään mukaan pelaamaan pelastajaa tälle toiselle olenolle. Toisaalta, jos olet jo päässyt täysin irti uhrikolmiosta, silloin sinulla ei ole tätä ongelmaa. Sinä näet koko tilanteen sellaisena kuin se on. Ymmärrät hänen luovan koko draamansa omia tarkoituksiaan varten, aivan kuten sinäkin teit pelatessasi samaa uhripeliä. Ymmärrät, ettei hänen tuskansa ole sinusta lähtöisin ja sinä et itse asiassa voi olla vastuussa hänen tuskansa parantamisesta. Et voi valita hänen puolestaan. Et voi korjata häntä. Et voi muuttaa häntä. Ja tiedät kyllä, että jos yrittäisit, silloin sotkeutuisit hyvin pian hänen tuskaansa ja aloittaisit hänen pelastajanaan, mutta siirtyisit nopeasti sekä hänen pahantekijäkseen että uhrikseen. Et olisi halukas tekemään sitä ja olisit täysin tietoinen siitä, että hän voi itse asiassa vain itse pelastaa itsensä. Hänen itsensä tarvitsee ensin päättää, että hänen elämänsä ei ole niin kuin hän haluaisi sen olevan. Jos hän huomaa, ettei itse pysty tekemään haluamaansa muutosta, silloin hän voi tietysti pyytää apua. Sillä kenellekään ei voi antaa apua, jos tämä ole halukas vastaanottamaan sitä.

On mahdollista, ettei tämä henkilö tiedä, **kuinka** tämä kaikki tehdään. Kenties hän uskoo, että jonkin tai jonkun hänen ulkopuolellaan on muututtava, ennen kuin hän voi olla onnellinen. Kenties hän toivoo ymmärtävänsä, kuinka hän on vastuussa omista valinnoistaan, mutta ei tiedä, miten saavuttaisi tuon perspektiivin. Kenties hän ei tiedä, kuinka löytää kaikki häntä vahingoittavat vaihtoehdot. Kenties hän ei tiedä, miten tehdä parempia valintoja. Ja siksi voi olla mahdollista, että sinä autat häntä auttamaan itseään siirtymättä pelastajan asemaan.

Z: Ja sinä aiot kertoa minulle strategian tämän tekemiseksi?

8: Aion. Jospa muotoillaan asia kolmivaiheiseksi prosessiksi:

Kuinka Olla Avuksi Muuttumatta Pelastajaksi: Kolmivaiheinen Prosessi

Vaihe 1: Nosta omaa tietoisuuttasi korkeammalle värähtelytasolle sanomalla itsellesi:

”Kaikki on YHTÄ ja kaikki on täydellistä. Sekä..... (toisen olennon nimi) että minä olemme YHDEN täydellisiä ilmentymiä. Haluan palvella kaikille tarkoitettua kaikkein korkeinta hyvää auttamalla parantamaan itsensä. Minua motivoi tässä vain rakkaus.”

Vaihe 2: Ymmärrä toisen olennon tilanne. Voit tehdä sen näkemällä itsesi hänen asemassaan ja myös puhumalla hänelle ja kysymällä kysymyksiä hänen kokemuksestaan, kunnes todella ymmärrät hänen tilanteensa. Tässä vaiheessa **et** yritä korjata mitään tai muuttaa yhtään mitään. Tämä ei ole sinun mahdollisuutesi saarnata hänelle tai kertoa oikeastaan yhtään mitään. Tässä vaiheessa yrität vain ymmärtää parhaan kykysi mukaan, mikä hänen tilanteensa on ja mikä häntä vaivaa. Voit kysyä kysymyksiä. Kysymykset ovat hyviä. Mutta kysy kysymyksiä, jotka johtavat syvempään ymmärrykseen hänen tilanteestaan ja siitä, mitä hän tarkkaan ottaen tuntee. Tehdessäsi niin annat hänelle ensimmäisen lahjan. Annat hänelle tarkkaavaisuutesi lahjan. Jos voit tehdä sen ilman tuomitsemista tai arvostelua, silloin annat hänelle todellakin hyvin rakastavan lahjan. Jatka tätä, kunnes tunnet ymmärtäväsi hänen tilanteensa. Ja tarkista häneltä, että ymmärrät. Kerro hänelle, mitä olet häneltä kuullut ja kysy, onko hän samaa mieltä, että tämä on tarkka kuvaus hänen kokemuksestaan. Tulet hämmästyämään, miten ihana paranemisen lahja **pelkästään tämä** vaihe tulee olemaan.

Vaihe 3: Kun olet saanut tosi hyvän käsityksen tilanteesta, voit kysyä itseltäsi, mikä on kaikkein korkein ja paras avun tarjous, jonka voit antaa tälle toiselle. Mitä haluaisit itsellesi tehtävän, jos olisit itse hänen tilanteessaan?

Z: Okei siis ”Kohtele toisia kuten haluaisit heidän kohtelevan sinua”.

8: Juuri niin.

Ennen kuin tosiasiallisesti tarjoat mitään apua, muista, että mitä tahansa teetkin tälle toiselle olennolle, teet myös itsellesi. Joten ole halukas kokemaan itse se, minkä annat tälle toiselle olennolle ja odota sen tuloa. Se löytää tiensä sinun luoksesi. Jos esimerkiksi ryntäät ottamaan tältä toiselta olennolta pois hänen valinnan mahdollisuutensa, silloin tulet huomaamaan, että sinunkin valinnan mahdollisuutesi otetaan myös pois. Jos kohtelet tätä toista olentoa siten, että hän ikään kuin ei kykenisi löytämään omaa tietään, silloin sinäkin tulet hukkaamaan oman tiesi. Toisaalta, jos tarjoat rakastavaa ja kunnioittavaa apua, silloin tätä tarjotaan sinullekin silloin kun sitä tarvitset. Jos kohtelet tätä olentoa ykseyden osana, silloin huomaat itsekin tuntevasi, että olet osa ykseyttä.

Ymmärrätkö idean?

Älä sano ”Kohtele muita kuten haluaisit heidän kohtelevan sinua”, vaan ”Kohtele muita oivaltaen, että kohtelet itseäsi täsmälleen samalla tavalla”. Ole varma, että olet valmis siihen, että sama asia tehdään myös sinulle.

Z: Ymmärrän. Tuo on erinomainen neuvo, 8. Voin ymmärtää, että tämä voisi todella auttaa ilman, että minut vedetään pelastajan rooliin.

8: Minulla on vielä jotakin, jota haluaisin tarjota sinulle tässä suhteessa.

Z: Ole hyvä...

8: Jos olisit jumissa uhrin roolissa, eikö ole totta, että haluaisit kaikkein eniten, että sinut autettaisiin pois uhrin tilasta? Autettaisiin sinua ymmärtämään, että sinä oikeasti olet oman todellisuutesi luoja? Eikö tuo olisi tapa, jolla toivoisit itseäsi autettavan tuollaisessa tilanteessa?

Z: Kyllä. Tuo on tosiaan sitä, mitä haluaisin itselleni.

8: No, jos olisit tilanteessa, jossa haluat auttaa jotakuta muuta uhrin tilassa olevaa, silloin tietenkin haluat auttaa häntä palaamaan luojatietoisuuteen.

Z: "Kohtele toisia kuten..." ja niin edelleen.

8: Täsmälleen.

Niin kuin kaikkien asioiden suhteen, on olemassa oikea tapa tehdä se ja väärä tapa. Väärä tapa on sanoa tälle ihmiselle, joka on keskellä omaa kärsimystään ja hämmennystään *"Ryhdistäydy, koska olet vain luonut kaiken tämän itsellesi!"*

Z: (nauraa) Hyvän aika, voin kyllä hyvin nähdä miten **tu** ei tosiaan toimi!

8: Ei todellakaan. Oikea tapa on paljon lempeämpi ja rakastavampi kuin tuo. Ja **paljon** tehokkaampi. Jos voit auttaa tätä olentoa ymmärtämään, että hänellä on valinnan vaihtoehtoja, silloin he voivat välittömästi poistua uhrin asemasta.

Z: Aivan... sama, minkä minäkin tekisin itselleni, jos olisin uhrin asemassa.

8: Eikö tuo ole juuri sitä mitä tässä sanomme? Kohtele toista täsmälleen kuten haluaisit itseäsi kohdeltavan.

Z: Kyllä, ymmärrän.

8: Aivan kuten näyttäisit itsellesi, että sinulla on vaihtoehtoja, niin voit auttaa uhrin asemassa olevaa ystävään oivaltamaan, että hänellä on aina valinnan mahdollisuuksia. Ja jos hän on avoin vaihtoehtoille, sinulle saattaa olla mahdollista auttaa häntä tekemään taivaallinen valinta... valinta, joka ei pelkästään osoita hänelle, ettei hän ole uhri, vaan itse asiassa suurempi versio itsestään kuin hän oli aikaisemmin ajatellut.

Ja tuo on Yhdistäjän polku. Tuo on ykseyteen palaavan olennon käyttämä tapa.

Z: Tuo on loistavaa, 8. Kiitos. Tulen soveltamaan tuota elämässäni. Teen siitä minun Tapani.

8: Sen sijaan, että vain hyväksyisit tämän evankeliumina, ehdottaisin, että yrität elää tämän mukaisesti ja sitten katsot, miten se toimii sinun suhteesi. Kaiken sen perusteella, mitä olen juuri sanonut, pyydän sinua muistamaan, etten ole täällä välittämässä ohjeita tai opinkappaleita tai dogmeja. Minä vain tarjoan sinulle vaihtoehtoja. Jos valitset omaksuvasi

näitä, sitten suosittelen, että teet sen kokeilevalla ajattelutavalla. Jos haluat kokeilla sitä, sitten sinun tarvitsee tietysti oikeasti elää sitä jokaisessa vuorovaikutustilanteessa, joka päivä. Tee sitä jonkin aikaa, kunnes se tuntuu luontevalta. Sitten tarkastele elämääsi ja katso, oletko onnellisempi itsesi kanssa, kun elät näin vai etkö ole. Katso, tuoko elämäsi sinulle enemmän iloa vai eikö. Katso, tunnetko suurempaa rakkautta itseäsi ja muita kohtaan vai etkö. Päätä, onko tämä oikein sinulle sen perusteella, miten itse koet eikä sen perusteella, mitä minä sanon.

Z: Ymmärrän. Kiitos 8.

8: Hyvä on. Mutta ennen kuin menemme tästä eteenpäin, haluaisin, että teemme pienen käytännön harjoituksen. Katsotaanpa, kuinka soveltaisit uutta ymmärrystäsi, vai mitä?

Z: Okei...

8: Hyvä on, luodaanpa sitten skenaario. Kuvittele, että sinulla on ystävä, kutsukaamme häntä nimellä Uther, joka on pahasti jumissa uhrin tietoisuudessa. Utherilla on hieman vaikeuksia elämässään eivätkä monet elämän alueet vain toimi hänelle. Hän ilmaisee sinulle joitain ajatuksia, kuten *"Vihaan työtäni ja pomoni on idiootti"* tai *"Nämän typerät poliitikot sotkevat koko maan"* tai *"Vaimoni ei vain ymmärrä minua"* tai *"Minulta ei onnistu mikään"* tai *"Jos minulla lapsena vain olisi ollut eri vanhemmat, en olisi niin sekaisin nyt"* tai *"Jos kehoni vain ei olisi niin rapakunnossa, olisin onnellinen"*. Tuollaisia ajatuksia. Niin kuin näet, hän on tuskissaan. Näet, ettei hän elämänsä tuota hänelle iloa eikä hän selvästikään tiedä, miten voisi parantaa asiaa.

Nyt kun tiedät, mitä tiedät, mitähän tekisit?

Z: Hmm... voin tuntea empatiaa. Olen tuntenut joitain samoja asioita elämässäni ja siksi tiedän, miltä hänestä tuntuu. En ole siinä tilassa enää – ymmärrän nyt, että asiat ovat eri tavalla. Mutta varmasti voin ymmärtää, että hän on siinä, missä hän on.

8: Joten? Mitä teet?

Z: Tuota... soveltaisoin noita kolmea vaihetta.

Ensin tunnistaisin, että kaikki on YHTÄ ja kaikki on täydellistä. Sekä Uther että minä olemme YHDEN täydellisiä ilmentymiä. Haluan palvella kaikille tarkoitettua korkeinta hyvää auttamalla Utheria parantamaan itseään. Minua motivoi vain rakkaus.

Toiseksi ja kolmanneksi kerron aikomuksestani tehdä valinta, mikä ei pelkästään tee Utherille sitä, mitä haluaisin itselleni tehtävän, vaan myös teen Utherille sellaista, jonka oivallan tekeväni täsmälleen myös itselleni... että olen halukas tekemään tuon tasan saman valinnan itseäni kohtaan.

(Mietiskelen tilannetta hieman ja sitten...)

Hyvä on. Tällaista olen nyt keksinyt. Uther ei itse asiassa ole kysynyt minulta apua. Hän vain ilmaisee tuskaa. Joten en tiedä, haluaako hän vain valittaa vai haluaako hän oikeasti siirtyä pois uhrin tilasta. Joten aloitan päättämällä, haluanko istua säälimässä Utheria vai en. Jos

haluan, olen tasan samassa jamassa kuin hänkin. Annan hänen kertoa minulla tuskastaan ja hämmennyksestään ja annan hänelle turvallisen olkapään, tuomitsematta ja arvostelematta häntä tai kertomasta hänen tehneen väärin. Korkeintaan kysyn häneltä kysymyksiä, joiden avulla annan hänen ilmaista paremmin, mitä hänen elämässään tapahtuu. Varmistan, että todella kuuntelen häntä ja tarkastan häneltä, olenko ymmärtänyt oikein, ollakseni varma todella ymmärtäneeni. Annan hänelle täyden tarkkaavaisuuteni ja kuuntelemiseni lahjan. Olen todistaja, Olen "läsnä" Utherille.

Tuon valinnan olen keksinyt ja minusta se on hyvä, koska se sopii yhteen noiden kolmen vaiheen kanssa. Itse olisin hyvin, hyvin onnellinen, jos joku tarjoaisi minulle tuollaista huomiota ja rakastavaa korvaa, kun minä työstän jotakin tuskaa.

8: Erinomaista. Saat minut tuntemaan ylpeyttä. Ja voin antaa toisenkin syyn sille, miksi tämä on hyvä valinta: jos soveltaisit tätä, hämmästyisit, kuinka paljon Uther edistyisi omien ongelmiansa ratkaisemisessa. Vain rakastavan ja tarkkavaisen kuulijan läsnäolokin saa lähes aina aikaan suurta paranemista. Sitä seuraa edistyminen. Vain sen takia, että puhut hänelle tällä tavalla, Uther todennäköisesti sanoo sinulle, *"Olet auttanut minua niin paljon!"* tai jotain vastaavaa. Ja sinä sanot hänelle, *"Ei, ystäväni, minä vain kuuntelin. Sinä autoit itseäsi."* Ja molemmat teistä tuntevat itsensä ylennetyiksi.

Aika erilaista kuin tilanne, jossa päätät rynnätä pelastamaan Uther kertoen hänelle tarkalleen, että hänen täytyy ryhdistäytyä ja mitä hänen pitäisi tehdä korjatakseen elämänsä. Tuollaisen polun lopussa kummatkin vain tuntisitte olevanne jumissa, pahoillanne eikä kukaan kuunnellut teitä.

Z: Hmm. Kyllä. Olen kokenut tuon. Kummaltakin puolelta. Se ei vaan toimi.

8: Hyvä sitten, seuraava kysymys. Mitä tekisit, jos Uther itse asiassa pyytäisi sinulta apua ja neuvoa? Ehkä hänestä tuntuu, ettei hän edisty tarpeeksi vain puhumalla elämästään. Tai kenties hän näkee, että sitä et taistele kuten hän ja haluaa saada osansa sinun oppimisestasi ja kokemuksistasi. Mitä sitten?

Z: Sovellan taas noita kolmea vaihetta.

(Mietin asia hieman lisää...)

Se, mitä olen keksinyt, on, ettei se auta Utheria, jos kerron, mitä hänen on tehtävä.

Luulen, että tosi hyvä tapa kertoa omista ajatuksistani on kertoa hänelle joitain sopivia osia omasta tarinastani. Silloin hän voi itse kuulla, kuin samanlainen (tai erilainen) hänen mielestään kokemukseni oli verrattuna hänen kokemukseensa ja mitä minä tein tuossa tilanteessa ja mitä minulle sitten tapahtui. Sitten hän voi päättää tekeekö hän niin kuin minä vai niin kuin ehdotan (jos se on eri kuin mitä itse tein). Teen hänelle selväksi, että en odota hänen tekevän mitä minä sanon. Tarjoan ajatuksiani rakkaudella ja hän voi tehdä niiden kanssa, mitä näkee parhaaksi.

Tämä toimii minulle, koska tämäkin sopii yhteen niiden kolmen vaiheen kanssa. Jos minulla olisi ystävä, joka olisi selvittänyt sellaisen asian, jonka kanssa minulla olisi vielä vaikeuksia,

minusta olisi hyvä, jos voisın pyytää häneltä neuvoa. Haluaisin antaa hänelle sen vapauden, että hän antaa minulle neuvoja. Haluaisin vastaanottaa sen siten, se antaisi minun ymmärtää, miten hän on soveltanut sitä omassa elämässään ja miten se on toiminut hänelle tai miksi se hänen mielestään voisi toimia minulle. Ja loppujen lopuksi en haluaisi hänen pyrkivän lopputulokseen, jossa minä tekisin täsmälleen niin kuin hän sanoi. Jos halusin kuulla hänen neuvonsa ja silti minulla olisi vapaus olla käyttämättä sitä, hänen pitäisi hyväksyä se. Tai muuten en haluaisi hänen neuvoaan ollenkaan.

8: Tuo on hyvin sanottu.

Ja haluaisin näyttää sinulle jotakin.

Z: Niin?

8: Jos ystäväsi Uther kysyisi neuvoa siitä, miten hän voisi vapauttaa itsensä uhrin tietoisuudesta... eikö ole mahdollista vain antaa **Astu Taivaaseen** -kirja hänelle?

Z: Oh, aivan. (nauraa) Juuri tuohan minun olisi pitänyt tehdä! Ja se on tasan se, mitä olisin halunnut. Kun tunsin olevani eksynyt syvälle omaan uhrin olotilaani, olisin halunnut, että joku olisi antanut minulle tämän kirjan.

8: Joten oikeasti, **Astu Taivaaseen** -kirja olisi ollut juuri sitä, miten sinä olisit kohdellut muita ja he olisivat kohdelleet sinua samoin.

Z: Hmm... kyllä... ymmärrän! Tämähän on aika täydellistä, vai mitä?

Me kaikki yhdessä luomme itselle polun, joka vie sen pois vaikeasta tilanteesta tavalla, joka on sekä lempeä että kunnioittava. On totta, että se itse, joka kirjoittaa kirjaa ja se itse, joka lukee kirjaa saattaa valita hyväksyvänsä sen tarjoaman viisauden tai hylkäävänsä sen. Tai ottaa siitä osia ja paloja, joista se saattaa pitää. Tällä tavoin sinäkin haluaisit, että se tarjotaan sinulle, vai mitä? Kerrotaan sinulle, mutta ei pakoteta?

Z: Kyllä se on.

8: Ja niin sinä annat pois sen, mitä eniten haluat ja niin tehdessäsi sinä annat sen itsellesi! Tässä on jakamisen kauneus.

Siksi me oivallamme sen tärkeän seurauksen siitä ajatuksesta, että sinun pitäisi antaa toiselle vain se, mitä olet halukas vastaanottamaan itsellesi. Se on tämä: jos tunnet haluavasi tai tarvitsevasi jotakin, silloin sinun pitäisi löytää keino antaa se asia toiselle ihmiselle. Koska todellakin on niin, että aina saat takaisin sen, minkä ensiksi annat pois.

Z: Tuohan on ihanaa, 8. Ymmärrän sen nyt ihan uudella tavalla. Käytän tätä ja katson, miten toimii minulle.

8: Hyvä poika! Voit siis vahvistaa uudelleen päätöksen päästää irti tarpeesta ikinä enää pelastaa joku toinen, vai mitä?

Z: Todellakin voin. Tuo vastaväite on nyt käsitelty.

Koska kun pelaan pelastajan roolia, silloin annan pois juuri sitä, mitä itse asiassa **en** halua. En halua jonkun toisen tekemän päätöksiäni minun puolestani, ottavan pois oppimismahdollisuuksiani tai kertovan, mitä minun tulee tehdä.

8: Hyvä. Joten älä sitten tee sitä toisille.

Anna vain sitä, mitä haluat itsellesi.

Z: Tuo on hienoa, kiitos 8.

Katsos, on outoa, että minusta tuntui nololta ottaa **taas** esiin tuo pelastajana oleminen, kun minusta tuntui, että sitä oli käsitelty jo monta kertaa. Tuntui tyhmältä. Mutta nyt on ilmiselvää, että minulla oli vielä paljon enemmän opittavaa tästä. Joten olen mielissäni, että otin sen uudestaan esiin.

8: Toivoisin, että ymmärrät, että Itsen uudelleen luomisen työ (mitä juuri nyt teet) on todellakin haasteellista. Korkeammissa valtakunnissa ja muissa todellisuuksissa olevat olennot pitävät jokaikistä Maapallon ihmistä jo nyt erittäin suuressa arvossa tarkalleen sen tehtävän syvällisyyden takia, jota te yhdessä ja yksilöinä olette halukkaita puskemaan eteenpäin. Tämä tietoisuuden muunnostyö on "ihmisyydeksi" kutsutun ihmeen kaikkein vaikuttavin muoto. Omien vastaväitteidesi käsittely on se tapa, jolla työstät näitä muodonmuutoksia omassa tietoisuudessasi.

Juuri tämän takia käyn kärsivällisesti läpi näitä kysymyksiä kanssasi. Jos todellakin vain tuhlaisit aikaa ja energiaa "olemalla tyhmä", tiedät ihan hyvin, ettei minua sellainen huvittaisi.

No niin. Sanoisin vielä yhden asian uhriksi itsensä mieltävien olentojen auttamisesta. Se on tämä: muista, että heillä on täydellinen oikeus pysyä uhrin olotilassa, jos se on, mitä haluavat. Se, että he pyytävät sinulta apua, ei merkitse, että sinun pitäisi vaatia, että heidän pitäisi muuttua sillä tavalla kuin sinä haluat. Voit tarjota heille apua, mutta et voi pakottaa heitä ottamaan sitä vastaan. Et voi vaatia heitä tekemään, mitä odotat heidän tekemän, vain sen takia, että he ilmaisivat tarpeensa sinulle. Lähes jokainen tällä planeetalla on vieläkin syventynyt pelaamaan uhrina olemisen peliä. Useimmilla ihmisillä on edelleen tarve jatkaa uhrina olemisen draaman pelaamista saadakseen ne kokemukset, joita he tulivat täältä hakemaan. Vaikka he pyytäisivätkin apua ja sanoisivatkin haluavansa lopettaa uhrina olemisen, **silti** saattaa olla, että he itse asiassa haluavat, ja heidän tarvitsee, jatkaa uhrina olemista. Ei ole sinun asiasi pakottaa heitä muuttumaan.

Z: Kyllä, ymmärrän tuon. Olen samaa mieltä, että minun pitäisi tarjota apuani ilman odotuksia. Tai ei tarjota ollenkaan.

8: Kyllä. Sovella kolmivaiheista prosessia rohkeasti ja avoimin sydämin. Vähimmillään tulet luomaan itsestäsi rakastavan ja myötätuntoisen olennon, joka ei ole uhri. Se on hyvä alku. Se, missä määrin toinen olento saa lisäarvoa ja tekee muutoksia elämäänsä, on täysin hänen asiansa.

Z: Kiitos, 8. Kokeilen näitä strategioita ja katson, miten ne toimivat minun elämässäni.

8: Hyvä. Jos sovellat niitä tilanteen mukaan oikealla tavalla, sinun omassa tilanteessasi ilmenevat suorat pahuuden kokemukset pitäisi alkaa hävitä.

Z: Kiitos, 8.

Mutta entäs epäsuorat kokemukset? Kuten... kaikki ne jutut, joita tapahtuu maailmalla "siellä jossain"? Tällä planeetalla tapahtuu tosi paljon pahoja juttuja. Vaikkakaan ne eivät välttämättä vaikuta suoraan omaan elämään, olen kuitenkin hyvin tietoinen niistä. Voitko auttaa minua löytämään terveen näkökulman niihin, jotta voin vapautua niistä ja päästä niistä irti?

8: Tuohan kuulostaa täydelliseltä merkiltä siirtyä tämän keskustelun kolmanteen osaan:

Pahuuden Ilmenemismuodot

Emme tule tarkastelemaan **kaikkia** muotoja, jollaisina pahuutta ilmenee. Täydellinen listaus vaatisi paljon enemmän sivuja kuin pystyisit kirjoittamaan. Aiomme rajoittaa asian käsittelyn niihin huolenaiheisiin, joista kysyit tämän luvun alussa. Ne olivat:

1. Ihmiset, jotka ovat valmiita tekemään kansanmurhan vallan, rikkauden tai poliittisen vaikutusvallan takia
2. Terroristit
3. Ihmiset, jotka raiskaavat ja pahoinpitelevät naisia ja lapsia
4. Riivaajat ja niiden valtaan joutuminen
5. Lucifer, Saatana ja Paholainen

Aion kertoa sinulle jokaisesta näistä kysymyksistä ja sitten kun olen lopettanut, sinä voit avata omia huoliasi niiden suhteen. Ja sitten sinäkin olet halukas ymmärtämään, että on todella niin, että...

"Jos on olemassa pahuutta, silloin se on mahdollisuus oppia rakkaudesta."

Riippumatta asiayhteydestä.

Suostutko tähän?

Z: Totta kai! Tehdään se.

8: Hyvä on sitten.

Ensimmäinen pahuuden ilmenemismuoto, josta halusit tietää oli:

Ihmiset, jotka ovat valmiita tekemään kansanmurhan vallan, rikkauden tai poliittisen vaikutusvallan takia

Aloitan kertomalla sinulle näistä ihmisistä jatkamalla siitä, mihin juuri jäimme puhuessamme pelastajasta. Muistatko kun juuri sanoin, että on paljon ihmisiä, jotka eivät ole vielä käyneet tarpeeksi läpi omia uhrina olemisen draamojaan?

Z: Kyllä.

8: No, valtaosa planeettasi ihmisistä on todellakin vielä syvällä kiinni uhrin olotilassaan. Joten lähes kaikki päivittäin tapaamasi ihmiset ovat enemmän tai vähemmän toteuttamassa samanaikaisia uhrina olemisen draamoja omassa elämässään.

Tämä on oikein ja asianmukaista, koska tätä varten he tulivat tälle planeetalle. Sielun tasolla he päättivät tulla tänne ja tiesivät valinnan tehdessään tulevansa saamaan nämä kokemukset.

Z:... joten meidän ei pitäisi pelastaa heitä. Ymmärrän tämän.

8: Juuri niin. Ja tässä on toinen pointti. Sinun ei pitäisi yrittää pelastaa heitä, mutta sinun pitäisi myöskin sallia se, että he itse asiassa tarvitsevat pahantekijän. Jos aiot istua keinulaudan toisessa päässä, tarvitset jonkun toisen istumaan sen toiseen päähän. Tämä on ainoa tapa, jolla keinuminen onnistuu. Juuri tällä tavalla uhri ja pahantekijä tarvitsevat toisiaan. Ilman toista toinenkaan ei liiku mihinkään. Kunnes kukin olento on lopulta valmis päästämään irti uhrin kokemisesta, niin kauan hän vielä tarvitsee pahantekijää. Ennen kuin he tekevät tämän päätöksen voimakkaasti ja lopulta sielun tasolla saakka, he eivät pysty jättämään tätä peliä taakseen ja siirtymään pelaamaan jotain toista, ehkä ystävällisempää ja rakastavampaa peliä. Ennen kuin jokainen teistä hallitsee oman sielunsa sekä pimeät ja valoisat puolet, hän ei voi olla oman itsensä mestari. Ja vain mestarit astuvat taivaaseen.

Joten asian ydin on se, että on olemassa tarve pahantekijöille, jotta uhreille voidaan antaa mahdollisuus kokemukseen ja oman sisimpänsä tutkimiseen. Suodakseen heille ne valinnat, jotka he tarvitsevat voidakseen luoda itsensä uudelleen ja uudelleen, kunnes ovat oman itsensä mestareita.

Z: Ymmärrän. Mutta kuinka tämä liittyy ihmisiin, joka tekisivät kansanmurhan?

8: Se, mitä juuri sanoin, liittyy kaikkiin uhri/pahantekijä -ihmissuhteisiin. Mutta, hyvä on, mennäänpä tämän kysymyksen yksityiskohtiin: niihin, jotka tekevät kansanmurhan, kun se sopii heidän tarkoituksperiinsä.

Jospa käyttäisin esimerkkinä jotakin, joka on juuri nyt hyvin paljon planetaarisessa tietoisuudessanne? Kysymys, joka on kovasti tunteita kuohuttava, täynnä piikkejä ja kuumeisesti väiteltä? Jospa käyttäisin esimerkkinä tuota 9/11 hyökkäystä World Trade Centerin torneja kohtaan?

(Zingdad huom: kun aloitin kirjoittamaan tätä kirjaa, 9/11 hyökkäyksestä oli jo kulunut useita vuosia, mutta juuri tällä hetkellä siitä on tullut hyvin kiihkeästi väiteltä kysymys. Viranomaisten kertomaa "virallista selitystä" on raskaasti kyseenalaistettu, annettuista selityksistä on löydetty kaikenlaisia reikiä ja kiinnitetty huomiota niihin valtavan isoihin alueisiin, jotka he ovat vain ohittaneet sivuhuomautuksilla. Sen jälkeen aikaa on kuitenkin kulunut ja uusia "kuumia aiheita" on tullut ja mennyt, mutta kysymyksiä siitä, mitä todellisuudessa tapahtui 9/11 aikana, kuinka kolme rakennusta saatiin romahtamaan ja kuka iskun takana oli, ei ole koskaan tyydyttävällä tavalla ratkaistu.

Tästä syystä 8 ja minä päätimme jatkaa tämän esimerkin käyttämistä kuten on tehty tässä versiossa.)

Z: Vau! Tuo on todellakin hyvin kiistanalainen kysymys monelle täällä Maapallolla. Mutta nyt me puhumme terrorismista ja minä luulin, että meidän piti puhua kansanmurhasta.

8: Tiedän. Minulla ei ole tapana antaa keskittymiseni lähteä harhailemaan. Jos **olisit** ollut tarkkana, muistaisit, että me olimme itse asiassa puhumassa **ihmisistä**, jotka tekisivät kansanmurhan. Jos haluat ymmärtää näitä ihmisiä ja kuinka ja miksi he toimivat kuten toimivat, sitten sinun tarvitsee ymmärtää, että kansanmurha sinänsä on vain yksi niistä teoista, joita he tekevät. Se on vain yksi sivu paljon suuremmassa tarinassa. Ja jos minun on tarkoitus kertoa sinulle tämä tarina, sitten on parasta, että aloitan kertomisen sellaisesta kohdasta, johon voit samaistua.

Tarina Salaliittoteoreetikosta Nimeltä John

Aloitan kertomalla tarinan miehestä – kutsumme häntä Johniksi – joka oli menettänyt perheenjäsenen ”9/11 terroristihyökkäykseksi ” kutsutussa tapahtumassa. Tämä oli sangen todennäköisesti kaikkein näkyvin terroristi-isku ihmiskunnan historiassa. Se saatiin filmattu jokaisesta kuvakulmasta ja sitä näytettiin uudelleen ja uudelleen televisiosta ympäri maailmaa. John ei pelkästään ollut syvästi loukkaantunut menetyksensä takia, vaan tapa, jolla tämä katala teko esitettiin hänelle uudestaan ja uudestaan sai hänen surunsa syttymään syväksi raivoksi.

”Minkälainen inhottava, paha paholainen voisi tehdä tämän?” John ihmetteli näitä terroristeja. Ja melkein taianomaisesti vastauksen hänen kysymykseensä, television ruudulle ilmestyi partaisen, turbaanipäisen miehen kuva. Hänelle kerrottiin sen olevan ”arkkiroisto”. Tämä oli koko operaation taustalla olevat aivot. Oli jopa nauhoituksia, joissa tämä mies otti vastuun tapahtuneesta. Pian sen jälkeen John näki televisiostaan lisää näitä Lähi-Idän miehiä. Nämä tummasilmäiset ulkomaalaiset, joilla oli vieras uskonto ja vihan ideologia, nämä television puhuvat päät, ilmoittivat määräilevästi olevansa tapahtuman pahantekijöitä. Lopultakin Johnin raivolla oli kohde. Tapa, jolla tämä oli hänelle esitetty sai aikaan sen, että hänen raivonsa kohde kasvoi pienestä kourallisesta miehiä kokonaiseen kulttuuriin... kokonaiseen uskontoon. Itse asiassa John tunsu vihaavansa koko maantieteellisen alueen asukkaita! Ja kun hänen maansa presidentti cowboy-hattu päässään puhui sodasta, John tunsu äänensä huutavan samalla tavalla: Kyllä, rangaistus! Kyllä, kosto! Kyllä, kosto! Johnista tuntui ajatus ryhtymisestä sotaan terroristeja vastaan sellaiselta, jota hän voisi helpostikin tukea. Jos en olisi liian vanha, hän kertoi itselleen, ilmoittautuisin vapaaehtoisena mukaan. Mielelläni menisin tappamaan muutaman noista ”pahoista hirviöistä”, hän sanoi itselleen.

Eikä John tietenkään ollut maassaan ainoa, joka tunsu tällä tavalla. Tai edes koko maailmassa. Tämä oli aika suosittu tunne jonkin aikaa siellä.

Joten sotahan siitä tuli.

Mutta se muuttui hyvin nopeasti kirurgisen siististä operaatiosta joksikin sekavaksi ja monimutkaiseksi. Ja Johnin kiihko alkoi hiipua, kun alkoi lukea ”sivullisten vahingoista”. Se on termi, mikä tarkoittaa siviilien surmaamista. Katsos, John on riittävän älykäs kaveri ja hänen sydämensä oli itse asiassa oikealla paikallaan. Ei hän tätä halunnut. Hän halusi rangaista terroristeja. Ei yksinkertaisia, köyhiä, viattomia kylän asukkaita jossain kaukaisessa maassa. Mutta koko ajan oli olemassa tämä ajatus pääterroristin kiinnisaamisesta. Ja Johnia muistutettiin uudelleen ja uudelleen turbaanipäisestä miehestä, joka oli tehnyt videonauhoituksen, jossa hän oli ottanut vastuun 9/11 hyökkäyksestä. Hänen tuomisensa vastaamaan teoistaan oli ajatus, jonka takana John edelleen oli. Samalla kun John odotti, milloin pääterroristi tuodaan oikeuden eteen, jotenkin tästä yhdestä sodasta tulikin kaksi sotaa. John ei ollut oikein varma, miten se tapahtui. Ensin he olivat vuorilla metsästävässä tätä arkkivihollista ja sitten he olivatkin etsimässä massatuhoaseita kokonaan toisesta maasta. Millä oli television mukaan yhteyksiä 9/11 terroristeihin. Traumatisoituneena, pelokkaana ja hyvin vihaisena John oli halukas edelleen tukemaan sotaponnisteluja. *”Menkää ja tappakaa kaikki”*, oli hänen ajatuksensa tuosta aiheesta.

Mutta mitä pitemmälle nämä sodat matelivat, mitä enemmän nuoria ihmisiä tuli takaisin ruumispusseissa ja ilman raajoja, sitä enemmän palo häipyi Johnin rinnasta. Ja sitä vähemmän tämä näytti hänestäkään hyvältä ja oikeutetulta sodalta. Ensinnäkin, **mitään** massatuhoaseita ei löydetty. Sitten hän luki, ettei tällä toisella maalla ja 9/11 terroristeilla ollutkaan mitään yhteyttä toisiinsa.

Hän alkoi epäillä, että oli olemassa jokin toinen syy sodan laajentamiselle. Hän ihmetteli, oliko tässä kyseessä pelkästään öljystä. Vai mahdollisesti hänen maansa johtajan ja toisen maan johtajan välisestä verikostosta. Ja sitten hieman myöhemmin John ensimmäistä kertaa kohtasi salaliittoteorian, joka väitti, että koko 9/11 hyökkäyksen olivat lietsoneet ihmiset hänen oman maansa hallituksesta!

Salaliittoteoreetikko esitti kaikenlaista todistusaineistoa, joka tuki sitä väitettä, etteivät loppujen lopuksi ne kaksi lentokonetta romuttaneet niitä kahta pilvenpiirtäjää, vaan itse asiassa rakennusten sisään nähtävästi ennen tapahtumaa asennetut voimakkaat räjähteet. Ja sitten ilmestyi video, josta hän näki, kuinka kolmas rakennus hajotettiin ilman siihen osunutta lentokonetta. Aluksi John hylkäsi nämä ajatukset. Ne olivat liian vastenmielisiä harkittaviksi. Mutta kuitenkin ajatukset kiehtoivat häntä, koska niihin ei löytynyt mitään vastauksia. Ne pilkkasivat häntä hänen mielessään. Joten hän jatkoi edelleen Internetin tutkimista. Ja hän löysi lisää. Yhä enemmän todisteita siitä, että vähintäänkin pieni valtaapitävä ryhmä hänen maansa hallituksen ihmisiä oli tehnyt kovasti työtä salliakseen lentokonehyökkäysten tapahtua. Yhä enemmän todisteita siitä, että rakenteet oli itse asiassa tuhottu räjähdysaineilla. Koskaan ei mitään näyttöä – mutta aina enemmän todisteita.

Kerros kerroksen päällä olevaa peittelyä. Tosiasioita, jotka eivät täsmänneet virallisen selityksen kanssa. Useiden eri teollisuusalojen ammattilaiset, kuten insinöörit, arkkitehdit, lentäjät ja niin edelleen astuivat esiin tutkivampien ja vastaamattomien kysymysten kanssa. Kaikki sanoivat, että oli kirjaimellisesti mahdotonta, että asiat tapahtuivat virallisen

selityksen mukaisesti. Kaikki vaativat totuutta. Kaikki olivat vakuuttuneita siitä, että virallinen selitys oli valkopesua. John luki, kuinka virallinen selitys tyrmättiin jokaisesta näkökulmasta ja lopulta hän päätti, että hänen mielestään salaliittoteoriat olivat totta. Ja heti kun hän oli avannut tämän oven, hän sai vastaansa vyöryn. Mitä syvemmälle jäniksen koloon hän ryömi, sitä enemmän hän löysi informaatiota. Yhä enemmän kertomuksia petoksista ja huijauksista, joita oli suoritettu ympäri maailmaa aina historiaan saakka. Häpeällisiä peiteoperaatioita, joita näytti tapahtuvan hänen maansa johtajien tietien ja siunauksella. Murhia ja salamurhia, vieraita maita yllytetty sotaan, aseita ja varusteita hankittu itsevaltiaille ja hulluille käytettäväksi omia kansalaisiaan vastaan, huumausaineita myyty aseiden ostamiseksi...se jatkui ja jatkui. Mihin tahansa John katsoi, hän löysi tarinoita, joissa vallassa olevat rikkoivat vakavasti yleistä luottamusta ja mitkä oli sitten piilotettu valheiden ja petoksen kerrosten alle. Kaikki tämä yhteenlaskettuna osoittaa oksettavalla tavalla, miksi tämä maailma on sellainen kuin se on. Se kertoi myös paljon siitä, miksi tässä maailmassa on niin paljon vihaa. Ja tähän me jätämme Johnin.

Z: Vau 8. Maalilet aika ankean kuvan. Ja kaikki tuo on totta – kaikki tämä salaliittoteoria juttu?

8: Totta?

Z: Niin, tarkoitan, että tapahtuiko kaikki siten kuin salaliittoteoreetikot sanoivat?

8: (huokaa) Rakas nuori ystäväni. Tiedän, että tämä on sinulle vaikeaa ymmärtää, mutta yritä. Itsesi ulkopuolella ei ole mitään objektiivista totuutta, paitsi ”*YKSI on*”, muistatko?

Z: No kyllä. Muistan kyllä tuon. Mutta varmaan tämä hyökkäys tapahtui tavalla tai toisella tavalla vai eikö?

8: Ei. Et vielääkään ihan ymmärrä tätä. Ei ole olemassa mitään puolueetonta totuutta tästä asiasta itsesi ulkopuolella – tai sen puoleen minkään muun tarinan osalta. Sitä ei ole olemassa. Asiat eivät yksinkertaisesti toimi tuolla tavalla. On näkökulmia ja todennäköisyyksiä, joita te kaikki tässä pelissä jatkuvasti luotte yhdessä. Mutta mikään yksittäinen versio ei kiveen hakattu. Mikään yksittäinen versio ei ole ikuisesti paikkansa pitävä.

Tämän takia kerroin sinulle Johnin näkökulman, enkä niinkään siitä, miten asiat ”todella tapahtuivat”. Koska sinun ja Johnin ja kaikkien muidenkin tällä planeetalla olevien ulkopuolella... teidän itsenne ulkopuolella ei tapahdu mitään. Luojien ulkopuolella ei ole mitään luomakuntaa.

Joten ainoa asia, josta sinun tarvitsee välittää, on oma subjektiivinen kokemuksesi. Ja jokaiselle teistä tämä on hieman erilainen. Jokaisella teistä on hieman erilainen kokemus ja tarina. Joten ole tarkkana, kun sanon, että ”tarina” ei ole tärkeä. Sinä uskot sen olevan, mutta se ei ole. Tarina on vain mekanismi, väline, juonenkulku, jota käytät välineenä ymmärtääksesi itseäsi ja luodaksesi itseäsi. Ja tuo on ainoa asia, jolla on merkitystä: itsesi löytäminen, itsesi luominen ja uudestaan luominen.

Siis kuuntele! Sillä ei ole mitään merkitystä, mitä tapahtui tai ei tapahtunut. Se, millä on merkitystä, on se, mitä tunnet sen suhteen. Mitä päätät, valitset ja luot havaitun ulkoisen ärsyksen seurauksena. Se, mikä on tärkeää, on sinun sisäinen todellisuutesi.

Joten on olemassa sinun totuutesi ja sitten on olemassa tarina, jota käytät auttaaksesi itseäsi pääsemään sinun totuuteesi. Tarina on alempiarvoinen. Se on tärkeää vain sen aikaa, kun se palvelee ensisijaista päämäärää. Mikä on siis sinun itsesi löytäminen ja itsesi luominen.

Ymmärrätkö?

Z: Kyllä, kiitos 8. Tarkoitan, että ymmärrän, mitä tarkoitat ja siinä on järkeä ja todella arvostan sitä. Mutta en ymmärrä vielä sitä, kuinka voi olla, ettei ole vain yhtä versiota tapahtumasta. Kuinka voi olla monta, yhtä totta olevaa tarinaa?

8: Pääset kyllä siitä selville. Aikanaan kyllä ymmärrät, että asia on niin ja voi olla ainoastaan niin. Mutta nyt palatkaamme takaisin keskusteluunne.

Sanon nyt uudestaan... on olemassa **tarina** ja sitten on olemassa **sinun totuutesi**. Haluan nyt palata ystäväämme Johniin. Haluan puhua hänen subjektiivisista kokemuksistaan ja haluan nähdä, kuinka hän nyt luo itseään niiden seurauksena.

Katsos, kysymys siitä, onko salaliittoteoriat totta vai ei, on pohjimmiltaan epäolennaista. Sillä ei ole merkitystä. Mutta Johnin suoran, henkilökohtaisen ja subjektiivisen kokemuksen näkökulmasta se on kaiken syrjäyttävä ja elintärkeä kysymys. Jos John on halukas olemaan todella ja syvästi rehellinen itselleen, hän myöntää, ettei ole olemassa mitään absoluuttista todistusta mihinkään suuntaan. Kukaan ei pysty tarjoamaan minkäänlaista todistusaineistoa, mikä tekisi jonkin erityisen totuuden version absoluuttiseksi ja kiistattomaksi. Hänellä on vain nopeasti kasvava todisteiden kokoelma, jonka perusteella hän tekee omat johtopäätöksensä. Ja jos hän on syvästi rehellinen ja myös uskomattoman tarkkaavainen, hän tulee oivaltamaan, että juuri hänen omat ajatuksensa, uskomuksensa ja ennakkokäsityksensä johtivat siihen, että hän keräsi sellaisen todistusaineiston kun keräsi. Ymmärrätkö? Hän luo omaa todellisuuttaan olematta edes tietoinen siitä.

John uskoo vain tarkkailevansa ulkoista todellisuuttaan. Mutta hän ei ole. Hän menee sisälle omaan maailmaansa ja suodattaa huolellisesti sen, mitä tarkkailee ja sitten luo sisälleen kuvan, jossa on hänen omin käsin poimimansa palapelin palaset. Jos Johnin alkutilanne olisi ollut hieman erilainen, jos hänellä olisi ollut hieman erilainen joukko ennakkokäsityksiä, hän olisi mennyt keräämään aivan erilaisia todistusaineiston murusia ja pitänyt totena erilaisia ajatuksia. Hän olisi lopulta ollut täysin erilainen uskomus siitä, mitä hänen "tarinassaan" oikein tapahtui.

Hänen tarinassaan.

Historiaa.

Se kaikki on sepitettyä. Kokoelma näkökulmia ja mielipiteitä. Kerää kokoon eri näkökulmia ja mielipiteitä ja kaikki näyttää täysin erilaiselta.

Mutta tarina ei ole tärkeä; se, mitä sillä teet, on. Mitä tunnet sen suhteen. Koska **silloin** luot itseäsi ja löydät itsesi. Ei-peittämällä. Ottamalla kansi pois. Paljastamalla itsellesi, mikä oikeasti olet.

Z: Fantastinen juttu, 8! Tämä on mahtavaa. Alan ymmärtää nyt. Joten miten John loi itseään?

8: No, katsos, John uskoo kovasti ulkoiseen totuuteen tapahtuman suhteen. Ja matkansa lopputuloksena John päätti, että salaliittoteoriat olivat pääsääntöisesti totta. Niissä oli hänen mielestään järkeä. Hänestä ne heijastivat tarkasti hänen todellisuuttaan. Ja sitten? Tuon jälkeen, mitä Johnin piti tehdä? Miten hänen piti reagoida?

Vastaus on tietenkin, että se riippuu täysin siitä, mitä hän oikeasti tahtoo. Hänen on päätettävä, mitä hän tahtoo ja luotava itseään valintojensa mukaisesti.

Jos hän niin haluaa, hän voi lähteä ristiretkelle etsimään "totuutta", jossa hän pyrkii pakottamaan hallituksen löyhentämään teräksistä otettaan salaisuuksistaan. Yrittää pakottaa vallanpitäjät kertomaan totuus. Mennä tapaamaan ja haastattelemaan niitä, jotka olivat asian ytimessä. Etsiä ja katsoa uutta videomateriaalia tapahtuneesta. Puhua asiantuntijoille. Yrittää "herätellä" kanssaihmissiään "totuuteen" (vaikka he kokonaisuutena oikeasti mieluummin painaisivat vielä kerran torkkunappia). Hän voi tehdä sen. Ja on olemassa monta Johnin versiota tekemässä juuri sitä juuri nyt. Eikä siinä ole mitään väärää, jos se on, mitä hän haluaa tehdä.

Tai hän voi päästää irti ja luovuttaa. Päättää, että koneisto on liian iso taisteltavaksi ja sitten hän voi lähteä pois syvästi epäluuloisena ja pettyneenä. Näin tehdessään hän voi korvata uskomuksen luotettavista "viranomaisista" uskomuksella, jossa he itse asiassa ovat ihmiskunnan vihollisia.

Tai hän voi aktivoitua politiikassa ja yrittää korjata järjestelmää sisältä päin. Etsiä kenties järjestelmän sisältä joku yksinäinen ääni, joka näyttää rehelliseltä totuuden välittäjältä ja kannattaa häntä. Olla mukana haalimassa lisää äänestäjiä tälle "totuuden henkilölle" "valheen järjestelmän" sisällä.

Ja tietysti on monia, monia muitakin tapoja, joilla John voi vastata. Hänelle näet tarjotaan jatkuvasti kaikenlaisia valinnan mahdollisuuksia matkan varrella. Näyttää siltä, että ikään kuin hänellä olisi miljoona erilaista asiaa valittavana joka hetki. Uskooko hän tällaista teoriaa vai tätä toista? Luottaako hän tähän poliitikkoon vai tähän toiseen? Protestoiko hän tätä asiaa vastaan vai tätä toista? Meneekö hän tuohon kaupunginhallituksen kokoukseen ja ottaa siellä huolensa esille? Menettääkö hän tarpeeksi uskoa viedäkseen vihansa ja epäluulonsa maanalaiseen toimintaan; hankkii aseita ja ammuksia ja pitää salaisia kokouksia toisten samanmielisten kanssa? Ja entäs oikeusjutut, joilla pakotettaisiin valtaapitävät kertomaan totuus? Vai paneeko hän uskonsa järjestelmään vielä kerran ja luottaa, että se korjaa itsensä? Entäs jos vain äänestäisi "oikeaa" ehdokasta tällä kertaa?

Niin, niin monta valinnan mahdollisuutta.

Mutta tuokin kaikki on vain harhaa. On oikeasti vain yksi valinta: joko mennä syvemmälle uhripeliin ja nostaa itsensä sieltä ylös. Ja **kaikki** edellä kuvatut Johnin vaihtoehdot ovat todellakin vain yksi ja sama vaihtoehto: mennä syvemmälle uhripeliin. Peli itsessään ei koskaan näytä sinulle toista vaihtoehtoa... se ei koskaan näytä sinulle, että voit nostaa itsesi pois pelistä. Sen sijaan se sokaisee sinut näyttämön valoilla. Näet vain sellaisia vaihtoehtoja, joita se haluaa sinun näkevän ja **kaikki** vaihtoehdot vain vievät syvemmälle pelin sisälle. Tämän takia se on niin menestyksekkäs järjestelmä. Se pitää jokaisen pelaamassa samaa peliä. Täsmälleen niin kuin sen tarkoitus onkin.

Z: Tarkoitat siis, että peli on suunniteltu siten, että uhrin jatkavat pelaamista ja uskomista?

8: Kyllä. Peli on suunniteltu näyttämään sinulle vain ne vaihtoehdot, jotka pitävät sinut pelaamassa peliä... uhrina olemisen vaihtoehdot. Se on erityisen hyvä tarjoamaan sinulle sellaisia vaihtoehtoja, joissa päädyt kannattamaan toisten ihmisten tekemistä uhreiksi. Nuo ovat parhaita vaihtoehtoja pitämään peli käynnissä. Jos sinut voidaan vielä houkuttaa aiheuttamaan toiselle henkilölle uhrin olotila, silloin peli toimii tuplasti paremmin.

Nyt haluan puhua hieman näiden valintojen ”konehuoneesta”. Näin ollen haluan jättää Johnin rauhaan ja esitellä sinulle erään toisen. Kutsumme häntä nimellä Maximilian. Lyhyesti vain Max. Max voidaan kutsua ”SuperVoimakkaaksi Yksilöksi” tai lyhenteellä SPI (Super Powerful Individual).

SuperVoimakkaat Yksilöt

Z: Mikä on SPI? Jonkun maan presidentti vai suuren konsernin omistaja vai mikä?

8: Ei, SuperVoimakas Yksilö olisi eräs pieneen joukkoon kuuluvista ihmisistä, joka huolimatta suuresta vallastaan maailmassasi, on suurelta osin näkymätön ja tuntematon. Joten Max ei pidä itseään minkään maan kansalaisena. Mieluummin hän näkee maat ja niiden poliittiset johtajat keinona hallita voimavaroja. Hän ei kuulu mihinkään maahan; maat kuuluvat hänelle! Hän ei pidä itseään pelkästään konsernien omistajana; hän pitää konserneja hänen käytössään olevina työkaluina. Max on yksi niistä kourallisesta ihmisistä, jotka yhdessä omistavat planeetalla kaiken, mitä he pitävät omistamisen arvoisena. Tosiasiallisesti useat SPI:t todennäköisesti uskovat omistavansa myös planeetalla asuvat ihmiset. Erityisesti heistä tuntuu, että he omistavat kaikki normaalisti hyvin vaikutusvaltaisina pidetyt ihmiset: presidentit, pääjohtajat, kuninkaat ja kardinaalit ovat kaikki SPI:n erityisiä voimavaroja. Poliitikkoja tulee ja menee vaalijärjestelmän mukaisesti. Konsernien johtokuntien jäsenet voivat menettää paikkansa, jos osakkeenomistajat niin päättävät. Mutta SPI:t ovat siellä jäädäkseen. Kulissien takana. Näkymättömissä. Koskemattomissa.

Jos olisit yksi näistä ihmisistä, silloin sinulla olisi aika vakuuttava määrä valtaa. Mikäli demokraattisesti valittu valtiojohtaja ei käyttäydy sinun tahtosi mukaisesti, sinä voi suistaa hänet vallasta, lietsoa kapinan ja saada hänet syrjäytetyksi tai salamurhatuksi – mitä tahansa, mikä palvelisi toiveidesi mukaista suurempaa maailmankuvaa. Ja koska hallitset maailman pääomien liikkeitä, voit sanella, miten yhdestä alueesta voi tulla rikkaampi ja

toisesta köyhempi. Voit saada aikaan kukoistuskausia tai käynnistää maailmanlaajuisen taloudellisen tuhon. Voit aloittaa alueellisia tai jopa maailmanlaajuisia sotia ja tai voit lopettaa niitä. Sinulla on tuollainen valta.

Z: Ovat nämä SPIt sitten se Illuminati?

8: En mielellään käytä termiä "Illuminati", koska se aiheuttaa väärinkäsityksiä. Teidän kollektiivisessa tietoisuudessa on idea, että on olemassa tuollainen salainen organisaatio, koossapysyvä hämärä alamaailman yksikkö, joka pyörittää asioita planeetallasi. Mutta se väärä käsitys. Nämä SuperVoimakkaat Yksilöt ei todellakaan ole sellaisia, jotka liittyvät yhteen ja työskentelevät sopusoinnussa kohti yhteistä päämäärää. Sellaista organisaatiota ei kerta kaikkiaan ole. Yhtenäisin organisaatioyksikkö, jonka nämä olennot näyttävät pystyvän pitämään yhdessä on suku. Joitakin sukuja johtavat äärimmäisen hallitsevat, vaikutusvaltaiset olennot ja nämä suvut vaurastuvat, koska niiden jäsenet ovat halukkaita olemaan johtajansa takana. Toiset taas eivät menesty niin hyvin, koska niitä piinaa sisäinen kiista siitä, kuka johtaa. Tietyt suvut muodostavat usein uskollisuuteen perustuvia yhteenliittymiä ja toimivat yhdessä jonkin aikaa. Joskus näistä yhteenliittymistä tulee ajan mittaan instituutioita. SPIt kuuluvat ja ottavat osaa moniin klubeihin, ryhmiin ja kokoontumisiin. Mutta se, että kuvitellaan kaikkien planeetan SuperVoimakkaiden Yksilöiden istuvan yhdessä punomassa juonia ja tekemässä yhdessä työtä, tarkoittaa, että perimmiltään ei ymmärretä keitä ja mitä he ovat. Nämä kaikki ovat uskomattoman vahvoja individualisteja. Jokainen huolehtii pohjimmaltaan ensin omista henkilökohtaisista eduistaan. Ainoa tapa pitää yhtenäisyyttä yllä on tiukat hierarkiat, joita hallitaan julmasti toteutetun kurinpidon avulla. Ja jopa sittenkin heidän organisaatioidensa sisäiset toiminnot voivat olla sangen byzanttilaisia loputtoman juonittelun, selkään puukottamisen ja petoksien takia. Joten varmaan ymmärrät; tämä ei ole se planeetan laajuinen, yhtenäinen organisaatio, jota kuvittelit sen olevan. Mieluummin se on joukko karkealla läänitysperiaatteella toimivia sukuja, joita johtaa kaikkein vanhin "perheenpää". Vaikkakin joidenkin perheiden välillä on olemassa yhteenliittymiä ja sopimuksia, kuten sanoin.

Z: Hmm. Okei, luulen, että ymmärrän sen nyt paremmin.

8: Ymmärrätkö? No sitten, kysyn sinulta kysymyksen: Jos olisit Max, mitä haluaisit? Mitä haluaisit tehdä tai saavuttaa tai kokea tai omistaa? Mitä haluaisit?

Z: Tuo on mielenkiintoinen kysymys. En kai itse asiassa **halua** mitään. Ainakaan materiaa. Minulla olisi kaikki, mitä ikinä voisin kuvitella tarvitsevani. Minä kai luultavasti päättäisin nauttia vauraudestani ja vallastani löytämällä keinoja käyttää niitä toisten auttamiseksi.

8: Alkaisit periaatteessa antamaan sitä pois?

Z: Kyllä. Luulen niin.

8: Tuo on hyvä kuulla. Niin pitäisi muiden SPIn tehdä. Se merkitsisi, että he pystyisivät nielaisemaan koko valtakuntasi ja tehdessään niin, heistä tulisi entistä rikkaampia ja vaikutusvaltaisempia. Enkä edes viitsi mennä yksityiskohtiin siitä, kuinka vaikeaksi itse

asiassa kokisit sen, että antaisit rahasi pois vastuullisella tavalla, jotta sen antaminen ei aiheuttaisi enemmän harmia kuin mitä se voisi auttaa. Tuo on kokonaan toinen keskustelu. Asian ydin on siinä, että SuperVoimakkaan maailmassa sinusta tulisi hyvin pian merkityksetön asia. Hyvin nopeasti sinä et enää olisi ollenkaan hyvin voimakas. Joten aion pyytää sinua vastaamaan tuohon kysymykseen uudelleen. Yritä muuttaa näkökulmaasi. Yritä kuvitella itsesi joksikin, joka on noin vaikutusvaltainen. Sinusta ei olisi tullut noin vaikutusvaltaista, ellei sinua olisi hiottu ja koulutettu jo syntymästä lähtien olemaan tuon vaikutusvallan kantaja. Eikä sinun sukusi olisi laittanut sinua valtakunnan johtajaksi, ellet olisi osoittanut kaikkea kykyäsi ja kapasiteettiasi ja määrätietoisuuttasi ollaksesi tuon manttelin kantaja. Kasvatuksesi, opiskelusi ja koulutuksesi jokainen hetki olisi liittynyt tappeluun voittaaksesi muut mahdolliset kruunun perijät. Sinun olisi pitänyt olla häikäilemätön, loistava pelaaja päästäksesi ikinä valtakunnan johtajaksi. Eikä sitä olisi vain tiputettu syliisi. Sinulle olisi annettu asteittain enemmän valtaa ja vastuuta ja sinun olisi pitänyt joka käänteessä osoittaa olevasi kaikkein terävä-älyisin ja paras.

Z: Hmm. Ymmärrän. Näkisin kai itseni kilpailemassa jokaisen tuossa valtapelissä mukana olevan kanssa. Olisin kilpaillut sisäisesti päästäkseni suvun valtakunnan pääksi; nyt näkisin itseni kilpailussa kaikkien muiden kanssa. Luultavasti näkisin haasteena laajentaa sukuni valtakuntaa ja voittaa rikkauden ja vallan peli.

8: Kyllä. Heille se on tavallaan peliä. Usein henkeäsalpaavan julmaa ja säälimätöntä peliä. Kuolettavan vakavaa peliä niille, jotka ovat heidän tiellään. Mutta peliä siitä huolimatta.

Z: Okei. Ymmärrän. Jos kysyt, mitä tekisin, jos yrittäisin kuvitella itseni Maxin housuihin, silloin vastaisin, että haluaisin voittaa pelin. Vaikka minulla olisi hävyttömän paljon rikkautta ja valtaa, haluaisin **lisää**. Itse asiassa, haluaisin **kaiken**. Niin kuin jokainen ”huipulla” oleva, varmaankin. Joten silloin haluaisin olla aivan paras tässä pelissä ja pelata ulos kaikki muut SPIt ja kaapata yhä lisää valtaa ja kontrollia ja murskata kaikki tielläni olevat.

8: Voit intuitiivisesti nähdä, että niin kävisi?

Z: Kyllä, helposti. Jokin aika sitten pelasin ”Sivilisaatio” -nimistä tietokonepeliä. Siinä sinä olet pienen, juuri perustetun, 6000 v. eKr sijoittuvan imperiumin johtaja. Hallitset kaikkia imperiumisi kasvun ja kehittymisen osa-alueita ja pidät siitä huolta ja katsot, kun se kasvaa. Perustat uusia kaupunkeja ja katsot, kun ne kasvavat. Ja sitten alat kohdata muita imperiumeja. Käyt kauppa ja teet sopimuksia. Ja kaikki on hyvin, kunnes voimavarat alkavat ehtyä. Et voi enää laajentua, koska naapurit ympäröivät sinut joka puolelta. Sodan puhkeamisesta tulee väistämätön osa peliä. Kasvun avulla laajentumisen sijaan laajennut valloituksen avulla. Loppujen lopuksi se hyvä strategia. Se on vain tapa voittaa peli!

Hassua oli se, että kun huomasin voittavani pelin, koska minulla oli hallussani riittävän suuri osuus pelin maailmasta, en halunnut lopettaa. Olin panostanut niin paljon energiaa ja huomiota omaan sivilisaatiooni, että en halunnut lopettaa peliä tilanteessa, että olen ”tarpeeksi hyvä”. Halusin pysyä mukana pelissä, kunnes koko maailma olisi minun – kunnes

olin murskannut viholliseni – kunnes ei löytyisi enää yhtään maailman kolkkua, joka ei olisi minun hallussani.

Hups. Taidanpa paljastaa itsestäni aika paljon, vai mitä?

8: Se, mitä paljastat, on, että itse asiassa todellakin ymmärrät vallan ongelman. Joten voit tuntea myötätuntoa ja päästää irti tuomitsemisesta. Tuo on oikein hyvä.

Sanopas nyt, jos olisit Max, mitä haluaisit kaiken tuon ”pohjalla” olevan pikkuväen suhteen? Kaikki nuo tavalliset kansalaiset, jotka ovat tehdastyöläisiä, toimistovirkailijoita, kaupan myyjiä, toimiston esimiehiä, sotilaita ja mitä kaikkea niitä nyt onkaan?

Z: Umm... Minä varmaan haluaisin, että he jatkavat työntekoa. Jatkavat orjatyön tekemistä. Ja tekevät, mitä haluan heidän tekevän silloin, kun haluan heidän tekevän sitä. Eivätkä rupea kovaääniseksi tai tottelemattomaksi matkan varrella.

8: Entäs jos heistä tulisikin tottelemattomia? Entäs jos jotkut lakkaisivat palvelemasta sinun tahtoasi? Entä jos he alkaisivatkin oivaltamaan, mistä tässä on kysymys? Entä jos joku eräänä päivänä nostaisi katseensa tehtaan lattiasta ja sanoisi, *”En pidä tästä työstä kauhean paljon. Aion sen sijaan tehdä jotakin, mitä rakastan. Aion löytää kaikkein autuaallisimman Itseni ilmentymän ja löytää oman oikean luontoni ja sitten astua taivaaseen tästä systeemistä.”* Mitäs sitten?

Z: No tuo olisi minulle huono uutinen. Koska tuollainen asia saattaa tietysti levitä. Jos muut näkisivät tämän kaverin tekevän sitä, mitä hän rakastaa ja olevan onnellinen, sitten hekin saattaisivat tehdä samoin. Kohta kaikki käskyläiseni lähtisivät pois solmion värisiksi värjättyissä vaatteissaan, tekisivät päivänkakkaraseppeleitä ja laulaisivat ”Kumbayaa” tai jotain. He eivät palvelisi enää minua. Minä alkaisin hävitä tässä pelissä.

8: Mutta se on okei, eikä vain, koska se ei tule tapahtumaan. Tarkoitan, ajattelepa hetki. Kuinka monta ympäri maailmaa tehtaissa, kaupoissa ja toimistoissa raatavaa ihmistä voi noin vain luovuttaa ja tehdä, mitä he haluavat?

Z: Ei kovin montaa.

8: Ja miksi ei?

Z: No, suurelta osin siksi, että heillä on velkaa, joka pitää maksaa. Ja vaikkei heillä olisikaan velkaa, niin kuinka he maksaisivat asioista, kuten ruoka ja majoitus ja niin edelleen? Ja vaikka he pystyisivätkin maksamaan nuo, entäs sitten tulevaisuus? Entä heidän lastensa koulutus?

8: Täsmälleen. Tuo on se ensimmäinen pointti. Velka. Muista, että nämä SuperVoimakkaat Yksilöt vetävät koko showta. He pohjimmiltaan omistavat maailman talouden. Varmaankin he omistavat kaikki pankit. Joten mitä enemmän ihmiset velkaantuvat, sitä enemmän he jatkavat raatamista. Tehtaissa, kaupoissa ja yritysissä, jotka nekin ovat SuperVoimakkaiden omistamia.

Z: Vau. Tuo on aika järkyttävää. Tai todella loistava strategia. Riippuu näkökulmastasi.

8: Eikä tuossa vielä mitään. On monia muitakin tapoja pitää tehdastyöläinen Matti Meikäläisen katse tehtaan lattiassa. Velka on vain yksi niistä. Muistatko aikaisemman esimerkkimme 9/11 hyökkäyksestä?

Z: Voi ei! Tarkoitatko, ettei 9/11 hyökkäys ei ole muuta kuin valtava kontrollimekanismi, jolla pidetään ihmiset manipuloitavissa?

Minä...öö...mutta hetkinen, 8. Mitäs tapahtui tuolle jutulle, jossa sanoit, että *"tarina ei ole niin tärkeä kuin Sinun Totuutesi?"* Tarkoitatko, että salaliittoteoriat ovat totta?

8: En. Minä kerron sinulle toista tarinaa. En yhtään enempää, enkä yhtään vähempää. Vai tunsitko jossain vaiheessa, että vaadin sinua uskomaan minua?

Z: Mutta 8! Mikä järki tässä sitten on, jos se ei ole totta?

8: Järki? Se on se sama järki kuin siinä tarinassa, jota sinä kerrot itsellesi elämällä omaa elämääsi. Asiahan on niin, että annat itsellesi kokemuksia, jotta voit valita ja luoda. Täsmälleen kuten aikaisemmin kerroin sinulle. Kerron tästä sinulle siksi, että saat pohjakosketuksen tästä uhrina olemisen huumausaineesta, josta olet riippuvainen, ja voit päättää päästää siitä irti ja **luoda!** Omista se! Herää! Löydä todellinen itsesi!

Jos **mikään**, mitä olen sinulle sanonut kaikissa keskusteluissamme, pitää paikkansa, luuletko, että tuolla jossain olisi yhtään tarinaa, joka olisi absoluuttisesti totta? Mikä ei olisi itse asiassa jonkun luomus... fiktio... yksityiskohtainen näytelmä? **Sinun** näytelmäsi, jota **sinä** olet mukana luomassa?

Z: No, mikä arvo tällä sitten on, että kerrot minulle näistä SPIstä. Mikset kerro minulle mitä tahansa tarinaa vaikka vanhasta hanhiemosta?

8: Minä voisin. Mutta se ei sopisi sinun kokemukseesi. Sillä ei olisi sinulle mitään käyttöä. Sanon tämän uudelleen, joten **ole** nyt tarkkaavainen tällä kertaa, okei? Tämä on todella tärkeä juttu ja sinun täytyy todella hoksata tämä:

Mikään tarina ei sisällä objektiivista totuutta. On vain näkökulmia ja todennäköisyyksiä, joita kaikki, jotka pelaavat tuota peliä, yhdessä luovat. Mutta vaikka on niin, silti jokaisella yhdessä luovalla on hänen oma ainutlaatuinen perspektiivinsä, kokemuksensa ja tarinansa suuremman tarinan sisällä. Ei ole yhtä absoluuttista tarinaa, joka tekisi mistä muusta tarinasta tahansa epätoden. Mikä on okei, koska loppujen lopuksi tarina ei ole tärkeä. Jotta peli toimisi, sinun tarvitsee vain uskotella, että tarina on kaikkein tärkein asia. Mutta nyt kun olet poistumassa pelistä, tulet oivaltamaan, että tarina oli vain keino, jonka avulla näytät itsellesi sisäisen olemuksesi siten, kun se heijastuu ulkoiseen todellisuuteen. Käytät yksinkertaisesti tarinan mekanismia löytääksesi itsesi ja luodaksesi itsesi. Toki tarina voi olla hyvinkin mukaansatempaava. Sen on tarkoitus olla. Mutta olet nyt valmis oivaltamaan, että sillä on arvoa vain silloin, kun se liittyy sinun **omaan totuuteesi**. Muulla tavoin se on merkityksetön.

Nyt voit ymmärtää tarinan sellaisena kuin se on. Se on jotain, jota voit käyttää näyttääksesi itsellesi jotakin itsestäsi ja sitten riippuen siitä, miten paljon pidät näkemästäsi, voit tehdä uusia valintoja itsesi suhteen.

Löydä itsesi ja luo itsesi. Tämä on sen kaiken ydin.

Kysyit nyt, miksi kerron sinulle näistä SPIstä. No, tässä on vastaus: Minä itse nyt käytän tarinaa. Käytän sinun tarinaasi. Sinun yhdessä luomaasi todellisuutta. Ja kerron sinulle jotakin, joka liittyy tarinaasi. Voit itse valita, missä määrin kertomani pitää paikkansa. Ja sitten voit päättää, mitä tämä tieto kertoo itsestäsi. Ja sitten voit päättää, kuinka luot itsesi.

Miltä tämä kuulostaa?

Z: Minulla on itse asiassa vaikeuksia ymmärtää tätä, 8. Luulen ymmärtäväni sen, mitä sanot "tarinasta". Enkä tiedä miten reagoida siihen. Minusta tuntuu, että ikään kuin ei olisi mitään järkeä kuunnella näitä asioita. Jos kaikki on vain keksittyä... mitä järkeä sitten on puhua siitä?

8: Hyvä on, minäpä autan sinua tämän kanssa.

Muistatko, näitkö unta viime yönä?

Z: Kyllä. Itse asiassa näin hyvin pitkän ja yksityiskohtaisen unen. Sitten heräsin ja kerroin Lisalle unestani ja me keskustelimme unesta. Ja sitten heräsin uudestaan! Oivalsin, että **molemmat** kokemukset olivat olleet unta.

8: Monilla ihmisillä on tämänkaltaisia 'uni-unessa' kokemuksia. Jos haluat olla tarkkana sen suhteen, huomaat, että välität tuollaisessa unessa itsellesi hyvin tärkeää viestiä. Osoitat itsellesi, kuinka voit herätä unesta ja uskoa olevasi valveilla, että uni oli vain fiktiota, ja kuitenkin olet vielä unen sisällä. Ja sitten heräät uudestaan ja... ja...

Z: Voin kaikesti oivaltaa olevani **vieläkin** fiktion sisällä.

8: Kyllä. Ja se on aika houkutteleva fiktio. Tarkoitan, että eikö sinusta todellakin tunnu, että on olemassa hahmo, joka on valinnut salanimen Zingdad ja valinnut kirjoittavansa kirjan nimeltä **Astu Taivaaseen**?

Z: Kyllä. Tunnen. Tunnen, että se olisin minä.

8: On useita ihmisiä ympäri maailmaa, jotka luovat tätä fiktiota yhdessä. **Hekin** uskovat, että on olemassa hahmo nimeltä Zingdad, joka kirjoittaa tätä kirjaa nimeltä **Astu Taivaaseen**. Mutta he kokevat tämän fiktion hieman eri tavalla. He kokevat tämän hahmon olevan olennon, joka asuu kaukana ja kirjoittaa näitä sanoja, joita he voivat lukea.

Mutta mitä tapahtuisi, jos te kaikki nyt heräisitte ja oivaltaisitte tämän olleen vain upea, yksityiskohtainen uni, jota uneksitte yhdessä? Jos oivaltaisitte Zingdadin olleen vain unessa oleva hahmonne ja itse olette jotain paljon enemmän? Jokin luovemmalla tavalla paljon voimakkaampi ja todellisempi. Eikä **Astu Taivaaseen** itse asiassa ollut kirja, jota **sinä** kirjoitit, vaan se tosiasia oli eräs yhteisesti sovituista herätyssoitoista, jonka te kaikki olitte itsellenne järjestäneet. Hieman kuin laittaisi herätyskellon soimaan ennen nukkumaan menoa.

Mitä seuraavaksi?

Heräisittekö sitten unesta ja sanoisitte *”No niin, nuo tarinat olivat vain tarinoita. Ja tarinat eivät ole tärkeitä ja niillä ole merkitystä. Pelkkää roskaa. Unohdetaan se ja mennään tekemään jotain todellista?”*

Vai näkisittekö sen suuren kauneuden ja totuuden, joka teille näytettiin näissä loistavissa eeppeissä, monen elämän ylitse ulottuvissa tarinoissa, joita jokainen teistä kertoo itselleen? Kokoontuisitteko yhteen ja jakaisitte kokemuksenne ja opetuksenne? Näyttäsittekö toisillenne omat tarinatanne? Rakastaisitteko ja vaalisitteko kertomianne tarinoita ja niiden merkitystä ja niistä poimittuja arvoja?

Z: Kyllä. Kyllä. Ymmärrän sen.

Nämä elämät, joita elämme, on meidän tarinoitamme. Me kerromme kollektiivisesti näitä tarinoita itsellemme. Me olemme tarinan kirjoittajia ja tarinassa olevia hahmoja. Elämällä näitä tarinoita me löydämme joitain hyvin voimakkaita totuuksia itsestämme. Ja siksi tarinat ovat tärkeitä.

Okei.

Mutta miksi sitten on tärkeää ymmärtää näitä SuperVoimakkaita Yksilöitä?

8: Se toimii näin: lukijasi kokevat Zingdadin todellisuuden omassa elämässään, koska sinun työsi vaikuttaa heidän elämäänsä. He uskovat sinun olevan olemassa, koska he lukevat tätä kirjaa. Ja sen seurauksena heille tarjotaan tässä kirjassa vaihtoehtoja ja he voivat päättää omasta puolestaan, kuinka he reagoivat ja luovat itseään.

Mutta miten olisi, jos kokisit jonkin vaikuttavan elämäsi, mutta sen alkulähde olisi hyvin älykkäällä tavalla piilotettu sinulta? Katsos, on olemassa näitä muita olentoja, jotka kokevat olevansa SuperVoimakkaita Yksilöitä. Se on tuo fiktio, jonka **he** luovat itselleen tässä tarinassa. Ja heidän koneistonsa on sangen laaja-alainen. Sinun pitäisi elää hyvin kaukana niin sanotusta sivilisaatiosta voidaksesi täysin välttää heidän koneistonsa vaikutukset. Mutta sinulla on vaikeuksia tehdä päätöksiä tämän vaikutuksen suhteen, koska ei ole itsestään selvää, mitä on tekeillä. Ja juuri tuota minä tässä teen: autan tuomaan julki sitä, mikä on piilotettu.

Sanoin aikaisemmin, ettei ole olemassa yhtään tarinaa, joka on absoluuttisesti totta. Lisäksi sanoin, että on vain todennäköisyyksiä ja perspektiivejä. Minun pitäisi lisätä myös tämä: mitä enemmän energiaa kohdistetaan tiettyyn todennäköisyyteen, sitä enemmän painoarvoa se saa. Mitä vähemmän energiaa siihen kohdistetaan, sitä enemmän se häviää olemattomuuteen.

Z: Tarkoitat siis, että mitä enemmän uskomme johonkin, sitä todellisempi se on?

8: Jotain sen suuntaista. Teet valintoja ja noiden valintojen avulla kohdistat energiaasi. Kun kohdistat energiaasi johonkin, sinä luot sitä lisää. Teet siitä todellisemman itsellesi. Jos monet ihmiset liittyvät yhteen ja tekevät jostakin itselleen todellista, silloin tällä asialla on

suurempi todennäköisyys. Sillä tavalla yhdessä luotu maailma toimii. Joskus sinua johdetaan harhaan. Sinut on kollektiivisesti lumottu kohdistamaan energiasi asioihin, jotka itse asiassa ruokkivat jotakin niiden takana olevaa piilotettua asiaa. Sinä ruokit harhakuva ja harhakuva luojaa siinä samalla.

Ja tuo tapahtuu juuri täällä. Vaikka hyvin harva teistä tietää SPIn olemassaolosta, silti tuotte heitä hyvin elävästi ja voimakkaasti todellisuuteen kohdistamalla energianne siihen, mitä he esittävät teille.

Joten haluan kertoa sinulle, mitä ja miten he tekevät asioita. Sitten sinä tulet tietoiseksi. Sitten voit vapauttaa energiasi pois siitä. Sitten voit lakata luomasta sitä itsellesi. Paitsi tietenkin, jos pidät siitä, missä tapauksessa... se on sinusta kiinni.

Z: Aha.

Kiitos taas kärsivällisyydestäsi, 8. Arvostan sitä, että olet valmis hoivailemaan minua kohti omaa heräämistäni. Rupeaa todella löytymään järkeä tähän asiaan.

Olen valmis palaamaan tuohon SPIn tarinaan. Haluan tietää, millä tavoin he esiintyvät minun tarinassani, jotta voin tehdä parempia valintoja elämässäni.

8: Hienoa. Hyvin toimittu.

Z: Hyvä on, olit sanomassa jotakin 9/11 hyökkäyksestä. Annoit ymmärtää, että ehkä SPIt olivat itse asiassa tämän takana? Oikeasti?

8: Kyllä. En käyttänyt turhaan tuota 9/11 esimerkkiä, kun kerroin Johnista. Osoitin sinulle, kuinka se voisi olla tarina, jonka juonta SPIt suoranaisesti ohjailivat. Tuollaisia asioita on tehty kautta historianne. Eräs parhaista SPIn metodeista, jolla he pitävät käskyläisensä nöyrinä, on syyttää sota. Niin kauan kuin ihmiset ovat vakuuttuneita siitä, että on jokin muu paha valtio, jokin muu paha uskonto, jokin muu paha ideologia, jokin muu paha **mikä tahansa** siellä jossain, joka haluaa tuhota heidät, heidän perheensä ja heidän tapansa elää... silloin totta hitossa he ovat halukkaita kantamaan kortensa kekoon ja tekemään osansa. He jopa saattavat tuntea, että heidän on ilmoitauduttava vapaaehtoiseksi ja mennä sotaan. Ja jos he sitten kaatuvat sodassa, siinä on vain yksi syy lisää kaikille muille perheenjäsenille suuttua ja vihata ilkeää vihollista.

Suuttumus ja viha... nämä ovat luultavasti jopa parempia kuin velka pitämään ihmiset kaksinaisuudessa ja erillisyydessä.

Oletko koskaan ihmetellyt uskontoja?

Z: Uskontoja? Mitä tarkkaan ottaen?

8: Eikö olekin hyvin, hyvin outoa, että useimmat uskonnot näyttävät perustuvan kaikkein rauhanomaisimpien Maapallolla olleiden ihmisten sanoihin ja tekoihin? Tarkoitin, että jos ei oteta huomioon kaikkia dogmeja ja uskomuksia, jos menet katsomaan, mitä näiden uskojen opetusten ytimessä on, niin ne pyrkivät ihmisten väliseen rauhaan ja haluan tehdä oikein tässä maailmassa. Ja kuitenkin löydät jatkuvasti kaikkein kiihkeimpiä rauhanjärjestelmien

kannattajia, joita ruoskitaan menemään tappamaan jonkin toisen rauhanjärjestelmän kaikkein kiihkeimpiä kannattajia. Tämä tapahtuu niin usein, ettei sitä enää edes pidetä outona. Ja joskun uskon eroavaisuudet ovat niin vähäpätöisiä, ettei ulkopuolinen pysty niitä edes erottamaan.

Eikö tämä näytä todella oudolta?

Z: Kyllä. En ollutkaan aikaisemmin ajatellut sitä tuolla tavalla.

8: Joten nyt minun pitää kysyä sinulta; kuinka voi tapahtua, että ihminen, joka uskoo johonkin näistä uskonnoista ja niiden kauniista ajatuksista veljensä rakastamisesta ja niin edelleen... kuinka voi tapahtua, että tuollainen ihminen voidaan taivutella tappamaan toisesta uskosta tuleva veljensä?

Z: En tiedä.

8: No, minäpä kerron sinulle. Se tapahtuu, kun joku johtaja antaa sinulle yksinkertaisen neuvon sanomalla sinulle, että tuo toisen uskon henkilö ei itse asiassa ole sinun veljesi. Sinulle kerrotaan, että tuo toinen usko on inhottava asia. Se on paha. Ja että sinun uskosi itse asiassa antaa luvan tappaa toisen uskon ihmisiä. Se ei pelkästään anna lupaa, se vaatii sitä.

Hullua, vai kuinka?

Tuo rakkauden, rauhan ja suvaitsevaisuuden järjestelmä voisi olla juuri se syy, miksi sinun pitäisi antaa uskon kiihkoilijoiden vaatia, että joku, joka uskoo jotakin vähänkin eri tavalla kuin sinä, pitäisi tappaa.

Ei mitään sisäisiä epäjohtonmukaisuuksia! (nauraa surullisesti)

Z: Vau. Tuo on aika hyvä pointti, 8. Mutta miksi? Miksi nämä henkiset johtajat tekisivät tuon?

8: No sehän aika yksinkertaista. Taas tullaan SuperVoimakkaisiin ihmisiin. He huomasivat jo hyvän aikaa sitten, että nämä henkiset opetukset olivat heidän etujensa kannalta haitallisia. Aina silloin tällöin joku opettaja ilmestyisi paikalle levittämään rakkauden, rauhan, yhtenäisyyden ja suvaitsevaisuuden viestiä, mikä saisi joidenkin käskyläisten menettämään mielenkiintonsa SPIn luomaan peliin. Joskus oli jopa taivaaseen astumista opettavia kouluja, mikä johti siihen, että käskyläisiä poistui kokonaan pelistä. Joten SuperVoimakkaat Yksilöt junailivat todella ovelan suunnitelman. He löysivät tavan kääntää nämä uskonnot heidän omaan käyttöönsä. Sen sijaan, että sallisivat uskontojen jatkaa yksinkertaisina uskon ryhminä, jossa ihmiset palvelivat toisiaan siskoina ja veljinä, he politisoivat ne. Uskontojen sisään rakennettiin valtahierarkioita. Uskonkappaleita perustettiin. Uskonnoista tehtiin **organisaatioita**. Uskonnolliset johtajat olivat usein vaikutusvaltaisempia kuin kuninkaat ja keisarit. Ja sitten annettiin asetus, että tietyn alueen ihmisten oli **seurattava** tiettyä uskoa. Heitä käskettiin, "Teidän **on** uskottava **tähän**." Jos uskoit dogmasta eriävällä tavalla, sinua rankaistiin. Yleensä hyvin julmasti ja väkivaltaisesti, mikä useimmiten johti kuolemaan. Nyt näiden ihanien rauhanjärjestelmien johtohenkilöt saivat yhtäkkiä suurta valtaa. Ymmärrätkö kuinka tämä toimii?

Z: Tuo on aika kuvottavaa.

8: Voin ymmärtää, miltä tämä saattaa sinusta tuntua. Mutta muista...

”Ei ole yhtään asiaa, joka olisi hyvä tai paha, on vain se, mitä tunnet sen suhteen.”

Z: Kyllä.

8: Joten tuo merkitsee sitä, että on sinun valintasi, oletko tässä järjestelmässä. Järjestelmä on suunniteltu pitämään sinut täällä. Se käyttää jokaista mahdollista houkutinta saadakseen sinut pysymään täällä.

Ovat nämä SuperVoimakkaat Yksilöt... ovatko he pahoja?

Z: Tuota, minusta näyttää, että he varmasti pystyisivät käyttäytymään aika pahalla tavalla. Tarkoitan, että inkarnoituneet ilmentymät varmasti pystyvät. Ja meidän ”käskyläisten” inkarnoituneet ilmentymät tietenkin tuntuivat, että he olisivat suuren heille tehdyn pahuuden uhreja.

Mutta jos ymmärrän tämän oikein, tämä on alemman tason perspektiivi. Tuon perspektiivin valitsemisesta seuraa, että pysyn täällä kaksinaisuudessa. Suuttumukseni ja närkästykseni saa minut haluamaan iskeä takaisin. Ja niin pysyn erillään ykseydestä.

8:... mikä tarkoittaa, että he voittavat. Vaikka päättäisit vihata ja taistella SuperVoimakkaita Yksilöitä vastaan – sillä ei ole merkitystä – se tosiasia, että päätät vihata ja mennä tappelemaan tarkoittaa heidän voittoa. Koska sinä pysyt täällä. Ja sinä pysyt täällä palvelemissa heidän tarkoituksensa. Ymmärrätkö kuinka tämä toimii? Ja jos päätät esimerkiksi liittyä yhteen muiden satureiden kanssa ja hyökätä aseineen heitä vastaan, jos päätät taistella heitä vastaan, arvaa, mitä tapahtuu seuraavaksi?

Z: En tiedä.

8: Mukaan tulee joku, joka on varteenotettava ja kyvykäs johtaja. Joku taitava strategikko ja sodankävijä. Joku, joka näyttää vihaavan noita ”pahoja äpäriä” vielä enemmän kuin sinä! Sitten sinä olet valmis seuraamaan häntä taisteluun, tekemään, mitä hän sanoo, ja... bingo! ... Ja olet takaisin pelissä mukana palvelemissa heitä. Suoraan ja epäsuoraan. Suoraan, koska he ovat strategian ja minkä tahansa vastustajan hallinnan mestareita. He tekevät sen varmistamalla, että he **johtavat** tuota vastustajaa. Samalla kun alat organisoida vastarintaryhmää, he löytävät keinot laittaa oma sätkynukkensa sinun vastarintaryhmäsi johtoon. Et tiedä sitä, mutta sinun johtajasi tulee olemaan yksi heidän käskyläisistään, jonka he ovat sijoittaneet strategisesti tärkeään asemaan organisaatioosi voidakseen hallita sinua! Sinä palvelet heitä myös epäsuorasti. Keneltä esimerkiksi ostat aseesi? Mistä saat kaikki muut varusteesi ja infrastruktuurin? Kaiken tarvitsemasi SuperVoimakkaiden vastustamiseen tulet ostamaan SuperVoimakkailta itseltään. Ja jokaista senttiä, joka vaihtaa omistajaa jokaisessa liiketapahtumassa, myös verotetaan ja inflaatiotarkistetaan vain heitä rikastuttaakseen. Ja niin edelleen. Ja sama pätee, jos ryhdyt ”rauhanomaisempaan vastarintaan”. Kutsut Internetin keskustelupalstoille koolle muita keskustelemaan

“Vallanpitäjien pahuuksista” ja ”levität sanaa”, mikä kertoo totuuden siitä, mitä oikeasti tapahtuu. Saatat luulla auttavasi lisäämään tietoisuutta maailman ihmisten joukossa. Saatat luulla tekeväsi jotakin, joka rajoittaa SuperVoimakkaiden toimenpiteitä levittämällä totuutta. Vähitellen huomaat kaikenlaisia ”asiantuntijoita”, jotka näyttävät olevan valonkantajia ”totuusliikkeessä”. Sinulle on varmaan tullut mieleen, että ainakin **joidenkin** näistä ”valonkantajista” täytyy olla SuperVoimakkaiden palkkalistoilla? Eikös se olisi sitä, mitä sinä tekisit, jos **olisit** Max? Ja jos **on** niin, kuinka päätät, keneen luottaa? Kuka kertoo sinulle **oikean** totuuden ja kuka myy sinulle totuuden versiota, jossa on valheiden siemen ja jotka kerrotaan vain sen takia, että sinua voidaan manipuloida? Yhtäkkiä asiat eivät olekaan niin yksinkertaisia, vai mitä? Katsos, SuperVoimakkaista ei tullut SuperVoimakkaita olemalla typeriä. He ovat nähneet ja selviytyneet kaikista mahdollisista kapinoista ja kansannousuista. Ja joka kerta heistä tullut terävä-älyisempiä, kekseliäämpiä ja vaikutusvaltaisempia. Heillä on **pitkä** muisti ja tavoitellista. He ajattelevat useiden sukupolvien näkökulmasta, ei niinkään siitä näkökulmasta, mitä tapahtuu nyt, tässä elämässä. Tuon takia he menestyvät niin hämmästyttävän hyvin tässä pelissä. Sen takia tulemme tilanteeseen, jossa heillä on koko planeetallinen käskyläisiä raatamassa ja tekemässä tarjouksia eikä tuskin kukaan edes ala arvailemaan mitä tapahtuu! Vaikka jotkut **saisivatkin** tämän selville, he eivät näytä pystyvän tekemään asialle mitään. Itse asiassa, yrittäessään tehdä jotain sen suhteen, he vain antavat SuperVoimakkaille lisää pelimerkkejä.

Viimeinen asia ryhtymisessä sotaan ”pahaa Illuminaatia” vastaan tai millä haluatkin niitä kutsua: ketä vastaan tarkalleen ottaen iskisit? ”Puukotatko miestä” pommittamalla paikallisen hallituksen toimistoa? Luuletko oikeasti kenenkään SuperVoimakkaan löytyvän sieltä? Ja jos ei sieltä, niin mistä löydät heidät? Sanon sinulle, ettet ikinä löydä heitä! SuperVoimakkaat ovat piiloutuneet niin syväälle, niin kauas kulissien taakse, ettet lähes ikinä näe heidän nimeään lehdissä ja vielä vähemmän heidän kasvojaan. Joten, riippumatta siitä, ketä pommitat tai ammut, satutat vain jotakin heidän edustajaansa. Jotain sätkynukkeä. Jotain poikaparkaa, joka vain yrittää selviytyä elämästään parhaan kykynsä mukaan. Joten et ole vahingoittanut SPITä ollenkaan, ja toit vain oman osuutesi vihaa maailmaan. Mikä, ironista kyllä, on juuri se, mikä tekee heistä vielä vaikutusvaltaisempia.

Joten sinä häviät.

Sitten sinä häviät.

Ja sitten sinä häviät vähän lisää.

Ja kun olet hävinnyt kaiken, sitten vain häviät vielä lisää.

Ja **tuo** tapahtuu, jos yrität pelata heitä vastaa heidän omassa pelissään. Ja se **on** heidän pelinsä. Et voi voittaa heitä tai järjestelmää taistelemalla sitä vastaan. Peli on rakennettu siten, sinulla kourallinen ei-mitään ja heillä on kaikki ässät. Ja heillä on varmuuden vuoksi hihassaan kaikki muutkin kortit, mitä he sattuisivat tarvitsemaan. Ja jos tuo ei ole tarpeeksi, he voivat vain muuttaa sääntöjä milloin vain haluavat.

Muistatko, kun sanoin, että tuo on heille vain peliä? Joskus ilkeä ja julma peli, mutta peli kuitenkin? Se, mikä tästä pitää muistaa, on se, että heillä on rooli, jota he pelaavat. Niin kauan kuin hankkivat kaikkein vahvimmat houkuttimet pitääkseen sinut mukana pelissä, silloin he ovat tehneet tehtävänsä.

Z: Tuoko on heidän tehtävänsä?

8: Sielun tasolla, kyllä. Yleensä heidän inkarnoituneet persoonansa eivät tiedä tätä. Mutta pohjimmiltaan on kysymyksessä sielunsopimus, jonka he ovat tehneet kaikkien tähän peliin tulevien kanssa. Tiedän, että sinun on juuri nyt sängen vaikeata haalia kasaan myötätuntoa heitä kohtaan, mutta nämä olennot kantavat todella painavaa taakkaa. Eikä heidän elämänsäkään, päinvastoin kuin yleisesti kuvitellaan, ole lainkaan onnellista. Se ei ole vain yhtä loistokasta juhlaa toisensa jälkeen. Planeetan rikkaimmilla ja vaikutusvaltaisimmilla ihmisillä on tietysti omat kompensaationsa, mutta heidän persoonallisuutensa saavat myös maksaa sängen raskasta hintaa. Annas kun teen pienen yhteenvedon:

SuperVoimakkaat ovat täysin piilossa sinulta. Jos olet nähnyt iltapäivälehdissä tai televisiossa nimen tai kuvan, silloin sekin on korkeintaan vain näiden todella vaikutusvaltaisten ihmisten edustaja. Itse SPIt **eivät** ole mukana politiikassa eivätkä he ole johtokuntien puheenjohtajia. He ovat piilossa. He pitävät valtansa ohjaksia käsissään muiden yksilöiden **avulla**, jotka ovat heidän edustajiaan. Jos voit nähdä vallan ohjaksia pitelevät kädet, näet vain edustajan.

Todella vaikutusvaltaiset on kasvatettu siihen. Syntyneet sellaiseksi, ei tehty, kuten he sanovat. Et voi päästä heidän asemaansa olemalla menestynyt liike-elämässä tai olemalla rikas. Ei voi olla yksi heistä liittymällä johonkin salaiseen yhteisöön ja nousemalla sitä kautta parhaille paikoille. Et voi liittyä heihin voittamalla vaalit. Parhaimmillaan voit päätyä heidän palvelijakseen. Tietoisiksi ja halukkaaksi alamaiseksi, kenties. SuperVoimakkaat ovat lähes kuin eri rotu. Heidän menestysstrategiansa keskeisenä osana on huolellinen sukulinjojen eheyden suojeleminen. Heidän geneettinen puhtautensa on heille jonkinlainen pakkomielle. Ja hyvästä syystä. Esimerkiksi heidän genetiikastaan puuttuu suuri määrä kärsimyksiä, jotka vaivaavat muuta ihmiskuntaa.

Jo vauvansängystä lähtien heitä on koulutettu, pidetty huolta ja harjoitettu olemaan sitä, mitä he ovat. Heidän kasvatuksensa on ankaraa. Paljon ankarampaa kuin saattaisit kuvitella. Kun muita vauvoja lellitään ja opetetaan rakastamaan ja jakamaan, heille annetaan oppiläksyjä itsekurista ja itseensä luottamisesta. Heille opetetaan ehdotonta tottelevaisuutta, mutta vain heidän mestariaan kohtaan. Heille opetetaan, että kaikki muut ovat pelinappuloita; käskyläisiä heidän omaan käyttöönsä. Oveluus, selkään puukottaminen, petos, valheet ja manipulaatio ovat heidän toimintansa arvokkaita välineitä. Niin kauan kuin hänen toimensa johtavat hänen sukunsa vallan suurempaan lisääntymiseen, silloin hän palvelee suvun etuja. Ja jos se tarkoittaa hänen henkilökohtaista nousuaan valtaan toisten SPIen kustannuksella käyttäen moraalisesti hämäriä keinoja, sekin on hyväksyttävää. Joskaan ei täysin kunnioitusta herättävää.

Kun toisaalta järjetöntä määrä vaurautta pidetään itsestään selvyytenä, toisaalta ystävällisyyttä, lempeyttä, kärsivällisyyttä, hellyyttä ja muita rakkauden ilmenemismuotoja on säälistävän vähän tarjolla.

Näiden ihmisten harteille asetetaan niin paljon odotuksia, ettei siinä ole minkäänlaista tilaa sille, että voisi epäonnistua saavuttamaan erinomaisia tuloksia aina ja kaikessa minkä eteen ponnistellaan. Mitä tahansa heikkouden merkkiä pilkataan. Se on häpeällistä. Se täytyy kitkeä pois. Epäonnistumista ei siedetä.

On paljon enemmänkin, mitä voisin sanoa heidän olemassaolostaan. Mutta haluan nyt antaa sinulle vinkin. Varmaan alat ymmärtää, että näillä olennoilla on hyvin, hyvin ankara elämä. Kehdosta hautaan. Heidän silmissään rakkaus jotain sellaista, johon heillä ei ole varaa. Tietenkin he ymmärtävät rakkauden väärin. Jos eivät tekisi niin, he eivät pystyisi ajattelemaan siten kuin tekevät. Mutta kaikki tuokin on osa sopimusta.

Z: Mutta miksi, 8? Miksi? En ymmärrä tuota ollenkaan. Jos heillä olisi edes kivaa ja hauskaa, ottaisivat siitä kaiken irti, sitten siinä olisi mielestäni järkeä. Jos he tekisivät tätä, koska he todella pitäisivät vallasta ja se tekisi heidät oikeasti onnellisiksi, ainakin sitten siinä olisi jotain järkeä. Mutta jos vallassa oleminen on itse asiassa lähes sietämätön taakka, miksi sitten tehdä se? Tarkoitin että, jos he ovat niin onnettomia, mikseivät he vain antaneet näiden tulla lehdistön eteen ja televisioon sanomaan, *"Anteeksi ihmiset. On tapahtunut pieni virhe. Emme oikeastaan haluakaan enää vetää tätä showta. Se ei olekaan niin hauskaa kuin miltä se näytti. Ja tiedämme, ettette tekään oikein pidä siitä, miten asiat ovat menneet teidänkään osaltanne. Joten nyt me vain jaamme lelumme teidän kanssanne ja pelaamme reilusti. Bileet pidetään meillä. Kaikki on kutsuttu!"* Tälleen. Silloin kaikki olisivat onnellisia.

8: Onnellisia? En ole varma, olisivatko kaikki onnellisia. Jos totuus alkaisi paljastua tuohon tyyliin, silloin epäilen, että ennemminkin aiheutettaisiin paljon enemmän raivoa kuin onnellisuutta. Kuinka onnellisia ihmiset olisivat, jos heille kerrottaisiin, että heidän keskinäisen sotimisen syy on yksinkertaisesti se, että se oli paras tapa tehdä kourallisesta ihmisiä rikkaampia ja vaikutusvaltaisempia? Jos olit menettänyt perheenjäsenesi tuollaisessa sodassa, hyväksyisitkö vastaukseksi esimerkiksi *"No, menneet on menneitä"*? Et. Petoksen syvyys on tyrmistyttävää. Ja kun se alkaisi tulla julki, ihmiset menisivät shokkiin. Olisi kaikenlaisia reagoiteja, kuten kieltäminen, suuttumusta ja raivoa. Hyvin, hyvin harvat reagoisivat päättämällä olla vain onnellisia. Ja sitä paitsi... mikä saa sinut luulemaan, että ihmiset **haluavat** olla onnellisia?

Z: Minä... uh...

8: Kyllä, tietenkin kaikki **oikeasti** haluavat sitä. Mutta jos tuo olisi sinun pääasiallinen motivaatiosi – vain olla onnellinen – olisitko oikeasti valinnut jälleensyntyväsi Maapallolle tähän sivilisaatioon tänä aikana? Et. Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa on todellakin paikkoja, joissa tärkeintä on löytää onnellisuus. Puhumme tuosta paljon enemmän piakkoin. Mutta minä vakuutan sinulle, mikäli tämä asia sattuu tuntumaan sinusta hämmäntävältä, että tässä aika/paikka -yhteydessä sijaitsevassa planetaarisessa todellisuudessanne ihmiset eivät ole

keskittyneet yrittämään olla onnellisia. Ja **tuolla** tavalla alan vastata kysymykseesi. Kysyt minulta, miksi SuperVoimakkaat Yksilöt tekevät tämän, jos se tekee heistä onnettomia. No, voin varmaan kysyä sinulta saman kysymyksen. Miksi kukaan teistä on tullut tälle planeetalle ja inkarnoitunut tänne, jos se tekee teistä onnettomia? Aivan kuten te jatkuvasti kerrotte meille rukouksissanne ja meditaatioissanne. Miksi? Miksi mitään tällaista?

Z: Ymmärrän, että tulemme tänne löytääksemme sen, ketä me oikeasti olemme, katsottuna unohduksen näkökulmasta.

8: Kyllä, tuo on pääasiallinen motivaatio. Löytää itsesi. Luoda itsesi uudestaan. On olemassa ääretön määrä muita alisteisia syitä. Kuten jonkin tuskan parantaminen. Kuten ykseyden löytäminen tutkimalla ei-ykseyttä. Kuten rakkauden todellinen ymmärtäminen unohtamalla se joksikin aikaa. Ja niin edelleen. Asuttamasi todellisuus on ihme. Se on uskomaton luomisen ja löytämisen väline. Joten jokainen teistä omista syistä johtuen valitsi tulevansa tänne. Ja jokainen teistä tulee löytämään ihania, hämmästyttäviä palkintoja, kun lähдете täältä pois.

Tuo on se, **miksi** alunperin tulit tänne.

No niin. Luuletko, että se olisi yhtään erilaista SuperVoimakkaiden Yksilöiden osalta?

Z: En tiedä. Ei kai sitten.

8: Ei ole. Jokainen, joka tulee tänne, pelaa jotakin tarjolla olevista rooleista. SuperVoimakkaat pelaavat roolia, jossa he auttavat luomaan planeetallenne tietynlaista henkistä ilmasto.

Z: Selitä?

8: Jokaisen ihmisen sydämessä on jumalallisuuden kipinä. Siksi te kaikki olette pohjimmiltanne hyviä, ystävällisiä ja rakastavia. Itse asiassa jokainen **haluaa** löytää lahjansa ja antaa sen. Tehdäkseen hyvää, ollakseen ystävällinen ja auttaakseen toinen toistaan. Jos haluat löytää rakkauden, ilmaise rakkautta, **ole** rakkaus. Haluatte, että kehonne ovat terveitä ja vahvoja. Haluatte ihmissuhteidenne olevan hyviä. Ja niin edelleen. Joten, jos teillä kaikilla olisi kaikki tarvitsemanne, kaikki olisi vain yhtä iloista loikkimista, hyppelyä ja pomppimista ja löytäisit totuuden sydäimestäsi. Täyttäisit olemuksesi hämmästyttävällä määrällä valoa ja sitten astuisit taivaaseen poistuen järjestelmästä. Joka toisen ihmisen isoisä tai täti olisi mitä ihmeellisin viisas tietäjä. Kysyvälle olisi tarjolla viisautta. Käsitteitä, kuten ykseys, ymmärrettäisiin maailmanlaajuisesti. Kansakuntien, rotujen, uskontojen tai minkään muun ryhmän välillä ei olisi erottelua. Jokainen yksilö seuraisi vain omaa polkuaan kotiin.

Z: Kuulostaa ihmeelliseltä!

8: Tämä on täsmälleen se, mikä tapahtuu monissa muissa todellisuuksissa. Jopa teidän galaksissanne on monia planeettoja, joissa asiat ovat juuri näin. Ja kun asiat ovat tällä tavalla, se **on** ihmeellistä. Ja jos tuo on se, mitä sielun tasolla haluat tai toivot, silloin siellä tulet olemaan – jossain toisella yhdistyneen todellisuuden planeetalla, jossa vallitsee rauha, rakkaus ja ilo.

Mutta et taida olla siellä, vai mitä?

Z: Nähtävästi en.

Jos ymmärrän oikein, olen tässä todellisuudessa, koska sielun tasolla tämä sitä, mitä halusin kokea. Ja se tarkoittaa, että itse asiassa tarvitsen näitä SuperVoimakkaita Yksilöitä tekemään sitä, mitä he tekevät. Jos he eivät tekesi sitä, maailma ei olisi sellainen kuin se on. Ja jos se ei olisi kuten se on, minulla ei olisi **tätä** tilaisuutta kokea ja ilmaista itseäni.

8: Tämä mies ansaitsee sikarin!

Z: Jeees, 8. Olen ihan pökerryksissä. Jos jatkan tätä polkua, kohta pyydät minua seuraavaksi tunnustamaan näiden yksilöiden tekemän uhrauksen... sen, että he luopuvat yksinkertaisten nautinnoista täyttämästä elämästä, missä on yltäkyllin rakkautta ja ilon hetkiä pelataksesi tätä kovaa, julmaa roolia, jota he pelaavat meidän muiden hyväksemme.

8: Äläpäs nyt vuodata niin nopeasti kyyneliä heidän vuokseen. Kaikki ovat suostuneet pelaamaan roolejaan, joita he pelaavat.

Haluaisin kertoa sinulle nyt jotakin uutta, mikä auttaa sinua ymmärtämään, miksi kerron näitä asioita. Tiesitkö, että sieluntasolla **sinua** oltiin sovittamassa osaksi SPI-kerhoa? Tuolla polulla olit silloin ja se oli *"velhon elämäksi"* kutsumasi elämän tarkoitus.

(Zingdad huom. Katso Luku 1)

Sinun odotettiin ottavan vastaan tuo ohjelmointi ja seuraavan sitä polkua ja astuvan tuohon rooliin. Sinun osaltasi jokin meni kuitenkin "vikaan". Hylkäsit "itsensä palvelemisen" (STS) polun, joka oli valmisteltu sinua varten. Tämä aiheutti tyrmistystä joissain piireissä ja sitten minut kutsuttiin paikalle selvittämään, mitä sinun kanssasi "piti tehdä".

Z: No voi hyvänen aika, enpä tajunnut tuota! Mutta nyt kun sanot sen, sehän käy täysin järkeen!

8: Se magiikka, jota käytit tuon elämän aikana, ei ollut **sinun** magiikkaasi. Muut antoivat sen sinulle luodakseen sisällesi tietyn näkökulman. Tästä olisi pitänyt seurata se, että STS-polku ja sen siihen liittyvä ylennys SPI-kerhon jäseneksi (vaikkakin jossain määrin erilaisessa todellisuudessa kuin missä nyt olet) olisivat olleet sinulle automaattinen valinta. Tämä oli osa sinun ehostamistasi ja koulutustasi. Sinulle olisi pitänyt kehittyä mieltymys toisten alistamiseen omaan valtaasi. Sinun olisi pitänyt tottua siihen, että sinulla on sellaisia kykyjä, joista toiset voisivat vain unelmoida. Ja tämän olisi **pitänyt** vietellä myös sinut. Mutta se ei tehnyt sitä. Sinusta se oli pahanmakuista ja hylkäsit tuon polun. Näin tapahtuu harvoin, mutta se ei ole kuitenkaan ennenkuulumatonta.

Tässä asiassa on paljon, paljon enemmän kertomista ja kerronkin siitä, mutta se ei varmastikaan paljoa kiinnosta lukijoita. Otan tämän esiin nyt näin yleisesti vain sen takia, että sen avulla voidaan edistää ymmärrystä siitä, että jokainen rooli on valittu. Kaikki tehdään sopimuksen mukaisesti. Aivan kuten jokainen teistä on suostunut kaikenlaisiin rakkaudellisiin ihmissuhteisiin ystävien ja perheen kanssa jokaisessa inkarnaatiossa, samoin

olette suostuneet kokemiinne paljon vihamielisempiinkin ihmissuhteisiin. Ja samalla tavalla on solmittu laajempiakin suhteita. Joten on myös totta, että te kaikki Maapallolla juuri nyt olette kollektiivisesti solmineet sieluntasolla sopimuksen SuperVoimakkaiden kanssa. He suostuivat hankkimaan teille ympäristön, joka tekee teille mahdollisimman houkuttelevaksi pelata niitä muita draamoja ja ihmissuhteita, joita haluatte kokea. He saavat ne kokemukset, jotka he ovat vastavuoroisesti luoneet itselleen; älä ole siitä huolissasi. Ja sääntö on edelleen voimassa: mitä tahansa he tekevätkin teille planetaarisena tietoisuutena, he tekevät sen myös itselleen. Ja he jatkavat tämän tekemistä, kunnes ymmärtävät, ettei se palvele heitä. Kunnes hekin ovat valmiita heräämään omaan suurempaan suuremmoisuuteensa.

Ymmärrätkö?

Te olette kaikki tässä yhdessä. Olette **kaikki** itse aiheuttamanne tilanteen uhreja. Jokaikinen. Myös SPIt. Tämä jatkuu jokaisen teidän osalta, kunnes olette lopultakin saaneet tarpeeksenne uhripelistä kaikissa sen valepuvuissa. Ja sitten, kun olette saaneet tarpeeksenne tästä kaikesta, sitten kenties halutte pelata toista peliä. Siinä kohtaa saatatte päättää irtautua houkutuksesta pysyä tässä todellisuudessa. Jos teette niin, silloin tulette kehityksessänne siihen kohtaan, missä kaikki ne järjettömät asiat, joihin tässä maailmassa yllytetään, eivät enää kiinnosta teitä. Näette tämän maailman harhakuvien lävitse.

Sota, uskonto, joukko keinotekoisesti luotuja sairauksia, ravinteista riisutut, mutta myrkyjä täyteen pumpatut ravintoaineet, vesivaroihin lisätyt myrkyt, velat, inflaatio ja muut epäoikeudenmukaiset talouden ideat, politiikka, jatkuva viihdemaailman väkivalta ja aggressio, tuhattu ja saastutettu maailma, pelkoon perustuva uutistarjonta ja jopa asiat, kuten alkoholi, nikotiini ja huumausaineet, ovat vain muutamia asioita, joita käytetään estämään teitä löytämästä rakkautta ja rauhaa sisältänne. Jotka estävät teitä näkemästä jokaista toista ihmistä veljenä tai siskona. Jotka estävät teitä tietämästä, että suurin totuus sijaitsee oman sydämenne sisällä.

Z: Minusta on aika kuvottavaa, että he ovat valmiita tekemään tuon meille, heidän omille kanssaihmisilleen vain pitääkseen yllä valtaansa ja kontrolliaan. Kuinka he pystyvät olemaan niin sydämettämiä? Vai vihaavatko he todellakin noita ”pieniä ihmisiä?”

8: No, saattaisit jo tähän mennessä ymmärtää, jos sanon, että SuperVoimakkaat pitävät teitä maailman kansalaisia heidän omaisuutenaan. Kenties hieman kuin miten maanviljelijä saattaa ajatella karjastaan. Maanviljelijä kyllä omalla tavallaan rakastaa karjaansa. Hän huolehtii niistä, hoivaa niiden tarpeista, estää niiden sairastumisen, suojelee niitä pedoilta ja niin edelleen. Suhde osoittaa monia merkkejä aidosta rakastavasta huolenpidosta. Paitsi tietenkin, kun tulee teurastuksen aika. Kun maanviljelijä tarvitsee tuottoa sijoitukselleen, suhde alkaa osoittaa joitain muita luonteenpiirteitä. Karja lastataan kuorma-autoon ja karrätään teurastamoon ja teurastetaan.

Jos kykenet katsomaan tätä hieman vastenmielisellä tavalla, saattaisit tulla siihen lopputulokseen, että maanviljelijä rakastaa **laumaansa**, muttei välitä lauman **yksilöistä**.

Z: Tarkoitat siis, että SPIt ovat tällaisia?

8: Ei voi tietenkään puhua kaikkien puolesta – he kaikki ovat yksilöitä, joilla on yksilölliset ajatukset ja tyyli – mutta heidän käyttäytymisensä varmasti osoittaa tätä lähestymistapaa. Monella heistä on uskomus, että on heidän velvollisuutensa ja heille annettu lähes pyhä luottamus hallita ja pitää huolta ihmisrodusta. Rodusta kokonaisuudessaan. Kuten maanviljelijä huolehtii laumastaan kokonaisuutena. Mutta matkan varrella hän mielellään vie tiettyjä yksilöitä teuraaksi maksaakseen laskujaan ja jos lauma alkaa olla liian suuri laiduntamaan hänen maallaan, hän pitää vastuuttomana toimintana, jos hän ei hieman vähennä eläinkantaansa. Yksilöitä ei näet pidetä juurikaan tärkeinä. Joten he käyttävät teitä millä tahansa tavalla, jonka he katsovat sopivaksi omien tavoitteidensa saavuttamiseksi.

Kuten olen sanonut, SPIt ovat minkä tahansa ison ja omistettavaksi riittävän tärkeän lopullisia omistajia. Entä jos talous kasvaa sellaisella tavalla, että se aiheuttaa tilanteen, jossa he **eivät** omista kaikkea omistamisen arvoista? Silloin he eivät epäröi romuttaa taloutta siten, että he voivat ostaa kaiken takaisin vain murto-osalla sen aikaisemmasta arvosta. Ja kun talous saadaan taas jaloilleen, silloin heillä taas kerran on hallussaan lähes kaikki. Se, että lukemattomien ihmisten elämät on pilattu ja monet ovat nähneet nälkää ja muiden toiveet ja unelmat on murskattu, ei huoleta heitä. Yksilöt eivät merkitse heille mitään.

Me aloitimme tämän luvun tämän osuuden kysymykselläsi kansanmurhasta vaikutusvallan vuoksi. No, SuperVoimakkaat Yksilöt eivät ole ainoita, jotka ovat ikinä lietsoneet kansanmurhaa. Mutta he ovat niitä, jotka ovat tehneet sen kaikkein johdonmukaisimmin läpi koko dokumentoidun historian. Kun historia kertoo sinulle, että tämä tai tuo ryhmä tai johtaja oli vastuussa, hyvin todennäköisesti asia toteutettiin SPIn toiveiden mukaisesti.

Z: En todellakaan tiedä, mitä mieltä olen tästä kaikesta, 8. Se on kauhistuttavaa ja pelottavaa.

8: Ehkäpä niin. Ja nyt sinulla on joukko vaihtoehtoja. Voit uskoa, mitä olen sanonut, koska asia on samanlainen kuin jotkut omat havaintosi elämästä. Tai voit olla uskomatta, koska se ei ole samanlainen tai koska et halua sen olevan. Ja jos todella päätät valita näin, sitten voit suuttua ja olet täynnä vihaa. Voit yrittää iskeä takaisin. Ja hävitä.

Tai jos olet valmis siihen, että peli ei enää vahingoita sinua, voit herätä ja löytää todellisen itsesi ja ymmärtää, mitä se oikeasti on: hyvin suuri peli. Vakava ja pelottava peli. Mutta vain peli, ei sen vähempää. Peli, joka salli sinun käydä läpi joitain mitä uskomattomia kokemuksia, joita voi saada missään Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa. Ihmeellinen ja mahtava koneisto, joka suoltaa voimakkaita valinnan mahdollisuuksia, jotka antavat sinun tutkia syviä ja hämmästyttäviä löytöjä siitä, mikä ja todella olet.

Koko tämä maailma tällaisenaan on olemassa osoittaakseen kuka sinä olet.

Se heijastaa täydellisen tarkasti ja täsmällisesti omat ideasi, uskomuksesi, ajatuksesi ja valintasi takaisin sinulle. Pohjimmiltaan SuperVoimakkaat Yksilöt ovat vain yksi osa koneistoa. Ilman heitä se ei toimisi.

Jos haluat valita näkeväsi itsesi heidän uhrinaan, silloin nähtävästi haluat tehdä uuden kierroksen tämän koneiston sisäisessä toiminnassa. Jos toisaalta oivallat, että vain sinä voit luoda oman todellisuutesi etkä ole kenenkään uhri, silloin kaikki alkaa muuttua sinun osaltasi. Silloin sinusta tulee oman olemassaolosi, oman kohtalosi ja kaikkien kokemustesi mestari.

Entä sitten? Miten sinä tuossa mestaritietoisuuden tilassa sitten suhtaudut SuperVoimakkaisiin Yksilöihin? Sanon sinulle, että et pidä heitä supervoimakkaina enää. Näet heidät ainoastaan näyttelemässä roolejaan suuressa näytelmässä. Sellaisina, joilla on ollut sangen mielenkiintoisia rooleja näyteltävänä. Ymmärrät heidän rooliensa vaikeudet, kärsimyksen ja monimutkaisuuden. Ja tunnet heitä kohtaan ymmärtämystä ja myötätuntoa. Viha ja kosto ovat poistuneet sinusta.

Ja **tu**o on se tarina, jonka kerron sinulle SuperVoimakkaista Yksilöistä. Kerron sen sinulle tällä tavalla, jotta kuulet ja ymmärrät, etten yritä maalata sinulle ruusuista kuvaa. En yritä sanoa sinulle, että *"Asiat eivät ole niin huonosti kuin kuin luulet"*. En. Asiat ovat itse asiassa luultavasti paljon huonommin kuin olit luullut. Ja kuitenkin... tämä ei ole ongelma. Koska sillä ei todellakaan ole mitään väliä, miten huonosti asiat sinun maailmassasi ovat, jos nuo asiat tarvitaan sinun heräämisesi toteutumiseksi.

Te kaikki olette ikään kuin narkomaaneja, jotka ovat käyttäneet liian kauan hyvin voimakasta huumausainetta nimeltään U. U tarkoittaa uhria. Te kaikki otatte toistuvia U-annoksia, vaikka teillä onkin joskus huonoja trippejä, vaikka joskus otattekin yliannoksen, siitä huolimatta riippuvuutenne ajaa teidät jatkamaan sen käyttöä. Jossain vaiheessa tarvitsette jonkinlaisen pohjakosketuksen kokemuksen, joka saa teidät sanomaan, *"Nyt riittää!"* ja vasta sitten päätätte luopua tuosta tavasta.

Joten ympärilläsi oleva maailma on sellainen kuin se on, koska sinä olet sellainen kuin olet. Ja sitten kun olet **viimeinkin** saanut tarpeeksesi uhrina olemisesta, sitten, lupaan sinulle, maailmasi näyttää sinusta täysin erilaiselta. Et enää kohtaa mitään uhrikokemuksia. Näet uuden maailman uusilla silmillä.

Nyt päättäksemme tämän kysymyksen; voitko ymmärtää, että ilman, että SuperVoimakkaat Yksilöt näyttelevät sitä roolia, mitä näyttelevät, peli ei toimisi ollenkaan? Planetaarinen järjestelmä olisi sangen erilainen? Kokemuksesi olisi sangen erilainen? Eikä sinulle tarjottaisi niitä valinnan vaihtoehtoja ja mahdollisuuksia itsesi löytämiseen ja itsesi luomiseen, joita sinulla nyt on?

Z: Kyllä voin.

8: Ja voitko ymmärtää, että itse asiassa suostuit tähän kokemukseen ennen kuin tulit tänne? Ja suostut siihen edelleen joka päivä? Ja että voit valita päästäväsi itsesi irti tästä sopimuksesta ja valita jotain muuta, jos niin haluat?

Z: Kyllä. Voin puhua omasta kokemuksesta ja sanoa että juuri nyt käsitän, mitä itseni vapauttaminen omasta uhrin olotilasta tarkoittaa. Päästän irti syvästi rajoittavista

uskomuksista. Ja niin tehdessäni siirryn myös sellaiseen paikkaan elämässäni ja maailmassani, missä en enää tunne olevani minkään uhri. En muiden ihmisten tai poliittisten järjestelmien tai... minkään. Löydettyäni ”oikean paikkani” tässä maailmassa, en todellakaan enää kohtaa niin paljon ”negatiivisia” juttuja kuin vielä muutama vuosi sitten näin kaikkialla ympärilläni. Jos vertaan sitä, mitä nyt tunnen siihen, miten pahasti nuorena miehenä tunsin olevani uhri... vau... aika hämmästyttävää, minkä eron vapautumiseni omista siteistäni on saanut aikaan.

8: Sitten tuo on täsmälleen, mitä sanoin. Ulkoinen maailmasi on sisäisen maailmasi heijastus. Ollessaan onnettomia useimmat tekevät sen virheen, että odottavat ulkopuolisen maailman muuttuvan ensin, ennen kuin he uskovat löytävänsä onnellisuuden. Mutta tämä ei toimi. Ulkopuolinen maailma ei näytä olevan halukas muuttumaan, joten he pysyvät onnettomina. Mutta sitten on joitain, joka oivaltavat, että ainoa tapa, jolla he voivat olla onnellisia, on muuttaa heidän sisäistä maailmaansa. He tekevät sen ja löytävät onnellisuuden. Heistä on kenties ihmeellistä huomata sitten, että heidän ulkoinen maailmansa näyttää tekevän samoin ja muuttuvan siten, että se sopii heidän onnellisuuden tilaansa. Onko tämä magiikkaa? Ihme? Ehkä! Tai kenties asioiden tulisikin toimia tällä tavalla, jos meitä olisikin vain yksi kokemassa itseään pirstaloituneena holografisena Itsensä ilmentymänä. Joten ehkä meidän ei pitäisikään olla niin yllättyneitä, että näin on.

Ja tämä on yksi niistä suurenmoisista oppiläksyistä, joita tämä todellisuus voi sinulle opettaa.

No, kerro minulle, miten nyt hahmotat nämä SuperVoimakkaat Yksilöt? Ovatko he pahoja? Onko heidän tekonsa pahoja?

Z: Ei, alan todella ymmärtää, mitä olet nyt koko ajan sanonut. Koska, kyllä, subjektiivisesta näkökulmasta katsottuna he **ovat** pahoja. Epäröimättä sekuntiakaan he ovat halukkaita ottamaan miljardeilta ihmisiltä pois heidän oikeutensa valita. Mutta tuo on vain harhakuva. Objektiivisesti katsottuna meillä kaikilla on oikeus valita. Joten sitten he eivät ole pahoja.

Ja heidän ansiostaan meillä on mitä hämmästyttävimpiä mahdollisuuksia itsemme löytämiseen. Joten taaskaan he eivät ole pahoja.

Kaikki riippuu näkökulmasta, eikö vain?

8: Kyllä riippuu. Kun olet vielä syvällä pelin sisällä ja yrität epätoivoisesti saada siihen jotain järkeä, näet ympärilläsi kaikenlaisia olentoja, jotka näyttävät pahoilta. Heti kun saat asiaan järkeä, näet kaiken sellaisena kuin se on. Ja sitten poistut pelistä ja näet koko järjestelyn täydellisyyden.

Z: Kyllä, tämän keskustelun tuloksena olen todellakin valmis tietämään sen todeksi. Kiitos, 8.

8: Kaikin mokomin.

Siirtykäämme seuraavaan haluamaasi pahuuden ilmentymään.

Terroristit

Tarvitseeko sinun todellakaan puhua tästä enää?

Z: Ei. Ei kai. Luulen näkeväsi nyt mitä se on.

8: Hyvä. Voitko sitten tehdä lyhyen yhteenvedon ja menemme eteenpäin?

Z: No minäpä isken siihen...

Luulen, että voi olla monta perustavaa syytä, miksi joku saattaa ajautua tekemään terroritekoja. Mutta pohjimmiltaan kysymys on jonkun sellaisen teosta, joka on eksynyt niin syvälle omaan voimattomuuteensa, että hänestä ainoa tapa yrittää korjata asioita on tehdä joku todella kauhistuttava väkivallan teko. Selvästikin tässä on syvästi traumatisoitunut sielu haukkumassa pystyyn maailmaa, jonka uhriksi hän tuntee joutuneensa. Tämä on olento, joka on valinnut kokevansa oman elämänsä sellaisena kuin se on ja tuon kokemuksen seurauksena hän valitsee reagoivansa maailmaan ilmaisemalla sitä kohti lisää pelkoa, vihaa ja suuttumusta. Tehdessään niin hän lisää sitä, mikä häntä alunperinkin vahingoitti. Ja tehdessään niin, hän antaa myös meille kaikille mahdollisuuden valita, kuinka **me** reagoimme häneen. Me voimme nähdä, ettei hänen ratkaisunsa toimi. Me voimme nähdä, ettei ihmisten tappamisesta ja henkiinjääneiden elämien tuhoamisesta seuraa kenellekään parempaa maailmaa. Joten mitä aiomme tehdä **hänen** terroritekonsa suhteen? Aiommeko reagoida kuten hän haluamalla tehdä vastapalveluksen korkojen kera? Aiommeko yrittää tappaa hänet ja hänen kansansa ja tuhota elämä siellä missä hän asuu? Me voimme tehdä sen, mutta en ole varma, miksi luulemme, että se toimii. Ei taatusti auttanut kun hän teki sen täällä, missä me nyt olemme. Vai aiommeko tehdä omasta puolestamme uuden valinnan lakata haluamasta tappaa toinen toisiamme? Vai mitä?

Ja tähän haluan jättää tämän asian. Terroristit ovat vain ihmisiä, jotka ovat reagoineet pelottaviin olosuhteisiin tekemällä pelottavia valintoja, ja siten luomalla yhä enemmän pelottavia olosuhteita. Tämä on heidän tarinansa. Tärkeää tässä on, miten me reagoimme tähän. Mitkä ovat valinnan mahdollisuutemme ja miten me vastaavasti luomme itsemme?

8: Pidän siitä, kuinka käsittelet tuota.

Seuraava pahuuden ilmentymä, josta kysyit oli:

Ihmiset, Jotka Raiskaavat tai Pahoinpitelevät Naisia, Lapsia ja Vauvoja

Mitä muuta voin sanoa tästä aiheesta, mitä ei olisi jo sanottu aikaisemmissa keskusteluissa tai epäsuorasti tässä keskustelussa? Tätä kysymystä **on** hyvin vaikea hyväksyä ja se tulee jatkuvasti eteesi. Ymmärrän tuon. Mutta sen ratkaisu pysyy samana. Ennen kuin mikään väkivaltainen tai väärinkäyttävä vuorovaikutus kahden olennon välillä voi tapahtua, on niin, että jollain syvemmällä tasolla he kantavat sisällään traumaa. Täytyy näet olla jokin melkoinen sisäinen tuska, jota pitää työstää, jos aikoo valita olevansa mukana tuollaisessa vuorovaikutustilanteessa. Olla halukas tekemään tuollainen asia toiselle tai olla halukas sallimaan tuon tehtävän itselleen... psyykkeessä täytyy varmasti olla jokin vaikeus, jota täytyy käsitellä. Tapahtuma sinänsä on sitten oikeasti vain jo olemassa olevan sisäisen kaaoksen ilmentymä. Tapahtuman seurauksena tämä tuska on tuotu julki ja se on läsnä tekijän todellisuudessa. Nyt hän ei enää voi kieltää trauman olemassaoloa. Nyt hänen täytyy

löytää tiensä tuskansa lävitse. Ero on siinä, että yhteiskunta herjaa pahantekijää. Hänelle kerrotaan kerta toisensa jälkeen, kuinka syvästi väärässä hän on. Hän saattaa joutua viettämään aikaa vankilassa ja jopa sielläkin häntä kohdellaan kuin hylkiötä. Sellaisella matkalla oleminen on pitkä ja synkkä ajelu sielun viheliäisyyden syvyyksissä.

Tietenkään raiskattujen ja väärinkäytettyjen kokemus ei ole sekään mikään päiväretki. Mutta ainakin voi toivoa, että tapahtuman jälkeen on saatavilla rakastavaa tukea. Uhri saattaa tilanteesta riippuen saada psykologista hoitoa ja niin edelleen.

Tietenkään en pyydä sinua säälimään pahantekijää tuollaisissa tapauksissa. Se olisi luultavasti liikaa pyydetty. Mutta voin tarjota sinulle tällaista näkökulmaa. Enkä tietysti myöskään anna ymmärtää, että asiat **aina** etenevät tällä tavalla. Tapahtuu myös niin, että yhteiskunta ei tuomitse raiskaajaa ja uhria kohdellaan kuin rikollista. Kaikenlaiset variaatiot ovat mahdollisia, mutta mitkään niistä ei poista sitä perusasiaa, että sielun tasolla, omien tarkoitusperiensä takia, jokainen valitsi ja kutsui tämän vuorovaikutustilanteen itselleen.

No niin, onko pahantekijä paha? Onko paha teko paha? Sama identtinen vastaus kerta toisensa jälkeen. Se on sama vastaus kuin SuperVoimakkaiden Yksilöidenkin suhteen. Ja vastaus on tietenkin, että se riippuu sinun näkökulmastasi. Uhrin ja hänen läheistensä subjektiivisesti kokemuksta katsottuna vastaus on lähes varmasti raikuva ”kyllä”. Ja kun voi sanoa heidän olevan väärässä tuntiessaan tuolla tavalla? Kuka voi moittia heitä toivomasta ennenkuulumatonta vahinkoa ja kärsimystä pahantekijälleen? Objektivisesta näkökulmasta katsottuna hän ei tietenkään ole paha. Hän on sielu, joka työstää omaa syvään juurtunutta tuskaansa ja hämmennystään. Ja hänellä on sopimus uhrina ilmenneen sielun kanssa. Ja tuo sopimus on pantu täytäntöön. Joten tuosta näkökulmasta katsottuna ei edes tekoa voida pitää pahana. Se on mikä se on.

Sinulla itselläsikin on ollut toinen inkarnaatio, jossa sinua toistuvasti väärinkäytettiin lapsena; sekä seksuaalisesti että väkivaltaisesti.

(Zingdad huom: katso Luku 1, ”Eksyksissä omassa unimaailmassani”)

Eikä vain mitä tahansa lasta, vaan sellaista, joka oli henkisesti vammainen. Sinun tapauksessasi sielullasi oli halu ymmärtää uhrin olotila sangen syvällisesti, mikä siis johti siihen, että valitsit nuo kokemukset. Kun tuo rakas poikaparka eli noita kokemuksiaan, ei voinut olla epäilystäkään siitä, että ne olivat... en nyt löydä sanoja... syvästi, syvästi traumaattisia. Kyllä, näin se on. Mutta sanon sinulle nyt, ettet olisi tänään tässä taivaaseen astumisen polullasi ilman, että olisit kokenut, jos nyt ei aivan noita kokemuksia, niin ainakin aika samanlaisia. Ne olivat tasapainottamassa toisia kokemuksia, joissa pelasit sangen pahantahtoista pahantekijää.

(Zingdad huom: katso Luku 1, ”Velho”)

Jos poistat sielustasi yhden kokemuksen, sinun täytyy poistaa myös se toinen. Et pystyisi lähtemään täältä tuntematta kumpiakin puolia. Psykkeesä on epätasapainoisessa tilassa. Joten olisit **voinut** valita, ettet halua kokea jompaa kumpaa, mutta jos teet niin, päädyt

valitsemaan, ettet tee tässä systeemissä yhtään mitään tämän jälleensyntymän aikana. Ja mikähän idea siinä olisi ollut? Et oppisi itsestäsi yhtään mitään. Eikä tähän todellisuuteen tuleminen antaisi sinulle mitään lisäarvoa. Joten sinä sitoudut. Sinä sitoudut syvästi. Heittädyt rohkeasti tähän järjestelmään ja laitat kaiken peliin. Otat todellakin riskin, että saatat löytää itsestäsi kaikenlaisia sietämättömän halveksittavia asioita. Ja sitten löydätkin! Ja sitten kun olet valmis, alat löytää oman todellisen voimasi, ikuisen kauneutesi ja mahtavuutesi. Sillä on niin, että sinä, joka olet ollut täällä, tiedät ja ymmärrät rakkauden paljon voimakkaammin kuin toinen olento, joka ei ole ollut täällä. Tämä tietenkin siksi, koska olet todellakin ollut siellä, missä rakkautta ei ole ja olet löytänyt tiesi takaisin. Sinä todella, todella tiedät, mitä rakkaus on, kun olet tuon tehnyt!

Joten kysyn sinulta uudelleen: onko pahantekijä paha? Onko teko paha?

Z: Alan todellakin tajuta tätä asiaa, 8. Olet ollut ystävällinen ja pysynyt vierelläni tässä asiassa ja katsonut sitä uudelleen ja uudelleen kaikenlaisista perspektiiveistä. Nyt, kun kysyt minulta tätä, todella ymmärrän sen. Se on pahuutta vain rajoitetusta, subjektiivisesta näkökulmasta katsottuna. Objektiiivisesti katsottuna se ei ole pahuutta. Ymmärrän sen.

8: Olen iloinen. Kun tästä tulee oma totuutesi, vapautat itsesi kaikesta sisäisestä sekasorrosta. Voit odottaa päästäväsi irti kivuliaista tunteista ja jopa fyysisen kivun ja haitan oireista vapautuessasi halustasi pitää kaikkia muita olentoja ja heidän tekojaan ”pahoina”.

Mutta menkäämme seuraavaan mielenkiintoiseen asiaa. Sinun kysyit minulta...

Riivaajat ja Demoniset Riivaukset

Z: Kyllä. Onko olemassa sellaisia asioita kuten riivaajat?

8: Sana ”riivaaja” merkitsee tosi montaa eri asiaa eri ihmisille eri olosuhteissa. Se ei todellakaan kata vain yhtä olentojen kategorialla! Ensimmäinen asia, joka sinun pitäisi tietää, on, että sana ”riivaaja” sai alkunsa muinaisina aikoina ja tarkoittaa jotain aivan erilaista kuin mitä se merkitsee sinulle nyt. Alun alkaen sana tarkoitti jotain sellaista kuin ”korkeampi olento”; pohjimmiltaan mikä tahansa olento, joka oli olemassa sinun ”kuolevaisten valtakunnan” ja ”jumalien” valtakunnan välissä. Kaikkia tuollaisia olentoja kutsuttiin *demoneiksi*. Mitä tahansa olentoa, joka oli korkeammassa tiheydessä kuin missä ihmiset mielsivät olevansa, voitiin kutsua *demoniksi*. Se ei todellakaan ollut luonnostaan negatiivinen käsite. Demonit olivat hyvin usein ystävällisiä ja hyväntahtoisia henkiä. Vaikkakin on totta, että jotkut heistä saattoivat olla välinpitämättömiä tai jopa pahantahtoisia. Mutta pointti on se, että sanalla demoni ei ollut luonnostaan negatiivista sivumerkitystä. Se oli vain yleisnimi, joka merkitsi jotain ”korkeampaa henkiolentoa”. Ehkä sinun nykykielessäsi saatettaisiin käyttää ilmaisua ”korkeaulotteinen olento”.

Z: Mielenkiintoista!

8: Mutta ajan kuluessa sanan merkitys muuttui. Yksijumalaisten uskontojen laajentumiselle oli varmaan sopivaa luonnehtia kaikki tuollaisia olentoja pahoiksi ja eikä niihin pitänyt sekaantua. Missä tahansa, missä ihmiset käyttävät uskontoa vallan saavuttamisen ja

ylläpitämisen välineenä, he pitävät mitä tahansa heidän omasta polustaan poikkeavaa henkiseen totuuteen ja kasvuun johtavaa polkua pahana. Mutta oli miten oli, siksi sinun nykyisessä todellisuudessasi sanaan on ladattu mitä negatiivisempia sivumerkityksiä.

Z: Mutta tuollaisia olentoja on olemassa?

8: Kysytkö siis sitä, onko sinun oman tiheytesi ulkopuolella olentoja, jotka haluavat jotakin muuta kuin sinun parastasi?

Z: Kyllä.

8: Älä ole lapsellinen. Totta kai on! On olemassa valtavasti erityyppisiä henkiolentoja, jotka tuntevat kaikenlaisista syistä johtuen halua manipuloida ja vahingoittaa toisia. Samalla tavalla kuin sinun planeetallesi on tälläkin hetkellä inkarnoitunut sellaisia olentoja, niin samanlaisia olentoja on myös ei-fyysisessä olomuodossa. Useimmat näistä koostuvat hyvin vähäisestä valonmäärästä. Eksyneitä. Surullisia, vähäisiä energioita, jotka ovat satuttaneet itseään pahasti ja eksyneet. Ja nyt he varastaisivat sinulta hieman valoa pitääkseen itseään yllä, jos vain voivat. Ne eivät todellakaan ole muuta kuin pieniä ilimatoja.

On olemassa joitain, jotka ovat vähän voimakkaampiakin. Joitain, jotka ovat täysin tietoisesti ja tarkoituksella valinneet negatiivisesti orientoituneen polun. Ja sitten on myös niitä, jotka ovat suoraan Vihollisen käskyläisiä – mistä puhumme hetken päästä.

Joten kyllä näitä kaikkia on olemassa. Mutta mitä sitten? Et ole sen enempää heidän uhrinsa kuin kenenkään muunkaan. Sinun pitäisi olla tietoinen heidän olemassaolostaan ja valita, ettet anna heillä yhtään energiaasi. Luo rakkauden avulla ja heillä ei ole mitään otetta sinuun. Niin yksinkertaista se on. On joitain henkisen suojelun perusvälineitä, joita voin opettaa sinulle, jos haluat virallistaa oman puolustuksesi kunnes koittaa aika, että tiedät olevasi tuollaisten huoleaiheiden yläpuolella.

Z: Kiitos, 8, tuo olisi hyödyllistä.

8: Hyvä on, otamme tuon esiin erillisessä keskustelussa.

Tässä vaiheessa toivon, että ymmärrät, etteivät nämä olennot ole sinun ongelmiasi, jos et ole halukas sallimaan heille pääsyä omaan energiaasi.

Z: Okei, entäs sitten demoninen riivaus? Tapahtuuko sellaista vai ei?

8: Tapahtuu. Ne, jotka ovat halukkaita antamaan tuollaiselle kokemukselle tilaisuuden, luultavasti saavat sen. Kuten sanoin, on olemassa melkoinen määrä henkiolentoja, joilla on negatiivinen energia. Jos asetat oman energiasi tarjolle, voit olla varma, että on joku, joka on valmis ottamaan tarjouksesi vastaan. Miltä kuulostaisi, jos jättäisit kotisi oven auki, lukitsematta ja omaisuutesi vartioimatta ja lähtisit lomalle?

Z: Luulenpa, että tulisin takaisin aika tyhjään kotiin.

8: Jos sinulla on tuuria! Ensinnäkin olisi enemmän kuin todennäköistä, että talosi olisi putsattu tyhjäksi ja kaikenkarvaista ei-toivottua porukkaa olisi muuttanut sisään. Ja kuka

voisi heitä moittia? Tässä on heille talo täynnä tavaraa, jonka he voivat varastaa ja myydä. Ja lisäksi siellä on mukavia kuivia huoneita, jossa nukkua. Ja ilmaista vettä ja sähköä. Loistavaa!

Z: Kunnes palaan kotiin?

8: Hmm. Kyllä. Ja sitten sinun pitää päättää, mitä aiot tehdä. Jos haluat häätää talonvaltaajat pois, siihen voit saada apua. Jos omistat talon, silloin voit pyytää poliisiviranomaisia potkimaan heidät pellolle. Sitten sinulla on mammuttimainen työ saadaksesi kaiken taas paikalleen. Vie sinulta varmaan aikaa ja melkoisen määrän ponnisteluja korvata kaikki, mikä on menetetty ja korjata kaikki, mikä on rikottu. Mutta jos olet määrätietoinen, saat sen vietyä loppuun ja selviät kokemuksesta paljon viisastuneena.

Tämä vastaa hyvin sitä, mitä tapahtuu henkimaailmassa. Sinulla on fyysinen keho ja joukko hienovaraisempia henkisiä kehoja. Nämä ovat sinun kotisi ja sinun täytyy ottaa niistä vastuu. Sinun on suojattava seinäsi ja lukittava porttisi ja sallia pääsy vain niille, joita rakastat ja joihin luotat. Mutta kun tämä on vielä sinulle uutta, et tiedä miten tuo tehdään, joten sinua autetaan. Saatat kutsua auttajiasi Henkioppaaksesi tai suojelusenkeliksi. Usein on niin, että sinulla saattaa olla tietty Henkiopas, joka on vastuussa henkisestä suojeluksestasi. Erästä sellaista kutsutaan Portinvartijaksi.

Z: Oh! Oletko...

8: ... kyllä, minä olen sinun Portinvartijasi, muiden roolien lisäksi. Mutta emme nyt puhu sinusta ja minusta. Puhumme yleensä ihmisistä Maapallolla. Jokaista inkarnoitunutta sielua varten nimitetään ennen hänen jälleensyntymäänsä kokonainen henkisen ohjauksen ryhmä avustamaan häntä psyykkis-henkisen suojelun toteutuksessa. Jos haluat mahdollisimman suuren suojelun, voit tehdä tietoisin valinnan sallia heidän suojella sinua. Voit auttaa heitä heidän työssään kuuntelemalla omaa intuitiotasi. Kun kasvat ”henkisesti” aikuiseksi, voit ottaa myös yhä enemmän vastuuta omasta suojeluksestasi. Ja sitten tulee aika, jolloin et enää tarvitse opasta antamaan suojelua. Ja niin sen pitäisi olla. Mutta valitettavasti aina ei käy niin. Joskus inkarnoituneet olennot tekevät joitain hyvin kummallisia valintoja. Joskus heidän annetaan ymmärtää, että neuvottelemalla negatiivisten olentojen kanssa he voivat saada kykyjä, voimia tai välineitä, joiden avulla he voivat manipuloida omaa todellisuuttaan. Surullista kyllä, negatiiviset olennot eivät ole kovin luotettavia. He kertovat mitä valheita tahansa ja antavat mitä lupauksia tahansa saadakseen haluamansa eivätkä anna mitään vastalahjaksi, jos vaan eivät jää siitä kiinni. Ilman turvavarusteitaan ja henkinen opastus epäkunnossa ihminen on hyvin haavoittuvainen olento. Siksi tuollainen polku ei koskaan pääty onnellisesti.

Joskus on kuitenkin kyseessä itsetuhoiset halut, jotka saattavat johtaa siihen, että olento lakkaa välittämästä omasta suojelustaan ja estää oman Henkioppansa suojelemasta häntä. He saattavat luopua puolustusmekanismeistaan ja kutsua sisälle kaikkia mahdollisia pyrkijöitä.

Mikä tahansa tuollaisten olentojen motiivit ovatkaan, ei mene kauan ennen kun heidän olemuksensa talo on kaikenkarvaisten ei-toivottujen valtaama.

Aivan kuten talonvaltaajien häätäminen omasta talostasi, niin myös henkisen asuinpaikkasi siivoaminen on traumaattinen asia. Ota haltuun oma henkinen hygienesi ja käytä samalla hyväksesi opasryhmäsi tarjoama apu. Luota omaan sydämeesi ja valitse rakkauden avulla. Silloin kaikki on hyvin. Nämä talonvaltaajat eivät pysty valtaamaan henkistä kotiasi, jos et itse avaa heille ovea. He eivät voi käyttää valtaansa sinun ylitsesi. Et ole heidän uhrinsa. Joten älä yksinkertaisesti vain valitse sitä!

Z: Mitä jos tunnen jonkun ystävän, jolla on tuollainen ongelma?

8: Jos ystäväsi haluaa apua ja on halukas tekemään eri valintoja, silloin häntä saatetaan voida auttaa. Mutta tuollaiseen harjoitukseen tarvitaan pätevää apuvoimaa. Jos etsit, löydät kyllä monenlaisia ihmisiä, jotka ovat päteviä auttamaan. Joten auta ystäväsi valitsemaan joku, jonka hän tuntee turvalliseksi. Sitten matka kohti ”puhdasta kotia” alkaa. Se saattaa olla pitkä matka. Se voi olla osittain sangen ahdistavaa. Sinun tehtäväsi tulee olemaan se, että varmistat, ettet siirry pelastajan rooliin. Auta tätä olentoa auttamaan itseään. Älä pelasta häntä.

(**Zingdad huom:** Vaikkei se olekaan kaikkein miellyttävin paranemisen matka, kuten 8 on sanonut, sen jälkeen kun tämä teksti on kirjoitettu, olen avustanut useissa tällaisissa ”talon siivousasioissa”. Jos sinä tai jokin tuttu tarvitsee tällaista apua, on olemassa ihmisiä, jotka voivat auttaa. Minä olen yksi sellainen. Ota yhteyttä [kotisivujeni](#) kautta, niin järjestämämme tarvittavat paranemissessiot.)

Viimeinen pointti, jonka haluaisin tuoda esiin tästä aiheesta on tämä: aivan kuten missä tahansa pahuuden ilmentymässä, sinä voit tietysti valita, koetko sen. Pahuuden kokemuksen valitseminen voi tehdä elämästäsi hyvin epämukavaa. Mutta kaikenkattava asia on se, että se **on** sinun valintasi. Voit aina valita, **ettet** koe sitä. Ja niin kauan kuin asia on noin, sinä et todellakaan ole sen asian uhri.

Z: Kiitos, 8. Luulen ymmärtäväni tämän tilanteen.

8: Tulet hyvin pian itse havaitsemaan, että itse asiassa nämä ”demonisella” tavalla toimivat olennot ovat itse asiassa pieniä, eksyneitä ja voimattomia. Heidän kertomuksensa ovat aina hyvin surullisia. He itse asiassa tarvitsevat epätoivoisesti apua. Mitä he tulevat saamaan, kun ovat valmiita ottamaan sitä vastaan. Mutta se ei kuulu nyt tähän keskusteluun.

Mennäänpäs sitten noihin kolmeen nimeen, jotka olet antanut, mitkä näyttävät yhdessä muodostavan teidän yhteiskunnassanne itse pahuuden ruumiillistuman.

Lucifer, Saatana ja Paholainen

Z: Niin, kyllä. Tämänhän pitäisi olla mielenkiintoista...

8: Sitä se tulee olemaan. Mutta ennen kuin aloitamme, haluaisin ottaa lyhyesti esiin yhden asian. Sinun maailmassasi käytetyt sanat ja nimet ovat hyvin epätarkkoja asioita. Eräs monista syistä tähän on, että ihmiset liittävät sanoihin erilaisia merkityksiä. Joillakin sanoilla

on enemmän monimuotoisia merkityksiä kuin toisilla ja Luciferilla, Saatanalla ja Paholaisella enemmän kuin useimmilla muilla. Kun mietit kokonaisuutta siten, että miten Verhon takana olevat yrittävät näillä sanoilla kuvata, mitä sen toisella puolella on... no, sen on pakko johtaa jonkinlaiseen sekaannukseen.

Ja tämä aiheuttaa minulle haasteen. Jos haluan kuvailla ja keskustella näiden kolmen nimen mahdollisesti edustamista olennoista, minun täytyy soveltaa hieman toimituksellista valtaa. Aion keskustella olennoista, joiden uskon parhaiten vastaavan noita kolmea nimeä. Se on parasta, mihin pystyn, joten sen täytyy riittää.

Z: Okei. Mutta en näe tässä ongelmaa...

8: Ole hyvä ja ymmärrä minua. Ei ole olemassa yhtään yksittäistä olentoa yhtään missään, joka vastaisi mitään noista nimistä. Siellä, missä tuollaiset olennot saattaisivat olla olemassa, jo pelkkä **nimi**-käsite on merkityksetön. Nimiä esiintyy pelkästään sinun hyvin, hyvin rajoittuneen olemassaolon alueella.

Otetaanpa nyt vaikka Lucifer esimerkiksi. Nimi tarkoittaa kirjaimellisesti jotain sellaista kuin "se, joka kantaa valoa". Joten, yrittäisinkö löytää suurimman valonkantajan ja kuvailisin **sen** olennon sinulle?

Vai pitäisikö minun sen sijaan tutkia teitä edeltäviä kulttuureita, joilta peritte tämän käsitteen ja ymmärtää, että tämä nimi viittaa aivan kirjaimellisesti planeetta Venukseen?

Vai pitäisikö minun katsoa syvemmälle noiden muinaisten kulttuurien sisälle ja ymmärtää heidän Venukseen liittämänsä vertauskuvallinen arvo ja ymmärtää, kuinka tämä tarina vastaa todellisuutesi suurempaa tarinaa?

Vai pitäisikö minun tutkia sinun todellisuudessasi olevien monien uskontojen vastakkaisten näkemysten höpötyksiä ja jotenkin yrittää seuloa esiin se, kehen he tällä nimellä viittaavat? Koska voin sanoa, että on melkoinen määrä eri olentoja ja perusteita, jotka voisivat vastata tuota tarjottua kuvausta!

Z: Auts. Alanpa nyt ymmärtää ongelman.

8: Joten totean näin etukäteen, että tulevat näkemykset ovat paras yritykseni käsitellä tätä monimutkaisuutta ja monimerkityksellisyyttä tavalla, joka on sekä hyödyllinen että totuudenmukainen.

Z: Kiitos, 8. Ymmärrän ja hyväksyn ajatuksesi käsitellä tätä kuten parhaaksi näet.

8: Kiitos. Vaikka aloitin jo puhumaan Luciferista, minusta päämääräämme palvelisi paremmin, jos ensin puhuisimme Paholaisesta ja sitten jatkaisin seuraavaksi Luciferiin. Sopiiko näin?

Z: Totta kai, ei mitään ongelmaa. Mutta tarkoittaako tuo, että nämä ovat kaksi eri olentoa?

8: Ne on joskus yhdistetty toisiinsa. Mutta minun mielestäni ne ovat todellakin eri olentoja. Joten...

Paholainen

Paholainen esiintyy yhdessä tai toisessa hahmossa monissa teidän uskonnoistanne. Mutta se on aivan yksinkertaisesti noiden uskontojen itse luoma täysin sepitetty käsite.

Se kannatteleva ajatus, josta Paholainen kumpuaa on, että kyseessä olevan uskonnon uskonkappale on täydellinen ja virheetön ja siten kiistämätön ja vastaansanomaton. Sehän on loppujen lopuksi ”Jumalan sana” tai ainakin Hänen parhaiden edustajiensa puhuma Jumalan sana. Ymmärrätkö ongelman?

Z: En. En ymmärrä, mitä **tu** voisi olla Paholaisen olemassaoloa kannattava ajatus.

8: Se ei olisikaan, jos maailmassa jokainen, joka törmää tähän nimenomaiseen uskonkappaleeseen, vain hyväksyisi sen välittömästi. Tarkoitan, ettei Jumalan sanan pitäisi varmaankaan aiheuttaa vastustusta? Varmaan kaikkien sen kohtaavien pitäisi heti kallistaa sydämensä sitä kohti ja tehdä välittömästi kuten muutkin ja **uskoa**. Joten joko kyseessä olevat pyhät kirjoitukset **eivät ole** Jumalan sanaa tai ...

Z:... tai jotkut vaikutusvaltaiset yliluonnolliset tahot sekaantuvat asioihin?

8: Täsmälleen! Joten vasemmalta saapuu näyttämölle tietty pahamainen vuohennäköinen kaveri, jolla on sarvet ja atrain!

Z: (nauraa) no 8, johan heitit herjan!

8: (nauraa) Kyllä. Mutta tämä **on** vakava aihe. Ajattelepa esimerkiksi keskiaikaista Eurooppaa. Tämä oli aikaa, jolloin pienellä miesryhmällä oli lähes absoluuttinen valta, joka perustui siihen, että he olivat uskonnollisia johtajia. Heidän sanansa oli laki. Heidän mukaansa heidän käskyvaltansa tuli Jumalalta. Heidän mukaansa he olivat Jumalan edustajia Maapallolla. Heillä oli valta, rikkaus ja asema eikä kukaan pystynyt haastamaan heitä. Vai pystyikö? Silloin tällöin nousi esiin erilaisia henkisiä näkökulmia, jotka vähensivät heidän valtaansa. Jotkut näistä ideoista saivat kannatusta, kun tavallisten ihmisten mielestä ne olivat parempia kuin kirkon omaksumat ideat. Ja mitä sitten tapahtui? Kirkko käsitteli tätä vääräoppisuutta kovalla kädellä. Ja oikeutuksena tietysti oli se, että näitä vääräoppisia oli innoittanut Paholainen. Joten kirkko lähetti jonkun taivuttelemaan vääräoppisia muuttamaan mielensä ja vahvistamaan uudelleen kirkon opin ainoaksi oikeaksi. Näiden tunnustusten puristaminen ulos kidutuksen avulla ja sen lähes aina aikaansaama vääräoppisen kuolema nähtiin hyväksyttävä hintana vääräoppisen sielun pelastamisesta Paholaisen otteesta. Yhdessä vaiheessa asia meni niin pahaksi, että Etelä-Ranskassa sijaitsevan kokonaisen seudun väestöä kohtaan tehtiin kansanmurha, näennäisesti harhaoppisuuden nimissä. Katharilaiset oli erillään oleva kulttuuriryhmä, joka oli sekä vauras että henkisesti kehittynyt. Heidän maitaan katseltiin ahnein silmin ja eikä kirkkoa tarvinnut paljon taivutella julistamaan harhaoppisuus selitykseksi sille, että heidät tuhotaan ja heidän omaisuutensa varastetaan. Tehtävä katharilaisten tuhoamiseksi oli itse asiassa ensimmäinen ristiretki.

Paholainen on siis kuolettavan vakava aihe. Mutta ei niistä syistä, joista olet ehkä luullut. Se on vakava, koska Paholaista on kutsuttu apuun antamaan oikeutus joihinkin kaikkein tärkeimpiin pahoihin tekoihin, mitä ikinä teidän historiassanne on tehty.

Sama pätee myös hyvin moniin sotiin, joita on raivonnut planeetallanne. Joka kerta, kun yksi ryhmä haluaa mennä ja teurastaa toisen, joku sivistymätön sielu saa päähänsä väittää, että Jumala on heidän puolellaan, ja että vastustajat ovat Paholaisen puolella ja että on heidän pyhä velvollisuutensa tappaa niin monta ”paholaisen palvojaa” kuin mahdollista.

Surullista sanoa, mutta tällainen ajattelu ei loppunut pimeisiin aikoihin. Vielä tänäkin päivänä jokaisen uskonnon jokainen pieni pieni pirstale väittää omaavansa jonkinlaisen erityisen totuuden. Jonkinlaisen suuremman yhteyden Jumalaan. Ja sitten he väittävät, että jokaisen uskonnon jokaista pirstaletta on johtanut harhaan... arvasit oikein... Paholainen. Joka kerran kun joku jättää oman uskontonsa ja hairahtuu siitä, hän on tietenkin Paholaisen harhaanjohtama. Eikä heille merkitse yhtään mitään, vaikka kyseessä oleva henkilö löytäisi suuremman rauhantunteen ja harmonian heidän uskontonsa ulkopuolelta. Silti nämä olisivät väärässä ja silti se olisi Paholaisen tekeleitä.

Voit nyt ymmärtää tämän logiikan. Niin kauan kun haluat oman erityisen ja yksinomaisen tarinasi olevan **ainoa totuus** ja ainoa Jumalan sana, silloin joudut huomattaviin vaikeuksiin, jos vastaan tulee jokin, joka voi väittää voimakkaasti sinun uskonkappalettasi vastaan. Paholaisen käsitteen luonti on hyvin voimakas puolustusmekanismi. Se pitää sinun kantaasi ”oikeana” ja saa vastakkaisen tarinan kuulostamaan vieläkin enemmän väärältä ilman, että sinun tarvitsee tutkia, ovatko sinun ylläpitämäsi ajatukset tosia. Tosiasiassa, mitä voimakkaampia vastakkaiset ideat ovat, sitä suuremmin se todistaa, että ne ovat ”Paholaisen innoittamia”. Koska noin voimakkaita ja ovelia vastaväitteitä ei voi tulla muualta kuin Paholaiselta. Vai mitä?

Z: Vau! Ymmärrän perustelut. Mutta kuinka tuo käsitellään?

8: Et käsittele sitä. **Ei ole** sinun asiasi voittaa käännyttäisiä puolellesi. Jos joku haluaa niin pahoin pitää kiinni omista erityisistä uskomuksistaan, että heidän tarvitsee uskoa muiden uskomusten olevan Paholaisen innoittamia, silloin sinun olisi annettava heidän tehdä juuri niin. Älä yritä muuttaa heidän mieltään. Jos menet taivuttelemaan ihmisiä sanomalla, että heidän uskomuksensa ja ajatuksensa ovat väärä, silloin teet henkistä väkivaltaa. Älä tee sitä. Muista – mitä teet muille, sen teet myös itsellesi. Koska et halua muiden yrittävän muuttaa sinun uskomuksiasi, niin sinun ei pidä tehdä sitä toisillekaan.

Etsi se, mikä on oikein ja totta sinulle. Elä sitä. Ja samoin kuin mielelläsi pystyt oppimaan muilta, saatat jakaa omaa totuuttasi lahjana; tarjoa sitä, mutta tarjoa sitä avoimesti ja rakastavasti. Salli muiden ottaa sinun totuudestasi, jos he niin haluavat, mutta älä kiinnitä itseäsi tarpeeseen saada heidät olemaan samaa mieltä itsesi kanssa tai muuttumaan sen perusteella, mitä sanot.

Jos teet näin, silloin Paholaisella ei enää ole sinulle merkitystä. Et joudu tekemisiin sellaisten ihmisten kanssa, jotka luovat tällaisen käsitteen.

Z: Hyvin mielenkiintoinen ajatus, 8. En ole aikaisemmin miettinyt sitä, että on mahdollista, että ne, jotka väittävät vihaavansa Paholaista, ovatkin itse asiassa luoneet sen.

8: Se on hyvin tärkeä oivallus. Muista, että sinä luot sitä, mihin kiinnität huomiosi. Mihin tahansa keskitytkin, saat sen olemaan olemassa. Etkä vain niitä asioita, joista pidät, vaan myös asiat, joista et pidä. Ja mitä voimakkaampi tunne on, sitä voimakkaampi on luomuksesi. Joten, kyllä, viha luo! Sen se varmasti tekee. Ei niin voimakkaasti kuin rakkaus, mutta luo kuitenkin.

Se, mitä sinun pitäisi tästä oppia, on oivallus, että sinua palvelee hyvin se, että päästät irti kaikesta vihasta omassa olemuksessasi. Nämä voimakkaan negatiiviset tunteet vain tuovat sinulle elämän, jota **et** tahdo. Keskitä huomiosi ja ajatuksesi ja luomistyösi siihen, mitä rakastat ja tulet saamaan sen, mitä **haluat**.

Ymmärrätkö?

Z: Kyllä. Kiitos, 8.

Jos Paholaisen luovat ne, jotka väittävät vastustavansa sitä, tarkoittaako se, että Paholainen ei ole todellinen?

8: Ha! Olen **niin** iloinen, että kysyt tuon kysymyksen! Koska vastaus tuohon on sekä kiinnostava että tärkeä.

Ei. **En** tarkoita, että Paholainen ei ole todellinen. Itse asiassa, täysin päinvastoin. Se **on** todellinen. Jos se ei olisi todellinen, silloin sinä et olisi luojaolento! Niin moni teistä on keskittänyt huomionsa ja tunne-energiansa tähän käsitteeseen, että siitä on tullut itsenäinen validiteetti. Suuri osa ihmisistä on ajan saatossa ulkoistanut tähän olentoon kaiken, mitä he pitävät itsessään ja maailmassaan hyväksymättömänä ja vastenmielisenä. Kaikki paha, inhottava ja rakastamaton on erotettu Itsestä ja maailmasta ja sulautettu Paholaiseen. Se on valtava määrä energiaa, elämää ja luomisvoimaa! Joten, kyllä, luojat, olette luoneet. Olette luoneet monia ihmeellisiä ja mahtavia asioita ja olette myös luoneet joitain hyvin surullisia ja kipeitä asioita. Paholainen ei ole yksi onnellisimmista luomuksistanne.

Z: Olen sanaton. Vau. Joten mitä nyt? Mitä teemme tämän suhteen?

8: Kasva aikuiseksi. Olen sanonut sen ennen tätä keskustelua ja sanon sen uudelleen. Aikuisen merkki on ottaa vastuu omasta elämästään. Spiritualistisesti kypsän olennon merkki on ottaa vastuu omista luomuksistaan. Ja se on se, mitä sinun on tehtävä. Jos otat vastuun kaikesta elämässäsi ja kokemuksistasi, jos otat vastuun kaikesta, jonka olet ikinä tehnyt tai sanonut, jos omistat sen kuka ja mitä olet, silloin Paholaisella ei ole sijaa elämässäsi. Olemassaolossasi ei on tarvetta, arvoa tai halua jollekin toiselle, joka on vastuusta "väärästä", jotta sinä voit olla "oikeassa". Jos otat täydellisen, absoluuttisen ja lopullisen vastuun kaikesta siitä, mitä olet, silloin tämä pieni luomus näyttäytyy sinulle vain taruna. Päästät sen pois itsestäsi ja elämästäsi.

Z: Mutta entä muut, jotka pitävät siitä vielä kiinni?

8: Ei ole sinun ongelmiasi. Vai oletko sinä heidän pelastajansa?

Z: Ah! Ei, en ole.

8: Joten?

Z: Joten sitten minä olen okei. Jos on olemassa sellainen asia kuin Paholainen, silloin minä vain näytän itselleni, etten ole ottanut vastuuta itsestäni. Minun pitäisi reagoida kasvamalla ja ottaa omakseni omat kokemukseni ja luomukseni. Silloin sillä ei ole merkitystä elämässäni.

8: Tuo on hyvä vastaus. Mennäänkö eteenpäin?

Z: Okei kiitos.

8: Seuraavaksi halusit tietää...

Lucifer

Z: Kyllä, kiitos. Onko tämäkin meidän luomamme kuvitteellinen olento? Vai onko se oikea olento ja todellinen kaiken pahuuden lähde?

8: Se, mikä voisi parhaiten sopia tuon nimen, Lucifer, kuvaukseen, on hyvinkin paljon olemassa. Sitä voisi yhtä hyvin kutsua ”pahuuden keksijäksi”, mutta luultavasti ei ”kaiken pahuuden alkulähteeksi.”

Z: Olipas yllättävä vastaus!

8: Ja lisää tulee. Paljonkin lisää. Nyt seuraa hyvin tärkeä tarina. Jos ymmärrät Luciferin tarinan, silloin ymmärrät paljon. Mutta voidakseni kertoa tarinan oikealla tavalla, minun tarvitsee mennä hieman taaksepäin ja ja kertoa sinulle todellisuutesi luomisesta ja sitten jatkaa siitä Luciferin tarinaan.

Z: Okei. Anna mennä!

8: Se menee näin:

Alussa oli YKSI ja YKSI oli kaikki ja kaikki oli tasapainossa ja sopusoinnussa. Sitten YHDEN suuren hiljaisuuden sisältä, täydellisestä rauhasta nousi Itsen tietoisuus. *”Tässä minä olen”*, sanoi YKSI. Ja tuon tietoisuuden mukana nousi uteliaisuus: *”Tässä minä olen... **mutta mikä minä olen?**”* Ja niin YKSI halusi löytää Itsensä ja tuo halu oli uteliaisuus ja uteliaisuuden ilmentymä oli puhdas luominen. Ja luovuudesta nousi YHDEN eri osat, joita kaikkia tutkittiin.

Ja Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa, kaikissa todellisuuksissa, joita on ikinä ollut, ja tullaan ikinä luomaan, on vain kysymys YHDEN vastaamisesta tähän samaan, muinaiseen peruskysymykseen: *”Mikä minä olen?”*

Koska YKSI on todella ääretön, tähän kysymykseen ei koskaan tulla saamaan täydellistä vastausta. Vastaaminen on prosessi, joka tulee avautumaan koko ikuisuuden ajan. Ja juuri vastaamisen prosessi, ei vastaus sinänsä, on jokaisen Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa olevien tietoisuuksien hitusten päämääränä.

Joten kaikkialla jokaisen yksittäisen tietoisuuden hiukkasen matka alkaa samankaltaisella tietoisuuden orastuksella. Kun se ensin saavuttaa tietoisuuden itsestään, se alkaa löytää itseään: *”Tässä minä olen. Mutta mikä minä olen?”* Jokaikinen olemassaolo on oikeasti ja todella alkanut tällä tavalla. Näin siksi, koska se on tapa, jolla YKSI sai alkunsa. Siitä, mikä on, orastaa tietoisuus itsestä, itsensä löytäminen ja uteliaisuus, ja se on tapa, jolla tietoisuus itsestä ilmaistaan. Tietoisuuden ensimmäinen teko on siis aina tämä uteliaisuus Itsestä. *”Tässä minä olen. Mutta mikä minä olen?”*

Todellakin, olemassaolon jokaisella tasolla, kaikkein korkeimmasta aina kaikkein pienimpään Itsen hiukkaseen täällä kaikkein syvimässä tiheydessä, on totta, että sinulla oikeasti on vain yksi tehtävä ja päämäärä... löytää itsesi. Saada selville, kuka ja mikä sinä todella olet. Tämä on sinun päämääräsi kun aloitit, ja tämä tulee jatkumaan päämääränäsi koko ikuisuuden ajan. Löydä itsesi. Tunne itsesi. Ilmaise itseäsi. Ole se, mikä olet, sen täydellisimmässä mahdollisessa laajuudessa.

Kun ymmärrät, että **tämä** on se, mikä ohjaa YHTÄ, juuri tämä halu Itsen löytämiseen, silloin ymmärrät, että joka kerran kun löydät itsestäsi vielä vähän enemmän, myötävaikutat YHDEN toimintaan. Silloin **sinä** olet se YHDEN ilmentymä, joka on nyt ”menestyksekkäs”. Silloin **sinä** myötävaikutat YHDEN suurempaan itsensä tuntemiseen. Mitä suuremmissa määrin löydät itseäsi, sitä suuremmissa määrin myötävaikutat. Joten pitäisi olla itsestään selvää, että jos jos saat aikaan tilanteen, jossa voit tehdä mahdolliseksi toisille Itselle, toisille YHDEN ilmentymille, hankkia suuremman määrän itsetuntemista nopeasti ja hyvin voimakkaasti, silloin todellakin teet YHDELLE suuren palveluksen.

Z: Mitä tapahtuu matkan loputtua, 8? Mitä tapahtuu, kun olen lopultakin täydellisesti löytänyt itseni?

8: Poikkeamme nyt vähän aiheesta, mutta tuo on mielenkiintoinen kysymys. Joten vastaan siihen. Et voi koskaan lakata löytämästä itseäsi. Katsos, jos yrität, voit **aina** luoda lisää. Niin tehdessäsi voit oivaltaa, että on lisää sellaista, jota et tiennyt itsestäsi. Mutta tuosta huolimatta matkalla voi olla loppu. Mikä hetki tahansa, kun oikeasti ja todella haluat matkan loppuvan, sinä yksinkertaisesti palautat itsesi kokonaisuutena ja täydellisesti osaksi YHTÄ. Lakkautat oman erillisyytesi, luomisesi, ilmentymäsi ja löydöksesi ja sitten annat kaiken, mitä olet, lahjana ykseydelle. Kun teet tämän, silloin tietoisuutesi yhdistyy täydellisesti YHDEN kanssa, kunnes välillänne ei ole mitään erillisyyttä. Kunnes on olemassa vain YKSI. Niin tehdessäsi, teet lopullisen löydön itsestäsi: havaitset olevasi niin kertakaikkisesti ja täydellisesti yhtä YHDEN kanssa, että oivallat olevasi kaikki, mitä ikinä on ollut ja kaikki, mitä ikinä tulee olemaan. Että kaikki tuo matkaaminen, seikkailu, etsiminen ja luominen oli vain sinun itsesi löytämistä. Että kyse on ikinä ollut vain sinusta. Sinusta, ja kaikista monista Itsesi ilmentymistä, jotka näyttelivät jokaista yksittäistä roolia ja loivat jokaisen yksittäisen luomistyön Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa.

Tuo odottaa matkan päätepisteessä, jos niin haluat valita. Ja vaikka, jos ja kun, **valitset** sen, valintasi jälkeen havaitset, että **edelleen** on olemassa jatkuva, loppumaton itsemi luomisen ja itsemi löytämisen prosessi. Edelleenkin sinä teet sitä. Nyt tekijänä on sinä, YKSI.

Tuo on se tarina. Itse asiassa sanoisin sen olevan **ainoa** tarina. Se on sinun tarinasi, minun tarinani ja jokaisen ikinä olleen tietoisuuden hiukkasen tarina. Tarinassa on muunnoksia ja variaatioita, koska olennot pyrkivät löytämään itseään erilaisilla tavoilla, mutta nuokin ovat vain osa itsensä löytämisen tarinaa.

Z: Tämä resonoi niin mukavan hiljaisella tavalla minun mieleni kanssa. Ymmärrän ja tiedän, että mitä kerroit minulle, on totta. Kiitos, että kerroit minulle.

8: Eipä kestä. Mutta nyt mennäksemme takaisin Luciferin tarinaan, meidän tarvitsee mennä taaksepäin hetkeen ennen kuin tämä maailmankaikkeus ja koko erillisyyks oli olemassa. Joten palaamme kerronnassa takaisin YHTEEN.

YHDEN mielessä on menossa jatkuva sen oman luonnon ja olemassaolon tutkimusmatka. Monet YHDEN osat olivat tutkineet monia YHDEN ominaisuuksia ja muunnoksia ja monista YHDEN osista oli tullut taitavia vuorovaikutuksessa toistensa kanssa etsiessään iloisesti laajenemista ja havainnoidessaan etsinnän tuloksia. Asiat etenivät, kunnes YHDEN mieleen nousi uusi kysymys: *"Mitä jos **en** olisikaan yksi? Mitä jos olisin **monta**?"* Ja tämä ajatus loi YHDEN muiden osien keskuudessa häiritseviä väreitä. Hankalaa pohdiskella. Se tuntui vaaralliselta. Se avasi oven kysymyksille, kuten *"Mitä jos **en** olekaan vain yksi?"* ja *"Olenko yksin?"* ja *"Onko olemassa muitakin sellaisia kuin minä?"* ja *"Jos on olemassa muitakin, miten minä löydän heidät?"* Kaikki nämä ja monia muitakin hankalia kysymyksiä odotti nyt avatun oven toisella puolella ja useimmat YHDEN osista tunsivat itsensä huolestuneiksi ja vetäytyivät pois noiden kysymysten ääreltä.

Mutta YHDEN ajatukset eivät ole samanlaisia kuin ihmisen ajatukset. YHDEN ajatukset ovat eläviä. Kukin ajatus itsessään on uskomattoman luomisvoiman omaava enkelimäinen olento. **Tämä** oli Kirkas Ajatus, joka oli kauneudessaan valtava ja pelottava. Sellainen olento, joka pystyi käsittämään omassa mielessään ykseyden sisällä olevan erillisyyden ja moninaisuuden mahdottomuuden. Tämä YHDEN ajatus **oli** Lucifer ja Lucifer oli se ajatus. Ja ajatus otti muodon ja aloitti mahtavan matkansa kohti itsensä löytämistä: *"Tässä minä olen. Mutta mikä minä olen?"*

Kun Lucifer alkoi etsiä, löytää ja luoda itseään, tämä Kirkas Ajatus vetäytyi pois YHDESTÄ; se veti oman tietoisuutensa ytimeistä esiin verhon, jonka se kietoi ympärilleen voidakseen olla **yksin**.

Yksin.

Yksin.

Yksin.

Kaikki yhdessä itsessään ja erillään kaikista muista. Erillään. Erikseen. Pois erotettu. Joten verhottuna oman mielensä sisälle, Lucifer oli ensimmäinen YHDEN luomuksista, joka ikinä

käsitti ei-ykseyden. Luciferin ajatukset olivat hänen omiaan. Ja ensimmäistä kertaa Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa yksi olento lausui sanan ”minä” eikä se ollut YKSI, joka sen sanoi. Yksi olento käsitteellisti ”minän” ja ”itsen” totuudeksi, joka oli riippumaton muista YHDEN luomuksista. Ego oli syntynyt.

Kun Lucifer vaipui syvemmälle unohtaakseen, että oli osa YHTÄ, hän koki todeksi vain sen, mitä hän oli luonut omassa mielessään.

Ja kaikki YHDEN enkelit seisoivat kunnioittavaisina, sillä he pystyivät näkemään, että se todellakin oli saatu aikaan: yksi osa YHDESTÄ oli tehnyt Itsestään erillisen. Vaikkakin se oli harhakuva eikä ollut totta, sillä Kirkas Ajatus oli edelleen heidän seurassaan ja ikuisesti YHDEN sydämessä, silti oli myös totta, että Lucifer oli eksynyt syvälle oman unohduksen verhonsa taakse. Kirkas Ajatus oli kääntänyt katseensa sisäänpäin ja sinetöinyt oman perspektiivinsä siten, ettei hän voinut nähdä YHDEN kunniaa ja suurenmoisuutta, minkä sydämessä hän on ikuisesti pideltä.

Joten nyt kysymyksen ensimmäiseen osaan on saatu vastaus. YKSI oli kysynyt ”*Mitä jos en olekaan yksi?*” ja Lucifer tiesi ei-ykseyden, joten hän itse oli se vastaus. Mutta tuollainen vastaus ei yksinkertainen asia. Vastaus löytyy asian paljastumisessa, sen prosessissa. Joten todellisessa ikuisuudessa Lucifer häärisi tuon vastauksen jokaisen mahdollisen muunnoksen hakemiseksi, kunnes se on täydellinen. Kunnes siihen on saatu vastaus. Ja sitten hänen luomistyönsä on **saatu päätökseen** ja hän palauttaa luomuksensa YHDELLE ja itsensä osaksi kokonaisuutta ja ykseyttä.

Luciferin työstäessä omia luomuksiaan, oli kuitenkin vielä halu tietää ”*Mitä jos minä olenkin monta?*” ja juuri tuo halu toimi motivaationa joillekin YHDEN enkeleistä, jotka olivat taitavimpia luomistyössä ja etsinnässä, jotka olivat kaikkein varmimpia omasta sisäsyntyisestä olemassaolostaan, lähestyessään Luciferiä, jotta hekin saattaisivat ujuttaa osan omasta tietoisuudestaan sen verhon läpi, joka tämä oli heittänyt ylleen. Ja kun he tekivät sen, he astuivat Lucifer mielenmaisemaan. Ja he astuivat syvälle unohdukseen, mikä on erillisyyden YHDESTÄ.

Jotkut tästä suuresta enkelijoukosta säilyttivät suuren osan omasta itseluottamuksestaan. Vaikkakin he lävistivät unohduksen verhon, he onnistuivat muistamaan, että he olivat todellakin kaikki YHDEN osia. He liittyivät mukaan Kirkkaan Ajatuksen omaan mieleensä luomaan valtavaan ja laajentuvaan valtakuntaan varsin pintapuolisesti. Mielenmaisemaan, joka laajeni eksponentiaalisesti ja sisältäisi aina kaiken, mitä mikään mieli voi erillisyyden sisällä kuvitella tai käsittää. Nämä enkelit, jotka muistivat itsensä, ja jotka säilyttivät tietoisuuden taivaallisesta yhteydestä kaikkien asioiden välillä, alkoivat leikkiä ja tutkia ja luoda. He loivat yhdessä loistavia ja runsaita omien valojensa vuorovaikutuksia. He leikkivät kuin lapset luomassa hiekkalinnoja. He lauloivat toisilleen rakkauslauluja ja antoivat lahjojaan vapaasti ja heidän yhteisen luomistyönsä kauneus ja loisto kasvoi sellaiseksi, että se soi läpi Luciferin mielen ja kosketti hänen sydäntään. Häntä muistutettiin ja hän tiesi:

“Kyllä, olen, olen, olen. Olen yhtä YHDEN kanssa, olen.” Niinpä Lucifer heräsi horroksestaan ja palasi isäntänsä luo rakkaus sydämessään.

Z: Siis mitä? Ei eikä palannut. Eihän tuo tarina nyt noin mennyt!

8: Eikö?

Z: Ei. Ei voi olla. Tarkoitin, että seurasin tarinaa ja monissa asioissa oli mielestäni järkeä. Kuten, että J-D:n mainitsema Verho on Luciferin verho. Tunsin hämmästyttävää orastavaa oivallusta tuosta asiasta. Joten pidin tarinasta. Paitsi tuosta lopusta. Vaikka se onkin kiva, se ei voi olla totta. Koska täällä me taas olemme. Täällä on maailmankaikkeus ja maailma ja ihmiskunnan sivilisaatio ja kaikki tämä kärsimys ja erillisyydjuttu. Joten tarina ei pidä paikkaansa.

8: Et ole väärässä. Mutta se, mitä et ole ymmärtänyt on, että on tästä tarinasta on olemassa monia eri versioita. Tämä ensimmäinen versio on kyllä totta... niin totta kuin mikään tällainen tarina voi olla. Mutta tätä on hyvin vaikea selittää sinulle, koska haluat välttämättä nähdä asiat aikajärjestyksessä. Jos voit yksinkertaisesti vain ymmärtää, että tarinasta on olemassa monta, monta eri versiota ja että ne kaikki tapahtuivat, eivät peräkanaa, eivätkä edes ”kaikki yhtäaikaan”, mutta että kaikki ovat totta ja kaikki tapahtuivat, silloin voin kertoa sinulle toisen version.

Z: Okei. Luulen, että voin elää sen kanssa. Koska nämä asiat tietenkin tapahtuvat tasolla, jossa aikaa ei ole, vai kuinka?

8: Näin on, kyllä, sellaisilla tavoilla, joita sinä et vain yksinkertaisesti voi ymmärtää.

Z: Okei, no millaisia nämä muut versiot sitten ovat?

8: Jokaisessa tämän tarinan versiossa kokeiltiin uutta variaatiota; uutta erillisyyden pelin muunnelmia. Jokaisessa variaatiossa enkeleistä tulee yhä seikkailunhaluisempia, mitä tulee heidän valintoihinsa ja siihen, mitä he olisivat valmiita tekemään ja yrittämään Verhon takana. Suuret tietoisuudet kokevat mielikuvituksensa tuotteet luomuksina. Kun tuollainen olento ihmettelee “Entä jos?”, silloin se itse asiassa luo todellisuuden, missä se on niin. Ne voivat sitten itse nähdä ja itse kokea, miten asia toimii. Niinpä enkelit loivat lukemattomia uusia valtakuntia ja todellisuuksia. Ja kukin pursusi valoa, elämää ja kauneutta. Jokainen todellisuus oli rakkautta, joka virtasi luonnollisesti ja helposti enkelten sydämistä ja mielistä. Ja niin kaunista kuin Kaikki tämä olikin, lopputuloksena oli aina sama asia: lyhyesti sanottuna kaikki Verhon takana olevat YHDEN osat löytäisivät yhdessä niin korkeataajuisia rakkauden ilmaisuja, että heidät palautettaisiin yhdessä Luciferin kanssa takaisin ykseyteen.

Sitten Luciferin mieleen tuli ajatus, että ongelman ratkaisisi sellainen luomisen mekanismi, joka toimisi ykseyttä kohti vetämistä vastaan; eräänlainen kiila, joka antaisi enkelten itsensä luoda yhä enemmän erillisyyttä keskenään siten, että heidän ilmentymänsä voisivat moninkertaistua. Joten heidän ilmentymänsä voisivat luoda uusia omia ilmentymiään. Suuren innostuksen vallassa Lucifer, mielessään tämä uusi ajatus, veti taas verhon päänsä ylitse.

Kuten YKSI toimii, niin toimivat myös enkelit. Heidän ajatuksensa ovat elämä ja tuo elämä tuodaan julki. Ja tällä kertaa Luciferin, joka oli erillisyyden verhon tuolla puolen, mieleen syntyi uusi ajatus: Vihollinen. Ja tämän olennon perusluonto ja päämäärä oli olla eri mieltä. Olla erillisyyden ikuinen edustaja. Tarjota mitä voimakkaimpia houkutuksia kaikille tietoisuuden muille hiukkasille, jotta nämä pysyvät Verhon tuolla puolen. Tuo oli Luciferin uusi ajatus ja se oli lahja, jonka hän antoi enkelijoukolle heidän viimeisimmissä pelin versiossaan.

Tämä tuo minut listamme viimeiseen nimeen.

Saatana

Alkulähteeltään sanan "Saatana" perussana merkitsee jotain samanlaista kuin "Vihollinen".

Joten kun enkelit astuivat unohduksen sisään ja alkoivat uudestaan pelata peliä Itsen uudelleenlöytämisestä ja muistamisesta, he havaitsivat keskuudessaan olevan erään pimeän olennon. Juuri sen Luciferin valon varjon. Voitaisiin ihan hyvin sanoa, että Lucifer on Saatanan Sisäinen Itse.

Kun tämä uusi olento alkoi löytää itseään, se oivalsi, ettei Se ollutkaan rakkaus eikä ystävällisyys. Täysin päinvastoin. Sillä Verhon tuolla puolen olevien luomuksien syventämiseksi Lucifer keksi vastakkaisuuden sielun. Vihan. Tahallisen tuhoavuuden. Aggression. Manipulaation. Pahantahtoisuuden. Kyllä... pahan. Sen, mikä ottaa sinulta pois oikeutesi valintaan. Puserrapa olentoa niin paljon, että se uskoo, ettei sillä ole mitään valinnan mahdollisuuksia ja pakota se tekemään sinun tahtosi mukaan ja olet silloin pistänyt aika pahoin tuon olennon oikeuden ja kohtuullisuuden tajuun. Tuo olento on valmis aikamoisiin ponnistuksiin maksaakseen potut pottuina. Ja bingo... yhtäkkiä nuo Verhon tuolla puolen olevat ovatkin sekaantuneet täysin uuteen peliin. Enkelit havaitsivat, että heidän rakastavan luomisen leikeissään he kokivat järkytystä ja raivoa tätä uutta tunkeilijaa kohtaan. Heidän raivonsa sai aikaan pirstaloitumista: toisaalta olennon, joka on rakkautta ja ykseyttä... ja toisaalta olennon, joka haluaa lyödä takaisin ja toimia tuomarina ja kostaa. Joten YHDEN loukattujen osien sydämissä luottamusta oli rikottu. Kun he kohtasivat toinen toinensa tuollaisessa mielentilassa, he reagoivat toisiinsa pelolla ja heidän pelkonsa ajoi heitä aiheuttamaan toisilleen tuskaa ja vahinkoa. Ja todellakin, heistäkin tuli vihamielisiä. He alkoivat toimia yhä enemmän kuten Vihollinen toimi. Niinpä YHDEN osien sielujen yhä suuremman erillisyyden ja pirstaloitumisen avulla luotiin syvempiä ja syvempiä kerroksia.

Ja niin se oli.

Tästä juontuva tarina on aivan liian monimutkainen, jotta sille voitaisiin tehdä oikeuttaa tämän maailman lineaarisella tarkastelutavalla. Sinun pitäisi todella nähdä se moniulotteisen mielen avulla ymmärtääksesi sen oikealla tavalla; kuten lopulta teetkin, kun et enää jälleensynny tänne. Mutta sinulla on nyt ainakin tarinan alku ja alku sille, miksi asioille kävi niin kuin kävi.

Jos loikkaamme tarinassa eteenpäin, voimme havaita, että olennot vahingoittuivat niin paljon tekemisistään toistensa kanssa, että he eivät enää uskoneet voivansa luoda itseään tai kokemuksiaan. Joten he suistuivat taas yhden askeleen syvemmälle erillisyyteen... olotilaan nimeltä kaksinaisuus. Tuollaiset olennot tietenkin uskovat olevansa heikkoja pikku luomuksia ja että luoja on ”joku muu”. Tämä uskomus antoi tilaa valtavan paljon monimutkaisemmalle todellisuudelle toteutua. Kun kaikki mukana olevat osat eivät usko luovansa kokemuksiaan, silloin löytyy liikkumavaraa paljon laajemmalle moninaisuudelle. Voidaan toteuttaa paljon rikkaampaa luomistyötä. Ja niin tehdäänkin.

Koko maailmankaikkeutenne, kuten te sen koette, on olemassa kokonaan tällä tietoisuuden tasolla.

Adamu tulee aikanaan kertomaan sinulle joitain hämmästyttäviä tarinoita. Luomistarinoita, joissa kokonaiset sivilisaatiot suistuvat korkeasta tietoisuudesta alaspäin. Tarinoita elämästä ja rakkaudesta sekä tarinoita sodasta ja seksorrosta.

Nämä ovat tarinoita erillisyydestä sen täydessä ilmenemismuodossaan.

Sinun maailmasi, elämäsi Maapallolla on hyvin tärkeä osa tätä suurenmoista tarinaa. Olen varma, että nautit hyvin paljon kuulla Adamulta, kuinka kaikki nivoutuu yhteen.

Mutta kaikkien suurten tarinoiden takana on yksilöitä. Tuntevia, eläviä, tietoisia olentoja. Kuten sinä olet – Maapallolla asuvia ihmisiä. Kautta koko maailmankaikkeuden ja senkin tuolla puolen on tarinoita teidän elämästänne, teidän vaikeuksistanne ja voitoistanne, vastoin mahdottomia todennäköisyyksiä Vihollista ja hänen halukkaita käskyläisiään vastaan; niitä, jotka antoivat tahtonsa Saatanalle. Niitä, jotka valitsivat noudattavansa hänen toimintatapojaan ja taistelevansa hänen taistelujaan. Niitä, jotka palvelivat vain suurempaa erillisyyttä ja jakaantumista.

Läpi tuon taistelun aina korkeimmista tietoisuuden tasoista alas kaikkein syvimpiin ja tiheimpiin syvyyksiin, Saatanan ja hänen käskyläistensä vuorovaikutuksen seurauksena, me Verhon tuolla puolen olevat tunsimme pelkoa ja vihaa. Erotimme itsemme yhä enemmän ja enemmän toisistamme. Rikoimme ymmärryksemme ykseydestä. Suistuimme yhä syvemmälle alempiin tiheyksiin. Rakensimme pimeyden kerroksen toistensa jälkeen omien sielujemme päälle. Opimme odottamaan pahinta toisiltamme. Opimme kohtelemaan toisiamme kuin esineitä ja käyttämään niitä väärin omien etujemme ajamiseksi. Näin oma luojaluontomme reagoi kokemuksiimme. Tämä tarkoittaa, että heti kun aloimme nähdä pahuutta ympärillämme, aloimme luoda lisää pahuutta sisältämme ulospäin. Meistä tuli enemmän tai vähemmän erillisyyden edustajia. Meistä **itsestämme** tuli vihollisia. Joka kerta, kun valitsimme pelon, vihan, suuttumuksen ja erillisyyden rakkauden, ystävällisyyden, ilon ja yhtenäisyyden sijasta, edistimme Vihollisen etuja.

Ja **kaikki** meistä ovat tehneet tätä. Kaikki. Jotkut meistä ovat tehneet tätä niin voimakkaasti, että he suistuvat erillisyyden syvyyksiin. Jos olet inkarnoitunut Maapallolle, silloin olet yksi sellaisista. Jotkut meistä ovat jopa käyttäneet näitä inkarnaatioita luodakseen vielä voimakkaammin erillisyyttä. Jotkut meistä ovat käyttäneet Jumala-Valoan jopa

inkartoituneiden elämien sisälläkin kylvääkseen suurempaa pelkoa, kärsimystä ja ahdistusta. Kuten kaikki jossain määrin tekevät jokaisen elämän aikana. Näin kaikkein syvimmissä erillisyydessä pelattavat pelit jatkuvat. Koska tätä YHDEN osat tekevät olleessaan erillisyydessä.

Tätä Jumala tekee kun se tapaa Vihollisen.

Tämä on sinun sisäisen kärsimyksesi ja piilotetun häpeäsi alkulähde. Tämä ajaa sinut psykologien pakeille ja käyttämään masennuslääkkeitä. Tämä aiheuttaa itseinhosi, joka on riippuvuusi ja itsetuhoisten tapojesi sydän. Se on kaiken väkivallan ja psykoemotionaalisten poikkeamien syy ja se rehoittaa Maapallolla ja lisäksi lukemattomilla muillakin planeetoilla. Hyvin monet fyysisistä sairauksistanne kumpuavat myös siitä syvälle juurtuneesta tunteesta, että olette pohjimmiltaan "sairaita". Tunnette itsenne sisimmissänne huonoiksi ja rikkinäisiksi, mutta ette tiedä miksi, joten ilmennätte näitä sairauden, huonouden ja rikkinäisyyden kokemuksia kehoonne.

Kaikki meistä ovat pelanneet Vihollisen roolia. **Kaikki** ovat syyllisiä tähän.

Z: Voi hyvä Jumala, 8! Yhtäkkiä minusta tuntee, että alan itkeä. Tiedän tehneeni tämän! Mitä minun pitää tällä tiedolla tehdä? Mitä minä nyt teen?

8: Hymyilet ja sanot *"Tehtävä suoritettu!"*

Z: Tehtävä suoritettu?

8: Kyllä. Mutta yritä nyt sanoa se vähemmän kauhistuneella äänellä. Ja ilman kysymysmerkkiä. Ja hymyillen.

Z: Miten? En ymmärrä?

8: No, mennäänpäs takaisin ensimmäisiin periaatteisiin. Tämän kaiken pointti oli luoda todellisuus, missä voisit eksyä täysin erillisyyteen ja kaksinaisuuteen. Tämä on kokeen ensimmäinen tavoite. Toinen osa on se, kun käännyt ympäri ja alat muistamaan, kuka todella olet.

Ja sitten? Eikös kokeen ensimmäinen osa ole nyt hyvin ja oikeasti toteutettu, kun sinusta itsestäsi tuli Vihollinen? Kun sinä toimit erillisyydessä ja kaksinaisuudessa? Kun kohtelet itseäsi ja muita itsejä niin kauhealla tavalla kuin vain pystyt?

Z: No, kyllä. Kyllä kai se on. Noina hetkinä olin varmaan niin syvällä erillisyydessä kuin vain voin olla.

8: Aivan. No nyt voit nähdä sen sellaisena kuin se on ja sanoa...

Z: Tehtävä suoritettu.

8: Kyllä.

Mutta se on kivulias tehtävä ja voin ymmärtää, miksi et vaikuttanut innostuneelta suorittamaan sitä.

Toinen osa on kuitenkin paljon hauskempi. Toisessa osassa alat muistaa, kuka olet. Alat oivaltaa, että olet puhtaan säteilevän valon olento. Että todellisin luontosi on Rakkaus. Että olet YHTÄ Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Että olet voimakas ja mahtava luojaolento. Että olet olemassa löytääksesi itsesi ja luot itsesi täsmälleen sellaiseksi kuin syvällä sisimmissäsi haluat itsesi olevan.

Eikö olekin mukavaa tietää sangen vakaasti olevansa tuolla osalla matkaa juuri nyt?

Z: Kyllä. Kyllä on. Mutta mitä minä teen niille jutuille, joita tein, kun olin matkan ensimmäisellä osalla?

8: Se on sinun lahjasi itsellesi ja YHDELLE. Se kertoo, miten ilmaisit itseäsi kaikkein syvimässä unohduksessa Vihollista vastaan. Se kertoo, miten ilmaisit itseäsi Vihollisena. Nyt tiedät. Nyt voit tehdä muita valintoja. Ja nyt kun kohtaat toisessa olennessa Vihollisen, voit ymmärtää, että tämä on hän, joka on tällainen ollessaan vielä matkalla ulospäin erillisyyteen. Hän on vielä matkan ensimmäisellä osalla. Ja siinä kaikki. Nyt voit päästää irti tuomitsemasta häntä.

Z: Kyllä. Ymmärrän.

8: Ja voit vapautua suuttumuksestasi niitä kohtaan, jotka tekevät maailmasta sellaisen, kuin se on. Noille valtaapitäville, jotka näyttävät tekevän hyvin huonoja valintoja muun ihmiskunnan kannalta. Noille, jotka juonittelevat, suunnittelevat ja luovat pahuutta. Kuten lietsovat sotaa hämäyksillä ja petoksilla kansakuntien välille. Kuten valmistavat keinotekoisesti sairauksia, jotka ovat ihmiskunnan vitsauksena. Kuten tukehduuttavat puhtaita teknologioita planeettaa saastuttavien teknologioiden sijasta. Kuten luovat rahajärjestelmiä, jotka orjuuttavat suuria kansanjoukkoja. Kuten luovat talousjärjestelmiä, jotka pitävät valtaosan murskaavassa köyhyydessä. Kuten sallivat kuoleman, sairauksien ja nälänhädän riehua, vaikka tämä kaikki voitaisiin hetkessä hävittää kokonaan. Ja niin edelleen. Voit päästää irti suuttumuksestasi heitä kohtaan, koska olet itse tehnyt ihan saman. Pienemmässä määrin tämän elämän aikana ja paljon suuremmassa määrin edellisissä elämässä... olit osa tätä kaikkea. Ja nyt voit ymmärtää noiden muiden tällä tavalla käyttäytyvien olevan vain yksinkertaisesti kuin sinä, mutta vain eri osalla matkaa. He tekevät nyt sitä hankalaa hommaa. He eivät ole vielä alkaneet antaa itselleen anteeksi ja rakastamaan itseään. Ja kun sen tekevät, hekin alkavat matkansa kohti Kotia.

Entä ne, joilla on kaikkein vaikeinta? Ne, joilla on suurimmat taakat ja eniten kärsimystä selvitettävänä? Ne ovat Saatanan käskyläisiä. Tietoisuuden hiukkaset, jotka ovat tietoisesti valinneet Verhon tuolla puolen pitävänsä kaksinaisuuden järjestelmän elossa. Ne, jotka ovat hyväksyneet kantavansa erillisyyden manttelia. Ne, jotka elämä toisensa jälkeen ruokkivat järjestelmää pelaamalla rooleja, jotka ovat estäneet kaikkia muita löytämästä rakkautta ja ykseyttä. Nämä ovat kaikkein eniten erossa. Ja kaikkein yksinäisimpiä. Kaikkein yksilöllisimpiä. Ja luota minuun, kun sanon, että heidän paikkansa on syvästi tuskallinen. Ja heidän kotimatkinsa tulee aiheuttamaan heille vieläkin enemmän kärsimystä. He ovat olleet

toimissaan uskollisia päämäärälleen ja luonnolleen. Heitä odottaa erityisen vaikea matka. Mutta heitä autetaan. Sen ei odoteta olevan helppoa, mutta heitä tullaan auttamaan.

Z: Vau. Tunnen melkein... myötätuntoa.

8: Kyllä. Myötätunto on asianmukaista.

Z: Nämä Saatanan käskyläiset. Ovatko he SuperVoimakkaita Yksilöitä, joista puhuit aikaisemmin?

8: On olemassa hiukkasia, jotka ovat pelanneet eri rooleja eri tavoilla. Jotkut ovat esimerkiksi olleet rajusti aggressiivisia ja tällä tavoin repineet koko planetaarisen sivilisaation kappaleiksi. Toiset ovat käyttäneet hienovaraisempia keinoja. Ja toki, jotkut Saatanan käskyläiset ovat pelanneet Maapallolla kaikkein hienovaraisimpia pelejä. Heillä on ollut käytössään tiettyjä lahjoja ja kykyjä antamiensa palvelusten vastapainoksi. Joten kyllä, sanoisin, että SPit ovat näiden Saatanan käskyläisten sielujen kuolevaisia ilmentymiä.

Z: Nyt minullekin jotkut asiat alkavat loksahdamaan paikoilleen. Mutta selvitetäänpäs tämä nyt tässä; onko Lucifer kaiken pahan aiheuttaja vai eikö ole?

8: Kuten tavallista, tässäkin on kysymys näkökulmasta. Se riippuu siitä, miten katsot sitä. Ehkäpä voisit ilmaista sen tällä tavalla. Muistatko elokuvan nimeltä Forest Gump, jonka päähenkilöllä oli sanonta, joka meni jotenkin näin *"Äitini sanoin minulle aina, että elämä on kuin suklaarasia"*.

Z: (nauraa) Kyllä, muistan.

8: No, jos elämä on kuin suklaarasia, sitten sanoisin, että Lucifer keksi "Vihollisen makuisen" suklaapalan. Ja kun Vihollisesta on kysymys, se näyttää ottavan toisilta pois heidän oikeutensa valinnan mahdollisuuksiin, sitä voitaisiin kutsua myös "pahanmakuiseksi" suklaapalaksi.

Se on siellä rasiassa yhdessä kaikkien muiden erimakuisten suklaapalojen kanssa. Eri elämiesi aikana kokeilet kaikkia makuja nähdäksesi pidätkö niistä. Jokaisessa tapauksessa sinun on päätettävä, kuinka pitkään aiot pitää kutakin suklaapalaa suussasi. Kuinka pitkään pureskelet ja syöt sitä nautiskellen. Joko sylkäiset sen ulos tai nielaisemalla viet sen sisällesi. Kaikki tämä riippuu sinusta. Ja jos nielaiset sen sisällesi, menetkö yhä uudelleen takaisin hakemaan lisää "pahanmakuisia" suklaapaloja vai sen sijaan löydät tavan antaa sen mennä läpi ruoansulatusjärjestelmäsi siten, että voti päästää sen pois itsestäsi ja päättää olla valitsematta sitä enää?

Ymmärrätkö? Se **on** tässä. Voit valita kokevasi sen, jos haluat. Kun olet kerran maistanut sitä, voit päättää, mitä haluat tuon kokemuksen kanssa tehdä. Kukaan ei pakota sinua tekemään yhtään mitään. Sinä olet oman todellisuutesi luoja. Vaikka pahan onkin olemassa mahdollisena kokemuksena, ei se tarkoita, että sinun on valittava se kokemus. Ja vaikka valitsisitkin sen, siltikään et ole sen uhri, koska nyt sinä tiedät itsestäsi jotakin. Tiedät, pidätkö siitä vai et ja palveleeko se sinun polkuasi vai ei. Olet lisännyt syvällisellä tavalla itsesi tuntemusta, kun sinulla on ollut tämä kokemus.

Z: Hyvä on. Voin hyväksyä tarinasi siitä, että Lucifer on keksinyt pahuuden, mutta ei itse asiassa ole itse paha. Mutta minusta näyttää, että tämä hänen keksintönsä, Vihollinen, **on** paha. Vai olenko väärässä?

8: Jotta voit ymmärtää tätä, minun tarvitsee selittää sinulle nyt 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoista', vaikka et olekaan vielä tehnyt riittävästi työtä ymmärtääksesi asian kokonaisuutena. Mutta teemme parhaamme.

Z: Mutta mitä tuo tarkoittaa, 8? Että en ole vielä tehnyt riittävästi työtä ymmärtääkseni asian kokonaisuutena?

8: Aivan yksinkertaisesti sen takia, että sinua pitää valmistella ymmärtämään asioita. Koska se tapa, jolla sinä otat vastaan tätä materiaalia, ei anna minulle mahdollisuutta asettaa mieleesi ajatuksia, jos näiden ajatusten rakennuspalikoita ei vielä ole siellä. Joten jokainen luku ei ainoastaan käsittele niitä kysymyksiä, joita se pyrkii käsittelemään, vaan lisäksi kylvää monia siemeniä ja tekee paljon pohjatyötä seuraavia lukuja varten. Kuten on usein tapahtunut, jos et ole valmis ottamaan vastaan jotain lukukappaletta, silloin havaitset, ettet kykenekään saamaan asiaa paperille. Sen on tarkoitettu olevan näin. Sinun tarvitsee olla jonkin aikaa hiljaa, jotta voit käydä läpi muodonmuutoksen, jonka avulla olet valmis ottamaan vastaan seuraavan lukukappaleen.

Z: Ja nyt haluat kertoa minulle näistä 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoista', mutta sinusta tuntuu, ettei pohjatyötä ole vielä tehty riittävästi?

8: Ei ole riittävästi pohjatietoa, jotta voidaan kertoa **koko** tarina. Mutta kyllä me pärjäämme.

Aloitin kertomalla, että kokemuksesi omasta todellisuudestasi on syvälle menevä harhakuva. Ymmärrät sen jo tässä vaiheessa. Elät maailmassa, joka perustuu harhan kerroksiin toisensa perään. Mikään, mitä pidät todellisena, ei itse asiassa ole todellista. Ja ne asiat, joita et pidä todellisina, ovat sitä. Se on sekä ihmettelyä että ihme. Todellisuutesi on siten luotu juuri nimenomaan yhtä tärkeää päämäärää varten: etsiä YHDEN itsensä tuntemista kaikessa sen loppumattomassa mahtavuudessaan. Tämä sinun todellisuutesi on itsensä löytämisen uskomattoman voimakas työväline. Mutta jotta se toimisi, harhakovankin täytyy toimia. Nämä harhakovat ovat kuin koneen rattaita – jos ne eivät toimi, koko konekaan ei toimi. On olemassa joukko rattaita – ehkä kaikkein tärkeimpiä rattaita – joita kutsun 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoiksi'.

Tähän mennessä sinä ja lukijasi olette jo aika hyvin perillä yhdestä 'Tietoisuuden Käsitteen Haltijasta'.

Z: Ai olemme vai?

8: Todellakin! Yllättääkö sinua tieto, että sinun nimenomainen Sisäinen Itsesi, Joy-Divine, on itse asiassa yksi tuollainen 'Tietoisuuden Käsitteen Haltija'?

Z: Minä...umm... en tiedä. En tiedä, mitä ajatella tuosta. Kerro lisää siitä, mikä 'Tietoisuuden Käsitteen Haltija' on, niin sitten pystyn ehkä sanomaan miltä se tuntuu.

8: Totta kai.

Kuten olen selittänyt, jotta todellisuutesi voi toimia, tarvitaan tiettyjä voimakkaita harhakuvia. Yksi voimakkaimmista illuusioista on kokemuksesi, että tunteesi ovat jotenkin vieraita oman olemassaolosi näkökulmasta, että ne ovat vain asioita, joita satut tuntemaan, ja nämä tunteet tapahtuvat sinulle jonkin ulkopuolisen ärsyksen takia. Voitaisiin kuvitella, että onnen tunteesi vastaa esimerkiksi palaa suklaakakkua. Uskot, että sinun on joko leivottava kakku tai ostettava se jostain muualta, jos haluat pystyä saamaan tuntemuksen suklaakakun syömisestä. No, tämä on asia, jota todellisuutesi näyttää osoittavan sinulle; että sinun on saavutettava tietty tavoite tai ostaa tietty asia tai voittaa jonkun tietyn henkilön rakkaus tai laihtua joitakin kiloja tai mitä tahansa tyhmyyksiä vaaditkin itseltäsi, ennen kuin voit olla onnellinen. Jos olisit tarkkaavainen, ymmärtäisit, ettei tämä koskaan toimi. Parhaimmillaan tavoitteen saavuttaminen antaisi sinulle hetkellisen onnen tunteen ja sitten palaisit takaisin normaaliin, ei-niin-onnelliseen olotilaasi. Ja siksi päätät jatkaa yhä suurempien tavoitteiden takaa-ajoa toivoen, että jonain päivänä tulisit todella pysyvästi onnelliseksi.

Sinä alat uskoa tullee omien tunteidesi uhriksi, ja **tu** on yksi voimakkaimmista houkuttimista, joka pitää sinut ansassa tässä todellisuudessa. Niinpä uskot täällä syvällä erillisyyden ja kaksinaisuuden tasolla, ette hallitse omia tunteitasi. Hyvin monet ihmiset itse asiassa päättävät, että heidän tunteensa ovat vihollisia ja yrittävät päästä eroon omista tunteistaan. Tämä on murheellisen huono päätös. Se vie heidät täsmälleen päinvastaiseen suuntaan kuin mihin he oikeasti haluavat mennä. Mikäli haluat Itsesi, elämäsi, kokemustesi ja todellisuutesi mestariksi, sitten, ironista kyllä, sinun on hyväksyttävä tuntosi ja tunteesi täydellisesti ja tehdä työtä sen oivalluksen eteen, että ne ovat täysin sinun hallinnassasi. Kun omistat ja hallitset omia tunteitasi, silloin olet enää pienen askeleen päässä siitä, että olet oman todellisuutesi mestari. Kun hallitset tunteesi täydellisesti, silloin käytät niitä voimakkaina luomisen välineinä. Annat niille täyden vallan, mutta aina kohti sitä suuntaa, jonne haluat niiden menevän. Tunteet eivät heittele sinua sinne sun tänne, kuin puunlehteä myrskyssä. Etkä itse yritä tukahduttaa ja hiljentää niitä. Kun olet kohotetussa Itse omistamisen ja Itsesi luomisen olotilassa, silloin lähestyt todellista yhteenkuuluvaisuuden tunnetta Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Sitten olet oppinut paljon tästä todellisuuden systeemistä ja olet valmis lähtemään pois voittajana.

Mutta pointti on se, että sinun pitäisi lähteä vasta sitten, kun olet oivaltanut tämän ja luonut sen todeksi itsellesi. Tai muuten järjestelmä olisi epäonnistunut toimimaan sinun osaltasi niin kuin sen pitäisi.

Joten lopultakin voin kertoa sinulle Joy-Divinesta. Tämän olennon roolina on ylläpitää sitä taajuutta, sitä energian runkorakennetta, joka on puhtaasti **ilon** syvin olemus. Sinun Sisäinen Itsesi, tämä rakas veljessieluni pitää vakaana, varmana ja totena sen kaikkein todellisinta asian luontoa, jota voisit kutsua iloksi. **Tuosta** nimi 'Joy-Divine' siis tulee. Se on nimi, joka on tarkoituksenmukainen tässä todellisuudessa. Mutta sillä ei ole mitään merkitystä muissa todellisuuksissa, ymmärräthän. Se on enemmänkin tehtävänimike kuin nimi.

Z: Tietysti tämä kaikki on minusta kiehtovaa! Sen takia, että kysymys on minun Sisäisestä Itsestäni, puhuisin mielelläni paljonkin enemmän tästä ja saisin lisää tietoa. Mutta minusta se olisi vain itsestä tämän keskustelun ahnehtimista. Meidän tarvitsee varmaan palata varsinaiseen aiheeseen?

8: (hymyilee lempeästi) Tämä **on** varsinainen aihe. Katsos, sinun tarvitsee ymmärtää 'Tietoisuuden Käsitteen Haltijan' käsite pystyäksesi maalaamaan isomman kuvan. Nämä olennot pitävät sisällään tietoisuuden tietyn taajuuden resonanssin. Ne pitävät niitä teitä tässä todellisuudessa eläviä varten, jotta saisitte harhakuvan, että nuo asiat ovat itsenne ulkopuolella. Niinpä teille on mahdollista kävellä ympäriinsä koko päivän ja tuntea itsenne emotionaalisesti tyhjäksi. Teille on mahdollista uskoa, ettette ikinä enää voi tulla onnelliseksi. Teille on mahdollista uskoa, että vain jokin teidän ulkopuoleltanne voi saada aikaa teille onnea. Tyypillisessä tapauksessa kun saavutatte sen tavoitteen, jonka teidän mielestänne pitäisi tuoda teille onnellisuutta, silloin energianne resonoi hetkellisesti Joy-Divinen ylläpitämän energian – tietoisuuden käsitteen – kanssa. Ja tuon hetken ajan yhtäkkiä tunnette itsenne ylennetyiksi ja onnellisiksi. Ja sitten voitte jatkaa uskomusta, että onnellisuus on itsenne ulkopuolella. Tätä harhakuvaa pidetään yllä ja voitte jatkaa sen pelin pelaamista, jota todellinen itsenne halusi pelata.

Tämä harhakuva on elintärkeä, jotta tämä uhrina olemiseen perustuva peli, jota lähes jokainen Maapallolla hyvin intensiivisesti pelaa, voisi jatkua. Jos oivallat, että voit ikään kuin näytellä itsellesi, silloin ymmärrät, että voit päättää luoda sen, mitä tunnet asioiden suhteen. Silloin et enää ole omien ulkopuolisten kokemustesi uhri. Pian tämän oivalluksen jälkeen alat nähdä muidenkin harhakuvien lävitse. Ja kun näet harhakuvien lävitse, voit lähteä pelistä pois. Ja se, mitä tästä seuraa, pitäisi olla aika itsestään selvää: jos haluat lähteä pois uhripelistä, sinun tulee alkaa nähdä harhakuvien lävitse. Niinpä sinun täytyy ja on pakko oivaltaa voivasi itse päättää, **täsmälleen** miten haluat tuntea minä tietynä hetkenä tahansa. Sinä kontrolloit omia tuntojasi ja tunteitasi. Vaatii aikaa ja harjoittelua, että osaat näyttää tämän itsellesi. Olethan loppujen lopuksi käyttänyt hyvin paljon energiaa usean elämän aikana opettaaksesi itsellesi juuri päinvastaista. Siksi sinun pitäisi olla halukas tekemään työtä sen eteen, että muistat tämän olevan vain harhakuvaa. Kun heräät totuuteen, tulet päästämään irti harhakuvan vallasta. Kun ymmärrät tuntojesi ja tunteidesi olevan täydellisesti ja kertakaikkiaan omassa vallassasi, silloin olet vain pienen askeleen päässä siitä, että pystyt luomaan oman todellisuutesi ja kokemaan sen kuten haluat.

Mutta puhumme tästä paljon enemmän, kun keskustelemme, miten voit luoda oman todellisuutesi. Ja nyt **tu**o siemen on kylvetty.

Z: Okei! Loistavaa. Alan ymmärtää enemmän ja enemmän. Rupeaa lamput syttymään monenlaisista asioista.

8: Sepä hyvä.

Mutta mennäänpä takaisin 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoiden' tarinaan. Nämä ovat kaikki korkean tietoisuuden olentoja, jotka käyttävät juuri omaa olemustaan ylläpitääkseen näitä

taajuuksia sinua varten. On heidän luontonsa, velvollisuutensa, etuoikeutensa ja ilonsa tehdä tämä sinua varten. On olemassa esimerkiksi kaksi olentoa, jotka ylläpitävät kahta arkkityyppiä, jotka edustavat tässä todellisuudessa miestä ja naista. Nämä kaksi ovat kaksoissieluja, alkuperältään ”jumala ja jumalatar” tai ehkä paremminkin ”jumalallinen maskuliinisuus ja jumalallinen feminiinisyys”. Lisäksi on olemassa Suuren Yhdistäjän vakanssi, suurenmoinen energia, joka on vastuussa resonanssin ylläpitämisestä, joka edustaa sitä energiaa, joka tuo kaikki sielun erilliset osat takaisin kotiin kaikkinaisuuteen ja ykseyteen. Tätä on kutsuttu Kristus-energiaksi. Sitten on paljon, paljon muitakin. Kaikki ovat absoluuttisen tärkeitä pelin toiminnan kannalta. Ilman yhtäkään niistä peli ei yksinkertaisesti toimisi. Aivan kuten koneisto, josta yhtäkkiä puuttuu tärkeä ratas.

Z: Ja sitten Saatana...

8: Kyllä. Katsos, minun tarvitsi pitää tällainen esipuhe, koska sinulla on hyvin luonnollinen ja normaali tunne siitä, että Saatanaa pitäisi pitää anteeksiantamattomana. Sellaisena, jota pitää vieroksua ja herjata. Se on normaali reaktio sinun ehdollistuneessa tilassasi. Eikä siinä ole mitään väärää. Tai mieluumminkin siinä ei ole mitään väärää, paitsi jos haluat palata takaisin ykseyteen. Siinä tapauksessa on aika kasvaa vähän aikuisemmaksi. On aika päästää irti ”*pelottava-peikko-tulee-noutamaan-tuhmat-lapset-yön-pimeydessä*” -syndroomasta. On aika nähdä asiat sellaisina kuin ne ovat ja sitten tehdä asianmukaiset päätökset.

Tämä on olento, joka pitää hallussaan erästä ’Tietoisuuden Käsitettä’, ei enempää eikä vähempää. Ja ’Tietoisuuden Käsite’ sattuu olemaan Vihollinen. Niinpä samalla tavalla kuin meistä on hyväksyttävää nimetä Joy-Divine omaan tehtäväänsä, siihen toimeen, jota hän pitää hallussaan, on hyväksyttävää kutsua tätä olentoa Viholliseksi. Tai voimme halutessamme käyttää tuon muinaisen nimen nykyaikaisempaa johdannaista, joka tarkoittaa täsmälleen samaa asiaa, ja kutsua häntä Saatanaksi.

Z: Kun tunnen onnellisuutta, resonoin Joy-Divinen energian kanssa, mutta mitä tapahtuu, jos annan itseni resonoida Vihollisen energian kanssa?

8: Tapahtuu epämiellyttäviä asioita. Suutut helposti ja jopa raivostut. Kihiset vastenmielisyyttä niitä kohtaan, jotka ovat mielestäni tehneet sinua kohtaan väärin. Haluat satuttaa tai vahingoittaa muita ympärilläsi olevia olentoja. Päädyt kietoutumaan oman oikeassa olemisesi ja muiden väärässä olemisen ympärille. Sinusta tulee kohtuuton. Käytät sanallisia aseita aiheuttaaksesi tunnepitoista vahinkoa ja fyysisiä aseita aiheuttaaksesi fyysistä vahinkoa. Johdat muut ”sinunlaisesi” sotaan ”erilaisia” vastaan. Lyhyesti sanottuna, **sinusta** tulee Vihollinen. On harvoja keinoja, joiden avulla voisit porautua nopeammin, niin syvälle uhripeliin kuin mahdollista, kuin tämä keino. Tämä **on** ylivoimaisesti paras väline, jolla pidät itsesi pelin sisällä. Vihollinen on selvästi yksi tehokkaimmista rattaista juuri tässä koneistossa.

No niin, se on siinä! Olemme mielestäni tehneet tosi hyvää työtä selvittäessämme tätä konseptia, ottaen huomioon sen minimaalisen pohjatyön, jonka avulla työskentelimme.

Z: Ehkä. Mutta on jotain, mitä en ymmärrä.

8: Tietysti on. (hymyilee) Kysy pois.

Z: No, se, mitä kuvasit resonoimisen kokemisesta Vihollisen energian kanssa – se ei todellakaan kuulostanut kovin kivalta.

8: Kivalta?! Ei, se ei tietenkään ole **kivaa!** Sen ei ole koskaan ollutkaan tarkoitus olla kivaa. Se tarkoitus oli ajaa sinut syvään erillisyyden olotilaan. Mikä itsessään on kaikkein tuskallisin kuviteltavissa oleva asia – olla väkivaltaisesti revitty eroon yhteenkuulumisen tunteesta, ykseydestä ja oikeudesta olla yhtä Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Se on hyvin, hyvin epäkivaa!

Z: En todellakaan halua kokea tuota enää ikinä. Hylkään sen. Se ei ole minussa enää ikinä!

8: Aha. Kyllä. Meidän täytyy olla tässä hyvin varovaisia. Olisi hyvä muistaa, että sinä luot oman todellisuutesi ja että teet sen keskittämällä huomiosi. Ja kun sanot ”ei ikinä enää” on vastustamista. Ja, ”*Mitä vastustat, se pysyy*”, muistatko? Et halua sanoa, ettei jokin ole osa sinua itseäsi, ettei se ole osa ykseyttä. Kaikki on osa ykseyttä. Se pitää sisällään sinut samoin kun se pitää sisällään Vihollisen.

Z: Mutta 8! Tuo on mahdotonta! Miten minä voin sitten jatkaa eteenpäin? En halua resonoida Vihollisen energian kanssa ja nyt sanot minulle, etten voi hylätäkään häntä! No mitäs minun sitten pitäisi tehdä?

8: Oivalla se, että ainoa syy sille, että voit kokea Vihollisen energian on se, että se on jo olemassa YHDEN sisällä. Se on jo olemassa sinun sisälläsi. Se, että olisit siirtänyt tämän energian itsesi ulkopuolelle, on täysin harhainen luomus. Teit sen astuaksesi sisään tähän uhripeliin. Ymmärrätkö? Tätä tarkoitin, kun puhuin ’Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoista’. Etkö pysynyt perässä tuossa asiassa? Että kaikki tunnot ja tunteet ja arkkityypit tulevat ykseyden sisältä ja pohjimmiltaan sinun sisältäsi. Mutta sinun tarvitsi kokea niiden olevan itsesi ulkopuolella, jos aioit kokea erillisyyden. Sinun tarvitsi ymmärtää, millaista olisi, jos nämä asiat näyttäisivät olevan luotu itsesi ulkopuolella. **Tuo** on se, miten koet kaksinaisuuden. On olemassa sinä ja sitten on olemassa luoja **sinun ulkopuolellasi**. Tämä on kaksinaisuutta. Vai mitä?

Z: Okei, ymmärrän tuon.

8: Mutta se on harhakuva. Kaikki on todella YHTÄ. Kaikki tässä todellisuudessa on sinun sisälläsi. Ja joka kerta kun hylkään jotakin, erotat jotakin itsestäsi ja asetat sen itsesi ulkopuolelle, silloin työntät itsesi takaisin kaksinaisuuteen.

Z: Ooouuuuhhh. Alan ymmärtää hitaaaaastiii. Vihollinen on pirullisen taitava väline. Jos resonoit sen kanssa, silloin luot kaksinaisuutta, ja jos hylkää sen ja työntät sen pois... silloinkin luot kaksinaisuutta! Mitä tahansa teetkin sen kanssa, luot kaksinaisuutta. Vau. Tuohan on... loistavaa.

8: Niin on. Vihollinen on kaksinaisuuden avain. Ja sen ymmärtäminen oikealla tavalla on myös avain kaksinaisuudesta vapautumiseen. Jos haluat löytää ykseyden Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa, silloin sinun on parasta olla tiirikoimatta tätä lukkoa.

Kuten sangen sopivasti sanoit, se on pirullisen taitava.

Z: Okei. Hyvä on sitten. Olen valmis tekemään tämän. Olen halukas yrittämään olla tiirikoimatta tätä pirullista lukkoa. Autatko minua?

8: Olen tässä. Mutta haluan sinun tekevän sen itsellesi. Sinulla on käytössäsi kaikki tarvitsemasi tiirikat ja sinulle on näytetty, miten niitä käytetään. Olisi paljon parempi, jos voisit tehdä sen itse. Tehdessäsi niin, aion näyttää sinulle kaavan, jota voit käyttää löytääksesi omat ratkaisusi sellaisiin ongelmiin, joita ei voi ratkaista käyttämällä päätäsi. Sinun tulee ratkaista ne käyttämällä sydäntäsi. Tässä kerron miten.

Miten Löydät Omat Ratkaisusi Sydäimestäsi Neljävaiheinen Prosessi

Nyt teet ensimmäisen osan. Rentoudu, maadoitu ja tunne sydämesi. Mene hakemaan kuppi teetä. Mene istumaan ulos auringonpaisteeseen. Rentoudu ja päästä tämä asia irti mielestäsi. Sitten siirry sydämeesi. Ja **sitten** tule takaisin tietokoneesi ääreen. Odottelen sinua jatkaaksemme tätä keskustelua.

Z: Okei. Tämähän on jännittävää. Ja vähän pelottavaa, koska en tiedä, mitä tästä tulee. Mutta olen mukana.

(Palaan noin tunnin päästä)

Z: Teen ja auringonpaisteen sijasta söin kokonaisen aterian ja otin pitkän kylvyn. (hymyilee) Sori.

8: (nauraa) Erinomaista. Tässä oli vain kysymys siitä, että pidät pienen tauon ja rentoudut. Jotta lähestyisimme tätä sydämen kautta eikä niinkään mielen kautta. Jos toimit mielen kautta, silloin toimit analyttisesti. Jaat ongelmat niiden aineksina oleviin osiin ja siksi voit keksiä vain muunnelmia aikaisemmin näkemiisi ratkaisumalleihin. Kun toimit sydämen kautta, näet ongelmat kokonaisvaltaisina ja voit tehdä intuitiivisia loikkauksia kohti aivan uudenlaisia ratkaisuja. Juuri siitä syystä pyysin sinua menemään ja rentoutumaan ja siirtymään sydämeesi. Syömisellä ja juomisella on ”maadoittava” vaikutus. Niinpä tämä oli ensimmäinen osa neliosaisesta prosessista.

Toisessa osassa sinun on todettava ongelma. Joten kerropa nyt minulle niin selvästi ja ytimekkäästi kuin pystyt, mikä ongelma on, niin kuin sinä sen näet.

Z: Okei. Kysymys on siitä, että painiskelen toisaalta sen halun kanssa, että lakkaisin resonoimasta Vihollisen energian kanssa ja toisaalta tarpeen kanssa, jossa minun ei pitäisi hylätä sitä rakastamattomana toisena olentona.

8: Tuo on varsin hyvä ensimmäiseksi yritykseksi määritellä ongelma. Olet puhunut ongelman **oireista**. Et halua tuntea Vihollisen energian resonointia etkä halua erottaa itseäsi toisesta YHDEN ilmentymästä. Se on hyvä. Mutta se ei ole **varsinainen** ongelma. Mikä on ongelman alkusyy? Mitä on tämän kysymyksen syntylähteellä?

Nyt on hetki, jolloin sinun on mentävä sydämeesi. Sydämesi tietää. Mielesi painiskelee itsestään selvyyksien kanssa ja yrittää samoista vanhoista muistikuvista uusia kuvia. Sydämesi näkee koko kuvan. Tule nyt tietoiseksi sydäimestäsi. Tunne se rinnassasi. Tunne kuinka se tuntee. Mikä on tuo tunne? Anna sydämesi puhua sinulle. Ja kerro minulle, mitä saat. Mikä on ongelma?

Z: Ykseys. Yhdistyminen. Ongelma on siinä, etten halua jatkaa enää yhtään enempiä kaksinaisuuden luomista itselleni. Haluan tuntea itseni YHDEKSI kaiken kanssa. Haluan kokea taivaallisen yhteenliittymisen Jumalan kanssa. Joten Vihollisen kanssa tanssahtelu vie minua väärään suuntaan. Kenen tahansa hylkääminen ja hänen tuomitsemisensa vie minua myös väärään suuntaan. En voi siis valita kumpaakaan näistä asioista. En voi resonoida Vihollisen kanssa enkä myöskään voi hylätä sitä missään sen muodoissa.

Joten mitä minun pitäisi tehdä?

8: Vaiheessa kaksi piti todeta ongelma sydäimestä käsin. Sinä olet tehnyt sen. Vaiheessa kolme, vaikkakin sinusta saattaa kuulostaa yllättävältä, ei löydetä vastausta. Vastaukset ovat vain väliaikaisia, harhaisia tarinoita. Ne eivät ole juurikaan kiinnostavia. Paljon tärkeämpää kuin löytää vastaus johonkin pikku pulmaan on käyttää mahdollisuus itsesi määrittämiseen. Ja se on vaihe kolme. Sen sijaan, että kertoisit vastauksen tähän ongelmaan, mikset kerro minulle, kuka **sinä** olet. Tai paremminkin, kuka sinä oikeasti haluat olla. Kuka tulet olemaan, kun olet muistanut, kuka oikeasti olet?

Z: En ymmärrä.

8: Jos ymmärtäisit, silloin minun ei tarvitsisi näyttää tätä sinulle. Oletko halukas olemaan mukana ja katsomaan, mihin tämä johtaa?

Z: Tietenkin. Kyllä. Okei, kysyt siis, että kuka sanon olevani? Kuka sanon olevani löydettyäni itseni, kun herään? Kuka on se taivaaseen astunut versio minusta? Onko tuo se kysymys?

8: Kyllä. Mene nyt uudestaan sydämeesi... ja vastaus on...

Z: Minä olen luojaolento, jolla on äärettömästi voimaa. Olen rakkaus. Olen YHTÄ ykseyden kanssa. Minä tuon valaistumista ja iloa. Olen ilo. Olen itseni kaikkein maagisin ja mahtavin itse.

8: Rohkeaa. Ja totta. Hyvä juttu. Ja nyt vaihe neljä: seiso tuossa ykseyden paikassa ja kerro minulle ratkaisu aikaisempaan ongelmaasi. Kuinka sinä, ykseyden kanssa YHTÄ oleva, äärettömän voiman ja rakkauden luojaolento, jatkat eteenpäin tanssimatta Paholaisen kanssa tai julistamatta, että joku ei ansaitsisi lunastusta?

Z: Hmm. Ymmärrän jotakin nyt: nämä kummatkin ovat sama asia – tanssi paholaisen kanssa on toisen julistamista kelvottomaksi lunastukseen? Minulle vastaus on oivallus, että kaikki todellakin ovat YHTÄ. Minun ”ulkopuolellani” ei todellakaan ole yhtään mitään. Tuo on harhakuva. Kaikki on minun ”sisälläni”. Jos koen Vihollisen, silloin olen luonut tuon kokemuksen. Valitsin tuntevani, että kokemus oli ikään kuin minun ulkopuolellani, eikä se ollut minun hallittavissani, jotta voisin saada harhaisen kokemuksen siitä, että olen mukana

uhripelissä. Jos haluat lakata pelaamasta tuota peliä, silloin minun pitää yksinkertaisesti oivaltaa, että olen YHTÄ Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa ja että kokemus tulee sisältäni. Otan vastuun.

8: Tuo oli varsin hyvin sanottu. Tällä hetkellä olet muuttanut oman pelisi aivan kokonaan. Olet siirtänyt oman tietoisuutesi Gnosikseen. Mikä tarkoittaa, että olet täydellisesti ymmärtänyt olevasi oman näytelmäsi näyttelijä ja käsikirjoittaja. Tämä on suuri päivä.

Tuo on radikaali ajatus, mutta kun olet kerran oikeasti ymmärtänyt kaiken olevan YHTÄ, silloin tuo on looginen väistämättömyys. Se, ettet kovin helposti ymmärrä sitä itse, johtuu siitä, että olet niin eri mieltä kokemuksestasi. Mutta sinun on ymmärrettävä tämä:

Tuolla jossain ei ole mitään, joka olisi "tuolla jossain".

Z: Selitätkö?

8: Sinun sisälläsi ei ole vain tunteesi. Kaikki, mitä havainnoit, on sinun sisälläsi. Ulkopuolellasi ei, kirjaimellisesti ottaen, ole mitään. Se, mikä on ulkopuolellasi, on harhakuva. Havainnoimasi maailma on pelkästään sinun oma heijastumasi. Se tulee siitä, mikä on todellista, mikä on sinun sisälläsi.

Vaikea tajuta?

Z: Kyllä, varsin.

8: Tulet kyllä tajuamaan sen. Olet valmis tähän. Haluan sinun ajattelevan hetken verran sitä, kuka sinä **todella** olet. Eikö sinulla olekin joskus käsitys, että olet vain tietoisuuden piste, joka tarkkailee elämääsi?

Z: Kyllä on. Joskus meditoidessani tai kun yritän tulla hyper-tietoiseksi, silloin minulle tulee tunne, että olen pääni sisällä oleva piste, jolla ei ole mitään ulottuvuuksia. Sitten olen tietoinen siitä, että en ole kehoni, enkä ajatukseni, enkä valintani, enkä tunteeni, enkä ideani enkä kokemukseni. Tulen tietoiseksi siitä, että olen vain kaiken tämän tarkkailija.

8: Kyllä. Yhdestä näkökulmasta katsottuna tämä on oikein. Mutta tämä kokemus voi olla sangen epämiellyttävä siitä syystä, että sinusta alkaa tuntua, ettet ole mitään muuta kuin tarkkailija. Se tuntuu hieman siltä kuin kieltäisit itsesi. Ja syy siihen on Verho. Kun olet tässä tietoisuuden paikassa, Verho on sinua vastassa. Toisaalta olet tietoinen siitä, että harhakuvat ovat juuri sitä: harhakuvia. Mutta toisaalta et kykene tulemaan tietoiseksi siitä, mikä on itse asiassa totta. Koska Verho suojaa sinua näkemästä totuutta omasta Itsestäsi. Joten se on aika karu paikka.

Z: Kyllä. Mutta ei se haittaa. Se voi olla aika rauhallista. Muutaman kerran minulla on kokemus, jossa olen yhtäkkiä tullut tietoiseksi siitä, että "minä" en ole vain tietoisuuden piste, en ole vain kehoni, vaan kaikki, mitä havainnoin. Jokainen ääni, jonka kuulen, kaikki, mitä näen. Se kaikki on minä. Olen jollain tavoin tiennyt muutamissa harvoissa meditaatioissa tämän olevan totta.

8: Se on itse asiassa sama asia. Jos näet itsesi tarkkailijana, silloin olet enää pienen askelen päässä siitä oivalluksesta, että luot sen, mitä havainnoit. Oivallat olevasi filmiprojektori, joka näyttää elokuvaa omista kokemuksistasi.

Z: Mutta 8, jos tämä on totta, silloin sillä on jotain sangen perusteellisia seurauksia. Se merkitsee, että todellakin olen oman todellisuuteni luoja.

8: Ihanko totta?

Z: (nauraa) Kyllä, **tiedän**, että olet tätä sanonut koko ajan, mutta en tajunnut, että tarkoittit sitä aivan näin kirjaimellisesti.

8: Ah. Ja olenko koskaan tarkoittanut **täsmälleen** sitä, mitä sanoin? Enkö pyri kohti harkittua ja täsmällistä ilmaisua?

Z: Kyllä, (nauraa) näin se on. Minulta vaatii luultavasti vähän hienosäätöä oivaltaa, että totuus on ollut kasvojeni edessä koko ajan.

Okei, mitäs minä nyt teen tällä tiedolla?

8: Olimme puhumassa ongelmasta, että mitä teet Vihollisen suhteen. Ottaen huomioon sen, minkä tiedät nyt, mitä päätät tehdä?

Z: Nähtävästi ei itse asiassa ole kovinkaan paljoa tehtävää. Yksinkertaisesti vain oivallan, että kaikki kokemukseni ovat omia heijastuksiani. Olen tehnyt tosi kovasti työtä unohtaakseni tuon tosiasian. Kun olen tuon täydellisesti unohtanut, koen itseni sellaisena ”jota en ole”. Ja nyt minulla on kiire muistaa se. Kun muistan sen, lakkaan uskomasta, että on muita ”minun ulkopuolellani”, jotka tekevät asioita minun elämässäni. Nyt käsitän, tässä harhaisessa käsitteessä on osia, jotka ovat uskomattoman kauniita ja rakastettavia. Minä todella rakastan tätä planeettaa. Rakastan kokea elämää täällä. Joten nyt löydän tavan, jolla jatkan sellaisten juttujen luomista, joita rakastan ja sitten päästän irti tarpeesta luoda juttuja, joista en pidä.

8: Saanko tarjota oman näkemykseni tästä? Voinko kertoa, mitä tämä kaikki merkitsee minulle?

Z: Kyllä, totta kai!

8: Ensiksi: ulkopuolinen maailmasi on heijastusta sisäisestä todellisuudestasi. Se on sinun tarinasi.

Toiseksi: se harhakuva, joka sinulla on ollut, on se, että ulkoinen maailma on oikeasti todellista ja tärkeää ja sisäinen maailma joko epätodellista tai turhaa.

Kolmanneksi: tämä johti sinut yrittämään muuttaa asioita ulkoisessa maailmassasi tehäksesi ne enemmän sellaiseksi kuin haluat niiden olevan.

Neljänneksi: tämä aiheutti paljon kärsimystä ja hämmennystä, koska mitä kovemmin yritit korjata itsesi ulkopuolella olevia asioita, sitä enemmän epäonnistuit ja vahingoitit itseäsi.

Viidenneksi: mitä enemmän vahingoitit itseäsi, sitä enemmän ulkoinen maailmasi heijasti kärsimystäsi takaisin sinuun. Sitä sekavammaksi, ongelmallisemmaksi ja sotkuisemmaksi oma todellisuutesi muodostui.

Kuudenneksi: jossain vaiheessa jokainen lopulta saapuu päätepisteeseen. Jossain vaiheessa teit päätöksen olla yrittämättä korjata ulkopuolista maailmaasi ja yrittää sen sijaan parantaa Sisäistä Itseäsi.

Seitsemänneksi: kun alat onnistua oman sisäisen maailmasi parantamisessa, saatat huomata ulkopuolisen maailmasikin tulevan onnellisemmaksi ja sopusointuisemmaksi.

Kahdeksanneksi: joten herää! Ole tarkkana! Katso mikä toimii! Näe se itsestään selvä asia, mikä sinulle esitetään. Mikäli ulkopuolessa maailmassasi on jotain, mikä vaivaa sinua, sinun pitäisi katsoa **sisäänpäin**. Löydä sisältäsi se, mikä vaivaa sinua. Löydä oma sisäinen tuskasi tai hämmennyksesi. Löydä tapa rakastaa sitä ja parantaa se. Jos ja kun sen teet, silloin ulkopuolessa maailmassa oleva ongelma lakkaa ihmeellisesti vahingoittamasta sinua. Se paranee. Se tulee tekemään sen kauniilla ja hämmästyttävillä tavoilla. Tämä tapahtuu sen takia, että lakkaat heijastamasta vahingoittunutta ja rikkinäistä todellisuutta ulospäin.

Z: Kyllä.

Kyllä, ymmärrän sen. Klik!

8: Se on oivallus, joka muuttaa pelin, vai mitä? Me olemme pelailleet pintavesissä tähän saakka. Olemme valmistelleet maaperää ja kylväneet siemeniä. Ja nyt! Nyt näemme ensimmäiset uuden vihreän elämän versot. Nyt voi alkaa kuvittelemaan kaiken uudelleen. Nyt kaikki muuttuu sinun osaltasi. Nyt sinun on opittava luomaan tehokkaasti ja voimakkaasti tietäen täysin, että **todellakin** luot. Hyvin pian tulet olemaan valmis muuttamaan pelin asetelman täydellisesti.

Z: Mutta 8, minun täytyy kysyä tästä "toiset" asiasta. Tarkoitat tietenkin, että minä heijastan oman todellisuuteni. Mutta entäs rakastettu sielunkumppanini Lisa? Hän näyttää olevan olemassa minun ulkopuolessani olevassa todellisuudessa. Entäs lukijani? Eivätkö nämä maailmassani ovat olennot ole todellisia?

8: He ovat absoluuttisen todellisia. Eivät vain ihan sillä tavalla kuin olit kuvitellut heidän olevan. He kaikki ovat juuri niin kuin sinäkin olet. He ovat kauniita ja jumallaisia YHDEN ilmentymiä; tahkoavat samaa suurenmoista jalokiveä, joka loistaa heidän itsensä langettamassa valossa. tuolla tavalla

Juju on siinä, että ymmärtää joka ikisen YHDEN ilmentymän heijastavan oman todellisuutensa. Joka ikinen todellisuus on erilainen. Mutta asia on näin: saatat päättää sallia jonkun toisen luoman heijastuman vaikuttaa omaan todellisuuteesi, jos niin valitset. Saat päättää suostua kokemaan joitain todellisuutesi osia samalla tavalla kuin joku muu kokee. Tämä suostumus on *yhteenymmärrys*. Joten sinulla on nyt *yhteisesti ymmärretty todellisuus*. Te luotte sen yhdessä, joten se on *yhdessä luotu*. Juuri tuosta syystä sinusta tuntuu, että sinä ja muut asutte kaikki samassa todellisuudessa. Itse asiassa olet vain sopinut useiden muiden

YHDEN ilmentymien kanssa kokevasi samanlaisia asioita samalla tavalla. Tuolla tavoin peliä pelataan. Ryhmä kerääntyy yhteen ja sopii yhdessä todellisuuden säännöistä ja sitten he astuvan sisään pelaamaan peliä.

Mutta nyt meidän tarvitsee palata tämän keskustelun pääjuonen pariin. Loppujen lopuksi olimme keskustelemassa siitä, mitä tehdä Vihollisen suhteen.

Z: Kyllä. Mutta luulen ymmärtäväni sen nyt. Heijastan ulospäin oman todellisuuteni. Kerron itselleni tarinaa. Elämällä itse tuossa tarinassa koen itseni uusilla, hämmästyttävillä tavoilla. Tämän avulla voin päättää omasta puolestani ovatko ne asiat hyviä, joihin itsessäni uskon ja jotka valitsen. Näen, toimivatko ne minun näkökulmastani ja tekevätkö ne minut onnelliseksi kaikenlaisissa skenaarioissa. Jos ne tekevät, pidän ne. Jos ne eivät tee, sitten teen uuden valinnan. Tämä on sen tarinan, jonka sisällä olen, kauneus ja arvo.

Mitä tapahtuu, jos kohtaan Vihollisen? No, minä päätän, pidätkö kohtaamisesta vai enkö. Viekö se minua eteenpäin sinne, mihin halusin mennä, vai eikö? Jos vie, silloin minulla ei ole mitään ongelmaa. Jos ei vie, sitten teen uuden, itseäni koskevan päätöksen, jotta en enää kutsu tätä vuorovaikutusta puoleeni.

Jos ajattelen sitä... minusta näyttää siltä, että Vihollisen kohtaamisessa minä itse asiassa vain näytän itselleni jonkin paikan sisälläni, missä en rakasta itseäni. Tämä olen minä, joka osoitan itselleni jotakin, jonka hylkään ja jota en pidä hyväksyttävänä. Tämän takia siirrän sen syrjään vihamiehenä; Vihollisena. Joten minusta näyttää tosi paljon siltä, että vastaus olisi löytää tuo rakastamaton osa itseäni ja rakastaa sitä. Jos voisin tehdä sen johdonmukaisesti joka kerran, kun koen Vihollisen, silloin en luultavasti kokisi Vihollista enää ollenkaan.

8: Bravoo.

On kaksi tärkeää keskustelua, jotka meidän tarvitsee käydä sängen pian, nyt kun olet siihen valmis. Ensimmäinen koskee ”Kielteisiä Tietoisuuden Käsitteitä”. Se muodostaa kiinteän osan rakkauden luontoa koskevasta keskustelusta. Siinä saat uuden käsityksen asioista kuten tuska, pelko, suuttumus ja mustasukkaisuus. Tulet ymmärtämään, että nämä asiat ovat ongelma vain silloin, kun ne ovat ”itsesi ulkopuolella” – kun poistat ne itsestäsi ja teet niistä sellaisia, joita ei voi rakastaa. Kun liität nämä asiat uudelleen sydämeesi ja teet itsestäsi taas kokonaisen, silloin ne eivät pelkästään menetä voimaansa sinuun nähden, vaan niistä muodostuu itse asiassa suurenmoisia ja voimakkaita välineitä, joita voit käyttää kaiken suuremmaksi hyväksi.

Seuraavaksi minun tarvitsee tehdä vähän työtä kanssasi, jotta voit ymmärtää Varjon oikealla tavalla. Joka ikinen YHDEN osa, joka on kohdannut Vihollisen, on luonut pienen osan Vihollista itsensä sisälle. Tätä itse luotua sisäistä vihollista kutsutaan Varjoksi ja varsinkin hyvästä syystä. Se on sinun Varjo-Itsesi. Vaikka meillä on suuri yhteisymmärrys siitä, miten reagoida Viholliseen, on vielä paljon hyvin tärkeää työtä, jota sinun tulee tehdä tämän asian suhteen. Se on aivan keskeinen aihe. Niin kauan kuin joku on oman Varjonsa vaikutuksen alaisena, hän johtaa itseään harhaan. Hän tulee käyttämään omaa luomisvoimaansa aiheuttaakseen vahinkoa itselleen. Joten tämä on hyvin tärkeä aihealue, jossa meidän

tarvitsee tehdä lisää työtä, jotta voit palata takaisin oman jumalallisen, ikuisen Itsesi valtaan, ottamatta ikinä riskiä, että aiheuttaisit itsellesi (tai muille) mitään vahinkoa.

(Zingdad huom: Nyt muutamia vuosia kestäneen työn jälkeen olen äärimmäisen iloinen, että voin tarjota kotisivuillani käyttöösi ” Shining the Light on Shadow” -luvun, joka on [Dreamer Awake!](#) -työn toinen osa.)

Z: Odotan kovasti noita kumpaakin!

8: Hyvä. Mutta voisimmeko nyt sopia, että jätämme tämän Vihollisen aiheen taaksemme?

Z: Oh, kyllä. Tämä asia toi minulle ratkaisun sangen odottamattomalla tavalla. Ymmärrän tämä kysymyksen nyt ja eikä se varmasti enää vaivaa minua.

8: Hyvä, mutta ennen kuin siirrymme eteenpäin, minun on kysyttävä sinulta se tavallinen kysymys? Ottaen huomioon sen mitä nyt tiedät, onko Saatana paha?

Z: (nauraa) Minua naurattaa, koska tuon kysymisenhän on ikään kuin kysyisi ”*Onko paavi katolinen?*” Ja kuitenkin minä oivallan tässä, että vastaus tuohon kysymykseen ei ole yhtä yksiselitteinen kuin olin ajatellut. Minusta näyttäisi siltä, että on mahdollista kokea Saatana pahana. Mutta on myös mahdollista nähdä tuo vain roolina, jota se pelaa tässä todellisuudessa. Jos hän ei pelaisi tuota roolia, juuri tämä todellisuus ei toimisi niin kuin se toimii. Ja lopuksi, on mahdollista nähdä, että minä sallin, valitsen ja luon kaiken sen, minkä koen ja siksi en ikinä itse asiassa ole uhri. Ei itse asiassa ole sellaista asiaa kuin ”paha”, kaikesta huolimatta!

Kuules, 8, mieleeni tuli ajatus.

8: Ja se on...

Z: No, pätkähti mieleeni, että Vihollisena oleminen täytyy olla melko surkea ja yksinäinen työ.

8: Uskon sen olevan roolin, joka joutuu kohtaamaan huomattavia haasteita. Tämän olennon täytyy antaa suuri määrä rakkautta ja parantamista ennen kuin se kykenee löytämään tiensä kotiin, kun tämä todellisuus luhistuu. Mutta tämänkin se on valinnut.

Z: Hmm. Minua hämmästyttää, että tunnen taas hieman empatiaa.

8: Tuo on ihan hyvä.

Niinpä on aika saattaa tämä keskustelu päätökseensä.

”Jos on olemassa sellainen asia kuin paha, on se mahdollisuus oppia rakkaudesta.”

Tämä on totta, koska niin kuin olet ymmärtänyt, pahuus on harhainen kokemus. Kykenet saamaan sellaisen harhakuvan vain silloin, kun uskot olevasi olotilassa, joka on erillään YHDESTÄ. Siksi tuo vastaus. Palauta tietoisuutesi takaisin ykseyteen etkä tule enää pystymään kokemaan pahuutta. Et enää voi tuntea, että sinun valinnan mahdollisuutesi voidaan ottaa sinulta pois. Et enää voi tuntea, että olet jonkun toisen uhri. Koko pahuuden kokemus kaikissa sen muodoissaan jää taaksesi.

Z: Tuo toimiin minulle. Kiitos, 8.

Ainoa kysymys on se, että **miten** palautan oman tietoisuuteni takaisin ykseyteen?

8: Aivan oikein, tuo **on** se kysymys. Mutta ymmärräthän, että meidän piti ensin poistaa tämä polullasi oleva este. Niin kauan kuin pidit yllä ajatusta, että on olemassa toisia, jotka ovat mahdottomia hyväksyä osaksi YHTÄ, sinä et voi itsekään palata. Se on ikään kuin omaan sydämeesi sijoittunut tukkeuma. Mutta tuo on nyt siirretty pois ja me voimme jatkaa eteenpäin. Ja se tapa, jolla jatkamme eteenpäin on... **Rakkaus**. Rakkaus on ainoa oikea tapa päästä takaisin ykseyden olotilaan.

Z: Ja tuosta juuri puhumme seuraavassa luvussa! Aivan kuten sanoit!

8: Aivan oikein. Nähdään seuraavassa luvussa.

* * * * *

11. Mitä on Rakkaus?

Zingdad: Hei, 8.

8: Heippa, rakas ystäväni. Kiva taas puhua kanssasi.

Z: Niin on! Ja vaikka puhumme koko ajan, siitä on jo useita kuukausia, kun yhdessä kirjoitimme edellisen luvun.

8: Ja sinulla on pitänyt kiirettä tuona aikana, vai mitä?

Z: Todellakin on. Kun saimme tonttimme oston vietyä läpi, meillä Lisan kanssa alkoivat aika kiihkeät ajat. Meidän piti valmistella rakennusala ja sitten rakennusyhtiö tuli tekemään uuden talomme rakenteita, kun me taas putsasimme tontilta suuria alueita villistä kasvillisuudesta. Rakennusliikkeeltä vei neljä kuukautta saada työ valmiiksi ja sitten he jättivät meille periaatteessa vain paalujen päällä olevan hirsikehikon. Sen jälkeen olemme rakentaneet yhdessä kirvesmiehen kanssa taloamme. Olemme kaikki kolme tehneet työtä rakennuksella jokaisen Jumalan meille antaman tunnin. Neljän kuukauden uuvuttavan työn jälkeen olemme nyt muuttaneet sisälle taloon. Talo on **tos**i kaukana valmiista ja jossain määrin tulemme elämään keskellä rakentamista vielä muutaman kuukauden. Mutta meillä on kaikki perustarpeet ja olemme nyt omassa talossamme.

8: Ja rakensitte sen itse.

Z: Eräs palkitsevimmista asioista, joita olen ikinä tehnyt.

8: Nyt olet siis valmiina yhdessä kirjoittamaan yhden luvun lisää?

Z: Kyllä, todellakin. Vaikka käsilläni on ollut kiire rakentaa taloa, en ole tuntenut, että sieluni olisi koteloitunut. Joten olen innokas jatkamaan **Astu Taivaaseen** -matkaa kanssasi. Uskoakseni aiomme nyt keskustella Rakkaudesta, vai mitä?

8: Se, mikä tästä paljastuu, on paljon enemmän kuin pelkkä keskustelu.

Muistatko, kun kävit keskustelua Joy-Divinen kanssa Vuorikokemuksestasi ja ymmärsit, että loit tuon kokemuksen itsellesi valitsemalla seuraavasi sydäntäsi? Ja että Vuorikokemuksestasi muodostui hetki, jolloin sielusi siirtyi yhdeltä tietoisuuden tasolta toiselle?

Z: Muistan kyllä.

8: No, haluaisin lisätä Joy-Divinen sanomaan asiaan vielä sen, että syy siihen hetkeen, kun siirryit kolmannen tiheyden tietoisuudesta neljännen tiheyden tietoisuuteen, oli se, että tuolloin siirsit egosi sydämeesi. Katsos, kun päätät ”seurata sydäntäsi”, asetat kaksinaisuudessa olevan itsesi erillisen osan (mikä on egosi) samaan linjaan sen itsesi osan

kanssa, joka on yhteydessä ykseyteen ja sijaitsee kaksinaisuuden ulkopuolella (mikä on sinun sielusi). **Tuo** tarkoittaa, että seuraat sydäntäsi.

Kun sinusta tulee sydänkeskeinen olento, sinä olet tietoisuuden neljännessä tiheydessä.

Ja olet tietenkin tehnyt paljon työtä Vuorikokemuksesi jälkeenkin. Sen jälkeiset **Astu Taivaaseen** -kirjan kappaleet on kirjoitettu ja lisäksi olet tehnyt paljon lisätyötä, jota ei välttämättä ole kirjattu näissä keskusteluissa. Joten nyt olet valmis. On aika tietoisuutesi seuraavaan siirtymään.

Z: Toinen Merkillinen Tapahtumani?

8: Kyllä.

Z: Todellako, 8? Mutta miten? Miten se tulee tapahtumaan? Olen tehnyt lukemattomia patikkaretkiä sen ensimmäisen jälkeen, eikä missään niistä...

8: Älä yksinkertaista liikaa. Ei ”patikkaretkiä” saanut aikaan ensimmäistä Merkillistä Tapahtumaasi. Sen sai aikaan johdonmukaiset ja toistuvat valintasi seurata sydäntäsi. Sattui vain niin, että tuo patikkaretki oli yksinkertaisesti vain täydellinen paikka täydellisellä hetkellä, jossa sinä ja Lisa saavutitte täydellisen tyyneyden hetken. Kaikki vain yhdistyi taivaallisen oikealla tavalla, jotta molemmat koskettaisitte ykseyden sydäntä ja tuntisitte oman ikuisen yhteytenne Kaikki-Mitä-On -kokonaisuuden kanssa. Mutta siinä ei ole kysymys ulkopuolisessa ympäristössä tapahtuvista asioista! On kysymys siitä, mitä tapahtuu sinun sisälläsi...

Sisäisesti, kuten on kirjattu aikaisemmissa luvuissa, olet ollut ensimmäisestä Merkillisestä Tapahtumasta lähtien halukas avaamaan itsesi ykseyden käsitteelle. Olet omaksunut tuon mysteerin ja hyväksynyt mystiikon aseman: että sinulla voi olla suora kokemus jumallisuudesta ja suhde siihen. Olet myös ollut halukas kohtaamaan pelkosi kasvosta kasvoihin ja käsittelemään itse pelon käsitettä. Olet ollut halukas ottamaan vastuun itsestäsi ja oman todellisuutesi luomistyöstä. Joten olet valmis seuraavaan siirtymään.

Tarvitaan toinen todellisen hiljaisuuden hetki. Sotket mieltäsi niin paljon melulla ja elämässäsi on niin paljon toimintaa, että on hyvin vaikeata antaa tilaa näille sielusi suurille siirtymisille. Ehkä se toimii intuitiosi vastaisesti, mutta on todellakin niin, että suurenmoisimmat muutokset tulevat aina tapahtumaan, kun olet täysin hiljaa.

Z: Autatko minua ymmärtämään tuota?

8: Käytetäänpäs hyvin yksinkertaista esimerkkiä. Heitä kivi ilmaan, niin kovaa ja niin korkealle kuin voit. Se kiihdyttää pois kädestäsi kohti taivasta. Tämä on sen ulospäin suuntautuva lento. Sitten kun painovoima alkaa vetää sitä puoleensa, kivi alkaa hidastua. Lopulta kiven ollessa lakipisteessään, se pysähtyy. Vain silloin, tuona täydellisen liikkumattomuuden hetkenä, se voi muuttaa suuntaa ja alkaa kotimatkan takaisin sinua kohti. Kotimatkaa ilmentää jatkuva vauhdin kiihtyminen, se on totta. Mutta suunnanmuutoksen hetki on juuri keskellä tuota kiven mitä suurinta, hetkellistä liikkumattomuutta. Ja sinäkin olet juuri nyt taas kohdassa, jossa voit sielussasi muuttaa suuresti omaa suuntaasi. Sinun olisi pitänyt jo

saavuttaa tämä muutos, mutta et ole, koska et ole saavuttanut hiljaisuutta. Et vain yksinkertaisesti tiedä miten. Melu ja toiminta ovat niin tavanomaisia asioita sinulle, ettet itse asiassa tiedä mistään muusta. Mutta sinun **on** nyt saavutettava hiljaisuus. Ilman tätä hiljaisuutta et tule muuttamaan suuntaa.

Jos et saavuta hiljaisuutta, silloin voimme käydä pitkän ja mielenkiintoisen keskustelun rakkaudesta. Voin kertoa sinulle monia mielenkiintoisia asioita siitä ja viivymme kaikissa noissa omituisissa sivujuonteissa, joista me kummatkin niin nautimme ja kaikki on hyvin ja kiehtovaa, mutta se ei tule viemään sinua sinne, minne sinun tarvitsee mennä. Tulet saamaan älyllistä ymmärrystä rakkaudesta. Mutta et edistä **tietämistä** sydämessäsi. Keskustelun, jota meidän on käytävä, täytyy perustua tuohon varmaan **tietämiseen**. Ilman sitä, todella haluamaamme keskustelua ei tapahdu. Puhumme asian ytimen ympärillä, mutta emme koskaan pääse sen perusolemukseen.

Etkä sinä saa sitä sielun muutosta, jonka tuollainen syvä tietäminen saa aikaan.

Z: Minun täytyy siis... mitä... meditoida? Ja sitten?

8: Sinulta vaaditaan jotain vähän enemmän kuin normaalia meditointia. Meditoit aika säännöllisesti ja se on hyvä. Mutta sinun meditaatiosi eivät itse asiassa ole sitä olemisen hiljaisuutta, jota luulet niiden olevan. Jokainen meditaatio pyrkii johonkin päämäärään. Siinä ei ole mitään vikaa, mutta nyt tarvitaan jotain muuta. Katsos, nyt sinun on aika muuttaa koko olemisen muotoasi. Aivan kuten se kivi, joka kiihdytti pois kädestäsi, sinunkin on saavutettava täydellinen hiljaisuus, ennen kuin voit vaihtaa suuntaa. Tuosta hiljaisuudesta käsin sinun on kuunneltava vain sydäntäsi. Sinulta saattaa viedä jonkin aikaa, että saat sen tehtyä oikein. Olet niin tottunut täyttämään jokaisen tietoisuutesi kolkan melulla ja liikkeellä, että saatat tarvita melko paljonkin harjoitusta hiljaa olemiseen, ennen kuin saavutat tavoitteen ja voit todella kuulla sydäntäsi.

Mutta ymmärrän, että tämä kaikki on vain teoriaa sinulle. Se, mitä pyydät minulta, on, että minun pitäisi antaa sinulle jotakin konkreettista **tekemistä**.

Z: Kyllä, kiitos.

8: Se on kaunis ironia; ennen kuin tiedät, kuinka oikeasti **olla**an, sinulla on tarve **tehdä** jotakin voidaksesi **olla**. (hymyilee) Tämä on sama kuin sanoisi, että kunnes tiedät hiljaisuuden, sinun tarvitsee löytää jotakin sanottavaa antaaksesi luvan hiljaisuudellesi. Mikä uskomaton kosminen vitsi.

Mutta voin auttaa sinun tässä asiassa. Sinun pitäisi tehdä näin:

Valitse päivä, jolloin sinulla ei ole mitään tapaamisia. Varaa päivä. Se on sinun hiljaisuuden ja kuuntelemisen päiväsi. Kerro kaikille, ettet ole tavoitettavissa tuona päivänä. Kerro heille, jotka asuvat kodissasi kanssasi, että et puhu heille tuona päivänä eivätkä he saa myöskään puhua sinulle. On sinun hiljaisuuden päiväsi.

Hiljaisuuden päivää edeltävänä yönä sinun on katkaistava virta matkapuhelimestasi ja kaikista sellaisista laitteista, jotka saattaisivat häiritä sinua. Sinun on suljettava tietokoneesi,

televisiosi ja radiosi. Kaikki laitteet, joita käytät syöttääksesi tietoa tietoisuuteesi, täytyy olla ääneti hiljaisuuden päivänäsi.

Hiljaisuuden päivän aamuna sinun on annettava itsesi herätä ilman herätystä. Toisin sanoen, ei herätyskelloa tai vastaavia laitteita. Herää luonnollisesti. Pysy vuoteessa ja ole hiljaa. Kuuntele sydäntäsi.

Z: Mitä se tarkoittaa, 8? Mitä tarkoittaa sydämen kuunteleminen?

8: Aikanaan tästä tulee sinulle täysin luonnolliseksi – jopa paljon normaalimmaksi ja luonnollisemmaksi kuin äänien kuunteleminen korviesi kautta. Mutta nyt ymmärrän, että tarvitset hieman ohjausta.

Sinun pitäisi tietää, että sydämesi on portti. Se on yhteytesi Jumalallisuuteen. Voidaan sanoa, että Sisäinen Itsesi sijaitsee sydämessäsi. Voidaan jopa sanoa, että ykseys on sydämesi sisällä. Kaikki viisaus, totuus ja luovuus ovat välittömästi käytettävissäsi ja saatavillasi sydämesi kautta. Mutta sinun opittava kuuntelemaan, todella **kuuntelemaan**, sydäntäsi. Koska se puhuu sinulle hiljaa ja lempeästi rakkauden kielellä. Mutta usko minua, kun sanon, että se puhuu hyvin kaunopuheisesti silloin kun tarvitaan.

Z: Okei. Mutta **miten** minä kuuntelen?

8: Varmista aluksi, ettei tietoisuudessasi asustele mitään muuta, joka aiheuttaisi melua. Sydämesi ei kilpaile huomiostasi! Tämän takia sinun pitää pyytää perhettäsi olemaan puhumatta sinulle. Tämän takia sinun ei pidä alkaa lukemaan asiaa, tarkistamaan sähköpostiasi, puhumaan kenellekään. Ei mitään ulkoisia virikkeitä. Sinun ei myöskään pidä puuhaila minkään työn tai askareen tai muun toiminnan kanssa. Kaikki nämä asiat luovat ajatuksia ja melua mieleesi. Sinun täytyy hiljentää mielesi täydellisesti. Ja käsiesi, kehosi ja korviesi suurin mahdollinen liikkumattomuus auttaa tässä suuresti.

Tämä on alku.

Sitten kun olet hiljaa, sinun on kuunneltava sydäntäsi. Voit tarpeen vaatiessa vain kuunnella fyysisistä sydämesi sykintää. Se auttaa, koska se kirjaimellisesti sydämesi kuuntelemista. Mutta sitten sinun pitäisi yrittää hiljentää tietoisuutesi ja katsoa, mitä otat vastaan.

Tällä tavalla sinun pitäisi viettää päiväsi. Ole hiljaa. Kuuntele. Odota sydäntäsi.

Sydämesi saattaa puhua sinulle ennemminkin ”tunteina” kuin sanoina. Mutta jos olet tarkkana, tiedät täsmälleen, mitä nämä tunteet merkitsevät.

Z: Ja sitten?

8: Sitten katsot, mitä sillä on sanottavana!

Z: Entä jos sillä ei ole mitään sanottavaa?

8: Älä ole nyt hidasälyinen lapsi, koko ykseyshän on siellä! Koko elämä on siellä! Ja elämä tulee ilmaisemaan itseään, jos keskität huomiosi siihen! Katsele ympärillesi keskellä maailmankaikkeutta, joka kuhisee tarmokasta toimintaa. Katso ikkunoidesi takana olevaa

maailmaa. Katso mikroskopilla vesipisaraa. Katso atomin ydintä. Onko missään paikkaa, jossa ykseys ei sano mitään? Ykseys puhuu intohimoisen kaunopuheisesti koko ajan. Ainoa ongelma on se, että sinä istut sormet korvissasi, huudat meluisaa soopaa ja hukutat totuuden ja kauneuden, jotka virtaavat sinua kohti koko ajan joka suunnasta. Luuletko, että pystyt **sulkemaan suusi ja kuuntelemaan** edes yhden hetken?

Tai jos sanoisin tämän hieman lempeämmin: voitko vain päästää irti peloistasi ja tekosystäsi ja mennä vain katsomaan, mitä siellä on?

Z: Minua on nyt asianmukaisesti ojennettu (hymyilee nolostuneesti). Kyllä. Teen tämän. Huomenna on sunnuntai. Teen siitä hiljaisuuden päiväni ja katsotaan mitä saan.

8: Hyvä.

Saattaa olla, että huominen on vain harjoituskierron ja sinun tarvitsee tehdä oikeasti tehdä se uudelleen jossain vaiheessa. Voi jopa olla, että sinun tarvitsee viettää muutamia päiviäkin hiljaisuudessa. Varaudu siihen.

Z: Okei,8.

8: Jos pystyt jopa vain yhden hetken ajan pääsemään pois alta ja olemaan todella hiljaa ja oikeasti **kuuntelemaan** sydäntäsi, niin vakuutan sinulle, että silloin saat ihmeellisiä oivalluksia. Ja ne tulee sinulle sydämeesi sillä tavalla, että **tiedät** niiden olevan totta. Mikä on aivan eri asia kuin päässäsi olevat ideat ja miten niitä ajattelet. **Tietäminen** ja ajattelu ovat hyvin erilaisia asioita. Kun oivallus saapuu, sinulla ei ole epäilystäkään, etteikö se saapunut. Se tulee olemaan voimakas kokemus. Ja se mikä saapuu, tulee olemaan perusta, jonka päälle voimme rakentaa tämän luvun.

Teetkö tämän?

Z: Hieman pelottaa. Tuntuu, että tässä on niin paljon pelissä, eikä minulla ole mitään hajua, saanko tästä edes irti mitään. Mutta totta kai yritän!

8: No hyvä sitten, puhutaan taas sitten sunnuntain jälkeen...

(Sunnuntai meni ja kuten oli tarkoitus, minulla oli päivän hiljaisuus. Nyt siitä on kulunut viikko.)

Z: Okei,8, minulla oli hiljaisuuden päiväni. Ja se oli aika hämmästyttävää!

8: Tosi hyvä. Olen tosi mielissäni, että se meni osaltasi niin hyvin. Kerropa nyt meille, kuinka päivä eteni.

Z: Selvä. Näin se tapahtui...

Hiljaisuuden Päiväni

Sunnuntaiaamuna heräsin lintujen ääntelyyn ulkona. Kun heräsin, muistin, että tämä olisi hiljaisuuden päiväni, joten pysyttelin vuoteessa ja kuuntelin hiljaa. Totuuden nimessä täytyy sanoa, että enimmäkseen ajattelin kuuntelemista. Itse asiassa täytin ajatukseni kaikenlaisilla

ideoilla siitä, minkälaisista sydämeni kuuntelemisen pitäisi olla ja miltä minusta pitäisi tuntua, jos kuuntelisin omaa sydäntäni ja mitä sydämeni pitäisi sanoa minulle ja ...no... pian oivalsin, etten oikeastaan ollut lainkaan hiljaa. Joten aloin meditoida, mikä menikin hieman paremmin. Rentoutin koko kehoni ja puhdistin mieleni kaikista ajatuksista. Mikä oli hienoa, kunnes tajusin, että **olin** päästänyt irti kaikista ajatuksista ja aloin miettiä sitä. Ja sitten ihmettelin, miten on mahdollista kuulla sydäntäni ajattelematta mitään ajatuksia. Ja sitten tajusin, että täytin taas mieleni höpötyksellä!

Tuossa vaiheessa minulle alkoi valjeta, miten paljon hankalampaa tästä oli tulossa kuin mitä olin alunperin ajatellut.

En vaivaa sinua päivän yksityiskohdilla, mutta sanon sinulle, että olin aika usein turhautunut itseni kanssa. "Hiljaa oleminen" kuulostaa helpolta. Lopetat ajattelun ja sitten kuuntelet, mitä? Voin kertoa, että meluriippuvuuden katkaiseminen on sangen haastavaa. Ainakin minulle se oli.

Myöhään iltapäivällä olin jo lopettanut painimisen itseni kanssa. En halunnut enää **yrittää** olla hiljaa. Olin saanut tarpeekseni siitä, että yritin löytää oikean tavan edetä kohti hiljaisuutta. En halunnut enää yrittää kuunnella. Joten päätin, että päivä oli heitetty hukkaan ja sydämeni kuuntelemisen sijaan minun vain pitäisi nauttia loppupäivästä. Etsin Lisaa kertoakseni, että luovutan, että yrittäisin uudelleen jonain toisena päivänä. Mutta hän oli ulkoiluttamassa koiria. Joten sen sijaan tein välipalan ja menin istumaan terassille katsomaan todella henkeäsalpaavaa auringonlaskua. Se oli mahtavaa. Kun istuin ihmettelemässä oudoksuen näyn kauneutta, syvä rauha laskeutui päälleni. Ja tuossa hiljaisuudessa jotakin tuli minuun. Ajatus hiipi salaviihkä sisäin mieleni takaovesta. Ajatus rakkaudesta. Kaunis ajatus. Kun se saapui mieleeni, se kosketti minua tosi syvältä ja toi kyynelä silmiini. En niinkään ajatellut tätä ajatusta, vaan tunsin sen. Ja se tuntui niin todelta.

Ja silloin tiesin; tätä minä oli odottanut! Tässä se oli. Lopultakin, kun lopetin yrittämisen ja painimisen... se oli yksinkertaisesti siellä mielessäni ikään kuin se olisi aina ollut!

Tulin sisälle ja istuin kannettavani ääreen ja ennen kuin ehdin ajatella, miten tämän jäsentelisin tai minkä lähestymistavan ottaisin, olinkin jo alkanut kirjoittaa. Se virtasi minusta kerralla, keskeytymättömästi sydämeäni käsieni kautta näppäimistöille. Se tuskin nyökkäsi mieltäni kohti rynnätessään läpi. Ja tämän minä kirjoitin...

Kuuntelin sydäntäni ja näin se sanoi:

Jokaisen tietoisuuden hiukkasen matkalla alusta lähtien, aina YHDESTÄ lähtien, aina pienimpään ja viimeisimpään elämän hiukkaseen asti on olemassa hetki, jolloin tuo olento saavuttaa itsensä tiedostamisen tilan. **Astu Taivaaseen** -kirjassa me olemme ilmaisseet tuota hetkeä silloin, kun olento sanoo "Tässä minä olen." Mutta itsetietoisuus on aina utelias. Siksi seuraava lausuma on kuuluu "Mikä minä olen?"

Näyttää siltä, että matka alkaa aina ilmaisulla "Tässä minä olen, mutta mikä minä olen?" Sitten matka itsessään sisältää kysymyksiä "Saatan olla **tämä**. Ei, odotas, ehkä olenkin

tämä. *Tai, entä jos olenkin tämä?*”. Ja niin edelleen ja niin edelleen. Aina etsimässä vastausta. Joka kerta, kun jotain uutta yritetään, tietoisuudesta irtoaa palanen. Korkeimman olennon tietoisuudesta lähetetään uusia olentoja, jotka yrittävät löytää itsensä. Erilaisia variaatioita kokeillaan. Lukuisia mahdollisuuksia tutkitaan. Kokonaisia tietoisuuden pilviä ilmaistaan. Moninkertaistetaan ja monimutkaistetaan ja sitten erikoistutaan johonkin ja yritetään uudelleen. Aina etsitään, koskaan kuitenkaan löytämättä, tuota autuuden ja rauhan hetkeä, jonka vastaus kysymykseen, *”Mitä minä olen?”* antaa.

Jokaisen tapahtuman ja jokaisen yrittämämme vastauksen seurauksena olemme työntäneet itseämme eroon toisistamme ja YHDESTÄ. Olemme työntäneet itseämme yhä kauemmaksi ja kauemmaksi. Olemme tulvahtaneet ulospäin kuin pienen teekupin aiheuttama vuorovesi. Meistä on tullut tietoisuuden tsunami, joka työntää toisia meistä poispäin – ulospäin, ulospäin, koko ajan etsimään totuutta. Ikuisesti etsimään vastausta...

Mikä

minä

olen?

Ja niinpä löydämme itsemme elämässä elämäämme Maapallolla, alhaalla kaikkein tiheimmässä tietoisuuden paikassa. Voidaan sanoa, että tämän kauemmaksi tsunami ei voi työntää, koska alkulähteestä katsottuna tämä on kaikkein syvin unohduksen tila, joka voidaan koskaan saavuttaa. Unohduksen Verhon ja kollektiivisesti tekemiemme valintojen ansiosta; tässä se on. Onko ehkä vielä mahdollista mennä pidemmälle? Ehkä joku haluaa yrittää? Minä en halua. Olen valmis olemaan osa sitä, joka palaa kotiin. Kuten kaikki aallot, jotka on työnnetty ylös valtamerien suurimmista syvyyksistä ja syöksyvät rantaan, tämä aalto tulee palaamaan takaisin kotiin. Se tulee syöksymään jatkuvasti kiihtyvällä vauhdilla ja elämänilolla takaisin alkulähteelleen. Ykseyteen. Olemme palaamassa kotiin!

Ja miten olemme palaamassa?

Se alkaa, kun on saatu oikea vastaus kysymykseen *”Mitä minä olen?”*

Ja oikea vastaus sydämeni pohjasta lähtien on... Rakkaus.

Mikä tahansa muu vastaus, jonka olen löytänyt, aiheuttaa minulle lisää monimutkaisuutta. Mikä tahansa muu vastaus työntää minua ulospäin ja pois. Koska mikä tahansa muu vastaus antaa ymmärtää, että olen jotakin muuta, mitä **en** ole.

Esimerkiksi. Jos olen (kuten olen löytänyt itseni sellaisena) iloksi kutsuttu olento, Joy-Divinen ilmentymä, silloin minä **en** ole kaikkia muita asioita. **En** ole pelko, tuska, surullisuus, menetys, suuttumus, viha tai surkeus.

Tietenkin.

Mutta en ole myöskään hiljaisuus, rauha, harmonia, järjestys tai kärsivällisyys. En ole edes ystävällisyys, rehellisyys, oikeudenmukaisuus, urhoollisuus, sinnikkyys, luotettavuus, oikeamielisyys tai mikä tahansa muu arvokas asia.

Ymmärrätkö? Jos valitset minkä tahansa asian ja sanon, *"Minä olen tuo"*, silloin juuri samalla hetkellä sanon, *"En ole tuo"* kokonaiselle joukolle muita asioita. Siksi mitä tahansa, mitä väitän olevani aiheuttaa erillisyyttä, jakautumista ja työntymistä ykseydestä poispäin.

Ainoa löytämäni poikkeus tuohon sääntöön on lausuma, *"Minä olen rakkaus"*. En intohimo. En himo. En tarve. En mikään näistä tyhmistä, ohimenevistä pikkutunteista, joihin yleensä viittaamme, kun sanomme sanan rakkaus. Ei. Minä olen Rakkaus isolla R:llä. Tarkoitin sellaista Rakkautta, joka katsoo toista olentoa ja näkee hänen silmissään Jumalan. Näkee tuon olennon sydämessä ihmeen ja täydellisyyden, riippumatta siitä, minkälaista ulkoista olemusta ne sillä hetkellä kantavat. Rakkaus on se, mikä annetaan kaikelle ja kaikille, kaikkialla, ehdottomasti, aina. Tuollaisesta Rakkaudesta puhun nyt.

Puhun sellaisesta Rakkaudesta, joka saa sinut polvistumaan kiittolisuudesta, että olet elossa. Mikä uhkaa rumentaa sydämesi ympäröivän maailman kauneuden avulla. Mikä saa sinut kaipaamaan sitä suurenmoisinta, parasta ja mahtavinta lahjaa, minkä voit löytää sisältäsi, yksinkertaisesti siksi, että sinulla olisi jotakin, jonka voit antaa takaisin elämälle kiittolisena kaikesta siitä, mitä sinulle on annettu.

Tuo on minun vastaukseni kysymykseen. Siksi voin julistaa varmuudella, sinnikkyydellä ja vakaumuksella, että *"Minä olen Rakkaus!"*

Ja siksi sieluni näkökulmasta minä olen vastauksen kantaja. Olen elämän hiukkanen, joka on matkalla kotiin. Voin tuntea sen! Juuri tällä julistamisen hetkellä, vuorovesi on kääntynyt. Olen aalto, joka ei enää tyrskyä rantaan... se on nyt vetäytymässä takaisin mereen.

Ja kun palaan takaisin, kokoan kasaan muut Itsen hiukkaset. Näen kaiken, mitä olen ikinä ollut ja tehnyt tämän elämän aikana ja sanon, *"Minä olen rakkaus ja minä olen tuo."* Ja kyllä, minä olen rakkaus **ja** minä olen Arn, joka on Zingdad.

Ja sitten jatkaessani matkaa takaisin kotiin näen muista inkarnaatioistani tutut Itseni hiukkaset, ja sanon *"Minä olen rakkaus ja minä olen myös tämä ja tuo ja vielä tuokin."* Ja olen rakkaus ja olen Arn ja velho ja autistinen poika ja avaruussotilas ja Lyralainen poika... ja kaikki, mitä olen ajatellut itseni olevan. Julistan, että *"minä olen rakkaus ja olen kaikki nuo olennot!"* Kaikki nuo olennot kannetaan kotiin minun kanssani Rakkauteni nousuveden mukana.

Ja sitten tapaan oman Sisäisen Itseni. Näen sen sellaisena kuin sen hämmästyttävä ja kaunis Itse on. Rakastun tähän olentoon. Näen myös sen haavat ja sen tuskan. Ja kyvylläni rakastaa lievitän niitä kaikkia. *"Minä olen rakkaus", sanon "ja minä olen tuo!"* Minä olen rakkaus ja minä olen Ilo ja Joy-Divine ja kaikki se, millaiseksi olen itseni luonut aina ykseydestä erillisyyteen saakka.

Minä olen rakkaus ja olen tuota kaikkea!

Kuka tahansa oletkin. Missä tahansa oletkin. Riippumatta siitä, miten jouduit sinne, missä olet. Kotimatkallesi tulee olemaan aika, ja minunkin kotimatkallesi, jolloin me kummatkin katsomme samaa suurenmoista olentoa ja molemmat sanomme *"Minä olen rakkaus ja minä"*

olen tuo!” Ja sitten sinä ja minä tulemme olemaan YHTÄ. Ja todellakin, kaikki olennot kaikkialla Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa katsovat tuota YHTÄ. Ja me **kaikki** julistamme, *”Minä olen rakkaus ja minä olen tuo!”*

Mutta juuri nyt voin vain odottaa tuota hetkeä, jolloin tulen tietämään, että minä olen sinä ja sinä olet minä. Mutta koska tiedän ajan olevan harhakuvan ja kaikki aika on itse asiassa nyt, voin jo katsoa sinua tämän tekstinpätkän pyhyyden ylitse. Voin nähdä sinun lukevan tätä. Voin katsoa sinuun ja sanoa *”Minä olen rakkaus ja minä olen tuo!”*

* * * * *

... ja tuo on se, mitä sain, 8.

8: Bravo, ystäväni.

Olen niin mielissäni, ja niin ylpeä sinusta. Tämä on enemmän kuin kaunista.

Ajatella, että sinä olit huolissasi siitä, onkohan sydämelläsi mitään sanottavaa...

Z: Tyhmää, vai mitä?

8: Ehkä. Mutta onneksi nyt tiedät paremmin. Ainoa kerta, jolloin sydämesi olisi ikinä hiljaa, on, jos olisit itse tuollaisessa täydellisessä autuaallisen ykseyden ja täydellisen tasapainon tilassa niin, ettei olisi enää mitään lisättävää.

Katsos, teitpä mitä tahansa, joka aiheuttaa epätasapainoa, aiheuttaa sen, että sydämesi puhuu sinulle. Ja tasapainoon palaamisen laulu on sydämen laulu.

Mutta et saa ymmärtää väärin; ”epätasapaino” ei ole huono asia! Ei lainkaan. Jos epätasapainoa ei olisi, ei olisi maailmankaikkeutta, ei elämää, ei ”sinua” eikä ”minua”. Mitään ei olisi olemassa ilman epätasapainoa. Ja Rakkaus itsessään on palaamassa tasapainoon. Joten missä tahansa on mitään olemassa, siellä rakkaus on palauttamassa tuon olemassaolon ykseyteen. Siksi Rakkaus on kaikkein voimakkain maailmankaikkeuden voima. Se on ykseyden itsensä vetovoima.

Z: Minulla on niin paljon kysyttävää kaikesta tästä, 8. En tiedä, mistä aloittaa...

8: Olet tehnyt työtä olemalla hiljaa ja kuuntelemalla sydäntäsi ja sillä tavoin olet saanut tarvittavan peruskäsityksen, jotta voimme jakaa tämän luvun lukijoidesi kanssa. Joten aion auttaa sinua. Aion kertoa sinulle tarinan, joka pitkälti auttaa sinua kirkastamaan käsitystäsi siitä, miten elämä toimii ja mitä rakkaus on. Ja sen jälkeen kun sinulla on parempi käsitys, tiedät paljon selkeämmin, mitä haluat kysyä minulta.

Z: Kuulostaa hienolta. Kiitos, 8. Hienoa kuulla tarina.

8: Tässä se on...

Työnnön, Paikallaanpysyvyyden ja Äärettömän Joustavan Pallon Tarina

Z: Täytyy sanoa, että tämä on kaikkein mielikuvituksellisin otsikko, jonka olet tähän saakka keksinyt!

8: Pidätkö siitä?

Z: Kyllä. Ja mietin, minkähänlaisella tarinalla voisi olla tuollainen otsikko?

8: Se on hyvä tarina. Mutta se eroaa hieman suurimmasta osasta tarinoita, joita voisit kuulla. Tämä ei vain vaadi sinulta tarinan kuuntelemista, vaan hieman ponnistelua voidaksesi kuvitella niitä asioita, joita aion ilmaista. Jos teet sen, silloin saat itsellesi tarinaan kuuluvan viisauden.

Joustavat nauhat ovat tietenkin tuttuja sinulle. Minä aion kuitenkin pyytää sinua kuvittelemaan jotain, joka muistuttaa hieman kuminauhaa. Mutta sen sijaan, että se olisi nauha, se onkin pallo. Tämän joustavan pallon kaikkein mielenkiintoisin ominaisuus on, että se on ääretön. Sinun ei ole kuitenkaan helppoa ymmärtää äärettömyyttä, joten aion käyttää hieman aikaa selittääkseni sen kunnolla sinulle.

Äärettömän Joustavan Pallon ensimmäinen ominaisuus on, että sitä voidaan venyttää ääretön määrä mihin suuntaan tahansa. Se ei koskaan napsahda poikki tai mene rikki eikä siitä koskaan lopu venymisen määrä.

Toiseksi, sitä voidaan venyttää äärettömään määrään eri suuntia. Tässä kohtaa sinun on tehtävä vähän työtä, jotta voit kuvitella sen. Kuminauhaa voidaan venyttää vain kahteen suuntaan, eikö niin? Jompaa kumpaa päätä voidaan vetää ulospäin. Mutta ääretöntä joustavaa palloa voidaan venyttää **joka** suuntaan. Vasemmalle, oikealle, ylös, alas, huomiseen, seuraavaan vuoteen, vihreäksi, kanelin makuiseksi, onnelliseksi, värähteleväksi, kvartsiksi...

Z: Vau! Ovatko nuo asiat suuntia?

8: Jollekin, joka on ääretön, ne ovat. Ne ovat tietoisuudessa olevia suuntia. Sinä elät kapeaksi rajatussa, kolmiulotteisessa maailmassa. Kuvittelet, että tilaa kuvaavat pääsuunnat ovat ainoita suuntia, mitä kohti voit liikkua. Joistakin planeettasi asukkaista on tullut hieman mielikuvituksellisempia ja he ovat tulleet johtopäätökseen, että myös "aika" on suunta. He ovat oikeassa. Seuraavana askeleena on oivaltaa, että kaikki asiat perustuvat tietoisuuteen ja koko tietoisuuskin voidaan ylittää. Mutta ei jäädä jumiin tähän; tämä kyllä aikanaan tulee selviämään sinulle.

Takaisin Äärettömään Joustavaan Palloon. Jos otat huomioon nämä kaksi ominaisuutta: että sitä voidaan venyttää ulospäin äärettömästi ja äärettömään määrään suuntia, silloin siitä seuraa, että pallo sisältää kaiken. Mitään ei ole sen ulkopuolella ja kaikki on sen sisäpuolella.

Z: En ole oikein varma, ymmärränkö tuota. Mutta minulla onkin aina ollut hieman hankaluuksia ymmärtää äärettömyyden käsitettä. Tarkoitatko, että mikä tahansa, mikä on ääretöntä, sen **täytyy** sisältää absoluuttisesti kaikki, mitä on olemassa?

8: Kyllä.

Sana "äärettömyys (engl. infinity)" tulee latinan kielen sanasta *infinitas*, mikä merkitsee "rajattomuutta". Jos jollakin on raja, silloin se on rajallinen. Ja jos määritellään, että jokin **ei** ole tämän pallon sisällä, merkitsee sitä, että pallo määritellään rajalliseksi. Mutta tämä pallo **ei** ole rajallinen, se on rajaton. Ääretön. Siksi ei voi olla mitään, mitä se ei sisältäisi.

Z: Tuohan on ihan hullu ajatus. Kaikki asiat, jotka ovat äärettömiä, pitävät sisällään kaikki muut asiat!

8: Täsmälleen. Tämä on itse asiassa hyvin mielenkiintoinen asia, johon voisimme kenties käyttää aikanaan hieman keskusteluaikaa. Mutta nyt tarvitsee vain ymmärtää se, että kaiken sisältävä on äärettömyyden ominaisuus.

Z: Okei, ymmärrän tuon.

8: Äärettömän Joustavan Pallon kolmas ominaisuus on se, että kun sitä ei ole venytetty ulospäin mihinkään suuntaan ollenkaan, se kutistuu olemattomiin ja lakkaa olemasta. Voitko kuvitella tuollaista?

Z: No en oikein voi. Jos me kaikki olemme pallon sisällä – jos **kaikki** on pallon sisällä – miten se voi lakata olemasta, jos me lakkaamme venyttämästä sitä ulospäin?

8: Tuo, mitä kysyt, on hyvä kysymys. Se antaa minulle syyn kertoa sinulle jotain hyvin tärkeää koskien Kaikki-Mitä-On -kokonaisuutta. Sinulla on vaikeuksia kuvitella pallon romahtavan olemattomiin, koska sinun kokemuksesi todellisuudestasi on, että "asiat" ovat todellisia. Et vielä täysin ymmärrä, että kaikki asiat ovat itsesi luomia ohimeneviä harhakuvia, jotka syntyvät teidän kollektiivisesta tietoisuudestanne.

Sinä olet, pohjimmiltaan, puhdas tietoisuus. Se on sinun todellinen luontososi. Ja puhtaalla tietoisuudella ei ole muotoa, kun siitä lakkaa kaikki toiminta. Arkkitehtuurin ja muotoilun maailmassa on sananparsi, joka menee näin: "*muoto seuraa toimintaa*", ja siinä yhteydessä se merkitsee jotain sellaista kuin "*tarkoituksen pitäisi määritellä muoto*". Haluan nyt käyttää uudelleen tuota sanontaa eri yhteydessä. Maailmankaikkeuden näkökulmasta katsottuna on todellakin totta, että muoto **seuraa** toimintaa. Itse asiassa toiminta saa aikaan sen, että muoto tulee esiin. Juuri **tekeminen** ja luominen tuovat kaikki muodot esiin. Jos kaikki toiminta lakkaa, silloin kaikki muoto häviää. Palataan takaisin puhtaaseen tietoisuuteen ja ollaan yksinkertaisesti vain yhtä ykseyden kanssa. Mikäli kaikki ykseyden osat lakkaisivat toimimasta, lakkaisivat työntämästä Ääretöntä Joustavaa Palloa ulospäin, silloin kaikki romahtaisi muodottomuuteen ja olemattomiin.

Äärettömän Joustavan Pallon neljäntä ominaisuutta kutsutaan Äärettömäksi Vaihteluksi. Ymmärrä se, että aika ei toimi Äärettömän Joustavassa Pallossa – aika on vain yksi Äärettömän Joustavan Pallon **sisällä** olevista asioista. Siksi Äärettömän Joustavalla Pallolla ei voi olla menneisyyttä tai tulevaisuutta. Tämä tarkoittaa, että pallo on aina olemassa sen kaikissa mahdollisissa olomuodoissa. Se on juuri tällä hetkellä laajentunut äärettömästi äärettömään määrään suuntia ja se on myös romahtanut olemattomiin. Se on juuri nyt koko

ajan laajentumassa **ja** koko ajan supistumassa. Ja tekemässä kaikkia kuviteltavissa olevia muunnoksia tältä väliltä **ja** lisäksi monia sellaisia, joita emme voi kuvitellakaan. Äärettömän Joustava Pallo on kaikissa näissä olomuodoissa samanaikaisesti. Jos sen on määrä olla aidosti ääretön, silloin kaikkien mahdollisuuksien on oltava olemassa samanaikaisesti. Missään vaiheessa mitään vaihtoehtoa ei voi sulkea pois. Muussa tapauksessa saataisiin aikaan rajallisuus, jos ymmärrät.

Tämä oikeasti tarkoittaa, että kaikki, mikä on luotu, on olemassa aina ja se kaikki on olemassa samanaikaisesti. Se kaikki on juuri nyt. Koska juuri sitä ”ääretön” tarkoittaa.

Voitko kuvitella tuota?

Z: Tuo vaatii jo hieman pinnistelyä (nauraa). Mutta kyllä, voin kuvitella sen. Mitä tämä kaikki oikein tarkoittaa?

8: Kaikki, mitä olen tähän saakka kertonut, on ollut tarpeellista taustatietoa. Mutta saadaksemme todellisen merkityksen tälle aion lisätä tähän tarinaan muutaman persoonan, joihin voit samaistua. Salli minun esitellä sinulle kaksi tarinamme hahmoa: heidän nimensä ovat Työntö ja Paikallaanpysyvyys.

Kuten olen sanonut, ykseys on luova ja Itseään luova. Sen etsiessä Itseään, eräs asia, jonka Se on tehnyt, on kuvitella, että Itseen liittyy erilaisia osia. Ja koska Se kuvittelee näin olevan, se **on** näin. Alussa eräs ykseyden osa sanoi, *”Aion työntyä ulospäin, jotta voin katsoa taaksepäin ja nähdä, mikä minä olen”*. Se tekee niin... ja Se näkee Itsensä ensimmäistä kertaa! Ja sen katsoessa Itseään, rakkaus syntyy. Kun mikä tahansa osa ykseyttä katsoo toista ykseyden osaa, Se näkee ykseyden kauneuden, ihmeen ja täydellisyyden – Itsensä – ja Se tuntee rakkautta. Voin sanoa sen toisella tavalla näin, *”Minussa oleva Jumala näkee sinussa olevan Jumalan”*. Se on oikeaa rakkautta! Se saa nuo osat liittymään yhteen tuntemalla ihmetystä ja hämmästyttä toinen toisistaan. Ne näkevät kummatkin olevansa ykseydestä. Ne liikkuvat toisiaan kohti ja yhdistyvät takaisin yhdeksi ja ovat taas kerran YKSI.

Juuri rakkaus vetää heidät takaisin yhteen.

Z: Tuo on kaunista.

8: Niin on. Se merkitsee, että minkä tahansa ykseyden osan, missä tahansa, tarvitsee itse asiassa vain kiinnittää huomionsa ja todella **nähdä** mikä tahansa toinen ykseyden osa ja tämä tapahtuu. Jos sinulla on silmät, joilla todella katsoo ja **näkee**, näet Jumalan kaikiällä ympärilläsi. Jokaisessa eläimessä, jokaisessa kasvissa, jokaisessa auringonlaskussa. Näet Jumalan hyönteisissä, valtameren aalloissa ja loistavissa tähdissä. Näet Jumalan omassa kehossasi ja näet todellakin Jumalan ympärilläsi olevien toisten ihmisten silmissä.

Z: Mutta se ei tapahdu usein, vai mitä, 8? En tiedä montaakaan ihmistä, joka kokee elämänsä tuolla tavoin. Ja vaikka haluaisin kuinka paljon, olen nähnyt vain häivähdyksiä siitä. Haluaisin todella pystyä näkemään asiat tuolla tavoin koko ajan. Onko se mahdollista?

8: Oh, kyllä. Tietenkin sinun pitää kokea merkittäviä muutoksia itseesi kohdistuvissa uskomuksissa ennen kuin voit nähdä sillä tavoin **koko** ajan. Mutta olet matkalla sinne. Se

vaatii vain vähän aikaa ja matkantekoa. Ja tässä luvussa olemme täsmälleen ottamassa muutamia askeleita tuolla matkalla.

Siksi haluaisin kertoa loppuun tarinamme, koska sinulla voi olla paljon opittavaa Työnnöltä ja Paikallaanpysyvyydeltä. Vähän aikaisemmin mainitsin, ettei mitään olisi olemassa ilman epätasapainoa. Nyt selitän sitä asiaa hieman yksityiskohtaisemmin.

Tietoisuuden Lähdekentän Epätasapaino

Kaikki olemassaoleva – mukaanlukien sinä, minä, tuoli, jolla istut, maailmankaikkeus, jossa asut ja jokainen ikinä olemassa ollut todellisuus, lyhyesti sanottuna **kaikki** – on luotu ykseyden tietoisuuden lähdekentässä olevien epätasapainotilanteiden seurauksena. Katsos, jos kaikki olisi täydellisessä tasapainossa, silloin olisi olemassa vain tietoisuus. Ei muotoja, ei yksilöitä, ei persoonallisuuksia, ei luomista, ei todellisuuksia eikä muunnelmia. Vain täydellisen, autuaan liikkumaton tietoisuus hiljaisessa lepotilassa. Voidaan sanoa, että tuo on YKSI levossa. Jotta YKSI **tekisi** yhtään mitään, täytyy jostain aiheutua jokin epätasapainotilanne. Mutta vain **paikallista** epätasapainoa voi olla olemassa. Kaikella paikallisella epätasapainolla **täytyy** olla vastapaino jossain muualla ykseydessä. Siksi paikallisesti on epätasapaino, mutta ykseyden kokonaisuudessa on aina täydellinen tasapaino. YHDEN kokonaisuutta ei voida saattaa epätasapainoon edes hetkeksi.

Z: Luulen ymmärtäväni, 8. Mutta autatko minua kuvittelemaan tätä?

8: Tietysti. Tämä ilmiö tapahtuu planeetallasi jatkuvasti valtamerien vuorovesien osalta. Kun jossain päin maailmaa on vuoksi, sen tasapainottaa luode jossain muualla. Kun aalto nousee valtameressä, sen tasapainottaa saman kokoinen aallonpohja sen vieressä. Kaikissa tapauksissa on olemassa paikallisia valtamerien syvyyksien ja vesimäärien nousuja ja laskuja, koko valtameren tasolla ei ole olemassa lisäystä tai vähennystä.

Ymmärrätkö?

Z: Tuo auttaa aika paljon, kiitos.

8: Joten, kun tuo on nyt ymmärretty, olet valmis ymmärtämään, että jotta Työntö voisi olla olemassa osana YHTÄ, pitäisi Työnnölle samanaikaisesti olla vastavoima, jonka pitäisi myös olla olemassa välittömästi.

Ei voida luoda Työntöä luomatta myös "ei-Työntöä". Tarinaamme varten kutsumme tuota "ei-Työntöä" nimellä Paikallaanpysyvyys.

Joten, ymmärrätkö, että Työnnön luominen **on** Paikallaanpysyvyyden luominen? Ja Paikallaanpysyvyyden luominen **on** Työnnön luominen? Ne luodaan yhdessä ja ovat täydellisessä tasapainossa; tasa-arvoisia, mutta päinvastaisia YHDEN luomuksia.

Nämä toisensa tasapainottavat olennot voivat näyttää hyvin paikallisesta perspektiivistä katsottuna olevan kaksi eri olentoa, jotka toimivat eri tavalla ja toisistaan riippumatta. Mutta

tämä on vain ohimenevä harhakuva. On olemassa suurempi totuus, minkä mukaan ne ovat itse asiassa yksi ja sama olento, joka on myös tietoinen itsestään ja joka vain toimii niiden kautta.

Z: Kuinka se tapahtuu, 8? En oikein pysty kuvittelemaan sitä.

8: Tämä on taas eräs aika tärkeä asia ymmärtää, joten käytän hetken auttaakseni sinua ymmärtämään:

Nukuit viime yönä sikeästi ja etkä juurikaan liikuttanut kehoasi moneen tuntiin. Sitten tämä aamuna menit pellolle ja teit kovasti fyysistä työtä ja käytit kehoasi aktiivisesti. Juuri nyt kirjoitat Astu Taivaaseen -kirjaa ja mielesi ja intuitiiviset keskuksesi ovat hyvin aktiivisia. Ajan kulun sisällä saatat ajatella, että olet yksi henkilö, joka käy läpi nämä kolme erilaista olemisen tilaa peräjälkeen. Mutta ajan ulkopuolelta katsottuna saattaisi näyttää siltä, että ikään kuin olisit yksi olento, jonka tietoisuuden sisällä on lisäksi kolme muuta olentoa. Voisimme ehkä kutsua näitä kolmea olentoa Nukkujaksi, Kovaksi Työmieheksi ja Kirjoittajaksi.

Z: Tai kenties Torkuksi, Hikoilijaksi ja Nokkelaksi.

8: (nauraa) Kyllä, kenties.

Mutta voit tietenkin ymmärtää, että Torkku, Hikoilija ja Nokkela ovat kukin vain sinun ilmentymiäsi. Ja samalla tavalla YKSI on yksi olento, mutta sillä on Sen olemassaolossa ääretön määrä eri ilmentymiä. Ja tarinamme näkökulmasta, nuo kaksi ilmentymää ovat Työntö ja Paikallaanpysyvyys.

Auttaako tämä ymmärtämään?

Z: Kyllä, kiitos!

8: Kuten olemme nähneet, Työntö työntyy ulospäin, näkee itsensä ja rynnistää takaisin täynnä innostusta ja ihmetystä ja liittyy uudelleen yhteen Paikallaanpysyvyyden kanssa.

Z: Mitä sitten tapahtuu Työnnölle ja Paikallaanpysyvyydelle?

8: Työntö ja Paikallaanpysyvyys ovat pienen itsensä löytämisen leikin avulla auttaneet YHTÄ kokemaan Itsensä uudella ja hurmaavalla tavalla. YKSI näki vilahduksen Itsestään ja Se löysi Rakkauden. Sen lopputuloksena Se päätti yrittää tätä kokemusta uudestaan. Siksi Työntö ja Paikallaanpysyvyys saavat alkunsa uudelleen ja päättävät, että rakastivat kokemusta niin paljon, että haluavat tehdä sen uudestaan, täsmälleen samalla tavalla. Ja niin he yrittävät. Mutta tässä tulee asia, josta pidän: vaikka he haluavatkin toistaa täsmälleen saman kokemuksen, he eivät pysty. Koska, et voi näet koskaan tehdä täsmälleen samaa asiaa kahteen kertaan.

Z: Et voi?

8: Et. Muistatko luvussa 8 "Vain muutos on pysyvää"?

Voin todistaa tuon lausuman todeksi taas kerran käyttämällä Työnnön ja Paikallaanpysyvyyden tarinaa ja samalla voin kertoa sinulle, mikseivät he pystyneet tekemään samaa asiaa uudestaan.

Ensimmäisen kerran, kun Työntö työntyi ulospäin, se **oli** ensimmäinen kerta. Hän ei enää koskaan työnty ulospäin *ensimmäistä kertaa*. Seuraavan kerran, kun työntyy ulospäin, on toinen kerta. Joten se on erilainen. Nyt hänellä on jotain kokemusta ulospäin työntymisestä. Hänellä on jokin idea siitä, mitä on odotettavissa. Ja se, että hän tietää, mitä odottaa, muuttaa koko kokemuksen. Hän ei ole aivan niin hämmästynyt nähdessään Paikallaanpysyvyyden. Ja kun hän palaa kertomaan Paikallaanpysyvyydelle, miltä hän näyttää "tuolta jostain" katsottuna, hän ei ole lainkaan niin innoissaan. He eivät liity yhteen enää lainkaan samalla voimalla. Koko kokemus ei ole lainkaan yhtä hurmioitunut.

Z: Kuulostaa siltä, etteivät asiat ole enää niin innostavia Työnnölle ja Paikallaanpysyvyydelle. Onko heidän suhteensa tuomittu epäonnistumaan? Tarvitsevatko he avioliittoneuvojaa? (nauraa)

8: (nauraa) Ei. Onneksi ei. Koska, katsos, he yrittävät toistaa harjoituksen kerran tai pari ennen kuin ymmärtävät itsestäänselvyyden ja sitten muuttavat leikkiä. Työntö ja Paikallaanpysyvyys ovat ykseyden osia. Sellaisina heillä on samat ykseyden ominaisuudet. He ovat luovia ja luovat itseään. Ja he ovat uteliaita ja etsiviä. Joten he muuttavat leikin sääntöjä ja leikistä tulee uusi ja innostava taas kerran.

Z: Kuinka? Kuinka he muuttavat sääntöjä, 8?

8: No, entä jos Työntö tällä kertaa päättäisi katsoa, miten kauas ulospäin hän pystyisi työntymään? Entä jos hän päättäisi työntyä ulospäin **niin pitkälle**, että onnistuisi unohtamaan, että alunperinkään oli työntymässä ulospäin? Tuohan olisi erilaista! Koska sitten paluu Paikallaanpysyvyyden luokse olisi hänelle kuin ensimmäinen kerta, vaikkakaan Paikallaanpysyvyyden kannalta niin ei olisikaan. Silloin jotain maagista voisi tapahtua. Koska Työntö työntyisi ulospäin todella kauan aikaa, työntyen ja työntyen kunnes hän olisi niin kaukana Paikallaanpysyvyydestä, ettei hänellä olisi mitään keinoa nähdä tätä. Koska Työnnöllä ei ole taitoa muistaa, hänen kannaltaan 'poissa näkyvistä' tarkoittaa 'poissa mielestä'. Joten hän tulisi unohtamaan Paikallaanpysyvyyden. Ja koska hän on unohtanut Paikallaanpysyvyyden, hän on myös unohtanut olevansa Työntö. Sillä hetkellä Työntö tuo tietoisuudestaan esiin uuden olennon, jota kutsumme Unohdukseksi.

Muistat varmaan, kun kerroin sinulle, että kaikki epätasapaino on vain paikallista epätasapainoa, koska jossain päin ykseyden tietoisuuden ääretöntä lähdekenttää toinen epätasapainotilanne tasapainottaa täydellisesti tuon ensimmäisen tilanteen. Siksi, kun Työntö luo Unohduksen, hän samalla hetkellä luo "ei-Unohduksen". Jota me kutsumme tästä lähtien Muistamiseksi. Näin muisti on luotu. Muistaminen on ensimmäinen olento Kaikki-Mitä-On -kokonaisuudessa, mikä voi ylläpitää mielessään jotakin, jota se ei suoranaisesti koe. Muistaminen voi olla pilkahdus Paikallaanpysyvyydestä hänen mielessään vaikkei hän itse asiassa olisikaan lähellä Paikallaanpysyvyyttä.

Z: Ja Unohdus?

8: No hänhän on unohtanut! Joten hän vaeltelee ympäriinsä Äärettömän Joustavan Pallon uloimmissa sfääreissä. Keskitetäänpä huomiomme häneen vähäksi aikaa, koska hänellä on paljon opetettavaa meille itsestämme.

Unohduksen osa elämässä on jossain määrin hämmentävä. Hänellä ei ole mitään tietoa siitä, kuka hän on tai miten hän joutui sinne, missä on tai mikä hänen olemassaolonsa merkitys on. Hän vain **on**. Mutta sydämessään hän tietää olevansa epätäydellinen. Sydämessään hänellä on kaipuu sitä kohti, minkä hän on unohtanut. Mutta hän ei tiedä sitä. Hän tietää vain tuntevansa menetystä ja olevansa erillään muista. Unohdus on yksin, tietämättä, miten hänestä tuli sellainen ja minkä takia.

Joten? Mitä Unohdus tekee?

Hän tekee sen ainoan asian, jonka pystyy tekemään. Hän työntyy tietoisuudessa ulospäin uuteen suuntaan. Hän tekee sen kysymällä itseltään peruskysymyksiä kuten *”Miksi olen täällä?”* tai *”Mikä on minun tarkoitukseni?”*

Unohdus saattaa päättää vastata kysymyksiin *”Olen täällä, koska pyrin ymmärtämään; tietämään totuuden”* ja niin tehdessään hän luo tietoisuuteensa uuden olennon, nimeltään Totuus. Tai hän saattaa sanoa *”Teen sen mitä teen silkasta ilosta, koska se on hauskaa!”* ja niin hän luo itsessään Ilon. Tai hän saattaa sanoa *”Teen tämän palvelukseni toisia; olen täällä kaikkien hyväksi”* ja niin hän luo itsestään Palvelun. Ja nuo ovat vain kolme mahdollista vaihtoehtoa. Sille, minkä takia Unohdus saattaa päättää olevansa olemassa ja kuka hän näin ollen päättää olla, on ääretön määrä vaihtoehtoja, muunnoksia ja variaatioita. Ja mihin suuntaan hän sen perusteella työntyisi.

Millaiseksi hän itsensä julistaa, sellainen hän on! Unohduksen osalta, vaikkei hän sitä tiedäkään, se on olla erottamaton ja ikuinen osa ykseyttä. Hän on kuin Jumala. Hän on luova ja luo itseään. Hänellä on voimaa luoda itsestään mikä muoto tahansa. Ja kun hän luo itseään, sellainen hän on. Mutta hän tekee sen Äärettömän Joustavan Pallon sisäpuolella, millä on, kuten muistat, Äärettömien Vaihtelujen hämmästyttävä ominaisuus. Muistatko, mitä se tarkoittaa?

Z: Kyllä. Se tarkoittaa, että kaikki, mikä on luotu, on aina olemassa ja on olemassa samanaikaisesti. Se kaikki on **juuri nyt**.

8: Hyvä. Kyllä.

Z: Minä huijasin – katsoin taaksepäin (nauraa), taidan olla Unohduksen lapsi...

8: (hymyilee)

Joten mitä me oivallamme, jos sovellamme tarinaamme Äärettömien Vaihtelujen ajatusta? Ymmärrämme, että Unohdus loi joukon eri olentoja, mutta Äärettömien Vaihtelujen ansiosta kaikki nämä olennot ovat yhdessä olemassa juuri Nyt. Se merkitsee, että he voivat leikkiä yhdessä, tehdä työtä yhdessä, luoda yhdessä. Ja niin he tekevätkin!

Ollessaan yhdessä nämä olennot alkavat yrittää saada jotain järkeä omaan olemassaoloonsa. Joten he luovat omasta olemuksestaan ja energiastaan todellisuuden, jossa leikkiä. He pyrkivät ratkaisemaan irtikytkemisen ja erillisyyden tunteensa selvittämällä ajatuksia itsestään itse luomiensa todellisuuksien sisällä. He yrittävät yhä uudestaan. Joka kerta on luotu todellisuus, jotain on opittu ja ymmärretty ja todellisuus on romahdutettu ja palautettu takaisin heidän sisälleen. Ja he tekevät sitä yhä uudelleen. Kukin uusi todellisuus on monimutkaisempi ja hämmästyttävämpi kuin edellinen. Joka kerta siihen on lisätty yhä enemmän muunnoksia ja yhdistelmiä heistä itsestään. Ja joka kerta, kun sen hyöty on käytetty loppuun, se kääritään kasaan, romahdutetaan ja palautetaan heidän sisälleen ennen kuin he aloittavat taas uuden.

Näin me havaitsemme ne tarinassammekin: valtavan ryhmän eri olentoja, joilla on ilmiömäinen luomisen kyky. Kaikkinensa he ovat luoneet joitain aika monimutkaisia ja hämmästyttäviä tietoisuuskäsitteitä kuten paikan, ajan ja ulottuvuudet niin, että he voivat oikeasti levittää luomuksiaan ympäriinsä ja kokea erikseen luomuksiensa kaikki syyt ja seuraukset omien olemuksiensa eri osien kautta. Kunkin ulottuvuuden sisälle he ovat luoneet useita erilaisia todellisuuksia, jotka soveltuvat sinne kunkin ulottuvuuden näkökulmasta. Esimerkiksi kolmannessa ulottuvuudessa he ovat luoneet sen, mitä jotkut sinne pelaamaan menneet Itsen osat voisivat kutsua ”maailmankaikkeudeksi”. Se sisältää triljoonia galakseja, joissa kussakin on miljardeja aurinkokuntia. Kussakin aurinkokunnassa on muuttuva määrä planeettoja. Kullakin planeetalla kuhisee monta elämän muotoa. Teidän tiedemiehenne eivät vielä tunnusta tätä eikä teillä ole riittävän laajaa näkökulmaa sen näkemiseksi, mutta se on totta: ei ole yhtään yksittäistä planeettaa yhtään missään, jossa ei olisi jossain vaiheessa monenmuotoista elämää. Tämä ”maailmankaikkeudeksi” kutsuttu käsite itsessään on elämän entiteetti, joka on asutettu tiheästi äärettömän erilaisilla ja monimutkaisilla elämän muodoilla. Se on eräs kirkkaimmista Unohduksen lasten luomista jalokivistä. Mutta vaikka se onkin kaunis, tämä sen luomiskunta on vain yksi koe. Vaikka se toikin näille olennoille suuresti näkemystä heistä itsestään, kun he pelasivat luomisen pelejään ja täyttivät maailmankaikkeuden, se ei tuonut heille sitä, mitä he kaikkein eniten ikävöivät: yhteyttä, todellista yhteenkuuluvaisuutta, autuaallista ykseyttä, päätöstä... paluuta Kotiin.

Se on surullinen ja hämmentävä ironia; he kaipasivat parannusta ja kokonaisuutta. Mitä enemmän he tekivät töitä löytääkseen sen, sitä enemmän he pirstaloivat itseään ja loivat erillisyyttä. Mitä enemmän he pyrkivät ymmärtämään itseään, sitä enemmän he moninaistuivat, erottuivat toisistaan ja hajottivat itseään ja sitä vähemmän he löysivät omaa todellista luontoaan.

Z: Oh, 8, tämä on liian surullista! Onko meillä mitään toivoa?

8: Odota nyt hetki. Minä kerron tarinaa. Tarinaa Työnnöstä ja Paikallaanpysyvyydestä ja Äärettömän Joustavasta Pallosta. En sanonut, että mä olisi kertonut **sinusta!**

Z: Se on siis vain tarina?

8: Totta kai se on vain tarina! Miten voisit ajatella, että se olisi mitään muuta kuin tarina? Se on jopa nimeltään **Tarina** Työnnöstä ja Paikallaanpysyvyydestä ja Äärettömän Joustavasta Pallosta. Miten sinä sen nyt sekoitit?

Z: Se alkoi kuulostamaan kuin totuudelta.

8: Ah! Se siis kuulosti **sinusta** tuolta, vai?

Muista, että koko elämäsi ei ole muuta kuin tarina. Fiktiota. Täysin keksitty näytelmä, jonka olet kasannut itsellesi näyttääksesi itsellesi jotain itsestäsi. Se ei ole todellinen.

Mutta tarina on hyvin voimakas asia. Voimme oppia hyvin paljon itsestämme tarinoiden kautta. Jos kerron sinulle tarinan, joka oikeasti vangitsee mielikuvituksesi, silloin se voi saada aikaan sen, että alat kertoa omaa tarinaasi eri tavalla.

Selvästikin tarinani Työnnöstä ja Paikallaanpysyvyydestä alkoi tehdä tätä sinulle. Aloit nähdä itsesi tuossa tarinassa. Mutta sitten teit hyvin tavallisen virheen: aloit vaatimaan, että sen pitäisi olla jotain muuta kuin mitä se on. Aloit vaatimaan, että sen pitäisi olla **totta**. Mutta se ei voi olla **totta**. Koska on olemassa vain yksi totuus.

Z: "Yksi on."

8: Aivan oikein! Kaikki muu on vain tarinaa. Ei enempää, ei vähempää.

Jos mietin hieman Äärettömän Joustavaa Palloa, silloin muistat, että eräs sen ominaisuuksista on Äärettömät Vaihtelut. Se tarkoittaa sitä, että kaikki, mitä voidaan luoda, on luotu. Ja kaikki se on yhdessä olemassa ikuisessa nyt-hetkessä. Tämä tarkoittaa, että mikä tahansa tarina, jonka voit keksiä, voi näyttää olevan totta jostain tietystä näkökulmasta. Mutta samalla se merkitsee myös sitä, että jostain toisesta näkökulmasta katsottuna se voi olla myös epätosi. Tai osittain totta. Tai kalakakkuja.

Z: Kalakakkuja? (nauraa) Okei, ymmärrän sen; tarkoitat, että mikä tahansa on mahdollista eikä minun pitäisi rajoittaa itseäni siihen, että jonkin tarinan tarvitsee olla totta tai epätotta tai... jotain muuta, jonka pystyn määrittelemään mielessäni.

8: Oikein. Tarinat ovat sitä, mitä ne ovat – ne ovat tarinoita. Voit päättää, onko tarinalla sinulle jotain arvoa tai kertooko se sinusta. Voit päättää, mitä tarinaa haluat kertoa ja voit päättää, miten aiot sen kertoa. Voit päättää, sisältyykö tarinasi johonkin isompaan tarinaan ja voit eritoten päättää, aiotko luoda tarinan yhdessä muiden olentojen kanssa. Voit tehdä tarinasi kanssa kaikenlaista sekä tarinan kertomisen suhteen että sen sisällön suhteen. Mutta on yksi asia, jota et koskaan voi tehdä millekään tarinalle: et voi tehdä siitä **totta**. Sen perimmäisessä merkityksessä. Et voi luoda tositarinaa, joka ei olisi myös epätosi jostain toisesta näkökulmasta.

Siksi käsitteiden tosi ja epätosi kanssa kamppailu ei ole oikein kovin tuottava tapa käyttää energiaasi. Mikään muu, paitsi "YKSI on.", ei ole pohjimmiltaan totta. Kaikessa muussa on vain kysymys väliaikaisesta paikallisesta epätasapainosta. Ja Äärettömät Vaihtelut kertovat

meille, että kaikki asiat voidaan luoda yhdessä ja voivat olla yhtä totta. Kaikki asiat ovat ja kaikki asiat eivät ole. Se on Äärettömän Joustavan Pallon luonto.

Z: Mutta 8, olet juuri käyttänyt Äärettömän Joustavaa Palloa todistamaan jotain minulle ja samaan aikaan sanot, että Äärettömän Joustava Pallo on vain tarina! Enkä tiedä, onko se totta vai ei, enkä edes tiedä, onko sillä merkitystä. Ugh! Olen turhautunut ja hämmentynyt! Tunnen itseni vielä **enemmän** Unohduksen lapseksi juuri nyt. Tuntuu, etten ikinä tule käsittämään tätä.

8: Onko niin? No, jospa kertoisin sinulle hieman enemmän Unohduksen lapsista? Itse asiassa, jospa kertoisin sinulle suuresta pelastavasta armosta, jota he voivat käyttää löytääkseen tiensä Kotiin?

Z: Kotiin?

8: Takaisin Muistamiseen, muistatko?

Z: Ai, kyllä. Muistan (nauraa). Tarkoitat siis, että Unohduksen lapsilla on toivoa? He voivat mennä kotiin kaikesta huolimatta?

8: Kyllä. On aina olemassa yksi suuri pelastava armo. Mutta ennen kuin voin kertoa sinulle siitä, minun on ensin kerrottava enemmän siitä, miksi Unohduksen lapset joutuivat yhä syvemmälle unohdukseen ja riippumatta siitä, miten kovasti he yrittivät, he eivät koskaan näyttäneet pystyvän muistamaan.

Kyse on samaistumisesta; siitä, kuka julistat olevasi. Katsos, kaikilla YHDEN osilla on YHDEN ominaisuudet. Ne ovat luovia ja luovat itseään. Tämä tarkoittaa, että voit luoda itseäsi niin kuin haluat. Voin sanoa sen tällä tavalla:

*”Olet se, joka **sanot** olevasi.”*

Joten mitä tapahtuu, jos julistat olevasi oma toimintosi? Silloin julistat **olevasi** sitä, mitä **teet**. Tämän lähes kaikki Maapallolla olevat tekevät – he julistavat olevansa sitä, mitä he tekevät. Menepä johonkin sosiaaliseen tapahtumaan ja kohtaa joku uusi ihminen ja hän lähes aina avaa keskustelun kysymällä, mitä sinä teet työkseksi. Mikä on työsi, toimintasi. Se on epäsuora uskomus, jonka mukaan saadessaan selville, mitä teet, silloin tiedetään, kuka sinä olet. Tietenkin ongelma tämän ajatuksen osalta on se, että se on niin kokonaisvaltainen, että olet siitä samaa mieltä ja uskot siihen itsekin. Sanot *”Olen mitä teen”* ja koska sanon niin, se **on** niin! Sitten **olet** sitä, mitä teet.

Haluan nyt esitellä sinulle erään sanan. Se on sana, jonka tunnet oikein hyvin. Mutta se on myös sana, jonka olet ymmärtänyt niin väärin, että sinut pitää itse asiassa muodollisesti esitellä sille, jotta voit kohdata sen uudelleen ja ymmärtää, mitä sana oikeasti merkitsee. Sinun on ymmärrettävä se oikein ja käytettävä sitä oikein. Koska se on hyvin hyödyllinen sana hyvin hyödylliselle käsitteelle.

Sana on **ego**.

Ego on se osa itseä, joka ”tekee”. Se on osa, joka pyrkii, saavuttaa, nousee ylös, menee ulos ja lähtee menemään. Pienessä tarinassamme Työntö on esimerkki egosta. Se on Itsen osa, joka sanoo ”Aion mennä tekemään sitä tai tätä” ja sitten se tekee sen. Ego sanoo ”Minä teen”.

Nyt kysyn sinulta, kuulostaako tämä pahalta asialta?

Z: Ei. Ei todellakaan kuulosta. Tuon määritelmän mukaan egoa tarvitaan kaikkeen. Tarkoitan, etten pääsisi aamulla sängystä ylös ilman egoa. Enkä todellakaan istuisi tässä kirjoittamassa tällä näppäimistöllä ilman egoa.

8: Olet oikeassa. Ilman ego et **tekisi** yhtään mitään. Äiti ei halaisi lastaan. Rakastavaiset eivät tuijottaisi toisiaan silmiin. Et tekisi kehoasi varten ravitsevaa ruokaa. Mikään hyvänä tai rakastavana pitämäsi asia ei tulisi tehdyksi. Mitään ei koskaan tulisi tehdyksi.

Vien asiaa vielä pitemmälle: ilman egoa maailmankaikkeuttasi ei olisi ikinä olemassa. Luojaolennot, jotka kerääntyivät yhteen luomaan tätä maailmankaikkeutta, saivat sen aikaan tekemällä päätöksiä ja valintoja ja sitten toteuttamalla ne. YHDEN aivan ensimmäinen, kaikkein perustavin päätös pyrkiessään löytämään itsensä, on luomisen liikevoima, ego. Työntö on ego.

Z: Mutta niin on sota ja tuho ja tappaminen ja kaikki nuo muut jutut.

8: Kyllä, todellakin, näin on! Ego aloittaa kaiken toiminnan. Onko kysymyksessä hyvä toiminta vai paha toiminta on vain sinun arviosi siitä. Ego on vain väline. Se on osa sinua, joka **tekee**. **Astu Taivaaseen** -kirjassa olemme puhuneet paljon **tekemisestä** ja **olemisesta**. Se osa tietoisuudestasi, joka liittyy **tekemiseen**, on egosi.

Et kai voi rehellisesti olla sitä mieltä, että siinä on jotain synnynnäistä väärää tai pahaa, vai voitko?

Z: En. Sinun sanomasi perusteella voin ymmärtää ettei ego ole hyvä eikä pahakaan. Se on väline, jonka avulla voit rakentaa joko sairaalan tai pommin. Kuten veistä voidaan käyttää ruoan leikkaamiseen tai tappamiseen. Se on vain väline. Tajuan sen.

Mutta erityisesti henkisissä piireissä on tämä idea, että ego on paha. Usein kuulee sanottavan, että ego on vihollinen – että se on kukistettava tai voitettava tai jopa tuhottava, ennen kuin voi kasvaa henkisesti. Olen kuullut jopa joidenkin kunnioittamani ihmisten sanovan, että egon voidaan sanovan edustavan ”*Jumalan voittamista*”.

Onko tämä kaikki hölynpölyä?

8: Se on väärinymmärrys. Ja hyvin ymmärrettävä sellainen.

Z: Ymmärrettävä väärinymmärrys? (nauraa)

8: (hymyilee) Kieli voi olla joskus aika hauskaa, vai mitä?

Mutta annas kun kerron sinulle, miksi se on väärinymmärrys ja miksi on ymmärrettävää, että se tapahtuu.

Ensinnäkin, kuten sanoin, egoissa ei ole mitään vikaa.

Mutta jos samaistut egoosi, silloin takuuvarmasti olet matkalla ykseydestä pois päin. Olet matkalla kohti erillisyyttä.

Z: Ah! Ja tuohan on paha asia, joten...

8: Ei niin nopeasti, Vilkas! En sanonut, että se on ”paha” asia. Jos **haluat** suunnata kohti erillisyyttä, kuten Työntö teki, silloin se on hyvä asia. Mutta jos haluat suunnata kohti ykseyttä, silloin se on sopimaton asia. Jos haluat mennä kotiin, silloin sinun täytyy kävellä kasvot kotia kohti. Egoon samaistuminen tarkoittaa kävelemistä kasvot pois päin kotoa. Koska itse asiassa **et** ole sitä, mitä **teet**. Se, mitä **teet**, on vain ohimenevä peli, jota pelaat harhakuvien kanssa. Jos olisit tekemässä veistosta, et yhtäkkiä ajattelisi **olevasi** tuo veistos!

Yhtä varmasti kuin jos olisit kuvanveistäjä, luot omaa muotoasi tekemisesi kautta. Ja tässä tarkoitan ”muodolla” sen laajempaa merkitystä ja sen normaalia merkitystä – henkinen muotoasi ja fyysinen muotosi luodaan tekemisesi kautta. Mutta tämä toiminta on vain jotain, jota valitset tekeväsi jonkin aikaa. Voitaisiin sanoa, että tämä on sinun päämääräsi. Voitaisiin sanoa, että **tämän takia** olet olemassa. Ja niin se on, niin kauan kuin sanot sen olevan niin. Mutta usko minua, jos lakkaisit tekemästä tätä, et lakkaisi olemasta olemassa! Joten kysymys ei oikeasti ole siitä, **miksi** olet olemassa. Parhaimmillaan kysymys on toiminnasta, joka sopii sinulle hyvin ja jonka tekemisestä nautit. Eikä siinä ole yhtään mitään väärää! Mutta sinun tarvitsee ymmärtää, että sinä valitset päämääräsi. Ja että aikanaan tulet muuttamaan sitä ja valitsemaan uuden päämäärän. Mutta ymmärrä tämä; päämääräsi ei määrittele sinua. Sinä määrittelet päämääräsi. Et ole sitä, mitä teet.

On tärkeää, että ymmärrät tämän, koska määrittelet itsesi sen mukaan, mitä teet, suuntaat kohti erillisyyttä.

Kun julistat olevasi se, mitä luot, rajoitat itseäsi perin pohjin. Luomuksiesi kokonaismäärä on hyvin pieni asia verrattuna muuhun osaan äärettömyyttä. Siksi valitset näkeväsi itsesi hyvin pienenä, rajallisena, rajattuna, maallisena ja hyvin erillään kaikesta muusta. Ainoa tapa löytää jotain pientä suojaa on puolustaa omia luomuksiasi tarmokkaasti ja pyrkiä aggressiivisesti laajentamaan luomuksiasi. Juuri tämän takia olennot, jotka ovat syvästi egokeskeisiä, ottavat aina omat luomuksensa **hyvin vakavasti**. Jos sinä **olet** yhtä kuin luomuksesi, silloin luomuksistasi muodostuu **hyvin tärkeitä**. Eikö muodostukin? Oletko koskaan nähnyt ihmisiä, jotka ovat syvästi kiinni egoissaan, istumassa ja keskustelemassa yhdessä luomuksistaan? He ovat aina Hyvin Tärkeitä Ihmisiä ja aina tekemässä Hyvin Tärkeää Liiketoimintaa. Se vaatii paljon otsan rypistelyä ja vakavuutta. Ei ole väliä, onko kysymyksessä yrityksen johtokunnan kokous tai maan eduskunnan jäsenten kokous tai Yhdistyneiden Kansakuntien delegaattien kokous; kun egokeskeiset ihmiset kokoontuvat, se on vakavaa asiaa. Rakkautta, naurua eikä ystävällisyyttä ei koskaan löydy asialistalta.

Tämä ei ole yllättävää. Jos sanot ”Minä **olen** tämä tekeminen”, silloin heität kaiken peliin tuon asian tekemiseen. Mittaat arvoasi sen mukaan, miten hyvin teet tuon asian. Haet vahvistusta siitä, että teet sen hyvin. Odotat paljon pään silitystä sen takia, että olet

suoriutunut hyvin. Tässä maailmassa se usein tarkoittaa paljon rahaa. Mutta on olemassa muitakin egoa pönkittäviä asioita, joita saatat hakea, kuten vertaistesi hyväksyntää tai hienoa tehtävämikettä tai kulmahuonetta omana työtilanasi tai mitä tahansa. Jos olet sitä, mitä teet, silloin himoitset tuon kaltaisia palkintoja. Asian käänttöpuolena on tietenkin jatkuvan pelon varjo siitä, että teet virheitä ja työtäsi pidetään puutteellisena. Koska tämä merkitsee sitä, että **sinä** olet puutteellinen. Toisaalta egon pönkittäminen, jonka vastapainona toisaalta epätoivoisesti peitelty, tunnustamaton paniikki, on tapa, jolla asiat menevät eteenpäin. Kun koneen osaan kohdistuu liian paljon painetta tavalla, joka uhkaa rikkoa sen, sanomme sen olevan rasittunut. Rasittuneet materiaalit rikkoontuvat lopulta. Kun elät egokeskeistä elämää, olet jatkuvasti rasittuneessa olotilassa. Se on yleisesti tunnustettu jopa teidän yhteiskunnassanne. Työstressi. Johdon stressi. Se kirjaimellisesti ikäännyttää sinua kiihtyvällä vauhdilla, se vahingoittaa kehoasi ja psyykettäsi. Kaikki väärän samaistumisen takia.

Mutta tuo ei ole pahin asia. Kun joku uhkaa millä tahansa tavalla egokeskeisen olennon tekemisiä, silloin tämä luonnollisesti ottaa sen hyvin henkilökohtaisesti. Koska he uskovat, että se mitä he tekevät, **on** se, mitä he ovat. Se **on** heille niin henkilökohtaista. He ovat valmiita puolustamaan elämäntyötään, koska loppujen lopuksi se on, mitä he ovat. Se **on** heidän elämänsä.

Juuri tästä kumpuaa suuri osa yhteiskunnallisia toimintahäiriöitä.

Esimerkiksi sota on egoon samaistumisen toiminta. Poliitikot samaistuvat toimintaansa ja kun joku uhkaa tuota toimintaa, he lähettävät omaa väkeään miten paljon tahansa tarvitaan lahtaamaan toisia puolustaakseen tuota toimintaa.

Se kaikki on eräänlaista mielenvikaisuutta.

Mutta katsos, te kaikki olette Työnnön lapsia. On ymmärrettävää ja luonnollista, että pyritte jatkuvasti ymmärtämään itseänne yhä enemmän **tekemisen** kautta. Olette sitä mieltä, että löydätte vastauksia elämän suuriin kysymyksiin **tekemisen** kautta. Olette sitä mieltä, että tiede, filosofia tai uskonto saattaisi viedä teidät takaisin kotiin. Mutta ne eivät vie. Koska kaikki nuo asiat ovat **tekemistä**. Ne ovat egon toimintaa. Käyttämällä mieltänne ette koskaan tule tuntemaan ykseyttä. Ette tule koskaan ymmärtämään Jumalaa ajatusten kautta. Ette koskaan tule tuntemaan rakkautta egossanne. Nämä asiat ovat mahdottomia.

Mutta se ei tarkoita, etteikö ajatuksen, mielen ja egon välineet olisi hyödyllisiä! Huomaat varmaan, että koko **Astu Taivaaseen** -kirja on täynnä ideoita, ajatuksia ja filosofioita. Se kaikki on ollut egojuttuja. Eikä se ole väärin! Olemme käyttäneet egojuttuja ratkaistaksemme toisia egojuttuja. Joten, jos yrität astua taivaaseen, silloin tällainen egojuttujen soveltaminen on hyödyllistä. Mutta olemme nyt edenneet niin pitkälle kuin egojuttujen avulla voidaan edetä. Ennen kuin voimme edetä eteenpäin, sinun tarvitsi ottaa edes pienen pieni askel ilman egoa. Juuri siitä sinun hiljaisuuden päivässäsi oli kysymys. Tuona päivänä irroitauduit halukkaasti ja tarkoituksellisesti ensimmäistä kertaa täydellisesti egostasi yhden hetken ajaksi ja juuri tuona hetkenä kuuntelit sydäntäsi. Sillä lakkasit **tekemästä** vain hetkeksi ja löysit itsesi **olemisen** olotilasta. Se muutti kaiken.

Katsos – sinä et ole egosi. Itse asiassa olet ykseyden näkymätön osa. Olet puhdas tietoisuus. Niin kauan kuin koet olemasi erillään muusta ykseydestä, sinut tullaan vetämään takaisin ykseyteen Rakkauten avulla. Itse asiassa, mitä erillisempi olet, sitä enemmän on Rakkautta, joka vetää sinua takaisin ykseyteen – sitä vaikeampaa sinulle on pysyä erillisenä. Rakkaus on se joustavuus Äärettömän Joustavassa Pallossa. Sinun todellinen luontosihan on olla YHTÄ ykseyden kanssa. Joten, mitä enemmän työnnyt ulospäin, sitä enemmän vastapainoa pyrkii tasapainottamaan tilannetta. Siksi sinua vedetään takaisin entistä voimallisemmin.

Sinulla on useita eri tapoja toimia tätä sisäänvetoa vastaan, jotta voit jatkaa työntymistä ulospäin. Samaistuminen muotoosi on erinomainen tapa saada tämä aikaan. Jos päästät irti tuosta samaistumisesta, se aiheuttaa ulospäin työntymisen hidastumisen ja jopa pysähtymisen. Jos haluat palata kotiin, voit silloin vain samaistua siihen, mitä todellisuudessa **olet**.

Ja miten teet sitten tuon? Miten saat selville, mitä oikeasti **olet**?

Menet oman olemuksesi ytimeen. Menet sydämeesi. Syvällä sydämesi sisällä on portti ykseyteen. Pidät todellakin sisälläsi koko ykseyttä. Se, että itsesi ulkopuolella olisi yhtään mitään muuta, on vain harhakuva. Kaikki, mitä koet olevan itsesi ulkopuolella, on oman psyykkeesi heijastuma – sen YHDEN valo, joka loistaa oman, kokemasi tietoisuuden linssien lävitse. Sinä kirjaimellisesti luot oman kokemuksesi. Heijastat sen sisältäsi. Joten, jos menet sydämeesi, voit löytää sen, kuka todella **olet**. Ja kuka sinä olet, on... ykseys!

Kaikki luomasi muodot ovat luomuksiasi ja sinä olet tietenkin niiden luoja. Luojana et rajoitu pelkästään luomiisi muotoihin, koska voit luoda loputtomasti muitakin erilaisia muotoja, jos haluat. Katsomalla sisäänpäin voit havaita, että sydämesi sisällä on myös joka ikinen muukin muoto, joka on ikinä luotu; kaikki viisaus, tieto ja oppiminen on sinun. Kaikki kyvyt ovat sinun kykyjäsi. Sinusta tulee rajaton. Löydät oman jumalallisen luontosisi. Tiedät kaiken, mitä sinun tarvitsee tietää ja voit tehdä kaiken, mitä sinun tarvitsee tehdä.

Juuri **tämä** on se suuri pelastava armo, joka on Unohdusten lasten saatavilla aina. Milloin tahansa, kun he päättävät lakata samaistumasta egoonsa ja siirtyvät sydämeensä, he löytävät pelastavan armon. He löytävät Muistamisen itsensä sisältä.

Z: Ja sitten? Mitä he sitten tekevät?

8: Mitä **sinä** tekisit? Ottaisitko tämän tiedon ja ryntäisit kotiin Paikallaanpysyvyyden luokse vai olisiko muita, joille haluaisit lahjoittaa tämän tiedon?

Z: Jälkimmäisen. Haluaisin antaa lahjaksi sen, mitä olen löytänyt.

8: Kyllä. Tietenkin antaisit. Koska juuri tuota Rakkaus tekisi. Siirryt siis askeleen lähemmäksi kotia, mutta et ryntää heti sinne. Juuri tuosta asemasta, kun olet askeleen lähempänä, autat muita niin hyvin kuin voit. Muistutat tuosta tiedosta niitä, joita voit. Ja sitten, kun olet tehnyt sen, mitä luulet pystyväsi tekemään, otat toisen askeleen lähemmäksi kotia. Sieltä käsin löydät lisää jumalallisia voimia. Oivallat, että on **enemmänkin**, mitä voit tehdä. Ja sitten teet enemmän. Koska juuri tuota Rakkaus tekisi. Siispä menet askel askeleelta muistaen,

rakastaen, parantaen, auttaen ja muistuttaen... koko matkan kotiin. Ja sitten lopulta, kun olet enää yhden pienenpienen askeleen päässä kotoa, kun seisot siinä kynnyksellä, ennen kuin ryntäät Paikallaanpysyvyyden odottaville käsivarsille, tulet oivaltamaan, ettet palaa kotiin yksinään. Tulet ymmärtämään, että olet kaikki, mitä Työntö on, koska olet kerännyt mukaasi muut Työnnön osat. Työntö kaikinensa palaa kotiin Paikallaanpysyvyyden luokse. Se Rakkauden ilmentymä tulee olemaan todellakin ihmeellinen!

Z: Minä **rakastan** onnellisia loppuja!

8: Kaikki loput ovat onnellisia. Jos et ole onnellinen, silloin se ei vielä ole loppu. Se on vain jokin väärinymmärretty keskeytys jossain välillä.

Z: Tämä on siis Työnnön, Paikallaanpysyvyyden ja Äärettömän Joustavan Pallon tarina?

8: Niin on. Piditkö siitä?

Z: Pidin siitä paljon. Se saa minut ymmärtämään, että minun tarvitsee todella oivaltaa, miten löydän oman pelastavan armoni. Haluan löytää Muistamisen sisältäni. Haluan siirtyä täydellisesti sydämeeni ja olla yhtä sen kanssa, mitä oikeasti olen.

Kyllä, haluan antaa lahjaksi sen, mitä löydän, kuten teenkin, mutta haluan kulkea tuota polkua ja pysyä sillä koko matkan kotiin Paikallaanpysyvyyden luokse. Ykseyteen.

8: Tuo on hyvä, rakas ystäväni. Tuota toivon itsellenikin.

Olet taatusti tuolla polulla. Ja on minun iloni ja etuoikeuteni auttaa parhaani mukaan sinua pysymään tuolla polulla.

Matkasi todellakin jatkuu, kun kykysi rakastaa laajenee. ”Rakastaa isolla R:llä”, niin kuin sanoit kaunopuheisesti silloin, kun kuvasit hiljaisuuden päivääsi.

Seuraavaksi haluaisin keskustella kanssasi rakkaudesta, tavoitteena, että alat oppia, kuinka **olla** rakkaus.

Aloitamme puhumalla siitä, mitä rakkaus itse asiassa on. Niin pitkälle kuin on mahdollista, pyrimme ymmärtämään rakkautta.

Sitten yritämme ymmärtää, miksi sinun pitäisi pyrkiä tekemään kuten ehdotan. Miksi pitäisi oppia olemaan rakkaus?

Sitten alamme työstämään niitä estoja, jotka estävät sinua olemasta rakkaus.

Ja kun se on tehty, olet valmis alkamaan elää aivan toisella tasolla olevaa tietoisuutta, mikä on sinulle juuri valjennut.

Z: Okei, erinomaista.

8: Olen iloinen, että hyväksyt tämän. No niin, aloitetaanpas sitten.

1. Mitä Rakkaus Tarkalleen Ottaen On?

Olen sanonut sinulle, että ykseys on olemassa täydellisen tasapainon olotilassa. Että YKSI on puhdas, rajaton tietoisuus ja että Se on sen takia kaikki ja ei mitään. Sinä olet ykseyden näkymätön osa ja olet olemassa erotettavissa olevana olentona, jolla on erilaisia ominaisuuksia, koska sinut on luotu erilaisista epätasapainotilanteista. Nämä epätasapainotilanteet syntyvät, kun sinä tai Sisäinen Itsesi pitävät yllä erilaisia ajatuksia itsestäsi. Samaistut voimakkaasti ykseyden tiettyihin ominaisuuksiin (olen tämä ja olen tuo) ja hyvin heikosti toisiin ominaisuuksiin (minä en ole näitä muita asioita). Siten olet epätasapainoisessa tilassa ja pysyt siinä, kunnes samaistut yhtä paljon kaikkiin ykseyden ominaisuuksiin ja siksi myös et mihinkään niistä. Rakkaus on se voima, joka vetää sinua takaisin tasapainoon. Juuri se palauttaa sinut ykseyteen. Rakkaus kokoaa yhteen sen, mikä on pirstaloitunut. Rakkaus palauttaa kaikki palapelin palat oikeille paikoilleen. Juuri Rakkaus sallii sinun nähdä harhakuvien lävitse ja nähdä jumalallisuuden, vaikka vain hetken verran, toisen ihmisen silmissä. Rakkaus vetää yhteen sen, mikä on erotettu toisistaan. Kun todellinen, aito, ehdoton rakkaus vallitsee tietoisuudessasi, silloin tulet oikeasti **näkemään** ykseyden mihin tahansa katsotkin. Ja koska ei ole mitään, mikä ei johdu ykseydestä, tulet näkemään kaiken todellisimman luonnon. Näet kaikkien harhakuvien ja valheiden lävitse. Ymmärrät, että kaikki ja jokainen on osa sinua, samoin kuin sinä olet osa Kaikkea. Se merkitsee sitä, että tiedät sydämessäsi kaiken olevan jumalallista eikä ole olemassa mitään, mikä ei olisi jumalallista. Että kaikki on täydellistä. Mikään ei ole väärin. Että kaikki ansaitsevat rakkautesi eikä ole mitään tarvetta pelkoon tai muihin negatiivisiin tunteisiin. **Tuota** on rakkaus.

Jos tuntisit **tuollaista** rakkautta, silloin kaikki tulisi sinun osaltasi muuttumaan maagisesti. Tulet ymmärtämään uudelleen kaikki ne asiat, joita olit aikaisemmin pitänyt pahana tai mahdottomana hyväksyä. Näet valoa, rakkautta ja kunniaa mihin tahansa luotkin katseesi. Eikä sen takia, että sinua on huijattu – päinvastoin – täsmälleen sen takia, että sinua ei enää huijata... koska lakkaat uskomasta harhakuvien valheelliseen todistusaineistoon.

Koska tiedät valon ja kunnian olevan totta, siitä tulee totta ja sinun maailmasi tulee muuttumaan. Olet aina luonut oman todellisuutesi jokaisessa yksityiskohdassa, aina pienimmästä kaikkein suurimpaan, mutta nyt tulet **tietämään**, että teet niin. Nyt siirryt tietoiseen luomiseen. Ja tulet luomaan rakkauden avulla. Rakkaudesta tulee motiivisi ja rakkaudesta tulee sinun luomisvälineesi.

On paljon muutakin, mitä voisın sanoa rakkaudesta. Voisin yrittää käyttää vielä houkuttelevampia ja kaunopuheisempia sanoja. Mutta ne eivät koskaan onnistuisi kuvaamaan sitä armoa ja kunniaa, mitä rakkaus oikeasti on. Rakkautta ei voi ymmärtää. Rakkaus on paljon suurempi kuin se mieli, joka pyrkii ymmärtämään sitä. Rakkaus voidaan ainoastaan kokea. Jos saat edes pienen makupalan todella rajattomasta, ehdottomasta rakkaudesta, tulet muuttumaan ikuisesti. Elämäsi etsintä palautuu tuohon rakkauden olotilaan. Tuossa hetkessä tulet tietämään, ettei sinulla voi olla mitään edes etäisesti niin

tärkeää kuin olla olemassa tuossa jumalallisen yhteenkuuluvaisuuden tilassa, mikä **on** rakkaus.

Z: Kiitos paljon tästä, 8. Kun kuulen sinun kuvauksesi, tiedän sen olevan totta, koska minulla on ollut elämässäni kaksi tapausta, jolloin olen tiennyt, että todellinen, ehdoton rakkaus on koskettanut minua. Ensimmäinen oli ”vuorikokemukseni”, jossa kuten olen aikaisemmin sanonut, sydämeni avautui ja elämänpolkuni muuttui radikaalisti. Toinen tuollainen kokemus on kuvattu tämän luvun alussa, ”hiljaisuuden päivä”, jossa oikeasti tunsin totuuden siitä, mitä minulle oli tapahtumassa.

Kummallakin kerralla, toki hyvin eri tavoilla, lähestyin tietoisuutta kaiken elämän jumalaisesta täydellisyydestä. Kummallakin kerralla havaitsin kaiken ykseyden hieman kirkkaammin. Kummatkin näistä olivat todella ihmeellisiä, autuaallisia kokemuksia, joita en missään tapauksessa olisi pystynyt ”keksimään” mielessäni tai egossani, vaikka minulla olisi ollut kaikki maailman tahto. Molemmat olivat suurenmoisia armolahjoja.

Se, mitä olet sanonut tästä, kuulostaa minusta järkevältä. Ja minulla **on** suuri halu palata tuohon rakkauden tilaan ja lopulta, kun olen valmis, jäädä sinne pysyvästi.

Tuo asia, että Rakkaus on se, mikä vetää kaiken takaisin kohti tasapainoa ja ykseyttä, on minulle uutta ja mielenkiintoista. En tiennyt tuota. Mutta se tuntuu järkevältä. Kiitos.

8: Ole hyvä. Puhumme näistä kokemuksista lisää hetken kuluttua. Nyt siirrymme seuraavaan kohtaan:

2. Miksi Pitäisi Oppia Olemaan Rakkaus?

Voin todeta tämän yhtä selvästi ja napakasti kuin tämä: jos todella opit rakastamaan rajattomasti ja ehdottomasti, silloin taivaan valtakunta tulee olemaan sinun.

Niin yksinkertaista se on.

Mutta ehkä et tiedä, mitä tuo tarkoittaa, joten ehkä minun pitäisi kuvailla sitä vähän tarkemmin.

Ensinnäkin, tiedät olevasi absoluuttisesti osa ykseyttä ja kaikki tapaamasi ja näkemäsi ihmiset ovat myös osa ykseyttä. Tulet näkemään toiset hyvin eri tavalla verrattuna siihen, miten nyt heidät näet. Tulet näkemään heidän valonsa. Tämä tarkoittaa, että näet jo vilkaisulla, keitä he oikeasti ovat. Toki tulet myös näkemään, mihin tahansa kielikuviin tai harhakuviin he ovat tilapäisesti saattaneet itsensä pukea, mutta se ei haittaa näkemääsi. Tunnet olennon sellaisena kuin hän on, vaikka hän on kuin rakas ystävä, joka on pukeutunut mielikuvitukselliseen asuun, etkä niinkään sitä kehoa, jota hän asuttaa tai peliä, jota hän pelaa. Näet heidän totuutensa. Ja he näkevät myös sinut! Suuri osa maailmassasi olevien olentojen ilmentämästä pelosta on oikeasti vain suuri halu tulla **nähdyksi**. Tulla nähdyksi sellaisena kuin he oikeasti ovat. Tulla tunnistetuksi. Tulla ymmärretyksi. Tulla rakastetuksi sellaisena kuin he ovat. Tästä tulee välitöntä ja automaattista. Jokainen tulee **näkemään** toisensa. Kaikki tulevat ymmärretyiksi. Kaikki tulevat rakastetuiksi.

Eikä enää tietenkään tule väärinkäsityksiä. Eikä sitä, ettet enää haluaisi ikinä valehdella, sillä se voisi olla haitallista omien päämääriesi kannalta, mutta on totta, että et voisi valehdella eikä sinulle voitaisi valehdella. Heidän ”sanansa” tai mitä tahansa muuta vertauskuvallista ja luovaa esittämistapaa he saattavatkin sinulle tarjota, olisi vain lisätietoa. Pääasiallisesti tiedät heidät ja heidän todellisen luontonsa ja tahtotilansa heidän valonsa perusteella.

Telepatiasta ei tule ainoastaan mahdollista, vaan siitä tulee itse asiassa sinun normaali kommunikointitapasi. Jos tiedät pohjimmiltasi olevasi sama YKSI suuri olento, silloin sinulla ei ole vaikeuksia ymmärtää, että ykseyden eri osat voivat jakaa samat ajatukset Itsen kanssa. Jos ajattelet toista olentoa, silloin voit tuoda heidät mieleesi ja välittömästi sallit heidän tietää, mitä ajattelet. Jos haluat, asia voi olla näin: välitöntä mielestä mieleen tapahtuvaan ajatusten, tunteiden, kokemusten ja ideoiden jakamista paikasta ja ajasta riippumatta.

Ja tietenkin, jos haluat ajatuksellesi yksityisyyttä, sekin on sinun.

Tulet tuntemaan itsesi luovana olentona, jolla on rajaton valta. Aika, paikka, energia ja aine ovat kaikki harhakuvia, jotka on luotu vain, jotta tietynlaiset pelit voisivat toimia. Kun tiedät olevasi osa ykseyttä, silloin harhakuvat toimivat vain silloin, kun haluat niiden toimivan. Joten näistä asioista tulee joustavia. Sinulle voidaan opettaa (jos niin haluat), miten aikaa, paikkaa, energiaa ja ainetta manipuloidaan. Se ei ole kovin vaikeata. Kun näet harhakuvien lävitse, siitä tulee aika helppoa. Silloin näet, että aika ja paikka ovat sama asia. Ne ovat vain harhaisia tapoja erottaa asiat toisistaan. Tämä erottelu luo energian, joka virtaa ajan ja paikan harhakuvan erottamien kahden tai useamman pisteen välillä. Aine on vain lopputulosta siitä, että pidetään tietoisuuden kuvioita energian virrassa. Tähän saakka olet uskonut olevasi tuon illuusion **sisällä**. Olet katsonut näin syntyneitä muotoja etkä ole pelkästään uskonut niiden olevan totta, mutta olet itse asiassa uskonut itsesikin **olevan** yksi näistä muodoista. Mutta asia ei ole niin. Nämä tietoisuuskuvioista peräisin olevat muodot eivät ole sinä. Ne ovat vain ohimeneviä luomistöitä. Tulet ymmärtämään sen. Tulet ymmärtämään olevasi oman muotosi luoja. Ja sitten tulet oppimaan, miten muutat luomiasi muotoja oman mielesi mukaan. Tarkoitin siis, että tulet pystymään tietoisesti luomaan (tai ainakin luomaan yhdessä toisten kanssa) oman maailmasi, oman kehosi ja kaiken ympärillä olevan, oman mielesi mukaan.

Sitten tulet oppimaan välittömän teleportaation. Pystyt yksinkertaisesti päästämään irti muodosta täällä missä olet ja kehosi vain häviää olemattomiin, vain ilmestyäkseen uudelleen olemattomasta jonnekin muualle Maapallolla. Tai jos niin haluat, niin kokonaan toiselle planeetalle. Sinun tarvitsee vain pitää muotosi kuvio kiinni siellä olevassa energiassa ja silloin olet siellä. Tai ainakin sinua edustava muoto tulee olemaan siellä. Teleportaatio on korkeataajuisten yhdistyneiden tietoisuuksien suosima liikkumistapa kaikkialla maailmankaikkeudessa. Aika eikä paikka eivät ole sinulle este!

Eikä sinulla tietenkään ikinä enää ole tarvetta kuolla. Kuten tiedät, niille, jotka ovat matkalla erillisyyteen päin, kuolema on hyvin tärkeä ja arvokas väline. Erillisyyteen päin matkaaville olennoille on sangen normaalia eksyä peliensä maailmaan ja harhoihin ja kadottaa

näkyvistään matkansa suurempi päämäärä ja tavoite. Tuollaiset olennot eivät pelkästään joudu hieman eksyksiin ja hämmennyksiin, vaan ne myös alkavat luoda itselleen suuresti kärsimystä, pelkoa ja sekaannusta. Sen takia luotiin kuolema, joka sallisi noiden olentojen keskeyttää taipaleensa ja ne voitaisiin säännöllisin väliajoin tuoda takaisin heille tarkoitettulle polulle. Kuolema antaa olennot välineen, jonka avulla se voi pysäyttää matkansa ja palata korkeampaan tietoisuuteen saamaan neuvoa ja apua. Ilman armahtavaa vapautusta erillisyyteen päin matkalla olevista olennoista tulisi lopen uupuneita ja traumatisoituneita. Mutta silloin, kun siirryt aidon, säteilevän rakkauden olotilaan, tuollaisista vapautuksista tulee täysin tarpeettomia. Ei ole mitään, mistä pitäisi vapautua. Jos ikinä tarvitset lepoa ja helpotusta, voit yksinkertaisesti hiljentää ego-olemuksesi, laskea taakkasi maahan ja saavutat välittömästi tuon autuaallisen, tasapainoisen, harmoonisen ykseyden, mikä on sinun todellisen luontosi. Ja sinulle tämä on yhtä normaalia kuin mitä yöuni on tällä hetkellä.

Nämä ovat joitain todellisen yhdistyneen tietoisuuden elämän yleisiä ominaisuuksia. Yhdistyneessä tietoisuudessa oleminen **on** sama asia kuin rakkaudessa oleminen. Täydellinen, ehdoton rakkaus Kaikki-Mitä-On -kokonaisuutta kohtaan **on** sama kuin tunnistaminen itsensä osaksi sitä samaa kokonaisuutta.

Mutta tuollaisen tietoisuuden saavuttaminen ja tuollaisessa korkeassa tietoisuudessa oleminen ei ole rajoite. Et ole rajoittunut tuollaiseen elämään, jonka olen juuri hahmotellut. Saat esimerkiksi valita olevasi yhdistyneessä tietoisuudessa ja päätät sieltä käsin viettää aikaa alemmissa erillisyyden ja kaksinaisuuden valtakunnissa, jos haluat löytää itseäsi tai seikkailla toisten palvelemisiin liittyvissä tehtävissä. Tai voisit mennä ykseyden portin lävitse vierailemaan kokonaan toisissa todellisuuksissa. En tarkoita vain muita paikkoja tässä maailmankaikkeudessa tai muissa maailmankaikkeuksissa, ei, vaan tarkoitan kokonaan uudenlaisia luomisen kehyksiä. Luomistyötä, joka ei toimi lainkaan samalla tavalla kuin tämä toimii. Kun lähdet pois yhdestä ykseyden paikasta, voit astua sisään mihin tahansa muuhun ykseyden sisällä olevaan valtakuntaan. Ja saatat mennä sinne luomaan, jos niin haluat. Tämä kaikki sinun valittavissasi.

Tulet hyvin nopeasti myös oivaltamaan, ettet enää tarvitse yksiulotteista perspektiiviä. Tulet oivaltamaan, että voit toimia ajan ulkopuolella. Tämä tarkoittaa, että saatat haluta elää elämää yhdessä todellisuudessa ja samaan aikaan tutkia ja luoda tuhat muuta todellisuutta. Sinulla ei ole mitään rajoitteita, paitsi ne, jotka itse asetat itsellesi.

Sellaisen olennon elämässä, joka luo oman maailmansa kokonaan rakkaudella ja asuu yhdistyneen tietoisuuden todellisuudessa, on joitain yleisiä piirteitä. Juuri sitä voit odottaa itsellesi, jos avaat sydämesi rakkaudelle ja sitten pysyt sillä kurssilla matkallasi ykseyteen. Mutta ne ovat vain yleisiä piirteitä ja olet tietysti vapaa valitsemaan muitakin kokemuksia, jos niitä haluat.

Mitä tulee elämäsi yksityiskohtiin – missä tulet asumaan, miten tulet elämään, mitä tulet tekemään – näihin kysymyksiin vastaat tietenkin itse. En voi kertoa sinulle, mitä sinun tulee päättää. Mutta voin kertoa, että jos vain haluat, pystyt elämään todella hämmästyttävää

elämää. Jos päätät ympäröidä itsesi muilla yhdistyneessä tietoisuudessa asuvien kanssa, silloin tulet tuntemaan pelkästään sielujen yhteyttä joka puolella. Sinua pidetään rakkauden pehmeässä syleilyssä joka päivä olemassaolosi aikana. Tulet luottamaan kaikkiin, joita tapaavat ja uskosi on taattu. Tulet aina pyrkimään antamaan kaikkein suurenmoisimpia lahjojasi ja sinua rakastetaan, kunnioitetaan ja palkitaan sen mukaisesti. Mitä tahansa suurenmoisin lahjasi onkaan, se tulee olemaan aikasi ja huomiosi värtti. Ja tulet antamaan lahjasi avoimin sydämin ja anteliaasti. Et tule koskaan kysymään *”Mitä minä tästä saan?”*, koska kaikki ympärilläsi olevat antavat samalla tavalla sinulle mitä suurenmoisimpia lahjojaan. Ja äärettömässä maailmankaikkeudessa on takuuvarmasti joku jossain, jonka suurin autuus on luoda täsmälleen sitä, mitä sinä ajattelet haluavasi tai tarvitsevasi. Ilmaistessasi tarpeesi heille on lahja heille! Se, että sinä tarvitset heidän suurenmoisinta lahjaansa on heille siunaus. **Tuo** tulee olemaan talousjärjestelmä siinä uudessa maailmassa, jossa tulet asumaan, jos valitset elämän muiden yhdistyneen tietoisuuden olentojen kanssa: sinä annat ja annat ja annat. Ja kun joku ottaa lahjasi vastaan, se tuo sinulle iloa. Jos sinä haluat tai tarvitset jotain, sinun tulee vain hyväksyä, kun se tarjotaan sinulle. Ja sinun hyväksyntäsi tuo antajalle iloa. Yhdistyneen tietoisuuden uuden maailman valuuttana tulee olemaan Rakkaus, mutta jokaisen liiketapahtuman tuloksena tulee olemaan ilo kaikille osapuolille.

Kuulostaako tämä sinusta edes hieman houkuttevalta?

Z: (nauraa) Vitsailenko? Tuntuu kuin olisi pikkulapsi, jolle on juuri tarjottu avaimia maailmankaikkeuden karkkikauppaan!

8: Maailmankaikkeuden karkkikauppa (hymyilee). Kyllä ja hieman lisää!

Z: Mutta täytyy myöntää, että se kuulostaa olevan aika kaukana siitä, missä olen nyt...

8: Ymmärrän sen. Mutta en halunnut kertoa sinulle vain seuraavasta pienestä edistysaskeleestasi matkallasi takaisin Kotiin. Kerroin sinulle määränpäästäsi. Lopullisesta tuloksesta. Tai tietysti siitä, mikä **voisi** olla lopullinen tulos, jos niin valitset. Jos oikeasti valitset niin, kun aloitat seikkailun kohti tuota lopputulemaa, joten elämäsi alkaa vähitellen muodostua yhä enemmän tuon kaltaiseksi.

Miksi ajatella pienesti ja tähdätä alas, kun voit laajentaa tietoisuuttasi, ajatella äärettömän laajasti ja tähdätä kohti Kaikki-Mitä-On -kokonaisuutta?

Z: Pidän tuosta. Okei, olen mukana. Mihin laitan nimeni?

8: Jos olet valmis tähän... jos olet valmis Uuteen Maapalloon, jota asuttavat Uudet Ihmisolennot Kultaisena Aikana... Jos olet valmis olemaan luojaolento toisten luojaolentojen keskuudessa... Jos olet valmis näkemään Jumalan kaikkien tapaamiesi ihmisten silmissä ja näkemään Elämän todellisen kauneuden jokaisessa näkymässä, jota katsot... Sitten olet valmis oikeasti oppimaan olemaan rakkaus.

On tietysti muutamia esteitä sille, että rakastaisit tuolla tavalla. En ole tietämätön noista haasteista. Olet ponnistellut suuresti ollaksesi tässä todellisuudessa niin kuin se on. Olet tehnyt hyvin, hyvin lujasti töitä unohtaaksesi, että olet YKSI. Olet varsin kiintynyt

erillisyytesi. Siitä on tullut sinulle ikään kuin riippuvuus. Vaikka se vahingoittaa sinua tai näyttää uhkaavan tuhota sinut, silti tarraudut siihen kiinni. Joten, ehdotus polusta suoraan kotiin ei oikeastaan ole mahdollinen ratkaisu.

Z: Polku suoraan kotiin?

8: Kyllä. Koska on totta, että teet suuria ponnistuksia ja käytät suuresti tahdonvoimaa luodaksesi erillisyyttäsi, on samoin totta, että voisit palata takaisin suoraan ykseyteen vain yksinkertaisesti lopettamalla kaiken vaivannäön ja tahtomisen. Palataksesi ykseyteen sinun tarvitsee vain lakata **tekemästä** mitään. Päästää irti. Antaa mennä. Olla täydellisen hiljaa. En tarkoita meditaation tarjoamaan hetkellistä puolittaista hiljaisuutta tai edes hiljaisuuden päiväsi hieman syvempää hiljaisuutta. Tarkoitan suuruusluokaltaan hiljaisempaa kuin se. Tarkoitan täydellistä kaiken toiminnan lakkaamista. Päästämistä irti koko elämänvIRRastasi, päästämistä irti kaikista ajatuksista ja uskomuksista itseäsi ja maailmaasi kohtaan. Päästämistä irti **kaikesta**. Kun siirryt kohti täydellistä hiljaisuutta, siirryt kohti ykseyttä, kunnes yhdistyt jälleen kerran ykseyden kanssa.

Mutta tämä suora polku ei ole jotain sellaista, jota haluat harkita. Olet hyvin kiintynyt suureen joukkoon ajatuksia itsestäsi etkä tule haluamaan noin vain antaa kaiken mennä. Esimerkiksi: pelkääät kuolemaa. Pelkääät menettäväsi yksilöllisyytesi ja jopa identiteettisi. Pelkääät menettäväsi sen elämän, jonka olet rakentanut. Pelkääät rakkaintesi puolesta, jos lähtisit ”pois”.

Lisäksi sinulla on kaikenlaisia positiivisia kiintymyksiä – rakastat sitä, mitä olet tekemässä. Sinulla on lahja, jota olet alkanut löytää, laajentaa ja antaa. Olet keskellä itsesi ilmaisemisen prosessia etkä tunne olevasi valmis vain hylkäämään sitä. Sinulla on kiire tehdä matkaa, joka kiehtoo sinua. Tunnet rakastavaa kiintymystä ympärilläsi olevia kohtaan. Tunnet, että sinulla on yhteys tuohon maahan, jolla nyt asut ja kotiin, jonka olet sinne rakentanut. On siis monta tuollaista syytä, miksi suora polku ei ole sinulle sopiva. Ymmärrän sen ja se on oikein ja hyvä. Mainitsen suoraa polun vain kiinnittääkseni huomiosi siihen oivallukseen, ettei ole vaikeata palata Kotiin ykseyteen. Palaaminen **ei** vaadi kovaa työtä – erillisyyden harhakuvaan ylläpitäminen on se, mikä on vaikeaa. Kotiinpaluu on helppoa. Rakkaus on Äärettömän Joustavan Pallon ”joustavuus”. Ja se vetää sinua puoleensa koko ajan. Jos vain lopettaisit ulospäin työntymisen, sinut olisi palautettu kotiin ykseyteen ilman mitään yrittämistä.

Mutta sinä et halua vain lopettaa kaikkea tekemistä, vai mitä? Et vain tahdo päästää irti tästä elämästäsi, tästä matkasta, jolla nyt olet ja kaikesta, mitä se tuo mukanaan? Vai tahdotko?

Z: Joskus olen sitä mieltä, että haluan. Joskus kuvittelen vain luopuvani tästä elämästä ja ajelehtivani takaisin kotiin. Ensinnä sinun luoksesi, missä nyt sitten oletkin, ja sitten pois erillisyydestä ja sitten... en tiedä minne. Vain kotiin, luulisin. Mutta olet oikeassa. Nuo ovat vain unelmia. En ole vielä valmis päästämään irti. En vain yksinkertaisesti ole vielä tehnyt kaikkea täällä.

8: Enkä minäkään! Joten pysymme täällä. Mutta hyvä uutinen on se, ettei tämä tarkoita, ettemme voisi kokea ykseyttä! Se vain merkitsee sitä, että meidän on löydettävä toinen tapa

tehdä se. Me emme vain päästä irti ja mene kotiin – sen sijaan tuonne kodin tänne. Me ryhdymme yhteiseen luomistyöhön ja ikään kuin tuomme taivaan valtakunnan tänne maan päälle. Voitaisiin sanoa, ettemme itse niinkään astu taivaaseen, vaan koko elämä astuu taivaaseen! Mutta tämän tekeminen vaatii lujaa tahtoa, sitoutumista ja melkoisesti ponnisteluja. Se on pakostakin hitaampi polku kotiin, mutta usko kovasti, että nautimme matkasta!

Kulkeaksesi tätä polkua sinun tarvitsee oppia päästämään irti kaikista estoista ja esteistä, jotka olet luonut itsesi ja rajattoman Rakkauden välille. Sinun on annettava rakkauden virrata esteettömästi lävitseesi. Sinun täytyy **olla** Rakkaus.

Z: Onko tämä todellakin sellaista, mitä pystyn oppimaan?

8: No kyllä! Hyvin paljon niin. Sinun ei itse asiassa oikeasti tarvitse oppia tekemään tätä. Se on sinun todellinen luontosi. Sinun tarvitsee vain vapautua kaikesta siitä harhaisesta ohjelmoinnista, jonka olet ottanut vastaan. Ja sitten saatat tarvita hieman osoittelua oikeaan suuntaan päästäksei eroon vanhoista tavoista. Sitten asian pitäisi syntyä luonnollisesti.

Koska näytät olevan halukas tekemään tämän, lähdetään liikkeelle...

3. Kuinka Oppia Olemaan Rakkaus

Olen halukas opettamaan sinulla kaiken, mitä tarvitset tietää voidaksesi avata sydämesi Rakkaudelle. Mutta – enkä voi korostaa tätä tarpeeksi – sinun on tehtävä tämä työ itse. Rakkaus on kokemuksellinen asia. Tulet löytämään tiesi Rakkauteen vapautumalla **jatkuvasti** niistä estoista, joita sinulla on sen suhteen ja avaamalla **jatkuvasti** itsesi sille. Se vaatii, että asetat tahtotilasi sen suhteen ja pysyt tuossa tahtotilassa; että olet tietoinen ajatuksistasi ja tunteistasi ja että luotat itseesi ja sydämeesi. Alussa tie saattaa näyttää vaativalta, kun purat sitkeätä ohjelmointiasi, mutta vähitellen se muuttuu helpommaksi. Kun alat siirtyä kohti rakkauden tilaa todella avoimin sydämin, elämäsi tulee epäilemättä muuttumaan iloisemmaksi, runsaammaksi ja helpommaksi. Kun näet näiden palkintojen alkavan tapahtua elämässäsi, tulee helpommaksi luottaa sydämeensä. Polulla kulkeminen helpottuu ja edistymisesi nopeutuu. On siis paljon, mitä odottaa. Minä annan sinulle tarvitsemaasi tietoa, joka auttaa sinua valitsemaan. Mutta sinun on valittava. Ja sinun täytyy vankkumattomasti jatkaa valitsemista. Vain sinä voit luoma oman todellisuutesi.

Polkuun kuuluu kolme osaa, joista aion puhua; jokaisessa on alakohtia. Kolme pääosaa ovat:

3.1. Rakastamisen estojesi poistaminen

3.2. Rakkauden energiakierto

3.3. Rakkautena **oleminen**

3.1 Rakastamisen Estojen Poistaminen

On joukko tapoja, joilla saatat estää sydäntäsi avautumasta Rakkaudelle. Käsittelen kolmea pääasiallista tapaa. Väitän, että jos ratkaiset nämä kolme kysymystä, tulet lähes varmasti

pystymään voittamaan mitkä muut tahansa, jotka saattavat piileksiä psyykkeessäsi. Oikeasti sinun tarvitsee vain liikkua lujan tahtotilan ja johdonmukaisuuden tukemana kohti näiden estojen poistamista ja ne alkavat luhistua.

3.1.1 Arvostelu

Arvostelua tapahtuu silloin, kun tunnet tarvetta tehdä toisen ihmisen ajatus tai asia vääräksi, jotta sinä voisit tuntea olevasi oikeassa. Tämä toisen hylkääminen ja hänen pitämisenä itsestäsi erillään on aika todennäköisesti useimpien ihmisten sydämissä suurin esto. Useimmille se niin normaali ja totuttu asia, etteivät he luultavasti ole edes tietoisia tekevänsä sitä. Siispä ensimmäinen asia on tulla tietoiseksi omasta arvostelustaan toisia kohtaan. Joten vahdi ajatuksiasi. Sitten haluat päästää irti arvostelunhalustasi niin, että alat avata sydäntäsi toisille.

Arvostelu johtuu virheellisestä käsityksestä siitä, mikä on. Samaistat itsesi käyttäytymiseesi (mitä sinä et ole) ja sitten samaistat toiset ympärilläsi olevat heidän käyttäytymiseensä (mitä he eivät ole). Ja sitten he ovat mielestäsi väärässä siinä, mitä he tekevät, jotta sinä voit tuntea olevasi oikeassa siinä, mitä sinä teet.

Autan sinua nyt ymmärtämään tämän uudella, hyödyllisemmällä tavalla.

Koska sinä et tietenkään ole yhtä kuin käyttäytymisesi eikä toisetkaan ole yhtä kuin heidän käyttäytymisensä, tämä kaikki on aivan tarpeetonta. Mutta ehkä se ei ihan vielä auta sinua. Koska kenties et ole vielä ihan valmis lopettaaksesi samaistumisesi luomuksiisi. Joten mennäänpä askel pitemmälle...

Muistatko, kun kerroin aikaisemmin Äärettömän Joustavan Pallon ominaisuudesta nimeltään Äärettömät Vaihtelut?

Z: Muistan.

8: No, sehän siis merkitsee, että kaikki asiat, mitkä on mahdollista olla, ovat. Juuri nyt näin on. Jokainen ihana rakastettava maailma, joka voi olla olemassa, on olemassa. Ja jokainen pahuuden ja piinan paikka on myös olemassa. Kaikki mahdollisuudet ovat olemassa. Äärettömyys ei olisi äärettömyys, jos ne eivät olisi olemassa. Niiden olemassaoloa ei kyseenalaisteta. Kysymys, joka sinun pitäisi kysyä itseltäsi, on yksinkertaisesti, **mitä haluat kokea?** Tai, toisin sanoen, mitä haluat luoda itsellesi?

Ja kun kysyt itseltäsi tuota kysymystä, sinun pitäisi vapauttaa toiset kokemaan mitä tahansa he saattavat haluta ja tarvita kokea itselleen. Koska et voi luoda itsellesi tätä vapautta kokea maailma täsmälleen sellaisena kuin haluat, jos et ole halukas myöntämään kaikille muillekin samaa oikeutta. Mitä teet toisille, sen teet itsellesi, muistatko? Joten anna toisille oikeus luoda mitä he haluavat. Päästä täydellisesti ja rakastavasti irti kaikesta, jota et halua itsellesi. Lopeta kaikki arvostelu ja niiden arvostelu, jotka haluavat kokea omaa todellisuuttaan. Ja sitten valitset sen, mitä haluat ja siirryt sitä kohti.

On hyvin tärkeää ymmärtää tämä, joten aion kertoa sen sinulle uudestaan eri tavalla:

Muistat varmaan, kun kerroin sinulle, että kaikki olemassaoleva on luotu epätasapainon tuloksena ja ettei mitään olisi olemassa ilman epätasapainoa. Tämä merkitsee sitä, että kaikki, mitä luodaan, luo välittömästi sen ”vastakohtan” tasapainottaakseen tilanteen.

Z: Muistan.

8: Joten ajattelepa tätä: et voi luoda jotain ilman, että joku toinen luo sen vastakohtan.

Loogisesti ajateltuna sinun pitäisi olla kiitollinen jokaiselle toiselle olennolle, joka valitsee jokaisen sellaisen toisen asian, jota sinä et valitse. Sinun pitäisi olla erityisen kiitollinen niille, jotka valitsevat sen, mikä sinusta näyttää olevan oman valintasi vastakohta. Kaikki nämä olennot tekevät tavallaan mahdolliseksi sen, että sinä valitset niin kuin valitset. Voidaan sanoa, että te kaikki tasapainotatte toisianne, tehden heille mahdolliseksi olla juuri sitä, mitä he ovat. Olet itse asiassa elämän hiukkanen tanssimassa jokaisen toisen elämän hiukkasen kanssa kaikkialla. Olet jokaisen toisen olennon sielunkumppani, kaikkialla. Olette kaikki kiinteästi yhteydessä kaikkeen elämään.

Ymmärrätkö tämän arvostelun lyhytnäköisen tyhmyyden? Et voi pyytää yhtään yksittäistä toista olentoa lopettamaan sitä, mitä hän tekee, ilman, että samalla lopetat itse tekemästä sitä, mitä teet. Ja se, mitä tästä seuraa, on totta – jos muutat itseäsi, muutat koko maailmankaikkeutta. Voitko ymmärtää sen sananparren voimaa, että sinusta pitäisi tulla se muutos, jota haluat? Koska muuttamalla itseäsi todellakin **muutat** koko maailmaasi ja koko kokemustasi. Saat itsellesi kokonaisen maailmankaikkeuden kokemuksen, mikä on suoraa heijastumaa siitä, kuka sinä olet.

Sinä todellakin **olet** luojaolento.

Olet aina ollut.

Olet vain tietämättömydessäsi luonut ilman päämäärää ja ilman oikeaa suuntaa.

Joten arvostelu on haitallista. Ja oman aikasi ja energiasi tuhlausta. Ja mikä on kaikkein tärkeintä, se asettaa valtavan tukkeuman sydämeesi ja estää Rakkauden valoa kanavoitumasta lävitseesi. Se estää sinua luomasta itsellesi uutta Rakkauden maailmaa.

Anna sen mennä!

Mikäli kohtaat jonkun, joka tekee sellaista valintaa, joka ei ole oikein sinun näkökulmastasi, ole kiitollinen. Nyt **sinun** ei tarvitse tehdä tuota valintaa. Lähetä hänelle rakkautta. Mitä vaikeampi on hänen polkunsa, sitä enemmän rakkautta hän tarvitsee. Lähetä hänelle yltäkylläisesti rakkautta. Ajattele sitten omia valintojasi. Jos pidät valintojesi seurauksista, silloin sinun tarvitsee olla erityisen kiitollinen kaikille muille. Ilman heidän myötävaikutustaan sinun valintasi eivät olisi mahdollisia sinulle. Niitä ei ”tasapainotettaisi” ykseyden tietoisuuden lähdekentässä.

Kiitollisuus on vastaus. Ole kiitollinen. Lähetä kiitos. Lähetä rakkautta.

Olen sanonut tämän lausuman aikaisemminkin:

*”Olet se, kuka **sanot** olevasi.”*

Tämä lausuma lipsahti mukaan siinä yhteydessä, kun kerroin sinulle egosta. Mutta on hyvin tärkeää ymmärtää se. Sitä voidaan käyttää monella tavalla. Ensinnäkin sinulle pitää tietenkin olla hyvin selvää, kuka luulet **todella** olevasi, ja sitten sinun pitää sanoa se. En tarkoita, että sinun pitäisi ”sanoa niin” vain sanoina. Tarkoitan, että sinun pitäisi ilmaista, kuka oikeasti uskot olevasi jokaisessa ajatuksessasi ja sanassasi ja teossasi. Sinun pitäisi sanoa niin sydämestäsi. Silloin se tulee olemaan niin. Mutta ole selkeä! Jos sanot ristiriitaisia asioita itsestäsi, silloin saat sekavan ja omituisen kokemuksen itsestäsi ja elämästäsi. Se ei koskaan ole miellyttävää.

Miten sitten **saat** selville, kuka todella olet ja miten ilmaiset sen?

Mene sydämeesi! Kun seuraat sydäntäsi ja valitsen sen mukaan, mikä on oikein sinulle, silloin arvostelukykysi toimii. Tämä on oman luojaluontosi jumalallisella tavalla oikeata navigointia. Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että valitset ja luot sitä, mikä on oikein sinulle. Aivan eri asia kuin, että seisot ulkopuolella katsomassa jonkun toisen elämää ja arvostelemassa häntä. Puhumme sydämesi kuuntelemisesta enemmän hetken päästä.

Mutta nyt se, mitä haluan tuoda esiin, on tämä: sinä olet, kuka **sanot** olevasi. Jos toiset arvostelevat sinua, heidän arvostelunsa ei kerro sinulle, kuka sinä olet.

*”Muiden sinuun kohdistama arvostelu ei kerro, kuka **sinä** olet, vaan se kertoo, keitä **he** ovat!”*

Tämä voi olla hyvin hyödyllistä. Kun tiedät keitä muut ovat, silloin voit päättää, resonoiko heidän olemuksensa sinun kanssasi. Voit toimia oman arvostelukykysi mukaan ja päättää, onko heidän kanssa toimiminen ”sinulle oikein” vai eikö ole. Sinun pitäisi varmaankin vetää puoleesi niitä, jotka ovat ”oikein sinulle” ja työntää pois päin niitä, jotka ovat ”vääriä sinulle”? Joten on hyödyllistä saada selkeä kuva siitä, keitä muut ovat. Ja mainio tapa tehdä tätä on katsoa, mitä he sanovat sinusta!

Mutta huomaa tämä! Sinun muihin kohdistama arvostelu on aivan samaa.

*”Toisiin kohdistuva arvostelusi ei kerro **heistä** mitään. Se kertoo jotain **sinusta!**”*

Sinun toisiin kohdistamasi arvostelu ja ajatukset **ovat** hyödyllisiä – jos tiedät, miten käyttää niitä. Tarkkaile pintaan nousevia arvostelujasi ja mielipiteitäsi ja kysy itseltäsi *”Mitä kerron juuri nyt itselleni itsestäni?”* Jossain arvostelusi takana piilottelee syvä halu tulla torjutuksi. Tai ehkä syvä loukkaantumisen tunne, jota ei ole ilmaistu. Syvällä sisimmissäsi on jotain, jota piilottelet itseltäsi. Se löytää ilmaisun nousemalla pintaan, kun joku toinen jollain tavalla tekee sitä asiaa, jonka kiellät itsellesi tai torjut itseltäsi.

Joten tarkkaile noita arvosteluja! Ne ovat **erittäin** opettavaisia. Jos käsittelet ne oikealla tavalla, ne häipyvät, koska niiden perustana ollut psyykkeessäsi oleva torjunta tai kieltäminen paranee. Jokainen purkamasi arvostelu on askel lähemmäksi Rakkautta.

3.1.2 Negatiiviset Tunteet

Toinen sydämeesi liittyvä esto, jota haluan käsitellä, on negatiiviset tunteet. Niitä ovat asiat, kuten pelko, tuska, suuttumus, viha, mustasukkaisuus, kateus ja ahneus. Nämä tunteet ovat

sekä seuraus että syy sydämeen pääsyn esteistä. Koska nämä rajoittavat kykyäsi löytää ja ilmaista rakkautta, haluan käsitellä niitä kanssasi nyt, jotta saisit niistä paremman käsityksen ja oppisit käsittelemään niitä oikealla tavalla, jotta ne eivät sulje sydäntäsi.

Voidakseni selittää tämän sinulle aion ottaa pienen sivujuonteeseen. Ensinnäkin minun tarvitsee varmistaa, että sinulla on tarkka käsitys termistä ”kaksinaisuus” voidakseni ymmärtää ’Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoiden’ roolin ja tunteet yleensäkin ja sitten voimme oikealla tavalla käsittää negatiiviset tunteet.

Kaksinaisuus

”Kaksinaisuus” on henkisissä piireissä paljon käytetty sana ja me olemme käyttäneet sitä hieman myös tässä **Astu Taivaaseen** -kirjassa. Mutta mitä se tarkoittaa, mitä luulet?

Z: Luulen tietäväni. Se, mitä olen poiminut keskusteluistamme on, että ensinnäkin näyttää olevan olemassa erillisyyden harhakuva. Jotkut YHDEN osat ovat luoneet erillisiä identiteettejä, jotka ovat vajonneet yhä syvemmälle harhakuvaan luomalla sen, että ne ovat erillään luojastaan. Luulen, että siihen tämä sana ”kaksinaisuus” viittaa: että luoja ja luomus ovat ”kaksi”. On Jumala ja on maailmankaikkeus.

8: Tai että on YHDESTÄ johdetut ja sinä.

Z: Juuri tuota tarkoitan, kyllä.

8: Tuo on hyvin ymmärretty. Myöhemmin, kun käymme keskustelua tietoisuuden tiheyksistä, selitän kaiken tämän sinulle paljon yksityiskohtaisemmin, mutta nyt haluan sinun ymmärtävän, että on olemassa eri tasoista erillisyyttä:

Kaikki alkaa ykseydestä.

Sen jälkeen on ensimmäinen erillisyyden taso, jota kutsutaan ”yksilöitymiseksi”.

Syvämmästä erillisyydestä muodostuu ”polariteetti”.

Kaikkein syvin erillisuus on ”kaksinaisuus”.

Tämä on kuitenkin äärimmäisen pintapuolinen selitys ja siitä puuttuu yksityiskohdat. Joten älä kiinny tähän liikaa, ennen kuin meillä mahdollisuus keskustella tästä perusteellisesti myöhemmässä luvussa.

Asian ydin on aivan yksinkertaisesti se, että kaksinaisuus on tietoisuuden kaikkein alhaisin taso. Jopa niin, etteivät syvällä kaksinaisuuden tietoisuudessa olevat olennot edes tiedä olevansa kaksinaisuudessa. He ovat liian syvällä harhakuvan sisällä edes ajatellakseen tuolla tavalla. He uskovat **kaikkien** olentojen olevan erillisiä. Jos he valitsevat olevansa uskonnollisia, silloin he uskovat Jumalaan tai jumaliin, jotka ovat erillään heistä. Jumala on ”tuolla jossain”, jossain muualla, tekemässä asioita, joihin heillä ei ole mitään sanomista.

Puhdas materialismi – mikä on teoria, jonka mukaan mitään muuta ei ole olemassa kuin materia – on esimerkki kaksinaisuuden näkökulmasta ajattelusta ei-henkisestä näkemyksestä. Ne, jotka ovat samaa mieltä tuon näkemyksen kanssa, ovat sitä mieltä, että heidän oma tietoisuutensa, mielensä, tunteensa ja olemuksensa ovat vain heidän oman kehonsa ja aivojensa tuotosta. He tietenkään myös uskovat ehdottomasti olevansa erillään kaikista muista olennoista.

On luultavasti olemassa ääretön määrä asioita, joiden voit uskoa olevan totta, kun olet kaksinaisuuden tietoisuudessa.

Ironista kyllä, vasta sitten kun alat nostaa tietoisuutesi tasoa pois kaksinaisuudesta ja herätä ymmärtämään kaiken olevan YHTÄ, tulet itse asiassa ylipäättään tietoiseksi kaksinaisuudesta. Vasta sitten on todennäköistä, että edes käytät sanaa ”kaksinaisuus”. Ensin tulet tietoiseksi siitä, että ykseys on olemassa, mutta tunnet myös olevasi erillään siitä. Tuollaisia olentoja kutsun ”heränneiksi kaksinaisuuden tietoisuuksiksi”. Ja sitten kun etenet heräämisesi kanssa, tulet päästämään irti peloistasi ja rajoituksistasi ja **tiedät**, että sinäkin olet yhtä ykseyden kanssa. Sitten vihdoinkin alat palata takaisin yhdistyneeseen tietoisuuteen.

Mutta niiden, jotka uskovat vakaasti kaksinaisuuden tietoisuuteen, ei ole mitään mahdollisuutta hyväksyä kaiken olevan YHTÄ tai että he ovat itse asiassa YHTÄ luojan kanssa tai että he todellakin luovat oman todellisuutensa. Tämä tuo minut takaisin tähän ”kaksi”-asiaan, josta puhuimme. Kaksinaisuuden tietoisuuden mielessä ja uskomusjärjestelmässä on luojan ja toisaalta hänen luomistyönsä välillä ylitsepääsemätön ero.

Tämän perspektiivin seuraksena syntyy kaksi erillistä asioiden kategoriaa, kuten alla on esitetty:

Luoja (tai luojat) Jumala (tai jumalat) Jumaluus Ääretön, ikuinen, erehtymätön Henki, taivaallinen, sanoinkuvaamaton	Luomistyön tulokset Ihmiset Maallinen Rajoittunut, maallinen, erehtyväinen Liha, materia, selitettävissä oleva
---	---

Voisit edelleen asetella lisää kuvauksia kumpaankin laatikkoon, mutta olen varma, että sait kiinni ideasta. Tässä on kuvattu kaksinaisuuden tietoisuudessa olevien maailmankuva ja sen ”kaksiosaisuus”. Joy-Divine on jo käsitellyt sängen pitkään kanssasi sitä, kuinka kaksinaisuuden tietoisuudella on hyvin rajoittunut näkökulma ja kuinka yhdistyneen tietoisuuden perspektiivin on suurempi totuus ja olen jo pitkälti selittänyt, että ”YKSI on”, joten en tarkastele sitä uudestaan.

Z: Miten me viemme kaiken tämän kaksinaisuuden tietoisuuden sitten loppuun?

8: Lopettaa sen?

Sinun pitää oikeasti ymmärtää, että kaksinaisuuden tietoisuus (mikä on sama kuin uhrیتietoisuus) ei ole *väärin*. Se on yksinkertaisesti olemassaolon taso syvällä tässä erillisyyden todellisuudessa. Kaksinaisuus on yksi niistä paikoista, joihin voit mennä, kun vieraillet Erillisyydessä. Eikä ole *pahasta* vierailta tässäkään paikassa. Se on vain valinta... yksi mahdollinen joukko kokemuksia monien joukossa.

Sinun tarvitsee myös ymmärtää, että kaksinaisuudessa ja uhrina olemisessa on paljon sellaista, mikä on ihanaa. Kun olet erillisyyden ulkopuolella, itse asiassa muistelet sen monia puolia suurella kiintymyksellä.

Z: Minusta tuota on vaikea uskoa!

8: Tämä johtuu siitä, että kiinnität huomiosi vain negatiiviin asioihin. Mutta ajattelepa hetki, miltä tuntuu olla täydellisesti, toivottomasti, ympärirakastunut.

Z: Se on ihanaa. Se on kuin olisi mahdottoman hämmästyttävän, huumaavan huumausaineen vaikutuksen alainen.

8: Ja se on myös täysin uhrیتietoisuudessa oleva kokemus.

Jotta voit olla rakastunut, sinun tarvitsee uskoa, että on olemassa joku toinen, joka niin ihana ja täydellinen ja että hänen läsnäolonsa *saa sinut tuntemaan* tuolla tavalla. Ja kun hän ilmaisee samanlaisia rakkauden ja ihmetyksen tunteita sinua kohtaan, se saa sinut tuntemaan yhä voimakkaampia rakastuneena olemisen tunteita.

Mutta tämä on kaikki uhrیتietoisuuden juttuja. Jos **tietäisit** olevasi omien kokemustesi luoja ja siten **tietäisit**, että olet itse asiassa kutsunut tätä toisen ihmisen kanssa tapahtuvaa vuorovaikutusta ja **tietäisit** myös täsmälleen, kuinka kaikki tapahtuisi, koska se kaikki oli etukäteen sovittu ja mikä ratkaisevinta, jos **tietäisit**, että loit nuo "rakastuneena olemisen" tunteet ihan itse... mitäs sitten?

Z: Minä... en tiedä. Se kaikki olisi varmaan vähemmän jännittävää.

8: Täsmälleen. Kaksinaisuus on vuoristoradalla ajelua, se on varmaa. Se tuntuu järjettömän vaaralliselta ja tunnet, ettei sinulla ole kontrollia ja olet uhan alaisena. Juuri tuon takia sielut jonottavat päästäkseen tänne. Ja miksi ne tulevat jatkuvasti takaisin, kerta toisensa jälkeen, elämä toisensa jälkeen, saadakseen lisää. Jännitystä.

Z: Minä en tule. Tämän jälkeen minulle riittää.

8: Kyllä, uskon, että sinulle riittää. Kun olet saanut tarpeeksesi kaksinaisuudesta, sitten alat herätä kohti luojaluontoasi. Tässä kohtaa sanot, "*Olen valmis lähtemään tästä tivolista juuri nyt*", koska luojatietoisuus ja kaksinaisuuden tietoisuus eivät voi olla olemassa yhtäaikaan samassa olennessa. Ja koska tätä olet juuri tekemässä, olisin hyvin yllättynyt, jos päättäisit yrittää mennä takaisin uudelle kierrokselle.

Mutta perusteluni pätevät edelleen; vaikkakin olet valmistautumassa lähtemään pois kyydistä ja suunnittelet poistumista huvipuistosta, kuitenkin, jos olet rehellinen, sinun täytyy myöntää, että sinulla on ollut ihaniakin kokemuksia. Rakastuminen on vain yksi. Koko

materiaalinen maailma, jossa voit syödä ihanaa ruokaa, katsoa auringonlaskua, kuunnella musiikkia... kaikkia asioita, joita rakastat... nämä ovat kaikki kaksinaisuuden vaikutuksia. Ja kuinka oletkaan itse asiassa rakastanut tätä "ei-tietämisen" prosessia ja sitten käynyt keskusteluja Joy-Divinen ja minun kanssani saadaksesi viisautta ja näkemystä? Mikään näistä asioista ei olisi ollut mahdollista ilman kaksinaisuuden harhakuva.

Z: Tuo on hyödyllinen ja mielenkiintoinen näkökulma: kaksinaisuudessa ei ole mitään väärää. Se on vain yhdenlainen kokemus. Siinä on ylä- ja alamäkiä ja se varmasti voi olla hyvin jännittävää. Ja kun olemme saaneet siitä tarpeeksemme, voimme lähteä pois.

Kiitos 8, luulen, että nyt minulla on paljon parempi käsitys siitä, mitä kaksinaisuus todella on.

8: Siispä sen perusteella, mitä olen sanonut, voit ymmärtää, että kaksinaisuuden tietoisuudessa elävät olennot ei usko usko pystyvänsä luomaan omia kokemuksiaan?

Z: Oletusarvoisesti he eivät siis pysty.

8: Ja juuri siksi kaksinaisuuden todellisuudessa on olemassa tarve 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoille'.

Tietoisuuden Käsitteiden Haltijat

Olen aikaisemmissa luvuissa kertonut sinulle 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoista'. Nämä ovat olentoja, jotka tuovat jonkun 'tietoisuuden käsitteen' tähän todellisuuteen. Esimerkiksi juuri sinun oma Sisäinen Itsesi kantaa energian 'tietoisuuskäsitettä', joka on "Ilo". On olemassa monta, monta muuta vastaavaa 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijaa', kukin vastuussa eri energian tuomisesta tähän todellisuuteen.

Syy, miksi tämä on tarpeellista ja toivottavaa, on se, että se mahdollistaa tämän kaksinaisuuden todellisuuden toimia. Jos et usko voivasi luoda iloa itsellesi, miten sitten voit ikinä tuntea iloa? Jollei Joy-Divine ylläpitäisi tätä taajuutta kaksinaisuuden tietoisuuden olentoja varten, tämä ei yksinkertaisesti olisi mahdollista. Ja samalla tavalla kaikkia muitakin tunteita, tuntoja ja kokemuksia pidetään yllä niitä varten, jotka eivät itse ole luojatietoisuudessa ja voivat siten kokea ne itsensä ulkopuolella. Jos et usko, että voit luoda jotain, silloin se pitää luoda sinulle. 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijat' ovat juuri noita olentoja, jotka asustavat tämän todellisuuden korkeammassa tiheyksissä, missä ne tekevät juuri tuota: ne luovat ja ylläpitävät sinua varten niitä asioita, joita et tiedä voivasi luoda itsekin.

Hyväksyttävä vertaus voisi olla se, että 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijat' kukin loistavat valoa koko tähän todellisuuteen ja tuo loistava valo on tietyn 'tietoisuuden käsitteen' energiaa. Tämä on lahja, jonka he antavat.

Mikä sinänsä on ihan hyvä tietysti, jos et tiedä voivasi luoda näitä asioita, silloin tietysti voit tuntea olevasi ikään kuin niiden uhri.

Z: Olen kuullut erityisesti joidenkin machotyyppeiden sanovan, että tunteet ovat heikkous, joka pitää voittaa.

8: Todellakin! Syvällä kaksinaisuudessa olevan tietoisuuden näkökulmasta tunteet ovat parhaimmillaan outoja tuntemuksia, jotka tapahtuvat sinulle sopimattomina aikoina ja pahimmillaan todellinen vaiva heidän elämässään. Juuri tunteet ovat häiritseviä, kiusallisia ja hämmentäviä asioita kaksinaisuuden tietoisuudessa eläville.

Kun tulet tietoiseksi omasta luojaluonnostasi, tulet kuitenkin tietoiseksi siitä, että voit luoda ja luotkin omat kokemuksesi. Kun ymmärrät luomiskykyysi, eräs ensimmäisistä oppimistäsi asioista on, miten voi 'luoda tunteita itse'. Tämä termi tarkoittaa kykyä luoda omat tunteensa itsensä sisällä. Jos istut hiljaa ja muuttamatta mitään ulkoisessa ympäristössäsi, löytämättä mitään asioita, joista olla iloinen, luot vain iloa sinänsä sydämeesi... silloin sinulla on itse aiheutettua iloa.

Se, mitä on tapahtunut täällä, on se, että matkatessasi läpi kaksinaisuuden olet tuntenut sitä riittävän vahvasti ja riittävän usein **tietääksesi**, miltä se tuntuu. Mutta nyt kun heräät omaan luojaluontoosi, voit luoda sitä itse. Et enää tarvitse 'Tietoisuuden Käsitteiden Haltijoita' tekemään tätä puolestasi. Sen sijaan, että odottaisit tuntevasi, kuinka valo loistaa päällesi, voit nyt valita sytyttäväsi oman lamppusi sisälläsi ja loistaa sitä valoa.

Tässä suhteessa olet siirtynyt uhrista luojaksi.

On toinenkin loistava asia, joka voidaan saavuttaa tulemalla kaksinaisuuteen. Tämä saattaa olla sinulle vaikeata käsittää juuri nyt, mutta kunnes YHDEN osa tulee tänne, se tietää vain oman energiansa. Kun se tulee tänne, sen on mahdollista unohtaa oma energiansa ja kokea kaikki ne monet, monet muut energiat, jotka ovat saatavilla. Ja kun olet herännyt uudelleen omaan luojaluontoosi, sitten voit luoda jonkin, minkä tahansa tai kaikki nuo energiat itsellesi itsesi sisällä. Onko sinulla mitään käsitystä, miten voimakkaasti tämä kehittää sieluasi? Se on todellinen ihme!

Jos käytämme uudestaan tuota Äärettömän Joustavan Pallon vertausta, sinä itse saatoit aikaisemmin tietää vain, kuin työntyä ulospäin kohti iloa, mutta nyt kun olet ollut täällä, tiedät suoraan sisimmistäsi käsin, kuinka työntyä ulospäin todella valtavaan määrään eri suuntia.

Mutta en halua harhailla liikaa tuohon suuntaan. Haluaisin kiinnittää huomiosi siihen, että jokaisen sielun matkalla läpi kaksinaisuuden tulee hetki, jolloin sielulle paljastuu, että se voi todellakin luoma itse tunteitaan. Että se ei enää ole kokemustensa uhri sen suhteen, mitä se tuntee. Kun tuo sielu on valmis ottamaan seuraavan askeleen, silloin on odottamassa suuri loikka: kaikkien aikaisempien tunteiden mahtavan luomisvoiman oivaltaminen sekä sen oivaltaminen, että nyt niitä voidaan hallita.

Harhakuvien maailma on opettanut sinulle, että "se, mikä on totta ja todellista" on itsesi ulkopuolella ja kun nämä "todelliset" asiat muuttuvat, niin muuttuvat tunteesikin. Tulet onnelliseksi, kun sinulle tapahtuu hyviä asioita. Mutta tämä on alemman tason todellisuutta. On olemassa suurempi totuus, joka kulkee päinvastaiseen suuntaan: tunteidesi avulla voit suunnata kokemuksia itsellesi. Jos luot iloa ja pidät yllä tuota taajuutta, silloin tuot itsellesi iloisia kokemuksia.

Z: Luulen, että jos olisit kertonut tämän minulle muutama vuosi sitten, en ikinä olisi pystynyt uskomaan sinua. Tämä ei ole minulle uusi konsepti ja olen oikeasti kokeillut sitä. Tai paremminkin, olen alkanut **elää** tätä konseptia ja voin sanoa yksiselitteisesti, että tiedän sen olevan totta.

8: Otit esiin tärkeän kohdan. Ainoa tapa kääntää tuollainen käsite ”oudosta teoriasta” ”henkilökohtaiseksi totuudeksi”, on kokea se ensi kädessä itse.

(**Zingdad huom:** Olen tehnyt 30 päivän kokemuksellisen oppaan, joka vie sinut matkalle, jossa oivallat juuri tämän asian yksinkertaisen, mutta hämmästyttävän voiman. Sen nimi on [Create Yourself, Create Your Life](#). Tämä opas opettaa, miten pitää yllä tunnetta puhtaasti ja selkeästi ja nähdä tämä tunne toiminnassa, muuttamassa elämääsi. Tutustu siihen, jos olet valmis tuntemaan tunteiden voiman ja muuttamaan koko maailmasi!)

Z: Tunteet ovat siis hyvin voimakkaita luomisvälineitä. Kun ensimmäisen kerran tulemme erillisyyteen, meillä on rajoituksena kyky luoda vain omalla energiallamme, koska se on kaikki, mitä tiedämme. Mutta erillisyydessä olon seurauksena me kukin saavutamme rikkaan tunnekirjon, jonka avulla voimme luoda.

8: Prikulleen.

Z: No entäs negatiiviset tunteet?

8: Asiaankuuluva kysymys. Tämän suhteen haluan sanoa, että on tärkeä ymmärtää, että ”negatiivinen” ja ”positiivinen” on vain näkökulmakysymys.

Z: ”Ei ole ainuttakaan asiaa, joka olisi joko hyvä tai paha, on vain se, miten suhtaudut siihen.”

8: Täsmälleen.

Z: Mutta sanoit, että meidän tarvitsee ymmärtää negatiiviset tunteet oikealla tavalla, jotta en eivät sulje sydäntämme.

8: Aivan oikein. Negatiiviset tunteet ovat siis energioita, joita tietyt ’Tietoisuuden Käsitteiden Haltijat’ pitävät varovaisesti yllä ja nuo energiat ovat tarjolla tässä erillisyyden todellisuudessa, jotta olennot voivat käyttää niitä ja luoda niiden avulla.

Jos haluat luoda erillisyyttä, silloin voit käyttää negatiivisia tunteita.

Jos haluat luoda ykseyttä, silloin voit käyttää positiivisia tunteita.

Jotkut YHDEN osat haluavat luoda erillisyyttä, polariteettia ja kaksinaisuutta. Nämä ovat loistavia luomuksia, jotka katalysoivat komeaa kasvua ja kehitystä niille, jotka käyvät niiden luona. Negatiiviset tunteet ovat niitä tunteita, jotka mahdollistavat näiden erillisyyden todellisuuksien muodostumisen ja pysymisen vakaana tarpeeksi kauan, että kaikki sielut, jotka haluavat tutkia niitä, voivat tehdä sitä haluamansa ajan.

Kaikki YHDEN osat, jotka ovat tutkineet erillisyyttä, polarisoitumista ja kaksinaisuutta, tulevat lopulta siihen vaiheeseen, jossa he ovat saaneet näistä todellisuuksista sen mitä tarvitsevat

ja haluavat päästä pois. Juuri positiiviset tunteet antavat näille olennoille mahdollisuuden palata kokonaisuuteen ja siten myös palata ykseyteen.

Ja tässä tulee asian ydin: niin paljon kuin sinä itse olet kiinni kaksinaisuuden tietoisuudessa, niin yhtä paljon tunnet olevasti näiden tunteiden uhri. Siinä määrin, että tunnet, että ne ikään kuin ovat jotain, mikä *tapahtuu sinulle*, eikä niinkään jotain, jonka voit valita ja luoda itsellesi.

Z: Joten... katsotaanpas olenko ymmärtänyt tämän oikein.

Negatiiviset tunteet luovat erillisyyttä, positiiviset tunteet luovat ykseyttä...

8: Minun täytyy keskeyttää. Tunteet eivät luo mitään. **Sinä** luot.

Z: Ah. Joten sitten me luomme erillisyyttä negatiivisten tunteiden avulla ja luomme ykseyttä positiivisten tunteiden avulla.

Jos luon riittävästi erillisyyttä, silloin olen kaksinaisuudessa, jossa uskon, etten luo omia tunteitani. Tuossa olotilassa koen vain sekoituksen kaikenlaisista tunteista, riippuen siitä, mitä olen luomassa, vaikken edes ole tietoinen siitä, että olen luomassa. Ja tässä pysyn, kunnes olen valmis jättämään erillisyyden. Sitten minun täytyy alkaa omistamaan oma luomiskykyni ja luoda positiivisten tunteiden avulla. Tämä saa aikaan sen, että luon kokonaisuutta sisimpääni, jolloin siirryn pois kaksinaisuudesta, polariteetin lävitse takaisin ykseyteen.

8: Kyllä. Tuo on hyvä yhteenveto tilanteesta.

Z: Hmm. Ennen kuin jätämme tämän negatiivisia tunteita käsittelevän aiheen, haluaisin työstää joitain vastaväitteitä kanssasi.

8: Luonnollisesti.

Z: Okei, ymmärrän kaiken tämän – ymmärrän, että luon omat tunteeni. Mitä tehdä sen asian kanssa, että suurimmalle osalle meistä täällä Maapallolla suurimman osan aikaa se ei tunnu tuolta. Tuntuu, että *juttuja vaan ikään kuin tapahtuu* ja sitten tunteet nousevat pintaan tuon seurauksena. Ei toisin päin.

8: Toisin sanoen, sinusta tuntuu, että olet ikään kuin tunteidesi uhri?

Z: Ei. Sanoisin, että tunnemme olevamme ikään kuin olosuhteidemme uhreja. Tunteet vain seuraavat mukana. Kerron muutamia esimerkkejä. Jos kävelen metsässä ja myrkyllinen käärme nousee ylös purrakseen minua, tuntisin paljon pelkoa. Ja jos Lisa päättäisi haluavansa jättää minut, tuntisin paljon sydänsurua. Ja kun luen jostain suurista hallinnollisista väärinkäytöksistä, joita planeetan poliitikot meille aiheuttavat, silloin tunnen paljon suuttumusta.

Tällaisten kokemusten osalta minusta tuntuu, että asiat ikään kuin tapahtuvat minulle ja tunteet seurailevat perässä.

8: Ja **vieläkin** kysyt minulta tätä? Kaiken sen jälkeen, mitä olemme keskustelleet? Todellako?

Z: (nolostuneena) Ei, ei sinun varmaan tarvitse vastata tähän.

8: Mutta tiedät kyllä säännön. Jos otat esiin kysymyksen, joka on täysin läpikäyty, sitten sinun pitää vastata itse siihen, ennen kuin jatkamme eteenpäin. Joten kerropas minulle – mitä teet sen tunteen suhteen, että olet omien kokemuksiesi uhri?

Z: Kysymys on oman näkökulmani muuttamisesta kohti sitä ymmärrystä, että kaikki, mitä koen, olen jollain tavalla itse kutsunut tapahtumaan. Joko minä, Zingdad, tai se minä, joka on inkarnaation ulkopuolella eli Sisäinen Itseni. Joko minä luon tai kutsun sen tietoisesti tai tiedostamatta.

Minä kutsun puoleeni kokemuksia, jotta voin tehdä niiden suhteen valintoja. Kun olen tehnyt lujasti valinnan jonkin suhteen, sitten voin päästää siitä irti eikä se enää nouse pintaan uudestaan katsottavaksi.

8: Joten, se käärme?

Z: Se ei olisi satunnainen tapahtuma. Tarkoitan, että tiedän sen kokemuksesta täällä maatilalla. Käärmeet eivät roiku sattumanvaraisesti täällä puremassa ihmisiä. Ne lähtevät karkuun, jos ne kuulevat sinun tulevan. Mutta minulla oli eräs vierailija, joka toisti jatkuvasti ”Toivon, etten näe käärmettä, pelkään kauheasti käärmeitä!” ja silloin kävelessämme metsässä, toden totta, valtava kyykäärme makasi poikittain tien päällä. Se oli ainoa käärme, jonka olin nähnyt moneen, moneen kuukauteen.

8: Etkä ole ikinä vielä nähnyt yhtään omalla maallasi.

Ymmärrätkö? Tämä ei ole sinun ongelmiasi etkä ole tuomassa sitä itsellesi, jotta siitä tulisi ongelma. Joten...

Z: Joten ei syytä pelätä.

8: Entäs se Lisan juttu?

Z: No, se nyt oli vain tyhmä esimerkki. Tiedän, että meillä Lisan kanssa on pyhä sielujen välinen sopimus. Omat Sisäiset Itsemme tanssivat yhdessä läpi tämän inkarnaatiomme. Ja kuitenkin siitä huolimatta tiedän, että ikuisuus on hyvin pitkä aika. Tuosta perspektiivistä katsottuna tämä on paikka, jossa hänen ja minun Sisäiset Itsemme luovat yhdessä ja toisaalta on olemassa monta, monta muuta paikkaa ikuisuudessa, jossa emme ole. Tarkoitan sitä, että tiedän ja ymmärrän, että yhteytemme yhdestä näkökulmasta katsottuna tulee päätepisteeseensä. Mutta toisesta näkökulmasta katsottuna tämä Maapallolla tapahtunut kahden kuolevaisen välinen vuorovaikutus tulee muuttamaan meitä ikuisesti.

8: Tuo on totta ja lisäksi aika kauniisti sanottu. Mutta se ei vastaa omaan kysymykseesi. Tuleeko sydämesi särkymään vai ei, jos Lisa jättää sinut? Oletko silloin tuon kokemuksen uhri?

Z: Okei. Näen asian tällä tavalla. Jos Lisa ja minä kummatkin seuraamme sydämiemme ja siten edelleen resonoimme Sisäisten Itsemme kanssa, silloin me molemmat teemme kaikkein korkeinta hyvää. Jos jomman kumman korkeimpaan hyvää kuuluu suhteemme

päätttäminen, silloin se on yhdestä näkökulmasta surullista. On surullista, kun jokin ihana asia loppuu. Mutta se on tietysti myös oikein. Niinpä en tunne olevani tuon kokemuksen uhri.

8: Tuo on oikein hyvin sanottu.

Ja viimeiseksi (hän huokaisee vähän), mitäs nämä poliitikot?

Z: Kyllä, tämähän on jo vanha juttu, vai mitä?

Näen sen siten, että poliitikot ovat osa tätä kaksinaisuuden tietoisuuden maailman kalustoa. Ihmiset antavat valtansa poliitikoille äänestämällä heitä. Sitten tuo valta korruptoi poliitikot, he käyttävät sitä väärin ja ihmiset tulevat vihaisiksi. He äänestävät valtaan jonkun toisen, joka tekee saman asian. Ja kuten olemme jo aikaisemmin oivaltaneet, he ovat itse vain SuperVoimakkaisen Yksilöiden pelinappuloita. He itse asiassa vain nuorallatanssivat "käskyjen noudattamisen" ja oman imagonsa kiillottamisen välillä.

Niin kauan kuin minä keskitän huomioni ja suutun ja seuraan mukana tuossa poliittisessa sirkuksessa, minä itse asiassa ruokin järjestelmää.

8: Tuo on aivan oikein.

Z: Mutta tuo saa minut ihmettelemään... Miten voimme tehdä asiat eri tavalla? Miten oikeasti **voimme** saada asiat toimimaan? Meille kaikille? Täytyy olla parempi tapa... mutta mikä se on?

8: Nyt kysyt oikeita kysymyksiä!

Aikanaan tulet puhumaan taas Adamulle.

(**Zingdad huom:** Katso [Book 3 The Ascension Papers](#))

Kysy häneltä näitä kysymyksiä. Kysy häneltä, mikä on toiminut muissa sivilisaatioissa ympäri galaksia. Kysy häneltä, miten muut sivilisaatiot siirtyivät alkukantaisista voiman epätasapainotilanteista erittäin edistyksellisiin rakkauteen perustuviin järjestelmiin. Sitten ymmärrät, onko se, mitä hän sanoo, sovellettavissa sinun tilanteeseesi.

Mutta emme puhu juuri tästä nyt. Me puhumme negatiivisista tunteista ja kuinka olet antanut niiden asettaa estoja sydämeesi.

Nyt kun olet kuullut minun näkökantani kaikkeen tähän, miten luulet voivasi käsitellä niitä siten, etteivät ne enää tuki sydäntäsi?

Z: Luulen ymmärtäväni teorian. Sen mukaan ymmärrän, että minä luon omat tunteeni. Tiedän valitsevani sen, miltä minusta tuntuu. Sitten olen tietoinen valinnoistani ja teen valintoja, jotka eivät rajoita kykyäni rakastaa. Tuo on siis teoriaa, mutta voin sanoa sinulle, että käytäntö tulee olemaan sangen haastavaa.

8: Tuo on oikein hyvä aloitus. Jos teoria on kirkkaana mielessäsi, silloin ainakin tiedät, mihin olet menossa. Mutta et tule olemaan valmis ottamaan tätä käytäntöön vielä vähään aikaan. Kun hallitset tunteitasi, silloin olet valmis myös hallitsemaan luomistöitäsi. Ja kun tulet tuohon vaiheeseen, olet valmis poistumaan kaksinaisuudesta kaiken kaikkiaan.

Ehkä suurin vaikeus negatiivisten tunteiden suhteen on se, useimmat niistä on sijoitettu Varjoosi. Tämä on se osa psyykkeestäsi, joka on piilossa oman tietoisuutesi valolta. Se on se osa sinua, jota et ole vaatinut itsellesi. Ja koska olet suurelta osin tietämätön tästä osasta itseäsi, se voi tuoda kaikenlaisia negatiivisia tunteita mieleesi etkä kykene ymmärtämään, miksi tai miten mikään näistä tapahtuu sinulle. Joten tämä on tärkeä aihe, joka sinun tulee aikanaan käsitellä yksityiskohtaisesti.

(**Zingdad huom:** [Dreamer Awake!](#) -sarjan 2. osa on nimeltään "Shining the Light on Shadow" ja se on juuri sitä, mistä 8 nyt tässä puhuu: seikkaperäinen matka Varjon parantamiseen)

Mutta ainakin sinulla on nyt nämä käsitteet; sinulla on asiasta käsitys ja olet matkalla kohti oikeasti avointa sydäntä.

Z: Kiitos, 8! Oliko niin, että seuraava kohta on samaistuminen sen kanssa, mitä oikeasti olemme?

8: Oikein. Me olemme jo käsitelleet tätä, kun puhuimme egosta, joten teen sen lyhyesti.

3.1.3 Samaistuminen Luomuksiisi Mieluummin Kuin Siihen, Kuka Todella Olet

Niin kauan kuin ajattelet olevasi sama kuin se mitä olet luonut, tulet luomaan erillisyyttä. On useita tapoja oivaltaa, ettet ole sama kuin luomuksesi, mikä auttaa sinua myös alkamaan heräämään todelliseen luontoosi. Meditaatio on hyvä tapa. On olemassa useita erilaisia tekniikoita, joita kaikkia kutsutaan meditaatioiksi. Suosittelisin sinulle meditaatioita, jotka auttavat sinua olemaan läsnä **nyt**-hetkessä. Päästä irti kaikista ajatuksistasi ja ideoistasi sen suhteen, mitä oli ennen ja mitä tulee myöhemmin. Ole läsnä **tässä hetkessä**. Tee tätä johdonmukaisesti ja alat ymmärtää, ettet ole yhtä kuin kehosi; et ole yhtä kuin ajatuksesi; et ole yhtä kuin uskomuksesi; et ole yhtä kuin ihmissuhteesi; et varsinkaan ole yhtä kuin asiat, joita teet ja mikä työsi on. Etkä **varmasti** ole yhtä kuin se rahamäärä, jonka ansaitset tai omaisuus, jonka omistat.

Voi olla sängen vaikeata siirtyä nyt-hetkeen, jos ei ole tottunut olemaan siinä. Useimmat planeetallesi inkarnoituneet olennot, varsinkin länsimaisissa yhteiskunnissa kuten sinun, ovat ehdollistuneet täysin elämään joko menneisyydessä tai tulevaisuudessa pysähtymättä välillä nyt-hetkeen. Alla olevassa luettelossa on seuraavia ajatusprosessejasi:

Tulevaisuuteen liittyviä huolia ja huolenaiheita.

Tulevaisuuteen liittyviä toiveita ja unelmia.

Menneisyyteen liittyviä muistikuvia ja haaveiluja .

Menneisyyteen liittyvää syyttelyä ja katkeruutta.

Mutta jos oikeasti käyttäisit aikaa **nyt**-hetkeen, pystyisit päästämään irti kaikista näistä asioista ja näkemään ne sellaisina mielesi harhaisina käsitteinä, mitä ne oikeasti ovat.

Menneisyytesi eikä tulevaisuutesi ole pysyviä. Ne ovat sinun luomuksiasi ja niiden totuus on siinä, että itse asiassa luot ne **nyt**. Ja ne voidaan luoda uudelleen millä tavalla tahansa haluat

ja tarvitset. Mutta ensin sinun on lakkattava yrittämästä elää menneisyydessä ja tulevaisuudessa. Niin tehdessäsi yrität elää näitä harhaisia luomuksia. Yrität kiinnittyä yhteen ainoaan, rajoitettuun luomuksiesi näkökulmaan. Tämä vie sinua pois päin siitä, mikä oikeasti olet ja yhteydestäsi jumalallisuuteen. Kun teet näin, samaistut siihen, mitä luot, etkä siihen, kuka oikeasti olet.

Vastalääkkeenä on olla oikeasti läsnä **nyt**-hetkessä. Varaa joka ikiselle päivälle aikaa olla hiljaa. Varaa usein aikaa sydämesi kuuntelemiseen. Opi pois tavasta, jossa olet ei-**nyt** tietoisuudessa. Siirry **nyt**-hetkeen yhä useammin ja useammin, kun lopulta pystyt olemaan siinä pysyvästi.

Z: 8, olen myös luonut joukon muita ohjattuja meditaatioäänityksiä, joista saattaa olla hyötyä lukijoille, jotka haluavat löytää tuon olotilan. Ohjattu matkani, jota kutsun nimellä "Ava Sydämesi" on minun tapani kertoa muille löytämästäni polusta, joka johti omaan heräämiseeni ja avasi sydänchakrani.

(**Zingdad huom:** Ja tuoreempi [Guided Meditation](#) -äänite nimeltään "Journey to the 6th dimension" saattaa olla erityisen hyödyllinen niille, jotka ovat todella valmiita valtavaan vapautumiseen ei-nyt tietoisuudesta.)

8: Kyllä, todellakin! Niille, jotka etsivät, on olemassa monia apuvälineitä tällaista matkaa varten. Aina aiheeseen liittyvistä kirjoista kokeneen meditaatio-ohjaajan antamaan henkilökohtaiseen opastukseen. Se, mitä tarjoat Guided Meditation -äänitteissä, on juuri sitä, mitä sinä, J-D, Adamu ja minä olemme yhdessä luoneet. Ja tämä on todellakin se, mitä kuka tahansa voi tehdä: etsi sitä, mikä toimii Itsellesi ja kerro siitä muille. Kuten olet jo havainnut, monet ovat löytäneet lisäarvoa siitä, mitä olet luonut ja monet muutkin tulevat löytämään. Mutta oli miten oli, jokaisen on löydettävä oma polkunsu hiljaisuuteen ja yhteyteen sydämensä kanssa tavalla, joka sopii hänelle ja jokaiselle tarjotaan apua, jos he vain pyytävät sitä. Ja nämä sinun meditaatiosi ovat monelle erittäin arvokas liittolainen heidän omalla matkallaan.

Näin pääsemme tämän sangen pitkäkestoisen sydämen estoihin liittyvän ajatustenvaihdon loppuun. Jos etsivä kokee mitä tahansa estoja ja on halukas poistamaan ne ja kulkemaan rakkautta kohti, silloin polku sinne tullaan avaamaan. Apua annetaan. Se vaatii sitoutumista, selkeää päättävyyttä ja hieman ponnisteluja. Mutta kuka tahansa, kuka haluaa mennä sinne, tulee varmasti pystymään siihen. Ja palkinnot ovat suunnattoman suuria. Poistamalla Rakkauden estot voi avata itsensä Rakkauden kokemiseen.

Juuri näitä käsittelemme jäljellä olevassa kahdessa kohdassa.

3.2 Rakkauden Energiakierto

Olen sanonut aikaisemmin, että saat sen, mitä luot. Mutta asut aikaan sidotussa järjestelmässä. Tämä tarkoittaa sitä, että juuri nyt koet sitä, minkä olet luonut menneisyydessäsi. Jos ymmärrät syyn ja seurauksen, silloin ymmärrät, että tämän päivän kokemuksesi ovat *seurauksia*. Menneisyydessäsi tekemäsi valinnat ja uskomukset ovat *syitä*.

Jos juuri nyt päätät muuttaa näkökulmaa radikaalisti ja alat välittömästi pitää yllä uusia ideoita ja uskomuksia, silloin tulee menemään jonkin aikaa, ennen kuin todellisuutesi muuttuu. Vähitellen tulet kokemaan vähemmän ja vähemmän vanhojen uskomusten varaan rakentunutta maailmaa ja yhä enemmän uusien uskomusten pohjalle rakentuvaa maailmaa. Tämä on keskeinen arvo, jonka Ajaksi kutsuttu tietoisuuden käsite sinulle tarjoaa. Juuri se erottaa syyn seurauksesta. Niinpä jos syy tapahtuu omassa tietoisuudessasi juuri nyt, sen seuraus ei ilmene todellisuudessasi vielä vähään aikaan. Miten kauan se tarkalleen ottaen kestää, riippuu siitä, kuin perustavaa laatua muutos on ja kuinka luja päättäväisyytesi ja tahtotilasi on. Sinun pitäisi kuitenkin ymmärtää, että oman todellisuutesi muuttaminen vie aikaa. Kysymys on omien uskomusten ja valintojen muuttamisesta ja tuon sisäinen muutoksen säilyttämisestä samalla kun annat ulkoisen todellisuutesi muuttua vastaamaan sisäistä muutosta siinä tahdissa kuin se sen pystyy tekemään.

Näillä taustatiedoilla haluaisin kertoa sinulle seuraavaa: jos haluat elää taivaassa huomenna, silloin sinun pitäisi alkaa olemalla taivaan kansalainen tänään. Aloita pyrkimällä jatkuvasti rakastamaan itseäsi yhä mahtavammin. Tehdessäsi niin, kykysi rakastaa muita tulee laajentumaan. Sitten sinun pitäisi pyrkiä olemaan kaikkein rakastavin olento, mitä vain voit olla. Kun itse olet ajatuksiltasi, sanoiltasi ja teoiltasi taivaan kansalainen, silloin tulet todellakin havaitsemaan, että maailmastasi tulee hitaasti yhä taivaallisempi. Eikä sinun tarvitse kuolla tässä maailmassa. Ole se muutos, jota haluat ja muutos **tulee** seuraamaan perässä.

Sen neuvon annan, että ole kärsivällinen elämäsi suhteen, ole kärsivällinen itsesi suhteen ja anna itsellesi reilu annos armoa. Mutta aloita juuri nyt! Huomiset luo tänä päivänä ilmaistu tietoisuus ja energia. Joten sinä voit ja tulet saamaan huomisen, joka on täynnä rakkautta, jos luot vain rakkaudella tänään. Joten, aloita uudelleen olemalla ystävällinen itsellesi ja rakastamalla itseäsi. Jos kompastelet on vain todiste siitä, että yrität. Tee yksinkertaisesti vain uudelleen valinta alkaa elämään käyttämällä rakkauden energiaa.

Tämä tuo minut aivan asian ytimeen. Rakkaus on energiaa. Se on ainoa **todellinen** energia. Kaikki muu energia on rakkaudesta johdettua. Mitä enemmän annat rakkautta itsestäsi, sitä enemmän saat sitä. Mitä enemmän sinulla on, sitä enemmän voit antaa. Rakkaus on ainoa asia, joka toimii näin. Se on ehtymätöntä heti kun alat ilmentää sitä. Kuvittele, jos raha olisi tuollaista – kuvittele, että mitä enemmän tuhlaisit, sitä enemmän pankkitililläsi olisi rahaa. Jokainen olisi pitkin katuja ostamassa ja tuhlaamassa ja antamassa rahaa pois! Ja näin juuri pitäisi tapahtua rakkauden suhteen. Anna sitä pois!

Eikä vain toisille. Anna sitä **ensiksi** itsellesi. Pyri rakastamaan itseäsi rajattomasti, sellaisena kuin olet. Ovi sellaiseen itsensä rakastamiseen on itsensä hyväksyminen. Valitse hyväksyväsi itsesi, tapahtui mitä tahansa. Sitten pyri rakastamaan sitä, mitä teet ja tee mitä rakastat. Sitten rakasta ympärilläsi olevia ja ympäröi itsesi niillä, joita rakastat.

Olen sanonut, että sinä olet tietoisuuden valo, joka loistaa Alkulähteestä sinun tietoisuutesi linssien lävitse. Olen sanonut, että tietoisuutesi muotoutuu ajatustesi, ideoidesi,

uskomustesi ja valintojesi perusteella. Jos valitset rakkauden kautta, silloin linssisi kasvavat hyvin suuriksi ja todella kirkkaiksi. Ne päästävät läpi valtavia määriä valoa. Tulet näkemään kirkkaasti ja näkemäsi on täynnä valoa.

Ja tämä on prosessin keskeinen osa. Mitä enemmän sallit rakkauden loistaa lävitse, sitä enemmän luot rakkauden avulla. Mitä enemmän luot rakkauden avulla, sitä enemmän tulet kokemaan rakkautta. Ja tietysti mitä enemmän koet rakkautta, sitä enemmän sinun täytyy antaa sitä. Näin ihana rakkauden kiertoliike on alkanut elämässäsi ja se jatkaa kiertoaan aina siihen saakka, kunnes sinusta tulee puhtaan rakkauden säteilevä piste. Aivan kuten aurinkokin, tulet loistamaan kirkasta rakkauden valoa kaikkialle ympärillesi.

Ja kun saavutat tämän tietoisuutesi olotilan, silloin sinulle tulee olemaan mahdotonta kokea mitään muuta kuin sitä, mitä suoraan luot. Tulee olemaan mahdotonta kokea mitään pimeätä tai negatiivista, koska sinä itse tulet loistamaan liian paljon valoa, jotta mitään varjoa voisi olla missään lähelläsi.

Näin yksinkertaista se on. Teoriassa.

Saattaa olla, että tarvitset hieman lisää ohjausta, jotta voit oikeasti panna tämän käytäntöön.

Z: Varmasti tarvitsen. Tarkoitin – rakkauden antaminen runsain mitoin kaikille muille kuulostaa suurenmoiselta ajatukselta, mutta miten minä sen itse asiassa teen? Tarkoitin, jos kävelen jonkun tuntemattoman luo ja kysyn tarvitseeko hän vähän rakkautta, ei ehkä tuo toivottua tulosta!

8: (nauraa) Kyllä, tuon kyllä uskon.

Planeettasi kulttuuri on niin pahasti sotkenut rakkauden käsitteen, että tämä tosiaan saattaa näyttää aika problemaattiselta (vieläkin nauraa).

Z: Ja lisäksi on itse asiassa aika vaikeata, täytyy myöntää, tuntee rakkauden tunteita joitain ihmisiä kohtaan.

8: Ymmärrän kyllä tuonkin. Planeetallanne on niin paljon tietoisuuksien kirjavuutta, että sinusta tulee itse asiassa tuntumaan hyvin vaikealta vain ilmaista rakkautta **kaikille** ympärillä oleville **koko** ajan. Sen takia tämä on prosessi. Sinun on edettävä hitaasti. Et voi aloittaa vaatimalla maailmaa muuttumaan ja ympärilläsi olevia ihmisiä muuttumaan. Ei. Katso, miten voit muuttaa itseäsi. Ja kun muutat itseäsi, maailmasi muuttuu sen mukaisesti. Avaat sydäntäsi pienin askelin. Pienin askelin maailmastasi muodostuu sinulle rakastavampi. Lopullinen tulos, että sinusta tulee puhdasta, säteilevää Rakkautta. Ja silloin koko todellisuutesi ei voi muuta kuin heijastaa sitä takaisin sinulle.

Mutta se **on** prosessi. Se vie aikaa. Ja minä voin auttaa sinua siinä.

Z: Okei. Joten mistä aloitan?

8: On monta tapaa saavuttaa päämäärä, jossa avaa sydäntään vielä enemmän. Eräs suositteleni tapa on alkaa suorittaa palvelutehtävää. Jos teet palvelutehtävää, silloin

sydämesi avautuu ja rakkauden energia alkaa virrata sinusta kohti sitä olentoa, jolle teet palvelutehtävää. Joten aloita näin. Suorittamalla palvelutehtävää.

Z: Selvyiden vuoksi, 8, saanko kysyä, mitä tarkoitat ”palvelutehtävällä”?

8: Ah hyvä! Olet aivan oikeassa pyytäessäsi minua määrittelemään tämän sanan. Sitä käytetään aika usein, mutta ei useinkaan määritellä. Palveleminen on mikä tahansa toiminta, jota teet toisen hyväksi. Sitä on yleensä ajateltu termillä ”olla avuksi”, mutta sanoisin, että siihen liittyy paljon enemmän kuin vain tuo. Jos esimerkiksi muokkaisit omaa kykyäsi oikeasti **kuunnella** toista, tarvitsematta keskeyttää omilla ideoillasi ja mielipiteilläsi, siten, että kysyisit vain sellaisia kysymyksiä, jotka saattaisivat sallia hänen kertoa **omaa** tarinaansa paremmin, silloin sinulla olisi keino tehdä suuria palveluksia. Monet tuntevat, että heitä auttaa suuresti, jos on joku, jolle he voivat oikeasti puhua. Yksinkertainen ystävällisyys voi myös olla palvelemista. Puhuminenkin voi olla palvelemista, jos voit antaa viisautesi lahjan tulematta taakaksi toisille. Kun antaa toisille tilaa antaa sitä, mitä heillä on annettavana, on myös suuri palvelutehtävä. Jos pystyt löytämään tapoja auttaa toisia löytämään itsensä ja lahjansa, silloin todennäköisesti teet kaikista suurenmoisinta palvelutehtävää. Jos esimerkiksi näet toisen parhaat puolet tai edes **odotat** näkeväsi hänen parhaat puolensa siten, että luot hänelle tilaa tulla korkeimmaksi ja parhaimmaksi, mitä hän voi olla, on upea palvelutehtävä.

Tässä on listaa sanoista, jotka voidaan liittää palvelemiseen. Käy ne läpi hitaasti, yksi kerrallaan, ajatteleamalla kutakin erikseen. Kunkin sanan osalta, mieti, kuka teki tämän palveluksen sinulle ja kenelle sinä olet tehnyt tämän palveluksen:

Ensimmäinen sana on hoitaminen. Kuka on hoitanut sinua? Miten? Miltä se tuntui? Ketä sinä olet hoitanut? Miltä se tuntui?

Kysy nyt itseltäsi samoja kysymyksiä seuraavien sanojen suhteen: parantaminen, innostaminen, tukeminen, mahdollistaminen, voimaannuttaminen, jakaminen, elävöittäminen, ravitseminen, kuunteleminen, auttaminen, suojeleminen, opastaminen...

Palveleminen on jotain, mikä johtaa toisen saamaan hyötyyn. Ja tuo ”toinen” saattaa olla kuka tahansa. Se voi olla oma kehosi, rakastettu ystävä, täysin tuntematon ihminen, yhteisö, eläin, maa-alue tai koko Maapallo.

Palveleminen on rakkautta käytännössä.

Juuri tästä syystä on asianmukaista, että teet palvelutehtävää aukaistaksesi omaa sydäntäsi. Mikä tahansa palvelutehtävä kelpaa, mutta pieni palvelutehtävä saa aikaan pienen energiavirtauksen, kun taas suuri palvelutehtävä tuottaa suuren energiavirtauksen. Mitä enemmän energiaa annetaan virrata, sitä enemmän sydämesi avautuu.

Kun palvelet, käytä arvostelukykyäsi. Ymmärrä, mikä osa palvelusta tuntuu ”sinusta oikealta” tehdä. Ja mikä osa ei tunnu oikealta. Ajattele asiaa (ja ole avoin vastaanottamaan innoitusta) nähdäksesi, onko jokin toinen palvelutehtävä sellainen, joka antaa sinulle mahdollisuuden antaa enemmän lahjojasi. Toisin sanoen; onko toista palvelutehtävää, josta tuntisit suurempaa antamisen iloa ja mikä voisi olla vielä hyödyllisempää elämän kannalta?

Jossain kohtaa palvelutehtävän suorittamisen matkaa alat oivaltaa, ettei niinkään tee tätä toisen hyväksi, vaan teet tätä itsesi hyväksi. Tai kenties teet tätä vain, koska se kaikkein ”oikein” asia, mitä voit tehdä. Teet tätä, koska juuri se virtaa sydämestäsi.

Kun lakkaat tuntemasta, että ikään kuin ”suoritat palvelutehtävää” ja enemmänkin vain ilmaiset sydämesi lahjaa, silloin olet todella olotilassa, jossa sydämesi on hyvin avoin. Kaikella todennäköisyydellä annat silloin kaikkein suurinta lahjaasi.

Jos löydät suurimman lahjasi ja alat antaa sitä, silloin saat aikaan valtavan suuren energiavirtauksen. Joten se on tietysti hyvä idea. Jos pyrit siirtymään korkeammalle tietoisuuden tasolle, silloin olisi hyvä ajatus löytää kaikkein suurin lahjasi ja antaa sitä.

Joten seuraa sydäntäsi, löydä ja ilmaise suurinta lahjaasi. Kun kuuntelet jatkuvasti sydäntäsi ja jatkuvasti teet sitä, mitä se käskää sinua tekemään, se tulee viemään sinua eteenpäin. Ja kun teet sitä, mikä tuo eniten rakkautta, tulee viemään sinua eteenpäin. Nämä kaksi asiaa ovat sama asia. Sydämesi laulu on se, mitä sydämesi laulaa sinulle, kun se innoittaa sinua löytämään tiesi takaisin ykseyteen.

Siispä... ala avaamaan sydäntäsi. Siitä aina aloitetaan. Helpoin, nopein ja varmin tapa avata sydäntäsi on suorittaa aitoa palvelutehtävää. Sitten katso, miltä se tuntuu. Tuo ”katsominen, miltä se tuntuu” on sinun mahdollisuutesi kuunnella omaa sydäntäsi. Se puhuu sinulle tunteiden kautta. Se tulee sanomaan sinulle ”enemmän tätä ja vähemmän tätä”. Kaikille ei taatusti sovi kaikenkattavan palvelutehtävät! Tee palvelutehtävä ja katso, mitä sydämelläsi on siitä sanottavana. Mistä tämän tekemisen näkökulmasta nautit? Mistä näkökulmasta et nauttinut? Missä on sellainen palvelutehtävä, joka tuo sinulle enemmän iloa ja vähemmän tyytymättömyyttä? Seuraa suurinta iloasi sellaiseen paikkaan, jossa voit antaa suurinta lahjaasi ja vain olla autuuden olotilassa. Se tulee näyttämään siltä, että ikään kuin teet sitä, mitä olet **luotu** tekemään. Se tulee näyttämään siltä, että sinä ikään kuin olisit ainutlaatuisella, täydellisellä tavalla soveltuva suorittamaan tätä tehtävää; ikään kuin kaikki, mitä olet tähän saakka tehnyt, oli vain koulutusta tätä tehtävää varten. Se tulee tuntumaan kaikkein todellisimmalta ja suurenmoisimmalta päämäärältä. Se tulee antamaan sinulle hämmästyttävän ihanan tunteen, että on ”oikein” toteuttaa tätä palvelutehtävää. Ja tekemällä tätä tehtävää tulet luomaan ja kiihdyttämään rakkautta ympärilläsi olevaan maailmaan. Tulet olemaan osa luomistyötä, jossa luodaan taivas maanpäälle. Tulet tekemään elämästäsi pyhän ja samalla koko maailmastasi pyhän. Tulet muuttamaan ympärilläsi olevia paremmaksi – et vaatimalla heitä muuttumaan – ei, vaan muuttamalla itseäsi ja antamalla lahjaasi eteenpäin.

Mutta kaikki tämä alkaa siitä, että annat palveluksia. Anna suurenmoista lahjaasi, jos voit. Jos et pysty, anna sitten suurinta palvelua, jota voit antaa. Jos et voi antaa suurta palvelua, anna sitten monta pientä. Anna palveluksia.

On kuitenkin hyvin tärkeää oivaltaa, että sinun ei odoteta antavan kaikki lahjoja. Sinun ei ole tarkoitus olla kaiken rakkauden tuoja koko maailmaan. Sinun ei ole tarkoitus täyttää kaikkia maailman eteesi tuomia tarpeita. Sinun on tarkoitus antaa vain sitä lahjaa, jota olet kaikkein

sopivin antamaan. Jos annat lahjoja, joita et ole kaikkein sopivin antamaan, silloin teet nämä kaksi asiaa:

Ensinnäkin haaskaat sinulle saatavilla olevaa energiaa vähäpätöisempiin ilmaisuihin. Voisin ilmaista sen myös siten, että tuhlaat aikaasi ja voimavarojasi tekemällä jotain, joka ei sovi sinulle kovin hyvin.

Toiseksi teet jonkun toisen työtä, mikä tarkoittaa, että itse asiassa teet hänelle karhunpalveluksen. Katsos, on olemassa jokin toinen jossain, joka sopii ihanteellisesti tämän työn tekemiseen. Et vain tee sitä, mikä ei sovi sinulle kaikkein parhaiten, mutta samalla vaikeutat tuon toisen olennon työtä, joka **on** siihen parhaiten soveltuva.

Tämä on hyvin tärkeää käsittää. Et ole yksin. Et ole ainoa, joka antaa lahjoja. Olet elintärkeä ja korvaamaton osa elämän loppumatonta tanssia eikä se ole mikään yhden miehen show! Eikä energiavirrankaan pitäisi olla vain yksisuuntaista! Olen kutsunut sitä rakkauden energiakerroksi ja sana kierto viittaa kiertoliikkeeseen; antamiseen **ja** saamiseen.

Egoon samaistuva olento uskoo olevansa erillinen ja yksin. Yksilö. Mutta sydänkeskeinen luojaolento oivaltaa olevansa YHTÄ kaikkien muiden olentojen kanssa, kaikkialla. Sydänkeskeinen olento oivaltaa olevansa olemassa vain muiden olentojen kanssa ja lävitse... vain osana suurta ykseyttä.

Joten et voi antaa lahjaasi ilman, että toiset myös antavat omat lahjansa sinulle. Täytyy olla olemassa "virtaus". Jos virtausta ei ole, silloin ei on energiakiertoakaan. Kun se on staattinen, se on eloton. Et voi kahmia rakkautta itsellesi – sen on kuljettava lävitse. Sinun on annettava tämä energia toisille. Mitä enemmän annat, sitä enemmän avaat sydäntäsi vastaanottamista varten. Sinun on **oltava** halukas myös ottamaan vastaan! Jos et tee sitä, aiheutat tukkeuman. Tukkeumat ovat psyykkeelle tapahtuvien vahinkojen juurisyy, mikä johtaa emotionaalisiin, henkisiin ja fyysisiin sairauksiin. Joten ole valmis antamaan ensin, mutta sitten myös halukas ottamaan vastaa samalla mitalla.

Kun otat vastaan, varmista, että osoitat kunnioitusta sekä lahjaa että sen antajaa kohtaan. Ole armollinen. Sano "Kiitos". Anna hänelle jotain takaisin. Pidä energia liikkeellä. Pidä se elossa. (hymyilee). Anna sen virrata.

Ja anna sitä myös eteenpäin! Jos olet saanut jotain, jolla on mielestäsi arvoa, silloin etsi tapa antaa sama lahja jollekin toiselle. Tämä pitää sen elossa. Tämä myös avaa sydäntäsi. Tämä myös kertoo sinulle jotain omasta suurenmoisesta lahjastasi.

Tällä tavalla uuden Maapallon valuutta virtaa; kukin olento löytää ja ilmentää omaa koko ajan avautuvaa suurenmoista lahjaansa. Ja koska jokainen olento on ainutlaatuinen, hänen suurenmoinen lahjansakin on ainutlaatuinen. Koskaan ei tule olemaan "liian paljon" sitä, mitä sinä tarjoat, koska sinun ilmaisusi tulee olemaan ainutlaatuinen. Mitään ja kaikkea, mitä tarvitset, mutta et itse pysty hankkimaan itsellesi; havaitset jonkun toisen olennon, joka haluaa tarjota sitä suurenmoisena lahjanaan.

Tämä on uusi talousjärjestelmä. Ei ole yhtä ainuttakaan sielua, joka kysyisi ”Mutta mitä minä saan tästä?”. Yhdelläkään sielulla ei ole tarpeita tai haluja. Kaikkea on runsaasti. Eikä kukaan yritä kahmia ahneesti itselleen lisää sitä, mitä hän tahtoo tai tarvitsee, koska kukaan ei pelkää sitä, ettei hänellä olisi jotain. On aina olemassa runsautta, koska jokainen tietää olevansa YKSI.

Kun olet yhä enemmän tekemisissä rakkauden energiakierron kanssa ja yhä vähemmän negatiivisten energioiden kanssa, huomistasi tulee yhä kirkkaampi. Sitten havaitset tekeväsi yhä suurempia ja suurempia palvelutehtäviä. Loppujen lopuksi tulet luomaan pelkästään valon voimalla. Sydäimestäsi ei enää löydy tukkeumia. Tulet oivaltamaan **olevasi** valo.

Z: Mutta entäs sellaiset asiat kuin raha, 8? Sanot, että rakkaus on uusi valuutta ja se kuulostaa fantastiselta. Mutta kuinka maksan kaupassa leipälimpusta rakkaudella? Jos tarjoan kassaneidille ison määrän suudelman, en usko, että se kelpaa. Todellisessa maailmassa ihmiset tarvitsevat vähintään perusasiat, kuten katon pänsä päälle, ruokaa pöytään ja niin edelleen. Tämä vaatii rahaa. Jos minulla ei ole rahaa, silloin saatan hyvin pian havaita olevani ilman kattoa pään päällä tai ruokaa pöydässä. Mites tämä toimii?

8: Luulet siis tarvitsevasi rahaa?

Et tarvitse.

Raha on parhaimmillaan paperinpalasia, joissa on painettua tekstiä ja pahimmillaan numeroita jossain tietokoneessa. Voit tehdä aika vähän noilla paperinpalasilla ja vielä vähemmän tietokoneen numeroilla. Nämä asiat ovat sinänsä ja itsessään hyödyttömiä. Mutta koska ihmiset ovat suostuneet siihen, että heillä on väline energiansa vaihtamiseksi, sinä yhtäkkiä luulet tuon välineen olevan tärkeän.

Mutta jälleen kerran menet tuohon ansaan, jonka harhakuva on sinulle asettanut. Uskot tarvitsevasi rahaa. Mutta et tarvitse. Haluat ruokaa, suojaa ja vaatteita ja niin edelleen. On olemassa monia tapoja hankkia näitä asioita. Raha on yksi tapa, kyllä. Tämä on tapa, jota järjestelmä rohkaisee sinua käyttämään, koska kun **käytät** rahaa, teet toisista rikkaampia. Joka kerta kuin sentti vaihtaa omistajaa, jotkut näkymättömät olennot saavat siitä siivunsa. Se on väijäämätöntä ja väistämätöntä. Sinä käytät heidän järjestelmäänsä – he saavat osansa!

Mutta on olemassa monia, monia tapoja tehdä asioita. Ja jos olet luojaolento, silloin sinulla ei ole mitään vaikeuksia luoda kaikki, mitä tarvitset. Sinulla on aina runsautta. Joten kysymys ei oikeastaan olekaan rahasta. Kysymys on, haluatko olla uhri vai luoja.

Z: (syvä huokaus). 8, en tiedä, mitä sanoisin.

Sanon, että ole luoja. Ja suurimman osan aikaa uskon, että olen. Haluan uskoa, että olen. Luulet, että olen siirtymässä kohti sitä, että uskon olevani. Mutta... kun jotain tällaista tulee esiin ja se osoittaa, että olen takaisin aloitusruudussa enkä usko olevani yhtään mikään luoja kaikesta huolimatta. Mitä tehdä?

8: (hymyilee ystävällisemmin). Sanoin sinulle, enkö sanonutkin, että sinun olisi oltava kärsivällinen itsesi kanssa? No, juuri tässä kärsivällisyyttä kaivataan. **Vieläkin** luot pelon avulla. Todellisuutesi näyttää sen sinulle. Tässä ei ole mitään yllättävää ja tämä on täsmälleen siten, miltä sen pitäisikin näyttää ottaen huomioon, missä vaiheessa olet kehityksessäsi. Mutta nyt sinun on aika ottaa aktiivinen ote ja muuttaa tätä asiaa. Nyt on aika luoda se, että sinä olet luoja. Nyt sinun on aika valita, mitä energiaa tulet käyttämään luomistyössäsi.

Joten kevennä kuormaasi. Salli itsellesi se, että käytät vielä rahaa ja uskot vieläkin tarvitsevasi elämässäsi tätä ulkoista energian vaihtomuotoa. Salli itsellesi se, että vieläkin pelkään olla ilman rahaa. Tämä osoittaa yksinkertaisesti sen, missä olet juuri nyt. Se on ihan hyvä. Päästä itsesi koudista irti. Anna olla. Tee sitä, mitä luulet tarvitsevasi tehdä saadaksesi rahaa. Mutta älä keskity huomiokasi siihen. Varmista, että keskität **enemmän** huomiokasi palvelutehtävän suorittamiseen ja lahjasi antamiseen – kuten aikaisemmin kuvasin. Anna itsellesi armoa ja salli itsesi muuttua niin nopeasti kuin voit aiheuttamatta itsellesi kärsimystä. Joten huolehti tästä rahaliiketoiminnasta nyt kun vielä ajattelet tarvitsevasi sitä, ja sitten jatka itsesi luomista uudelleen puhtaan Rakkauden luojaolentona.

Voitko tehdä tuon?

Z: Kyllä. Totta kai voin. Ja teenkin.

8: Hyvä. Koska silloin rakkauden energiakierto alkaa virrata. Ja silloin alat oivaltamaan sen mahtavuuden ja kauneuden, että et ole yksin. Et ole ainoa lahjojen antaja. Ympärilläsi on muitakin, jotka etsivät tapojaan antaa omia lahjojaan ja kun he oivaltavat sen, hekin antavat lahjojaan pois. Juuri aikaisemmassa minulle tekemässäsi kysymyksessä olet ilmaissut tarpeen. Olet sanonut, ettet tiedä kuinka luoda energianvaihtoa ilman rahaa. Eikö? No, entäs jos sanon sinulle, että on toisia, jotka tietävät! On olemassa muita planetaarisia todellisuuksia, joissa olennot ovat luoneet kokonaisia loistokkaan runsauden sivilisaatioita ja käyttävät ihmeellisen monimutkaisia energianvaihtotapoja ilman, että olisivat ikinä **kuulleetkaan** rahasta. Jos kertoisit heille Maapallolla käytettävästä rahajärjestelmäsi, he olisivat ihmeissään siitä, että kukaan haluaisi käyttää sellaista negatiivisen elämän asiaa. Joten, tuolla jossain on olemassa tietoa siitä, miten näitä positiivisen elämän vaihtojärjestelmiä voidaan rakentaa. Eikä vain ”siellä jossain”, vaan se on sinun käytettävissäsi täällä Maapallollakin. Aivan kuten sinä löydät suurenmoisen lahjasi kirjoittamalla **Astu Taivaaseen** -kirjaa, on toisia, joilla on kiire antaa omaa lahjaansa miettimällä, miten tuoda noita positiivisen elämän vaihtojärjestelmiä sinun planetaariseen tietoisuuteesi. Tavallisesti nämä olisivat olentoja, joilla on jälleensyntymisen kokemuksia näissä muissa valtakunnissa, joissa nämä positiivisen elämän vaihtojärjestelmät ovat käytössä. Nämä olennot, joilla on etunaan edellisten elämiensä kokemukset sekä heidän koulutuksensa ja kokemuksensa tässä elämässä, sopivat täydellisesti ratkaisemaan taloutta ja järjestelmiä. Mutta he olisivat rakkaudellisia olentoja. He pyrkivät antamaan lahjaansa, aivan kuin sinäkin. He kuuluvat yhdistyneeseen tietoisuuteen, aivan kuten sinäkin. Heidän suunnittelemansa järjestelmät tulevat voimaannuttamaan ja rikastuttamaan kaikkia, ei riistämään ja varastamaan kaikilta kuten nykyinen järjestelmä tekee.

Joten anna Lahjaasi. Anna sitä suurenmoisen runsaasti. Anna se kaikille, jotka sitä haluavat. Anna niin kauan kunnes oivallat, että sinulla on suurempikin lahja vielä annettavana. Sitten anna **sitä!** Mene aina kohti itsesi suurempaa versiota antaen samalla yhä suurenmoisempaa Rakkauden lahjaa.

Z: Sanopas 8, voisiko **Astu Taivaaseen** -kirja kenties olla minun suuri lahjani?

8: Onko tämä sellainen asia, joka tuo sinulle eniten Rakkautta?

Z: Um... kyllä, luulen, että on. Olen parhaillaan muuttamassa kaikkea, mikä on tuskallista ja pelottavaa omassa tietoisuudessani, johonkin sellaiseen, joka kaunistaa ja täynnä rakkautta. **Astu Taivaaseen** -kirja on tuo muutostyö. Se on tallenne minun omasta muutoksestani, mutta myös tuon muutoksen väline. Minä kai kirjoitan uudelleen omasta näkökulmastani tarinaa tavalla, joka vapauttaa pelosta ja on täynnä Rakkautta. Kerron uudelleen tarinaa tavalla, joka on yhdenmukainen sen kanssa, että kaikki on YHTÄ. Kyllä, sanoisin, että **Astu Taivaaseen** -kirja on on suurin rakkauskertomus, mitä voin kuvitella. Ja tämä juonimekanismi, jossa minä olen se, joka "ei tiedä" ja kysyy kysymyksiä, ja sinä ja J-D niitä, jotka "tietävät" ja vastaavat kysymyksiin ja lukijat niitä, jotka lukevat sivuilla olevan tekstin...no... alan hitaasti ymmärtään, että tämäkin on vain tekaistu juttu, eikö vain? Me olemme sama olento, joka kertoo itselleen tätä tarinaa. Me olemme YHTÄ. Me kerroimme itsellemme aikaisemmin useita eri tarinoita erillisyydestä ja nyt kerromme itsellemme yhdistymisen tarinaa, mikä saa erillisyyden tarinat tuntumaan järkevilta uudella ja ihmeellisellä tavalla.

(hymyilee) Taisi tuo vastaus kysymykseesi lähteä vähän lapasesta. Vastaus on kyllä, minä **olen** sitä mieltä, että tämä asia tuo eniten Rakkautta.

8: Tuntuuko sinusta, että kun teet tätä, että tämä on se, mitä varten olet syntynyt? Että tämä asia on sellainen, joka parhaiten soveltuu sinulle? Että on epätodennäköistä, että joku muu olisi sopivampi tekemään tätä?

Z: Kyllä tuntuu! Tarkoitan, että on olemassa muita ihmisiä, joille sopii paremmin niiden tarinoiden kertominen, joita he kertovat ja Jumalalle kiitos siitä! En haluaisi elää maailmassa, jossa ei olisi kaikkia niitä muita ihania, sydämestä lähteviä, henkisesti rikkaita, rakkauden innoittamia kirjoja, joita on ympäri maailmaa. Mutta tämä tarina on ainutlaatuinen juuri minun kerrottavakseni. Se, että olen Zingdad, joka kysyy kysymyksiä ja on se väline, jonka kautta vastaukset tulevat, on minun ainutlaatuinen lahjani ja etuoikeuteni. Kukaan muu ei voisi tehdä juuri tätä.

8: No sitten olet vastannut omaan kysymykseesi. Niin kauan kuin tämä on totta, silloin **Astu Taivaaseen** -kirja on sinun suurenmoinen lahjasi. Tulet aikanaan löytämään vielä paljon suurenmoisempia lahjoja annettavaksi. Mutta tämä on nyt sinun, juuri nyt.

Mitäs pidät?

Z: Rakastan sitä! Todellakin.

8: Entäs miten elämäsi on mielestäsi muuttunut tämän lahjan antamisen seurauksena?

Z: (nauraa) Oh vau! Radikaalisesti. Elämäni kaikki osa-alueet ovat muuttuneet. Joka ikinen muutos on ollut muutos parempaan. Ihmeellisesti ja uskomattomasti niin.

Oh – alanpa ymmärtää, mitä tarkoitat! Kyllä, ymmärrän sen... sydämen seuraaminen on prosessi. Elämä, jota elän ja ympärilläni oleva maailma on muuttumassa. Mutta se on prosessi.

8: Kuinka paljon rakkautta elämässäsi on nyt verrattuna esimerkiksi aikaan viisi vuotta sitten?

Z: En voi edes verrata. Se, mitä minulla silloin oli, on tähän verrattun syvää köyhyyttä. Mikä on outoa, koska silloin ansaitsin sangen mukavasti ja nyt en. Mutta elämäni oli silloin vain surullista verrattuna siihen, mitä se nyt on. Tällä hetkellä elämäni on... ainoa sana, millä voisin kuvata sitä, on siunattua. Täynnä valoa ja onnellisuutta. Joka ikinen asia, jota teen, aina heräämisestä aamulla siihen asti, kun menen illalla nukkumaan, on yhteneväistä sieluni kanssa ja sen kanssa, kuka oikeasti olen. En ikinä tunne, että minua pakotetaan tekemään mitään sellaista, jonka tunnen olevan väärin. Ympäröivä maailma on kaunis. Ja hämmästyttävää kyllä, minä näytän aina kohtaavan vain ystävällisiä ja auttavaisia ihmisiä. Se on outoa, mutta totta. Jokainen tapaamani ihminen on ihana. En ole oikeasti tullut ajatelleeksi sitä ennen kuin nyt.

8: No siinä se on. Ja olet vasta aloittanut matkan. Ja sama pätee kaikkiin muihinkin, jotka lähtevät tuollaiselle matkalle. Avaa sydämesi ja anna lahjaasi ja maailma tulee muuttumaan sen mukaisesti. Se tulee viemään aikaa, koska sinullakin menee aikaa muuttua. Mutta se aukeaa sinulle aivan kuin kukka, joka hitaasti aukeaa. Kun avaat sydäntäsi, kun vapaudut tukkeumistasi, kun annat Rakkauden virrata lävitse, kun annat lahjaasi, niin maailmastasi tulee peilisi. Se loistaa Rakkautta takaisin sinulle, se antaa sinulle takaisin lahjoja, se näyttää avointa ja runsasta sydäntään sinulle. Maailma ei ole yhtään enempiä eikä yhtään vähempää kuin mielesi peili. Sieltä loistaa takaisin sinulle aina vain se, mitä sinä oikeasti olet. Joten loista rakkautesi valoa. Tulet tarvitsemaan kärsivällisyyttä ja sitoutumista. Mutta palkinnot tulevat hämmästyttämään sinua.

Anna.

... ja ...

Ota vastaan.

Aivan kuten "uloshengitys" ja "sisäänhengitys" ovat hengityksen kierto, niin "antaminen" ja "saaminen" ovat rakkauden kierto.

Lahja, jota annat, on monelle loistava, ilahduttava yllätys. Sinä tiedät sen. Monet ovat ilmaisseet sinulle, kuinka he ovat havainneet sen, mitä teet, syvästi koskettaneen heitä. He löytävät tästä valoa, iloa ja totuutta. Se parantaa heitä ja muuttaa heitä. He havaitsevat voivansa kertoa itselleen uutta tarinaa juuri sen takia, että sinä kerrot omaasi. Sinä tiedät tämän. He kertovat sinulle sen olevan niin. Joten lahjasi on hyvä lahja. Löydätkö itsestäsi nyt myös halun ottaa vastaan? Oletko halukas purkamaan tukkeuman ja ottamaan vastaan samalla mitalla kuin itse annat lahjaasi? On niitä, joilla on sellaisia lahjoja annettavana, joita

sinun tarvitsee ottaa vastaan. He ovat täydellisen sopivia antamaan **omaa** lahjaansa ja sen he tekevät mitä suurimpana rakkauden palvelutehtävänä. Se on heidän suurenmoinen lahjansa annettavaksi.

Oletko halukas ottamaan vastaan?

Z: Kyllä olen, 8. Minulla on ollut vaikeuksia vastaanottamisessa, sen tiedän. Mutta nyt ymmärrän sen eri tavalla. Nyt olen valmis ottamaan vastaan. Olen halukas kiinnittymään suoraan Rakkauden energiakiertoon.

8: Loistavaa, rakastettu ystäväni!

Siinä tapauksessa, voin siirtyä seuraavaan vaiheeseen. Ensimmäinen askel oli poistaa rakkauden tukkeumat, seuraava askel on ryhtyä **tekemään** rakkautta. Kolmas askel on **olla** rakkaus.

3.3 Ole Rakkaus

Uskon, että olet nyt valmis hyväksymään sen, että ykseys on todellisin olotilasi ja että rakkaus on todellisin ilmaisusi. Olen tehnyt sinulle selväksi, että vain kovan työn tuloksena olet onnistunut hankkimaan itsellesi tämän erillisyyden harhakuvan, mikä on kaksinaisuuden kokemus. Vain katsomalla syväälle elämän varjoihin ja luomalla sen avulla, mitä siellä on, olet pystynyt kokemaan elämäsi täynnä pelkoa, surullisuutta, tuskaa ja hämmennystä olevana olentona. Ja se, että voit nähdä tämän sellaisena on todiste siitä, että näet nyt tuon harhakuvan lävitse. Illusion läpi näkeminen on askel, joka on juuri ennen kuin päästää irti juuri tuosta illuusiosta. Mikä on hyvä uutinen.

Polulla etenemisen suhteen joudut ensin päästämään irti negatiivisista energioista, kuten on kuvattu yksityiskohtaisesti keskustelussamme energiaturkkeumista. Sitten sinun pitäisi alkaa luoda yhä enemmän rakkauden valoenergian avulla. Tähän prosessiin kuuluu enemmän valoa ja vähemmän pimeyttä ja varjoja. Koko negatiivisten tunteiden kokemuksesta tulee ajan mittaan jäämään jäljelle vain muisto. Se on nyt sisälläsi, joten sinulla tulee aina olemaan oikeus luoda näiden negatiivisten tunteiden avulla, jos niin haluat, mutta sanon myös sen, että aikanaan tulet päästämään irti uskomuksestasi, että sinun **täytyy** luoda niiden avulla. Nämä harhakuvat, joiden mukaan sinua voidaan vahingoittaa tai surmata, että joku voisi ottaa sinulta pois sen, mikä on sinun, että sinä jäisit ilman ja sinulle jäisi täyttämättömiä tarpeita tai haluja ja että et saisi sitä, mitä luot, nämä tulevat ilmiselvästi näyttämään siltä, mitä ne itse asiassa ovat... harhakuvia. Tulet nousemaan ylös omassa valossasi ja omistamaan oman luomistyösi. Eikä mitään voida ottaa sinulta pois ilman sinun nimenomaista lupaasi.

Ja kun ryhdyt toteuttamaan tätä prosessia, jotain muutakin tulee tapahtumaan.

Palveleminen ja suurenmoisen lahjasi antaminen on rakkauden **tekemistä**. Siksi se on egon toimintaa. Mutta kutsuisin sitä ”oikein tekemiseksi”, koska on tekemistä, joka on linjassa oman suurimman hyväsi kanssa. Se asettaa egon samalle linjalle sydämesi kanssa. Ja kun

olet oikeasti täydellisesti harmoniassa korkeimman luontosi kanssa, silloin sinä **olet** korkein luontosi. Silloin **olet** Sisäinen Itsesi, joka kävelee täällä maan päällä.

Ymmärrätkö?

Koska tämä on hyvin tärkeä asia.

Kun ajattelet, toimit ja olet kaikella tapaa kuten Jumala-Itsesi, silloin tulet **olemaan** Jumala-Itsesi.

Vain jatkuvan kovan ja tuskallisen ahertamisen avulla pystyt pitämään erillisyytesi erossa siitä, kuka ja mikä todellisuudessa olet. Kun lakkaat tekemästä kaikkea tätä vastenmielistä työtä, silloin tulet palaamaan ja sinun täytyy palata siihen, mikä on totta ja oikein – mikä on luonnollista ja normaalia.

Äärettömän Joustavan Pallon joustavuus vetää sinua kotiinpäin. Tulet tuntemaan olemuksesi liikkeen ja se tulee tuntumaan **autuaalliselta**.

Se ei tule kuitenkaan tapahtumaan yhdellä kertaa. Se olisi tuo ”suora reitti”, josta aikaisemmin puhuin. Et valitse sitä. Valitset hitaamman ”maisemareitin”. Siksi se tapahtuu sinulle sarjana askelia. Kun opit hitaasti lakkaamaan ”työntymästä ulospäin”, mistä on tullut sinulle tavanomainen toinen luonto – kun Ääretön Joustava Pallo vetää sinua takaisin kotiin päin yhden askeleen – tulet tuntemaan, kuinka tietoisuutesi muuttuu. Tulet saamaan mullistavia, autuaallisia kokemuksia sekä saamaan uusia ajatuksia itsestäsi, elämästäsi, tavoitteistasi, siitä kuka olet ja mitä haluat tehdä. Ja maailmasi tulee muuttumaan. Jokaisella askeleella, yhdessä hetkessä, kaikki muuttuu kauniimmaksi ja elämäntäyteiseksi. Kaikki valaistuu. Täyteen valoa. Ja tuo tietysti loistaa itse asiassa omasta sydäimestäsi. Se tulee olemaan sinusta loistava rakkauden valo, joka valaisee ympärilläsi olevan maailman.

Tämä tulee tapahtumaan jokaiselle, joka valitsee seuraavansa sydäntään, kiinnittymään rakkauden kiertoon ja antamaan omaa lahjaansa – kaikki tuollaiset olennot tulevat varmuudella kokemaan joukon sellaisia hetkiä, joissa he yksinkertaisesti vain **ovat** rakkaus. Jokaisella askeleella tämä tulee olemaan yhä enemmän totta. Tuollaisissa hetkissä tulet **näkemään** yhä selvemmin. Tulet näkemään sydäimestäsi asti, mitä kohti olet menossa. Ja koska sinulla on aina vapaa tahto, sinulla on oikeus kulkea sitä kohti nopeammin tai hylätä se.

Täytyy sanoa, ettei kukaan ole ikinä hylännyt sitä!

Mutta sinulla valinnan mahdollisuus. Sen takia, jos tämä on tapahtunut sinulle, jos olet kokenut taivaallisen valon, silloin tiedät, mikä se oli. Ja jos et ole? Sitten tiedät, mitä se on, kun se tapahtuu!

Z: Juuri tuo tapahtui minulle Vuorikokemukseni aikana, 8?

8: Niin tapahtui. Silloin tunsit koko energiasi siirtyvän yhdeltä tietoisuuden tasolta toiselle. Muutit tavan samaistaa itsesi erillisyyden itsestä yhdistyneeseen itseän. Toisin sanoen, siirsit oman keskuksesi egosta sydämeen. Tuo oli sinun ensimmäinen Merkkillinen Tapahtumasi.

Toinen sellainen sinulla oli hiljaisuuden päivänäsi. Tuona päivänä hiljensit tarkoituksellisesti itsesi siten, että pystyit tekemään tietoisuudessasi seuraavan siirtymän. Tulit tietoiseksi omasta todellisesta luonnostasi ja se oli rakkaus. Tulit *tietoisesti tietoiseksi* omasta pohjimmaisesta ykseydestäsi kaiken kanssa.

Z: Aivan. Minun Hiljaisuuden Päiväni oli siis minun toinen Merkillinen Tapahtumani?

8: Tuota... oliko sinulla vai eikö sinulla ollut kokemus, jossa tunsit kuinka tietoisuutesi siirtyi? Etkö saavuttanutkin hetkeksi uuden tietoisuuden tason? Etkö yhtäkkiä ymmärtänytkin olevasi enemmän ”yhtä ykseyden kanssa”?

Z: Kyllä. Tuo on kaikki totta. Mutta minun hiljaisuuden päiväni oli niin monella tavalla täysin erilainen kuin vuorikokemukseni.

8: Tämä on hyvä huomata. Koska muuten lukijasi voisivat saada sellaisen käsityksen, että heidänkin Merkilliset Tapahtumansa täytyisi tapahtua luonnossa tai harjoittellessa tai jollain muulla samankaltaisella tavalla kuin Vuorikokemuksesi.

Sinun Merkilliset Tapahtumasi tulevat olemaan sinulle täysin henkilökohtaisia eikä niihin vaikuta ulkoiset olosuhteet; niissä on kysymys tietoisuuden muutoksesta, joka tapahtuu sinun sisimmässäsi. Tunnet muutoksen sielussasi. Mitä tahansa näetkin, tunnetkin, tiedätkin tai koetkin, tulee yksinkertaisesti vain seuraamaan sisäisen tietoisuuden hyppäyksen mukana.

Katsos, jokaisen täytyy kokea nämä autuaalliset hetket omakohtaisesti. Et voi muuttaa sielusi suuntaa ajatusten ja ideoiden avulla. Muutat sen syvän tietämyksen avulla, mikä tulee siitä, kun *tunnet* yhteytesi ykseyden kanssa.

Aikaisemmin tässä luvussa sanoin sinulle seuraavaa:

”Rakkautta ei voi ymmärtää, koska se on paljon suurempi kuin se mieli, joka pyrkii sitä ymmärtämään. Rakkauden voi vain kokea. Kun olet kerran maistanut edes hieman todellista, rajatonta, ehdotonta rakkautta, silloin tulet muuttumaan ikuisesti. Elämäsi tarkoitus tulee olemaan paluu tuohon Rakkauden olotilaan. Tuona hetkenä tulet tietämään, ettei sinulle voi olla mitään edes etäisesti niin tärkeää kuin olla tuossa jumalallisuuteen yhtymisen olotilassa, joka **on** rakkaus.”

Ja niin se on. Tämä on se suuri pelastava armo. Jos lopetat tekemästä niin kovasti työtä ollaksesi Unohdus, silloin tulet kokemaan sarjan heräämisiä. Oivallat, että Muistaminen on ihan siinä sydämesi sisällä. Yhtä lähellä kuin oma sydämenlyöntisi. Ja se puhuu sinulle koko ajan. Tekee sinulle jatkuvasti herätyssoittoja. Kertoo sinulle jatkuvasti, kuka sinä oikeasti olet. Aina läsnä, aina rakasta, lempeästi muistuttaen. Sinun pitää vain lakata yrittämästä niin kovasti olemasta Unohdus.

Z: Ja sitten saamme tuollaisia ihania, hämmästyttävän autuaallisia kokemuksia?

8: Kyllä. Kun jatkat rakkautena olemisen prosessin toteuttamista, tulet saamaan lisää. Jokainen askel on askel ylöspäin tietoisuuksien tasoilla. Jokaisella askeleella psyykteesi siirtyy

yhden ulottuvuustason ylöspäin. Olet henkisesti astumassa taivaaseen. Ja tämä tapahtuu sinulle täsmälleen kolme kertaa kun valmistaudut jättämään kaksinaisuuden taaksesi.

Z: Kolme kertaa? Miksi kolme kertaa? Miksei vähemmän? Miksei enemmän?

8: Tulet ymmärtämään tämän kunnolla, kun käymme tuon kovasti odotetun keskustelun henkisistä tiheyksistä. Ollaksesi syntynyt tähän maailmaan, sinulla on täytynyt olla kolmannen tiheyden tietoisuus. Jokaisen Merkillisen Tapahtuman seurauksena, nouset yhden tiheyden ylemmäksi ja siirryt lähemmäksi sitä, että olet pysyvästi yhdistyneessä tietoisuudessa. Jos saat yhden tuollaisen kokemuksen, silloin olet neljännessä tiheydessä, vaikkakin vielä asustat kolmannen tiheyden maailmassa ja kolmannen tiheyden kehossa. Kolmen Merkillisen Tapahtuman jälkeen saavutat kuudennen tiheyden tietoisuuden ja silloin pääset yhdistyneen tietoisuuden alimmalle tasolle. Tämä tarkoittaa, että kuudennen tiheyden tietoisuudessa tunnet vielä, että on jotain arvoa säilyttää harhakuva erillisyydestä, mutta tiedät absoluuttisen varmasti, että se **on** harhakuva. Siksi tulet olemaan yhdistyneen tietoisuuden olento, riippumatta siitä, millä tietoisuuden tasolla ympärilläsi olevat ihmiset ja maailmasi ovat.

Mutta sinä olet vain yksi niistä monista olennoista, jotka ovat ryhtyneet tähän kotimatkaan. Samalla kun kukin muuttaa itseään, niin hän muuttaa maailmaansa. Joten planeetta valaistuu. Se nousee valoa kohti. Te olette muutoksen tekijöitä. Olette itsenne pelastajia. Te olette niitä, joita olette odottaneet.

Z: Vau 8! Tuossapa oli aika hämmästyttävää asiaa yhdessä lyhyessä kappaleessa! Voinko purkaa sitä hitaasti?

Tarkoitat siin, että kun teemme matkaa seuraamalla sydäntämme ja olemalla rakkaus, me muutamme maailmaa. Kirjaimellisesti?

8: No? Eikös tämä ole sinun kokemuksesi?

Sinä olet muuttunut ja siten näkökulmasikin on muuttunut. Se, miten katsot maailmaa, on muuttunut. Se, miten tunnet hahmottavasi itsesi, on muuttunut. Valitset uusia kokemuksia ja erilaisia vuorovaikutustilanteita. Ja sitten ilmennät erilaista energiaa maailmaan. Se, mitä annat ulospäin, muuttuu. Joten myös se, mitä saat takaisin, muuttuu. Voisin jatkaa loputtomiin. Pienillä ja suurilla tavoilla, hienovaraisilla ja perusteellisilla tavoilla... kun sinä muutut, sinun maailmasi muuttuu. Ja mitä varmimmin, Merkillinen Tapahtuma on elämän muuttumisen hetki. Se on hetki, jolloin kaikki muutosta aiheuttavat valintasi astuvat voimaan.

Eikö tämä ole totta sinulle?

Eivätkö nämä kaksi tapahtumaa olleet monien, monien tekemiesi valintojen huipennus?

Etkö tuntenut näissä molemmissa tapauksissa maailmasi muuttuvan?

Etkö kokenut, että valo tuli elämääsi ja nosti sinut ylös näkemään korkeammalta?

Etkö tuntenut itsesi siirtyvän lähemmäksi todellista luontoasi?

Etkö nähnyt omaa polkuasi paljon selkeämmin?

Z: Kyllä. Tuo kaikki on totta.

8: Mutta se ei tyrkyttänyt tai pakottanut tai ottanut pois oikeuttasi tehdä valinta.

Z: Ei. Mikä on mielenkiintoista, koska tein sen virheen, että Merkillinen Tapahtuma jollain tavalla...

8: Odotit sen olevan jotain sinun ”ulkopuoletasi”, joka jotenkin tulisi ja pelastaisi sinut itseltäsi. Ajattelit Yhdistyneen Tietoisuuden Hetken olevan se valo, joka loistaisi itsesi ulkopuolelta ja korjaisi kaiken. Tätä sinä halusit ja odotit etkä ollut valmis tietämään, ettei se ikinä olisi niin. Ulkopuolinen tekijä ei voi pelastaa sinua, ilman, että sinusta samalla tulisi uhri. Ilman, että samalla sinulta otettaisiin pois oikeutesi valita ja luoda itseäsi varten. Mutta näin ei voi tapahtua. Mikään valo-olento tai Kristus-valo tai Jumala tai enkeli tai mikä tahansa jota voit toivoa, ei **voisi** ottaa sinulta oikeuttasi luoda itseäsi varten, jos tuo olento on itse yhdistyneestä tietoisuudesta. Mitä teet toiselle, sen teet myös itsellesi, muistatko? Jos joku ulkopuolinen olento julistaisi omien tekojensa avulla, että olet rikkinäinen ja pelastuksen tarpeessa, silloin tuo olento loisi tuon olotilan myös itselleen. Jos tuo toinen olento riistäisi sinulta sinun absoluuttisen oikeutesi luoda oma todellisuutesi siten kun haluat, silloin se välittömästi ottaisi tuon oikeuden pois myös itseltään ja se ei enää olisi luojaolento. Se putoaisi alempaan tietoisuuteen. Ja silloin se ei enää pystyisi pelastamaan sinua.

Sinua ei voi pelastaa itsesi ulkopuolelta käsin.

Juuri niin yksinkertaista se on.

Se ei voi tapahtua.

Mutta on **aina** olemassa se yksi suuri pelastava armo. Se on se tosiasia, että YHDEN valo loistaa sinun sisimmistäsi. Jos olet halukas antamaan se loistaa, silloin näet yhtäkkiä suuren kosmisen vitsin: et ole koskaan kadonnutkaan! Et ole koskaan ollut mikään muu kuin mahtavilla voimilla varustettu luojaolento luomassa koko omaa todellisuuttaan. Olet aina ollut kuolematon. Olet aina ollut tuhoutumaton. Koskaan ei ole ollut mitään pelättävää.

No niin. Nuo olivat kaksi ensimmäistä niistä kolmesta yhdistyneen tietoisuuden hetkistä, jotka tulet kokemaan täällä kaksinaisuudessa. Nyt tiedät. Nyt voit ruveta päästämään irti jäljelle jääneistä erillisyyden jäännöksistä, joihin vielä takerrut ja valmistaudu... viimeinen on vielä tulematta. Sitten tulet olemaan yhdistyneen tietoisuuden olento. Silloin tämä työkeho on täyttännyt tarkoituksensa. Sitten alkaa aivan toinen luomisen taso.

Z: Joten minä olen siis viidennen tiheyden tietoisuuden olento? Mitä se tarkoittaa?

8: Lähes läpi tämän kirjan sinulle on luvattu kirjan luku, joka käsittelee aihetta ”Paikka, Aika, Tiheydet ja Ulottuvuudet”. Olemme koskettelleet muutamia keskeisiä kohtia työn edetessä, mutta nyt sinun on aika saada koko kuva. Joten sen me teemme seuraavassa luvussa.

Z: Erinomaista!

Se siis merkitsee, että tämä luku on valmis?

8: Ei. Tämä luku on itse asiassa vasta alkamassa. Se alkaa, kun kaikki nämä sanat ja ajatukset ja Rakkautta käsittelemät henkiset käsitteet loppuvat. Se alkaa, kun lakkaat puhumasta Rakkaudesta ja alat kokea sitä. Joten ota sydämeesi kaikki, mitä olemme sanoneet rakkaudesta.

Mene nyt.

Mene ja **ole** rakkaus.

* * * * *

Loppumietteet

Rakas lukija,

Kuten olet lukenut tästä kirjasta, kirjaa on kirjoitettu monta vuotta ja tämä on sen 3. painos (ja uskon kovasti, että tämä on myös viimeinen ja lopullinen painos). Läpi näiden kolmen painoksen, tämä kirja on ollut varsinainen sieluni tulikoe, missä olen muuttanut oman uhr tietoisuuteni luojatietoisuudeksi... missä olen muuttanut pelon rakkaudeksi. Siksi olen erittäin iloinen, että minulla on ollut etuoikeus saada vangittua sinun aikasi ja huomiosi, kun olet tehnyt tätä matkaa minun kanssani noiden taakse jääneiden sivujen lävitse. Sinun matkasi on tietenkin sinun vastuullasi, mutta en voi muuta kuin toivoa, että se, mitä olet tässä lukenut, on ollut henkisesti yhtä mullistavaa ja kasvattavaa, kuin mitä se on minulle ollut. Jos annat lahjan, luulisin, että sinäkin toivoisit, että vastaanottaja rakastaisi tuota lahjaa ja nauttisi siitä mahdollisimman paljon, eikö vain?

Mitä Seuraavaksi?

Niin kuin olet jo saanut selville, tämä matka ei pääty, kun kirja loppuu! Tämän kirjan kirjoittamisen aikaan olen saanut vietyä loppuun lähes kaikki luvut **Astu Taivaaseen 2. Kirjasta** ([Book 2 of The Ascension Papers](#)) ja kuten minulla on ollut tapana, olen laittanut sen saataville ilmaiseksi kotisivulleni lue-samalla-kun-kirjoitan -tyylisesti. Olen kerännyt varsin paljon materiaalia 3. Kirjaa varten, mutta se ei ole vielä sellaisessa muodossa, että voisin laittaa sitä saataville. Ensimmäinen osa Dreamer Awake! -kirjasta (mikä on todellisessa mielessä **Astu Taivaaseen** -kirjan viimeinen osa) on julkaistu ja tulen lähikuukausina tuottamaan tuon työn seuraavat osat. Tässä olen juuri tällä hetkellä. Mikähän mahtaa olla tilanne, kun sinä luet tätä, kukapa tietää? Ehkä kaikki nämä asiat on jo julkaistu? Ehkä jo vuosia sitten! Oli miten tahansa, jos haluat vieläkin tehdä matkaa kanssani, silloin jaan erittäin mielelläni tulevatkin henkiset seikkailut kanssasi. Jos voit vain kuvitella, matka tulee vaan entistä hämmästyttävämmäksi kun matkamme jatkuu!

Ole Yhteydessä!

Jos haluat olla jatkossakin yhteydessä minuun, minulla on muutamia keinoja juuri tähän tarkoitukseen. Ensimmäinen (mitä suosin kaikkein eniten) olisi se, että kirjaudut [kuukausittaisen uutiskirjeeni](#) vastaanottajaksi. Siinä ei häviä mitään ja voit voittaa paljon. Se on ilmainen, en täytä postilaatikkoasi yli äyräiden, kunnioitan suuresti yksityisyyttäsi enkä edes anna yhteystietojasi eteenpäin kenellekään ja jos ikinä haluat lopettaa uutiskirjeen vastaanottamisen, sekin on yhden klikkauksen päässä. Uutiskirjeessä saat tietoa siitä, milloin

olen kirjoittanut uusia kappaleita kirjaan (tai kokonaan uusia kirjoja!) saatavillesi ja myös ilmoitan sinulle, milloin olen kirjoittanut uusia blogikirjoituksia tai muita vastaavia uutisia. Ja voin (hyvin usein teenkin) tarjota uutiskirjeen vastaanottajille erikoisalennuksia eri tuotteista. Pidän uutiskirjeeni vastaanottajia ikään kuin laajennettuna henkisenä perheenäni täällä Maapallolla!

Voit myös ”tykätä” minusta [Facebookissa](#), seurata minua [Twitterissä](#) tai lisätä minut [Google Circle](#) -yhteisöösi – kirjoitan säännöllisesti lainauksia kirjoistani tai uusista henkisistä näkemyksistä tai muusta mielenkiintoisesta näiden kanavien kautta. Mutta ajat muuttuvat ja tämän kaltaisia sosiaalisen median välineitä tulee ja menee. Joten, jos epäilet, vieraile [kotisivuillani](#)!

Lahjoita Takaisin

Kuten olet juuri lukenut, 8 teki hyvin selväksi sen, että meidän kaikkien pitäisi saada itsemme rakkauden energiakiertoon. Anna ja ota vastaan. Vaikka tämä ”saaminen” juttu on tuottanut minulle sängen paljon vaikeuksia hyväksyä, olen tämän edellisen kappaleen kirjoittamisen jälkeen oppinut paljon enemmän tästä aiheesta. Minulle on opetettu, että meidän pitäisi tarjota lahjojamme avoimin sydämin ja antaa sitten toisille mahdollisuus antaa takaisin osoittamalla selkeästi mistä pidämme, mitä haluamme tai tarvitsemme. Silloin he voivat päättää, miten he siihen reagoivat (jos mitenkään).

Joten tässä on!

Jos olet nauttinut tästä kirjasta ja se on mielestäsi hyödyllinen, on useita tapoja, joilla voit ilmaista kiittolisuuttasi takaisin minulle (ja J-D:lle ja 8:lle).

Ensimmäinen tapa on auttaa minua jakamaan tätä kirjaa niin pitkälle ja laajalti kuin mahdollista. Tämä kirja on saatavissa ilmaiseksi kaikissa yleisimmissä e-kirjaformaateissa kotisivuiltani (tai muualta Internetistä). Sinä auttaisit minua ja lisäksi auttaisit planetaarisen tietoisuuden muutoksessa, jos antaisit tämän kirjan niin monelle ihmiselle kuin mahdollista. Koska se on ilmainen, voit ottaa riskin: lähetä se kenelle tahansa, joka saattaa (vaikka jopa vain pienen pieni mahdollisuus) olla siitä kiinnostunut. Jaa sitä. Anna se muille. Laita se kiertämään. Lisenssiehtojen mukaan olet vapaa jakamaan tätä kirjaa kenelle tahansa ja kaikille millä tavalla tahansa haluatkin. Lähetä se sähköpostilla kaikille kontakteillesi, laita se johonkin Internet-palveluun, laita se tiedostopalvelimelle... mitä vaan haluat. On vain kaksi rajoitusta: et saa millään tavalla muuttaa kirjaa tai sähköistä tiedostoa etkä voi tarjota sitä myyntiin tai osaksi jotain muuta mitä myyt. Se täytyy tarjota täsmälleen samalla tavalla kuin minä tarjoan sitä ja sen tulee olla ilmainen. Muilta osin: **anna se muille!**

Jos teet tämän, silloin se on jo suuri ”kiitos” minulle!

Jos haluaisit sanoa henkilökohtaisemman ”kiitoksen”, on joitain konkreettisia keinoja, joilla voit sen tehdä.

Ensinnäkin, tämän kirjan pokkariversio on saatavissa pienellä lisämaksulla. Jos haluat enemmän kuin vain e-kirjaan sisältyvän informaation ja haluat lisäksi pidellä kirjaa kädessäsi (minäkin rakastan sitä!), pokkariversio on saatavilla kotisivuiltani ja useimmista verkkokaupoista hinnalla, joka antaa minullekin siitä pienen tuoton.

Toiseksi, tarjoan lukuisia muitakin tuotteita; **Astu Taivaaseen** – kirjan jälkikommenteista ohjattuihin meditaatioäänitteisiin ja henkiparantamisen tapoihin. Nämä kaikki löytyvät kotisivuiltani. Näiden tuotteiden tarjoaminen ja niistä maksun saaminen on tapa, jonka avulla minulla on varaa jatkaa elämistä Maapallolla. Sinun kannatuksesi ja tukesi arvo rahassa mitattuna ei tule juuri nousemaan, mutta saat taatusti takaisin (paranemisena tai kirjoina tai jonain muuna) paljon enemmän kuin mitä olet siihen rahaa käyttänyt. Rakkauden energiakierto, todellakin!

Ja viimeiseksi, on aina ihanaa kuulla niiden ihmisten kokemuksista, joiden elämää työni on koskettanut. Jos haluaisit jättää kotisivuiltani (tai mistä sitten sen lataitkaan) lyhyen kertomuksen kokemuksista, joita tämä kirja on antanut, se olisi loistavaa! Jos haluat kirjoittaa muutaman sanan minulle henkilökohtaisesti, voit sen mieluusti tehdä kotsivujeni [yhteydenotto](#) – lomakkeen avulla. Olisi kiva kuulla sinusta!

Aivan, Aivan Viimeiset Mietteet. Todella!

Voitko kuvitella elämää maailmassa, jossa jokainen ikinä kohtaamasi ihminen on Yhdistyneen Tietoisuuden olento? Voitko kuvitella, mikä ihana paratiisi maailma olisi, jos jokainen kohtelisi toistaan kuin itseään? Jos jokainen olisi yhtä rakastava, ystävällinen, luotettava, antelias ja anteeksiantava kuin hekin haluaisivat toisten olevan itseään kohtaan?

Tehkäämme sopimus, että luomme sellaisen maailman. Luodaan se maailma olemalla tuollaisia ihmisiä. Aloitetaan juuri nyt, sinä ja minä.

Aloitetaanko?

Aloitetaan.

Suurella rakkaudella,

Arn "Zingdad" Allingham

Knysna, South Africa

Heinäkuu 2014

* * * * *